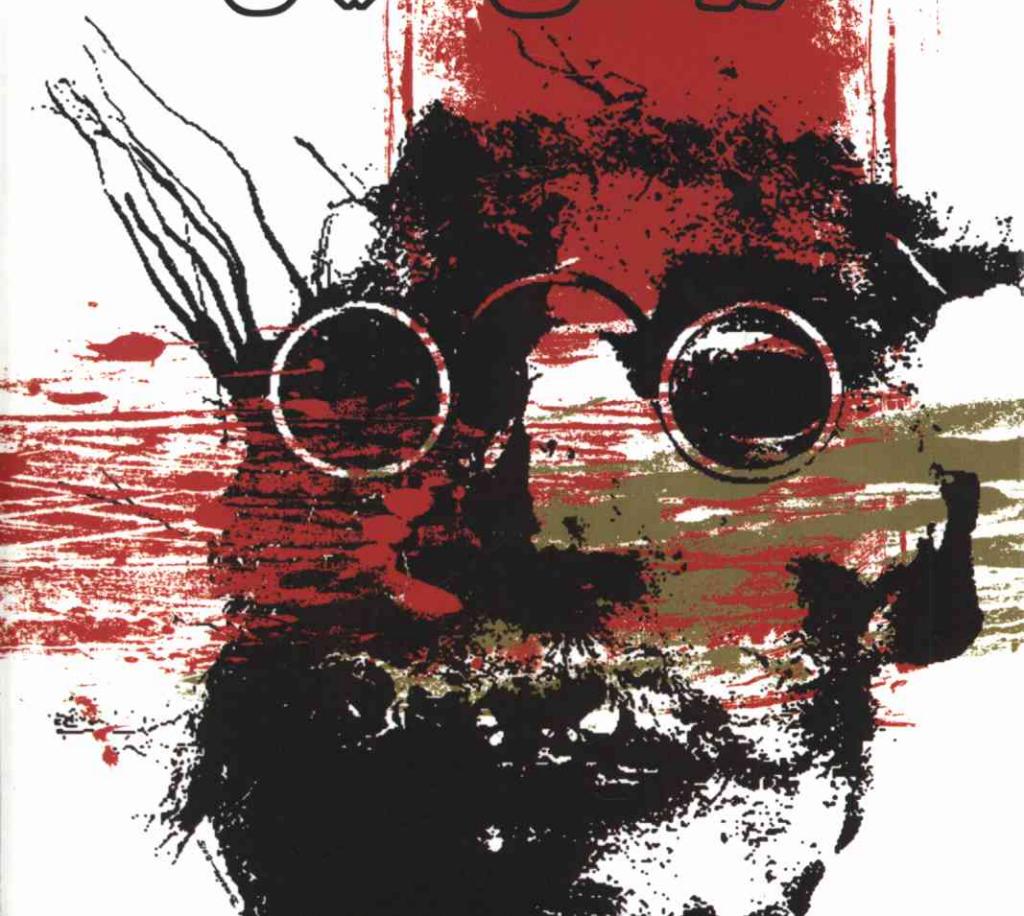


برoman



به اختيار عهلي

# کورکانی ڈاپیال



بۆدابەزاندنی جۆرەها کتیب: سەردانى: (مُنْتَدى إِقْرَا الثَّقَافِي)

لەحمىل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدى إِقْرَا الثَّقَافِي)

پرای دانلود کتابهای مختلف مراجعة: ( منتدى اقرأ الثقافى )

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)



[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

للكتب ( كوردي , عربي , فارسي )



---

ھوڑکانی دانپال

ناوه‌ندی روش‌بیری و هونه‌ربی نهندیش  
به بیوه‌باری چاپ و بلوکردن‌دهد: سیروان مه‌ Hammond  
بریوه‌باری هونه‌ربی: با اسم ره‌سام



ناوی کتیب: هه‌وره‌کانی دانیال  
ناوی نووسه: به اختیار علی

بابه‌ت: پرمان  
دیزاینی تیکست: دانا حسنه

متوجه‌تی چاپ: یه‌کم ۲۰۱۵

چاپخانه: په‌نجه‌ره

تیراز: (۱۰۰۰) دانه

مناخ: (۱۲۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به پیوه‌به رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتی‌بی‌کان  
ژماره (۱۲۷۶) می سالی (۲۰۱۵) می پیداراه.

ته‌واوی مافه‌کانی ئەم به ره‌مه بۇ نووسه‌ر پارىزراوه. بەنی رەزامه‌ندی نووسه‌ر،  
ھېچ كەس و کتبخانه و چاپخانه و بىتكەيەكى بلاؤکردن‌دهد لە ناووه‌هی ولات و  
دەرەوه‌يدا مافى كۆپىكىردن يان لە چاپدانه‌وە ئەم كتبەی نىيە. هه‌روه‌ها كەس مافى  
ئەوه‌هی نىيە بىن رەزامه‌ندى نووسه‌ر ئەم به ره‌مه يان بەشىكى بخاته سەر  
تۈرى ئىنتەرنېت يان لە شىوه‌ى CD و كتبى خويتىراوه‌دا بۇ مەبەستى بازركانى  
تۆماربىكىات. بە پىچە وانه‌شه‌وە پۇو بە پۇوي بە رىرسىيارتى ياسابى دەبىتەوه.

ناوه‌ندی روش‌بیری و هونه‌ربی نهندیش/ نهندیش بق چاپ و بلاؤکردن‌دهد

سلیمانى-شەقامى مەولەوبى-تەلارى سىمولانى نوى-ئەقسى چوارم

[www.endesha.org](http://www.endesha.org) • [andesha.library@yahoo.com](mailto:andesha.library@yahoo.com)

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

## ۱

مامه سیامهندم پینگووت که «کوشتن له خهوندا به یه کجارت و به یه کگوزمی کتوپر روونادات، کوشتن چهند کتوپر دیاربیت، هر لاهه رخو و هنگاو به هنگاو هاتوته پیشی ... ده بیت شتیک له ژیانتدا هه بیت، یاخود روونتر و راستر قسه بکه، ده بیت شتیک له ژیانماندا هه بیت وای له توکرد بیت ئه م خهونه ببینیت».

خولیای بینیتی جهسته خوی به مردوویی هه موو خهیالی داگیرکرددبوو. چهند شهود به رده ام خهونی لاشه کهی خوی ده بینیت، له خهود و له زیندنه خهودا، به جوری جیاواز جیاوان، به لام زوربهی جار و هک سه ریکی برپا که لاشه کهی له حهوزیکی لیخندا سه راوا که و توروه، خوی دیته پیش چاو. له خهونه کهدا سه ر و پوخساری سه راپا قهوزه بیه، قزی شه پولیکی هیمنی ئاوا یاری پینده کات، هه ردهم له خهیالاته کانیدا چاوانی خوی به نوقاوی ده بینیت، تا ئیستا جاریکیش نه بلوو چاوانی کراوه بن، به جوریکی سهیر و توند و بیزه حمانه چاوانی نوقاندوه، و هک بیه ویت هه مه مرگی خوی و هه م سیمای بکوژه کهی نه بینیت. هه میشه له و ئاوه بپور و دزیوهدا که له گهل رهنگی سپی جهسته ئهودا نه ده گونجا مله یده کرد. و هک له عیاده کهی مامم باسیکرد، شهودی پیشووتر له خهونه کانیدا له و حهوزه لیخندهی مرگدا خوی بینی بلوو، ئاوه که بون مرگیکی توندی

لیهاتبوو، بۇنەكە هەراسانى كردىبوو، وەما كەسكون و چىرىبوو وەك لە كەنیشى چەندىن لاشەوە بىت، هيىند بەھىزىبوو لە خەوى ھەستان، وەك ئەوەي نەزانىت بۇنى ئەمە مەركە لە خەونەكانىيە و دىت ياخود ھەر بە راستى لە ھەواي ھاوينىي ژۇورەكەدایە، بە پېتاو پەنجەرەكانى كردىبووه ... ھەموو پەنجەرەكان ... تەواوى پەنجەرەكانى مالەكەي، ج لە نەھۆمى خوار و ج لە نەھۆمى سەرەوە، وەك ئەوەي كەنەوەي پەنجەرەكان بتوانىت ئەو بۇنە ساماناكە لە خەونەكانى دەرباكتا و ھەوايەكى تازە بەينىتە خەياللىيەوە. دەمەو ئىوارە كە بە ماندوویىي ھات بۇ عيادەكەي مامم، هيىندا ماندۇو دىياربۇو كە بەردەوام بە دەستە سېرىيکى سېيى عارەقى دەسىرى. دووجار داواي ئاواي ساردى كرد و من بۇم هيىنا تا وەك خۆى دەيگۈوت «رۆحى فينگ بکاتەوە». ئەو كات دوو ھەفتە زىاتر بۇو بەردەوام دەھاتە «دەروونخانە» كەي مامم تا شىتىك لە ناخى خۆى تىيگات. ھەموو بە ميرئەودال بانگىياندەكرد، من نەبىت كە بە زمانىيکى پەسمى و وشك، بەلام پېرىز و بىنخەوش بانگىمدەكرد «جهنابى میر»، جۇرە بانگەيىشتىك كە ھەندى جار دلخۇش و ھەندى جارىش تۈرەيدەكرد. بۇ خەونى بە مردىنى خۆيەوە دەبىنى؟ ... نەيدەزانى. نە دوزمنى ھەبۇو، نە ئەو كەسەشى دەناسى كە لە خەونەكەيدا دەردەكەوت و سەرى دەبىرى، زۇو زۇو بە حەسرەتەوە بە ماممى دەگۈوت «پېندەچىت ئەم خەونە باوهە حىزە لە خوينىدا بىت». ئەو چەند ھەفتە يە بەردەوام خەون بە مردىنى خۆيەوە دەبىنىت. ئىستا ئارەزوویەكى تارىك لە ناخىدا بۇو، دەيويىست ئەو قەسابەي ناوا خەونەكانى خۆى بىدۇزىتەوە و بىكۈزۈت، يان ھەر كەسىيکى دى داپاچىت كە لەو بچىت. ئەو ئارەزوویەكى كۆپر و تارىك و بىنھۇ بۇو كە لە ناخەوە ميرئەودالى ئازاردهدا.

ميرئەودال كە لە عيادەكەي مامم دەركەوت، رۆزىيکى گەرمى ھاوين بۇو، گەرجى زوربەي شوينە پىزىشىكىيەكان ماۋەيەك بۇو كەرسەتى

فینکردن‌وهی نوییان به کارده‌هیتنا، به لام له عیاده‌کهی تیمه‌دا، و هک بیست سال لمه‌وبه، پانکه‌یه‌کی کون، به جوری جانه‌وهریکی گیز و ماندوو له سه‌قفه‌که‌دا ده‌سورا‌یه‌وه. مامه سیامه‌ندم، که نزیکه‌کانی به دکتور سیا بانگیانده‌کرد، عاده‌تی بتو یه‌که‌م شت به روانکه‌سپی دکتوره‌کان بیوشت، چاویلکه‌یه‌کی شنیه پزیشکی ده‌کرده چاوی و وهک له ستودیویه‌کی تله‌فزیوندا خوی بتو پیشکه‌شکردنی به‌رنامه‌یه‌ک ژاماده‌بکات، له پشت میزه‌که‌ی خویه‌وه ته‌یار و له خوراکی داده‌نیشت. گه‌رجی چاوانی لاواز نهبوون، به لام حیرسینکی زوری هه‌بتو نه‌خوشکان به بین چاویلکه نه‌بینن. گه‌ر چاویلکه‌که‌ی پاک‌کردا‌یه‌ته‌وه، پیشتر ده‌رگاکه‌ی توند داده‌خست و وهک له ناوه‌راستی مه‌راسیمینکدا به دزیبه‌وه ده‌رپیشی ژیره‌وه بگوریت، لسوچینکدا چاویلکه‌که‌ی داده‌گرت و پاکیده‌کرده‌وه و ده‌ینایه‌وه سه‌ر که‌پووی. عیاده‌که‌مان شوینیکی کون و پیسبوو، به لام جل و به‌رگه‌کانی مامم تابلیتی نوی و ته‌ر و ته‌میز بتوون. هر نه‌خوشیکی بیشکنیایه سه‌رها ده‌ستکیشی له ده‌ستده‌کرد. هر گیز نه‌بینیبوو توهه له‌گهله نه‌خوشیکدا بکات. پیاویکی مون و خو به‌زلزان نه‌بتوو، به لام بروایه‌کی عه‌جایه‌بی هه‌بتو که نه‌خوشییه ده‌روونییه‌کان و هک زوربه‌ی نه‌خوشی تر، به به‌ریه‌ککه وتنی جاسته‌یی، له پینگای پیسته‌وه، له پینگای به‌کاره‌هیتنا که‌لوپه‌لی یه‌کدیبه‌وه ده‌گوازرننه‌وه. به دریزایی ژیانی له‌وه ده‌ترسا ده‌ردی یه‌کینک له بیماره‌کانی خوی بگریت. به پیکه‌نینه‌وه لاقرتی به ترسی خوی ده‌کرد و ده‌یگووت «چون تاوانباره راسته‌قینه‌کان له ترسی شه‌یتانه‌که‌ی ناو خویان ده‌بن به پولیس، نه‌خوشه راسته‌قینه‌کانیش له ترسی ده‌ردی خویان ده‌بن به دکتور». به لام به هله تیمه‌گهن و حوكمی خیرا مه‌وهشیتن، ئه‌وه هه‌میشه پیاویکی باش و ده‌م به خنده نه‌بتوو، خالی نه‌بتوو له خوویستی و له خواستی گوره‌بتوون و هه‌لکشانی زور. گه‌رجی من سه‌ره‌تا به عاتیفه‌ی برازا سه‌یرمده‌کرد، و هک دکتوریکی دونیادیده که ئه‌وروپای دیوه لیم

دهروانی، به لام ئەو بە هۆى بە دسۇودى و ھەلپەرسىتىيەكى شەيتانىيە و «كە دواتر بىقىم دەركەوت، ئوانە و ھەندى ئەخلاقى بەد و نەخوازراوى تر بەشىكى دانىبپاراوى كاراكتەرى بىوون» بەرپرسە لە ھەندىك پۇوداوى ناخوشى ناو ژيانى من... يان؟ نازانم ... رەنگە واش نەبىت، دواتر خۇتان ھەموو شتىكى دەبىينىن و دەتوانىن بىرىبىكەنەوە و حوكىكىنىڭ راست و دروست لەسەر كۆي شتەكان و لەسەر مامە سياشىم دروستىكەن ... رەنگە من يەكىن بەم لەوانەي گوناھى خۆم دەنېيمە ئەستقى ئەوانى تر، كەرجى بە پوکەش وادىيارە كە شتەكان تەواو جىاواز و پىچەوانەن و من بەدرىزىايى ژيانم كەسىتكى بۇوم گوناھى ئەوانى ترم خىستقە ئەستقى خۆم. ياخود بە دوورى نازانم كە ژيانى من ھەر لە سەرەتاوه بىق تىكشىكان دروست بۇوبىت، بىق ھەندىك يارى كە ھەرگىز خۆم بىق ئامادەنەكردىن، بەر لەوهى من بەجم بىق ناو چىاكان، ئىتوارەيەك بە داوايەكى نوسراوهە چۈومە لاي تا تاكابكەم بوار بە «زەھاوى سۆفى عەبدى» بىدات وەك ھاواكار يماوهەرى سەفرم بىت، كەمەتكەنە دانىشتنىن، ئەو كات چەندىن بۇز بۇو نەمدىبىوو، پىنگەنە باسى ژيان و مردىمان كرد، ئەو گۇوتى «ھەندى كەس تەنبا بۆئەوە لە دايىكەبن تا مردىن دووبارەبکەنەوە». «دووبارەكىرىنەوەي مردىن» ئەوەي بە ئامانجى نەيتىن ھەموو بۇونەوەرىنەكى زىيندۇو دەزانى، منى وەك يەكىك لەو بەدبەختانە دەبىنى كە تەنبا لە بەرئەوە دەزىيم، تا جارىك لە جارەكان مردىن دووبارەبکەمەوە. سەرەتا كەسىتكى خراب نېبۇو، هەتا بەفتار و ھەلوىستىشى بەرامبەرم شتىك لە باشە تىداپىوو، دەتوانىم بلىتىم تاکە غەمخۇرى راستەقىنەي من بۇو، بەلام دەمەتكى لە دكتورىنەكى بچوکەوە كە بىچ كات نەخوشىكى چاڭ نەكىرىقەتەوە، بۇو بە لايەنگىر و راۋىزىكارىيەكى كەورەي دەولەت، پەيوەندى لەگەل منىشدا گۇرانكارىيەكى قۇولى بەسەردا هات. تا ئەو كاتەش كە مەنيان نارد بىق ناو چىاكان، ھەر نەمەزانتى مامم جى بايەخىيەك بە من دەدات، بەلام دواھەمەن بۇزەكانى پىنگەوە كاركىرىنمان،

تیگه یشتم که هیچ کات هستینکی تاییهت یان عاتیفه یه کی قول له نیوان من و ئهودا نه بوروه. ئه و کات که وەک بەردەست لە عیادەکەی ئهودا دەست بەکاربۇوم، ناچاربۇوم ھەممو شتىك قەبۇولېكەم. دلنيابۇوم ھەر نارەزايى و تورپەيیه کيش دەربخەم، باوکم دەلىت «دەعبا ... دەتكەم بە قوربانى مامە سیات، ئەم چرت و پرته چېيىه. كن خوا دەيداتنى، لە بەردەستى عالمىنکى وەها گەورەدا ئىشېباتكەت». زوربەی خزمانى تزىكمان مامە سیايان وەک زانایەکى گەورە سەيردەكرد، دەيانگۇوت، مەرۆف لە دىلاوار نەخىنکى نىيە، گەر قەدر و قىمت ببۇايم، دەبۇو لايەنېكەم ئەو وەزارەتىك وەربگىرىت. ھەلبەت من دەمزانى كە دكتور زانایەکى گەورە نىيە. خۇشى دلنيابۇو، بەلام بە جۈرىنگەزى لە پايە و مەقامى كۆملەيەتى بۇو، بەردەوام لە كوششدا بۇو زىياتر و زىاتر ئەو چىرۇك و ئەفسانانە لەسەر خۇى بلۇبکاتەوە. ئەو جۇرە ئەفسانانە واياندەكرد، لە ناو بنەمالەي «زەريباوارى» دا ھېيەتىكى زورى ھەبىت، بەردەوام ناوى ھاوشان بە ترس و پىزەوە دەھاتە سەر زمان. خزمەكانمان درقى زوريان لەسەر زىرەکى و حىكمەتى ئەو ھەلدەبەست، دكتور نەوەک ئەو چىرۇكانە بەدرو نەدەخستەوە بەلكو شتى نادروستى دېكەي دەخستەسەرى و زورىشى بۇ زىادەدەكردىن. دەيكۇوت «بەلى، بەلى ھەممو مەرۆفەنک دەبىت ئەفسانەي خۇى ھەبىت، ئەگىنا خۇ نابىت بە مەرۆف». ھەميشە وينەي «زانایەکى غەدر لېكراو» ئى دەدایە خۇى و چىزىكى زورى لەوە دېبىنى وەک مەزلمىنک دەربكەۋىت. ئەوكات لەگەل ھەندى دكتور و ئەكادىمېستى تردا، كە دلنيام ھېچيان زاناي گەورە نەبۇون، جەمعىيەتىكى بەھوك و نافەرمىيان دروستكىرىبۇو، ناوى «ئەكادىمېستە غەمگىنەكانى دىلاوار» بۇو. مامم، لەو جەمعىيەتىدا دكتور جاھدارى ناسى كە دواتر پىكەوە تىورەيەكىان دانا، تىورەيەكى پۇچ و پېكەننیناوى، كە كارىگەرېيەكى گەورەي لەسەر ڇيانى خەلکى دىلاوار ھەبۇو.

جەنابى میر پىاۋىنکى بە ھەيکەل بۇو، بەلام دەموجاواي مەنالىكى ھەبۇو،

سه رینکی خر و جووتینک چاوی گهوره و کال، پر له رامان و سه رسامی. به رد هدام قات و هیله کی له به رد هکرد، هر روزه و جوره بؤینباغیکی ده بست، به لام له گهل ئو سه رو پوشاره مودیرنه يدا، تا خوا حهزبات نیلچی و عه شره تی بwoo، ده مارگیریه کی بیوینه بق تایه فه که مان هبwoo. جاریک به مامه سیامي گووت «گهر تو سه ر به عه شره تی زه ریاواریی نه بايتایه، قسم به خودا، عیلمی خوت نه وک له به ریتایه، به لکو له تبهقهی حه وته می ئاسمان بتخویندایه، رازی خومم لا نه در کانی». هلبهت میرئه و دال ماممی خوش نه ده ویست، به لام هر ده ویست ده ماری ئیلکه رایی و عه شره تجهیتی خوی دهربخت. لهو پیاوانه بwoo که شه مرده کهن سه ردانی پزیشکی ده روونی بکه. پیشتریش له عیاده که دا، میوانی و هک میرمان که م بwoo. پیاو ما قوو لانی شار، سیاسه تمه داره کانمان، خوینده و اره ناسراوه کانمان خویان و اده رد ه خست و هک ئه وهی توشی کیشهی ده روونی نه بن، شوره بی بwoo یه کنکیان لای پزیشکی ده روونی بیغیریت. مامم زور لهو په ستبوو، خه لکی وايانده زانی که پزیشکی ده روونی ته نیا بق شیتے کانه. ئه و قینه ناو دلی وايکرد، دواتر سه دان خه لکی ساع بخاته قه رهنتینه که دیوانه کانه وه، و هک به وه بیسە لمینیت که ده سه لاتی پزیشکی ده روونی ته نیا به سه ر شیتے کاندا شیه، به لکو له راستیدا به سه ر ته ندر و است و ساعه کاندایه. هلبهت هری ئه و ترسه له پزیشکی ده روونی ده گه رایه وه بق بروایه کی به بلاو و که مژانه کی خه لکی دیلاوار، گهر بیان بیستایه سیاسه تمه داریک، هونه رمه ندیک، دکتوریک، چوته لای ده روونناس، هه مسوو قاقا پیده که نین و ده یانگووت «بروانه کابرا مه مله که ت به پریو ده بات، یان کابرا نوسه رینکی ناسراوه که چی خوی ده ردی ده روونی هه بیه... هاهاما ... تو خودا شتی و اده بیت؟ برق بابه، له بری کاروباری و لات، له غه می عه قلی خوتدا به». هه مسوو ده که وتن به پشتدا و پیده که نین و به شتیکی عاجباتیان ده زانی، مروف ئیشیکی گرنگ یان به هر یه کی گهوره هه بیت و

لەگەلیشیدا بىمارىكى دەرروونى بىت. مامە سىام ھەموو رۆژىك لە كۆتايى  
دەوامدا و بەر لە داخستنى دەركاى دەرروونخانەكە، دەستى بە دىت قول دەشت  
و دەيگۈوت «پىتىوار، زۇرى دەويىت تا خەلک لەم كارخانەي سەگەدا  
تىدەگەن دەرروونيان ھەيە». مامە شارەكەي بە كارخانە ناودەنا، كارخانەي  
سەگ، كارخانەي گورگ، كارخانەي مەيمۇن، كارخانەي گۇو. باوهەدەكەم  
مامە سىام لە وەدا لە سەر ھەق بۇو، شارى ئىتمە باوهەرى بە جەستە، بە  
عەقل، بە رېچ ھەبۇو، بەلام كەس باوهەرى بە دەرروون نەبۇو. جەنابى  
مېر دوو ھەفتەبۇو، زۇربەي رۆز دەھاتە لای مامە، دىياربۇو گوشارىكى  
بىئەندازە وايکردىوھ بۇو لە ئىتمە بىكەت. يەكەم رۆز گۇوتى «من پىاۋىكى  
ساغم، بەلام خەونەكانم كىشىيەيان تىكەوتۇوھ». ئۇ و يەكەم مىن نەخۇشى  
ئىتمە بۇو لە وجۇرە خەونانە بىبىنېت. دىكتۆر سىيا دوو سىن رۆزى يەكەم،  
بەردەواام ستايىشى مېرئەودالى دەكىرد، كە ئازايەتىيەكى وەھاي ھەيە،  
دەۋىرەت لە سەر دەرروونى خۇرى قسەبىكەت، ستايىشى كەسىنگ خەونە  
تارىك و ترسناكەكانى خۇرى هيتابەتە لای پىزىشىكى دەرروونى. دوايى زانىم  
كە خاتۇو «مەروارى» ھاو سەرى «جەنابى مېر» لە پاشت ئاۋەھە بۇوە  
جەنابىيان پى بە جەركى خۇياندا بىنېن و بىترىس بۇو لە جىڭايەك بىكەن كە  
وھك خۇرى دەيگۈوت، تەنبا شىت و شەپېرىنەكان بۇوى تىدەكەن.

مامە ھەموو قسە و دانىشتىنەكانى خۇرى لەگەل میوانەكانى دەرروونخانەكەدا،  
بە رېتكۈردىكى بچوک و كۆن تومارىدەكىرد. شەوان دەبایە من ناوهەرۇكى  
كاسىتىنەكان بگوازمەوھ سەر كاگەز، بۇ ھەندى نەخۇش دۇسىيەز زۇر  
تايىبەتى دەكىردىوھ، ھەموو دۇسىيەكانى لە جىڭايەكى دۇورىدەست و بەرزا،  
لە ڙۇورى خويىتنەوەكانى خۇيدا پاراستىبوو. ھەندى لە نەخۇشەكانى  
خۇشىدەویست، بۇ ھەندىكىيان دەگریا، زۇر جار بىنیومە گىرياوه، ھەلبەت بە  
دەنگى بەرزا، بە جۇرىتىك نا وىقارى پىاوانەي بىرىندارىتىت، وھك زۇرىنەي  
دانىشتۇرانى ئەم شارە باوهەرى وابۇو پىاۋ دەبىت بە جۇرىكى نەھىنى و تايىبەتى

بگری، زورجار که ئازاری نەخۆشەكانى خۇرى دەمپىنى، وەك پادشاهيک ئازارىنەن نەھىئى ھەبىت، پالى دەدایەوە و بىتەنگ چاوانى پىردىبۇون لە ئاو و دەيگۈوت «دەرۇون دۆزەخ». من زور بە وردى گويم لىدەگرت، چىرۇڭى ھەندى لە نەخۆشەكانى زور ئازاريان دەدا، ھۆكارى زور دەردى نەدەزانى. راي وابۇو ھەر كاتىك مەرۇف زانى ھۆكارى نەخۆشىيە دەرۇونىيە كان خودايە ياخود شەيتان، دەتوانىت لە نەھىئى كەردون تىيگات. ھەستمەكىد بەردهوام دەيەويت زانسته ئالىز و پېرىشەكانى خۇرى بە شتىكى نادىار و غەيپىيەوە گرىييدات. من دەمبىنى ھەندى جار ئىمانىكى بەھىزى بەخودا ھەبۇو، ھەندى جارىش كوفرى دەكىرد و لە بەرامبەر ڇان و كەسرى نەخۆشەكانىدا، يەخە ئاسمانى رادەتەكاند. ھەندى جار غەيپ و خوداي بە بەرپسى نەخۆشىيەكانمان دەزانى، ھەندى جارىش هيئور دەبۇوهو و بېرۋو بېچۈونى دەگۇرا و بە زمانىكى دى قىسىدەكىد. باوهەرى وابۇو كە شوينى شارەكەي ئىنمە، ئاو و ھەواكەي، چۈنۈتى خواردن و جلوپەرگمان، ھۆكارى سەرەكىن بقۇ دەركە وتنى ئەم دەردا. باوهەرىكى تەواوى ھەبۇو، ھەمۇ شەو زانست و زانياريانە خويىدىونى كۆمەكى ناكەن لە دەرددەكانى ئەم شارە تىيگات، سال دواي سال زىاتر تىدەگەيشت كە ناتوانىت بە راستى ھەتا يەك نەخۆشىش چاكىباتەوە. بەلام ئەو مامە باشەم، ئەو مامەم كە غەمى نەخۆشەكانى دەخوارد، ھەمېشە وانبۇو، دىۋىنەكى تارىك و شەرانى ھەبۇو، تەنيا چاوهەروانى دونيا و رەوتى رۇزگارى دەكىرد تا دەربكەوەيت ... بۇزىك هات ئەویش زور گۇرا ... ئەویش وەك ھەموومان بۇو بە كەسىكى تر.

لەدواي دانىشتىنى سىيەمەوە لەگەل جەنابى مير، كاسىتى دانىشتىكانى دايە دەستم و بە منى گووت «ئەم بىباوه نەخۆش نىيە، بەلكو ترسناكە». من شتىكى تايىەتم لە ميرئەوە دالدا نەدەبىنى، دەمەنگى كەسەتە كانىش گرت، بەجۇرىكى سەير شىفتەي خەونەكانى بۇوم. خۆم عاشقىكى نەھىئى

شیعر بوم، خهونهکانی میرئهودالم و هک دونیایه کی نهینی و ئەفسوناوبى  
هاته بەرچاو. سەیربۇو لام پیاویکى وەها، كە پېر لە میرزادەيە کى گەمژە  
دەچوو، خهونى لەو جۆره بىبىتت... خهونهکانی گارچى لە دەورى كوشتنىكى  
دلەقانە دەسۈرانە وە، كوشتنى بەردەوام و دووبارەي خۆزى بە دەستىكى  
نەناسراو، بەلام گەلەتكەنگىن و شاعيرىي بۇون. بەردەوام خهونى دەبىنى  
كەسىك دەيكۈزىت، سەرى لىندەكاتە وە و دەيخاتە خەوزىكى گەورە وە.  
بە عەشقىكى زۇرەوە خهونهکانىم دەنسىيە وە و دواى نوسىينە وەش  
دەمخوينىدە وە، لە خهونهکانىدا ھەميشە بە ئارەززوو يە كى درىدانە وە  
دەكۈزرا، وەك ئەو بۇو خۆزى عەشقىكى نهینى بۆ ئەو جۆرە مەرنە  
ھەبىت. هەرجارەي لە جىڭايەكدا و لە ناو رەنگىكدا تاوانە كە ئانجامدەدرا،  
جارىك لە باغيكىدا كە درەختەكانى ھەممۇ مۇرن، جارىكىش لە نزىكى ئاوى  
رۇبارىكەوە كە پېر بۇو لە شەپۇلى ئەرخەوانى و قايدەغى سەوز و ماسى  
وەنەوشەيى، ئەو جىهانەي تىيىدا دەمرد، پېرپۇو لە رەنگ، فوارەي زەرد،  
ئاسمانى پەمەيى، رىڭاى سوور، بالىندەي قەترانى. میرئهودال لە خهونهکانى  
خۆيىدا ھەميشە پالتوىكى خۆلەمەنىشى لە بەردا بۇو، قۇزىكى درىزى ھەبۇو،  
كلىتەيەكى چەسپى رەشى لە سەردا بۇو. لە خهونهکانىدا بۇنى كولىكى  
ئەفسوناوبى بەرەو پىتچاۋېتچى جەنگەلەتكەنگى دەيىرد، ھەميشە ھەمان جەنگەل  
دووبارەدەبۇوە وە، بەلام ھەر جارە و بە جۇريك خۆزى دەگۇرى وەك  
ئەوهى جەنگەلەتكى دىكە بىت، نوى بىت، شوپىتىك بىت پىشىت جەنابى مىر  
خهونى پىتوه نەبىتتىت. ئەو لە كاتى خەوبىنин و دواترىش لەكەل بىدارىيدا،  
لە شوپىتى درەختەكان، جۇرى ھىلانەكان، سروشتى دووبارەبۇونە وەى  
رىڭاكان دەكردەوە، دلىنابۇو ھەمان جەنگەلە و بە جۇريكى مەكرباز و  
فرىودەر خۆزى دەگۇرىت. نىتو درەختەكان پېرپۇون لە بانگەھىشتى نهینى،  
دەنگى جانەوەرانيكى خەيالى كە ھانيان دەدا بەرەو پىش بچىت و نەترسىت،

چه شنن ئاوازىيکى مۇسقىيىش دەھاتە بەر گوينى كە پىشتر لە هېيغ جىتكايدىكى دىكەدا نەبىيىستبوو. مىرئەودال خەونەكانى خۆرى بە ھەممو وردىكەرىيەكەمە لە بىربۇو، بۇ نۇونە لە زۇرىبەي خەونەكانىدا خالخالۇكەيەكى گەورە دەردەكەوت كە ئەويش ھەر جارە و بە جۇرىك رەنگەكانى خۆرى دەگۈپى. دەبۇو ھەميسە فېرىنى ئەو خالخالۇكەيە بىكەت نىشانە تا بەرەو نيازىكى نەيتى بىيات... لە ناكاڭ، لە ناو درەختەكاندا ئەو پىباوه دەردەكەوت. مىرئەودال دەيزانى كە بۇيە ھاتوتە ئەم خەونەوە تا ئەم پىباوه بىكۈزۈت، دەيزانى كە ئەم چارەنسە، ئەم قەدەرە خوتىناوىيە زادەي خەون نىيە، بەلكو جىتكايدىكى قۇولتىرى ھېيە، وەك قەدەرەنەكە كە خۆرى دەسەلاتى بە سەردا نىيە. لە كاسىتەكەدا چەندەها جار لە دكتور دەپرسىت «نازانم من خەونەكان دەبىن يان خەونەكان من دەبىن؟ خەونەكانى مولكى منن، يان من مولكى خەونەكانم؟». پرسىيارەكەي تەنبا يارىكىرىدىنىكى گەمزاڭە نەبۇو بە زمان، بەلكو نەيدەزانى ئاخۇ ئەو خۆرى ئەم خەونانە بانگەشىتىدەكەت يان خەونىكە ھېيە گەورەتر لەم، ھېزىكە نازانىت لە كويىوھ دىت، بەلام داگىريدەكەت و ناچارىدەكەت ئەم خەونە بىبىنەت. زۇرجار لە كوتايىي دانىشتنەكاندا بە دەنگىكى ماندوو كە كەلىك لەگەل ئەو ھېيکەل و قيافە زەلەيدا دەگۈنچا، دەيگۈوت «دلنيانىم ... ئايا ئەمە خەونى منه يان نا؟». سەرتا دكتور هېيغ نرخىكى بۇ ئەو پرسىيارانە داندەندا و بە ھىتمىنېيە و دەيگۈوت «جهنابى مىرئەودال، ھەممو كەسىك تەنبا خەونى خۆرى دەبىنەت، گەر دوو كەس پېتىكەوە يەك خەونىان بىنى، دلت هېيغ نەكەت، دلنابە كەسيان دز نىن، بەلكو دوو دەروونن لە يەك كارخانە ھاتۇونەتە دەر».

كە ئەو پىباوه لە خەونەكانى مىرئەودالدا دەردەكەوت، ھەميسە مير مۇچىرىتىكى پىدا دەھات، ئارەززوو يەكى بەھېزى كوشتن دەيچۈلاند، تووانايىكى نامۇ لە جەستەيدا دەگەر، بۇ ساتىك ھەممو فەزاي خەونەكەي پەشىدەبۇو، لە چىركەيەكىدا دەيان جانەوەرى ترسنەك لە ناو درەختە

بیتهنگه کانه وه سه ریان ده رد ههینا، ههایه کی خوله میشی و خنکنگه ر بالی به سه ر پیگا کاندا ده گرت، میر هستیده کرد ئم پیاووه ده یکوزیت، ده ترسا و ده بیویست رابکات، به لام قاچه کانی له گه لیدا نه ده هاتن، پر به جه نگه لی خونه کانی هاواریده کرد، هستیده کرد له گمل هاواره کهیدا بازو وه کانی سفت و هستور ده بن، هناسه کانی قورس ده بیوون، دل نیابوو ئیستا له پشت ئو پیاووه ده ریاچه یه کی نهینی ده رکه و توروه، ده ریاچه یه کی لیخن و زه نگین، ده ریاچه یه ک وه ک ئوهی ئم پیاووه له بری تابووت بق مردنی ئم هینابیتی، پیاویکی لواز و غه مگین به جلینکی سه رتایا په شوه، پیاویکی بیده نگ، بن هست، بن قسه، که وا دیاربوو شتیکی نهینی به و ده ریاچه تاریکه وه ده بیهه سنتیه وه، ئاوه لیخنه کان هله میکی سارد و سپیان لئه هله ده ستا، کتوپر هه موو شت غه مگین و په ژمورد ده بیواند، ره نگه کان له خونه کهیدا له نیوان زه ردی مات و خوله میشی تو خدا ده که وتنه دا گیرسان و کوزانه وه، میر ئه و دال ده بیانی که ئیستا ده بیت بکوزیت، ده بیانی هیچ چاره یه کی نیبه ئوه نه بیت ملی به رز بکاته وه و ئاماده بیکات سه ری لئه بکنه وه، پیاووه که وهها بیو وهک نه نیا بق سه ربین هاتیت... وهک زاده هی ترسیکی ده رونی و ئهزه لی میر بیت، له سه ربین، پیاووه که بیده نگ، به لام بیره حم، به هه موو توانای خوی په لاماری سه ری میری ده دا، ئم هیچ شتیکی نه ده کرد، نه به رگری له خوی ده کرد، نه په لاماری ده دا، به لکو وهک یه کیک نمایشی مردن بکات، چوانی ده نو قاند و به بیده نگی بیری له چه قوکه ده کرد وه که بیشه وهی ئازاری هه بیت، له ملھو ده چووه ناو گوشته که کی، میر ئه و دال سه ری خوی ده بینی که به هینمنی له له شی جیا ده بیت وه، زیاتر وهک سه ری گهوره کی بوکه شوشیه یه کی لاستیک ده هاته برجا وی تا سه ری ئاده میزادیکی ناسراو، هیچ خوبینکی نه ده بینی، هیچ هاواریکی له جه سته کوژ را وی خوی وه نه ده بیست. وهها دیاربوو نه نیا بق سه ربین هاتو وه، ئوهی میر ئه و دال ده بینی، له شی خوی بیو که وهک

کامیشیکی کیویسی و توره و بوخاردار دهکهوت و بسی هیچ پهله قازهیه ک  
ته سلیمی قدوری خوی دهبوو، میرئه و دال له و هسفی ئو هستدا، همندی  
وشی ناشایسته بی کارده هینا، هتا له جینگایه کدا گووتی «قەحبە چۈن  
لەشى خوی دەبەخشىت، من بە وجۇرە لەشى خۆم دەبەخشم». ھەلبەت  
من پەيوەندىيەگى زۇر نزىكىم لە نېوان ئو دووانەدا نە دەۋىزىيەو، بەلام  
میرئه و دال دەيوىست بلىت كە ئەم لە خەونە كانىدا تەنبا بۇ تىرکىرىنى  
شارەزووی وەحشيانە ئو قەسابە دەركەوتەو، دواتر لە ناكاوشىمۇ  
شتىك دەگۆپا، سەرە خوی كۆپىر دەكوتە سەر ئاواي دەرياجەكە...  
ھەميشە بەو جۇرەيە، وەك ھىزىك لاشەكە لە حەۋىزىكى لىخندا سەرئاۋ  
خستىتتىت، وەك پەيكەرىنکى بەردىنى قورس بىت و دەستىك بەسەر ئاوه وە  
پايىرىتتىت، سەر و پوخسارى سەراپا قەوزەيە، قىزى شەپۇلىكى ھىمنى ئاۋ  
يارى پىتىدەكتە، ھەر دەم چاوانى خوی بە نوقاۋىيى دەبىنېت، تا ئىستا نەبوو  
چاوانى كراوه بن، بە جۇرەيکى سەير و توند و بىتە حمانە چاوانى نوقاندوه،  
وەك كەسىك بىھەويت ھەم مەركى خوی و ھەم بکۈزەكە خوی نەبىنېت.

دكتورى مامم سەرەتا ويستى پەيوەندىيەگى لە نېوان پوخسارى  
باوکى میرئه و دال و پياوی ناو خەونە كانىدا بەۋىزىتەو، ھەولى بۇئە وەبوو،  
بىسەلمىنېت كە بکۈزى ناو خەونەكە وينەيەكە لە وينەكانى باوکى  
میرئه و دال، بەلام میرئه و دال چەندىن جار بۇ ماممى دووبارە كرددەوە  
كە باوکى ھەر زوو، بەر لە دايىبۇونى ئەم مردوه و زۇرینەي سالانى  
مندالى لە ژىنگەيەكى تەواو مىتىنەدا بىردىتە سەر - چىرۇكىنکى كە دواتر بۇم  
دەركەوت درقىيە و میرئه و دال تەنبا بۇ فرييدانى مامم و بەتالكىرىنە وەيى  
زانستەكانى پەنائى بۇ بىردوه - ژىنگەيەك بە قىسى مير لە بىرى ئەوهى  
ئارام پەرورىدەيىكەت، ناخى پېكىرىدە بۇ لە جۇرەيک لە شەرانگىزىتى تايىت  
كە ژىنەكەي بە «شەرانگىزى ژنانە» ناویدەننا، دكتورى مامم باوھەری  
بە جۇرە شتىكى وەھا نەبوو، دەيگۈوت «شەرانگىزى ژنانە؟ شەرانگىزى

ژنانه چیه؟ شتی وها بعونی نییه». بهلام مرواری خان به تله‌فون به ماممی گووت، که جهناپی میر دوای ئه و خونه به جوزیکی به رچاو ترس دایده‌گریت، شەرانگیزدەبیت، دەقريشکینیت، دەزریکینیت، وەک ژنانی پرسەدار جل له بهرى خۆی دادەپریت و قاپه‌کانی سەر میزی نانخواردن دەشکینیت و سەری دخاتە ناو کوشى و به دەنگى بەرز دەگرى. مروارى خان کە هەندى رۇز بە ماشىتەکەی خۆی، میرى تا عيادەکەی مامم دەھىتا، بۇئەوهی میزدەکەی تورەتر بکات، ئه و شتانەی ناودەنا «فەرتەنەی ژنان». بهلام مامم به لۇمەوه نىكايىدەكرد و دەيكۈوت «خانم، له دەروونناسىدا زاراوه يەكى وها بعونی نییه». له راستىدا مامم له تىكەيشتنى تەواوەتى ئازارەکانى ميرئەودالدا دەستەوەستان بۇو، ھىچ شتىكى رۇشىن و مەنتىقى نەدەدۇزىيەوه تا خونەکەی پىن پۇونبکاتەوه، خەونىك بەردەۋام دووبارەددەبۇوه، ئارەزوو يەكى ترسناكى له ميردا دروستكىدبوو بىگەپىت پىاوى ناو ئه و خەونانە بدۇزىتەوه و بىكۈزىت، دەيپىست جەنگىك بەرپابکات، سەرزمەمین بىگۈپىت بۇ گورەپانى شەپىكى گەورە. شتىك لە كاسىتەكاندا بىرم ناجىتەوه ئەوه بۇو کە مامم له جىڭايەكدا له مير دەپرسىت: ئايلا له و ماوهىي پابوردوودا ئارەزوو يەكى تايىبەتىتان ھەبۇوه كەسىكى دىاريکراو بکۈز، ياخود كىنه يەكى گەورەتان بەرامبەر كەسىك ھەست پېتىرىدوه؟ . ميرئەودال، له ويىدا دەوەستا و وەلامىكى دەدایەوه كە شايەنى توماركىرنە: «بەلىن، بەلىن جهناپى دەتكۈز، ھىچ رۇزىك لە ژيانمدا نەبۇوه، لە مەندا ليمەوه، ئارەزوو م نەكىدىت كەسىك بکۈزۈم، بەرىنکەم بۇ گورەپانى جەنگىكى دوور ... ھەر كەسىك بىت بىكۈزۈم، ھەر دۇزمنىك بىت گرنگ نىيە. ھەميشە ھەستمكىدوه، رۇزىك دىت دەكەمە جەنگىكەوه، له ويىدا دەكۈزۈم و دەكۈزىتم، ئەوهش ئەپەپى ئاسوودەيى منه».

## ۲

دیلاوار شاریتکی گهورهیه، زور زور گهورهیه، ئەوهی دونیای نەبینیت  
وادهزانى دیلاوار نیوهی گۆزی زەمینى گرتۇو، گهورهیی پاستەقىنەی  
دیلاوار تەنیا كاتىك دەرددەكەۋىت كە لە باڭلۇرەوە، لە لوتكەي چىبا  
دوورەكانەوە بەتەۋىت ھەموو شارەكە بىبىنیت. لە ھېچ پەنلىكى شارەكەوە  
ناتوانىت بەسەر ھەموو دیلاواردا بىروانىت، دەيان گىردىكە و بەرزايى  
بەرچاوت دەگىرن، چەندىن دەرىياچەي بچوک بچوک گەپەكە كان و  
بەشەكانى لە يەكتىر جىادەكەنەوە، مەرۆف گەر بىبەۋىت دیلاوار بگەپىت ھەم  
زەوي وشكانى دېتەپىكە و ھەم دەرىياچە و چەنگەل. گەر بەتەۋىت بەپى  
لەمسەرى دیلاوارەوە بچىت بۇ ئەوسەر چەند رۇژىيەت دەۋىت، ھۆكەش  
تەنیا درىئىسى تىرەي دیلاوار نىيە، بەلكو ئەو ھەموو بەرزى و نىزمى و  
كۆچە پېچاۋېتىج و گەپەكە كونانەن كە مەرۆف بە ئاسانى سەرودەريان  
تىيا دەرناكەت. شارەكە چوار بەشى سەرەكى ھەيە كە بە تىپەپىنى زەمان  
و لە ماوهى جۇردا جۇردا دروستبۇون، دیلاوارى باڭلۇر و دیلاوارى  
باشۇور، خۇرەلات و خۇرئاوا. لە سەدان سال لە مەوبەرەوە ژمارەيەك  
لە خىلەكانى دەرەپەر لەم سەر زەمینەدا نىشتەجى بۇون، كە زەمان و  
شىۋە زەمانى جىا قىسەدەكەن، بىنەمالە دېرىئەكانى دیلاوارىش ھەن كە دەلىن  
لەگەل بناغەي شارەوە لىرەن. لە مىڭە دەسەلات بە جۇرىتى بىنەرەتى لە

نیوان هندی له بنه ماله کاندا دابه شبووه. خانه واده‌ی ماروفی، که هندی به «مه عروفی» ناویانده‌ben، نزیکی سه‌د ساله فرماندهی دیلاوارن. ئەها ده بیت بلیم، که ئىستا له خوشترین پۇز و له زېرىيتنىrin قۇناغى خۇياندا نىن، بەلام ھىشتا ھەر فرماندارن. لهو سالانه شدا کە دوژمنان دیلاواريان داگىركىدبوو، ھەرماندار ھەر لە ماروفىيەكان بۇو، دواتريش کە خەلکى نارازىسى لە داگىركەران شۇپشى گەورەی دیلاواريان ھەلگىرساند، دواى مۇركىدنى بەياننامەی ئازادىسى، وەك میر و فرماندارى مەدەنى ديسان ھەر رەزاي ماروفىيەنان دانايەوە. لە دواى شۇپشەوە، ئەنجومەننىكى بالا كە كونفیدراسيونىكى خىلەكىيە، لە پال مەركەزى فرمانداريدا دیلاواريان دەبرىدەرىيەوە، بەلام گەر لە من دەپرسن دەلىم وەزيفەي ئەو كونفیدراسيونە خىلەكىيە وەها لاواز و بىنکەلک بۇوە، لە ئىستادا بە نەبۇو حىساب دەكىيت. جاران وەزيفەيەكى ھەبۇو کە سوپای دیلاوار بەپىنى بىزەيى بەنە ماله کان دىيارىيکات، بەلام ئەمپۇق بە ھۆى گەشەي سوپا و تەكىنلىكى سەربازىيەوە، كارى وەها شىباو و شايسىتە نىيە، زۆربەي ئەفسەرەكان ئىستا له كۈلىتىكى بالاى سوپا دەردەجەن کە تەنبا ھەندىتكى بەنە ماله ئىتايىت دەستيان بەسەردا گرتۇوە. لە سالانى دوايىدا ھەندى جىڭىگە شارەكە نوبىيۇتەوە، بەلام لە ھەندى گەرەكىدا ھىشتا خورافەت، سىحىر بىرەويىكى گەورەيان ھەيە. ئىستا ھەر بەنە ماله يەك، گەرەكىك يان چەند گەرەكىكى لە شارەكەدا داگىركىدوو، بەلام لە دواى لە دايىكبوونى منه‌وە، لەم بىست سالەدا كۆمەلېك گەرەكى سەير لە دیلاواردا دروستبۇون کە وەك پېشىتىنەيەكى گەورە بە چواردەورى شاردا كشاون، دانىشتوانەكى لەوانەن کە بەنە ماله و ئەسلى و فەسىلىكى وەھاييان نىيە، لە شارەوانى بەو گەرەكانه دەلىن «دىلاوارى پەش». بېشى ھەرە زۇرى دانىشتوانى ئەوى، خەلکى ئەو كوندانەن کە دەكەونە نزىك سنۇورە ھاوبەشاكانى ئىتمە لەگەل دوژمندا. لە بىست سالى ۋابور دوودا دوژمن لەو سەر سنۇورانە ھەر جموجۇلىكى كردىت، سەدان

خیزان ئاواره‌بۇون و ھاتۇن لە شار نىشته جىتىيون. خەلکى ئۇ گەپەكانە وەك بۇنە وەرى غەرېبىن، نە خەلکى دىلاوارن و نە كەسىش لىرە دەتوانىت وەك دۇست و ھازىمان ناويان بىت. خەلکانىك بە غەوارە ناوياندەبەن، بە پارەيەكى كەم شەقامەكان پاڭدەكەنەوە، لەو بىنا تازانەدا كاردىكەن كە لە بەشەكانى ترى دىلاواردا دروستىدەكىرىن، لە مەزرا و خانووھ ھاوينەكاندا دەبنە خزمەتكار. بەلام ئەوهى سەيرە ئەوهى كە ھەميشە بە غەرېبى دەميتتەوە. غەوارەكان پىر خەلکانىك وەك ئەوهى نەتەوە، شار، نىشىتىمان، زمانيان نەبىت، كە يەكجار لە گۈندەكانى خۆيان ھەلدەكەنلىقىن، ئۇتەر وەك مەرقۇ ئاسايى لە ھېچ شوئىنىك جىگایيان نابىتەوە.

بەلام مىزۇوى دىلاوار لەوە دېرىنتىرە. دىلاوار، ئەم شارە گەورە و كشاوهى سەر ئەم خاكە پان و بەرىنە، لە دەورى زىندانىك دروستبۇوە، كە لە دېرزمەمانەوە پىنى دەگۇوتىرىت زىندانى يەكەم. زىندانى يەكەم لە ناوهەپاستى شاردايە. پېنج سال لە مەوبەر وىستىان زىندانەكە بىكۈزىنەوە بۇ شوئىنىكى دووردەست و بىنakanى بروخىتن و لە جىگایدا باغچەيەك و مەلەوانگەكى ئەھلى دروستىكەن. بېياربۇو زىندانىكى مۇدىرىن لە دەرەوەي شار دروستىكەن، شوئىنىكى پەنا تەنبا ئەو كەسانە بىگەنى كە بۇ دىدارى ناسياويىك پوودەكەن ئەوى. بەرىيەبەرى شارەوانى نوپى شارەكە كە سەر بە خىلى ئائىانييە، كورپىكى كەنچ بۇو، ھېچ شتىنىكى لەسەر مىزۇوى راستەقىنەي دىلاوار نەدەزانى. بېياريدابۇو وابكاش خەلکى شار زىندان لە بىرېكەن، ئىيانىكى تر دەست پىيىكەن و شتىك لە شادى بىنۇشىن، جۇرە مىزۇويەكى نوئى بۇ خۆيان بىسازىقىن. سەيرى لىتەھات چۈن ئەم زىندان سەدان سالە لىزەدايە و كەس بىر لە لاپىرىنى نەكىردىتەوە، بە سادەبىي و دىلىپاکى دەيگۈوت «بۇ دەبىت ئەم زىندانە لە ناوهەپاستى شاردا بىت، بۇ دەبىت لە ھەموو ھاتىن و چۈونىتىكدا چاومان بەم دىوارانە بکەۋىت». بەرىيەبەرى شارەوانى لەوەدا لەسەر ھەق بۇو، زىندانەكە بە گەورەي

و سارديي و ناشيريني خوي، هر که سينيکي ده توقاند. وينه يه کي غه مگين و ترسناکي دابوو به سنه ته رى گهوره، هر چونيک بسورا بايتايه وه، بتويستبايه بجهيت بق هر جيگايه ک ده بwoo به که ناري ئه و بینا به ردين و مونه دا تييه رببیت. به لام هموو بهوه راهاتبووين، نده کرا بير له وينه ي شار بکهينه و بئته وه زينداننيکي وا گهوره له ناوه راستيدا بيت، زورکه س بویان ئاسايي بwoo دهموجاوي خويان بى لووت ببینن، کهچي بویان ئاسايي نه بwoo ديلوار بى ئه و زيندانه ببینن. راستييه کي شارى ئيمه هيچ شتيكى تيدا نه بwoo مايهى شانا زاي بيت، نه مزگه و تيکى كون، نه قلاييه ک، نه كتيخانه يه ک، نه بورجىكى تازه... هيچ شتيكى تيданه بwoo. تهنيا شتيكى که مايهى ثيقخارى ههمومان بwoo پاشماوهى زيندانه كونه كان و ئه م بهندىخانه گهورانه بwoo. راسته ديلوار زور كون بwoo، به لام هيچ که س بيري له ئه نجامدانى شتى گهوره و تاييه تى نه كردى بwoo، زيندانه كانى ديلوار له سه رتاسه رى دونيادا ناو بانگيان هه بwoo، لاى ههندى رېكخراو و مىژۇونوس وەك ئيرسيكى بەنرخى بەشەرىي لە قەلە مەددەران و لە ليستى شوينهوارە گرنگە كانى مىژۇودا دانرا بwoo. ھەلبەت زيندانى مەركەزى کە لە سەدان ساله وە هەيە، گرنگىرينيان بwoo. كەس بيري نايەت، رۇزىكى زيندانىيە ک توانييەتلىيى ھەللىيەت... هيچ كات... يەك كەس نه بيت کە دواتر چىرقى کى دىتە سەر رېيگامان، هيچ رۇحلە بەرىك لە وى نەھاتبۇوه دەرى، مەگەر بە رېكاي ياسايى و دواى دەرچۈونى رەزامەندى بەرپرسانى زيندان. وەك دەلىن خودى شارەكە لە دىنر زەمانە وە بەدەورى ئه و زيندانه دا دروستبۇوه، سەرهەتا مالى دېلىكەن لەو نزىكانە ھەواريان خستوھ، ئىتىر لە كەل تيپەپىنى كاتدا، خەلكى تر هاتوون و نىشتەجىبىوون و ناوكەي شارقچەكى يەكى وەك ئەم شارەيان دامەزرا ندوھ. هەتا دەلىن ديلوار ناوى شارەكە مان لە ديلوار وەرگىراوه، كە ماناي سەرزەمېنىك زيندانىيە كان ئاوايان كردۇتە وە، ھەلبەت كەسانىش

هـن ئـوه پـتـدـهـکـهـنـوـه و دـهـلـیـنـنـاوـی «ـدـیـلـاـوـارـ» لـه دـلاـوـهـرـهـوـه هـاتـوـوـه کـه نـازـنـاوـی شـارـیـکـه سـهـرـدـهـمـانـی زـوـوـ پـرـبـوـوـه لـه جـهـنـگـاـوـهـرـانـی دـلـیـرـ و نـهـبـزـ. مـیـژـوـوـنـوـسـیـکـی دـیـمـانـ لـه سـاـعـکـرـدـهـنـوـهـی نـاوـهـکـهـدـا دـهـلـیـتـ هـهـرـ دـوـوـ ئـمـ بـچـوـوـنـهـ پـوـچـنـ و دـیـلـاـوـارـ لـه «ـدـیـ لـهـوـهـ» «ـوـهـ وـهـرـگـیرـاـوـهـ، وـاتـهـ کـوـنـدـیـکـ خـلـکـهـکـیـ لـه لـهـوـهـرـیـ مـفـقـنـ، دـهـئـینـ وـ جـگـهـ لـه خـوـارـدـنـ وـ خـهـوـ وـ کـیـفـیـ پـوـجـ، عـقـلـ وـ فـکـرـیـانـ لـایـ هـیـچـیـ تـرـ نـیـیـهـ. نـاوـهـکـهـ لـه هـهـرـچـیـیـهـکـوـهـ هـاتـیـیـتـ، دـهـمـیـکـ قـسـهـ هـاـتـهـ سـهـرـ گـواـسـتـنـهـوـهـیـ زـینـدـانـهـکـهـ، خـلـکـیـ وـایـانـ دـهـزـانـیـ بـهـ رـوـخـانـیـ ئـهـ وـ جـیـیـهـ شـارـ دـهـبـیـتـهـ وـبـرـانـهـ، پـیـشـانـ وـابـوـوـ رـوـحـیـ ئـمـ شـارـهـ وـ نـهـیـنـیـهـ مـوـقـهـ دـهـسـهـکـهـیـ لـهـ وـ زـینـدـانـهـدـایـهـ. لـایـ کـهـسـانـیـکـ هـمـ پـاسـهـوـانـهـکـانـ وـهـکـ مـوـقـهـ دـهـسـ وـ هـمـ دـیـلـهـکـانـیـشـ بـهـ مـوـبـارـهـکـ سـهـیـرـدـهـکـرـانـ. ئـیـترـ دـزـ بـهـ بـرـیـارـیـ بـهـرـیـهـ بـهـرـیـ کـالـفـامـیـ شـارـهـوـانـیـ، خـلـکـ نـاـبـهـزـایـیـ زـورـیـانـ دـهـرـبـرـیـ، زـینـدـانـهـکـانـ مـانـیـانـگـرتـ وـ پـاسـهـوـانـهـکـانـ هـهـرـهـشـهـیـ دـهـسـتـ لـهـ کـارـکـیـشـانـهـوـیـانـ رـاـکـهـیـانـدـ، ئـهـوـ بـوـوـهـ مـایـهـیـ ئـهـوـهـیـ بـرـیـارـهـکـهـ لـهـلـایـنـ جـهـنـابـیـ فـهـرـمـانـدارـ وـ کـونـدـرـاـسـیـوـنـیـ خـیـلـهـکـانـیـ دـیـلـاـوـارـهـوـهـ دـزـایـهـتـیـکـرـیـتـ، سـهـرـوـکـیـ شـارـهـوـانـیـانـ گـوـرـیـ وـ پـرـقـذـهـیـ تـیـکـدـانـیـ زـینـدـانـهـکـیـانـ بـهـ ئـاشـکـراـ وـ لـهـ بـهـرـنـامـهـیـکـیـ تـهـلـهـفـزـیـوـنـیدـاـ دـرـانـدـ. بـهـجـوـرـیـکـ لـهـ جـوـرـهـکـانـ هـمـوـوـ خـوـشـحـالـ بـوـوـینـ زـینـدانـ لـهـ جـیـگـایـ خـوـیـ بـمـیـنـیـتـهـوـهـ، لـهـ نـاوـ جـهـرـگـهـیـ شـارـداـ. ئـهـوـ بـهـرـ لـهـ هـهـرـ شـتـ دـلـیـ زـینـدـانـهـکـانـیـ ئـاسـوـوـدـهـدـهـکـرـدـ کـهـ هـهـسـتـیـانـدـهـکـرـدـ هـیـشـتـاـ بـهـشـیـکـنـ لـهـ ئـیـمـهـ، پـارـچـهـیـکـنـ لـهـ جـهـسـتـهـمانـ وـ جـیـانـبـوـونـهـهـوـهـ.

دوـوـ پـوـزـ دـوـایـ سـهـرـدـانـهـکـیـ مـیـرـنـهـوـدـالـ مـاـمـ نـارـدـمـیـ بـقـ زـینـدانـ تـاـ بـزـانـمـ حـالـ وـ حـیـکـایـتـ لـهـوـیـ چـیـیـهـ. چـهـنـدـ پـوـزـنـیـکـ پـیـشـتـرـ هـوـالـ هـاتـبـوـوـ کـهـ لـهـ زـینـدانـ نـهـخـوـشـیـیـهـکـیـ دـهـرـوـونـیـ بلاـبـوـتـهـوـهـ وـ وـهـکـ هـهـرـ تـاعـوـونـیـکـ کـهـ فـایـرـوـسـهـکـهـیـ لـهـ یـهـکـیـکـهـوـهـ بـقـ یـهـکـیـکـیـ تـرـ دـهـگـواـزـرـیـتـهـوـهـ، مـهـتـرـسـیـ ئـهـوـهـ هـیـهـ لـهـ مـاوـهـیـکـیـ کـورـتـداـ دـهـرـدـهـکـهـ تـهـوـاـوـیـ زـینـدـایـیـهـکـانـ وـ پـاسـهـوـانـهـکـانـیـشـ بـگـرـیـتـهـوـهـ. مـاـمـ پـوـزـیـ پـیـشـتـرـ گـوـوـتـیـ «ـسـبـهـیـ بـهـرـلـهـوـهـ بـیـتـ بـقـ سـهـرـ کـارـ،

بچق بزانه چ باسه. راپورتىكى سەرتايىم بۇ بنوسە و بۇم بھىنە». پىشتر يەك دوو جارى تر كارى وەها پوج و لابەلايى پى سىپارىبۇوم، ھەندى ئىشى پشكنىنى سەرتايى و سەرنجدانى يەكمىنى نابۇوه ئەسترى من. من ھەموو كارەكانم بە وردىيەكى باش ئەنجامدەدا. مامىم ھەندىچار دەيگۈوت «راپورتەكانت بۇنى قەسىدەيانلى بىت، گەر لە زەمانى شىكسىپىردا بۇويتايى، دەتتوانى لە بىرى ئەو رۆمىيۇ و جۈزلىت بۇسىت». نەمدەزانى ئەو وەسفىتكى باشە ياخود پلارىتكى چەوتە و مۇرىتكى پىسوايىھ لەسەر ناوجاوانى من، چونكە مامى كەلەك كالتىھى بە رۆمىيۇ و جۈزلىت دەھات و دەيگۈوت شەرمە مېزۇوى ئەدەبىياتى دونيا شتىكى واپروپوچى پاراستۇوە. كە چووم بۇ زىندان شتىكى ئەتتۇم لەسەر نەخۇشىيەكە نەدەزانى. من كەرجى تەنبا وەك بەردىستىكى مامى كارم دەكرد، بەلام لەو دوو سالەدا ھەندى كتىب و وتارم دەربارەي دەررۇن و دەرەكەكانى خويىنديبۇوهە، شتىكەلىكى سەرتايى لە زانستەكانى پشكنىنى دەررۇن فيرپۇوبۇوم. ھۇى خويىنلىكە دەرىپەكەن ئەو نېبۇو بىمە بەردىستىكى باش، يان بىمە كەسىك كە دەيھىيت شتىك لەو جىيەنە تىيىگەت كە لە ناویدا ئىشىدەكتە، بەلكو زۇرچار شتەكانم وەك مەتلەتكى ئالقۇز دەبىنى. ھېندهى نەخۇشىكى پىر تەلسىم و ئالقۇز لە عىادەكە دەردىكەوت، من ئۇقرەم لەبەر دەبىر، دەمگۈوت چۇن مەرۆف دەبىت ھېنە دەستە وەستان بىت لە دەررۇنى خۆى تىنەكتە. ئەو رېزىانە ھەموو دونيا لە پىتشاوم تەماۋىسى دەينواند... هىچ شتىك مانى ئەدەمما، دەنگەكان و ھەستەكان بەجۇرىتكى درىندانە لەسەرمدا تىكەلەدەبۇون. ئىتىر لە هىچ تىنەدەگەيىشتىم، نە لە دەنگى ئەو فرۇشىيارانە لە پاشت عىادەكەمانەوە بە دەنگى بەرزا مىوهكانى خۇيان ھەراجىدەكرد و نە ھاوارى ئەو مەلايانە كە رېزى پېتىج جار لەمسەر بۇ ئەوسەرەي شار، خوداييان بە ھەموو تۇن و دەنگ و وشەيمك بانگدەكرد، هەتا ھۇرىنى ماشىنەكان و خويىنلىنى كەلەشىزەكان و دەنگى باران و كەھى باى زستانان پىردىبۇون

له تهیسم و رهمز و ئیبیامی قوول. من زورجار به چاوی خوم ده میینی که مام ب دهست تاریکیه کانی ده روونه و دهینالاند. تا ئهو ئازاری زیاتر بایه و له ئیبیاما نوچم بایه، منیش زیاتر له تاریکی ده روون ده ترسام... مامم هه میشه ده روونی به وشهی شاعیرانه و هسفده کرد، ده گووت « پینوار. ده روون فیتنه بازه، فیتنه شی ئه و کاته ده رده که ویت که ده ته ویت ده رگا کانی بکیته و سهیری بکیت. تا نه ته ویت قفله کانی بشکینیت مه کر و فیله کانی ده رنکه ویت، هینده کی کردن توه، ئیتر تیناگه یت چیت دیوه و چی ده بینیت. هندی جار وک ئه شکه و تیکی تاریکه، هندی جاریش و وک با غیکی پرازاوه یه، هندی جار وک ده ریا و هایه، هندی جاریش ئاسمانیکی فراوان و بیننه. پره له خملکنک که بینیوت و نه تبینیون، له سفره و خوانیکی جاری وایه ژه هری له سه ره و جاری وایه میوهی به تام، له ئاره زو و هیچ و هخت تیرنابن، له خواست که خویان ده رناخمن، له ده مامک که به دوای ده موچاودا پاده کهن، له ده موچاوه که بق ده مامک ده گه رین.  
بهلئى ئاوهایه ده روون».

ئه و پژه که چووم بق زیندان، ده مودهست له ژووری باریوه به رسی زیندانه و نارديانم بق لای دکتور حسامه دین، دکتوری سه ره کی زیندان. پیاویکی بچکوله کی پیشن و کوپه ل ببو، سه ریکی پروتاوه و ناوچاوانیکی ته ختی هه ببو، چرج به جوریکی قات قات و یه ک له دوای یه ک له ناوهر پاستی سه ریه وه تا سه بر قی بیزبوبوون. نه ویقاری دکتوری تیدابوو و نه هیبته تی پاسه وانی زیندان، وک مه خلوقیکی نامو هاته پیشجاوم که بن هیچ کاریکی دیاریکراو لهم جیهانه تاریک و تایبته زینداندا ونبووبیت و خه ریکی خود زینه و یه کی بیئه نجام بیت. پزیشکی گشتی ببو، دوو برد هستی هه ببوون، هر دوو کیان وک خوی کورتە بنه و خرکەل ببوون، دوو ده موچاوه غمگینیان ببو وک سیمای دوو زیندانی که ئازاری دیلى شیوه شیواندین. که به دکتورم گووت من

پهوانه کراوی دکتور سیامهندم، گلهک خوشحال بwoo، دیاربیوو له دکتورهوه چاوهروانی خبه ریک بwoo. دکتور حسامه دین ده مودهست بانگیکرده هر دوو یاوهرهکه‌ی و پینکه‌وه منیان برده ژوروی تایبه‌تی خویان. دکتور به دهنگیکه‌وه پربیوو له نیکه رانی گووتی «سوپاسی دکتور سیامهند ده که مکه نئیوه‌ی ناردوه، گه رچی ماوهیه‌که چاوهروانم به لام نومیدبراو نه بووم. لم زیندانه‌دا ئومید وک دهرمانیکی دانسقه وايه، زور دهستی پیووه ده گرم. له راستیدا له زیندان خهونیک بلاوبوت‌وه که ئئمه تییناگه‌ین... شتیکه هم نه خوشبیه و نه خوشیش نییه. نازانم چون وەسفییکه. زور جوری دهد ھیه باسکردنی شیتییه، به لام باس نه کردنیشی هر شیتییه. خۇم و ھاواکاره‌کاتم لە و پووهوه دەستەوەستانین و شتیکمان بۆ ناکریت، مەرۆف دەترسیت باسیبیکات وک گەمزە دەربکه‌ویت، دەترسیت باسیشى نەکات کاره‌سات بکه‌ویته‌وه». دکتور گلهک نائارام و بە دهنگیکی غەمگین قسەیده کرد، من نەمدەزانی باسی چى دەکات، بە پله گووتم «گەر ئئیوه راپورتیکان ھېبیت، من دەبیبەم اووه بۆ دکتور، گەر نەبیت، دەبیت ھەموو شتیکم بۆ بگىزىنە و تا بىنوسم و بىخەم بەر دەستى بەریزیان». دکتور بە هەمان دەنگى غەمگینە و گووتی «گىزانەوهی ئاسان نییه. ھەموو دەرباره‌ی خهونیکه له ناو زیندانییه‌کاندا بلاوبوت‌وه، خهونیک ھەر کەس دەبىینىت وک سەگى ھارى لىدىت، شىت و شەپانى دەبىت، پەرده بىت له وافىمە و خەيالات. دىلەكان بە روکەش و پوخسار شتیکیان پیتوه دیار نییه، بە لام ئەۋەتىمە ئەو خهونە بلاوبوت‌وه، شىرازەی زىپدان تىكچووه. دەرسىم گەر چاره‌یەک نەدۇزىنە و، شتەکان وردو ورده له دەست دەرېچىن، لە بەرئە و پیویستىمان بە كۆمەکى بە پلهى جەنابى دکتور ھەيە». ھەر دوو یاوهرهکه‌ی لە تەنىشتەوه سەريان بۆ لەقاند. ھەر دووكىيان ھەمان ترس و حەسرەت له چاوابىاندا بwoo. دکتور حسامه دین ھەر چىيەکى دەگووت یاوهرهکانى لە پىگاي ئەو غەمىسى نېو نىگايانە و بويان

ده سه‌لماند. من گووتم «راستیه‌که‌ی، دکتور سیامند داوای له من کردیوه هم‌موو زانیاریبیه‌کی پیویست له ئیتوه و هربکرم. ئەم ماوه‌یه زور سه‌رقال و بىن مه‌جاله ... به سه‌ریک کۆه‌که‌ی زه‌ماوه‌ند ده‌کات و به سه‌ریکی تریش ژماره‌ی نه‌خۆشە‌کانمان ئەم سال به جۇریکى بەرچاو زیادیانکردوه. گەر بە‌مجروره بپروات رەنگە له زستانى داھاتوودا شار پیویستى به زیاد له دکتوریکى دەردونن ھەبىت. دکتورى مامىشم وا ھەستىدەکات كە ماوه‌یه‌کە خالك بەلیشاو تووشى نه‌خۆشى دەردونن دەبن». دکتور حسامەدین گووتنى «من وەك پزىشىكىنى تايىبەت به نه‌خۆشىيە گشتىيە‌كان، زانیارى دکتوریکى وەك چەنابى دکتور سیامەندم نىيە. لەو چەند سالەي راپورددوودا، من جەكە لە ستايىشى چەنابيان، جەكە له پىاھەلدان به ناو و ناوبانگىدا شتىكى خراپىم لەسەر ئەوان نېبىستووه. وادەزانم زيندان ئىستا پیویستى به دکتورىكى وەك ئەو تا من». پېشتر جۇره له خۆبۇردىنگى وەھام له نېتو دکتوراندا نېبىنبوو. دکторەكانى دېلاوار، وەك زۇربەي خاوهن ئىش و پىشەكانى تر، جنسىتكى لە خۆبایى و لە خۆبازىي بۇون، بىستى قىسىمەكى وەھالە زارى دکتورىكەوە ئاسايىي نېبۇو. لە نىوسەعاتى دواترى دانىشىتە‌کەمدا خەريكى كۆكىرنەوەي زانیارىي بۇوم لەسەر ئەو خەونەي كە ئاسوودەگى زيندانى تىكىدابۇو. خەونەكە هەمان شىتىوه خەونى ميرئەودال لە دەورى پىاۋىك دەسۈرپايدە كە دەردىكەۋىت و سەرەكان دەپەرىتىت. ئەوەي جىڭىاي پرسىيار بۇو ئەو دەنگۇ سەيرەبۇو كە دەيكۈوت، هەمووان خەون بە يەك كەسەوە دەبىتنىن، بە يەك پوخسارەوە، كەسىنگى كە سەرى خەونبىنە‌كان دەپەرىتىت و تووشى سام و هەراسىتىكىان دەکات، دەمەنگى كە وریا دەبنەوە، ئاسەوار و كارىگەری خراپى لا ناچىت.

لەوي من چاوم بە يەكم كەس كەوت كە يەكمىن خەونى بىنبوو، پىاۋىكى نىمچە لائى پەتكەر كە بە تاوانى كوشتنى ژنەكەي لە زيندان بۇو، كەچەلىنگى لۇوت درېتى، رېشىتكى كورتى ھەبۇو، جووتىك چاوى

نه خوش که وەک چاوی بالندەیەکی ناثارام بە ژوورەکەدا دەیگیرا . بە ترسیکەوە، وەک کەسیک ھلگری یەکەم نیشانەکانی ۋايروسىتىکى كوشنده بیت، بۇی گىزرامەوە كە شەوانە بەردەوام يەك خەون دەبینىت. لەبەر لالى و تەتلەكىدىنى بەردەوامى زمان، زقىر وشەى دووبارەدەكردەوە، باسى بايەكى كرد كە تەنها جلى ژنانى پىتىھ، بايەكى بەھىز كە هەزاران پارچە جىل بە ئاسماناندا دەبات، ئىنجا لە ناكاوا خۆى لە گوزھرىتىكى قەيسەرەيىھەكىنى سەنتەرى دىلاواردا دەبینىتەوە، گوزھرىتىكى پېل بۇ عەترىتكى خەيالى كە پىتشتىر ئەو بۇنى نەكىدوھ، بۇنىكەن گىزىدەكەن، تەواوى خەونەكەى لە گىزى و سەرئىشە و ورپىيەكى زقىدا دووبارەدەبىتەوە، دىمەنەكانى خەونەكە لەسەر يەك و بە پلان خۇيان دووبارەدەكەنەوە، لە خەونەكەيدا وەھا دىيارە وەک ئەو قەيسەرەيىھ بسووتىت، تەم و دوكەل بەرچاواي دەگرن، ھەناسەى سواردەبىت، دەيەويت ھاواربىكەت و ناتوانىت، ھەست بە خنكان و گەرمى و لە ھۆشچۈن دەكەت، لەناو ئەو تەم و ترسەدا ئەو پىياوه دەردەكەويت، لاواز و غەمگىن، ئەم ھەست بە ئارەزووپىيەكى توند دەكەت بۇ مردن، شىتىكى تارىك لە رۆحىدا دەجولىت، ھەستدەكەت دەبىت شتىك بىكەت، گەرنى بەرزىدەكەتەوە بۇ چەققۇى ئەو، لە دوورەوە بىرسكەي ئەو كىرددە كوشنده يە دەبىنىت كە لە كىردى قەسابەكان دەھېتىت. تا دەگاتە بەردەمى ئەم چەندىن جار رەنگى كىزىدەكە دەگۈردىت، لە ناكاوا ھەستدەكەت چەققۇكە لە ناو كوشتىدایە، بە خويىنيدا پۇدەچىت، ھەست بە ئىسکەكانى دەكەت دەشكىن، دەستى ئەو پىياوه توند و دېنداھە گەردىنى بەرەو دوا دەشكىنەتەوە، گۇزمى خويىن بەرەو ناو گەروى دەپرۈت و خەريكە دەخنكىت، ھەست بە سەرى خۆى دەكەت لە جەستەي ئازاد دەبىت. بۇ ئىستىك ھەستدەكەت بارى لەشى سووک بۇوه، دەيەويت بىن سەر ھەستىت، بەلام ناتوانىت. لە ناكاوا وەك يەكتىك لە كاتى خنكاندا، ئاو ھەلگرىت و بە ھىزىكى كەورە فەتىيەتە دەرەوە وریادەبىتەوە و رادەچەكتىت، بۇ سەرى خۆى دەگەرتىت، لەسەر

زهوبیه‌که، له ژیر جینگاکه‌یدا، له پال نویتی زیندانییه‌که‌ی ته‌نیشتیدا، به‌لام نایدوزیته‌وه. ته‌واو وریاده‌بیته‌وه و وهک هیزیکی ئەفسانه‌یی تىگراپایت هەلدەستیت و هەموو گیانی دەله‌رزمیت... خهونه‌که له‌ویادا ته‌واو دەبیت، بیئه‌وهی هەرگیز کوتایی ھاتبیت.

دیله‌که ئەو خهونه‌ی بەزمانیکی لال و ئالۆز بق گىرامه‌وه. سەرم له‌وه سورما، چون ئەم خهونه هیندە له خهونه‌که‌ی میرئە‌و دال دەچیت. له‌گەل هەموو جیاوازییه‌کیشدا، لېڭچۇوئىکى كوشندە له نیوان ھەر دوو خهونه‌کەدا ھەبوو. ئەوهی سەیر بwoo قسەی دكتورەكان بwoo، خهونه‌که به خىرايى بلاؤدەبۇوه، ئەوانشى دەيانىبىنى ئارەززۇويه‌کى وېرانكىردن و كوشتنىان تىدا دەجولا، شەرانگىز دەبۇون، ئارامىيابان له دەستىدەدا، پەلامارى يەكتريان دەدا، تۇوشى وېرىتە دەھاتن، ئىگارى تارىك و ھەستى ناخوش تەنگى پىتەلەچىن، له خەو دەترسان، به‌لام له وریايشدا ئەو دىمەنانە ھە ئاوقاي خەيالىيان بwoo، خولىايىه‌کى رەش دەيگرتىن و يەخەی بەرنە دەدان.

وهک دكتور حسامەدين گووتى «شىرازەزى زيندان»‌کە ته‌واو تېڭچۇوبۇو». سەرەتا بەپىوه بەری زيندان ئەو كەسانەی له قەره‌نتىنېكى تايىبەتدا جياكىرىبۇوه، پۇزانە كفتوكۇزى له‌گەل كردىبۇون، خهونه‌کەی بېكىتابونه‌وه، بە دواداچۇونى بق ھۆكارى شەرانگىزبىيان كردىبۇو. تا ھەفتەيەك لە مەوبەر خودى بەپىوه بەر خۇيىشى تۇوشى خهونه‌کە بوبۇو. ئىستادا دكتور حسامەدين زور دەترسا، ھەفتەيەك بwoo جىڭرى بەپىوه بەری زيندان نەقىب زرار له جىڭگاي عەقىد قىزلىباش دەوامىدەكرد. عەقىد خهونه‌کە بە جۈرىيەك تەنگى پىن ھەلچىبۇو، دوو ھەفتە پشۇوى وەرگىتبۇو تا له‌گەل ژن و مىنالەكەيدا بجهىتە مالە كويىستانىيە‌کەی لە بنارى چىا و لەوى كەمېك ئارام بىتەوه. دىياربۇو جياكىرىنەوهى نەخۇشەكان لە قەرەنتىنېدە، سوودىنېكى بەرچاوى بق پىتەيىتىن لە نەخۇشىيە‌کە نېبۇو. به‌لام ئەوهى

دۇخەکەی گەياندبووو حالتى مەترسى، پەلاماردانى پىاپىكى بارىك و پىشىن بۇو لەلایەن زىندانىيەكانەوە كە تا سىنورى مىرىن ئەشكەنچەدرابۇو. ئەوهى نەخۇشىيەكەي دەگرت، تووشى وەسۋاسىتىكى ترسناك دەبۇو، لە ناو خەلکدا بۇ مۇتەكەى ناو خەونەكەى دەگەر، كەسانىتكى ترى لى دەبۇو ئەو ... بە گشتى وەك دكتور حسامەدىن دەيگۈوت، ھەمۇ خەوبىنەكان تۇوشى واھىمەلىكچۇون و تىكەلكرىن دەبۇون، خەون و راستىان وەها تىكەلدەكرد، جىاكارىنەوەيان ئىتر ئاسان نەبۇو.

من ويستم وەسفى دەمۇچاوى جەلادى ناو خەونەكەم دەستبىكەویت، قىسىمەكى زورم لەگەل زىندانىيەكەدا كرد، بەلام وەسەكىرىنى دەمۇچاۋىك كە لە خەوندا دەبىيىنەت ئاسان نىيە، ھېچ كەس ناتوانىت بە تەواوى بىزانتىت لە خەوندا كىتى بىنیو، ئەوه بىرواي منە. لەگەل يارىدەدەرەكانى دكتور حسامەدىتىشدا، كە دوو پىاپى هېمىن و زىنگ دىاربۇون، ھەندى قىسىمكىر، نەمدەزانى ئەو قسانە دواتر پۇلىتىكى گىرنگ «زۇريش گىرنگ» لە داھاتوومدا دەبىن. سەرسەختانە بىيم لەوه داگرت كە ئەستەمە مرۆف دەمۇچاۋىكى ناو خەونى وەك خۇى لە بىرىيەت، ئەوانەي لە خەوندا بۇودەدەن ناكىرىت لەگەل حەقىقتىدا تىكەلبىرىن. بەلام دواجار يەكىن لە زىندانىيە لاوازەكان كرابۇوە قوربانى دەردىكە، ھەندى لە نەخۇشەكان تا لە خولىا و ترس و ئازارى خۇيان ھەلبىن، گەنجىكى لاوازىيان بەوه تۆمەتبار كردىبۇو كە ئەو جادوبازى گۇرەيە و دەستى شەيتان خۆيەتى و ئەو بە بەكارھەيتانى سىحىرى پەتىيان كردىبۇوە ملى و ويستبۇويان بىخىنكىن. ئەوه دكتور حسامەدىنى ترساندبوو، دەترسالە خۇرا تاوانىك لە بەندىخانەكەدا پۇوبىدات، ئىستا دلىنيابۇو شىتەكان لە ژىير دەستى دەردىچىن و ھېچى پى ناكىرىت. بە ناچارى و بە فەرمانى نەقىب زرار زىندانىيە بەستەزمانەكەيان گواستبۇوە بۇ نەخۇشخانە و لەۋىشەوە بۇ زىندانىتكى بچوڭتۇر لە گەرەكىنکى دىكەي شار.

ئه و پوژه تا دره‌نگ له زیندان مامه‌وه، خه‌یکی کوکردن‌وهی زانیاری و پیکخستنی ئه و راپورته بوم که دهبوو بیدم به دکتور سیای مامم. خویندن‌وهی راپورتمکان له لایهن دکتور سیاوه هاوشاون بوم به سه‌رسامییه‌کی زور. دکتور چیرۆکه‌کهی وەک جورینک له لادانی نامه‌تیقی و تیکچوونی نه‌زمیکی گه‌ردونی سه‌یرکرد. من هامو زانیارییه‌کانم به وردەکارییه‌کی زوره‌وه بۆ نوسی، پیموابوو ئه‌وهی من له زیندان بینیومه‌وه نیشانه‌ی شتیکی نائساییه که دهیت له پووی زانستیه‌وه ته‌فسیریکی پوشنی هه‌بیت. سه‌رەتا باوەری به من نه‌کرد و خۆی به نه‌بئی و بەجورینکی تایبەت، دوای ئه‌وهی دەرگای ژووره‌کهی داخست، لەگەل دکتور حسامەدین به تەله‌فون قسەیکرد. دلنيابووم واده‌زانیت ته‌واوى چیرۆکه‌که زاده‌ی خه‌یالهی شاعیرانه و لیکدانه‌وهی خورافاتی منه که ژورجار دهبووه مایه‌ی بىزارى ئه‌وه. دەمیک دلنيابووه‌واله‌که دەستکردی من نییه، نائومیدانه له ژووره‌که‌ی هاتەدری و گووتى «شتیکی باش نییه، لم چیرۆکه‌پازى نیم. هەر شتیک ته‌فسیری نه‌بیت ترسناکه، وەک خودا، وەک شەيتان... يان هەر شتیکی تر. دنیای ئىنسان له سەرتەفسیر بەندە».

مامه سیام هەمیشە پیویستى به ته‌فسیریکی بۇون بۇو، گەر ته‌فسیرە زانستییه‌کان پىدا رانگەيشتبا، دەمودەست پەنای بۆ ته‌فسیریکی غەبىي دەبرد. بەلام ئه و پوژه کە لەگەل دکتور حسامەدین قسەیکرد، به ھېمنى منى له ژووره‌که‌ی كرده دەری و گووتى «شتیکى بى پىشىنەيە، شتى وام تا ئىستا نەبىستوو. بەلام دلنياتەكەمەوه ھىچ نەخوشىيەك لە گۆرى نییه، بەلام واى به حالى پزىشکىك لە دىلاوار گەر غىرەتى ئه‌وهی هەبیت بە خەلک بلىت، ئىيە نەخوش نىن. خەلکى ئەم شارە عاشقى نەخوشىن، چەند حەزدەكەن دەولەمەندىن، خوش بىزىن، ئەوهندەش عاشقى نەخوشىن، نەخوشى بە جورىك لە پالەوانىتى و هونر دەزانىن. پیویستان زياتر بە نەخوشىيە تا لەشى ساغ»... واى گووت و دەستى بىردى ھەندى كىتىسى

## هورهکانی یانیال

ئینگلیزبىي كونى لە كتىپخانە مەزار و تۈزاوېيەكەي خۇى دەرھىتنا و خىستنېي سەر مىزەكەي، بە منى گۈوت «تۇند دەرگاڭە دابخە، تۇند دەرگاڭە دابخە، دەمىكە موتالە عاتىم نەماوە، كاتى ئەوهىيە ھەندى شت موراجەعە بىڭەم». مامىم چى خويىنده و لە دواى چى دەگەر، نازانم. بەلام دلىبابۇم ئەوهى بىۋى دەگەپىت لە كتىپه كاندا نايىۋىزىتەوە.

## ۳

ئه و کاتهی لای مامه سیام ئىشمدەکرد، تەمنم ٦٢ سال بۇو. سالىك لە كولىئى حقوق خويىندبۇوم، بەلام ھەر زوو لە ياسا و ناكوكى و لۆزىكە چەوتەكەي بىزازىبۇوبۇوم، سالىك بەس بۇو تىيگەم ياسا لە جەوهەردا هېچ نىيە جە لە ھۆيەك بۇ دىل و ئىقلىيچىرىنى ئىنسان. لە چەند وانەي يەكەمەو تىيگەيشتم، مرۆف ياسايى دروست تەكىرىدۇه تا كىشەكانى خۇى پىچارەسەر بىكەت، بەلكو ياسايى دروستكىرىدۇه تا ژيانى خۇى پېپكەت لە كىشەي بىي كوتايى و لە كويىدا كۆرسىپىك يان چالىك نەبۇو، جەنابى ياساناس بىت و خەرەندىكىمان بۇ دروستبىكەت، ياسا سەرەتاي داڭەپانى مرۆفە بۇ قۇناغى درېنديسى، دوايى دروستبۇونى ياسا درېنديسى مرۆف شىۋەيەكى پېكخراوتر و ئامانجىدارتر وەردەگرىيت، بە پېچەوانەي جىهانى پېش ياساوه، كە درېنديسى ملکەچى ناچارىي و پىتۈيستى و مانەوە بۇوە. دوايى بىرم لەوە كردىوە بىم بە ئەندازىيارىشەم خويىند و تىيگەيشتم يەكىكە لە پۇچتىرين زانستەكانى دۇنيا، چونكە بۇم دەركەوت ئه و ياسايانەي دۇنياى جەماد و مەتريالە وشكە كان دەبەنەرىيە، كارىكىان بە ئەندازە و پېكھاتى دۇنياى ئىنسانەكانەوە نىيە، بە پېچەوانەو كىشەي وجودم واهاتە بەرچاۋ وەك مەملەنەتى دۇنياى پې نەزمى شتە بىتكىانەكان و دۇنياى بىشىۋە و بىغۇرمى زىندۇيىتى بىت، ئەندازە هېچ نەبۇو جە لە وەبىرەتىنانەوەي نارىكىيە

ئىنسانىيەكانمان، هەر چەندە ياسايمىكى لۇزىكى و تىورىتكى ھەندەسى وردىم دەخويتىد، چەندە دەمبىنى ئەم ياسايانە دەتوانىن جىهانى شتە نەكۈزەكان پېرىشكەن لە يەقىن، ئەوهەندەش بىن نەزمى و نارىتكى دۇنىيائى ئىنسان تۇوشى پەرىشانى و سەرلىشىۋانى دەكرىم. بۇ سالىتكىش چوومە بەر خۇينىنى فەلسەفە ... فەلسەفەم لە ياسا و ئەندازە لا خۇشتىر بۇو، بەلام ھەستمكەد فەلسەفە شىتىك نىيە ئىنسان بتوانىت لە كىتىدا يان لە زانكۇدا بىخۇينىت. فەلسەفە كاتىك چىزى ھىي، مىزۇ خۇى فەيلە سوف بىت... ئەو سالە زۇر بە وردى ھەندىك لە كىتىكەكانى ئەفلاتون و ئەرسق و كانت و نىتشەم خۇينىدەو، بەلام لە كوتايىدا ھەستمكەد من ناتوانىم فەيلە سوف بىم. من لەو كەسانەبۇوم كە دەمۇيىست بىزىم، فەيلە سوفقىش دەبىت توانىاي دەستبەرداربۇونى لە ژيان تىدا بىت، دەبىت بىرۆكەيەك يان خەيالىكى كەمزاڭە بتوانىت ھەمۇ مىشكەن داگىركات تا بتوانىت لەو بىرۆكە بلۇغ و كىللانىيە تىورەيەكى قولۇ و قاشەنگ دروستبەكىت. بەلام من لەوانە نەبۇوم بتوانىم ماوهى درېئە لەسەر كىتىك يان نۇسقىنىك دابىنىش و بىرېكەمەو، وازەيتانم لە خۇينىنى فەلسەفە باوکمى بە تەواوهتى نائۇمېيدىكەد و ناوم لە نېتىو خوشك و براكانما وەك كەسىكى بېكەلگ و خۆنەناس دەنكىدایەوە. هەتا برا كەورەكانم پىشىنيارى ئەوهەيان دايە باوکم كە لە ناوهرااستى بازاردا دوكانىكى فرۇشتىنى جلوبرىگى ژىرەوەي ژنانم بۇ دابىتىن و چىتىر كات و ژيانى خۆم بە خۇينىنەو سەرف نەكەم بەلام باوکم وەك بىزانىت بۇ ھېچ ئىشىك دەست نادەم، سزايەكى دىكەي دام و جۆرە پلانىكى ترى لە فيكىدا بۇو. دوو سال نائۇمېيدە دوكانىكى عەجايىبدا گىرييىكەد و ھېچ كارىنلىكى دىيارىكراوى پىن نەسپارىم، پىشىر ھېچ باوکىك لەم شارەي ئىمەدا بە وجۇرە مندالى خۆى سزا نەدابۇو.

ھەمۇ لەو باوھەدا بۇون كە ھۆى نىكەرانى باوکم ئەو دۆخە نالەبارە خۇينىنە كە تىيدا گىرم كەربۇو. بەلام نا... من لە كوتايىي بىست و سىيەھەمین سالەي تەمەندا شىتىكى ترسناكم تۇوشەت، شىتىك كە خۆشم ھۆكارەكەيم

نه ده زانی، شتیک لیرهدا ده بیت ئاشکرا بیکەم. شتیک بوروه هۆی تیکدانی تەواوه‌تى ژیانم. ئەو سالەی کە لە بەشى فەلسەفە بۇوم، لە خیزانى منوھ خانمیکیان بق دیاریکردم تا بىخوازم و ژیانى خانە وادھەیى دروستبکەم، من کە كورپىكى ئارام و شەرمىنىش بۇوم، هەر زوو پېشنىارەكەم قابوولكىرد و پازىبۇوم بى ھېچ خۆشە ويستىيەك خیزاناتىك دابەزرىتىم و لە كونجىكدا سەرە داوى ژیانىتكى هيمن بىرمە دەستت و دانىشىم. خانمى دەستگىرانم كچىكى تا بلىنى ناسك و سەلار و لەبار بۇو، من بە هيمنى و وەك كورپىكى شەرمن و بىدەنگ دەمويىست قۇناغى دەستگىرانى تىيەرىتىم و بچە سەر ژیانى سروشتى خۆم، راستىيەكەي ھەستمەكىد كىزەكەش وەك من ژنیكى ئاسابىي و عادەتىيە کە خەون بە مال و حالى خۆيەوە دەبىنتى، ھېچ كات ھەستم نەكربۇو دلى بە كەسىكى دىيەوە بىت ياخود بەرامبەر من بىزازارىيەكى قۇول لە ناخىدا بىت. هەر لەو سەرەدەمى دەستگىرانىيەدا، سەرەتاكانى ئەو دەرەم لى دەركەوت، دەمتوانى خەونى ئەوانى تر بېيىم... سەرەتا خەونى ھەندى لە برا و خوشكەكانم دەبىنى، شەو من خەونەكانى ئەوانم دەبىنى و دەمەنک بەيانى ھەممو لەسەر سفرەي بەرچاپى دادەنىشتن، دەكەوتتە گىزانەوە خەونەكانىان، سەيربۇو لەلام كە رۆزىك و لە ناكاۋ بۇم دەركەوت من شەو خەونى ھەندىكىيان دەبىنیم، ھەندى خەون كە ئەوان دەيانگىزىيەوە و شەو من بىنېبۇوم، خەونى خۆم نەبۇون، بەلكو خەونى ئەوان بۇو. من ھېچم نەدەدرەكەنەن و خۆم ئاشكرا نەكەكىد، بەلكو بىدەنگ و حەپەساو لەسەر مىزەكە سەيرى ھەمۈيانم نەكەردى و وەك كەسىك لە سەر لېوارى شىتىدا بىت، دەمروانى و غەمگىن بۇوم. تا رۆزىك خەونىكىم بىنى كە دلىبابۇوم خەونى «سابات»، ئەو كىزەھى دەمويىست بىكەمە ھاوسەرم زۇر خۆشحال نەبۇوم خەونى كەس بېيىم، بەتاپىت ئارەززوو يەكەم نەبۇو بچە دونىيائى خەونەكانى ساباتەوە، دەمويىست پېنگەوە بىزىن بىئەوەي شتىكى

زور له سه رخهیالات و وینهکانی ناو سه ری بزانم، به لام بینینی خهونه کان  
له ده سه لاتی مندا نه بیوو، پنده چیت له برهئ و هی من خرم خهونیکی و همام  
نه بیوو بیبینم، ده متوانی ئه و خهونانه ببینم که ئهوانی دی ده بیبینن. خهون  
بینینه کانم پینک و پینک و به نازم نه بیوون، سه رهتا شتیک نه بیوو بتوانم  
برنامه ای بوز دابنیم و پلانس بق بکیشم، هندی جار له شه وینکا خه وی  
چهندین کسم ده بینی، هندی جاریش به چهندین مانگ ئه و توانایم له  
ده ستدهدا و ئاسووده دخه و تم و بیانیان دیمه نیکیش چیه نه ده هاتوه يادم.  
جاریکیان چهند شه وینک له خهونه کانی ساباتدا، تارمایی گهنجیکی جوانم بینی  
که همیشه له دیمهن و هەلؤیستی عاشقانهدا له گەل ساباتدا دهرده که ووت،  
من له خهونه کانی ئهودا همیشه به ده مامکیکی ره شه و ده رده که ووت، وەک  
کەسیک بیووم له تاریکیه و دیت و شتیک دەفریتیت و دەروات. زور جار  
له خهونه کانی ئهودا وینه کونه په پویه کم بیوو که سه ری ئاده میزادیکی  
ھیه، کونه په پویه ک دەفریت و له تاریکیدا خۆی دەکیشیت به رو خساری  
ئه و گەنجه نه ناسرا وەدا و برىنداریده کات، له خهونه کەدا سابات به داریکی  
گەوره و کونه په پوکەی راوده نا که من بیووم. هەلبەت خهونی تری ئهوم  
دەبینی که تىیدا دیمه نی عاشقانه کونه تىیدا بیوو، بە جۆریک رۇشىن ده متوانی  
تىېگەم له سه ری بیکوناھى ئه و خانمە ژیکەلەداچ شتىگەلیکی سەیر كۆپۈتە وە.  
بۇزىك ناجار دانیشتم و هەممۇ ئه و خهونانم بق ئه و كچە بەستە زمان  
گىپايە وە، کە وەک کەسیک برو سکە لىتىدابىت واقى ويرما بیوو. هەر ئه و بۇزە  
بە دەم گریانە وە دانی بە وەدا نا کە چەندین سالە عاشقە و هەممۇ ئاواتى  
ئه وەیە بتوانیت له من جیابىتە و بکات بە و كوره کە خوشىدە ویت. من  
ھەر ئه و بۇزە دەستوبرد جیابۇونە وە خرم راگە ياند و مالاوايىي هەتاهە تايىم  
له سابات كرد. تاکە کەسیکىش کە سەبارەت ئه و دۆخە دەرروونىيە قىسىم  
بوز كرد مامە سیام بیوو. بۇزىك وەک نەخوشىك چووم بق عىادە کە و  
ئىمارەيە كىم گرت و وەک هەر نەخوشىكى نەناس چوومە زورى، سەير بیوو

که ئەویش هەر وەک نەخۆشىتى کى نەناس پىشوازى لىتكىدم و داواى لىتكىدم پاز و خواتى پەنهانى دىلم دەربىرم. من بۇم كىتىپا يە كە خەونى ئەوانى تر دەبىتىم، خەونگەلىك كە دەزانىم كەسانىتى تر دەيانىيەن، خەونگەلىك مى من نىن. سەرى سىورما لە چىرقەكانم و پىتىگۈوتىم، خۆم بە دووربىگرم لە تىفتكەرىن لە نەھىنى خەلگى تى. من دەمىزانى كە كەسىتى كونجكۇل و تارىكى دۆزم، بەلام نە تائە جىنگايەتى كە هەستەكانم وەها تىز و دې بجولىتىم، خەونى خەلگى تر بىبىن. مام تكاي لىتكىدم كە نەھىنى خەلگ بىپارىزىم، هىچ شتىك چەندە بچوڭ و گەورە بىت نەيدىركىتىم و گۇوتى «ئەم تواناياتى ھەلبىكە بۇ رۇزىكە، بۇ كاتىكى گرنگ... كى چۈزانىتى، رەنگە جارىك سووردىكى ھەبىت» بەلام ھەستىم بە دوو شتى سەيركىرد لە چاۋىدا، يەكەم: رېن، دووهەم: ترس.

چىرقەكى جىابۇنەوەم يەكىن بۇو لەو ھۆ كەورانەي وايىكىد باوكم بىر لە سزادانى من بىكتەوە. باوكم وايدەزانى من چۈن بىتھۆ وازم لە زانكۇ ھىتابۇو، ھەمان شىيە و ھەر لەسەر ھەوا و ھەۋەس وازم لە سابات ھىتاواه. بەردهۋام دەيگۈوت «كچىكى ماقول و سەلارى وات دەستت ناكە وىتەوە». ھەر ھەفتەيک دواى جىابۇنەوەم، كلىلى دوکانىتىكى دايە دەستت و گۇوتى لە ئىستە بە دواوه دەچىتە سەر دوکان و كەمتەرخەمى ناكەيت، رىتىمايىھەكانى ئەو بۇو ھەر چى بىت و ھەر شتىك رۇوبىدات، بەفر بىت يان باران، تەرزە بىبارىت يان تەور من دەبىتىت رۇزانە لە نۆى بەيانىيەوە بۇ شەشى ئىتىوارە لەسەر كاربىم. دوکانىتىكى چۈل بۇو، هىچ شتىكى تىندا نېبۇو، جىڭ لە كورسى و مىزىك و تەلەفونىتىكى سېپى و قاسىيەكى ئاسىنىنى بەتال، من رۇزانە دوكانەكەم دەكىردهوە و بەتەنبا لەۋى دادەنىشتىم و سەيرى پېيوارەكانم دەكىرد، باوكم هىچ كات پىتى نە گۇوتىم بۇ دەبىت من بەردهۋام بچە سەر ئەو دوكانە چۈلە و منىش هىچ كات نەمپرسى، ھەموو رۇز بىتەنگ دەچۈرم و بىتەنگ دەگەرامەوە، بەدرىيەتىي دوو سال هىچ كەس نەھات و هىچ كەس لىنى نەپرسىم تو چى دەفرۇشىت، وادەزانىم تەواوى ئەو ماۋەيە مەشقىكى سەخت

بوو تا بتوانم لهکەل بەتالى ژياندا هەلبىكم. ھەندى جار كىتىبىكم دەبرد و تا تەواوم نەكىرىبايە ھەلنەدەستام، ھەندى جارىش بى خەيال دادەنىشىتم و تەنپا سەيرى پېتىوارانم دەكرد. دوو سال بە وجۇرە تىپەرى، لە دوو سالەدا ھەتا يەكجارىش تەلەفونە سېپىيەكم زەنكى بۇ نەھات، وەك پەمىزىك لە رەمزەكانى تەنھايى من لەوي بۇو، وەك بىتلەن دەرگاكانى جىهان كراوهەيە و تو ناتوانىت بچىتە ئۈورى، وەك بلىنى سەدان ھەزار ئادەممىزاز لەم شارەدان، سەدان ھەزار ئادەممىزاز لىرەوە دىتىنە و دەرقىن و ھىچ كەسىكىيان بىر لەوە ناكاتەوە لە تو بېرسىت. من تا دەھات بىتەنگىر و تەنھاتر و غەمگىنتر دەبۈوم، بەخىلىم بە ژيانى چىپ و پېر لە شەوق و جولەي خوشك و براڭانم دەبرد، بەلام وام لىھات بىتەنگى و تەنھايى و غەمگىننەم بە بىنەما سەرەكىيەكانى ھەموو جۆرە ژيانىتكى راستەقىنە و تەندروست دەزانى. ئەوهى دەتوانم ھەموو رۆزىك بچەمە سەر دوکانىتكى بەتال و تا درەنگ بىتىنەوە، بوبۇو بە پرسىيارى زور كەس، بوبۇوم بە كەسىك كە بە جۈرىيکى ئەفسانەيى بەرگەي پوچى و بىتەوەيى دەگرم. زۆرىنەي كەسوڭارم گومانى شىتى و بىتعەقلى و لە دەستدانى ھاو سەنگيان لى دەكىرم، بەلام دەمېك دەياندوانم و قىسىاندەكىردى سەيريان لىدەھات كە دەيانبىنى كەسىكى هيمن و لە سەرەخۇم و دەتوانم بە سەبر و تەحەمولوە بەرگەي توانج و ئازارداڭىش بىگرم. دوو سال بوبۇ لە دوکانەدا كارمەكىرد، ئىوارەيەك بى ھۆ و بى ھىچ پېتشزەمینەيەك مامە سىام ھات بۇ لام و بىئەوهى زور درىزىز بە قىسەكانى بىدات گۇوتى « دەمەۋىت بىتىتە لام، من لە عىادەكە پۇيىستم بە ھاو كارىتكى باشە كۆمەكمەبات، كەسىك تۈزىك فامىدە و هيمن بىتىت، بەرگە بىگىت و سەبىرى ھەبىت... توش گەنجىتكى ئارام و سەبۇر دىيارى كە پېتاجىت پوچى ژيان زور ئازارت بىدات ». ھەندى وەسفى دىكەي مىنى كىرد و گۇوتى « زور بىرم لى كردىتەوە، وادەزانم تو بۇ ئەو ئىشەي من باش بىت ». من وەك كەسىك كە لە نىوان پېزى باڭ و مامىدا گىرىكىرىدىت، داۋامكىرد كە مامە سىام ئەم داۋايدە بەرىتە لای

باوکم و چیرۆککه لهکەل ئەودا باسبکات. له راستیدا من ئەو دوو سالەم وەک حۆكمىتى سزا سەيردەكرد، بەلام لهو باوهەشدا نەبۇوم ئەو حۆكمە ئەبەدى بىت، راستە وەک خوشك و براکانم نەبۇوم، بەلام ھەستم نەدەكرد شايەنى سزايمەكى. وەها سەختىش بىم. ھفتەيەك دواتر ئىوارەيەك مامىم و باوکم پىنگەوە هاتن و باوکم بە دەنگىنلىكى پىر و گېڭە كە خالى نەبۇو له توبەمى و نىكەرانى گۇوتى «دەعبا ئىتىر كاتى ئەوە هاتووە ئەم دوكانە جىبىھىلىت و ئىشىكى باش و راستەقىنه دەست پىنگەيت... ھەستە لەسەر ئەو كورسىيە وە و كليلى دوكانەكەم بىدەرى و بىزانە مامە سىيات چى دەلىت. بەدبەخت، باش گوپىگە، لەمۇق بەدو، مامە سىيات ھەر چىيەكى گۇوت بەسەر سەر لە فەرمائىشتادا دەبىت».«

كە چۈومە لای مامە سىيام، خودى ژن و كچەكانى مامم گەلەتكەنارازىي و نەياربۇون، مەنيان وەك كەسييکى بىن كەلگە دەبىنى كە جىڭ لە دەرىيەسەرىرى ھېچى تى دروست ناكەم. ماوەيەكى زۇرى نەبرد كە مامە سىيام بە ستايىش و لىدوانى باش دەربارەي من شتىك لە پىز و نىخى لای ھەمووان بۇ دروستكىرىم، ھەلبەت ھەموو دەيانزانى ئىشەكە شتىكى وەها گىرنگ نىيە و من دواجار لە بەردەستىنلىكى دكتور بەولاوە ھېچى تى نىم. هەتا ھەندى لە براو خوشەكەكانم دەيانگۇوت «ھاھاھا... دواجار دىياربىو چارەمنىست ئەوەيە، بۇويتە فەراش». من ھەميشە جىنۇوهكەم قەبۇولدەكرد و فرمىسىكەكانم دەگرتەوە و بە خۆم دەگۇوت «وانىيە، با ئەوان ھەروابلىن، من يارىدەدەرى يەكەمى دكتورم». لە ماوەي كارمدا دكتور تەنبا وەك بەردەستىنلىكى ھوشىار سەيرى منى دەكىرىد، ھەندى جار بىيوىستىبايە قىسىمەك بىكەت و بىزانىيابايە ھېچ كەسىك تىينىگات، منى بانگدەكرد و دەرگايى ژۇورەكەي دادەخىست و دەكەوتە قىسىمەن بۇم. مامم ھەندى كىشەيە فىكىرى و پۇحى ھەبۇو كە دەيزانى من نەبىت ھېچ كەسىكى دېكە لە خانەوادەكەمان تىنى ناگات. ئەو دلىنابۇو، من تاکە خويىندهوارى ھەموو بنەمالەكە يانم. لە راستیدا بنەمالەي زەريياوارى

که مژه خیلیک بتو بتو خوی، هم تا به ک که سیشم ندهناسی له ژیانیدا  
 چیره کتکی خویندیته و، له باشترین حاله تدا و گه رزور بلیمهت بان گوینیان  
 له دهنگوباسی تله فزیون ده گرت. مامم دهیزانی من چهند ده خوینده و،  
 به لام پینی سهخت بتو به ئاشکرا بلیت من هاودهمیکی باشم و ده توانم  
 له رزور شت حالی بم، له مذالیه و تهواوی بنهماله که به چاویکی سووک  
 سهیری منیان ده گرد، وک گنهجیک که له وریایی و توانای ئیش و پاره  
 پهیدا کریندا نه چوومه ته و سه رباوو باپیرانم، مامیشم گرچی دهیزانی ئم  
 بروایه نادرسته، که چى شتیکی نده گرد ده بیخات، من تاکه خوینده وارهی  
 بنهماله زه ریاواریم. گه ریانیک یان که سینک بهاتایه هر زو خوی  
 کوده کرده و ده بیویست بئه تقسیت من ته نیا وک به رده ستیکی بچوک  
 و ئیشکریکی که مینک زرنگ نیشانبدات، هر زو همندی کاری پیکختن  
 و پاککردن وهی دهدا به سه رمدا تا میوانکه بزانیت من ته نیا برده است و  
 خزمه تکاریکی زه لیلم، منیش هموو کارو راسپارده یه کم به وردی و بی کیش  
 پاده په راند. مامم دهیزانی بدبختی من لوه دایه که ناتوانم که سینکی ئاسایی  
 بم. خوی سه رهتا باوه رینکی پته وی به جیاوازیی نیوان مرؤفی ئاسایی و  
 شیت هه بتو، به لام دواتر که له به رهندیک هق ئه و بی رورایانه خوی به  
 جوریکی بیمانا گوری، گله نیکه ران بووم لیتی و گله نیکیش له به رجاوم  
 بچوک بتو وهه. ئه و سه رهتا ئه و جیاوازییه بی به بنهمای ئیشکه کی خوی  
 نده زانی. به لام منی وک مه خلو قیکی سهیر ده بینی، ئه و ده یکووت «له نیوان  
 مرؤفی ئاسایی و شیتدا ره گهزیکی تر له به شهر هه، که نه ئاسایین  
 و نه شیتن، سه رنجر اکیشترین جوری بونه و هران له و ره گه زهن، عرقیکی  
 رزور بلو نین، به ژماره که من، به لام هیچ مرؤفیکی جوانم نه بینیو سه ر  
 به و ره گه زه نه بیت، توش سه رهوانیت، به لام که سانی وک تو روزیک  
 شیت ده بن، که م که س ده توانیت تا کوتایی له سه ره خه تکه بوهستیت، که م  
 که س. توش یان ده بیت بیت و بیت

شیت دهیت». دهیزانی من هیج نالیم، دهیزانی من گه ر جارینکیش بمهویت  
شتیک بلیم، ئه و دهموهستینیت و ناهیلیت ته او بیکم، کم جار ... زور کم ...  
دهیهیشت من بوجوونه کانی خوم تا کوتایی باسکم، بزوی گرنگ نهبو من  
چی ده لیم، بهلام دهیزانی من شته کان جیاواز دهینم، دهیزانی من به جوریکی  
زور جیاواز ده توائم قسه بکم، بهلام هیج کات خودی قسه کانمی بزو گرنگ  
نهبو، به لکو ئوهی که من جوره کمسینکی ترم، جوره ده روونیکی ترم  
ههیه سه رسامیده کرد. من سه رهتا زور به خته و هر ده بورو گه ر کمسینک هه بایه  
و له کم لیدا هندی بیرون ام بگزیری بایه ته و، بهلام هیج هاو پییه کی نزیکم نهبو،  
له بمرئه و گه ر کاتیکم ببوا یه یان به خویشنه و یان به بی رکرینه و یان به  
خه و تن ده مبرده سه. هیدی هیدی وام لیهات تکام له مامم ده کرد، مؤلم تم  
بداتی شهوله سالونی عیاده که بخهوم. ئه و گه رچی خوی ناره حهات و توره  
د هر ده خست، بهلام چا پیشیده کرد و لیده گه را شهوله ویه بمنیمه و. راسته  
عیاده کهی جینگایه کی کون و پېر ئه ساسی په پیوت ببو، له پووی پاکی و  
دیکوره و، چهندین سال له دوای جینگا کانی تری شاره که وه ببو، هاوینان  
میش و مه گه ز سالونی چا و هروانیه که یان پرده کرد، بونی نه خوشکان ده بورو  
ما یهی ته نگهنه فه سی و غه مگینی ... بهلام تازه بزو من و هک مالی لیهات بورو و له  
زور جینگای دی پیتم خوشتر ببو.

ئه و شهوله دوای سه ردانی زیندان من له عیاده که مامه و، که مینک  
سه رسام و مهستی بورو، چیرق کی ئه و خونهی زیندان زور خهیالی  
گرتی بورو. مامم کتیبیکی زوری له سه ر میز و کورسییه کانی ژووره کهی  
خوی بلاو کر دی بورو و، دیار بیو له ناو کتیبیه کاندا بزو شتیک گه رابوو، و هک  
بیه ویت برازیت ئاخو پیشتر له میز و دندا حاله تی و ها ببو، شتیک ههیه  
ناواری قایر قسی خهون بیت. ئه و ژووره کهی به جوریک پژاند ببو، من هیج  
ثاره زوویه کم نهبوو کوبیکه ما وه. هلبهت بقم نهبوو هیج جوره پیخه فیکی  
تاییهت ببمه عیاده که وه، تاکه شتیک تواني بیووم دزهی پینکه، چه رچه فیکی

سېی بۇو كە لە سەر قەنەفەيەكى كۆن و شكاوى ۋۆردى چاوهپروانىيەكە دەمدە بە خۆمدا. ئەو شەو، نزىكى دوانزەسى شەو، عيادەكە تەواو كش و مات بۇو كە بە جۈرىيکى ناوخەت و كتوبىر زەنگى تەلەفونەكە لىيىدا. ھېچ كەس نەيدەزانى من لە عيادەكەم، زۇر كەسىش ھەر نەيدەزانى عيادەكە تەلەفونى ھەيە، ئەو ژمارەيەكى تايىەت بۇو كە مامم ھەندى جار لەكەل مال و ھەندى جارىش لەكەل ئەكاديمىستەكانى ترى جەمعىيەتكەدا قىسەي پىندهكرد. من واھات بە خىالىدا مامم بىت و داواي شتىكى تايىەتى لە من بىكەن، تەلەفونەكەم ھەلگىرت و چاوهپروانى قىسەي بەرامبەرم بۇوم. لەوبەرى خەت بىنەنگىيەكى كەورە زال بۇو، يەكىن بە ھېمنى ھەناسەي ھەلدەكتىشا و ھېچى نەدەگۈوت. من پىتموابۇو كەسىك بىت بە ھەلە ژمارەيەكى لىدا بىت، بۇئەوهى زۇر بە ھەلەدا نەچىت، گووتىم «بىورن ئەم ژمارەي عيادەيەكى پىزىشكىيە، گەر ژمارەكەتان بە ھەلە گرتۇوە، شەۋىتكى ثارام و خۆشتان بىت». من بە ھېمنى تەلەفونەكەم دانايىەوە و چەند ھەنگاوىك دووركەتمەوە، ھېشتا نەگەيشتىبۇومەوە سەر جىڭىز خۇم كە دووبارە زەنگى تەلەفونەكە لىيىدايەوە، دووبارە ھەلگىرتەوە. دەنكىكى ئاشتا لە سەرەرەوە، بە ئاوازىك كە پېر بۇو لە دوودلى گووتى «لتۇ دكتور سىيامەندىت؟». دەنكى نامقۇن بۇو بۇم، بەلام ھەر چىم كرد نەمزانى كەي و لە كوي ئەم دەنكەم بىستۇوە، من ترسام... بىئەوهى ھېمنى خۇم لە دەست بىدەم گووتىم «نا، من بىتنوارى زەريماوارىم، من يارىدەدەرى يەكمى دكتور، بىفرمۇو كارىتكى تايىەتتانا ھەيە».

ھېچى نەگۈوت، وەك ئەوهى بىر بىكەتەوە شتىك بلىت و نەزانىت چى بلىت، ماوهىيەك وەستا و دوايى تەلەفونەكەي داخست. من ماوهىيەك سەرسامانە بە دىيار تەلەفونەكەوە وەستام و چاوهپروان بۇوم دووبارە زەنگ بىداتەوە، بەلام زەنگى نەدایەوە.

## ع

گهړه کی «غهفاری» دهکویته باکوری خوره لاتی شاروچک که مانوه کوچه کان لهوی له زستاندا دهبنه قور و لیته کی بیوینه، شوین تایه ماشینه کان کولانه کان و هما چالده کان و دهیکلین، دواتر هاتوجه بتو پیاده کان ګلهک سه خت ده بیت. هاوینانیش ته پوتوزیکی خنکینه لهو کوچانه دا مرقف خه فه ده کات، بایه کی ګرمی پیده شته کانی ده روهی شار، له ګهل خویدا له پال توز و پوش و پلاشدا، سره که رت شی و که رخوره ش ده هیئت، ئیواران هه وا پرده بیت له پوله میروو و مه ګزی سهیر سهیر که وهک ههوری پهش، به کولانه کاندا ده سورینه و پیسواران هراساندہ کان، به لام سهیر ترین شتی تایبېت لهو ګهړه کانه دا ئه و هممو بالنده سهیره که ئیواران له سهربان و ستاره و تهلی کاره باکان کو ده بنه و، دهیان جوره بالنده جیواز سهربان که همندیکیان به ده ګمن له ناو شاردا ده بیزین، بالنده کیوین، له شوینی بر دین و عاسیدا ده زین، له کیو دوژمنی يېکن، که چې لیبره له شاردا دینه سه رکویسه بانه کان و پیکه وه هله ده نیشن و وهک کوری حکیمان بن، دهسته یک بن له دووره وه بتو وردبوونه وه و پشکنین هاتین، له جینکای خویانه وه له هممو شتیک ده روان، چاویان و باله فری و به رزبوونه وه و نیشتنه وهیان هر کسیک توره ده کات، ګهر بیت و به وردی له په فتاریان وردبیتنه وه. بالنده کان له سهربانی مزکه و تی غهفاری و له سهربانه مناره و

## بلندگوکانی زیاتر لە هەر جىڭايمەك دەنىشتتەوە.

ئەو بۇزە دواى نويىزى نىيۇرۇق «حامىد سولتان» و «فەراسە رەش» كە ھەموو بە «بەرازە رەش» بانگىاندەكرد، لە بەردەم مالى «مامۆستا ئەسلان» دا وەستابۇون كە دوور لە چاوهرىانى ئەوان پۇلىتى كەورە لە بالىندا كە پىتشتىر ئاواها بە پۇلى كەورە نەيانىيىبۇون، بەسەر مالى مامۆستا دواناوهندى «شەبەيخون» دا دەسۋىرەنەوە مامۆستا، كە كەسە نزىكەكانى بە سەى ئەسلان بانگىاندەكرد، نزىكى چواردە سال لەو قوتابخانىيەدا وانى مىژۇوى گۇوتىبۇوه، لەوانەبۇو كە ھەستىدەكرد ئىيان و ھەستەكان و زمانى ئىمە لە دىلاوار ھەموو لە مەترسىدایە. پىاوىك بۇو چاولىكەيەكى پىزىشىكى ئەستۇورى لە چاودەكرد و خۇرى بە عاشقى يەكەمى دىلاوار ناودەبرد. ئەويش وەك زوربەي خەلکانى ترى دىلاوار پاي وابۇو بالىندە نامۇ و قەلەرەشان، ھەميشه پەيامىكىيان لەو دونياوه پېتىھ، پەقىكى تايىھتى لەم بالىدان بۇو، لە مەندالىيەو پەقى لييان بۇو، لە مىژىبۇو خەونى بۇو دىلاوار بىيت بە شارىتكى خالى لە بالىندە نامۇ و نەناسراو، ئەم بالىندانەي بە هيتمائى ھېرىشىكى غەریب دەبىنى، كە لە مىژە بە جۈرىتكى نەھىتى دەستى پىكىرددوھ. كە ھات دەركالە حامىد و ھاپىتكەي بکاتەوە، گۇوتى «خودا ئامان، تائىستا پۇلى وا كەورەي تەيرۇتىيور لەم ناوه نەبىنیوھ، رقم لەم بالىدانىيە، كەس نازانىت لە كۈيۈھەاتۇون بۇ دىلاوار». بەرازە رەش كە تەمنى بىست و سى سالىنک دەبۇو، خېرىكى رەشتال بۇو بە قەزىكى لۇول و سەمەتلىكى زور زىلەوە، كەرجى زور گەنج بۇو، بەلام بە سەرسىيما لە پىاوىكى چەل سالەي كامىل دەچوو. ھەر لە مەندالىيەو وەها بۇو، نەچۈوبۇو پۇلى سىتى ناوهندى كەچى سىيماو ھەيئەتى بىاوانى و ھەرگىتىوو، ئەوە لەكەل ناوهەي دەررونىدا نەدەگونجا كە ھەميشه مەندال و پقاوى و گۈزۈبۇو. فەراس لە پوخسارى خۇرى زور بە گومان بۇو، ئىستا ھەستى بە پارچەپارچەبۇونىكى ناوهەكى قوول دەكىردى. بەسەرىك قورئانى دەخويند و خوداپەرسىتىدەكرد و لە مىزگەوتدا لە

پیشنهاد داده نیشت و دهمیک ملا زاهیر قسه‌یده کرد، نلی پرده بیوو له گریان. به سه‌مریکی دیش روزانه چهند سه‌عاتیک سه‌سیری فیلمی رووتی دهکرد و له که ناله ئاسماننیه کان سه‌سیری ئه و کلیبه ئیروتیکیانه دهکرد که تیندا له‌شی نیوه رووتی کیژه‌کان هممو خه‌یالاتیکی فاسید و رهشیان تیا ده‌خولقاند. ده‌بیویست تیکیگات خۆی چییه، هم ئیمانی ئازاری دهدا و هم جه‌ستی، هم ده‌بیویست خوش بژی و هم ده‌بیویست توبه‌بکات و دونیای لەزمت و مادییات فه‌رامژ شبکات. فه‌راس که به‌شی زوری ئەم سالانی دوایی به دیار تله‌فزیونه‌ووه برد بیووه سه‌ر، ده‌میک سه‌ئەسلان سه‌سیری ئاسمانی کرد و بالنده‌کانی بینی، هەستیکرد ئەم‌جوره دیمه‌نەی له چەندە‌ها جیگادا بینیوه، له فیلمندا، له چیرۆکدا، له ژیاندا... له جینگایه‌کی دیکه‌شدا. هەمیشە ئەم قەله‌رهشە ملعونانه له کات و جیگای ناجایزدا ده‌رده‌که‌ون و هەر ده‌میش يەک شیوه هەست له مرۆقدا دروست‌دەکەن. فه‌راس به توره‌بیه‌ووه گووتی «ئىنسان بۆ هەر کوئىيەک دەچىت ئەم بالندانه بەدوایه‌وەن». توبه‌بیون‌کەی ھۆیه‌کی گونجاوی ھەبۇو، چەندىن شەو بۇو له گەل حاميد سولتان و نزىکى دە گەنجى دیکەی گەرەکەکەدا خەونىکى سه‌سیریان دەبىنى، هممو پېتىرا يەك خەونىان دەبىنى، له خەونەکانىاندا هەمیشە ئەم قەله‌رهش و بالندە كیوپيانە سه‌ر ئاسمانى غەفارىي ده‌رده‌کەوتتەوە، ئەم بالندانه، ئىستا هەر بە راستى وەک ئەوهى له خەونى ئەوان ھەلھاتیتىن، به سه‌ر سه‌سیرىاندا دەفرپىن. حاميد سولتان بە پېچەوانەی فه‌راسە رەشەوە، جلىکى گەلینك پىك و جوانى پۇشى بۇو، چاوىلکەیه‌کى رەشى نابۇوه سه‌ر چاوى، قىزى بە جىطىکى برىقەدار چەوركىربۇو، ھېتىند بە ويقار و بە شىڭ بۇو، فه‌راس له پېشىدەمیدا هەر بە گەدائىکى شرۇلە و لانه‌وازى دهکرد. فه‌راس دوو ھەفتە له مۇوبەر، يەكم خەونى بىنېبۇو، خەونەکەی پېربۇو لهم بالندانه... پىاپىك لە ناو پۇلېکى گەورەی بالندەدا ده‌رده‌کەوتتى و ئارەززۇويه‌کى توندى كوشتن له دەمارەکانىدا دەسۈرپىتەوە، له فەزايەکى سه‌سیر و تەماویسى و پەر لە ھاوارى بالندەدا بە

چهقؤییهکی دریز سهربی رئم گەنچانە دەبرېت و فریتیان دەداتە سەر بەردەنکى سېپى، سەرەتا ئەو خەونەكى بىنېبۇو، دواى ئەو حامىد سولتان، دواى ئەۋىش وەك ئاگرى ناو پوش بە ناو كورپانى كەرەكدا بلاوبۇبۇوه، ھەمووشيان ھەمان خەون دەبىنن، بە ھەمان ئەو بالىدانەوە، بە ھەمان ئەو كىرده تىزە درىزەوە، بە ھەمان ئەو پىباوه لاوازەوە كە بىز كوشتن دەرددەكەۋىت، بە ھەمان ئەو پەلامارەوە كە پېبۇو لە ئارەززوو يەكى خويتىنى، ئەو سەرېرىنە بە كاوهخۇ و ھېمنە، ئەو لەزەتلىرىنە لە دانانى چەقۇكان و سەيركىرىنى خويتىنى ئەوان وەختىك دەرېزىت، ئەو ھاوارەدى دواى لېتكىرىنەوەي سەرەكە لە گەروى دېتىدەرى، ئەو درەختە لە ناكاوانەى لە خەونەكەدا سەوزىدەن، ئەو ھەموو گىا دېنەھىي لە ناكاڭ بۇنىان دەگاتە ھەناسەي خەوتۇوەكان، ھەميشەش ئەو سەرە بىراوانە كە بەسەر بەردېكى سېپىدا تىلەبنەوە. دوو كورپە گەنچەكە ماتبۇون بىز لاي مامۆستا ئەسلان خەونەكەيان بىگىنەوە، باسى ئەو بىھن كە خەونەكە بە جۇرييکى بىتمانا ژيانيانى تىكداوە، ھەميشە پوخسارى ئەو پىباوهى لەخەونەكە دایە ئازارىيەندە، ئەشكەنچە دەبىنن، وەك خولىايەكى ترسنال دەستيان لى بەر نادات. حامىد كە لە ژۇورەوە چاولىكە پەشەكەي داڭەنبۇو و بە جۇرييک لەسەر فەرسى مالى مامۆستا دانىشتىبو دەقى قاتەكەي تىك نەچىت، بە دەنگ و تۇنسى كىپانەوەكەيدا دىياربۇو كە زۇر نائاسوودەيە و ئازار دەچىزىت، پوخسارى مردوو و بىتلائەن دەينواند، لەوانە بۇو كە ناتوانىت لە چاولياندا، يان لە جولەي برق و لىتو و دەستياندا شتىكى پۇون بخويتىتەوە. ھەموو شتىكى دەكىرد ھېيچ لە ويقارى خۆى تىك نەدات و ھەستىك يان پستەيەك دەرنەبېت دواىيى بىزى پاست نەكىتىتەوە، بەلام دەنگى بە پۇشنى ئازارى پىتۇ دىياربۇو. گۇوتى «كىشەكە مامۆستا لە خەوەكەدا نىيە، خەوە هەر چىيەك بىت ئىنسان گەر نەمرىت خەبەرى دەبىتەوە، بەلام من لە دواى خەوەكە يەك ئارەززوم تىدا دەجولىت كە مامۆستا پىشىت نەمدىوە، ھەستىدەكەم تەننە بەوە لەم مۇتەكىيە پىزگارم

دهبیت که ئەو پیاوه بدقۇمەوه و بیکۈزم... ھەستىدەكەم ئەم پیاوه ھەر خۆی نىيە، بەلكو زۇرن، شتىنگى سەيرە مامۆستا، لە دلەوه ھەستىدەكەم جنسىك لە بەشهر لەم شارەدا دەزىن كە خوتىنیان حەلالە». بەرازە رەش گوينى لە قىسەكانى حامىد دەگىرت و زەردەخەندەيەكى پىس لەسەر لىتىوی بۇو، زەردەخەندەيەك تەنبا لە كاتى خۇئا سوودەكرىندىدا لە بەردىم فيلمەكانى پۇرنىدا دەپەرىيە سەر لىتىوی، حامىد چەند قىسەي بىكىرىبايە، مامۆستا ئەسلام تەنبا سەيرى ئەو خەندە شەيتانىيەي سەر پوخسارى بەرازى دەكىر، كە ھەم مەكرىبازانە و ھەم گومراش دەردىكەوت، پىتشتىر چەند جار ئۇرى بىنېبۇو، سەرنجى خەندەي وھەاي نەدابۇو. دەيىزانى گەنجه كانى دىلاوار، خالى ئىن لە شەھەوتىكى سەركوتىراو و دى، بەلام ج بەشهرىك ھېي پەن بىت لە شەھەوتى دى؟ . مامۆستا ئەسلام لە ناخواھ باوھى بەوه بۇو دەتوانىت ئەو شەھەوتە دىرە بە جۇرىنلىكى تر بخاتە كار، دەيىويست ئەو ئارەزۇوه بخاتە خزمەتى شتىنگى گىرنگ و پېرۋەزەيەكى پېرۋەزەوه. خودى خۆى لەو شەھەوتە كىتىویى و پام نەكراوه بىتەش نەبۇو، سا بىگات بەم ھەرزەكارە و يىلانە كە لە سەرەتاي جوش و خرقشى گەنجىدا بۇون. سەرەتا ھېنندەي خەيالى لاي ئەو خەندە ژەھرىنەي فەراس بۇو، خەيالى لاي چىرۇكى خەونەتكەي حامىد نەبۇو، كە تەنبا بە دووپىلى و چەوتىبىنى گەنجىكى بەدگومانى تىكەيىشت. بەلام فەراس گۇوتى «بەلىن مامۆستا، شتەكە خەريكە ناخوش دەبىت، كەسىك ھېي دەچىتە مىشكمانەوه و سەرمان دەبىت. تو ئەمە چۈن لىكىدەدەيتەوه، ھەموو شەۋىنگ من لە خەومدا سەردىپەرىيم، ئەوه ھەموو گىانم دەخاتە سەر ئاو و چى دەمار و ئىسىكىك لە بەدەنما ھېي سەرىياندەكتا، ھاتۇوم بە جەنابتان بلىم كە بىر لە كېپىنى چەك دەكەمەوه، شتەكە لە خۇردا نىيە، خەو لە خۇردا نايىنرىت، قەت خەو لە خۇرىيەوه نايەت... ئىتمە قوتاپى تۈپىن، تو ئەوهەتى ھەيت پىيمان دەلىتى دىلاوار لە مەترسىدایە، ئىتە لە مەترسىدان، شتەكەمان بە گالتە گرتىبۇو، بەلام جەنابتان لەسەر ھەقىن، ئەم خەونە وەك

تاعون بۇنى ئىنسان رەشدەكتەوە... هاتۇوين ئىرىشاد و ئامۇزگارى لە تۆ وەربىرىن». مامۇستا ئەسلان دووجار خەونەكەى لە سەرتاوه پىنگىزەنەوە. ئەو پىشتر لەم چىرۇكانەى نېبىستبوو. بەلام بە وردى وەسفى ئەو پىباوهى لېپرسىن كە لە خەونەكاندا دەردەكەۋىت. گۇوتى «كى دەلىت ئەو پىباوهى تۆلە خەوەكەدا دەبىيىت، ھەمان پىباوه كە ئۇوانى تر دەبىيىن، دەليل چىيە؟ ئىنسان لەم مەسىلەيمدا قەت ناكاتە يەقىن، رەنگە ئەو دوو كەسە لەيمك بېچن، بەلام ئەوەى دەلىبابىن يەكىكىن، شىتىكى ترە. لەكەل ئەوھىشا ئەوەى لە خەونەكەدا دەردەكەۋىت يەكىك بىت ياخود دووان ھىچ كارىكى نىيە، ھىچ وەزىفەيەكى نىيە. من نازازىم بۇ ئىئۇ خەوى وادەبىيىن، بەلام بە دوورى نازازىم كە دوژمن ھەندىتكى جادو و سىحرى خىستىتە كار تا كار لە كەنچەكانماڭ بىكەت و مەتمانەيان نەھىلىت، من خويىدومەتەوە كە كۆن دوژمنان، كارى وەهايان كىردو، بە فېيل و حىكايەت و درۈكىردىن خەلکى دىلاواريان كىردىتە كۈليلە و بىندهستى خۆيان». فەراس گۇوتى «مامۇستا، بەلى، يەكىك يىن يان دووان، ھىچ لە ھىچ ناڭغۇرىت، كەر دووان بىن خراپاپتە. پىش ئەوەى ئەم خەوە بىيىنم، تەنیا حەزم لە ئافرەت بۇو، دەزانىم بىئەدەبىيە لە بەردەم جەنابىدا شتى وا باسىدەكەم، حەرفى لە وجۇرە دىت بەزارمدا، بەلام خۇت دەزانى ئىئە گەنجىن و لە ھەموو شت مەحرومەين، من تەمەنم بىست و سى سالە ھىشتا پەنچەم بەر پەنچە ئىنچىك نەكەوتتۇو، بەلام لە وەتهى ئەو خەوە دەبىيىم بىرم لای يەك شتە... بەجم بۇ جىنگايەك بە ئىسراحت لولەى تەنگەكەم بەكەم دوژمنىتكى، مامۇستا خەوەكە خەرىكە تەواو تىكىم دەدا، شىتىكى لە گىانمدا دروستكىردو گەر نەجولىت و نېيەتە دەرى لە ناوهەوە دەمھۇوات».

دۇو كورەكە زۇر بە ھېتىنى و عاقلانە باسى ئەوەيان بۇ مامۇستا كەدە، كە لەو كاتەوەى خەونەكە دەبىيىن شەپانى بۇون، بارى چەخىان گۇراوە، ھەست بە غەمۆكىيەكى زۇرتىر دەكەن، پېشان وايە لە جاران زىاتر پېنۋىستىان بە ناو خەلکە، زىاتر حەز لە وەدەكەن تەنیا نېبن و لە كۆر و

## کومه‌لدا خویان و نبکه‌ن.

سەی ئەسلام ھىچى ئەوتۇرى نەبوو پېيان بلىت، چەند سال بۇو ھەولى دامەز راندى حىزبىيەكى دەدا بە ناوى عاشقانى دىلاوارەوە، گەنچەكانى گەپەكى غەفارىي زورىيەيان قوتابى خۇرى بۇون. فەراس تا لە قوتابخانە بۇو خۇرى بە مورىدىيەكى مامۆستا و بىركرىدنەوە كانى دەزانى. دواى دەرچۈونىشى لە قوتابخانە، جار جار لەگەل ھەندى قوتابى كۆنى مامۆستا دەچۈونە خزمەتى و گوييان لە پەخنە توندە كانى دەگرت سەبارەت بە حوكىمەنەكانى دىلاوار، ھەميشە ھەندى دەستنوسى خۇرى دەدانى يىخويتنەوە، كە زورىان پەلاماردانى دوژمنە چەپەلەكان بۇو، ئەو دوژمنانەي چاۋىيان لە خاڭ و سامانى ئەم ھەرىتە بېرىۋە. مامۆستا ھەميشە فەنتازيايەكى زورى سەرفەكى دە دەزەنلىك جانەوەرى دېنە نىشانىدات. ئىستا نەيدەزانى چى لەسەر ئەم خەونە بلىت، ھەر ئەوتەنە بۇو پېشىيارى دا، كە ھەموو ئەوانەي خەونەكە دەبىن، ھەفتەي داھاتتو لە مالە ھاوينەكەي ئەو، لە دوورى چىل كىلۆمىتىرى دىلاوارەوە كۆپىنەوە. لە پاستىدا بۆيە ئەو پېشىيارە دا، چونكى قىسىمەكى نەبوو بىكاك. كە دوو كورەكە پۇيىشتن، بېپەلەو بىئەوەي بوهستىت، سەركەوتە قاتى سەرەوە بۇ لاي كىتىيەكانى خۇرى، ھەستىكىد دەبىت دووبارە ھەندى شىت لەسەر خەونەكان بخويتنەوە. دلىنابۇو كىتىيەكان زانىارىيەكى پىتىدە خىشىن و بەجۇرىنگى پىنمايىدەكەن. بەلام بەردەوام خەيالى لاي بالندەكانىش بۇو، لاي ئەو پۇلە گورەيە لە پەلەوەرانى شوم و نەگبەتىھەن. دواى كەمىك گەران لە ناو كىتىيەكاندا، لە پەنچەرەي كىتىخانەكەوە جارىنگى دى سەيرى بالندەكانى كردهوە، بەللى بالندەكان ھېشتا وەك ھەورى پەش بە ئاسمانى گەپەكى غەفارىيەدا دەسۈرپانوە.

8

ده فریکی زور گهوره چواردهوری دیلاواری گرتووه، سه دان گوند و شاروچکه‌ی له خوی بچوکتر به جو ریکی ناییک له دهوری شار بلابوبونه‌تهوه، زستان له هه مهو لایه کهوه بای سارد رووی تیده‌کات و هاوینانیش له هه چوار قورنه‌ی دونیاوه ته پوتقز، به هاران زور شادده بیت و پاییزان زور غه‌مگین. دیلاوار جاران به بروبومی دهورو بهر ده‌ژیا، له که‌ژ و کیوانی دهورو بهرده جووتیاره‌کان بهشی پیداویستی نیمه ماست و پنیریان دروستده کرد، نازه‌لیان به خیوده کرد، به لام چه‌ندین ساله که‌س نازانیت چی به سه رئه هرینمانه‌دا هاتووه، خه‌بریک له بروبومی جووتیاره‌کان نیمه، ده‌لین ثه و په‌لاماره زورانه‌ی که سوپا و میلیشا و خیله دوزمنه‌کان ده‌یکنه سه رخاکی دیلاوار هویه‌کی سره‌کیه بوز کزبونی بربومی ناوخو. شاریک‌یه کی باریک و دریزه همیه که دیلاوار به ده‌ره‌وه ده‌به‌ستیته‌وه، ئه و پیگایه‌ش سه د ساله به ته‌واوی له چنگی خیله ماروفیدا يه، یه‌کیک له ده سه‌لاتدارترین بنه‌ماله‌کانی دیلاوار، شتیک قاجاغ نه‌بیت له و شاریک‌یاوه دیت، پیگایه‌کی باریک و نه‌برآوه و غه‌مگینه که کم که‌س ده‌توانیت سه‌فری پیدا بکات. ئه‌وانه‌ی سه‌فریان پییدا کردوه ئاموزه‌گاریمانده‌کهن نه‌یگرینه بار و سه‌فری پیدا نه‌کهین، نه له‌به‌رئه‌وه‌هی خه‌تارناکه یان چه‌ته و پیگر دینه سه‌ریت، به‌لکو زور دریز و بیت‌رانه‌وه‌هی،

دواجاريش له به ردهم بنكه يه کي پشكين و سنورينکي بباباني و توزاوي و تلهبهندکراودا دوايى دىت كه به دەگمان كەسانىك لىنى دەپەرنەوە. مرۆف كەر هەزاران كيلومەترىش لە سەر ئەو جادەيە بەرەو باشور بىروات، ناگاتە شارىك لە شارى راستەقىنه بچىت، ھەميشە بىئەوهى گەيشتىتە جىڭايەكى گىنگ، وەك سەفرىكى پۇچ بە خاكتىكى وشك و كەرم و نادۇستدا كوتايى دىت. بەلام سەيرىشە لە سەر ھەمان پىنگا بەردهوام شتى سەير لە شوينى نادىيارى دونياوه بەرەو ئىمە دىن، بارى كەورە لە لۇرى زەبلاحدا كە هيچ كەس بە دروستى نازانىت چىيان تىدایە. خۇتان دەزانن تەنبا پىنگا ترسناك، هيچ شتىك وەك پىنگا ترسناك نىيە، كەر پىنگا نەبووايە ئىنسان لە هەزاران بەلا و دەردىھە سەر بە دوور دەببۇو. مامە سىام زورجار دەيگۈوت «ئىنسان ھەميشە بەرپىوه يە، گۇر تەنبا شوينىكە پىنگاكان تىدا تەواو دەبن ... گۇر كوتايى ئەو بەلايىھە كە پىتىدەلىتىن پىنگا، ئىتر لە پىوه سەفر ناكەين، پىتىخستە ناو قەبرەكە، ئىتر ھەموو شت تەواو، خواحافىز پىنگاكان، پىنگا نەما سەر پەھەتە». مامە لە سەر ھەق بۇو، خۆى يەكىكى بۇو لەوانەي كە بە قەولى خۆى «پىنگاى زور مەسرەف نەدەكرد»، دەيگۈوت «تا پىنگا زور مەسرەف بکەيت، ۋىيات سەختىر دەبىت، كەر پىنگا يەكت دۆزىيەو پىبا بىتىت و بېرىيەت، ئىتر مەيگۇرە، يەك پىنگا بەسە ... پىنگا شتىكە وەك دەرمان، تەنبا لە كاتى پىتىسىتىدا و بە رەھەتەي تايىت دەبىت مەسرەفبىكىتە». من بە پىچەوانەي ئەوهە، لەوانبۇوم فزۇل و چەوتەسەرىي بەرەو لارىيان دەبىرم. كەرجى كەسىكى بىنەنگ و هېيمىن بۇوم، بەلام لە ڈىرەوە گەرقىك و كونجىدقۇز بۇوم. پىتىدەچوو شارەكەمان بە گشتى بە عەقلى مامە سىام بېرىكىردىتىتەوە، ئەو پىنگا يە تاكە شەقامى نىوان ئىمە و دۇنيا بۇو چەندىن سالە لەو پىنگا يەوهە ھەموو شتىك دىت، تا دېتىش خودى پىنگاكە زورتىر و زورتىر پىر و بىرىندار دەبىت، پىر دەبىت لە تاسە و

چال و داخورانی قوول، پینگایه که پتر له هر شتیکی تر تنهایی دیلاوار نیشانده دات ووه . هیچ شتیکیش له دونیادا ووه پینگایه پیر ناشیرین نییه . پینگایه ک بقونی ماندویتی لیدیت و پنهنگی زهمانی لئی نیشتلووه . «مهرزی پهش»، که گرنگرین بنکهی بازرگانی ئەم هەریمهیه، دەکەویته سار ئەو پینگایه . لە جینگایه کی تایبەتدا بازرگانه بیانیسەکان، جلی پهش و دەمامکى پهش دەپوشن و له پتنیکدا به خۆیان و ھەموو کالا عاجباتییەکانیانەوە دەردەکەون، بازرگانەکانی ئېمەش ھەمان شیوه بە دەمامکى پەشەوە و لە شەوی تاریکدا له سەر مەرزە کالاکانی خۆیان دەھینن و له و جینگایه را بارەکانی خۆیان پۇدەکەن و شتەکانیان دەفرشن، زوربەی کالاکانمان مادە و مەتریالى کانگاکانی ژىر زەوین کە ھەندى تايىفە و بەنەمالەی ناسراو دەستیان بەسەردا گرتۇون، ئەوان بازرگان و دەلال و فروشىyarى خۆیان مەيە، کە لە ژىرەوە و له تاریکىدا کالاکان دەبەنە سەر مەرز . لەوەش بگوزھرىت، کالاى سەرەکى دەفرى ئېمە دار و درەختەکانمانە کە تەختەی عجىبى لئی بەرەم دېت، ھەندى گۈز و گىما و بەرۇبوومى كىتىوی کە لە دروستكىرىنى دەرمان و گىراوەی پىزىشكىدا بەسۈودن، لە پالىشىدا بەردى مەرمەر و چەند جۇرە خشتىك کە بە توندى و بەھىزى ناسراون، جۇرە بەردىك لە كۆنەوە زىندانەکانی دیلاوارى لئى دروستكراون، بەجۇرەك ئىستا دیلاوار گەورەتلىن نىرەری بەردى زىندانە بق شوينەکانى ترى دونيا... لە هەر جینگایه ک حاكمىت بىھوپت زىندانىكى دروستىكات، بازرگانە تارىك و دەمامك بە سەرەکانی دىن و لىرەوە بەردى دەكىن، وەختە بلېم ئىستا بنكەيەكى نھىتى، زىندانىكى گەورە لە خورەلاتدا نییه، بەردى دیلاوارى تىدا نەبىت . ئىستا كەس لە شار بازرگانەکان ناناسىت، هىچ كەس بە دروستى نازانىت شتەكان لە كويىو دىن و بو كوى دەچن، بەجۇرەك دەتوانم بلېم جەمعىيەتى بازرگانانى دیلاوار ، لە جەمعىيەتە ھەرە نھىتىيەکانە کە هىچ كەس زانىارىيەكى ئەوتۇزى لە بارەوە نییه .

سنوره کانی دیلاوار زنجیره چیایه کی سروشتنی و به رز نه خشیانکیشاو، لهو دیو چیاکانه و سه رزه مینی دوزمن دهست پنده کات. تا ماوهیه کله و ببر دیلاوار تهواو له چنگی دوزمندا بwoo. بهر له لدایکبوونی من به چهند سالیکی کم، جهناوه رانی دیلاوار ناوچه کهیان رزگارکرد و لمو کاته وه وهک هریمیکی ئازاد دهژین، بهلام ترس له دوزمن شتیکی ئېبەدیه له ناخماندا. ئەم چەند سالهی دوايسى ئارامى و ئاسووده گیه کی زور لىرە بەرقەرارە، بهلام چەندین ساله ھەموو دەلین «شتەكان رووکەشن. ھاكا دوزمن پەلامارى دا و شارەکەی گرتەوه». ئەو ترسە وەک درکیکى ژەھراوی له دلماندایه و بەردەوام تۇوشى گىنگل و گومان و خەونى پەشمان دەکات. بهلام له پال ئەو رېنگا بارىكەدا، چەندین رېنگا نەھىنى ھەيە كە پىتر خەلکانى ھەلھاتوو، قاچاغبەران، سىخوران، تىياڭفرۇشان و عاشقانى سەرەلگىتوو بەكارياندەھېتىن، ژيان له سەر ئەم رېنگايانە بەجۇرىيکى ترە، راستە رېنگا ترسناكن، بهلام بە پىچەوانەی ئەو رېنگا پەسمى و نىودەولەتىيەوە، ھەر كەسىنگ بىيانگىريتە بەر، ھەركەس ترس و سەركىشيان له ئەستق بىرىت، ئەوکات گەرىدەی دلىرى خۆيان، رېنۈوارى سەركەشيان بەرمە جىنگا يەکى دىارىكراو، شارىنگى تر، زىنەدەگىيەکى دى ھەلدەگرن.

بۇ گەنجىتكى گوشەگىر و بىئەزمۇن و كەم ھاوبىتى وەک من، ناسىنى شارىنگى ئاللۇز و گەورەي وەک دیلاوار ئاسان نەبwoo، بهلام سەرەلدانى چىرۇكى ئەم خەونە دەرگاى ھەندىتكى پرسىيار و پۇوي ھەندىتكى نەھىنى بۇ دەرخستم كە پىشتر ھەستم پى نەكىدبوون و دەركم بە بۇونيان نەدەكرد.

پۇزى دواي سەردانه کەي من بۇ بىمارستان، دكتور سىامەند خۆى بە تەنبا چوو بwoo بۇ زىندا. كە ھاتەوە حالى ئاسايى نەبwoo، رەنگى بەجۇرىيکى سەير زەردبىوبىو. پىنده چوو له زىندا بارودۇخىتكى ئالەبارى دىبىت. دكتور گەر تۇوشى پرسىيار و كىشە قورس ببوايە لەكەلىدا

سەرئىشەيەكى توندى دەگرت و دەستى دەگرت بەسەرىيەوه و دەيگۈوت «ھەستىدەكەم كىيا لەسەرمدا دەپۋىت، دارستان لە سەرمدا سەۋىزدەبىت». كە ئەو وايدەگۈوت، من لە ناو كەرما و هەواى خنكاوى عيادەكەدا، بۇ ئىستىك لە ناو پەزىارە و ترسدا، ھەستىكى رەش دايىدەگىتم كە لە زەمینىتىكى شىدار و جەنگەلىي و غەمكىندا گىرمىكىدۇر و دەربازم بۇ نىيە. ھەستىدەكەد لەم ھەوايدەدا جەڭە لە جانەوەرى ترسناڭ ھېچى دى دروست نايتىت. ھەستىمكىد مامىم لە سەرەتاوه بۇنى قەومانى شىتكى ناخۇشىدەكتە.

ئەو ئىوارەيە عيادەكە بەجۇرىيەكى بىيمانا جەنجال بۇو، ميرئەودال لە پىش ھەموو نەخۇشەكانى ترەوه ھات و ژمارەئى خۆى گرت، دواى ھاتنى ئەو سالۇنى چاوهپوانىيەكە بەجۇرىيەكى خىرا پېپبۇو. مير بەرامبەرى پىاپىنەكى لاواز و چىكۈلانە دانىشتىبوو، كابراى بچكۈلە پىشىكى رەش و جووتىك بىرۇ ئەستور و پېيوەستى بۇو، كە بەجۇرىيەكى وەها مۇن دابۇونى بە يەكدا مرفق زاتى نەدەكىرد لىتى بېۋانىتىت. ميرئەودال لە بېۋانى پېشىوو خىشن و باكىدوتر دەھاتە پىش چاوم، دەموجاوى بەجۇرىيەكى سەير بېرىپى كەنەنەپەر، پۇومەتى سوور ھەلگەرابۇو. پىش ئەوهى كاتى كەنەنەپەر عيادەكە بېيت و مامىم دەست بە بىينىنى نەخۇشەكان بىكەت، مير دەنگى ھەناسەي بەجۇرىيەكى نائىسايى بەزبۇوهە و بىدەنگى سالۇنەكەي شەكەندى، بەجۇرىيەكى توند عارەق دەرددەدا، لە ناكاوا بە دەنگىكى بەرز گۇوتى «دكتور... دكتورى چى... ھېچ نازانىت، ناتوانىت گۇونى خۆى و گويزەر لە يەك جىاباكتەوە، خۆى ناوناوه دكتور. تىپر بۇ ھەزار دكتورى وا». پېشىتەر ھېچ كات بەجۇرە قىسى نەكىرىپبۇو، خىرا دەستەسپىكى لە كىرۋانى دەرھىندا و بەپەرىيى تورەيىيەوه عارەقەكەي سرى، لە جىڭگاى خۆى ھەستا و پۇويكىرەدە پىاوه بچكۈلەكەي بەرامبەرى و گۇوتى «بۇ واسەيرم دەكەيت... خۆ شىت نىم، بۇ بەجۇرە سەيرمەدەكەيت. ئاخىر ھەر باوهھىزىيەكى وەك توپە ۋىيانى تىكداوم، ھەر جانەوەرىيەكى وەك توپە دىتە خەوم». پىاوه كە

که میک دهسته پاچه و سه رسام لیپروانی و ته ماشایه کی منی کرد، و هک داوای یارمه تی بکات و بیه ویت کومه کیکه، چوانی پرپوون له ترس و سه رسامی، من به هینمنی له میر چوومه پیشی و گووتم «جهنابی میر، فه رموو دانیشه، نیسته نوبه ت دیت و ده توانیت لای دکتور هممو قسه کانت بکهیت، تو یه که مین ژماره ت ههیه». هیشتاله نیوهی رسته که مدا بروم که و هک تینیکی سیحراوی تیگه رایت، میر به ته اوی هیزی خوی پیاوه چکولانه کهی هملکرت و به په پری هیزه و فریدایه کونجیکه و هک ژنیکی پیر و کوره کهی به که ساسی لهوی دانیشتبوون. کابرای جوزریکی توند درا به و کوره نه خوش و لاوازه دا و کوره ش زیقهی لیبه ستا و دایکی و هک شیت هاوایی کرد و له جیگای خوی ده رپری. ته اوی نه خوشکانی تر، که هممو پیشتر کز و ملول له سه رکورسییه کانی خویان چاوه روانیانده کرد، راچله کین و سه رسام و ترساو که وتنه سهیر کردن. میرئه و دال دوو هینده من ده بورو، و هک دیویکی سورفل و که فکر دو، چوانی جوزه هستینکی ناوازه هی شیتیان تیدابوو که پیشتر لیم نه بینیبیو. ویستم به ری پیتگرم تا جاریکی دی پوونه کاته و هو پیاوه به است زمانه، به لام لا لیوه کانی به جوزریکی سهیر که فی زهر دیان ده ردده دا و هیزی به شیوه هیکی و هشیانه له جوشدا بورو. و هک ماتوریکی ترسناک چون داده گیرسیت، له ناکاو میرئه و دال دا گیر سابوو، بنی هیچ هویه ک په لاماری ئه و میزه کونه شوشیه هی دا که له ناوه راستی سالونه که دا بورو و له جیگای خوی هملیکرت و به هممو توانای خوی کوتایه و ه به زه ویدا، شلپه و شریخه شکانی شوشه کهی هینده به رز بورو، ته اوی عیاده کهی له رانده و دکتوری مامم به خیاری و بیوهستان له ژووره کهی خوی هاته ده ری و به خیاری دهستکیش کانی هملکیشا و به ره و لای ئیمه هات. له ناو عیاده که دا بوروه قیزه و هاوایی کی زور، به لام پنده چوو میرئه و دال و دستانی بق نه بیت. به مسته ئه ستوره کانی کیشای به دیواریکی

تنهنیشتیدا و هیرشی بردهوه بتو ئه و پیاوه بچوکهی بهزه حمهت ههولی دهدا خۆی راستبکاتهوه. مامم چووه پیشدهمی و هاواريکرد «ميرئهودال، ئارام برهوه، له سەرەخۆ، له سەرەخۆ». مير تەکانىكى دا و پالىكى بچوکى نا بە ماممەوه و ديسان بەرهو لاي کابراي بەستە زمان هیرشى برد، كە هيشتا لەسەر زھوييەكە لەسەر چۈك هاواريدهكرد. ژمارەيەك له نەخۆشەكان بە قىزەقىز لە تەنيشت ميرهوه هەلھاتن و چوونەدھرى، تەنيا كەسيك لە ژورهكەدا مایوه گەنجىكى چوارشانەي بەھيزبۇو، ئەسمەرىكى بازودار و قىز درىز كە بەقيافت لە ميرئهودال بەرزىربۇو. ئه دواوه باوهشى بە ميرئهودالدا كرد و بە هەموو هيلى خۆی جەراندى و پايكتيشايەوه بتو دواوه. مامم كۆمەكى گەنجەكەي كرد و بە توندى ميرئهودالىيان پاكىشا و منيش كۆمەكمىكىن تا بتوانىن بە هەر سىكمان لە سوچىكىدا توندىيىكەين، بەلام مامم هاواري لىكىرىدىن كە رايكتيشىن و بىبىيەينه دەرهوه. ميرئهودال وەك كەسيك تىنىكى وەحشيانەي تىكەرابىت، جەلەوكىرىنى ئاسان نەبۇو، من بە هەموو تواناي خۆم دەنگم بەرزىركەدەوه و داواي يارمەتى و كۆمەكمىك، چەند جاريتك بە دەنگى بەرز قىزاندەم كە كۆمەك و يارمەتىمان پىتۈيستە. دواي چەند هاوارييک سىن كەنج لە نوسىنگەكانى دەھروپەر و دوکاندارەكانى سەر جادەكە خۆيان كرد بە ژوردا و هاتن بە دەنگمانەوه. ميرئهودال وەك جانەوەرييکى نەبەز و بىسرەوت لە گىانىدا بىت، تەكانى توندى دەدا و بە هەموو هيلى دەيويست لە چىنگمان دەربازىيت، چەندجار خەريكبوو لە ژىر دەستى هەرسىكمان دەرچىت و دووبارە بەرەلا بىتەوه. بەلام هەموو جاريتك كەنجە قىزدرىزەكە وەها مەحكەم و توند دەيگرتەوه، دەرچوونى ميري سەخت دەكىد. كە كۆمەكمان بۇ هات، لە تەكانىكى تونددا بە هەر شەشمان ميرئهودالمان پىچدا و لەسەر زھوى لە ناو ورده شوشەي هەلپەزاودا دامان بە زھويدا، مامم لە جولە سەختەدا كەمېك دەستى چەپى بىرینداربۇو، بەلام کابراي زل بە جۇرىك نىشتە سەر سنگى مير من ترسام

ههموو په راسوه کانی پنکه وه خره بکه ن و بوهرینه ناو زکی. هه موومان بق  
ماوه یه کی دریز دهست و قاچیمان توند گرت، ئه و چیتر جوله هی ده کرد،  
بەلکو ته نیا توند و نه خوشئاسا هناسه هی دهدا، هه ستمکرد هیدی هیدی  
ئارام ده بیتھو، تا دوخیشی ئاسایی بایته وه سه رسامتر دهینوایند، وەک  
له ناكاو هوشیار بوبویتھو و نه زانیت چى بوجه، نه زانیت بق شەش پیاو  
بە و جۆرە نیشتو نه سەری. دواي نزیکی پازده ده قیقه پۆلیس گەیشته  
لامان، من لە ناخى دللوه بەزهیم بە میرئەودالدا هاتھو كە خوشى  
نهيدەزانى بق واي لىپاتووه، بەلام مامم زوو زوو دەیگووت «جهنابى میر...  
جهنابى میر... خەریکە ده بیتھ پیاویکى خەتەر». پۆلیسەكان قولبەستیانکردن  
و مشتگیریان لە دهست نا و لە زەھوی بەرزیانکرده وە، میرئەودال كە هەستا  
و سەیرى منى كرد عارەق و فرمیسک پنکه وە لە رو خسارى دەبارىن.  
وەک قارەمانىکى برىندار و زامدار و ماندوو قىزى ڈاكاوى نیشتبۇوه سەر  
تەۋىلىسى. ئه و باوھرى نەكربىوو بۇزۇيىك شىتىكى واي بە سەر بىت، مامم  
چووه ژۇورى و بە تەلەفون مروارى خانى ھاوسەری ئاكادار كرده وە. ئه وە  
دەستپېتىكىنى سەيربۇو بق زنجىرە پووداۋىكى غەمگىن كە ئەوکات ھېشتا  
بە روونى لە ھېچە وە دىارنە بۇون. میر لە دابەزىندا شىكسته و تىكشىكاو  
دەينواند... لەو ساتەدا بق ئىستىكى كورت هەستمکرد، كە ئىمە زور بىتوانا  
و بىدەسەلاتىن. لەو ساتەدا هەم دكتور سىامەند، هەم پۆلیسەكان، هەم من  
و ئەو گەنچە سەرسامانە كە نەياندەزانى بق وا بە خرۇشەوە پەلامارى  
میرئەودالىان داوه، هەموو وەک خودى میر تەنیا و بىدەسەلات بۇوین...  
بەلکو من هەستمکرد، زور لە میر تەنیاتر و نەخوشترىشىن.

## ٦

دوای سه ساعتیک له دهستبه سه رکردنی میر ئه و دال، له لایه ن پولیسنه و،  
بارود خی عیاده که گه رایه وه جینگای خوی. من ته واوی وردہ شوشہ کانم  
کوکرده وه و کورسی و میزه کانم خسته وه سه رباری خویان و داوم  
له نه خوشہ کان کرد، که له دهره وه عیاده که و له سه شه قامه کانی  
ده روبه ری کوبو بوبونه وه بگه رینه وه ژووری. له و پقژه وه ئیدی کاتیک  
سه خت و سه یارمان برده سه، ژماره یه کی زور له میوانانی عیاده که، تووشی  
ده ردی ئه و خونه بوبو بون که و هک ئافات له شاردا بلاوده بوبوه وه  
چیرۆکی ئه و خونه به جوزیکی و هما خیرا ته شنه یده کرد، ئیمه ته او  
په ریشان کربوو. عیاده که بوبو بوبو به یه کیک له و جینگا سه ره کیانه ی  
چیرۆکه کان روویان تیده کرد. که م جینگا له شاردا و هک ئیمه خه به ری له  
جینگا و شوینی بلاوبوونه وه خونه که هه بوبو. به لام من تا ئه و کاتیش  
هستم به مهتر سییه کی گهوره نه ده کرد، له و باوه په شدا نه بوبوم شتینکی  
ترسناک به پیوه بیت.

ئیواره یه ک، دوای ته او بوبونی هه موو نه خوشہ کان، دکتوری مام منی بۆ  
ژووره کهی خوی بانگکرد و گووتی «پینوار دانیشه». یه که مجار بوبو ده نگی  
هیندە دۆستانه بیت. به ماندویتی ده ستکیشە کانی داکەند و چاویلکە کەی  
لادا و به ئارامى ماوه یه کی دریئر سه یاریکردم و گووتی «گوییکرە پینوار

باش گویندگره. من و تو و ئم شاره پژگاریکی سه ختمان له بهردەمدایه، سەختنر لە وەی بە عەقلماندا دیت. دەرگاکە دابخە و وەرە با قسەبکەین». من ھەستام و دەرگاکەم داخست و گەرامەوە شوینى خۆم. سەیریکى جىدى كىرىم و گۇوتى «تو ماوەيەك لەمەوبەر ھاتى بۇ لاي من، پۇزىك وەك غەربىيەك ھاتى بۇ عىادەكە ... وايە يان وانىيە؟». من بە هيمنى سەرم لەقاند و گۇوتى «بەلىنى». مامى گۇوتى «گويندگره پىتۇوار، من لە خۇرا تۇم نەھىتاۋەتە ئىرە، دەزانىم ئۇ وەتەي لاي من ئىشىدەكەيت، نە پۇويەكى ئۇ وتۇم داوهتە تو و نە مەحەبەتىكى زۇرم پىشانداویت و نە مۇچەيەكى بەرز، لەو بۇوەوە ھەم لە سەر ھەق بۇرم و ھەم ناھەق. ئىمە خۆمان تايەفەيەكى وشکىن، هەتا كەسىكىشمان خۆشبویت، ناتوانىن بە بۇونى خۆشەویستى خۆمانى لا ئاشكراپكەين، شتەكە لە فيترەتەماندایه. دەلىن يەككى لە مامەكانمان كاتى خۆى لە عەشقىدا مردو، بەلام تا ساتى گيانكىشان نەيوپراوه رازى خۆى بەيانبىكەت. تىدەكەيت... شتەكە لە خويىماندایه. چەندە خويىندهوارى و پلەي زانستىمان سەربكەویت، ئەو شەرمە لە ناخماندا زۇرتىر دەبىت. شتەكە فيترەتە، لە وەوە نەھاتۇوە كە عاتىفەمان نىيە. بە شهر ھەممۇ وەك يەك عاتىفەيان ھەيە، عەشرەتى زەريماوارىش شتىكىيان بەركەوتۇوە. بەلام بە شهر ھەيە دەتواتىت دەرىيېخات و بە شهر ھەيە ناتوانىت ... من كە تۇم هيئاپى ئىرە، تۈوشى دەردەسەر ئىزۇر بۇرم، خىزانەكەم دېزم بۇون. ئەنەكەم حەزى بە وە نەدەكىر، برازاي خۆم بىتنە سەرئىشەكەم. خۆت دەزانىت خانمى من سەر بە بنەمالەي خانزايىه، خانزايىه كان كەيفيان بە ئىمە نايەت. باوكت براڭەورەي منه، ئەو پىاواي بازارە... زۇرجار لە ژيانمدا ھەزمكىردو وەك ئەو سەروەت و سامانى خۆم بە كاسېبى پەيدا بىردايە. بەلام من يەككىم لەو كەسە بە دې خەتانەي كە سەردەمەنگ دېلاوارم بە جىھىيەشتۇرۇ و شەھادەيەكەم هيئاۋە. دەسال لە لەندەن خەرىكى فىرىبۇونى دەررۇونناسى بۇرم، راستىيەكەي پىتۇوار نەمدەوېسەت بگەرىيەمەوە، دەمزانى عىلمەكەم بە

کلکی ئىرە نايەت، لىت ناشارمەوه كە زۇرى عىلمە كە شىم بىرچۇتەوه، بەلام با شىتىكت پېتلىم، خەلکى ئەم شارە دەرۈونىيان نىيە ... كە دەلىم دەرۈونىيان نىيە، واتىمەكە كە ئىنتر يەكسەرە دەرۈونىيان نىيە و تەواو، وەك كەسىك چاوى نەبىت ياخود لاقيكى لەدەست دايىت، نا... بىھىنە پېشچاوى خۇت لە زېر ئەم شارەدا دەريايىكە مجەوهەرات و ياقۇوتى سورىر و تەلائى ئەسلىمەبىت، بەلام بەچى دەجىت كە هەرگىز مەرۆف دەستى پىادا نەگات، بە كەلکى چى دىت، لە دىبىو قاپىيەكى حەوت قەلىيەوه دىلكرابىت و نەكىرىتەوه... دەرۈونىيش لىرە وايە. من تا خويىندىنىش تەواو كىرد ھەر لەو بىروايەدا بىووم، جارىكى تىر سەرنە كەمەوه بە رۇزىھەلاتدا... بەلام يەك دەفعە ھات بەسەرمدا و گەرامەوه. مردىنى باوكم و مەسەلەي ميرات و دابەشكىرىدى مولكەكانى شىوى سەئى حەسەن، ھۆى سەرەكى گەرانەوەم بۇون. براڭانم بېرىياريان دابۇو، كەر نەگەرىمەوه ھەموو شتىك لە نىوان خۇياندا بەشبىكەن و لە ھەر جۆرە میراتىك بىتەشمېكەن. دلىبابۇوم بە بىست سال كارى بەردهوام بە ئەندازەي ئەم میراتەم بۇ پەيدا ناكىرىت، لە بەرئەوه وازم لە خەيالاتە عىلەمەيەكانم هيتنىا... يەكجار وازم لىتەپەن، مەرۆف لە ھەموو ئان و زەمانىيىكدا بىزانىت. تو پەنگە مەندى شتى بىستىتىت، پەنگە مەندى شتى كەم لە مېزۇۋى ئەم شارە ئىتمە ياخود ئەم خانەوادىيە بىزانىت. بەلام كەمە، پېتوار ئەوهى تو و براڭانت و خوشكە كانت دەيزانى، كەمە... باوەربىكە ھېچ نىيە. نەسلى ئەمپۇز زۇر گۈيى لەو نىيە جاران چى بۇوه، لەو ھەشدا لەسەر مەقىن، مېزۇۋى دىلاوار ھەرجىيەك بىت، مېزۇۋىيەكى گىرنگ نىيە، ئەسلىن گىرنگ نىيە، بەلام پەنگە ترسناك بىت، زۇر ترسناك بىت».

بەردهوام سەيرىدەكىردم، دەبىيىست منىش دەپو بە روو لە چاوانى بىروانم و خەيالىم نەپروات. من شتىكەم لەسەر ژىانى مامە سىا دەزانى، بەلام نەمدەزانى بۇ وەرگىرنەوهى بەشە میراتى خۆى لە سەرۇوهت و سامانلى خانەوادە گەراوهتەوه، ھەلبەت كىشەي خىزانى ئىتمە لەسەر سەرۇوهت و سامان لەوە

گهورهتر بسو که مامم باسیده کرد، به لام چونکه من تمایحیکم نبسو، ورده کارییه کانیم نه دهزانی. مامم که دلنیابوو من به هممو هستیکه وه گویی لئی ده گرم گووتی «رینوار، له خانه وادهی ئیمهدا شتیک که له عاتیفه زیاتر کوماندہ کاته وه، حهزی بمرده وامی هممو برآکانه له عهیش و توش... تو وانیت... من چهند ساله سه رنجی تو ددهم، له تایه فهی ئیمهدا که بو غز ده که ویته بینه وه، یه کیک داوه تیکی گهوره ده کات و همومان کوده کات وه، شه ویک هممو پینکه وه داده نیشین، ده خوینه وه و مستده بین. سه ماده کهین، کورانی و ته سینیفاته کونه کانی ئم پنده شتی دیلاواره ده خوینین، دوایی که هله دهستین هممو ئاشتین و براین... به تاییهت من که هست ده بم، ئیتر ناتوانم به که س بلیم نا». دوا قسه کانی پتر بیزاری بی پیوه دیار ببوو تا ئاسو وده بیی. که میک ریشی خوراند و گووتی «ده روون چالیکه به مرده وام شتی تیده کهین و سه رقاپه کهی داده خهین. ده روون لیره گنجینه نییه، به لکو گورنیکی تاریکه که یه کجارت اخرا ئیتر دووباره سه ری هله نادریته وه... به لام هر ئیمه وانین، لهو کاته وهی گه راومه ته وه پوزانه به چاوی خوم ده بینم که ئینسان لهم شاره دا به مرده وام شتیک ده شاریته وه، ئممه هر ده ردی تایه فهی زه ریاواری نییه، هممو شاره که به وجوره بیه، ئم شاره سه رقاپنیکی گهوره لسه ره... سه رقاپنیک بھس خودا دهزانیت کهی و کن خستوتیبیه سه ری، به لام رینوار ئه و سه رقاپه خریکه شل ده بیت، ئوهش ئه و شتیه که من هم دلخوشم پنی و هم لیتی ده ترسم. ئوهی له میر ئه و دالت بینی ته نیا سه ره تایه. به لام ناکریت دانیشین، نا... شتیک هه بیه ده جولیت. سیامه ندی زه ریاواری له و دکتورانه نییه هه روا دانیشیت، ده بیت شتیک بکهین، ده مه ویت ههندی شت بکم، شاره که له پووی ده روون نییه وه پیویستی به ریسا و یاسا هه بیه، ئم ماوه بیه پیویستی بیه کی زورم به تو ده بیت، له مه ولا بتو هر کوی چووم ده بیت توم له گه لدا بیت. ئه مشه و فایلینکی تاییه تی بکه ره وه و ناوی بتنی «فایلی خهونه کان» یان هر ناوی نیکی

تر که خوت دهت‌ویت، لمه‌ولا تو بارپرسی ئه و فایله ده‌بیت، هه‌مورو شتیک لای تو ده‌بیت... من چهند ساله له‌وه ده‌ترسم... ده‌ترسم، ئه‌م شاره ده‌ستبه‌ریت و ده‌گاکانی ناوه‌وهی خۆی بکات‌وه... ده‌بیت چى تیدا بیت... خوای گهوره ده‌بیت چى تیدا بیت؟؟».

من ته‌نیا گوییم ده‌گرت... مامم وەک هه‌میشە چاوه‌پوانى قسەی من نه‌بwoo. بەلام بەر له‌وهی هه‌ستیت و خۆی بگوپیت گووتى «من ده‌زانم تو لە کەسی تر ناچیت، تو لە تاییفەی زەربیاوارى گەری، لە هه‌مورو شاره‌کەشدا کەسی وەک تۆم نە‌دیووه ئەوانەی دەیانگووت پینوار بە کەلکى ئەم کاره نایەت بە هەلە‌داچوون. هه‌مورو بە‌ھەلە‌داچوون، هەر هه‌مورویان. من خۆم فەراسەتیکى باشم هەیه، ئادەمناسم، زۆچار بwooه ڏن و میردم لە دووره‌وه بىنیوھ و زانیومە بۇ يەک دەگونجىن يان نا. تو ئەھلى كتىبىت، كتىبىش ئىنسان يان دەکات بە درنده يان دەیکات بە مرۆڤ... دەبلئى وانیيە. تا ئىستا خراپەيەكم لە تو نە‌دیووه، ئەوهی لە ھەرشت زیاتر لە تو زدا دەمجلولىت، ھېمەنیتە... راستىدەویت، من زور حەزم لە و ھېمەنیيە، بەلام زۇرىش لىتى ده‌ترسم. هه‌ستیکى خراپىم هەیه كە تو شت زیاتر دەزانیت لەوهی دەرىدەخەیت. ته‌نیا شتیک ئاسوودەم ناکات چاوتە، شتیکى تىدايە دەلیت تو زۇرتر دەبىنیت لە من، ئەوهش پەستمەكەت».

ئەو پۇزە نە‌مدەزانى، قسەکانى مامم ھەولىكە تا لە داھاتوودا بە هه‌مورو ئەو نەخشە و پلانانە رازىبىم كە لەسەری ئەودا خولىدەخۇن، ستايىشى بۇ من، ھەلدانى قولابىتكى شىرىن بwoo، بۇ ماسىيەك هه‌مورو ژيانى لە ئاۋى تالدا مەلەيکردىبwoo، دەيوىسىت بەر له‌وهی ئەم سەردەمە دەست پېتىكەت، بە سۆز و مىھر، من بخاتە ڈىر پېڭىنى خۆى . مامم پېشىتە بە جۇرە قسەی نە‌کردىبwoo، يەكەمچار بwoo قسەی لە وجۇرەم لىن دەبىست... نا، من نالىيم پىاوىيىكى دىرنىدەبwoo، بەلام پىاوىيىكىش نەبwoo ئاسان ستايىشى كەسيتىكى وەك

من بکات که دواجار له باشترين هلسنهنگانند، تهنيا و هك برازه يه کي ژير و ناوازه ده ييینم. ويستم سهيرى چاوي بکم، تا باشتري تييگم دهليت چي، و هك بترسيت روويكرد بهو ديودا و به مني گووت «دوو سال له مهوبه ر تو هاتى بق لام و گووت ده تواني خهونى ئهوانى تر ببىئن...». دهمزانى مام دهليت چي، دهستوبىد پيشى كه وتم و گووتىم «جهنابى دكتور، له ميژه ئه توانييەم نه ماوه». مام و هك باوهرنەكات، سهيرىكى پېر گومانى كردم و گووتى «ئەمجارە هەركات خهونى كەسىكى ترت بىنى، ئاكادار مېكەوه». ئەوه دوا پستەي گرنگى نيوانمان بۇو لەو ئىوارەيەدا. من گەرجى شتىنەكى ئەوتۇم نه گووت، بەلام بق يەكەمجار ھەستم بەسەر كەوتىنەكى نەھىنى كرد. كاتىك مام جانتاكەي ھەلگرت و له عيادەكە چۈوه دەرى. ھەستىمكىد ئەمرىق... تهنيا ئەمرىق ڈيانى راستەقينەي من دەستى پېتكىردوه.

## ٧

سەردانى ئەو رۇزەمان بۇ مۆزەخانە، لە بەر داوايەكى بەپىوه بەرى پۆلیس  
ھەلۋەشایەوە. عەقىد باپەتاھىرى وەزىرى، بەيانى زۇو ناردىبوسى بە دواى  
مامدا، دەبۇو سەعات يازىدە لە نوسىينگەي جەنابى عەقىد بىن. مامە سىيام  
سۇوربۇو من لەكەل خۇيدا بەرىت، نەك ھەر ئەو، كە بەيانى ھات بۇ  
عيادەكە، چەندىن بەند كاغەزى سېھى و پىتكۈردىكى نۇئى و چەندىن جۇر  
شوشە مەرەكەب و قەلەمى كېپىوو. بە پەلە منى نارد بۇ لاي سەرتاشەكەي  
زىزمان و گۇوتى سەر و قەزت بەجۇرىكى كونجاو پىكىخە و ھەولىبدە لە  
لاي «سدقى» كراسىيکى تازەي سادە بەھىتىت و لەلاي حەسەنى بۇياغچى  
پىلاوهكانت بۇياغبىكەيت. پىئى گۇوت «لىرە بەدوادە لەوانە يە كارمان زۇر  
بىكەۋىتە جىنگا رەسمىيەكان، دەبىت ھەردووكەمان قەد و قىافەتىكى باشمان  
ھەبىت. چۈوينە ھەر جىنگا يەك بىزانن كارى كىنگەمان لە دەست دىت». من  
بەخىرايى خۆم ئامادەكرد و لە نزىكى دەو نىودا بە سەرورپۇخسارييکى  
نوپۇر لە بەردم مامە سىيامدا وەستابۇوم. ھەستمكەر دكتور گەلىك كەيفى  
بەم خۇڭورىنە نوپىيم ھات. ئىستا لە گەنجىكى زىزەك و جوان خاس  
دەچووم، ئىتىر ئەو بىن دوودلى دەيتىوانى من وەك يالەرىك بخاتە دواى  
خۇرى و شەرم لە رۇخسار و جل و بەرگم نەكەت. لە بىرى ئەوهى بە  
فياتە كونەكەي مامە بېرقىن، لە بەر عيادەوە تاكسىيەكمان گرت و تا بىنائى

پولیسخانه‌ی مکه‌زی نوه‌ستاین. دیاربوو عهقید بابه‌تاھیر به شهقه وه چاوه‌پوانیکردوین. تا ئەو کات هیچ بەپیوه‌بەریکی پولیسم نه‌دیبوو، عهقید بابه‌تاھیر سى جار لە هەر مرؤفیکی ئاسایی زلتى بۇو، هیندە زل بۇو، هەر چاوم پېتکەوت خەریکبۇو بىدەمە پرمەی پېتکەنین. بۆ ئەوه چاک بۇو، لەگەل سیئرکیکى گەرۆکدا دۇنيا بگەپیت و زىلتى خۇزى نمايشبات و بالاي دیوئناسای پېشانى خەلکانى دى بىدات، نوهك لىرە دلى بەم کاره پوجەی خۆى خۇشىتت. من پىنم سەيربۇو لە شارىكى گەورە و بىنهزمى وەك دىلاواردا، مرۇف ھىندى بى مىشك بىت، بىتت بە بەپیوه‌بەرى پولیس. من و مامم سلاومانكىد و خۆمان بە جەنابى عهقید ناساند كە بە پەشۆكانە وە پېشوازى لېكىدىن. دیاربوو عهقید زور شەلەزاوه، گۇوتى «دكتور بمانبورە، باوهربكە ئەم شارە لە زەمانى حەزرەتى نوحەوە ھېيە، بەلام تا ئىستا نەبۇوه لە كاروبارى پولىسدا ئىشمان بکەۋىتە دەروونتاس، بەخودا تا دوينى شەو شتىكم لەسەر دەروونتاس نەبىستبۇو، ئەسلەن تا ئىستاش نازانىم وەزىفەتى تەواوهتى جەنابتان چىيە، بەلام ماوەيەكە شار وەك خۆى نەماوه، هىچ لە شوينى خۆى نەماوه... لىرە خەریکە تەوقىفخانە كە پىرددەبىت. نزىكى ھەشت سالە بەپیوه‌بەرى پولیس، لەدواى كۆچى دوايى بابەرەسولى باوکمەوە من لەسەر ئەم كورسىيەم كە ئىتوھ دەبىيىن، بەلام هىچ كاتىك نەبۇوه دىلاوار وا پىر شەر و شەلەزاوه بىت، ھەموو شتىكمان كردۇھ شارەكە لە ئەمن و ئۇماندا بىت... ئىستا سىن قاوشى گەورەمان لە حەپس و خەلکى زنجىر لە پىن پېكىرىدۇ، زۇريان لە بارو دۆخىكى نالەباردان. خۇم زور سەر لە شتەكان دەرناكەم، بابەعەلى كورم ھەمۇو شتىكتان بۆ پۇوندەكاتەوە. دكتور گىان ھەرجى شتىك لە دەست من بىت، بۆ ئاسانكارى ئىشى ئىتوھ لە خزمەتدام و ئىنىشەلا درىتىغى لە منهەو نابىيىن. فەرمۇون دانىشىن، ئىستا بابەعەلى بانگدەكەم... دانىشىن قوربىان، دانىشىن». خۆى ھەستا و چۈوه دەرى و كەمەتكى پېچىوو لەگەل كورپىكى گەنجى

سپیکله و پووخوشدا هاته ژووری. دهبوو گنهجه که لهکه لمان بیت بو  
ناو تهوقیفخانه که. گنهجیکی زود وریا و به ویقار بwoo، به پینچهوانهی  
باوکییه و دهستیک جلی شیکی پولیسی پوشی بwoo. له رینگا کوره که به  
زمان و شیوازیکی جیاواز له باوکی قسے یکرد. گووتی «من پیشنيارم  
داوهه سه رؤکی پولیس که پهنا بز دهروونناس ببهین، بهوهدا له ئیوه  
زیاتر هیچ دهروونناسیک له شاره که دا نییه، ناچار پهنانمان بق ئیوه هینا.  
دویننی شه و من خوم پرسیارم له میرئه و دال کرد و زانیم ههندی له  
گیراوه کان نه خوشی ئیوهن. له ماوهی ههفتیه کدا زیاتر له سه د و بیست  
گیراومان ههیه، که به هۆی توندو تیزی و پلاماردانی بیهق و شه رانگیزی  
كتپرهوه که وەک نوبه تیکی هاری توشیان دیت هاتوونه ته ئیره. شتیکه  
وەک پهتایه کی کتپر، ئهوهی ئیوه له عیاده له میرئه و دالتان بینی بwoo،  
نزيکی بیست شه و له زور که س و له زور جیگای تردا پووده دات. تا  
دیت ژماره کان بەرزده بنه و، به جوریک ثیتر مایهی نیگه رانییه... ئیمه لیره  
له تهوقیفخانه که جیگایه کی ترمان نییه، به لام زیندانیش همان کیشەی  
ههیه... من خبەری ئه وشم ههیه که جه نابتان له زیندانیش بوون. مرۆڤ  
دهسته پاچه ده بیت». گنهجه که گله لیک جوان و پاراو قسے یده کرد، نه خۇى  
و نه شیوهی قسے کردنی له پولیس نەدەچوو. ناوه کەشى لای من زۇ  
سەرنجرا کیش بwoo، بابە عەلی و ھزیریی، ھەستمکرد به هۆی ئەم ناو و قيافە  
جوانه و پاشە پرۇزیکی بروونى له ئىداره و دەولە تدا ده بیت. من و مام  
سەرتەتا تەنیا گوییمان دەگرت، دواتر ئەو بەرەو ھۆلى يەکەمی. تهوقیفخانه که  
بردینى، لەوی میرئه و دالمان لە دهستیک بیجامەی سووردا بینییه و، ھەموو  
گیانى میر لە زنجىردا بwoo، پىدە چوو له پولیسخانه شەرا و زەنائى  
کردىت و کىشەی نابىتە و. مام پرسى بق میرئه و دال والە زنجىردا يە،  
ياوه رەکمان گووتی «لە دویننی شه ووه سى جارى تر نوبەتى هارى  
گرتۇويەتى. بەهۆی قيافەتى زلېيە و پاسەوانە کان ئاسان بۆيان كونترۇل

ناکریت. دویتن شه و په لاماری زیندانییه کی داوه که ده لیت دیتاخهوم. راستیه که جه نابی دکتور، ئىمە لىرە نازانین حىسابى چى بۇ ئامانه بکەين. نايا شىتى ئاسايىن، ياخود تاوانبارى ئاسايىن. هەموو بە جۇرىكى لە را دەبەدەر شەپانى دەبن. كىشەكە چەند پەيوهندى بە ئاسايىشى شارەوهە يە، هېندهش موشكىلە يەكى ياسايىه. دەبىت بزانىن ئامانه پەوانە دادگا و زیندان بکەين يان شىتاخانى يەكى تايىھتىان بۇ بکەينەوە». بىنىنى ميرئەودال لەو هەموو زنجىرەدا، زور دل تەنكىركىد، هەستىكىد كەسىكى لەو باشتىر و بە ويقارترە، وەك شىتىكى لە زنجىرنراو كوتايى بىت. ئىستا شىوهى هار و فېڭىرىكى تەواوى گرتىبوو. مامىشەم پەنچە يەكى خستبۇوه سەرلىيىسى و بە جۇرىك وەك قۇول تىتىفكىت سەپىرى هەموو زیندانىيە كانى دەكىرد. بە هيمنى سەپىرى هەر سىن قاوشەكەمان كرد، زياد لە دە زیندانىمان بىنى كە وەك ميرئەودال لە زنجىردا بۇون. ئەوانى ترىيش بە گشتى بىتھۈى و ترس لە چاۋياندا بۇو. بابەعلى گووتى «ھەر يەكەيان لايدىكەم پۇزى ئەن جار تۇوشى ئەو فىئە دىن. زوربەي جار زیندانىيە كان خۇيان يەك يەكترى جله و دەكەن، بە كۆمەل دەنىشىنە سەر توقەسەرى نەخۆشەكە تا پەلبەستى دەكەن و ئارامىدە كەنەوە، لەم هەفتە يەدا دەيانجار شتى لەو جۇرە لە قاوشەكاندا روويانداوە، خۇيان پىتىدەلىن هارى. بەلام هەندى جارىش وا پىيوىستەكەت پۇلىسەكان بىنە ژۇورى و خۇيان دەست بەكاربن. شەوان حالىيان زور خراپتر دەبىت، بە شەو هەموويان خەودەبىنن، هەموو دەلىن پىكەوە يەك خەون دەبىنن. واهەستەكەن كەسىك دىتە خەويان و سەرى ئارەزوو يەكى خنكاو لە ناخياندا ھەلدەداتەوە، دواى ئەوە هەموو تۇوشى ئەم حالتە دىن. حەزدەكەن يەكىك بکۈژن. حەزدەكەن ئەو كەسە بىقىزىنەوە كە دىتە خەويان، ئارەزوو ناو خەونەكە دواتر وا زيان لىتايىتىت».

لە كەرانماندا، بابەعلى بە جۇرىكى ورد ھەندى خەونى بۇ مامم گىپايەوە كە لە كاتى لىپرسىنەوە دەمى زیندانىيە كانى بىستبۇو، منىش و مامىشەم

لەو ھەفتە يەدا چەندەھا جار ئەو خەونانەمان بىستبوو، خەونەكان ھەمۇوی يەكىن بۇون، تەنبا ھەندى دېكۈر و پاشخان و ھەستى بچوک لە ناویدا دەگۈران، دواجار مامم بە تىفتكىرىيەتىنى قۇولەوە گۇوتى «بىڭومان ئەمانە تاوانبار نىن، ھىچ يەكىن لەم زىيىدانىانە تاوانبار نىيە. من ئىستا شتىكى بۇونم لەسەر خەونەكە بۇ ناگۇوتىرىت، دەبىت زىاتر بىگەرىم، زىاتر تىيىگەم... بەلام، كىشەكە لەودايە كە ئەگەر لىرە راييان نەگىرن، دەيانبەن بۇ كۆي». بابەعەلى گۇوتى «شەو لەكەل فەرماندار كۆبۈونەوەمان ھەيە، پىتويسىتىمان بە راپورتىكى ئىتۇھەيە. تا ئىستا لە شارەكەدا شتىكى نىيە ناوى پىشكىننى دەروونى بىت، كە ئەمە عەيىتىكى ترسناكى دەزگائى پۇلىس بۇوه. من لە سىن سالى راپوردوودا چەندجار پىشىيارىي دانانى پىشكىننى دەروونىم بۇ ھەندى زىيىدانى كردوھە. بەلام لىرە شتىكى لەو جۆرە بۇونى نىيە. ئىنسان شىيت يان عاقل دىتە دونيا و دەمرىت. شارەكە هيىدى هيىدى پىتويسىتى بە شىيتخانەيەك ھەيە، بەوەدأ ئىتۇھە تاكە پىزىشىكى دەروونىن دروستكردنى شىيتخانە بىن ئىتۇھە نابىتتىت... تاكە كەسىك بتوانىت ئەو شىيتخانەيە بىبات بەرپۇھە، ئىتۇھەن».

دىلاوار ھىچ شىيتخانەيەكى نەبۇو، شىتەكان بەرەلا و لە كوجە و بازارپاندا دەزىيان. ئەو رۇزە مامم ھېچى نەگۇوت، تەنبا بىرىيەدەكردەوە. بابەعەلى دووجارى تر داواكەي دووبارەكردەوە. مامم كە لە تىفتكىرىيەتىنى قۇولىدا بۇو گۇوتى «دەبىت بىرىيەتىنى ورد لە ھەمۇو بىكەمەوە، بىڭومان مۇن دويتنى لە زىيىدان بۇوم، شتەكان پىتويسىتىيان بە كۆبۈونەوەيەكى گەورە ھەيە. دەبىت بىريارى خىرا بىرىتتىت».

من تا ئەوكات نەمدەزانى كە مامم چەند دۆخەكە بە ناجۇر و خەتەرناك دەبىيەت. بەلام بىينىنى ئەو ھەمۇو زىيىدانە ھەر دووكمانى دوودل كردىبۇو. پۇلىسە گەنجەكە گۇوتى «من پىتويسىتىم بە راپورتىكى دەروونى ھەيە،

یان به پریزتان خوتان راپورتیک ئاماده بکەن ياخود خوتان لە تەكمدا وەرن.  
بەلام بەر لە هەر شت واى بەباش دەزانم ئىيە چاوتان بە هەندى لە  
زىندانە كان بکەويىت و چىرۇكە كەيان ورىدىر بىزانىن تا بىتوانى راپورتى خوتان  
بە باشى بنوسن، باوەردە كەم لە دۆخىيىكى وەك ئىستادا جەنابى فەرماندار  
زۇر گۈى لە ئىيە دەگىرىت.».

دیاربۇو گەنجەكە تەواو خۆى بۇ قىسەكانى ئامادە كىردو، رۇيىشتىن و  
رەفتارى بىروا بەخۇبۇونىكى تىتابۇو كە زۇر بۇ من نامۇ و شايەنى ستابىش  
بۇو، بەتاپىتەت من خۆم ھىچ كات توانى ئەوەم نەبۇو لە بەرەدم غەربىاندا  
بەو بىروا زۇرەوە دەركەم. من و مامى ئەو بۇزە چاپىكەوتلىق تايىەتمان  
لەكەل نزىكى شازىدە دىلدا ئەنجامدا كە زۇر بەيان كۇرى گەنج بۇون،  
ئامانجى سەرەكىمان دىاريىكىدىنى نىشانە و ھۆكارەكانى نەخۇشىيەكە بۇو.  
من ھەموو چاپىكەوتلىق تەكانم لە سەر كاسىتە بچوڭ و تايىەتە كان تۇماركىردى  
و چەندىن جار گۈيم لېتىرىتەوە. كۆكىرىنە وەي زانىيارىيە كان شىتىكى سەخت  
نەبۇو، ھەموو دىلە كان يەك چىرۇكىيان دەگىزىيەوە. دواى چەند سەعات  
كاركىردىن مامى پەيمانى دا راپورتىكى گۈنچاو بۇ بەپریو بەراپەتى پۈلىس  
ئامادە بکات.

ئەو بۇزە لە زۇر پۇوهەوە بۇ من گىرنگ بۇو، لە نزىكەوە چەندىن  
پرسىارم لە مامى كىردى، دەبۇو پىنگەوە بگەينە هەندى دەرەنچام. مامى  
گۇوتى «زۇر دەرەنچامگىرىيى گىرنگ لە ژياندا بە ھۆى زانستەوە نايەندى.  
زانست تەنيا مەرۆف فىيردەكەت چۈن بېرىبکاتەوە. مەرۆف بۇ كىشە قورس  
و گىرى كويىرەكان زىياتر پۇيىستى بە مەنتىق و خەيال ھەيدە». مامى بەو  
قسانە دەيويىست منىش لەكەلەدا بېرىبکەمەوە و بۇچۇونى خۆمى پېتلىم.  
نەخۇشەكان چەند نىشانىيەكى ھاوېشيان ھەبۇو، لە كاتى ئاساپىدا  
ترس دايىدە گىرتىن، ترسىك وايىدە كىرد حەزبکەن چوار دەوريان قەرە بالغ بىت،

له ناو دهسته و تاقمی گهورهدا بن، پینکهوهبن و یهک خویان به یهکهوه بنوسین. بهلام هر ئه و ترسه واى له هندیکی دییان دهکرد بچنهوه ناو خویان، کرذ و گرموله بن، دهست و قلاچیان توند پینکهوه بنوسین و یهک یهکنک له سامی شتیکی گهوره کور ببوییت، سره بخنه بهینی ئهژتویان و هولبدهن بى ئهندازه بچوک بینهوه، هندیکیان ئازاریکی سهیریان له ملیاندا هست پیدهکرد، و یهک چهقوقیهکی راستی گوشتی گهردنیانی بپییت، هندیکیشیان ملیان به شتیکی ئستور پیچابوو، چونکه ترسی ئوهیان بیوو یهکنک ئامبازیان بیت، له هندیکیاندا پلهی شهرازگیزی بهرزتر بیوو، تورهتر و جهگاواه رتر دهیاننواند، له هندیکی دیشدا پلهی ترس و خوشاردنوه بالاتر و بهمیزتر بیوو.

مامم گووتی «باوهرم به بیونی خهونیکی و ها نیه، خهونه که بیونی نیه، بهلام ده بیت ههموو وا پهفتاربکهین، و یهک ئوهی ئه و خهونه بیونی ههیه». قسکانی مامم بیو من سهیربیوو، من دهمزانی دهروونناسه کان گرنگییهکی تایبیت ددهدن به خهون، بهلام هستمکرد مامم دهیه ویت نهیتی خزی نه درکنیت و هیچ لە سەر ئیشەکەی خزی ئاشکرانەکات. من به گومانهوه سهیرمکرد و گووتیم «پیتوایه خهونه که تهنا درقیه و هیچی تر، چون؟ نایبینیت ههموو بە دهستییه و داغانن». مامم کەمینک بیریکردهوه و گووتی «نا. پیتووار ترسناکترین خهون ئوهیه که مرۆف بە هوشیاریی دهیبینیت. باوهرم به خهونی بینهوشی نیه، خەلکی ئەم شاره دەمن ساله دهوری مرۆفی ساغ و تەندروست ده بینن، ئىستا جوره شیتییهک ههیه هاتوتە سەری. هیچ شتیک لەو خراپتر نیه ئىنسان شیتیتییه کانی خزی بشاریتەوه، دیلاوار شاریکه شیتیتییه کانی خزی دەشاریتییه و، ئوهش زیاتر و زیاتر شیتییدەکات، ژیان ئوهیه بتوانیت شیت بیت، ئازادی ئوهیه بتوانیت تائو پەری شیتی شیت بیت، بهلام لە دیلاوار نەعەقل و نەشیتی بیونیان نیه، ههمووی شتیکی ترە، شتیکی ترە، مامۆستایەکم هەبیوو

سەی فەتحولە، بە رەحمەت بىت دەمن سالە مردوھ، دەيگووت لە دىلاوار زىرەكى كەمژەكان - كوشتووينى، بەلنى زىرەكى كەمژەكان. ئەوهى ئىستا بلاپۇتەوە نە دەردى شىتىيە و نەدەردى عەقل، بەلكو زىرەكى كەمژەكانە. ئىمەش چارمان نىيە، جىڭ لەوهى لەگەل زىرەكى كەمژەكاندا بىرقىن». من پرسىم «مامە گىان، بەلام تاكىيە... نەينى ئەو كاسە چىيە كە لە ھەممو خەونە كاندا دەردەكەۋىت. ئەو كاسە كىيە؟ چ كارەيە؟» قولى گرتى وەك بىيەويت سەرزەشتىم بىكەت گووتى «ئاسانە بىزائىن كىيە. ئەو كاسە ھېچ كەس نىيە، ھېچ كەسىنلىكى دىيارىكراو نىيە، دەكىرىت من بىم، تو بىت، يان ھەر بىنگوناھىنلىكى تر». ئىنجا كەمەنچە توند پايوەشاندىم و وەك بىيەويت لە بىھۆشىيەك و رىامېكاتەوە گووتى «باش بىزانە، ئەوهى بىت دەلىم نەخى خۆزى ھەيە. ئەم شارە پىتىيەتى بە قوربانييە ... من لەو رېزە دەترىسم كە ھەر مەرۆفە و پىتىيەتى بە لاشىيەك بىت. گوئىگەرە، دەبىت بە وردى لە راپوردووى دىلاوار تىيىگەين. سېھى دەبىت بىن وەستان بچىن بۇ مۆزەخانە بۇ لاي پەرۋىسىز بەھنام، ئەو تاكە كەسىنلىكە دەتوانىتى يارمەتىيان بىدات... دەمەويت شىتىيەكى زىياتر لە سەر دىلاوار بىزانم».

من زۇر بىرم لە قىسەكانى كردىوە و پرسىم «بەلام قەت بۇوە پېشتر شارىيەك لە شارەكان ھەممو يەك خەون بىيىن، چۈنە شىتىيەكى وەھا لىرىھ پۇدەدات؟». مامىم سەيرىيەكىم و گووتى «خەلکى دىلاوار لە شىتىيە دەترىسن، شىتىيەكى خاراپ بەرىۋەيە. شىتىيەكى ترسناك بەرىۋەيە. دەبىت بىرېكەينەوە بىزانىن چى بۇ خەلکى ئەم شارە پىتىيەتە؟ نا من گەشىيىن نىيم، گەشىيىن نىيم».

# ۸

ئیواره دووباره عهقید بابه تاهیری و هزیری بانگیکردنیه و پتی راگه یاندین که ده بیت له گهله با به عهله کوریدا بچین بق دانیشتنیکی تایبەتی له گهله جهناپی فرماندار و «لیوا یاسین» حاکمی سهربازی. من که میک سه رسام بروم، ئەو دووانه دوو پایه دارترین فرماننره واي دیلاوار بیون. گەیشتن بەوان و بینینیان لە دۆخى ئاساییدا کارى نەکرده بیو. ئەوهی ئىستا ئىتمە هەروا سووک و ئاسان دەچووین بق بینینیان، شتىكى ئاسایى نېبیو. هەوا زور گەرم بیو، ھاوین تا دەھات بىزە حمانه تر دەیکوتاین، ئەو پۇزە تەپوتوزىكى خەست لە باشۇورەو ئاسمانى سەر دیلاوارى گرتبو. ئەوهی مامم لە ناكاوا كەوتىووه بەرچاواي بەرپرسە بالاكان و ئىشەكەي بۇبۇو بە جىڭكاي سەرنجى ئەوان، لاي من شويىنى خۇشحالى نېبیو، بەلام خۇرى كەلىك كەيفى پىدەكرد، لە پال نىگەرانىيە زانستىيە كانىدا، ھەستىدەكرد لەم رىنگايدەوە ئەستىزەي پۇشىنە دەدرەوشىتەوە. ئەو ئىوارەيە لە بىرى ئەوهى لە بىنای فرماندارى كۆبىيە و، داوهتى مالى خودى فرماندار بۇوین. من سەرەتا سەيرم لىھات كە دانیشتنیکى بە جۇرە لە مالدا بىرىت، بەلام پۇليسە بۇشناخ و خۇش بۇخسارەكە بۇي پۇونكرينەوە كە چەندىن سالە زوربەي كۆبۈنەوە گىنگەكان لە مالى بەرپرسە بەر زەكاندا دەكرىن و لە سەر سفرەي خواردىن و خواردىنەوەي رازاوه ئەنjam دەدرىن.

مالی فه رماندار له باکووری دیلاوار بیو، راستیه کهی من گه رچی خوم به گه رزک و شاره زای دیلاوار دهزانی، به لام بۆ که یشتن به مالی فه رماندار کومه لیک شه قام و گه ره کی نویمان بینی که پیشتر له دیلاوار نه میبنیوون. یاوه ره که مان گووتی «دیلاوار له وه گوره تره مرؤف بتوانیت هه مسووی ببینیت. له سهنته ری شاردا وا هستده کهیت له شاروچکه کیه کی بچوکدایت، به لام وانیه، من چهند وخته بەرپرسی بەشی نەخشن پلاندانان و پیکخستنم له پولیس، همیشه کیشم له گەل گوره بیهی ئەم شاره دا هەبوبو». سەیربوبو بەلامە وە کە بابەعلی وەزیری له بەیانیه وە تا ئیستا نە ماندوو بوبوبو، نە شتیک له قیافەی تىكچو بوبو، نە چرجیک کە وتبوبو جله پولیسییه جوانە کانییه وە. له دلەوە غەمم له وە خوارد کە بۇ دەبیت گەنجیکی وا جوان و بە توانا، پاشە پرۆژی خۆی بە پولیس وە گریبیدات، به لام دواتر زانیم کە له سیستمی دابەشکەرنى دەسەلاتدا له دیلاوار، هەر بەنەمالەیە و بوارینکى کارکەرنى بۇ براوه تەوە، واتە دەمیتىک کە دەسەلات لە نیوان تايیفە و خانە وادە جیاوازە کاندا بەشکراوە، بەنەمالەی «وەزیری» ئىدارەی پولیس و گومرگیان بەركەوتەوە و ئىستاش نەوە له دوای نەوە، پولیسی دیلاوار له بن دەستى ئەوانە.

ئەو ئىوارە يە تەپوتۇز بە جۈرىيک بیو، کە من و مامم دابەزىن دەتكۈوت لە بەرمىليک خۆلیان ھەلکىشاوين، ھەممۇ سەر و قامەتمان تۈزۈبۈو، بە پىتجەوانىه یاوه ره کە مانە وە کە ھەستم نەكىرد گەردىکى وەھائى لىنى نىشتىتتىت. جەنابى فه رماندار له بەردىرگا اوھ پېشوازى لىنى كردىن، پياوينكى بالا مامنە وەندى سەمیل زەرد بیو، چاوىنکى كال و مەكرى بازانەی ھەبىو، سەلېقە يەکى جوانى لە پیکخستنى جل و قىز و پېتلاوه کەيدا بەخەرج دابىوو، دوای بەخىرەتتىنکى گەرم ئىتمەی رىتەمايىكىرد بۇ دەستشۇرۇيىه کى زۆر پاك و بىرقەدار كە هيچى لەو تەوالىتە پىس و بۆھاتۇوانە ئاو ئىدارە کانى شار نە دەچىوو، لەوی خزمە تكارىك كە جلى تايىھتى لە بەردا بىو، كۆمە كىكىرىدىن

## هارهکانی نانیال

تەواو خۆمان لە ئاسەوارى تەپوتۇزى ئەمۇر پاکىكەينەوە، دەموجاومان بشۇين و بە ھەيەئەتىكەوە كە مايەى شەرم نېبىت بچىنە سەر سفرەى فەرماندار، جەنابىان وەك خۆى دەيگۈوت، سفرەيەكى جوانى لەسەر شەرەفى تاقانە دىكتورى دەرروونى دىللاوار رېكخىستبوو. چەند جارىك خۆى ئەوهى دووبارەكىرىدەوە كە داواى لېتىوردن دەكات كە چەند وەختە نېزانىيە زانايەكى دەرروونى وا گەورە لە دىللاوار دەزى. جىڭە لە جەنابى فەرماندار كە ناوى «عەبدولسەلامى ماروف» بۇو، حاكمى سەربازىش لەوى بۇو كە پىاوىنەكى جىيدى و مۇن دىياربىوو، ھەر بە حاكم بانگىاندەكرى، نەقىب زدار و دىكتور حسامەدېنىش، لەكەل دىكتور مالىك بەرىيەبەرى بىمارىستانى گشتى لەسەر سفرە چاوهروانى ئىمەيان دەكىرد. جەنابى فەرماندار لە ناوا ھەموواندا رېزىنەكى تايىەتى لە من و مامم گرت. دواى خوانىتكى لايىق و چەور، كە دىياربىوو تىپىنەكى تايىەت لە چىشىتكەرى زۇر شارەزا دروستىيانكىردو، ئىمەيان بىردى ناوا سالۇنىكى دانىشتنى شاھانەوە كە دلىنام ھىچ پارچەيەك لە دىكتورەكەى دەستكىرىدى وەستاكانى دىللاوار نەبۇو، بەلكو سەرتاپا لە كارى ھونەرمندى ولاتانى تر بۇون. دواى چا خوارىنەوە ئىتەر كاتى ئەوه ھاتىبۇو، بچىنە سەر ئەسىلى چىرۇك و بىزانىن جەنابى حاكم و فەرماندار چىيان دەۋىت.

من و مامم گەرجى ئەو يۆزە نەماتتوانىبۇو راپۇرتىكى ورد ئامادەبکەين، بەلام زانىيارىيەكانمان بەشى ئەوه بۇو بە وردى باس لە «نەخۆشىيەكە» بکەين. مامم خۆى قىسەيىكىد و بۇ ھەندى وردهكارى، بوارى بە من دەدا زانىيارى زىياتر بخەمە سەر قىسەكانى. لەكەل قىسەكىردىدا ھەمووان شەرابيان دەخوارىدەوە، دوو خزمەتكار پەيتا پەيتا لەسەر مىزىكى گەرۆك خوارىنەوە و مەى و عارەقى گارابەھاييان دەگىتىرا. مامم بىن لەمپەر و بىن سەبر، وەك يەكىنگ كومان و دوودلىيەكانى ئارامىيان لى بىرى بىت دەيخوارىدەوە، پېشىت نەمدىبۇو بە وجۇرە بىشەرم و قولقولى بخواتەوە، بەشىوەيەك ھەر لە

سەرەتاوە ترسم لى نىشت، شەومان بە جۇرىيکى بەد تەواو بىت. من پىكىتىكى بچوڭم داكرد و بىئەوهى قومى لىيىدم، خۇم ئامادەكرد، ھەر شتىكى نەگۈنجاو پۇويىدا زوو راستىيىكەمەوه.

دياربۇو فەرماندار لە بۇونى نەخۇشىيەكى نائىساىي ئاڭاداركراوەتتەوە. مامم لە سەرەتادا زۆر بە دوودلى وشەى نەخۇشى بەكاردەهيتا، دەپەپەست وادەربىكەۋىت كە وردەكارى و دېقەتى زانستى پېتگاي ئەوهى لىيەنەرن سەرپىتى هەندى ناو و وشە بەكاربەھىنەت. حاكم ياسىن لەوانى تر كونجكولىر دياربۇو، من بەردهوام سەيرى پوتېكانييم دەكرد، ھەر لە سەرەتاي قىسەكانەوه گۇوتى «ناكىرىت وادەستەوەستان دابنىشىن، دەپەت شتىك بىكىن گەنجانى خۇمان بپارىزىن و دۆخەكە ئازامبىكەينەوه، ھەرچىيەك بىت گەنچەكانمان ترسىيان لى نىشتۇوە و پەشۇكانيان پىتوھ دىارە». مامم بۇئەوهى هيورىيېكەتەوه، گۇوتى «شەتكە تا ئىستا ترس و خەيالىكى نابەجىيە و ھېچى تر. راستە لە هەندى جىنگادا كىردارى توندوتىزىيىش دەبىنرىت، بەلام شەتكە لە سەرەتادايە. مەرۆف دەپەت بىزانتىت سەرچاوهى ئەم ترسە چىيە، بۇئەوهش كارىكى زانستى دوورودرىيەمان پىپەستە».

من و مامم چەند جۇرى جىاوازمان لەو خەونە بىستبوو خىستمانە بەر دەستى جەنابى فەرماندار. ھەستىكىردى بابەعلى وەزىرى و جەنابى فەرماندار لە ئەوانى تر خۆگىتر و وردەر دەتوانى بىر لە دۆخەكە بىكەنەوه. دكتور مالىك و دكتور حسامەدين پەيتا پەيتا قىسەيان لە ئافەتىكى نادىيار دەكرد كە لەوانىيە لە دەست دەرېچىت و وەك تاعۇون ژيانى شار لە بنەورا لە بەر يەك ھەلتەكىنەت. ھەر دووكىيان ترسا بۇون، ھەولياندەدا نەخۇشىيەكە لە ئەستىوئ خۇيان دووربىخەنەوه و بلىتن تەنبا پۆلیس و دەروونتىناسەكان دەتوانى لەم بوارەدا دەست بەكاربىن. لە سەرەتاوە تەواوى پرسىيارەكان دەربارەي ئەوه بۇون، چۈن پېتگا لە بلاوبۇونەوهى نەخۇشىيەكە بىكىن.

سەيرم ليهات كە بىنىم مامە سىامەندىم لەو رووهەوە زۆر خەتىكى توندىگىر دەگرىتە بەر. پىشىيارەكانى مامە سىام، پىر لە پىشىيارى ژەنزاڭىكى توندرەوى سۇپا دەچۈو تا پزىشكىكى پىپۇر و مەرقۇدۇست. من دەمزانى مامە پىاۋىنەكى خۇپارىز و موحافەزەتكارە، بەلام پىشىيارەكانى بۇ من مايەنى نىگەرانى بۇون. ئەو لە ناخدا كەسىكى ناسك بۇو، بەلام ئىستا ترسىكى نادىyar لە چاودىابۇو، پىشىيارى ئەوهبۇو بە توندى پىگا لە كىزانەوهى چىرۇكەك بىگىرىت بۇ راي گشتى، گۇوتى ئەوهى بلاودەبىتەوە ئارەزووېكى نەيتىبىي، ئىنسانەكان لە ھۆشىاريدا بىت ياخود لە خەوندا ترسىكى ناوهكىيان ھېبە يەخەيان دەگرىت. پلانى مامە ئەوهبۇو خەونكە لە مىدىاكانى دىلاواردا زۆر باس نەكرىت، بۇزىنامە و تەلەفزىيونەكان بىتەنگى لى بىكەن، بەهانەيەك نەدرىت بە خەلک دەردەكە لە ناو خۇياندا بگوازنهوه و يەك ترسەكە بىدەن بە ئەويتريان. بەجۇرىنەكى هيستيرىيى و تورە، وەك بىيەويت لە پىگاى حەماسەتى زۆرەوە دلىسۇزى خۇى بۇ ئەوانى تر، دەبىت بخىتە حىجزى كاتىيەوه. دوو سەد سالە ئەوروپىيەكان ئەم كارە دەكەن، كەس لىرەدا نابىت باسى دىلنرمى و بەزەيى بىكەت». جەنابى فەرماندار زۆر لەكەل ئەو رۆحە سەربازىي و توندەي مامە سىيادا بۇو، من گەرجى پىشىتر زۆر بە بىروراى سىياسى مامە ئاشىنا نەبۇوم، بەلام ھىچ كات باوھەرم نەدەكرد لەم مەسەلەيەدا وەها توند بېچىتە پىتشى، بۇچۇنەكانى بۇنى سىياسەتى پىاۋىنەكى ترسىتكىان لى دەھات كە ذەيەويت دلىسۇزىي خۇى پىشانبدات. حاكمى سەربازىي لەكەل ھەر پىشىيارىتى مامەمدا، دەنگى بەرزىدەكردەوە و دەيكۈوت «احسنت». بابەعلى وەزىرى زۆر لە قىسەكان نىگەران بۇو، بە هىمنى گۇوتى «گىتن و جىاكاردنەوهى ھەموو ئەوانە ماوەيەكى تر دەبىتە كارىتى ئەستەم. تواناي پۇلیس لە گىتن و جىاكاردنەوه و دروستكىرىنى قەرهەنتىنەدا سنوردار، نابىت لەو رووهەوە پېشت بە ئىمە

بیهستن، داییره‌ی ئیمه چند ساله که مبودیکی زوری بودجه‌ی هئیه که هموستان هۆکەی ده‌زانن، هر ده‌زگایەک به دهست بنه‌ماله‌ی و هزیریبەوه بیت، خانه‌دانه‌کانى خیلى «بالول» که کاروباری مالیاتیان لەلایه گرفت و کىشەی بۇ دروستدەکەن. لوانەش بگوزھریین، بەریزان، ئیمه لە ناو تەوقیفراوه‌کاندا پوو بە رwooی هەندى حالت دەبىنەوە کە نازانىن چون پەفتاریان لەگەلدا بکەین، لە توانای داییره‌ی ئیمه‌دا نیيە برىياريان لەسەر بادات. يەكىن لە باشىيەکانى دەزگاي پۈلىسى دىلاوار ئەۋەيە کە بۇ هەمۇ كارىكمان دەبىت چوارچىتووه قانۇنىيمان ھېبىت بەشىك لە حالتەكان تايىەتن بە شىتخانە و بىمارستانى دەروننى، بۇيە يەكم كارىك بىكەين ئەۋەيە جىڭاپەکى تايىەتى بکەينەوە کە شىتەكان لە خۇ بگرىت، دىلاوار ناتوانىت تا ھەتاھەتايە بەمجۇرە بەننەتەوە، تاكە شارىك بىت کە شىتخانە خۆى نیيە. بەبروای ئیمه هەندى لە تووشبووەكان دەبىت لە شىتخانەيەکى تايىەتدا جىابكىرنەوە، شار دەم و دەست پىويستى بە جىڭاپەکى باشە تا شىتەكانى تىدا جىابكەينەوە.

مامم کە پىتەچوو هەمۇ دەمارە خراپەکانى ھەستابىت، بە كەيىكى زورەوە پىشوازى لەم پىشىيارە كرد. من لەو گۈپانە كتوبەرە مامم سەرسام بۇوم، ئەو بەيانى ھىچ جۆرە جۆش و حەماسىكى بۇ ئەم پىشىيارە نېبۇو، بەلام لە ناكاوا، لەم جەمعەدا دلگەرمانە هوتافى بۇ دەكىشى. من شىتەكانم بە كەسانىكى نەدەزانى شايەنى زىندان بىن، بەشىك لە جوانى شارەكە لە شىتە بەرەلا و ئازادەكانىدا بۇو. دىاربىو خواردن و خواردنەوە زور ماممى لە پىتگا لادابۇو، بەلام توانام نېبۇو كارىك بەكم بەرى بگرم و نەھىلەم زىاتر تەسلىمى ئەم فەنتازيا شەپانىيە بىت کە كتوبىر لە ناخىدا گۈزمى گرتىبوو.

لەو قسانەدا يووين کە جەنابى حاكم ھەمۇمانى كىزپاپەوە بۇ سەر ئەو

پرسیاره‌ی که ده‌بیت بزانین ئه و کاسه کییه ده‌جیته خهونی گنجانی دیلاوار و سه‌ریاندہ بپیت. من ئه و شهوه زور له مامه سیام ترسابووم. به‌ر له‌وهی مامه سیام قسه‌بات و بیته زمان، په‌پیمه ناو قسه‌کان و گووتم «جهنابی حاکم، نه و کاسه‌ی له خهونه‌کاندا ده‌ردەکه‌ویت یەک کاسه نییه، هیچ که‌سیش نییه، مرۆف ناییت له راستیدا بزو وینه‌ی ناو خهونیک بکه‌پیت. ئیوه وەک کۆمەلینک ده‌زگای په‌سمی ده‌بیت مه‌ودای نیوان خهون و حه‌قیقه‌ت وەک خوی به پاریزراوی رابکرن، تىکه‌لکردنی ئه و دوو دنیا به زور خه‌ترناکه ... ئىنسانه‌کان له خهوندا لە ته‌واوی هوشیاری خویاندا نین و نازانن چى ده‌بیتن».«

جهنابی حاکم عه‌سکه‌ری به مۇنییه‌که‌و گووتى «وا نییه، ئیمە وەک حاکم و بەریو بەرانی شار ده‌زانین خهونی ئىنسان پەیوه‌ندى بە ناخییه‌وە ھېیه. وا یە جه‌نابی دكتور يان نا؟ . ھەموو ھاولاتییه‌ک ناتوانیت بە ئاره‌زووی خوی چى خهونیکی بوبیت بیبینیت. دەولەت تەنیا بەر پرسى ڈیانى پۇزى ھاولاتیان نییه، بەلکو بەرپرسى شەویشە». سەیرکەردنەکەی حاکم یاسین سەیر بۇو، مامم کە بەردەوام سەیرى ھەمووانى دەکردى. بە ترسیکه‌و گووتى «بەلی جه‌نابی حاکم بى گومان، بى گومان خهون پەیوه‌ندى بە ناخی ئىنسانه‌وە ھېیه».«

حاکمی سەربازى تا دەیخوارده‌و و سەرگەرمىر دەببوو، كولمانى سوور ھەلده‌گەران و مۇوی سەمیله سولتانییه‌کەی بەجۇرىيکى بەرچاو پەپدەبۇون. حاکم بۆئە‌وەی مانایەکى پەوانتر بىدات بە قسە‌کانى و بىشەدەب دەرنەکەویت گووتى «جه‌نابی دكتور، من خزمىکى خۆم ھەبۇو، خزمىکى زور نزىكىم. ئەم حىكاياتە بىوت دەگىتىم و زور كۆن نییه، دەگەرپیتەوە بۇ چەند سالىڭ لەمەوبەر، خزمىکى تابلىقى عاقلم. شەوینک خهونی بىنى ژنەکەی لە خهودا دەيكۈزىت... تىدەگەيت جه‌نابى كاڭ عەبدولسەلام، شەوینک ئاسايى

وهک من و تو ده خویت و له خویدا ده بینیت ژنه که هی چه قوی خستته سه رگه رینی و خه ریکه نیخه نیخ سه ری بیریت. خزمه که مان که خه بری ده بینیت و هه مهو گیانی ده نیشیت سه ر عاره ق، تووشی له رزو تا دیت و وهک له ناکاو تو فانی لئی نازل بو و بیت، ده که ویته دانه چو قه. به لام هه رچونیک بووه، خوی ده گریت و هیچ نالیت، چهند شه وینک ده روات و دواتر جاریکی تر خه و هکه ده بینیت و هه سه ریدا تیه پریت، له قه دیمه و هه مهو ده زانین که خه و هه روا نایینیت. خه و شتیکی خورا نینه، ئاکاداریکه یان نامه کی غه بیبیه یان شتیکی له و جو رهیه. خزمه که مان که ئه که ر ناوی بهینم ره نگه زور تان بیناسن، چهند جار خه و نه که هی بق زور به مان گیپایه وه، به لام هه ده ست و هه ستان دانیشت و هیچی نه کرد... شه شه مانگی نه برد شه وینک ژنه که هی به کومه کی دوسته که هی له شیرین خه و دا سه ریان ببری ... خه و شتیک نینه هه بلین بابروات و ته او. جه نابی کاک عه بدولس لام، گهر خزمه که مان زوو فریای خوی بکه و تایه، شتی وا رووی نه ده دا ... به سته زمانه چی له خه و ندا بینیبو، هه ر به راستی هاته وه پینگای».

جه نابی فه رماندار زور به وردی و سه رسامیه و سه ییری حاکم یاسینی کرد، کاتیک ئه و قسے ده کرد فه رماندار به رده وام و بی ئیراده خوی سه ری بق دله قاند، دوا جار وهک با سیکی زور جیدی بیست بینت گوو تی «به لئی، جه نابی حاکم، منیش دل نیام خه و بزی هه یه، منیش چی رؤکیکی سه ییر له و باره وه ده زانم، ئه وهی بوتان ده گیپمه وه عه ینی حه قیقه ته، سی و پینج سال له مه و بره من هیشتا گنج بووم، له گوندی خه زنه با ماموز استا بووم، باوکم به ره حمه بیت خوی حاکمی دیلاوار بوو، به لام بؤه وهی که هس نه لیت خاتر و خو مر ده کات و کوره که هی خوی غه رقی ناز و نیعمت، منی ره وانه هی دوور ترین گوند که دبوو که حاشا له رووی نیو، به جو ریک له دوژمن نزیک بووین، له ویوه بق تسى ئه و انمان ده گه یشتی. ئه وهی بوتان

ده گیزمه و خوم به چاوی خوم بینیومه، مامؤستایه کمان هببوو که هه موو شه ویک خه وی ده بینی ماریتکی گهوره قووتی داوه، ماریتکی زور گهوره، که بیانیان له خه و هله ده ستاو و هسفنی ماره کهی بوز نئمه ده کرد، موچرک به لشماندا ده هات. مامؤستاکه هه موو شه ویک ئه و خونهی ده بینی بچوریک ورده ورده کاری له ڈیان و تندروستیشی کرد، واى لیهات نهیده تواني وانه کانی به باشی بلیتھو، نهیده تواني به راحه تی بخه ویت. خه وکه ئارامی له بھر هله لکتربیوو... رمنگه باوه رنکه ن، به لام ئه وھی پیتان ده لیم عهینی خه قیقه ته، باوه ربکه جه نابی دکتور سیامه ند، دوو مانگی نه برد، بیانییه ک به مردوویی دوزیبانه و، ئەزدیهایه کی گهوره له ملی ئالا بورو، ماریتکی زبه لاح که ده یانگووت تا ئه و ده کھس ماری وا گهورهی له و ناوجه یه دا به چاوی خوی نبینیو».

دکتور حسامه دین که تا ئه وکات شتیکی ئه توی نه گوو تبیو، يه ک له سه ریه ک بیرهی ده خوارده و بسەرسامی به چوارده وری خویدا ده بیرونی. بق یه که مجار سه بیری هه مووانی کرد و گووتی «بلن، خهون پیوهندییه کی زوری به راستییه و هه یه، خهون دونیا یه کی جیاواز نییه. من پزیشکم، له ئازموونی خومه و ده زانم. ناتوانین بلیتین له بھر ئه وھی شتیک خهونه کواته هیچ نییه، بھلی عه زیزی من کاک پینوار زه ریاواری، خه وی چپنی و فرنیش هه یه، به لام خه ویکی وھک ئه وھی نئمه قسەی له سه ر ده کهین، خه وی چپنی و فرنی نییه، دیاره شتیکی له پشتھ... خو شتھ که خوی هاوارده کات». دکتور مالیک که جوو تیک چاویلکه کی پەشی له چاودا بورو، شیوهی و هستان و قسە کردنی زیاتر له هی نابینیان ده چوو، سه ری بق هه موو قسە کان ده لە قاند، به لام بیزارییه کی پوونیش له پوخساریدا بورو، قاتیکی شه که ری زور جوانی له بھردا بورو که زور لە گەل گرژ و مۇنییه کیدا ن ده گونجا. قسە کانی به دکتور حسامه دین بېری و گووتی «له حیکایتی نۇدیبی پادشادا، کاره ساتیک و فاجیعه کی گهوره به ئافاتیک

دهس پردهکات. من له‌گله تم کورم، من له‌گهل جه‌نابی دکتور حسام‌دینم. ئافاتیکی وا نیشانه‌یه بۆ شتیک، بەلئى، بىن مەلامەت نییە. من له دوینیوو که خریکه له شته‌که تیده‌گەم، دەلیم دەبیت دەستوپرد بکەین. جه‌نابی دکتور فەرماندار ئیووه له هەموومان دلسوزترن، پىشىيارەكانى جه‌نابی دکتور سیامەند و كاڭ بابەعەلى و وزیرى دەبیت هەر زوو له ئەنجومەننى شار بخريتە كاره‌وە. نابیت شته‌که فەرامۇشىكىرىت، دەبیت بزانىن ھۆى ئافاتەکە چىيە، ئەم تاعونە چىيە يەخەی گرتۇوين. بزانىن چى قەوماوه و چى ئەم بەدبەختىيە بۆ شارەكەمان ھېتىاوە...».

من و مامى نەبیت كە ئاكادارى چىرۇكى ئۆديب بۇوين، ئەوانى تر ھىچيان دەربارەي ئەفسانەكە نەدەزانى. من ھەستم بە وەرزىيەكى زور دەكىرد له ناۋ ئەم بەرپرسانەدا. يەكمىن جارم بۇو كومەلەنک پىياو بىيىنم، لە پلەيەكى وا بالادا، بە وجۇرە وەحشىانە بخۇن و بخۇنەوە، بە شىتىيەك بەر دەستەكان پىيا نەدەگەيشتن، پەرداخى شەرابەكان و قاپى مەزەكان پىركەنەوە.

من بىدەنگ بۇوم، نەمدەوېست شتىك بلىم له‌گهل بىرلا و بىركردنەوە مدا نەبیت، بەلام مامە سیامەندم تەواو ھەواي ئەو شوينە شاهانە و دانىشتە لوردانەيە گرتۇوى، ھەستمەكىد ھەممو ۋىيانى چاودەپوانى فرسەتىكى وەها بۇوه خۆى له حاكمانى دىيلاوار نزىكىكەتەوە، جارىك له گەرمەي قىسەكەنيدا، مەستى وەها گەمەي بە ھۆشى كىرىپۇو، ھەستايە سەرىپىن و بەدەنگى بەرز گۇوتى «بەلئى جه‌نابى فەرماندارى بەرپىز، ئیووه نازانن چ شەرهەفيتكى گورەيە بۆ من له‌گهل ئیتوەدا دانىشىم. گۈنگۈرىن شت ئەۋەيە ھەممو بە يەك دەست ئىشىبکەين، ئىيمەي ھاولاتىيان و ئیووهى فەرمانپەوايانى دلسۇز. جه‌نابى حاكم تۆ لەسەر ھەقى، دەبیت بزانىن ئەو پىياوه كىيە كە بە وجۇرە لە خەونەكەدا دەردەكەويت. ئەمە كىيە و ئەم چەققۇيە دەستى ئىشارەت

بۇ چى دەگات و كى دەترسىتىت. بەلىن بەرپىزان، دەرروون مەكىنەيەكى سەيرە، مەكىنەيەكى ناشىرىنە. كاتى ئەوە هاتسوو بىزانىن دەرروونى ئەم خەلکەي دىنلار چى تىدايە».

بابەعەلى بەردەوام سەيرى منى دەكىد و زەردەخەنەيەك لەسەر لىتىوى بۇو. هەرجار كە پېكىتكى ھەلدىدا، نەرم چاوبىكى لىن دادەگىرمى، دەيزانى نامۆم بە دانىشتنەكە و لە رەفتارەكانى دكتور بىزار و تۈرمى. ھەستمكىد ئەويش لە دلەوە وەك ئەوان بىردىكەتەوە، بەلام تەنبا بۇ ئەوەي من زۇرتىر نىكەران نەكات ھىچ نالىت. تەواو خۇم كىشاپووه و نەمدەويسىت قسەيەكى تر بىكم، ھىوام دەخواست مامىشىم زۇر نەلىت و خۇى نەكات بە ڈىر بارىكەوە لە توانىيادا نەبىت.

دواجار فەرماندار ئەو قسەيەى كرد كە من لە سەرەتاوه لىتى دەترسام، پېكىك عارەقى يۇنانى ھەلدا و كەمىك دەستى بە سەمیل و رېشىدا ھينا و گۇوتى «خۆزگە بۇ جاريكتىش بۇوە ئەو خەونەم دەبىنى، خۆزگە ھەر يەكىن لە ئىتوھ خەونەكە تان دەبىنى. دەمەویت بىزانت ئەو پىاوه چۆنە كە ئەم ھەموو ترسەي ناوەتەوە ... ھىچ شىتىك لە دونيادا لەوە باشتىر نىيە حاكمىش ئەو خەونە بىبىنەت كە خەلک دەبىبىن». مامە سىامەندىم كە خەريكبوو تەواو مەسىقىدبوو، ھەر ئەو قسانى بىست لە شوين خۇى دەرىپەپى و ھەستايەوە سەرپىن و گۇوتى «ئاسانە، جەنابى فەرماندار ئاسانە، من دەتوانم كارىنەك بىكم ئەو پىاوه بىبىنەن. سېبەي ھەندى تىڭاركتىش دەھىتىم و وادەكەم تىڭارى ئەو پىاوه مان بۇ بىكىشىن... راستىيەكەي كونجكولى منىش پۇو لە زىيادبوونە، فزولى منىش وختە بىرەكىن، تا بقۇانم ئەو پىاوه بىبىنەم، دەمەویت بىزانت لە كى دەچىتىت، دەي تەمنادەكەم لە يەكىن لە ئىتمە نەچىتت». واى گۇوت و ھەمووان دايانە تىرقەي پېكەنەن. حاكم ياسىن جارىكى تر دەنگى بەرزىكىردىوە و گۇوتى «ئافەرین، دەبىت ئەو پىاوه بىبىنەن، دەبىت بىبىنەن،

هه رچیه کمان کردوه ده بیت توزیک بچینه ناو ئه و خونه وه». لهو کاتهدا مامم پوویکرده من و گووتی «بەریزان، توزیک بىدەنگى، توزیک ئارامى. من ئىستا و له بەرجاوى ئىتوھ پېنوارى زەريماوارى، ھاواکارى خۆم، دەستە راستى دلسۈزى خۆم رادەسپېرم بېيتە بەرپرسى ئه و کاره، ئىشى ئه وھ هەم نىكاركىشمان بۇ بدقۇزىتەوھ و هەم وىتەكان ئاماھەبکات ... پېنوار گویت لى بۇو ... تو له سېھينىوھ ئه و کاره مان بۇ بکە، دلىيام پىت دەكىيت. بەو بۇنەيە وھ ئىستا داواتان لىدەكم پېكرا پېكىكى تر ھەلبەدين». حاكم و فەرماندار بە خۇشى و سەرسامىيە و سەيرى مامە سىايىان كرد، كە مەستى وھا زەفەرى لىھېتابۇو، من دەترسام ھەر بجولىت له تىرك بىدات و بکەویت بەسەر مىزەكەي بەردىھەماندا.

\*\*\*

بۇونم بە بەرپرسى تايىھەت بە دۆزىنەوەي وىنەي ئه و پياوهى دەچىتە خۇنى خەلکەوھ، خىستمەيە دۆخىتكى سەختەوھ. نازانم لە بەر ھەر ھۇيەك بىت دلىيابۇوم، ھىچ نىكاركىشىك ناتوانىت وىنەي ناو خەونىك بکىشىت. تا ئوکاتە چى نىكارىكىم بىنى بۇو، كە گوايە لە قۇولايى خەوندا گىراون، لاي من ھەر نىكارى عەقلى ھوشيار و خەيالى ھوشمندانە بۇون. ئه و شەوه لە كەپانەوەدا كەمىك نىكەران بە مامم گووت «تو خوت دەزانىت، من باوهەرم بەوە ئىيە ئىنسان ھىچ كات بىتowanىت نىكارى كەسىكى ناو خەون بکىشىت. مەرقۇق چەندە ھەولېدات، ھىچ كات ناتوانىت خەونىك وەك خۆي رەسمىكەن، چونكە ئىنسان ھىچ كات خەونىكى وەك خۆي لە بىر نامىتىت ... تو خوت پېشىشكى دەرونىت، ئه و باش دەزانىت».

مامم لەو مەستىر بۇو بىتowanىت وەلام بىداتەوھ، بەلام بە دەمىنكى نىوهخوار و لەفزىكى شكاوه وھ، بىئەوەي خۇشى بىزانىت دەلىت چى گووتى «كۈرە تو دەلىي چى. حۆكمەت وَا دەلىت، منى چى، خۆ كارى

به منهوه نبیه... خهتای حکومهتی سهخیفه ... ههمووی خهتای حکومهتی حیزه، کاری به منهوه چیه». مامم به جوئریک مهست بwoo، چهناگهی یهک و دووی دهکرد، ههموو لهشی دله رزی... له دوختکدا نهبوو و ہلامنکی دروست بداته وه.

ئهوشوه مامم گهياندهوه مال و خوم گهارمهوه بق عيادهکه و تهنيا له بيرى ئهودا بعوم پاهيوهندى به چ هونه رمهندىكەوه بکەم تا خهونه کانمان بق نيكاربکات. سرهتا خواستى دروستكىدى نيكاره کانم به ئيشينكى گەمزانه له قەلەمدا، هەستم نەكرد هيچ مەترسىيەك لە جوئرە كاريکى وەها بکەويتهوه، بەلام وەك بىسۇود لېيم دەبروانى. بەلام خۆشم فزوپىكى زۇرم ھەبwoo، ئه دىيمەنانەي ناو خهونهكە به تابلۇ بىبىنەم، ھەستمكىد بابەتىكى باش دەست ھونه رمهندان كەوتۈوه تا نيكاربىكەن. مەنيش ئارەزۈرم بwoo بە جوئریك لە جوئرە کان بەشىكى ئه و خهونه پۇونتىر بىتىه بەرچاوم. تا ئەوكاتە لە هەموو خەونىك ترسا بعوم، بەلام ھەستمكىد ئەم خهونه نامترسىيەت، بەپىچەوانەوه ئارەزۈويەكى سەيرىم لە خۆمدا ھەست پېتىرىد ھەولبىدم بىبىنەم. ئه شەوه ناوى ھەندى نيكاركىتشى ناسراوى دىلاوارم لە خەيالىدا هيتنَا و بىردا. راستىيەكەي چونكە هيچ زانيارييەكى ورد و زۇرم لە سەر ھونه رمهندانى دىلاوار نەبwoo، بېيارمدا سوود لە ناسياويەكى كۈن وەربىگرم، كە خۆى نيكاركىش و پەيکەرتاش بwoo، لە يەكتى ھونه رمهندانى دىلاواريشدا پلە و پايەيەكى ھەبwoo. بق رۆژىيى دوايى دەمى چىشىنگاوا، تەلەفونم بق ھاوريكەم كرد و پەيکەوتىن ئىوارە لە شەقامى قاوهخانە کان لە سەنتەرى دىلاوار، لە قاوهخانەي «عەشق و كتىب» يەكترى بىبىنەن.

## ٩

بۇ بۇزى دواتر مامم سەعاتىك زووتر گېشتە عيادەكە. جۆريىك لە پەشۇكانى پىتوه دىياربىوو، بە هىچ جۆريىك نەيدەويسىت سەيرى من بکات، كاتىك بۇ جىئىجىتكۈنى كارە پىتويسىتكانىش قسەى لەگەل دەكرىم، ھەولى دەدا چاومان بەرى يەك نەكەۋىت. منىش شىتىكم نەكىد وەرزىبىكەم و بەھانەى بىدەمە دەستت تۈپەبىت. زۇربەى نەخۇشەكانى ئەو بۇزەمان خەلکاتىك بۇون بە دەستت سەرەلدانى شەرانگىزىيەكى كىتۇپەرەوە دەيانالاند. دوو باوک بۇون كورپەكانى خۇيان بە بەستراوەمىي هيتابىوو بۇ عيادەكە چونكە ماۋەيەك بۇو دەستىيان دەۋەشاند، شىتىان دەشكەند و ئازارى غەریبە و دەرودراوسىتىان دەدا، كچىكىش بۇو لە ناكاوا خواستى ئاڭىركەنەوهى لە ناودا جولاپىوو، ويسىتىبوسى مالى خۇيان بىسۇوتىتىت. ڏىنلىكىش بۇو مىزىدەكەى هيتنىدەلىدابىوو تووشى خەيالاتى چىرت و پىرت بۇوبۇو.

دواى تەواوبۇونى وادەي پشىكىن، بە مامە سىيام گووت، دەبىت زووتر لە بۇزان بىرۇم و چاوم بە كەسىك بىكەۋىت كە دەتوانىت لە دۆزىنەوهى نىكاركىشىكى باشدا يارىدەدەرم بىت. ئەو پىنى گووتىم بەر لەوهى بىرۇم، دەبىت پىتكەوە كەمەتىك قسەبکەين. كە مامە دەستىكىرد بە قسەكىن، ھەستىكىرد شىتىك لە شەرم لە دەنكىدایە، بەلام شەرمىك نا كە مەرۇف ھېمەن و ھېتۈر دەكاتەوە، بەلكو شەرمىكى درىندا، شەرمىك والە مەرۇف

دهکات، تیژثاڑو و دلرهق بیت. دلنيابوو له دويتنى شەوهەوە شتىك لە مندا بەرامبەر ئەو گۈزراوه، شتىك تەنیا لە بەر كەمىي ئازايەتى و نەبوونى جورئەتە ناتوانم بە پۇونى دائى پېيدا بىتىم. مامى لەم ساتانەدا تا بۆى بىكرايە دەبۈيىست مەنتىقى بىت، بە هيمنى گۇوتى «دانىشە كورىم، هەندىك شت ھېيە دەبىت بۇتى پۇونبىكەمەوە». من بىنەوەي ھىچ جۆرە ھەست و چاوهپوانىيەك لە چاومدا بىت گۇوتىم «بەلىن مامە، فەرمۇو». «دانىشە ... دانىشە و ئىسرااحەتى خۇت وەر بىگە» «بەلىن مامە» «رىتىوار. شتىك ھېيە دەبىت بىزازىت، شتىكى گرنگ، رەنگە بۇ زور كەس بايەخى نەبىت، بەلام دەزانىم بۇ تو گرنگە و باشتەر بىزازىت. كورىم رەنگە لە داھاتوودا دانىشتنى ترى وەك دويتنى شەۋمان بىتەوە پى، تو گەر لە مامى خۇت تىنەگىت و بىروات پىنم نەبىت رەنگە بىكەويىتە دوودلى و گومانەوە. دانىشە... بەجوانى دانىشە، زور قىن مەنيرە سەر قەراغى كورسىيەكە. بەلى... چىمان دەگۇوت؟ ئەها... ئەم شارە لە سەرەتايەكى تازەدایە، تىدەگىت، دىلاوار لە سەر پىگايەكى نويىە. دەبىت بەر لەوەي ھىچ شتىك بىكەين و ھىچ حوكىنك دەربكەين لەو راستىيە تىيىگەين، دىلاوار ئىستا بە ساتىكى قورسدا دەپروات، ساتىكە ھەموو شارەكانى ترى دونيا پىا رۇيىشتۇن». «بەلىن مامە». «ساتىكى خوش نىيە، بە ھىچ جۆريک ساتىكى خوش نىيە، نا من بە جۆريک لە دايىكبوونەوە تازە نايшибىھىم، ھەموو شارىك يەك جار لە دايىكەبىت، بەلام دەيشوبەھىم بە دۇنادۇنىكى گەورە. دۇنادۇن شتىكە جىاوازە لە گەل لە دايىكبووندا، لە دايىكبوون شتىكى گەورەيە، هاتنە دونىيائى مەخلوقىكى تازەيە كە پىشتر نەبۇوه، بەلام دۇنادۇن سەفەرى دەزانىت دۇنادۇن چىيە؟» «نەخىر مامە نازانم چىيە». «دۇنادۇن سەفەرى رۇھىكە لە جەستەيەكەوە بۇ جەستەيەكى تر، وەك ئەوەي دىلاوار جەستەيەك بىت بىي چۈچ. وەك ئەوەي شارىك بىت لە دىئر زەمانەوە چاوهپوانى رۇھىكى كردىبىت، ئىستا لە ناكاوا، گيانىكى تر ئەم شارەي

دوزیسته وه». «بلی مامه نازانم». «بوقه وهی جهسته یک روحیتی تازه و هر بگریت، دهیت چی بکات؟». من تهنجا تماشامکرد و هیچم نه گووت. «دهیت توند بیت، زور توند بیت، دهیت به رکهی هانتنی ئو روحه تازه یه بگریت. من دوو پوژه بیر دهکمه وه، هموو روحیتی تازه، کومه لینک خیالات، تراویلکه، ورینه له گهل خویدا دهیتیت. روح؟ روح چیه؟. تهنجا زنجیره یه که له شتانه. زور بیری لئی بکهیت وه ناکام ده رد چیت... ئىنسان هەمیشە خیالات، ورینه، زیندەخە وە کانی خزوی ناوردەنیت روح. روح هەر ئو شتانه یه... ئوهیه و بەس... ترسیکی تازهت ھیه، یەعنی روحیتی تازهت ھیه. ئەی چی، روح قابیله چی بیت. ئەم خەوە تهنجا نیشانه یه که... نیشانه یه که بۇ روحیتی تازه. له گهل هەموو ئازارەکاندا دهیت دلمان خوش بیت، دیلاوار روحیتی تازه یه ھیه». من نازانم چی بلیم، وەک هەمیشە ناتوانم خۆم کوبکەم وە، له دەسته پاچیی و پەشۆکاندا وەک گەمزە دەپرسم «مامه، کەواته ئیتوه پیتان وايە ئو خەونە پەیوهندی بەو روحه تازه یه وه ھیه؟». «گوییگرە پینوار، عزیزم خەلکی ئەم شارە وزەیکى زوریان ھیه، تین و تاویکیان ھیه کە چەند ساله خنکىتزاوە. ئىستا ھستدەکەم شارەکە خەریکە دەجولیت، وزەیکى گەورە خەریکە سەردەکە ویت، خەریکە دیتەدەری ... ئىمە شایە تحالى ئوهین، شیتى تهنجا دەرکەوتیکى ئو وزەیکە، گەر زىرەک بین دەتوانین زور سوود لەو وزەیکى بیینین. ئو روحه تازه یه جاریک خەونى پروپوج دەبیتیت، مۆتەکەی خوى ھیه، دەترسیت، پادەچلەکیت، بەلام بە دیویکى تر دەتوانیت ھیزیکى گەورە بیت، ھیزیک کە دیلاوار پیویستى پېتەتى». له سانەدا کە ئو رستانە دەگووت چاوانى برىقەیەکى تايەتىيان تىدا بىر، توند دانى بە وشەی ھىزدا دەننا. «ناپیت پىقا له روحه بگرین دەر بکە ویت، دهیت شیتەکانى لە جەنگا وەرە کانى جىابكەينە وە... شیتەکانى بخەینە لایەک و بە زنجیر بىانەستىنە وە ستابىشى قارەمانە کانى بکەين. من دوینى شەو

که لهکله جهناپی فهرمانداردا قسمه مده کرد، به هیزی ئه و روحه تازه يه  
مهستبوم. ئه و شەرانگىزىيەي بلاوېتەوە تەنبا سەرتايە بۆ سەرەلەنانى  
شارىنى کى نوى، نەتەوه يەكى نوى، كە لە و نەتەوە حىزە ملکەچەي ئىستا  
ناچىيت... روح كە ماوەيەكى درىئىز كېرىبوو، دوايىي وەك لافاو بەردەبىت، من  
و تۇ و جەنابى فەرماندار و ئەوانى تر دەتوانىن واي لېككەين ئه و لافاوه  
بە رېنگايەكى باشدا بىروات، دەبىت لە پېتىاوي ئه و ئەركە دا سوود لە توانا  
و هىزى دەسەلاتداران وەربىرىن، لهکله حاكم و كەسانى بە توانادا بىبىن  
بە دۆست. ئەمە خەون نىيە دېلاوار دەبىبىنەت، ئەمە دلىكى نوپىيە لىدەدات،  
ھىزىيەكى تازه يە لە خەوەلەستىت، وەك چۈن لافاو لهکله خۇيدا ترس  
دەھىنەت، ئەويش ترسىنەت كەورەي لهکله خۇيدا هېتىاوه، وەزىفەي من  
وەك دكتور ئەوه يە نەھىلەم ترسەكە بمان خىنكىنەت، وەزىفەي ئىتمە كۈرىنى  
پىباوه ترساوه كانە بۆ جەنگاوهر... بۆ خەلکىنى ئازا و بويىر ... من دوو رۆزە  
بەردەۋام بىر لە و خەونە دەكەمەوه و كەيشتۇومەتە ئه و دەرەنجامە».

يەكەم جار بۇو مامم بەوجۇرە قسەبکات. ئه و رۆزە زۇر قسە يكىد، زۇر  
باسى لە ئائىندەي دېلاوار كرد ... من ئىستا ھىچيانم لە ياد نىيە، ھىچيان...  
بەلام ئەوه يەكەم جار بۇو بە روونى ھەستىكەم كە چىتر دكتورى مامم  
جىڭىاي مەتمانە نىيە.

\*\*\*

من لە گوزھرى قاوهخانەكان لە سەنتىرى دېلاوارى باكۇو، لە  
قاوهخانى «عەشق و كتىب» كە كۆمەلەنگى كۈرى قۇزىرىئىز دەيانىرىد بەرپۇوه،  
قالىم وەليدم بىنى كە پىكەوه لە دواناوهندى دەمانخۇيند. قاوهخانەكە  
سەنتىرى كۆبۈونەوهى ئه و گەنجانە بۇو كە تازە پېيان دەخستە جىهانى  
كتىب و ھونەرەوه، هەر يەكەيىان خۇيان بە كامۇيەك، مۇزارىتىك ياخود  
مايەرھۆلدىكى نوى دەزانى. زۇرېيان كە دەھاتنە ژۇورى بۆ قاوهخانەكە،

چاوه‌بروانی شوه بیوون قهدر و حورمه‌تی بلیمه‌تیکان لئی بمنیت. هممو  
به شیوه‌ی وهستان و نیکاردنیاندا دهیانگووت «ئیوه نازان، ئیستا وهک  
که‌سیکی گرنگ نامبینن، بهلام بوهستن، ماوهیه‌کی تر تیده‌گمن که چ  
بلیمه‌تیکان بینیوه». من مانگی جاریک یان دووان ده‌چووم تا چایه‌ک  
بخومه‌وه و گه ریکه‌وتبايه همندی له ناسیاوه دیزینه کاتیشم بیینم. قاسم  
یه‌کیک بیوو لهوانه‌ی له دوای ته او بیوونی سه‌ردنه‌می خویندکاریس، به  
به‌ردنه‌وام له چایخانه و قاوه‌خانه و کافیریاکان ده‌مبینی، هر جینگایه‌ک  
شوینی دانیشتن بیوایه، ئه‌و له‌وی بیوو. گنجیکی ریشنی ده‌موجاو دریز  
بیوو، همیشه کاسکتیکی تاییه‌تی له‌سهر ده‌کرد که ناوی نابیوو کاسکتیکی  
پرولیتاری، به‌ردنه‌وام ده‌یکووت «شیوه‌ی کاسکتیکی چالاکوانه چه‌په‌کانی  
سه‌ردنه‌تای سه‌دهی بیسته و من علاقه‌یه‌کی روحیم له‌گه‌لیدا هه‌یه»، خوی  
وهک چه‌پ پیشانده‌دا، بهلام لهوانه‌بیوو که چه‌پیوون ته‌نیا وهک که‌ره‌سته‌ی  
په‌ره‌مهیتانی بوله‌بول به‌کارده‌هیتین، به‌ردنه‌وام خوی نیکه‌ران پیشانده‌دا و  
جنیوی بهم دونیا و به‌و دونیا ده‌دا، که‌رجی ریزیکی زوری منی ده‌گرت،  
بهلام خله‌کانی تر وهک جنیوفروشیکی ئه‌بدیی ده‌یانبینی که زور لهزه‌ت له  
بی‌حورمه‌تیه‌کانی خوی ده‌بینیت و جنیوفروشی خوی لئی بؤته جوزینک له  
تی‌فرکرینی بلیمه‌تانه. قاسم له دواناوه‌ندی هاپولی خوم بیوو، وانه‌ی هونه‌ر  
نه‌بیت له ته‌واوی وانه‌کانی دیدا خراب بیوو، من له پیش ئه‌زمونه‌کان  
کومه‌کم پی ده‌کرد و له کاتی تاقیکردن وه‌شدا بیوم بکونجايه زور له  
پرسیاره‌کانم پی ده‌گووته‌وه. ئه‌و جگه له‌وهی نیکارکیشیکی ده‌ست په‌نگین  
بیوو، تاکه په‌یکه‌ریک له شاری دیلاواردا دائزایت «په‌یکه‌ری بزنیک به  
کلاو و بؤینبان و کومه‌لیک کتیبه‌وه» له‌ده‌ستکردنی ئه‌و بیوو. همندی وايان له  
قلمه‌مده‌دا، شاره‌وانی دیلاوار بق سوکایه‌تی به روش‌نبیرانی شار ئه‌و تاکه  
په‌یکه‌ریان پیداوه دابنیت، همندیش به کالتیه‌کی تالی هونه‌رمه‌مندیان  
ده‌زانی به خویندن و زانکو و ئه‌کادیمیسته‌کان، به‌تااییه‌ت په‌یکه‌ره‌که له

ناوهندی فولکه یه کدا بwoo، دهبووه شوینی هاتوچوی ماموستا و قوتا بیانی زانکوی گهورهی دیلاوار. قاسم خوی لهوانه بwoo که تهنيا که یفی به وه دههات ناوی ببریت، بیوی گرنگ نه بwoo خه لک چی له سهر کاره کانی ده لین، تاکه شتیک له لای بایه خی بwoo، بتوانیت سه رنجی خه لک رابکیشیت، ئوهشی بیو گرنگ نه بwoo ئاخز خه لک له عه شق و خوشویستی هونه ره وه باسیده کهن یان بیو لا قرتی و کالتھ کاری. هیندھی من له گه لیدا دانیشتم و گووتم «داوا کم په یوهندی به ئه نجامدانی ئیشیکی هونه ریبه وه ههیه». ئه وه ک قسە کانی له به رکرديت گووتشی «ئاه پینواری برام، تو ئاگات لى نییه، هونه مردوه، نیگارکیشان مردوه، په یکه رتاشی مردوه. ئه شاره هه مۇو شتیکی کوشتوه، نازانم تو باسی چ کاریکی هونه ری ده کهیت، مرۆغ زور جار ده بیت خوی پیسوابکات، خوی نزمبکاته وه، بپاریته وه، پیلاوی هندي ناکەس بچه بسپریت، به سهر دهستي ئه م و ئه ودا بنوشتنیه وه، بزئه وهی بینه ریکی هه بیت، بؤئه وهی بین و تە ماشای کاریکت بکەن، ده بیت گوی له قسە پوچه کانیان بگریت، گوی له پەخنه نابه جینکانیان بگریت...».

قاسم ویستی زور له سهر قسە کانی بپروات. من دهستم خسته سەر شانی و گووتم «قاسم من دەمهویت، خوت له گەل کە سینکی تردا وینهی خه ونیکم بیو بکیشیت، خه ونیکه لەم ماوەیەدا خه لکانیکی زور ده بیینن». قاسم جگه ریکی داگیرساند و گووتشی «مە بەستت چیه؟ خه ونی چی؟ کالتھ ده کهیت یان بەراستتە؟». «ماوەیەکه خه ونیک بلاوبوتە وه، نازانم چون بیوت وەسف بکەم، من بە حوكمی ئه وهی لە عيادە کەی مامم ئیشىدە کەم، پۇزانه گوی بیستى دەبم... خه ونیکی سەيرە، ئه وانهی ده بیینن، بە جۇریک لە جۇرە کان ده کوونه ئىر کاریگە ریبە کى نادىيارە وه، هىزىزىکى نهينى كە تەفسىرى زانستى نییه، ئىستا خه ونە كە خەریکە زور بلاودە بیتە وه، خەریکە ده بیتە هەپەشە، حاکمان و بەرپرسانى دەولەتى دەيانه ویت نیگارنیکیان لەو كەسە هە بیت كە لە خه ونە كەدا دەردە كە ویت... ئه و کارە بە من سېپىردى راوه.

له بەر هەر ھۆیەک بیت، من بە ریکەوت کەوتە ناو جەمعیکەوە و ئەو  
کارەیان دا بە ملى مۇدا. ئىستا پېتۈيستىم بە كۆمەكى تۆيە». قاسىم دايە  
قاقاى پېتەنین و گۇوتى «بىستۇومە ... بىستۇومە، شىتىكى لەو جۇرمە  
بەرگۈئى كەوتۇوه، بەلام پېتۇوار كاتى خۇى كە خويىندىكاربۇوين، تۆ تەنپىا  
كەسى ناومان بۇویت، تاكە كورپى پۇلەكەمان بۇویت كەتىت دەخويىندەوە و  
شىت دەزانى ... نازانم بۇ زانكۆت تەواو نەكىد؟ بەلام خۇ دەبىت بىزانىت  
كە خەون پەسم ناکرىت...». من دەستم خستەوە سەر شانى و گۇوتىم  
«دەزانىم، بەلام ئەمە يەك خەونە، يەك خەونە و تا ئىستا سەدان كەس  
دەبىيتن، كەسىك كە بۇ جارىك خەونەكە دەبىنېت ئىتر بەردەوام دەبىيتنەوە،  
خەونەكە وەك خولىايەكى لىدىت، وازنەھىت، كەسىك لە خەونە كەدا ھەبە  
كە ھەمووان سەردەپرىت. خەونەكە دەبىتە مايەى ئازار و ترسىنگى دەرەونى  
قوول كە من بۇزىانە لە دەمى نەخۇشەكانەوە چىرۇكەكەي دەبىيستم».  
«ئۆكتىي ... ئۆكتىي، تىنەگەم. بەلام پەسمىان بۇچىيە، دەيانەۋىت كابراى ناو  
خەونەكە بىگىن يان چى؟». دەنگىم نزىمكەدەوە و گۇوتىم «نازانىم بۇچىيەن،  
كەر بىزانىيە دلىنابە پىيم دەگۇوتى. بەلام خۇت دەزانى بەشى زۇرى  
خەلکى دىيلاوار خورافاتىن، پېيان وايە ئەھەي بە خەون دەبىيتن بەراسلى  
دەبىتەوە رېنگىيان، خەون پېشىنىكىرنى پاشەرۇزە... دەيانەۋىت شىتىك بىن،  
بە هەر رېنگىيەك بۇوە خۇيان بىيارىزىن. دلىنام هەر ھونەرمەندىكىش ئەم  
نىڭارانە دروستىكەتەنەن دەنگىم باش نىيە». قاسىم رەنگى كۆپرە و ئەم زەرددەخەن  
ھونەرمەندانى دىيلاوار باش نىيە». كەمەتىك كاسىكتەكەي جولاند و  
كالىتەجارىيەي سەر پوخسارى پەرى. كەمەتىك كاسىكتەكەي جولاند و  
گۇوتى «بەلام چۈن؟ دەبىت چى بىكەم؟ من ھېشتا نازانىم تۆ مەبەست  
چىيە، بە راستتە يان كالىتەم لەكەل دەكەيت؟». من نىڭەران پوانىم و گۇوتىم  
«نا قاسىم، من ئەھلى كالىتە نىيم. من پېتەلەيم، من ھەموو شىتىك پېتەلەيم،  
من دەتبەم بۇ لای ھەموو نەخۇشەكان... دەتبەم بۇ لای يەكەيەكەيان...»

من دهتبم، به لام پیویستیمان به نیگارکیشیک یان دووانی تر دهبت. من دهمهویت زیاد له نمونه یه کم هه بیت. دهمهویت زیاد له هونه رمهندیک تابلوکه م بق دروستبکن». قاسم دوای که میک بیرکردنه وه، دوای هندی پرسیاری دیکه، ژماره‌ی تله‌فونی عیاده‌که‌ی و هرگرت و گووتی هه ولددهم دوو نیگارکیشی ورده‌کار بدوزمه وه تاسیه‌ی هه موو شتیک ژاماده‌بکه‌م. هه ستمکرد له ناخه وه دلخوشه، بقی گرنگ نه بwoo چی نیگار ده کیشیت، ژوهی بق گرنگ بwoo ئیشیک هه بwoo بیکات، تا شتیک دهستکه و تی په‌وای هه بیت و گرفتیکی ژیانی پی لابدات.

شه و قاسم وهلید تله‌فونیکرد و گووتی به‌یانی ئه و له‌گه‌ل هه ر دوو هونه رمهند ژاسه‌ف بورهان و مسته‌فا له‌یلان دیت بق لام و ده‌توانین له‌ویوه بروین بق هه جیگایه ک من دهمهویت. ئه و شه‌وه به تله‌فون قسمه‌م له‌گه‌ل بابه‌علی وهزیری کرد و ژاگادار مکرده وه که هونه رمهنده‌کان ژاماده‌ن و ده‌توانین به‌پی فه‌رمانی کار به دهستانی بالا دهستکه‌ین به کیشانی نیگاری ئه و خهونه.

## ۱۰

چهند بؤز بسو سهی ئىسلام لە كىيىخانەكەسى نەدەھاتە خوارى تا بتوانىت لە دوو توپى كىيىخانى مىئۇودا دەربارەدى دۇزمىن زورلىرى بخوبىتىمە. دەبۈيىست بىسەلمىنەت كە دۇزمىن چەقلەتكى ترسناكىيان هەمە، نوسەر و زاناكىيان بە چەرق و كېنەيەك لەسەر دىلاوار نوسىيويانە. سەرى لە ناو كىيىخاندا بسو كە ھەوالەت، دۇزمىن لە بەرى دەرياچەسى دىلاوارە، پەلامارى ژمارەيەك ماسىگىريان داوه و چەندانىيانلى كوشتوون. سالانە چەند جارىك ئە و جۆرە هىيرشانە لەلائەن دۇزمەنە لە سەر سنورەكىانى دىلاوار پووى دەدا. چەندجا پىنكوتى كردوه كە دۇزمىن بە چەكداركىانى خۆى پىتشەرى كردوه و چەندان كىلۆمېتىرى چوارگوشەى لە خاكى دىلاوار گرتۇوە و تالانىكىردن و باغ و بىستانى سووتاندون و دواتر پاشەكشەيانكىردوه. دۇزمەنەكىانى دىلاوار ناۋىتكى تايىھەتىان نەبسو، ئىتمە لە دىلاوار ھەر پىشان دەلىتىن دۇزمىن. ئەوان لە يەك رەنگ و يەك خوين و يەك زمان نىن، بە يەكشىوھش پىنك نەخراون و يەك نياز و يەك سەنگەريان نىيە، لە نەتەوە و عرقى جىاواز دروستبۇون، لە سوپاي پىنخراو و پرچەكەوە تىايىاندایە تا دەگاتە گروپى نەتەوەپەرسى بچوک. لەو پەرى چەپەوە تىايىاندایە كە دىلاوار وەك ھەرىپەتكى دواكەوتتۇرى خىلنىشىن سەيردەكەن، تا راستەرەوە پەگەزپەرسىتەكان كە خەلکى دىلاوار

بە عىرفىتكى لواز و نزم و درېنده دەزانىن... سەرى ئەسلام دىلاوارى بە «خاڭى بۇ ئېبەد گەمارقىدراو» ناودەنا، خەلکى مەمەدە سارىشى وەك ترسناڭتىرىن دۇزمانلى ئىتمە دەناساند. كوشتارى ماسىكەكان ئەمجارە ترسىيتكى زورى دروستىكىد، پۇرۇنامەكان و تەلەفزىيۇنەكان بايەخىتكى زورىيان پىدا. ئۇوه بەھانەيەكى باش بۇو، كە سەرى ئەسلام، پىن لەسەر نيازى تارىتكى دۇزمان دابىرىت و گەنجانى ھەوادارى خۆى سەرگەرم و سەۋداسەرتىر بىكات.

مالە ھاوينەكەي سەرى ئەسلام دەكەوتە دەرەھەشى شار، نزىتكى چىل كىلۈمەتر لە سەنتەرى دىلاوارى باكۇورەھە دوور بۇو. ئۇ زىياد لە بىیست سال بۇو خەونى بەھەوە دەدى ھىزىتكى سىياسى نوى دروستىكەت، ھەموو بە جۈرىك لە گومانەھە سەيرىاندەكىد، بەلام گەر ببوايەتە سەرۆك، پوخسار و ھېكەلى لە سەرۆك پارتەكانى دېكەي دىلاوار باشتىر بۇو. لاجانە سېبىيەكانى، پىشى پۇرۇفيسىرپىي، قىزى ماش و بىرنجى، قامەتى قىيت و بەرزى، ھەموو پوخسارىتىكىان دەدايە گەلەن لە سەرۆكەكانى ترمان شايىستە و لەبارتىر بىت. وەك خۆى دەيگۈوت، باوهەرى بە سى شت ھەبۇو «خودا . نىشىتىمان - گەنجان». بېشىتىر نەبۇوبۇو مامۇستايەكى قوتاپاخانە پارتىكى سىياسى دابىمەززىتىت و سەرگەوتىن بەدەست بەھىتىت. بەلام لە مىزە ئەو يەك ھەست دل و دەرەونى گىرتۇو، يەڭى ترس ھەموو ژيانى بەرىۋەدەبات، ئەويش ئەو ترسەيە كە دىلاوار بەکەوەتىوھ دەست دۇزمەن. مالە ھاوينەكەي لە خۇشتىرىن كوشكە تازەكانى ئۇ ناوه بۇون، سەرچەم ژۇورەكانى فەرسى گرانبەھاييانلى داخراپۇو، دىوارەكان بە تەنەنلىكى كۈن و تەورى داربىرە مەدوھەكانى دىلاوار راپازبۇونەوە. ماوهەيەك بۇو خولىيائى كۆكىرىنى دەنەوەي تەور بۇو، لە ژىرخانى مالەكەيدا كۆمەلەنلىك لە تەورە ھەرە دىرىنەكانى دىلاوارى ھەبۇو، كە دەيگۈوت چەكى قارەمانە كۆنەكانى ئەم نىشىتىمانە بۇوە. سەرى ئەسلام، لە پارەھەكاندا لە بىرى تابلق، فۇتۇي ئەو

جهنگاوهره دیرینانه هلواسیبوو که پیدهچوو له سەرەتاي دروستبۇونى كامىتىرادا گىرابىن. مالەكەي بەجورىك پېپىوو له چەك و تفاقى دىرىن، يەكىن نەيزانىبىا، دەيگۈوت ئىرە مالى سەرلەشكىرىكى سەدەي توزىدەيە. بەلام ئىسلام بە راستى دەترسا، ئەو ھەستە تالتىن و ئازاربەخشتىن ھەستى زيانى بۇو. ھۇى بايەخدانى بە مىئۇو دەگەپىتەو بۇ پشكنىنى ئەو ترسە. سالانى يەكەم كە بە قولى خەريکى خويىندى مىئۇووی خورەلات بۇو، تۈوشى نەخوشىيەكى دەرەونى گەورە بۇو. ئاخۇ نەخوشىيەكى دەگەرایەو بۇ ئەو ھەموو كوشтар و جەنگ و نالەبارىيەي لە مىئۇووی ئەم دەقەرەدا ھەبۇو يان ھەر دەركەوتەيەكى سەرىبەخۇى دەرەونى بۇو؟ ھىچ كەس نەيدەزانى. بەلام كەسە نزىكەكانى دەلىن، پەتاي زۇر، لەرزى پەيتاپەيتا، لە ھۆش خۆچۈن، كەف دەردا، ھەموو ئەو دىياردانە زيانيان تىكداوه و زۇو سەريان سېيى كردۇ. ئەو ھىشتا گەنج دەبىت كە دىلاوار ئازاد دەكىرت، ئەو ئازادىيە جىتنەگر و لەرزۇكە تۈوشى ئەم ترسە دەكەن... ئەو، لەگەل خەلکانىكى زۇرى ئەم شارەدا دلەپاوكى و ۋەسواسى ئەو دەيگەرت كە دۈزىن بەم زوانە دەگەپىتەو. ئەو ترسە واى لىنەكتات لە ژىن يەكەمىي جىابېتەو، چونكە بېياريدابۇو مندالى نەبىت و ھىچ وەچەيەك بۇ ناو ئەم ئاڭىستانە دروست نەكتات. ھەموو سامى زيانى ئەو بۇو گەر مندالى بېت، لەوانەيە پۇزىك دۈزىن بەتات بەسەر دىلاواردا و مندالەكانى سەر بېرن. ئەو خەيالانە هيىنە دەيانترسان، ئارامىيان لى دەبرى و تۈوشى كىنەيەكى قولۇ و ترسىكى ناسروشىيان دەكىرد. كەسانىك كە سالانى گەنجى سەي ئىسلاميان لە بېرە، دەلىن، بەرده وام باسى ھېرىش و پەلامارەكانى مىئۇوی دىرىننى كردۇ. سەرپوردى قرمىيەكان، فاتمىيەكان، مەغۇلەكان، سەلچوقىيەكان، سەفەوييەكان، ئىسماعىلىيەكان، عوسمانىيەكان، سەرى پەرەبىت لە ھېرىشى لەشكى خەيالى، لە تەپوتۇزى پەش، لە ھەرا و قرمەقىمى جەنگ، شەرى گەورە كە شەوان لەسەر دەنگى پىتى ئەسپەكان

و ھاوارى كوشته كانى بەخەبەردىت. ھەر ئە تو ترسە واي لىتەكتات بىر لە دروستكىنى شوراي گەورە و خەندهكى قولل و لەشكى دلرەق بۇ دىلاوار بکاتوه. وەك دەلىن چەندىن جار پىشىيارى دروستكىنى سوپايدىكى پېچەكى داوهتە فەرمانداران و حاكمانى ھەريم و ھەميشە بە پىتكەننەن و كالتە پىشوازى لىكراوه، لەگەل تىيەپىنى سالاندا ترسەكانى هيئور دەبنەوه، تەپوتۈزى جەنگەكانى ناو سەرى دەنىشتنەوه و خولياكانى لە خولىاي نەخۇشىكەوه كە پەرە لە ترس و ھەراسى دەرۇونى دەگۈرىت بۇ خولىاي سىاسىيەك كە دەيەويت عەشقى دىلاوار لە خەلکدا سەوزبکات. دەگەپىتەوه بۇ بوارى خويىندن وەك مامۆستايىكى قىزىغان و شارەزا و دووربىن، ترس لە پاشەپۇزىكى نادىyar لە ھەموو خويىندكارەكانىدا دەچىتىت. وانەكانى لە خويىندىگاي غەفارىي لە ھەموو دىلاواردا دەنگىدەنەوه، بەردهوام لە سەر ئە و دوزمنانە دەدويت كە دەبىت خۇمانىيان بۇ ئامادەبکەين، قسە لە سەر بېيداكرىنى چەك و مەشقىرىنى بەردهوام دەكتات. وەك نىشىتىماپەروھىرىكى بىن وىتنە لەلایەن مامۆستايىان و خويىندكارانەوه پىز و مەحەبەتىكى تايىت بە دەستدەھىتىت، لە قسە و نوسىنەكانىدا، كە ھەميشە بە دەستتۇس دابەشىاندەكتات، خۇى وەك كەسىك دەرددەختات كە جىڭ لە زامنكرىنى پاشەپۇزى هىچ غەميڭى ترى نىيە. ئەو ھەفتە يە كە فەراسە رەش و حامىد سولتان دەچن بۇلاي، بېياردەدا گەر زەمينە لە بار بىت يەكەم ھەنگاوى راستەقىنە بىت بۇ جىبىيەجىنگەنى خەونە دېرىنەكەي خۇى. لە نوسىنەكانى پىشترى خۇيدا ھەميشە باسى لە «نەفرەتى مىژۇو» كىردوه. وشەي مىژۇو سىحر اوپتىرين و سەير ترىن وشە بۇو لاي، نوسىنەكانى پېپۇون لە زاراوه گەلى وەك «نەفرەتى مىژۇو» «زەلکاوى مىژۇو» «پەورەوهى مىژۇو» «تولەي مىژۇو» «زېلخانەي مىژۇو» «دەرفەتى مىژۇو» «حوكىمى مىژۇو» «دادگايى مىژۇو». ھەركەس نوسىنەتكى بىدىيابىيە دەيىزانى وشەي مىژۇو تاچ ئەندازەيەك ھوش و خەيالى گرتۇوە. ئەو ماوهىيە

تاکه شتیک له خهیالیدا بwoo، وشهی «فرسته‌تی میژوو» بwoo. ئهو پوژانه وەک دەرنجامى خويىندنەوەيەکى درېز لە كىتبە كلاسيكىيەكانى سياست و تىورىزەكەرانى فيكرى نەتەوهى، لەو باوهەپەدابوو كە خەلکى دىلاوار نابنە مىللەتىكى راستەقىنه تا هەممو پىكەوه يەك خەون نەبىن. كە كورانى غەفارىيە هاتن بۇ لاي و داواي ئىرشاد و يارمەتىيان لى كرد، هەستىكىد ئىدى كاتى ئهوه هاتووه شتىك بۇ ئەم شارە بکات.

ئهو پوژەرى گەنجەكان چوونە مالە هاوينەكەي، لە نىوەرپۇوه لە بەر ھەيوانىكى بچوڭ و فيتكدا كە بەسەر سروشتى شىتى ئهو دەقەرەدا دەپروانى، سەرى لە دەفتەرىيەكدا نوقمكىرىدبوو تا وتارىك بۇ ئهو كۆبۈونەوەيە ئامادەبکات. دەمەو ئىتوارە، كاتىك گەنجەكانى غەفارىيە لە پاسىكى كەورە و چەند ماشىتىكى تايىبەتىدا گەيشتن، خۇى لە پىتشوازىيەندا بwoo... كەنجان ھەميشە بە شەوق و زەوقەوه دەھاتنە دىدەنلى سەھى ئەسلام. ئهو پىشتر جىڭىز تەواوى لە حەوشىكى پاشتەوهى مالە هاوينەيەكەيدا سازكىرىدبوو. لە جلينكدا كە نە شىوهى پىاواي فيزىن و لاف لىتەرى دەدایە، نە بەنگى مامۇستايەكى پەripot و كەمتهرخەم، پىتشوازى لىتكىرىن... بە مەبەست كەمە پىشىكى غەمبارى هيشتىبووهە تا رۇمانسىتەر و كارىگەرتەر دەربىكەۋىت. كەنچەكان سەرە بىستۇپىچ كەس دەبۈون... ھىچ كەسىان تىدانەبwoo پىشتر دەستنۇسىكى سەھى ئەسلامنى دەربارەي گىنگى نەتەوه و مىژوو و خۇپاراستن نەخويىندىتتەوه. سى برازاى سەھى ئەسلام خزمەتى میوانەكانىان دەكىرد. كەنچان هيتدەي دانىشتن و ئاوا و شەربەتىان خواردەوه، سەھى ئەسلام دەستىكىد بە پىتشوازى و بەخىرەاتنى كەرمىيان، دەستى زۇريانى دووبارە گوشىيەوه و چەند دانەيەكىيانى گرتەوه ئامىز و گۇوتى «ماشەلا لە دىلاوار و لەم كەنچە خويىن كەرمە جوانانە». ھەواي ئىتوارە بە جۈرىك فىنك بwoo، ھەوشەكەي سەھى ئەسلام بە جۈرىك سەوز و ئارام بwoo، ھېمنى بەسەر ھەموواندا سەپاند. ئهو دلىنابوو ئەم دانىشتنەي دەركاى قۇناغىنلىكى تازە لە

ژیانیدا دهکاته‌وه. کم کم‌س له دیلاوار دهیتوانی ثاوا گهنجان له خوی  
کوبکاته‌وه، دانیشتتینکی و‌ها سیاسییه به‌رزه‌کان و به‌پرسه پایه بلنده‌کانی  
دیلاوار خهونیان پیشه دهیبینی. سهی ئەسلام زور هولی دهدا جوش و  
خرقشی ساته‌که و‌ها نهیزوفتن په‌یامی راسته‌قینه‌ی خوی له بیربکات.  
پیش هاتنی گهنجه‌کان له بئر خویه‌وه گووتى «ئەسلام، تۇنە پاره و  
پولت ده‌ویت، نە پلەو پایه. ئەوهی هەتە و نیته ترسیکە له دلتدا. ترسیکە  
دانامرکیتەوه تا گهنجانی دیلاوار بە یەک ریزى و پیاویکى دلسۆزى و‌ک  
تۆیه رابه‌ر و چاوساغیان بیت، ناییت تۆ لە ڑىر بارى ئەرك و فەرمانى  
خوت هەلبیتت». ئەو قسانه قسەی راسته‌قینه‌ی دلى بۇون، ئەو بەراست  
دلسوزى دیلاوار بۇو. ئەسلام گەرجى زور دلى خوش بۇو، هولى دهدا  
وانیشانبدات کە هوی دلخوشییکەی تەنیا بینینى حەماست و دلگەرمى  
گهنجانه، بەلام نەشیده‌توانی ریزیک بۇ ئەم ریبازە شەخسییەی خوی  
دانه‌نیت کە دەیگووت «تا ئەمرق بە پاکى ھیناومە». گهنجه‌کان کە پووی  
گاشى مامۆستایان دى پتر کرانه‌وه، هاتبوون و باوهپى تەواویان ھەبۇو  
کە تەنیا کەسیکى و‌ک مامۆستا ئەسلام دەتوانیت رابه‌ر و پیشاندەریان  
بیت. ھەندیکیان سەرسامیان بە مامۆستا و دەستتۆسەکانی دەگەیشە  
سەرسامى بە فریادرەسیکى غەبیبى. مامۆستا بە زمانیکى ساده دەینوسى،  
شەنیکى دەخستە سەر کاغەز و‌ک خوی دەیگووت قسەی دلى خەلک بیت.

کە گهنجه‌کان هاتنە قسە، زوریان دەیانویست لەسەر ئازارى خهونەکان  
قسەبکەن، بەلام خهونەکە وردە وردە لەوە دەردەچوو ھەر خهونیک بیت.  
یەکنیک لە گهنجه‌کان، کە سورفليکى مۇو زەرد بۇو، دەنگىنکى غەمگىنی  
نېر و قرخنى بۇو، لە پیش ھەموواندا سوار كۆلی كۆرەکە بۇو و گووتى  
«مامۆستا خەلکىك ھەيە لەوە سەرسامە کە ئىمە خهونیکى وا عاجباتى  
دەبینىن، بەلام من سەرسام نىم. ھېچ سەرسام نىم، ئىمەی گهنجان لە

پاستیدا روزانه سه رده ببردین، خونه کانمان سه رده ببردین، زیانمان له پوچیدا نوقم بوروه. من هر خوم بگره، هیچ هیواهه کم به ژیان نییه، هر خوم بگره، تائیستا چهند جار بیرم له خوکوشتن کردتوه. من واهه ستدکم مردوم، ئهو کمسه له خونه کهدا دهیبینم جهلا دیکه پیشتر منی کوشتوه، ژیانی من چ نرخنیکی ههیه... چهند ساله له فقیریه کی خراپدا دهیم، هرجی زهی و زاریکمان بورو، هوزی ئالیانی هر زان له چنگیان ده رهیتاین، تائیستا ژیانی باوکم هر له ژیانی سه گیکی نه خوش ده چیت، به سته زمانه بوروه به سه گیکی نه خوش که دائمه بون به چاک و دائمنی ئم و ئه ووه ده کات بلهکو ئاپریکی لیبدنه وه. من ئوه ناشارمه وه که باوکم هه میشه ئه خلاقی سه گی بوروه... هه میشه ما یهی شرمه زاریمان بورو، لووتیکی ههیه به بون ده زانیت، کن کومه کیده کات و کن له قه له لموزی هلدهدا، به لام قسم به خوا، هندی جار خوشحاله له قه له لموزی هلدهن. من لیتان ده پرسم، گهر باوکم له دیلاوار له دایک نه بوروایه و اده درده چوو؟ . نا دلنيام کاسیک ده بورو خاوهنی کرامه تی خوی، دوینی که باسی ئه و خونه بز کرد که دهیبینم، ده زانن چی گووت، دلنيام باوه رناکهن چی گووت، گووتی بز جووته گوونه مه و سه رت ده بز... گووتی دلنيایت ئه و کابرایه سه ری بربیت، هه تیو دلنيایت هیچی تری لئی نه کردیت؟ ...». هه مسوو پیکه نین، سهی ئه سلان خهندیه کی تال کوته سه رتیو و گووتی «چ خوشحالم گویم لیتان بیت، باسی خوتانم بز ده کهن، وادانی من له بری باوکم و چ غه میکت ههیه بز منی روبکه ». زورینه گنجه کان، له هه زارانی گه ره کی غه فاریی بروون، هله بت غه فاریی هه زار ترین جیگای دیلاوار نه بورو، چهندین گه ره کی زور هه زارت، له باشووری خورئاوا هه بروون که هتا گه نجانی غه فاریی له بینینی مال و پوشاك و ئاستی زینده گی ئه ویدا شه رم دهیگرت. مامؤستا ئه سلان که يه که يه که له گه نجانی ده روانی، هه ستیکرد بهم قسانه، خه ریکه له ناکاو

ش‌وقي خوشى و بريقه‌ي هاتنى سره‌تا ده‌ره‌ويته‌وه و غمه‌يکى قوول له سه‌ر ده‌موجاوه‌كان ده‌رده‌كه‌ويت. يه‌كىكىان كه به‌و هاوينه پالتويه‌كى پهشى له بەردابوو و جامانه‌يەكى پهشى له مللى پچابوو، كەمېكى رىشى هاتبۇو، قزىكى پهشى پەشۆكابى هەبۇو، كە دىياربۇو پىر لە سى مانگە سەركورسى سەرتاشى نەبىنیو، جووتىك چاوى هەبۇو كە مەرۋە نازانىت وەك چاوانى شىتىك يان بلىمەتىك بىيانىتىت، هاتقىسە. بە «نەجمەي ئايشه‌گول» بانگياده‌كىردى. هەم زيرەك وەم خەترناك دەينواند، بە جۈرىك سەئىسلان هەر چاوى پېتكەوت، زانى كە پېشتر ھېچ كات ئەم كورەي لە ناو قوتابىيەكانى خۆيدا نەبىنیو. سەرەتا وايزانى كريچىيەكى نوپىيى گەرەكى غەفارىيى بىت، بەلام دواتر زانى كە گەنجىكى نەخوش بۇوه و لە دوايسى چەند سالىك چارەسەرىيى لە يەكىن كە بىمارستانەكانى ويلايەتىكى دوور لە دىنلارەوه گەراوه‌تەوه. نەجمە بە شىتىك لە گۈزىيەوه تەماشاي قسە‌كەرى يەكەمى كىردى، وەك ئەوهى ھەقىكى ئەمى خواردىتت. گۇوتى «بەپىز سەئىسلان، من يەكەمjarame ئىتۇھ دەبىنەم، بەلام لە شەش مانگ لەوهوھ پېشەوه ئىتۇھ دەناسىم، هەلبەت ئىدىعايى ناسىينى ئىتۇھ زىادەرەوېيەكى زۇرى تىدايە، بەتايىھەت من رقىم لە زىادەرەوېيە، مەرۋەقىكى ميانەرەوم، هەتا رقم لەو شۇقىرانەشە كە تىز دەئاڑۇن، هەمۇو كەس دەزانى من لە كاتى پەتۈستىدا نەبىت و بۇ مەبەستى پېرۇز نەبىت، رقم لە زىادەرەوېيە، نا ناتوانم بلېم كە زۇر دەتانتناسىم، هيىنده دەتانتناسىم ئەوهندەي خويىندەوهى هەندى دەستتۇس پېتىگا دەددات خويتەرىك نوسەرىك بىناسىتت». شىتىك لە ئاثارامى دووپۇلى لە دەنكىدا بۇو، كە سەئى ئىسلان خىرا سلى لىتكىرددەوه. چاوانى بە جۈرىكى شىتىانە دەگەران... ناثارام و شەرانگىز بۇون. «تاکە شىتىك بۇم گرنگ بۇو ئەوهبۇو يەكم كەس قسەبکەم، چونكە دەمەويت لە قسەي پوج دەرجىن، شىتىك ئارامم لەبەر ھەلدەگرىت قسەي پوچە، قسەي دووبارەيە كە ناگەنە هېچ. ھېچ شىتىك لەو قسانە گرنگىز نىيە كە پاستەوخۇ ئامانجى

خویان دهپینکن. من یه کنیم له وانه‌ی ئه و خونه ده بینم، به لام ئه و خونه نامترسینیت... هله بته هر یه کنک له ئیمه ئاگریک له ناخایاپتی، هر یه ک لم گنجانه‌ی تو ده بینیت، ئه و ژیانه شایسته‌یه که خۆی دهی ویت. به لام بوهسته به ریزم، ژیانی شایسته چیبیه؟ من له همووتان ده پرسم ژیانی شایسته چیبیه؟ . ژیانی شایسته ئوهی که خوش بژیت و له هیچ شتیکت کەم نه بیت؟ ئیوه واده لین... قەسم بیت بهر له وهی بیم ده مزانی گویم له قسەی واده بیت، ده مزانی خەلکانیک ھەلدەستن و باس له ھەزاری خویان دهکەن، يان باس له وه دهکەن باوکیان بۇ پارورویه ک نان وەک سەگ له سەر قاچىك سەمايكىدوه. من بهر له وهی بیم ھەموويم له بەرجا و بۇ. من بھو به ریزانه دەلیم که ھاتوون لىرەوھ بۇ ژیانی خوش بکروزىنەوە، من ھەموو ئه و ژیانه خوشەم بینیوھ که ئیوه بقى دەگەرپىن. من نیوهی ژیانم لە دەرەوە دېلاوار بۇوم، بەلنى نە خوش بۇوم، بەلنى سەرمایەکى رەش چووبۇوھ ئىسقانەوە، بەلنى دكتورەكان دەيانگووت من جۈرە لە رزىکى ئەبەدیم ھەيە کە ھەركىز چاک نابیت، به لام ئه و ھەموو سالە لە دەرەوە دېلاوار كاتى تەواوم بە دەستەوە بۇو تا خوش بژیم، كاتى تەواوم ھەبۇ خۆم لە ھەر عەيش و نۇشىكدا نوقبىکەم کە گنجانى دېلاوار خەويشى پىتوھ نايىن، تا سەر ئىسقان ھەموو لە زەتىك تاقىبىكەمەوە کە بە خەيالى شەيتانىشدا نايەت... به لام دواجار ھەر دەبۇو بىتەوە بۇ دېلاوار، بۇ كوى بچوومايم؟ . شتىكى گەورەم كەم بۇو. شتىك ناوى دەنتىم ئاگر... وامەزانى حەزى من له ئاگر پەيوەندى بە نە خوشىيە كەمەوھ ھەيە، به لام ئىنسان بە فيترەتى خۆی گرىيک لە دەرەوەنیاپتى بە خۇشى و كامەرانى ناكۈزىتەوە. بەلنى من قسەم لە گېرىكە كە جۇشىكى تر خامۇشىدەكەت، جۇشىكە بەس رەنگە لە جەنگىكدا ئارام بىتەوە. دىيارە من باسم لە جەنگى راستى نېيە، باسم لە بۇشاپىيە كە لە ژیانمدا كە بە شتىك پەر دەبىتەوە كە بە تەنبا ناكىرىت، ھەر شتىك من لەم پىستە نە خوشەم بەھىتىتە دەرى و بە ئیوهوھم بېھەستىت

گهرمده کاته وه... ئەم خەونە بۇ من شتىكە لەو جۆرە، ئەو خەونە هەر  
چىيەكە لاي من گرنگ نىيە، بەلام ئەوهى گرنگە بە تەنبا نايىيىن، لەزەتى  
ئەوهىيە بە تەنبا نايىيىن، ئەوهىيە لەو كاتەدا دەخەوم و چاوهەروانى دەكەم  
بىيت، دەزانىم ئىيۇش ھەمووتان لە ھەمان كاتدا چاوهەروانى ئەو ترسەن  
بىيت... ئەوه گرنگە بۇ من، ئەوهى ھەموومان پىتكەوە چاوهەروانىن، ئەو  
ھەستىيە كە تاسەر ئىسقان گەرمى بەجهىستەم دەبەخشىت، شتىك كە ھەتا  
نوسىنەكانى ئىيۇ ناتوانىت پىيم بېبەخشىت». كە قىسىدەكەد بەرەدەوام بە  
جۇرىنىكى نائىسايى سەيرى دەوروبەرى دەكەد، دىاربۇو پېشىت تەنھايىيەكى  
زۇرى چەشتۈرۈ، دىاربۇو ھەر چىيى كىردىو نەيتوانىيۇ لەو تەنھايىيە بىتتە  
دەرى، بەلام ئىستا رۇناكىيەك دەبىنېت و وەك شىيت بەرەو رووى دەفرېت.

ھەندىكى دىكەش قىسىيانكىد، يەكىكىان كە كورپى بەقالىنلىكى پىر بۇو لە  
غەفارىسى، ھەموو بە بۇقۇقىلە باڭىيادەكەد قىسىكانى لە ھەمووان سەرنج  
پاكىشىت بۇو، گووتى «خوانم نەمايتىت، ئەوهى بلى ئەوه خەونە خىرى  
ناگات، خەونى چى كاكە گىان، من ئەسلەن خەونم ھەر بىر نايەتەوە، لە  
دايىبۇوم و دوو گويم لى پواوه خەونم بىر نەكەتتەوە، ھەموو لە شەودا  
ماوهىيەك خەبەرمان دەبىتتەوە و ئەو ترسە دەچىتى دەلمانەوە. كاكە گىان.  
ترسەكە شتىك لە ئاباۋ ئەجدامانەوە ماوهتەوە. من باپىرە گەورەم سەر  
قافلەچى بۇوە، لە سىستان و بلوچستانەوە ئاوريشىمى ھىندى ھىنداوە و  
ناردويتى بۇ ئەستەنبول، چى لى بىكەت ئەو كات لە ھەموو دىلاواردا پەنجا  
كەسى تىدا نەبۇوە قاتىك جلى تەواويان لەبەردا بىت، ئاوريشىمى بە دىارىش  
بدايەتە خەلک، چىلىان پى دەسپى. باپىرم لە جىيگايكە كە بەس خودا  
دەزانىت كويىيە، لەسەر پىيگايكە كە بەس خودا دەزانىتت ج پىيگايكە، سەر  
دەپدرېتت... سەرەكەي دەخەنە مەشكەيەك ئاۋ و خوييە و دەمى دەبەستن  
و دەيدەنەوە بە قافلەچىيەكانى تر، ئەوانىش دەيەننەوە بۇ نەنكىم، يەعنى بۇ  
نەنگەورەم. كاتىك نەنكىم سەرەي مەشكەكە دەكاتەوە، ئاۋىتكى رەش و بۆگەن

دینه‌دهری، له‌گهله‌سمرینک و دوانزه دانی ئالتون. كه به قسسه‌ی باوکم بیت تا ئیستاش هر ماون. ده‌لین دوزمن باپیره گهوره‌یان سه‌بربیوم... دوزمن... ئوه راستییه‌که‌یه‌تی. من دوو گوییم لى پواوه ده‌ترسم، شه و نییه که ده‌چمه ناو جیگا نیو سه‌عات له خودا نه‌پارپنه‌وه ره‌حتم پیشکات و به‌یانی به زیندوویی و ساغ و سله‌امه‌تی خه‌برم بیت‌وه. ترسه‌که له گوشت و ئیسقانمدايیه... ئیستا شار که جاران جیگایه‌کی ئاسایی و ئاسایشدار بوو، وانماوه. له هندی گه‌ره‌کی دیلاواردا مرقف نازانیت خه‌لک به چ زمانیک قسسه‌ده‌کن، له ئه‌ترافی پۆزه‌لاتی شاره‌که‌وه به‌ردەوام خه‌لکی ده‌وروبر دینه ژووری، خه‌لکیک پیشتر که‌س نه‌بینیون، هتا ده‌موچاویشیان له بعنی ئادهم ناجیت. من هه‌شت مانگ له مه‌وبه‌ر بؤئه‌وهی له حه‌قیقت تیکه‌م، برا گیان تیگه‌یشتن له حه‌قیقت شتیکی ئاسان نییه. هه‌شت مانگ له مه‌وبه‌ر بؤئه‌وهی له حه‌قیقت تیکه‌م، بـلـنـیـ بـراـ گـیـانـ لهـ هـرـ چـوارـلـایـ دـیـلاـوـارـهـوـهـ،ـ نـهـ تـهـرـهـفـیـکـ وـ نـهـ دـوـوـانـ،ـ لـهـ هـمـمـوـ لـایـهـکـهـوـ ...ـ مـهـبـهـسـتـ هـمـ تـهـرـهـفـیـ چـیـاـ بـهـرـزـهـکـانـ وـ هـمـ تـهـرـهـفـیـ بـیـابـانـهـ،ـ هـمـ کـهـنـارـهـکـانـیـ دـهـرـیـاـچـهـ وـ هـمـ بـهـرـیـ جـهـنـگـهـلـ.ـ رـاـسـتـهـ ئـیـمـهـ لـیـرـهـ دـانـیـشـتـوـوـیـنـ وـ دـلـمـانـ خـوـشـهـ دـهـلـیـنـ دـیـلاـوـارـیـهـکـ شـهـقـامـیـ هـهـیـ،ـ یـهـکـ سـنـوـرـیـ هـهـیـ،ـ بـهـلامـ گـهـرـ وـهـکـ منـ گـهـشـتـیـکـتـانـ بـهـ دـوـایـ حـقـیـقـهـتـدـاـ بـکـرـدـایـهـ دـهـتـانـزـانـیـ کـهـ دـوزـمنـ لـهـ هـرـ چـوارـ لـاوـهـ دـزـهـیـکـرـدـوـهـ دـهـیـانـ خـیـلـیـ نـیـشـتـهـجـیـیـ ئـهـوـ هـرـیـمـانـهـ،ـ خـیـلـ وـ عـهـشـرـهـتـیـکـ کـهـ لـهـ دـارـسـتـانـ ژـیـاـوـنـ،ـ قـهـوـ وـ تـایـفـهـیـکـ لـهـ سـهـرـ دـهـرـیـاـچـهـ بـهـ رـاـوـهـ مـاسـیـیـهـوـ سـهـرـقـالـ بـوـونـ،ـ کـوـچـهـرـانـیـکـ لـهـ تـهـرـهـفـیـ بـیـابـانـهـوـ کـهـ هـتـاوـ دـهـمـوـچـاوـیـ وـهـکـ پـهـزـوـوـیـ پـهـشـ بـرـاـزـانـدـونـ،ـ هـمـمـوـ دـاـبـزـیـوـنـهـتـ دـیـلاـوـارـ.ـ وـهـکـ منـ وـ توـ خـوـیـانـ بـهـ خـاـوـهـنـ مـالـ دـهـزـانـنـ،ـ وـهـکـ منـ وـ توـ خـوـیـانـ کـرـدـوـهـ بـهـ ئـسـلـیـ دـیـلاـوـارـ،ـ لـهـوـ دـیـوـ چـیـاشـهـوـ بـهـرـدـهـوـامـ خـهـلـکـانـیـکـ دـادـهـبـهـزـنـ...ـ رـاـسـتـهـ زـمـانـیـانـ لـهـ زـمـانـیـ ئـیـمـهـ دـهـچـیـتـ،ـ بـهـلامـ غـهـرـیـیـهـنـ،ـ نـاتـوانـنـ هـمـمـوـ وـشـهـیـکـ بـهـ پـوـونـیـ وـهـکـ ئـیـمـهـ تـهـلـهـفـوـزـبـکـهـنـ،ـ بـوـ

## هورهکانی دانیال

نمونه ناتوانن و هک من و تو بلین پونگه، یان قورباقه، یان پاقله... برا گیان هممووی به جوریکی تر دهلین، به شیوه‌یه ک ئىنسان دهیت دهست بخاته سه‌ر دلی و بلیت وای خاک بسەرمان چەند سالانیکی تر لەم دیلاواره‌دا کەستیک نابیت به دروستی عەیب نابیت بلیت قنگر.»

بۆقبوچیله تەنیا کەس نبۇو كە ترس لە دەنگ و چاویدا بۇو، بەشى زۇرى قسەکەران وەک ئەو لە غەزەبىكى نادىيار و نەيتى دەترسان. سەھ ئەسلام بە هيمنى و سەبرەوە گۈنى دەگرت، دەيويست بەو هيمنى و ئازامىيە تەواوى گەنچەكان بخاته ڏىر حۆكمى ويقارى خۆى. هەمووان قسەيانىكىر «ئال موراد» نابیت، كە ھەلبەت ھەر خۆى دواتر هەموو شەكانى بۇ گىزامەوه، ئەو تەنیا بىدەنگى ئەو بۇزەبۇو.

ئال موراد ناوى بنەمالەكەيان ال المراد بۇو. نازانم بۇ بنەمالەكەيان جۇرە ناوىنکى وەھاى ھەبۇو، كورپىكى زۇر چىكۈلانە بۇو، كەس بە ناوى خۆيەوە بانگى نەدەكرد، هەموو ھەر بە ئال موراد بانگىاندەكرد. رەنگ ئائىنک بۇو، جووتىك چاوى كالى مەنداانە و پاكى ھەبۇو، لووتىكى زلىش كە زۇربەي كات زىپكىيەكى بەسەرەوە بۇو. ئەو هەموو شەستىكى ئەو بۇزە و بۇزەنانى دواترى بۇ گىزامەوه.

سەھ ئەسلام وەستا تا دوايى، تا كاتىك ئىدى هەمووان ئارەزۇوى قسە و دەنگى مامۆستاييان دەكرد، كە ھاتە گۇ، بىدەنگى و گوينگەتن لە جوانترىن ئاۋىتەمى خۇياندا بۇون. سەھ ئەسلام، ئەو بۇزە دواي خەۋەننەكى دېرىن كەوت، شەتىك ھەميشە لە مىشك و خەيالىدا بۇوە، گووتى «ئەزىزانم، كورپە دلسۇزەكانى ئەم نىشتىمانە، هەمووتان من دەناسن، مىش زورتان باش دەناسم، بۇزى لە دايىكبوونى ھەندىكتانم لە بىرە، مەندالى ھەندىنگى ترتان لە بەرجاومە، يادمە چۈن لە كوجەكانى غەفارىيىدا گەورە بۇون، چۈن چۈونەتە بەر خۇيندن، چۈن سالى يەكەمى خۇيندن ھاتۇون بۇ قوتا بخانە،

سالانی خویندن چیتان له بهر بوروه. هموو دهزانن من ئەولادم نییه، وەچەم نەخستوتهوه، هەر كەسىك چىرقىكى منى بىستېت دهزانىت بىق. دهزانىت بەندە، هەمېشە ترساوم، دەبۇو واز له زيانى خانە وادھىي بېيىم، دەبۇو دەستبەردارى ئەو خەونەبم كە هەموو پىاوېكى ئاسايى خەونى پېۋەدە بىينىت. مەن ئەوهەتەی ھۆشمکردۇتەوه بىر لە دىلاوار دەكەمەوه، ھېچ شەۋىك نەبۇوه سەر بخەمە سەر سەرین و پېش ئەوهى چاوانىم بېنە خەو بىر لە داھاتووئى ئەم ولاتە نەكەمەوه، خەلکى تر سەردەخەنە سەر بالىف و ئەستىزە دەزمىرن، سەردەخەنە سەر بالىف و بىر لە يارىان دەكەنەوه، مەن جىگە لە خەيالى دىلاوار، جىگە لە مەستىعون بە عەترى گىای ئەم نىشتىمانە ھېچى تر لە خەيالىدا نەبۇوه. ھەزار سوپاس بۇ خودا كە ئىستا لە بەرامبەر پۈلىك گەنجدادانىشتووم كە دەزانن چەند سالە من چى دەنوسىم و باسى چى دەكەم». چاوانى پېپۇون لە برىقەمى خۆشى. دەنكى پېپۇولە شور و شەوق، گۇوتى «مەن هەموو ژيانم ئاشتى خوارز بۇوم. بەلام ئاشتى عەزىزىم بە ماناي توانا، ئاشتى كاتىك دەبىت كە دوژمن لىيت بىرسىت، ھىزىت ھەبىت، زەبرت ھەبىت، كارىنگەكەيت دوژمن سلت لىنى بکاتوه. ئەوهى عاشقى ئاشتى بۇو، دەبىت عاشقى ھىزىش بىت، دەبىت خوينىشى بۇ بىرىزىت. مەن زۇر بىرم لە چىرقىكى ئەم خەونە ئىيۇھە كەدۇتەوه. دەلياتان دەكەمەوه كە من سوپاسى خودا دەكەم بۇ ئەم خەونە... نا وامەزانن حەزم لە ئازارتانە، بەلام شتىك لەو خەونەدا دەبىيىم بىباكىكەتى. خەونىكى بىباكە، خەونىكە دەست ناپارىزىت، رەحم بە نىچىرەكە ئاكات. لە بەرئەوه ئەو شتە ئىيۇھە دەبىيىن خەون نىيە، بەلكو دېۋەزەمە و چىتراوه لە سەرتاندا، مۇتەكەيە و چىتراوه لە بۇختاندا، بە ھەزاران سال خستوويانەتە ناو خويىن و ئىسقانى ئەم مىللەتە. ئىستا سالانىكى زۇر نىيە كە دوژمن لىنەر چۇتە دەرى، مەن لە بىرمن، لە بىرمە ج پوخسارىيکىان ھەبۇو، ئىستاش خەوى ئەو پۇزە ترسناكانە دەبىيىم، ئەو

بوقزانی سهربازانی دوژمن به خویان و چهک و خوده و پوستاله کانیانه و به دریزی و پانی به شهقامه کانی دیلاواردا دههاتن و دهچون، ژنه کانی دیلاواریان به پرج کشده کرده ناو پادگاکانی خویان... من هموویم له بیره. به لام خوش خهیلیه؟ کن دهليت دوژمن رویشتووه، دوژمن لیرهیه، له ناووه و له دههوهیه، له دیو سنوره کانه و به چاوه زهقه کانی ته ماشامانده کات و دهیه ویت پهلاماربدات و لم دیوهوه، له ناوماندایه، له ژیر پیسته که ماندایه، چوته ناو خه و خوراکمان. پوله کانی من و باعه وانه کانی دیلاوار، ئەم خه و ملعونه گهر باشییه کی هبیت، ئوهیه بیری خستینه و که دوژمن ههیه، که دوژمن نه مردوه، که دوژمن چوته ژیر پیسته که مان. خه و که له خوشخیالی به ئاگای هیناینه و. ئەم نه سالیک و نه دووه و نه سییه و نه چواره ئىمە خه تووین، ئەم نه دوژمنیکه و نه دووانه و نه سیانه له بوسه دایه بومان. دوژمنه کانمان لیرهن، نزیکن، دزهیان کردوتە ناخمانه و، دزهیان کردوتە عەقلمانه و، به خویان و چهقونه کانیانه و چوونه ناو سه رمان، دزهیان کردوتە ناو عەقلی فەرمانپهوا و سیاسییه کانمانه و. سه رده می ئوه بسەرچووه میللەتان بیباک دانیشن... ئیوه ده تانه ویت چى بکەن، گەنجە دلاوره کانی نیشتیمان، ده تانه ویت تا مردن دانیشن و له ژیر لیفە کانتانه و خهون بیین، ئەم نیشتیمانه باغېنکى رازوهیه، بەھەشتیکى بیوئنیه، ئیوهش ئو باعه وانه کانی دیلاوارن، ئەم نیشتیمانه باغېنکى رازوهیه، به خویشی خوتان، به عارەقى خوتان ئەم باغه ئاوبدهن، ئیوهن باعه وانه کانی دیلاوار... ئیوهن ...». لەگەل هەموو قسەیه کی سەی ئەسلاماندا حەماستە و دەمارى گەنجە کان بەرزدە بۇوه و، هەستیاندە کرد گوئىگرتەن لەم پیاوه ئىلھام و ئازايەتیان دەداتنى. ئاڭ موراد کە دانیشتتە کەی ئو پوچەھى بە ورده کاریيە کى زوره و بۇ گىرامە و، گووتى « ئىسلام، ھېچ شتىكى تايىھەتى و پاستە و خوى لە ئىمە داوانە کردى»، به لام ئىمە کە هەموو گۈمى

بیستی و شه کانی بووین، دهمانبینی مامؤستا چون و به چ هستیکه وه  
باس له مهترسییه کان دهکات، موچرک به جهسته ماندا دههات، زور له  
گنه کان لهرزیان لیهاتبوو. شیوازی مامؤستا له قسه کردنا هیند کاریگه  
و ئەفسوناویی بوو، ساده ترین و شهی ئو له سیحراویترين پستهی خەلک  
کاریگه ریی زیاتری له سەر گەنجانی غەفاریی دادهنا. مامؤستا بە دریازی  
چەندین سەعات قسەی بۆ کردین، ھەموو دهمانبینی کە گریانیکی شاراوه  
له گەرویدایه، بەلام ئو لهو كەسانه بوو كە هېیج کات بە تەواوی نەدەگریا،  
ھېیج کاتیش بە تەواوی پى نەدەگەنی، هېیج کات بە تەواوی تورەنەدەبۇو،  
بەلام هېیج کاتیش بە تەواوی لە ناوه و نارام نەبۇو. ھەر ئو دەمۇجاوه  
سەيرەی وايانکرد من لىپى بىرسىم نەوهك خۆشم بويت».

ئو شەوه گەنجانی غەفاریی تا درەنگ لە مالى سەی ئەسلام دەميتىنەوە.  
مامؤستا بىتىان دەلىت لەو خەونە نەترىن، چونكە خەونىكە يەكىاندەخات،  
ئامانجى گەورە لاي ئو گەران بۇو بۆ دۈزمن، ئامادەبۇون بۇو بۆ جەنگ،  
دەيوبىست ھەمووان چاۋ بىكەنەوە و بىزانى لە پىزى غەریبەكاندا خەلکانىك  
ھەن دەيانەوەت دىلاوار لە «رەوتى مىڭۈو» بىرىنەوە.

شەو گەنجە کان سەريان پېپۇو لە پستە ئاگىرىنەكانى مامؤستا  
ئەسلام، دلىان پېپۇو لە ترسىيکى گەورە لە دۈزمن، بە ھەمان ئو  
ماشىتىنانە گەرانەوە كە ئىوارە پىتى هاتبۇون. ھاوارەكانى مامؤستا، خەيالى  
ھەمووانى داگىركىدىبوو. ئال موراد گۇوتى «ھەموو دلىابۇوين لە رۈزانى  
داھاتوودا لە دىلاوار شتى سەير روودەدات، شتى زور سەين، بەلام نەتا  
ئو ئەندازەيەي كە دوايسى بە پاستى بىنىمان».

## ۱۱

ئۇ بەيانىيە كە من لەگەل ھونەرمەندەكاندا چۈرم بۆ بنكەى سەرەكى پۆلىس، كەسمان ئاگادارى دەنگوباسە سەيرەكانى ئەو پۇزە نەبووين. دواتر زانىمان كە لە ھەمان كاتدا تەلەفزيونەكان راپورتىان لەسەر پودانى سىن پىشەتايى ناخوش داوه كە ھەر سىتكىان دۇخىنلىكى شەلەزاو و نائىسايىان لە دىلاوار دروستكىرىدبوو. پۇزى پىشتر، كورپى جىڭرى فەرماندارى دىلاوار لە كاتى ئەسپىسواريدا لە دەرەوەي دىلاوار بەدهىستى ھەندى نەناس فېيتىرلابۇو، بەشىۋەيەكى دېنداھ سەربرىرلابۇو، لاشەكەشى شەو لە سەر يەكىك لە شەقامە سەرەككىيەكانى دىلاوار فېيتىرلابۇو. لەلایەكى ترەوە دەيان ماسىكىر لە دەرياچەيەكى سەر سنورىدا بە دەستى تاقمىك لە خەلکانى توندرەويى مەمەدەحەسەر، كىرالابۇن و قولاب خراپۇوە گەرويان و لاشەكانيان شىۋىتىرلابۇو، ھەوالى سىيەميش پودانى شەرىنلىكى نائىسايى بۇو لە خۇيىدىنگايەكى دىلاوارى باشۇورىدا لە نىتوان كەسانىيەكىدا كە خەونە ترسناكەكە دەبىن و كەسانىك كە نايىبىن... شەرىنلىك دوازدە قوتابى پۆلىنلىكى تىيا دەسىووتىت، كاتىك دەستەيەك خۇيىدىكار كە ئەو خەونە دەبىن، كۆمەلىكى دى لە ژۇورىيەكدا دىلدەكەن و ئاڭرىيان دەدەن.

من و قاسم وەلىد و ئاسەف بورھان و مىستەفالەيلان لە پارەوەكەدا وەستابۇوين و ئاگادارى ھىچ نەبووين، ھەر چوارمان لەوانە بۇوين كە

به یانیان گوی له هه وال ناگرین. بی خیال له پیزی یه ک پالمان دابوو به دیواری ژووری به پیوه به ری پولیس و بیشه وی که سمان تاقهت و وزهی قسهی هه بین سهیری بنمیچی پاره و که مان ده کرد. ههوا به جوریک خنکتنه ر و گه رم بیو، مرؤفی ده پیشاند. ئاسهف بورهان که پیشینکی دریزی هه بیو، به زده وام به جوریکی سهیر دهستی به پیشیدا ده هینا و په شوکانی پیوو دیار بیو. چهندین جار له به رخویه و گووتی «یه که م جاره بیو کارینکی هونه ری بیتم بیو پولیسخانه ... یه که م جاره». که سمان ئاره زوومان نه بیو هیچ تبیینیک له سه ر قسه کهی بدهین. پاش که مینک به پیوه به ری پولیس بابه تاهیری و هزیری هاته ده ری و بیشه وی سلاومان لئی بکات، فرمانی پیداین دواییکه وین. خوی به هنگاوی زور خیرا ده رقی، به لام ئیمه چونکه که رهسته یه کی زوری نیگارکیشانمان پیبوو، نه مانده تواني به همان خیرایی دوای بکه وین. ماویه ک له پیشمانه و پویشت بیشه وی ناورمان لئی براته وه، ئیمهش لامان ئاسایی بیو، ده مانزانی ههندی له پولیس کان به فیترهت بیشه ده باره اتونون. دوا جار له جینگایه کدا و هستا و جارینکی تر به دهست پیتفاییکردنیه و دوای بکه وین. ئیمه هر چوارمان به پیتمنکی خاو ده رقیشتن، هر چوارمان ... و هلامی ئیمه بیو ئه و بیتحورمه تی و که م پیزییه کی به پیوه به ری پولیس، ئه و بیو خاو و به کاوه خو برقیں. هر سی هونه رمه نده که هر به سروشته خویان، له فیتره ته وه، پولیسیان و هک کا و گه مژه سهیر ده کرد. ئاخو پولیس مه خلوقیکی نزمتره له هونه رمه ند؟ من له و بیوه وه نه مده تواني رایه کی تاییهت به خوم دروست بکه م. عقید بابه تاهیر زوری بی ناخوش بیو، به ناوی پووتی خوی و بی روتبه کهی بانگیکهیت، به لام سی هونه رمه نده که به «کاک بابه تاهیر» بانگیانده کرد. دوا جار ئیمه گه یشتنیه پاره وینک پربیو له ژووری چوْل، ژووره کان چه شنیک بیوون، پیده چوو پیشتر ئاوه دان نه بیو بن و له هیچدا به کارنەهاتین. ده بیو نیگارکیشان له و ژوورانه دا ئیشی خویان بکه ن. من چونیتی ئیشە که م بیو

هونه رمه نده کان بروونکرده و. وابپیار بwoo کومه لیک زیندانی، که به بپروای من ده ببوو له ده کس تینه په پریت، به جورینکی تینکه ل و نه ناس بین و و هسفی پیاوی خهونه کانیان بکهن. دوای ئه وهی هه مورو کیراوه کان له و هسفی خویان بروونه وه، نیگارکیشان هم ریکهی به پینی سه لیقه و تینکه یشتتی خوی، به جیا و له ژورینکی سه رب خوذا، نیگارینکی فانتقوم له پوخساری خهونه که بکیشیت، به جورینک هیچ یه ک له نیگارکیش کان وینهی ئه ویدیکه نه بین. من گوییم له شه هاده تی زیندانیه کان گرت، خهونه که گه رچی هه میشه یه ک بابه تی هه ببوو، به لام به رده وام له کاتی جیا و فهزای جیادا پوویده دا، زوربهی ئه وانهی خهونیان ده بینی دهیانکووت پیشتر ترسیکی نادیاریان هه ببوو، به لام هیچ کات بیریان له وه نه کردت وه یه کینک سه ریان بپریت. پینکرا خهوبینه کان ئاره زوویه کی در دنده یان هه ببوو ئه و پیاوه بدوزنه وه و بیکوژن. هندیکیان دوودل بروون و نه یاندە زانی، ئایا سه رهتا ئاره زووی کوشتنیان هه ببوو و دواتر خهونه که هاتوته ژیانیان وه، یاخود خهونه که ئه و ئاره زووی تیدا چاندوون؟ . و هک ئه وه ببوو خهونه که به جورینک سه ری لئی تینکابن، خهون و ژیانیان بتو له یه ک جیا نه کریت وه. زوریان باوه پیان به وه برو که ئه وهی ئازاریان ده دات جادویه کی راسته قینه یه و ده یه ویت پوچیان و پیرانبکات، هیزیکی نهیتیه و ده یه ویت بیان ترسیت و له ریگای جادو وه گیرفده بیانبکات.

نیشی هونه رمه نده کان ئاسان نه ببوو، هم ریکیان دهیان زانی که ده بیت بی ئاگای یه ک نیگارینک بکیشن که تا پاده یه کی زور له زوربهی سیفاتدا نزیک بیت له یه که وه. حاکمانی دیلاوار ده موجاوه کی دیاریکراویان ده ویست. ئوان پیشتر تاقیکردن وهی وا سه ختیان نه دیبیوو، ئاسه ف بورهان زوو زوو ده یگووت «ئاخر ئیمه ستیلمان له یه ک ناجیت». به پیو و به ری پولیس پیشتر ئه و شه یهی نه بیستبوو، بی ئه وهی خوی وا ده بخات که له مانای و شه که تیناگات کووتی «هه ولبدن ستیلتان به یه ک بخوات.

چونکه ئەم نیگارانەی ئىپوھ دەیکىشىن، بايەخىتكى گەورەى لەسەر مان و نەمانى شارەكە ھېيە». من قىسىكائىم وەك زىياھەرەۋىسى وەرگرت، ھەلبەت كىشىھەكە بەبۇو، بەلام قىسىكىدەن لەسەر مان و نەمانى دىلاوار و لەو كاتىدا، گەورەكەرنىتكى بىبايەخ و پوجى دەسەلاتداران بۇو، بەپىوهبەرى پۆلىس بۇئەوهى قىسىكى دەوبىنباكتەوە گۇوتى «دوينى چەندىن پىاواي ئايىنى، باسيان لەو كردوھ كە شەيتان پەلامارى دىلاوارى داوه، ھەندىكىيان گۇوتۈويانە دوزمن سىحرىبازەكانى ھىتاواھ تا جادو لەم شارە بىخەن و ژمارەيەكى زۇر جادوباز كە لەمسەرە و سەرە دۇنياواھ ھاتۇون ئىستا بە بەرگى شارداراوه دەيرەن، ئەم قىسانە خەلکانىكى نەفام لە خىستە دەبات، دوينى كورىنخ خوشكەكەي خۆى كوشتووو و لە كاتى لىپرسىيەنەدە گۇوتۈويتى لە ژىر كارىگەرە خەونەكەدا ئەو كارەى كردوھ... دەبىن خالە كىيان، دەبىن، خەلکى لە ئىستاواھ شتەكەيان كردۇتە بەھانە يەك بىكۈن، دەزانىن چۇن... خوشكەكەي گوشاؤ گوش سەرپىرۇھ، گوشاؤ گوش و بە كەللەسەرەكەيەوە وىتەيەكى خۆى گىرتووو، ھەلبەت لە ژىر لىپرسىيەنەدە بۆمان دەركەوت كە ئەسلەن ئەو خەونەي نېبىنيوھ، ئەسلەن ھەر نازانىت خەونەكە چىيە و چۇنە... ماوەيەكى دى دەبىن ھەر كەسىك ھەلدەستىت و دەلىت خەونم بىنیوھ و دەست دەخاتە خوينى عالەم . سوينىددەخۇم كە ئەم خەونە بۇونى نېيە... سوينىددەخۇم ھەموو دروستكراوى ئەم خەلکە نەخوشەيە كە مەبەستىيان بەھانە بۇ ئىشى ناقانۇنى بەھىنەوە. ئەم دىلاوارە تا ماوە قانۇن تىا حاكم نابىت، من خۇم و باو باپىرم لەم شارەدا بەپېرسى پۆلىس بۇوین، دەمەتكى ئىتمە ئىدارەي پۆلىسمان لە دەست بۇو، خەلکى بە پۆلىسيان دەگۇوت حەيتە، دەيانگۇوت جەندرەمە و فلتەي بىن پلىتە و نازانىم چى... بەلام لە قىسى وباسى رەسمى دەرىيىكەن، لە نىوان خۆماندا بىت، من ئەسلەن باوھەرم بەم خەونە نېيە، دوينى پىتكە و راست ئەوەم بە جەنابى حاكمى عەسكەرە گۇوت، كە پىتىوايە خەونەكە جۆريکە لە پىتشىپىنى و ئەو

قسه هلهت و پهلاتانه، هندی سیاسی خواسته‌لامه‌تیان بکات به دوای بچوکترین شتدا ده‌گه‌رین بقئه‌وهی بلین ئا با توزیکی تر گونئی ئه و خلکه بچه‌پنین ... میزده‌کم به روبه‌که‌مدا گرئم خونه راست بیت و بونی هه‌بیت. خه‌تهره، بله‌ن خه‌تهره... به‌لام خه‌تهره‌که‌ی له کونجیکی تره‌وه دیت. عه‌زیزم هه‌مووی بای کونه ره‌شیکی تره که ئیوه نایزانن».

گه‌رجی قسه‌کانی جه‌نابی عه‌قید شتیکی خراپی تیدانه‌بوو، به‌لام شیواری گووته‌که‌ی جویریک له گه‌مژیی پیتوه دیاربوو. هونه‌رمه‌نده‌کان به جویریک له جویره‌کان ده‌ترسان. تا ده‌هات پتر هه‌ستیانه‌کرد ئه و ئه‌رکه‌ی چونه‌ته ژیز باری ئه‌رکیکی سیاسیبه تا ئیشیکی هونه‌ریی بیت، من به گویی هر سینکیاندا چرپاندم که ده‌توانن تا کات تینه‌په‌ریوه و شته‌که له دهست ده‌رنچووه په‌شیمان بینه‌وه و من هۆیه‌کی ماقول ده‌تاشم، تا جه‌نابی عه‌قید پازیبکات و به‌ریان نه‌گریت. به‌لام سروشتی هونه‌رمه‌ندان گله‌یک دوو‌دیو و ناکزکه، بقئه‌نه‌ندی له‌وان تا ئیشکه بروو له سه‌رکیشی و دروژان بیت، جوانتر ده‌نویتیت. ئاسه‌ف بورهان که به پیشه دریزه‌که‌یه وه له دووانه‌که‌ی دی زیاتر ده‌ترسا، بېر له هه‌موویان گووتی «نا پیتوار به‌گ، نا. راسته فه‌رمانه‌که مه‌ترسی خۆی هه‌یه، به‌لام من به خوشحالیه‌وه ئامیز بقئه‌جهه ترسی وه‌ها ده‌که‌مه‌وه». واي گووت و دوو‌دیلیکه کی شاردر اووه له چاویدا ده‌بریسکایه وه.

له نیوہ‌بودا دیله‌کان يەکیه‌که گه‌یشتن، يەکیه‌که ده‌ستیان به گیپانه‌وهی چیزکی خویان کرد. میرئه‌و دال يەکیک بروو له‌وانه‌ی هەلبیزیدرایبوو چیزکی خۆی بقئه نیکارکیشان وەسفکات، تاکه که سینک بروو له زیندانییه‌کان که به زنچیره‌وه هینتابوویان، پولیس‌کان گووتیان خۆی پەتاگرییکردوه لە سەر ئه‌وهی دەیه‌ویت چیزکی خونه‌که‌ی بگیپیت‌وه، به‌لام هه‌ستدە‌کم ویستبووی بیت‌ده‌ری، کە‌مینک هه‌وا بخوات و

پوناکی بەربکه‌ویت و شوینیکی دی لە زیندانەکەدا ببینیت. بینینه‌وهی میر خوشحالیکردم، لە پاستیدا هەستم بە گوناھیتکی گەورە دەکرد بەرامبه‌ری، وابیرمده‌کرده‌وە کە ئەوه ئىئمە بووین نەمانتوانى ھېچ كۆمەكىنکى راستەقىنە پېشکەش بەم پیاوە بکەین کە لە دەست خوليا و مۇنەكتىكى ئازاربەخش دەنالىنىت. لە جاران پەنگ زەردتر و غەمگىنتر دىاربۇو. دەستىك بىجامەمى سوورى لە بەردابۇو، كە لەگەل زلى و كەتەيى خۆيدا ھېشتا بە بەرى گەورەبۇو. يەكمە جار بۇو لە ڈيانما مەرقۇنک بېبىنەم لە بىجامەمى سوور و زنجىردا. قىزى بە جۈريك كە هەستمکرد شىوازىكى تايىھتى شىتان بىت كە وتبۇوە سەر چاوى. هەر ھات و دانىشىت، بىئەوهى كەس ھېچى لى بېرسىت گۇوتى «كىشە خەونەكە نىيە، بەلكو ئەوهىدە لە بىدارىشدا وازم لىنەھىنىت». زۇر قىسىيەكىد، چەندىجار خەونەكەى وەك خۆى كېپايدە، كە قىسىيەدەکىد زۇو زۇو سەيرى منى دەکرد، وەك بېرسىت «ئەها... تەرس، تۆ چى دەكەيت لېرە». زۇر باسى هەستە ساراد و غەمگىنەكانى خۆى كەر، ئەوه ئازارى دەدا كە بىتەسەلاتە و دەستى بە ھېچ شىتىكدا ئاگات تولەى بەدبەختى خۆى پى بکاتەوە، خۆى گەلەك بە كەساس و بەشخورا دەبىنى، وەك مەرقۇنکى زولمىنکى گەورەلىكرايىت و زالەكەى ھېشتا ئازاد و بىتسزا بىت. گۇوتى بەردەوام هەستەكەت ئەو پیاوە يان كەسانىكى ترى وەك ئەو بەدوايەوەن، ترسىنکى ھەيە كە ئەگەر غافل بىت ئامبازى دەبن و سەرى دەپىن. شىۋەھى قىسىيەكىدەن و سەيرىكىدەن، شەلەزانىكى قۇولى دەرەچۇو، بەلكو لە شىتىك دەچۇو، وەسواسىنکى دەرەونى بىخوات. من لە ئازارى میر تىدەگەيىشتىم. بە بىرأى من، مەرقۇن كەر ھەميشە عاقل يان ھەميشە شىت بايە ھەردووكىيان جۈريك بۇون لە بەختەوەرىي، بەلام بەشى ھەرە زۇرى مەرقەكان، ماوەيەك شىت و ماوەيەك عاقلىن، ئەوهش ئازار و ئاشكەنجهيەكى قۇول دروستەكەت. میر ئەودالىش ئەو ساتانە

که توشی را بونیکی کتوپری عهقل دههات و خهونهکهی له بیردهکرد، دهیینی بهرامبه ره پوچی خوی بندسه لاته و ئازاری دهچهشت. دواجار بهر لهوهی هستیت و بیهنه دهرهوه روویکرده من و گووتی «به جهناپی عهقید باهه تاهیر بلی برمبدات، به دکتور سیامهند بلی کارینک بکات بیمه‌دهری، گرتی من سوودی نییه. دهمه‌ویت تاقمیک دروستبکه، گهشتیک به سه زهودیا دهست پیشکهین، ههموو دونیا و ههموو ولاستانی سه زهودی بگهربین تا ئه و که سه ده‌دوزینه‌وه و دهیکوژین». من له‌گهل پاسه‌وانه‌کهدا دهستیم گرت و گووتم «جهناپی میر، تکایه... تکایه، تا ده‌توانیت ئارام به، خهونهکه و حهقیقت تیکه‌ل مهکه. باوه‌رناكه‌م ئهوهی له خهونهکهدا دهیین که‌سیکی راسته‌قینه بیت، ههولبده خهیاله‌کهی له‌سه‌ری خوتدا بکوژیت و بیری لئی نه‌که‌یته‌وه». گووتی «وامنیش بیرم لئی نه‌کرده‌وه، وا منیش توانیم له خهون و خهیالی خوم ده‌ریکه‌م، ئه‌ی چی له و ههموو خه‌که‌ی تر ده‌که‌یت؟ ... چی له ههموو دیلاوار ده‌که‌یت؟ ... عه‌زیزم ئهوه چاری نییه، نه‌یگریت و به دهستی خوت نه‌یکوژیت، چاری نییه». هر ده‌موده‌ست له‌ویادا هستمکرد، داواكه‌م له جهناپی میرئه‌ودال پوج و بی مانایه، چونکه ئهوه‌تا خوم و هک ههموو ئهوانی دی له ناو جه‌رگه‌ی ماشینیکی گهوره‌دام که ئیشمان ئهوهیه، خهونهکه له حهقیقت نزیک بکه‌ینه‌وه.

پرس و گفتگوی نیوان نیگارکیشەکان و زیندانییەکان چەندین سەعاتی خایه‌ند. من به ئیشیتکی گونجاوم نه‌زانی به‌شدارییەک له و قسانه‌دا بکەم. نیگارکیشان ته‌نیا پرسیاریان له روخساری ئه و مرۆفه ده‌گرد. له ههموو شتیکیان پرسی، له ره‌نگی، له چاوى، له برقى، له دریئى، له پانى، له لاوازی، له‌پیشى، له‌سمیلى و له دهیان شتى تر. له راستیدا گه‌رجى لیکچوونیتکی گشتى له قسەکاندا ههبوو، بەلام بەشى ئهوه نه‌بوو، مرۆف بلیت ههموو دیله‌کان يەك خهونی وەکو يەك و يەك فیگەری ھاوشیویه‌یان بینیو، ههستمکرد نیگارینک خهیاله و خهیال هاتووه، وینه‌یەك به فەنتازيا

دروستکراوه و دیله کان هر یه ک به خشیویتی به ئه ویدی، ئیستا هەندیکیان  
ئه و وینه یه به وردی و هەندیکیان تىکەل به خەیالاتی تایبەت دەیگىزىنەوە.  
دلنیانه بۇوم لەوەی ئاخۇ وینه کان له یەک دەھن، بەلام دلنىابۇوم هەر  
سیکیان وینه‌ی سىن پیاوى ل او azi ئەسمەر و چاو غەمگىن و قۇز كورت و  
پىشەتىو و چەناگە بارىك دەكىشىن.

لە نزىكى سەعات چوارى ئىوارەدا نىگاركىشەكان هەر يەكەيان چۈونە  
ڈوورىك بۇ كىشانى روخسارى ئه و پیاوەی لە خەونە كاندا دەرددەكەوت،  
من پېش ئەوان بە خىزايى پۈلىسخانەم بەجىھىشت تا بگەپتىمەوە و فريايى  
ئىشى ئىوارانم بکەوم.

## ۱۲

ئه و پۇزە كەگەرامەوە بۇ كۆمەكى مامە سىيام، بەر دەركاى عىادەكە، زور زياتر لە پۇزان شلەزار و پېر خەلک بۇو، زۇرىنەي نەخۆشەكان كۈپ و كچى كەنج بۇون كە لەلايەن دايىك و باوک و خزم و كەسيانەوە قولبەست هيئرابۇون تا تاكە پىزىشكەكەي دىلاوار بىيانىيەت، بەوهدا زۇربەي نەخۆشەكان گەنجانى توندكار و هەلچۇو بۇون، كە گىتنى ئارامكىردنەوە يان ئىسان نىيە، هەر نەخۆشىك و زىياد لە سى كەس لەكەلىدا ھاتبۇون، كە ھەندىك لەو ھاودەمانە لە خودى نەخۆشەكان تورەتر و شېپرەزەت دەيانىتواند، بە درېڭايى مساوهى كاركىردىم لەم خانەي دەرروونەدا، دەمبىنى كە ھاودەمى نەخۆشەكان بىمارتر لە خودى نەخۆشەكان دىارن، جەنجالى ئەو پۇزە، زور كارىكەر بۇو، بۇ يەكەمچار ھەستمكىد چىتەر ئەم جىنگا بچوکە ئەو ھەمو نەخۆشە ناگىريت، ئىتىر ئەم دەرروونخانەيەش پۇزگارى بەرەو كوتايىي دەرۋات و سەرددەمى بەسەر چووە.

نەخۆشەكان تەواوى ھۆلى چاوهپوانىيەكەيان پېكىرىدبوو، لە دەرەوە لەسەر پلهكە كان كۆبۈوبۇنەوە، ھەندى كە نەيانتوانى بۇ خۇيان بېەستىنە ڈۈورى، لە بەر دەركاى بىناكە و لەسەر شەقامە گشتىيەكە كۆمەل بۇوبۇون، من بەزەحەت و دواى پالەپەستويەكى زور كەيشىتمە بەر دەم مامى كە ھەم خۇى ژمارەي بە نەخۆشەكان دەدا و ھەم خۇيىشى پاشكتىنى بۇ دەكىردىن.

که منی بینی به نیگهرانییه و گووتی «برازا گیان، دهبینیت شته کان له دهسه لات در چوون. گهر وا برپوات دهبینت له کوتایی ئه م ههفتیه ده رگای عیاده که دابخهین. تکایه پیشان بلی بژون و کاتیکی تر و هرنوه. من گهر مانگیتکیش لیره دانیشم و نه خوش بیشم هر فریاناكهوم». هله بت قسے وای بیسورد ببو، خله لکانیکی زور دههاتنه ئیره، چونکه پهناگا و شوینی تریان نه ببو پروی تیکن. من گووتم «بهمجوره برپوات، ته اوی دیلاوار ده پزیت به سه رماندا». مام به غمه مگینییه و سه ییریکدم و گووتی «پاستده که يت، بیئه وهی هیچ عیلاجیکمان پیتیت». منیش به نائومیدییه و سه ییرمکرد و گووتم «پاسته. ئاخه عیلاجی چیمان پیتیت و بق چهند که س؟».

ئه وهی له هندی له نه خوشکانی ئه و بقزه سه رنجمدا، ئه و ببو خهونه که یان نه دیبیو، به لام ترسیکی ناوه کیان ههست پیکر دبوو، تووشی فوبیا یه کی کتوپر بوبوون، هندیکیان بی هیچ هق و بهانایه کی بروشن، ترسیکی گهوره یان ههست پیکر دبوو، خواستیکیان لادر و است بوبو خویان بشارنه وه، تووشی و مسواس و گینگلی ئه و بوبوون که چاویکی نهیش بهدوایانه وهی، هندیکیان تووشی هله چوونی هیستیریی بوبو بوبو و که و تبوونه په لاماردانی هر که سیک و هر شتیکی نزیک له خویان. مامه سیام گووتی «ترسه که شتیک له ناخی خله لکی دیلاواردا ههیه، پیویستی به هیچ بههانیه که نییه بق ئه وهی زیندو و بیتیه وه. زوربهی نه خوشکان ههستد که ن کاره ساتیک به ریوهیه، شتیک وهک بومه لهرزه یان توفان یان چه شتیک له تاعونی رهش که له زهمانی زوودا ببوه، زوربهی نه خوشکان قسے له جوره ترسه ده کهن، پیشیان وايه نه فرهتیک، دفعایه کی خراپ له شاره که کراوه. هر که سیک بینتو رقی له یه کیک بینت، ئه و به توانبار دهزانیت، ئه مردق نه خوشیکم هببو، خوشکه بچوکه کهی خوی، که ته مهمنی شه شه ساله به ما یهی هه مو و نه گبهتی شاره که دهزانی ». له کاتینکدا له

جله پزشکیه سپیبه کانیدا ته واو نیگه ران و بینجاره دهدره که وت، پیتیکووت م «سبهی بچو بتو لای پرۆفیسۆر به هنام، له مۆزه خانهی گشتی، ههستدە کم من و تو ههرد و کمان زانیاریمان له سه ر میژووی ئەم شاره نییه. له راستیدا هیچ کات ههستم نه کرد و پیتیکووت بەوه بیت، که ده بیت شتیک له سه ر میژووی ئەم شاره بزانم. دیلاوار چیبە و میژووی چیبە. مرۆف ههه دیخوینتیه و باشتله میژووی فەرەنسا یان روس، ياخود چین بخوینتیه وه. میژووی دیلاوار ... میژووی دیلاوار. به رده وام باسی ئەوه ده کەن، دەمه ویت بزانم پرۆفیسۆر به هنام دەلیت چى».

مامم بەرده وام بە دەست کەمی زانیاریبە کانی خۆیه و دەینالاند، هەندى جار دەستى دەگرت بە سەریبە و دەیگووت «سەرم وەک بیابانی لى ھاتووه، سەرم بۇوه بەسەحرای لووت، تېیر ھیلانەی تىدا ناکات». کە دەیزانى پیتیکووت بە زانیارى زور ترە و دەبیت کاتىکى زیاتر بتو خویندنە و دابنیت وەر ز دەببو، دەیگووت «خواى گوره، پىتۇار من كەی لە عمرى خویندنە و دا ماوم، ھاپرېنکانم ئىستا ئەندامى جەمعیبەتى شاھانەن لە بىريتىانى، خەلک لەم تەمەنەی مندا داده نىشن و تو تى فيرى حىكابىت دەکەن يان بەسوارى ئەسپ و لەگەل تاڭى رەسەندە دەچن بتو پاوه كەروپىشك، هەر ھيچ نەبىت لە مال پۇپىتىك لە بەرده کەن و لە باغچە كەياندا بۇرۇنما دەخوینتىه و ... واي چۈن ڈيانى خۆم بەھەدەر دا». من خەنده يەكم دەگرت و نەمدەزانى بلىم چى، جارىك گووتى «ئەم ئىشەي ئىتمە، پیتیکووت بەوه يە، مرۆف لە سەر ھەموو شت زانیارى ھەبىت، كىشەي دەرەون ئەوه يە كە لە ھەموو شتىكىدا خۆى قووت دەكتە و ... لە ھەموو شتىكىدا. ئىنسان دەبىت لە جۆرى دار و درەختە و بىپېشىكتىت تا دەگاتە جەشنى جانە وەر و مار و مېرۇو، دەرەون ھەموو شتى دونيائى تىدا يە».

ئەو شەوه زور درەنگ گەپايە و بتو مالى. نزىكى سەعات ھەشت جگە

له دوو سئ نهخوش که سووربیون تا کوتایی بینته وه، دهروونخانه که ته او خالی بیو، بتو عاره قی نهخوش و میوانان هیشتاله ژووره که دا بیو، هه وای پانکه کون و ژه نگاوی به که ئه و بونه بیه به توندی گیزده دا و به خیرابی دهیکرد به که پیووی مندا. منیش و مامم و هک هم رئیستا له گه رماویکی تورکی هاتینه ده ر تک تک عاره ق له گیانمان دهجورا. دوای رهوانه کردنی دوا کس و داخستنی ده رگای عیاده که، مامم دهستکیش سپییه کانی داکهند و له جانتاکه نه خشنه بکی گهوره بی ده رهیتا و گووتی «جهنابی فهرماندار و ئهندامانی کونفیدر اسیون له سه ر کردنه وه یه کم شیتخانه رازیبیون، ئه مه یه کم جاره دیلاوار دان به بیونی شیتکه کانی خویدا ده نیت». بدهسته سرینکی سپی عاره قه که بی سپی و گووتی «هله بت ئیمه ناوی نانین شیتخانه، و شه بکی و ها کاریگه ریبیه کی خراپی له سه ر باری ده روونی نه خوشکان و که سوکاریان ده بیت، ناوی ده نیین سه نتری تهندورستی ده روونی». من سهیرینکی نه خشنه کم کرد و پرسیم «بهلام ئه وه چییه؟». زه ره خشنه بکی مه کربازانه گرت و چاویکی نه رم دا گرت و گووتی «ها .. له مامی خوت مه ترسه. من له گه ل ده رچوونی بپیاره که دا، پارچه بیه ک زه ویم له به پیووه بری شاره وانی سهند، ها .. ده زانی به پیووه بری شاره وانی ناوی چییه، ناوی هارديانیه. به لئی واده زانم ناوی بنه ماله که یان هارديانیه، سه ر به یه لاتی هارديانن». من به سه رسامیه وه پرسیم «پارچه زه وی بتو چی؟». گووتی «هله بت نامه ویت دیلاوار جاریکی تر بی شیتخانه بیت. شاره که گهوره بیووه، پیویستی به سه نتری کی ده روونی گهوره هه بیه، له سه ر ئه و پارچه زه ویه شیتخانه بکی گهوره دروسته کهین، تا رئیستا دیلاوار به زیندانه کانی ناسراوه، لمبرق به دواوه ده بیت به شیتخانه کانی شیدا بناسریت وه. هه مهو ئم به یانیه له گه ل ئه ندازیار مسنه فا با سیلیدا خمریک کیشانی نه خشنه بکی سه ره تایی بیوین بتو شیتخانه که، لیره پیویستیمان به شیتخانه زوره ... یان نازانم ره نگه دوا جار پیویستیمان به هیچ نه بیت، ته نیا بگه پینن و گه

چهند عاقلیک همین له ناوهراستی شاردا له سیدارهیان بدهین و خومان پرگاربکهین». من پنکه‌نیم و گووتم «چی؟ ها؟ گهربه ته‌مای ئه‌وه بین شیتختانه‌یه‌ک له بنه‌وهرا دروستکهین، چهند سالی ده‌ویت تا ته‌واو ده‌بیت، سالیک؟ دووان؟ ده؟ ها به‌س خوا خوی ده‌زانیت پرپوژه‌یه‌کی وا که‌ی دهست پنده‌کات و که‌ی ته‌واو ده‌بیت». مامه سیام سه‌رینکی له‌قاند و گووتشی «بیرمان له‌وه کردوقته‌وه، هر ده‌مانه‌ویت کات به فینرو نه‌چیت، توزیک خیرایی بھینیه می‌زوروی شاره‌که‌وه، توزیک خیرایی. له ئیستادا شیتختانه‌ک له دیلاواری خورثاوا، له جینگه‌ی زیندانه کونه‌که‌ی مالی شوکور ئاغا که چهندین ساله چوله ده‌کریت‌وه. ئه‌وه ده‌که‌بنه بنه‌یه‌کی کاتی. تو پیم بلن که‌س ده‌ناسیت؟ من پیویستم به سه‌رکارینکی وریایه بتوانیت به خیرایی ئه‌وه جینگایه‌مان بق پاکبکات‌وه و بپنی پلاننکی باش ته‌خت و جینخه‌وه و کله‌په‌لی بیتویست بخاته ژوره‌کان... که‌س ده‌ناسیت، یه‌کیتکی باش کاروباری و راپه‌رینیت؟ یان لیگه‌ری، سیقه‌ری کوری مامه شه‌هاب له تو باشتره، ئه‌وه سه‌ری زیاتر له و جوزه‌ئیشانه‌دایه... نا، نا، نا. تو هیچ مهکه، تو به‌س به‌یانی بچو بز لای پروفیسور به‌هنا، خوم قسم له‌گه‌ل کردوه، دوینن شه‌وه تله‌فونم بز کرد و گووتم برازاکه‌م ده‌نیمره خزمه‌تسان. ئاه، به‌لام له دوینیت‌وه ته‌نیا له بیری ئه‌وه‌دام که زوو ئه‌م عیاده‌یه دابخین و سه‌نته‌رینکی ده‌روونی گه‌وره بکه‌ینه‌وه. من دوینن له‌گه‌ل راویزکاری بالای کاروباری ته‌ندروستی قسم‌مکرد، خوی هاوردیکی نزیکی و هزیری ته‌ندروستیه. ئه‌وه ته‌واوی مه‌سره‌فی جینگاکه ده‌خاته ئه‌ستقی و هزاره‌ت. ده‌بیت سوپاسی خودا بکه‌ین که جینگایه‌کی واله شوینیتکی دواکه‌وتیوی و هک دیلاواردا ههیه. من هه‌موو شتیکم بق جه‌نابی راویزکار پوونکرده‌وه. هستمکرد ههست به شانازی ده‌کات دیلاوار له پال زیندانه گه‌وره‌کاندا، کومه‌لینک شیتختانه‌ی گه‌وره‌شی تیدا بیت، ده‌یگووت ده‌بیت به یه‌کیک له نیشانه‌کانی گه‌شه و پیشکه‌وتن ... نازانم، کن چوزانیت،

رهنگه له سه ره قیش بیت». مامه سیام له گهله ماندو و بیوونی زوری ئه و روزهدا ئاره زوویه کی باشی هه بیو به رده وام قسے بکات. گووتی «پینوار، من زور بیر له تو ده که مه وه. گه عیاده که دابخهین تو بکم به چی؟» چ و دزیفه یه کت بدھمن؟ . نازانم هیچ ئاره زوویه کت هه بیت بق شیتخانه که، حه زدھ که یت له ویش له گه لاما نیش بکه یت؟ من زور پیویستم به تویه». من هیچم نه گووت، له راستیدا نه مدهزانی چی بلیم، گووتیم «پرسیاری من ئه وه یه، ئه شیتخانه یه گه برکریت وه، چهند شیت له خوی ده گریت ... لیت ناشارمه وه، من ترسینک دایگر توم، له هه مو شتیک ده ترسم، به لام به تایبەت له شیتخانه یه زور ده ترسم». مامه سیام پیاویکی زیره ک بیو خوی دهیزانی من ترسینکی گهورهم له وه هه بیه له شیتخانه که ناراسته و خو ببین به جهلا دیکی بینه حم که نیشمان ته نیا به ستنه وه و ئازار دانی خملک بیت. مامم به گومانیکی که میک چه پهله وه سه یریکریم و گووتی «پینوار دانیشه، دانیشه به رله وه برقم ده بیت ههندی شتی ترت بق پوونبکه مه وه، تو تا ئیستا گنجیکی به رزیبىنى. چی پیده لین؟ ئا ... ئایدیالیست... به لئن ئایدیالیستت. خوت ده زانیت گنجیکی ئایدیالیست واتای چی؟ ده زانیت؟ ده زور باش». ههندی جار زور رقم له قسەی مامم ده بیو، به لام ههندی جار به پیچه وانه وه. ئه شەو له شەوانه بیو که دلنيابووم قسەی گرنگ و تایبەت ده کات. گووتی «بەلئن، پینوار گویندگە ئه شتانهی پینت ده لیم زور گرنگن و ده بیت ته نیا بق خوتیان هه لبگریت. ههندی شت هه بیه مرۆف نایبیت بق هیچ کەسى بدرکینیت، هەتا عەزیزترین کەسىش، به لام من زور جار خولیایکی خراپ ده گریت، چی له ده روونمایه هە لبگریز، من نزیکی ده ساله ئه عیاده یه م داناوه، به لام راست ده ویت به ده گممن توانیومه نه خوشیک چاکبکه مه وه. من دکتوریکی سەرکە و تورو نیم. بەشى ئه وه خۆم ده ناسم و ده زانم که دکتوریکی سەرکە و تورو نیم، فاشیلیم... خوزیا ده بیووم به شاعیر، به لام تازه دره نگه، زور دره نگه. مامی خوت له

کەنجیدا شیعریشى نوسییوھ. بەلام ئىستا ئەوانە بەسەرچوون، ئىستا تەنبا  
 ئاواتم ئەوهىيە بتوانم يەك جار نەخۆشىك بە تەواوەتى چاك بکەمەوھ.  
 بەلام ئەوهى ناتوانم نەخۆشەكانم چاكىكەم، ھەمووى گۇناھى من نىيە.  
 نا مەلنى مامە سىيام دەھىيەوتى وەك پشىلە عەبىيەكانى خۇى بکات بە ژىز  
 خۆلەوھ. من نە بلىمەتم، نە هيچم. گەمزەكان لە تايەفەي زەريياواريدا كە  
 هيچ شىتىك نازانن، پىييان وايە من بلىمەتم، من زانايەكى گەورەم. باوكت  
 وادەزانىيت من هيچم لە ئەنشتاين كەمتر نىيە، بەلام دلىنيام تو كەسىيکى  
 عاقلىت و فرييوى ئەو قسانە ناخۆيت... من پىاوييکى فاشىلەم، كەسىيش لە  
 پىاوييکى زيرەك ترسنالاڭتەر نىيە كە دەزانىيت فاشىلە و وەك منىش دەتوانىت  
 خۇى بشارىتەوھ، خۇى وادەربخات كە دەتوانىت شتى گەورە بکات. ئەوه  
 لاي هيچ كەس مەدرىكتە، ئەوه نەھىنى منە، نەھىنى مامە سىياتە. من دەمەوەتى  
 راست و دروست پەروەردە بىت و چاوت بکەيتەوھ تا بزانىت لە كوى  
 دەزىت. نەخۆشى دەررۇن وەك نەخۆشى جەستە نىيە، لە جەستەدا دكتور  
 دەزانىت نەخۆشەكەي كويى دېشىت و ج پېشكىننېكى پېۋىستە و دەبىت  
 ج دەرمانىكى بىاتى. بەلام دەررۇن چىيە... كويى؟ لە ئىشەكەي ئىيمەدا،  
 چاكىرىنىوھى نەخۆش پېۋىستى بەوهىيە قول چىنگ بخېيە ناو بۇھى  
 نەخۆشەكانتەوھ، دەست بخېيە ناو ژيان و نەھىننېكانيانەوھ، بەلام لە  
 جىيگا يەكى وەك دېلاوار كارى وا ئەستەمە. ئىنسانەكان دەررۇنیان قىلىنىكى  
 گەورەي لەسەرە. من نە باوەرم بە بۇونى مەرۆڤى ئاسايى، نە باوەرم بە  
 بۇونى مەرۆڤى شىت ھەيە. بەلام باوەرم بە تارىكى و پۇناكى ناخ ھەيە.  
 مەرۆڤى تارىك ئەوانەن كە ناخىيان نابىنلىتى، وەك شەوهەزەنگىكى رەشە،  
 وەك بنكى دەريايەكى قول و تارىكە كە هيچ كەس نازانىت چى تىدا  
 خەوتتۇوھ. مەرۆڤ لە دېلاوار، بۇونەوھرىتكى تارىكە، هيچ كەس نازانىت  
 لەو دەريا تارىك و ترسنالاڭى زىزەوھىدا چى خەوتتۇوھ و ج جانەوھرىك  
 خۇى حەشارداوھ». وەستا و كەمىك بىرىكىردىوھ و گۇوتى «بەلنى ...

تاریکه. زور تاریکه. ئەم جانه و هرانه ناو تاریکی زوربەی کات خوتون، به لام پۇزىتىكىش دىت كە وريادەبنەوە، جانه و هرى زىرەكىن، دەتوانن لە ھەموو شتىكى مەرقۇف سوود و هربىگرن، لە خەيالەكانى، لە خەونەكانى، لە فەلسەفەكانى، ھەتا لە باشىيەكانى مەرقۇفيش، لە عەشقى، لە ئۆمىدى، لە ئاواتە پاكەكانى... لە زانستەكانىشى. كە ئەم جانه و هرانه بەربۇون تەنيا دوو رېنگامان لە بەردەمدايە بۆئەوهى بىيانوھەستىنن». وەستا و قوول سەيرى چاوى كىردىم، وەك ئەوهى بىەويت جانه و هرەكانى ناو ناخى منىش بىيىت، بە هيمنىيەكى ترسناڭ دووبارەيىكىردهو «تەنيا دوو رېنگا ... تەنيا دوو رېنگا، كە هەر دووكىيان وەك يەك بەرەو وېرائى دەرپۇن». ماوەيەكى كەم بىدەنگ بۇو، وەك نەيەويت درىيەز بە قىسەكانى بىدات ياخود ھەستېكەت خەرىكە شتىك دەركىتىت كە نايىت بىدرىكتىت، گووتى «نامەويت گەنجىكى ئايدىيالىست بىت. سەرى خۆت پېرىكەيت لە تروھاتى مەرقۇدقۇستانە. دەبىت ئەوه بىكەيت كە پىتىيىستە. ئەوه بىكەيت كە پزگارىتەكەت. شتىك مەكە جىاواز دەرىكەويت، لە شارىكى شىتى وەك دىلاواردا عەقل مەرقۇف شىتىدەكەت». من بە هيمنى پرسىيم «ئەو دوو رېنگا يە چىيىن؟». دواى ھەناسەيەك و ئىسىتىك گووتى «يەكىنikiان ئەوه يە شتىك بىدقۇزىنەوە، مەرقۇفەكان بىتوانن بۇي بىئىن و بۇي بىرەن، بىتوانن پەلامارى بىدەن و جانه و هرەكە خۇيانى تىيەربىدەن. ئەويتىشىيان ئەوه يە بىانگرىن، بىانخەينە زىنداھەكان و شىتىخانەكان، لە ويش ناتوانىن زور نەرم بىن، ناتوانىن پاسەوانى نەخۇشمان نەبىت، ناتوانىن سزاي قورس دانەنин. دەبىت پاسەوانەكان و پزىشكەكان و ھاوكارەكانىيان بە ھەمان شىوهى دىلەكان و شىتەكان، تاوانبار و نەخوش بىن تا بىتوانن شىتىخانەيەك بىبەن بەرىۋە».

مۇچەركىكى سارد بە ھەموو لەشمدا ھات. نەمدەزانى بلىم چى. مامى وەك بىەويت زياتر بىمترسىتىت، سەيرى ناو چاوى كىردىم و بە دەنكىكى بىسۇز گووتى «ئەوه راستىيەكەيەتى. تا لەم دەرۈونخانە بچوکەداین

ده توانین هیمن بین، نه خوشە کانمان کەس و کاری خویان لە گەلدايە کە دەیابنەستتەوە، بەلام لە شىتىخانە دەبىتەت ھەميشە زنجىرىك و قامچىيەكت بە دەستتەوە بىت، ئەوه تەنبا رىگايە، ئەوه تەنبا شىوه يە». من ھاوارمكىد «بۇ؟ بۇ دەبىت وابىت؟ چ پىويىستەكتات وابىت؟». گۇوتى «لە بەرئەوە دىكتورىك يان دە دكتۆر كە خویان شىتن، ناتوانن شارىتك دەرمانىكەن كە ھەموو يان شىتن».

وايگۈوت و بە جۇرىك دەستى راوهشاند، وەك بلىت ئىتر بەسى، با لىرەدا ھەموو شىتىك كۆتايى بىت. جولەي دەستى توندىيەكى شاردادوھى تىدا بۇو كە لە مانا و ناوهپزكى و شەكانى تارىكتىر و پەقتىر بۇو.

## خەمونىت لە دەفتىمرى خەمونمەكانمۇھ

شەو ساردىبوو كە چۈرمە دەرى، ھېچ كات شەوى ھاوين وا سارد نەبۇوە، نە مدیوه ھەواي شەوى ھاوين وەك ھەواي زەمھەرير بىت. ھەستمەكىد تەمىكى ترسنامى لىن دەئالىت، تەمىك ئازارم دەدات، بۆنىتىكى تىزى ئەو گەلا و درەختانە چۈون بە سەرمدا كە پىشىر لە كاتى وريايىمدا بۆنىان نەبۇو. شىتىك بۆنى نەھىنى درەختە كانى دادەگىرساند، وەك مانگ كە بە جۇرىكى سامانىك و ترسىتەر پۇناكى خۆى لە سەر سەرم داگىرساند بۇو. سەيرى دەستى خۆم كرد وەك يەكىك ھىتىمايەكى تايىھتى لە سەر كىشىبىت، وەك شەيتانىك پىتە كانى كەنەتىكى پىرۇزى پىچەوانە لە سەر دەستم نوسيبىت. زەخرەھەي پىتە كان بە جۇرىك تىكە لاو و پىچ خواردوبۇون، بە ئەۋىزىھا دەچۈون. شەو ساردىبوو، من بالىندەي زۇرم دەبىنى، بالىندەكان ھەتىنە پۇناك بۇون، وەك ئەوهى پۇز بىت. شەو ساردىبوو، من تارىكى زۇرم نەدەبىنى، وەك ئەوهى بۇ تارىكى بىگەرىم، دەستم بە زولەتىكدا دەگىزرا كە

زولمهت نهبوو. له ناكاو دهنگىك بانگمدهكات پىتىوارى زەريياوارى. پىتىوارى زەريياوارى. پىتىوارى زەريياوارى. به پىداگرىيەكى زۇرەوه بانگمدهكات... وەك ئەوهى بەو بانگىكىدەن بىھۆيت بىكۈزۈت، به جۇرىنگ دان به پىتەكانى ناواھەكە مەدا دەنیت وەك بىھۆيت خويىنم لىپەيەننەت. تا ئەو بانگمبەكەت، من زىياتر ئازارىم دەبىت، ئازارىك نازانىم لە كويىوه دىت، نازانىم چ جۆرە ئازارىكە. نازانىم ئەو دەنگە لە كويىوه دىت، بەلام دەزانىم نزىكە لىمەوه، هېننەت نزىك كە دەبىت ناو سەرى خۆمى بۇ بىگەرىم. له ناكاو شەقامى درىيەز دەبىنەم، ئەستىزە دەبىنەم كە پۇناكىان لە پۇناكى ھەموو ئەستىزە يەك گەورەترە، پىاوانى ترسنەك دەبىنەم كە تەننیا سىيەرە درىيەزەكانىان بە شەقامەكاندا دەبروات و خوييان دىيار نىن. له ناكاو وەك لە جەنگەلدا بىم، ھەزاران ئادەمیزازى دەبىنەم كە ھەموو لە نەخۇش دەچن، پىندەچىت ھەموو بىمارىيەكى نادىياريان گرتىتت، ھەموو بە زنجىر بە درەختەكانە و بەسەتراونەتتەو، بەردەۋام ئەو جەنگەلە گەورە دەبىت و بەردەۋام بۇلە بالىنەيە لەسەر ئەو جەنگەلە دەسۈرىتەو گەورە دەبىت و بەردەۋام ژمارەي مەرۇفە خەستەكان كە جەنگەل دىلىكىرىون ذوقىر دەبىت. ھەندى شت بەسەر شەقامەكاندا تىلەبىتەو كە لە كاتىزمىرى گەورە دەچن، بەلام كاتىزمىرى نىيە، قالبىكە پۇخساري كەسانىكى لەسەرە كە چاوابيان نۇقاوه، پۇخساري كەسانىكە پىندەچىت خەوتىن يان مردىن. بەسەر ئەو پىگايەدا پادەكەم و وا ھەستىدەكەم ئەوه بالىنەكانە بانگمەكەن. بەلام دەنگىكى كەورەيە، دەنگىكى بىرىندار و ترساوه، ھاواردەكەت «پىزگارم كە ... پىزگارم كە». سەيرى چواردەورى خۆم دەكەم و ھىچ كەس نابىنەم پىزگارىيەكەم... بەلام دەنگىكى بىرىندارە كە وەك ژەھر دەچىتە خويىنەوه. دەمەويىت بىرۇم و ناتوانىم، دەمەويىت بىگەرىمەوه ناتوانىم، خەونەكە توند دەمگرىتت، نە دەتوانىت بىبات بۇ پىشەوه و نە دەتوانىت بىكىزپىتەوه بۇ دواوه. دەزانىم كەر بە ئاگانەيەمەوه دەخنەكىم...

## ۱۳

پروفیسور به هنام، پیاوینکی لواز و بچکوله‌یه، پیشینکی سپی درینزی هه‌یه، و هک زور له پروفیسوره‌کان چاویلکه‌ی له چاودایه، و هک ئهوان کتیبیکی توند ناوه به سنگیه‌وه. به لام جیاواز له پروفیسوره‌کان خهندیه‌کی پیرانه‌ی شیرین له سه‌ر لیویتی، هر کاتیک ده‌تینیت و هک ئوه‌هیه و هچه‌یه‌کی خزوی بینیتیت که خوشیده‌ویت، خهنده‌که‌ی جوانیه‌کی تایبه‌تی به خشیوه‌ته ده‌موچاوه باریک و ئیسکن و چرچه‌که‌ی، ناوچاوانیکی به رزی هه‌یه له‌گه‌ل قژیکی سپی چر، جه‌سته‌ی به جویریکی به‌رچاو بی‌جورم و پوکاوه‌یه، به لام ئه‌و خهندیه روخساریکی داوه‌تی که سه‌یریده‌که‌یت و اده‌زانیت پیاوینکی زور به‌هیزه، که سه‌یریده‌که‌یت جگه له پروویه‌کی خوش هیچی تر نابینیت. من له‌و هه‌یکه‌ل و قیافه‌ته شیرینه‌دا پروفیسورم بینی. له‌گه‌ل سئی ئنی و هک خزوی پیردا له ناوه‌پراستی کتیخانه‌ی گه‌وره‌ی موزه‌که‌دا و هستابوو، به ده‌ستینکی کتیکی گه‌وره‌ی نابوو به سنگیه‌وه، به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی یاری به چاویلکه‌که‌ی ده‌کرد. ئنه‌کان هاتبوون ئیشی رؤژانه‌ی خزویان بکهن. که منی بینی به‌و خهنده گه‌شه‌وه به‌رهو پووم هات و گووتی «قسه» مه‌که بزانم ناوه‌که‌تم له یاد ماوه؟ مامه سیامه‌ندت له هاورپی نزیکه‌کانمه... هاورپی نا، هاورپی دروست نییه، من زور له‌و به‌ته‌مه‌نترم، هه‌ندی جار هه‌ستنده‌کم هینده پیرم که ناشیت باسی هاورپیتی بکه، زریفان، تو

ناوت زریثاره کوری سه عیدی زه ریاواریت، باوکت بازرگانیکی ناسراوه». من پیکنه نیم و ناوه کم بتو راستکرده و. به همان خنده‌ی شیرینه وه گووئی «ناو گرنگه، ناو ده بیت وه ک خوی بنوسریت و بخوینیتیه و، بتو ئه مانه تی میزوویی. بؤئه وهی مروف به هلهدا نه چیت و شتکان وه ک خویان بنوسریتیه وه ناو گرنگه بمانبوره، کاک پینوار نازانم پیشتر هاتویته مؤزه خانه که مان، پیشتر سه ردانست کردیون؟». من به شه رمیکه وه دلیم «نه خیر ئه مه یه که مین جاره ریگام ده که ویته مؤزه خانه که‌ی به پریزان». بؤئه وهی هیمنمبکاته وه دلیت «ئاساییه، ئاساییه... هر تو نیت، چهندین ساله میوانه کانمان ته او و کم بوونه ته وه، له مانگدا له چهند که سیک تیناپه ریت، خه لکیکی زور دوزمنایه تیمانده کهن، بهلام ئیمه ئیشی خومان ده که‌ین، وه ک ده بینیت ئه م ژنانه هه مموو بؤزیک توزی سه رکتیه کان ده سرین، پاکیاندە که‌نه وه، بؤئه وهی هه میشه ئاماده بن، جوانی کتیب له وه دایه که هه میشه ئاماده یه کینک بیخوینیتیه وه، به پیچه وانهی ئیمهی مرؤفه وه که ناهیلین کس بمانخوینیتیه وه. وره کوری خوم، وره... بهشی هره زوری ئه م کتیبانه هیچ کس نهیخویندونه ته وه، بهشی هره زوری ئه م کتیبانه لیره چاپکراون، هندیکیشیان له ولا تانی دیکه وه، به هۆی په یوهندیم به نوسه ران و پرو فیس قورانه وه داوامکردون، هندیکیان به پوست له دووره وه گیشتون، هندیکیشیان به قاجاغ، بهلام هر چونیک بیت گرنگ نیه، دواجار کس نایانخوینیتیه وه، کتیبه کان چاوه پریده کهن و چاوه پریده کهن، بهلام کس دهست نابات بیانخوینیتیه وه. هستده کم ناخوشترین جزری چاوه روانی، چاوه روانی گنجیک نیه بتو خوش ویسته که‌ی، چاوه روانی دایکیک نیه بتو گه رانه وهی کوره که‌ی، به لکو چاوه روانی کتیبکه بتو خوینه ر. هندیک له کتیبه کانی من دهمی ساله چاوه روانن. هندی جار خوم کتیبک یان دووان هله ده کرم و ده یانخمه بنده ستم و ده یانبه مه وه بتو ماله وه، ده مه ویت کتیبه کان دونیا بیین، بینه ده ری، بکرینه وه و حرفه کان هه تاو

لیيان بدان. من واده‌کم، جار جار کتیبه‌کان ده بهمه ده ری و دهیانکه مه‌وه تا خور له لاپه‌هکانیان بدان، تا هه‌وا هلمژن، تا لم کتیخانه‌یه‌دا نه‌خنکین». دهنگیکی خوشی ههیه، دهنگی پیریکی به توانایه که هیشتا زیان به هه‌موو توانایه‌وه له خوینیدا ده‌جولیت. به هیمنی ده‌ستم ده‌گریت، زور له میزه هیچ که‌س بهم جوزه ده‌ستی نه‌گرتووم، ده‌لیت «ده‌تowitzت له کوی دابنیشین، لیره یان له ده‌ره‌وه یاخود له نوسینگه‌که‌ی خۆم که له هه‌موو جیگایه‌ک هیمنتره. ئه‌وی له هه‌ر شوین باشتله، با بچین بق‌ئه‌وی. بەلئی باسی چیم ده‌کرد... ئا گیان. گووتم، خەلک نایه‌ن بق مۆزه‌خانه، بەلام له‌گەل ئە‌و‌م‌شدا شوینه‌که ده‌بیت هه‌بیت، گەر مۆزه‌خانه نه‌بیت وەک ئه‌وه وايیه میزۇو نه‌بووبیت، وەک ئه‌وهی ئىئه ئە‌م‌رۆ له‌دایک بوبیتین، له کاتیکدا مرۆف کونه، دیلاوار کونه، من کونم. من سەرنجم داوه، خەلکی جیاوازییه‌کی زور له نیوان سەردانی مۆزه‌خانه و سەردانی گورستاندا ناکەن... يەکیک له بە‌دەختیه‌کانیش ئه‌وهیه که من وەک دامه‌زینتەر و بونیادنەری ئەم مۆزه‌خانه‌یه هیچ کات نه‌متوانیو بقیان رwoo‌نگه‌م‌وه. ئىنسان که زیانی وەک بە‌پیوه‌بەریکی مۆزه‌خانه بە‌سەربەد کاتیکی زورى بق نامیتتەو قسە له‌گەل هاودەم و هاوسەردەم خویدا بکات، ئەو کاتیک دەبینیت میزۇو له‌لای خەلک شتیکی بېتىخ، ئىدى ئىستاش له پیش چاوى بېتىخ ده‌بیت، چونکه هه‌موو شتیک دواجار ده‌بیت بە میزۇو. بەداخه‌وه من پیاویکی ئیماندار نیم، شتەکان نه دەچن بق بە‌هەشت و نه دەچن بق دۆزەخ، بەلکو دەچنە میزۇو‌وه، ئه‌وه تاکه مەخزەنیکی راستەقىنه‌یه کە ئىمەی ئاده‌میزاز هه‌مانه، له‌وه زیاتر هیچ جیگایه‌کی ترمان نییه شتەکانی تىدا هەلبگرین... هەلبەت گەر بە‌هەشت و دۆزەخیش هەبیت، هیچ له‌وه ناگوریت، مرۆف دواجار ناتوانیت میزۇوی خۆی یان شاره‌کەی له‌گەل خۆی بیات بق بە‌هەشت یان دۆزەخ».

ھەمیشە بەو خەندە شیرینه‌وه له ژیز چاویلکە‌کە‌یه‌وه سەریدە‌کردم.

دهیزانی من حزم له بیستن و بینینی قسه و خنده‌کانیتی، تا بهردم نوسینگه‌کهی خوی بهردهام قسه‌ای بتو کردم. گووتی «من خوم نهم موزه‌خانه‌یهم دروستکردوه، تمهم نم پازده سال بتوه که دهستم پنکردوه، له پازده سالیدا نخشکه‌کم له‌سه‌ری خومدا کیشاپوو، هممو ئم موزه‌خانه گوره‌یه که ئیستا تو دهیبینیت له پازده سالیدا به تهواوی، بەم شیوه‌یه، به هممو ئم دیکور و پیکختن و ئاساسه‌وه له خه‌یالمدا بتوه، دوو هاواری بتوین، هردووکمان پیکوه ئم خیاله کاوته سه‌رمان، بهلام به هوی بارودوخنیکی تایبه‌تهوه هاواریکم زوو دوورکه‌وتهوه، دیلاواری به جیهیشت و چوو بتو جیگایه‌کی دی. من له شازده سالیدا پروژه‌کم خسته سه‌ر کاغن، له حفده سالیدا ئم پارچه زه‌بیه بتو تهراخانکرد که به ئیرس له باپرمه‌وه بقۇم مابووه‌وه، له هەزدەدا دەستمکرد به دروستکردنی. ھلبەت سالانیکی خایه‌ند تا تهواو بتو، له پەنجا و پېنج سالى راپوردوودا بهردهام ئیشم تىدا کردوه، بهردهام گوره‌م کردوه». له ناكاوا سه‌یریکردم و گووتی «پینوار، بزانه جىڭام زور زوره، ئىر پېنى ئىمە به دووقات، چەندىن ژىززەمىنى گوره‌ی تىدایه، جىڭاى ئەوهى تىدا دەبىتەوه ھەم ئىستاي تىدا بشارىنه‌وه و ھەم راپوردوو ...» كەمیك سەرسامانه سه‌یریکردم و گووتی «ھەم پاشەرۇز... ھەم پاشەرۇز ... ئەوهەت لە بىر نەچىت». قسه‌کانى سه‌یر هاتنە بهر گوئىم، وەك ئەوهى شتىك لە سەر داهاتووی من بزانىت، يان وەك سەرەتا كۆمەكىكىم پىشكەشبكات كە دلىياب پۇزىك پىويستم پېنى دەبىت. نوسینگه‌کهی خوی زور گوره‌بتوو، بهلام لەبرى ئەوهى لە ژوورى پىتشوارى بهرپۇه بهرى موزه‌خانه‌یەك بېچىت، لە ژوورى خوتى نوسه‌رېتكى دىوانە و شېرەز دەچوو. بە پىتكەننە‌وه گووتی «كەسىك خەريکى پىكخستنى مىزۇو بىت، ناتوانىت ژيانى تاييەتى خوی زور پېكبات، ئەوه يەكەم شتە كە دەبىت لە سەر ھەر مىزۇونوسىك بېزانىت... مەرۇف ناتوانىت بهردهام نەزم و پېتكى بخاتە ناو شتەكانه‌وه،

عهفومکه ... عهفومکه کورم، ئىرە وەك بەشەكانى ترى مۆزەخانەكە سەيرەمكە. لىرە ھەموو شتىك نەزم و جوانى خۇى ھەيە ئەم ژۇورەي خۇم نەبىت، ئىرە وەك جىتكەن ئەنم وايە، زۇرجارىش ھەر لىرە دەخەوم، ھەلبەت مالى خۇم ھەيە، بەلام ھېچ كات ئارەزۈوم نىيە نەزم بەخەمە ئىيانى خۇمەوە، نا حەزى ئىنسان لە جىنگايدەكەوە بۇ جىنگايدەكى تر دەگۈرىت. من نارىيکى لە ئىيانى خۇمدا بەوە راستىدەكەمەوە كە ئەم مۆزەخانەيە لەپەرى نەزم و پىشكەستىدا پابىگرم. بەلىنى، لەۋەدا رەحم و بەزەيىم نىيە». من لەسەر كورسىيەك بەرامبەر خۇى دانىشتم، لە پشت مىزەكەيەوە، ھەرچەند خەندەكەيى گەورەتر و درەوشاؤھەر دىياربىوو، بەلام خۇى بچۈزەلەتى دەردەكەوت. قەلەمەنلىكى ھەلگىرت و كەمىك ھەيلى نارىيکى لەسەر لايپەرەيەك كېشىا، كەمىك سەرسام سەيرىيەكىد و گۇوتى «بۇم باسبىكە چىت دەۋىت؟». پىرسىارەكەي تۈزىك كتوپپ بىوو، چونكە من نەمدەزانى چىم دۇيت. مامى ناردىبۇومى زانىاري لەسەر مىزۇوى دىيلاوار وەربىگرم، بەلام چىم بگۇوتايم، بلېم زانىارييم لەسەر مىزۇوى دىيلاوار دەۋىت؟ . ئەوه قىسىيەكى گەمزاڭە نەبىوو؟ . من سەيرىيەكىد و دلىنابۇوم خۇى زۇر شىت دەزانىت، بىئەوەي زۇر بىرېكەمەوە گۇوتىم «بىنگومان جەنابى پىرقەيسۈر، خۇت دەزانىت». ھەستىكىد دەستەپاچەم، بە ئارامىيەوە گۇوتى «حىكايەتى ئەو خەونە منىشى نازارەتتىكىد، منى لە ھەر كەسىكى تر زىاتر ماندووكردۇ». من بەسەرسامىيەوە پىرسىيم «جەنابى پىرقەيسۈر ئىيە خەونە كەتان بىننۇو؟». «نا. بەلام وەك مىزۇونۇسىكى ترسىنەكى گەورەم لە خەونە كە ھەيە. خەونە كە پىشىنەيەكى كۆنلى لە مىزۇوى دىيلاواردا ھەيە، ئەمەنچە كەس نازانىت كە دىيلاوار چىن و بۆچى دروستىكراوه، مەرۆف كەر وردىتەوە دەتوانىت ھەموو شتىك بە رۇشنى بىبىنەت ... من لەو سوپە گەورەيە كارەسات دەترسم». من بە وردى گۆيىم گىرت و پىرسىيم «پىرسىارەكەي من ئەوهەيە: ئایا زانىاري پىتىمىستان لە بەرىزتەنەوە سەبارەت بەو پابوردۇوە

دهستده که ویت، چونکه و هک مامه سیاشم پیشی را گهیاندون، زانیاری بیه کانی  
ئیمه له و پووه و شتیک نییه به زانیاری به ریزان و براورد بکریت. هندیک  
خملک، گه ر به ژماره که میش بن خونیک دهیین، دهمانه ویت ئه وه...».  
قسه کانی پیبریم و که میک پیکه نی و گووتی «سهره تا مروف ده بیت بزانیت  
دیلاوار کوییه. بزانیت له کوی ده زی، هر وختیک ئه و شستانی زانی  
ئیتر هیچ شتیک سهیر نامیتیت. من دهمی ساله دکتور سیامه ند ده ناسم،  
که م که سه بینیو دیلاوار به جینه بیلت و بگه ریته وه، ئه و یه کیکه له وانه.  
پاستت بیتلیم من زور ئه و که سانه خوش ناویت که دیلاوار به جینه هیلن و  
ده گه رینه وه. گومانیان لئ ده که م، ده شیت هه موو کاریکی ترسناک بکن تا  
بو خویان بس له میتن هله نه بون، بیسه لمیتن لیره ش ده توانن خوش بژین،  
بیسه لمیتن شتیکی زور گه ورهیان له دهست نه داوه که جیهانیان گوریوه ته وه  
به ژیان لهم شاره دا. من دهیان ناسم، هه میشه دهیانه ویت ئه و دهستکه و تانه  
به دهستی دهیتن، ئه و پله و پایانه دهیگرن له خملکی دیلاوار به رزتر  
بیت، به لکو ئه وه قهربووی دو رانی دونیایان بو بکاته وه. به لام گه ر هق  
بلیم تا ئیستا شتیکی له و جوره م له دکتور سیامه ند نه بینیو. ئه و لوانه  
بوو که هاته وه بو دیلاوار و دهیزانی هله یکرد وه، ئیتر له گه ل هله که می  
خویدا ژیا. سه ره تا تا له ماله کونه که بایپر تدا بوو، زور سه ردانده کرد.  
بهر له وهی ژن بھینیت. هله بت زه مانیکی زور تیه بیوه، ئه و کات ده بیت  
تو مندال بو و بیت، ما شه لا، من نه مدہ زانی کاک سه عید زه ریاواری کوبی  
و ههای ههی». من سوپا سمکرد و پله م بوو زوو بکویته باسی دیلاوار.  
بو ئیستیک خرم و هک غریبیه یه ک هاته برجا و که ئیستا گه یشتیتیه ئه م  
شاره و بو باسیکی تاییت پو و یکرد بیت زانیه ک، تا نه بینیه کی ئه م جیگا  
نامویهی بو ئاشکرابکات. بیثارامی منی خوینده وه و گووتی «دیلاوار  
زور کونه، زور کونتره له زیندانی سه ره کی دیلاوار که لای زور بیه  
میژو و نوسه کان و هک سه ره تا سه ره تا کان، و هک بردی بناغه هی شاره که

سەيرىدەكەن. نا، جىڭاكە مىزۇوېيەكى كۆنترى ھەيە، ھەلبەت وەك شار لەگەل بناغەي زىندانەكەدا دەست پىتەكەت، بەلام خاڭەكە مىزۇوېيەكى دېرىپىتى ھەيە». خەندەيەكى گەورەي گىرت و چاوىلەكە كەي تۈزىك جولاند و گۇوتى «ھېچ شارىنگ سەرەتا شار نىيە، ھەموو شارىنگ سەرەتا زەھوبىيە، زەھوبىش ژيانى خۆى ھەيە. ھەندى كەس زەھوبى بە پۇوتەن تىتەكەن، بە پارچە خاڭىكى مردوو، بەلام زەھوبىش ژيانى خۆى ھەيە، مىزۇوە خۆى ھەيە». قاقايەكى جوان و مۇسىقىلىدا، دەنكى زور گەنجانە بۇو. گۇوتى «دىارە ژيانى وەك ژيانى ئىمە نىيە، خاوتر و درېزتر و ھېمىنترە». من پىكەنیم و پرسىم «بەلام ژيانى زەھوبى چۈنە؟ بۇ نمونە، ژيانى زەھوبى دېلاوار دەبىت چى بۇو بىت؟». «بەلنى ئەوه ئەسلىن چىرۇكە كەيە. دېلاوار بەر لەھەي بىى بە شار سەرزەمەننەكى تايىبەت بۇوە، دىارە ھەموو سەر زەمەننەكى سەرزەمەننەكى تايىبەت، بەلام دېلاوار سىفەتىكى تىدابۇوە لە ھېچ زەمەننەكى دىكەدا نەبۇوە. خاڭىكى بۇوە مەرۆف تىيىدا خەونى نەبىنیو... ھەلبەت، ئەفسانەكان وادھلىن. مەرۆف لە ھەموو جىڭاكە كەدا خەونى بىنیو... لە چوارقۇرنە دۇنيادا ئادەمیزازەكان خەوبىن بۇون، خەونى خۆشىيان دىيە، ناخۆشىيان بىنیو، لىرە نەبىت. خىلە كۆچەرىيەكان يەكەمینى ئەوانە بۇون كە دەركىيان بەم نەھىتىيە كردو، ئەو كەسانەي بە دەست بەدھەونى و مۇتەكەكانەو نالاندويانە، ئەوانەي شەوييان پېر ترس و دىۋەزمە بۇوە، رۇوييان لىرە كردو، نزىك دەرياچەي دېلاوار دەوارىيان ھەلداوە، پېيان وابۇوە ھەندىيەك پۇچى پېرۇز كە لەو دەرياچەيەدا دەۋىن، ھەموو جۆرە شەپتەننەك دەردەكەن كە وادەكەن مەرۆف خەونى خراب بېبىتىت، ئەوانەيان ناوناواه پاسەوانەكانى خەو ... ھەلبەت وەك ئىمە نەبۇون، ئىمە خورافاتى ترىن، لە زور رۇوە خورافاتى ترىن. بەلام واز لەھەي بەھىنە. وەك چىرۇكە كان دەگىزىنەو، ھەر زوو ناوابانگى ئەم سەر زەھوبىيە بە دۇنيادا پۇيىشتۇوە. كىن چۈزانىتىت، لەوانەيە ھەموو چىرۇك بىت، من ھەموو ژيانم بە مىزۇوە وە

سه رقال بووم، میژوو زانست نییه، زانست شتیکه یه قینی تیدا بیت، میژوو  
یه قینی تیدا نییه. مروف موزه خانه کان دروستده کات بوئه وهی باوده ر به  
خوی بهینیت، بلیت میژوو دهینم، خوی فریوبدات و بلیت پاستیه کان له  
دهستدان، به لام دوای تامه نیکی دریژ له موزه خانه کاندا، دوای تامه نیکی  
دریژ دریژ... من له هیچ دلنجاییم».

گهرجی قسه کانی زور غه مگین بون، به لام هستم نه کرد خوی  
مرق فیکی غه مگین بیت. هستایه سه رپین، سورا حییه ک ثاوی گهوره له  
سوچیکدا دانابوو، که میک ثاوی تیکرد و فرموموی له من کرد، من گووت  
«سوپاس». چهند په رداخیکی پرپی له سه ر یه ک داکرد و خواردیه وه، وه ک  
ماندوو بیت دهستی گرت به سه ریه وه و گووتی «خه لک همن هوگری  
جگه ر ده بن و ناتوان وازی لیبھینن، هه یه هوگری شه راب و مهی ده بن،  
من هوگری ئاو بوم. دکتوره کان ده لین ده بیت وازی لیبھینیت، ده بیت وازی  
لیبھینیت... به لام به رد وام هستد کهم ناوه وهم وه ک ئینسان پیویستی به  
شتنه. ئوهی میژوو زور بخوینیت وه، ناچاره بهو جوره خوی له گوناھه کانی  
ئاده میزاد پاک کاته وه. دهزانم ئیستا مامه سیات ده لیت، نه خوشیت و ده بیت  
پشووبدهیت، ده بیت بزانین کون ج گوناھیکت کرد وه. به لام من هیندهم  
ده بارهی گوناھی ئوانی تر خویند وه، کاتم نه بوروه فربای گوناھی  
خوم بکهوم». من پیکه نیم و گووت «راستان ده ویت پروفیسور من له  
مامه سیام تیناگه م، هندی جار ده لیم ده بارهی ئهم با بهت یان ئه ویتر،  
دلنیام مامه سیام به مجوره بیرده کاته وه، به لام دوایی ده بینم وانیه و  
من به هله دا چووم... سه یرده کم پیچه وانه شته کان ده بینیت». دهستی  
پاوه شاند و هندی کتیب و فایلی له سه ر میزه که جولاند و گووتی «ئه هلی  
زانست بهو جوره ن، هه میشه دهیانه ویت شتیک بلین که که س چاوه روانی  
نه کرد وه. به دریژایی میژوو وابوون. زور جار خیانه تیش ده کهن، بوئه وهی  
بیسے لمین وه ک خه لکی تر نیشتمان په روهری گه مژه نین».

من پرسیم «بلام دیلاوار که دروستبووه؟».

دهمویست به راستی بکه ویته سه رباسی میژوو، به هینمنی له چینگای خوی دانیشته و گووتی «دهلین یه کتیک له شاههنشاکان چیرقکی ئەم سەرزەمینه دەبیستیت، خوت دەزانى شاههنشاکان راسته حومى ئاسمان و زھوی دەکەن، بلام دەسەلاتیان بەسەر خونى خوياندا نییە. دەتوانن بەر لە سەدان لەشکری بەھیز بگرن، دەتوانن تاج و تەختى دەیان میر و گزیر تېکیدەن، بلام بەرى مۇتەکە و دیوهزمەی ناو خەونیان پى ناگىريت. وەك دەلین، شاههنشا كە ھەموو خەلک و خوداي زەمانى خوی لىنى بەقىن بۇون، بە دەست مۇتەکەی ناخوش و ورىنەی شەو و ھاوار ھاوارى جانەوەرانى ناو خۇنەوە ھەراسان دەبىت. دەمیك چیرقکی ئەم سەرزەمینه دەبیستیت، دەم و دەست تەدارەك دەباستى و لەگەل ھۆردویەك لە دەست و پیوهندا دېنە پۇخى دەریاچەی دیلاوار. شاههنشا بەم ھەوارە كەلەك بە كەیف دەبىت، خۇشىيەكى ئىنجىگار و ئاسوودەگىيەكى زۇر ھەست پىتەكەت. چى لەوە خۇشتىر ھېيە پادشا بىت و زەمینىك بەزۈزىتەوە خەونى تىدا نەبىت. ئىتىر ھۆردو دەخات و ھەوار ھەلەددات و دەيەوەيت لىرە بىزى، بلام دەمیك خەلکانى سىتم دىدە و داخ لە دل بە كۆچى پادشا دەزانى، خەونى ئازادبۇون دەپەرتە سەريان. شەپىكى ساماناك دادەگىرسىت، لافاوى خوين لە دەیان گوند و شاردا ھەلەستىت، زىندانەكان پىرەبىن لە ئازادىخوازانىك كە خەون بە پىزگارىيەوە دەبىن، شاههنشا بە ناچارى و بە لەشکرىكى گەورەوە بەرەو پايتەختى كۆن دەگەرتەوە. كەپانەوە شا ھەرەس بە شۇرۇشكىزەن دەھىنەت. زىندانەكان پىرەبىن لە دىل، سىيدارەدان دەبىت بە كار و پىشەپۇزانە. بلام ھەندى لە شۇرۇشكىزەن ھېچ نايانترسىنەت، خەونى جەنكىكى نوى، ھەلگىزانەوەيەكى تازەتەخت و تاجى شاهانە لە زىندانەكاندا بەرەۋام دەبىت... تا شەۋىك پادشا دەكەوەيت سەر خەيالىكى شەيتانى».

دیاربوو بەشى زورى ژيانى لە گىپانەوهى چىرۇكە مىزۇوېيەكاندا بىرىتىسىر. هناسىيەكى ھەلکىشا و خەندىيەكى گەورەي گرت و بە ھەنلىنى گووتى «دىلاوار لەۋىتە دروستىدەبىت. پادشا بېرىاردەدات زىندانىكى گەورە دروستىكەت، زىندانىكى زور گەورە. ھەممو پادشاكان و حاكمەكان لە كۈنهو تا ئىستا بۆ جىڭايەك دەگەپىن ئىنسانەكان خەون نەبىن. دەستىيەك لە سەرانى ياخىيەكان ھەلدەبىزىرىت و دەياننىرىت بۆ يەكەم بەندىخانە. دروستىرىنى بەندىخانەكە چەند سالىك دەبات، دىلەكان ئەم ماوەيە، لە كۆلىت و قۆخەلەي بچوڭدا دىلەبن. زىندانەكان ئارام دەبنەوە، نە ھەواى ئازادى لەسەرياندا دەمىتىت و نە مەيلى شۇرىش. دىلاوار لەۋىتە ھاتووە... لە سەرەتاوه خەون لە دىلاوار مانايەكى ترسناكى ھېبۈرە. خەون لە دىلاوار جىاواز لە ھەممو جىڭاكانى دونيا، ئەو ترسە گەورەيە كە شارەكە بەرەو ويزانەيى دەبات».

«زىندانەكە سەرنجى ھەممو حاكمان و زوردارانى دونيا پادەكتىشىت، دەلىن ورده ورده ئىدارەي زىندان وەك شتىكى سەربەخۇ لىدىت. پىتەچىت بېرىۋە بەرائى زىندان بىنکە و بىناغەي شارەكەيان دامەز زاندىت، پاسەوانەكان و دەستەي پايىكىرىنى كاروبارى زىندان يەكەمین كەسانىك بۇون مالىيان پىتكەوەناوه و خانوويان دروستىرىدو. يەكەم بېرىۋە بەرەزى زىندان ناوى موسەيەلم بەگە، پىاوىيکى بلىمەت و كارا و دلرەق بۇوە، دەسەلاتى موتلەقى خۆى بېرەحمانە بەكارەتىناوه، وەك دەلىن جىڭە لە خودى شا ھىچ مەرجەعىتىكى ترى نەبۇوە، بەوهدا شاھەنشاش ھىدى ھىدى پىر و كەنەفتە كەوتتووە، موسەيەلم بېگىش سەربەخۇيى تەواوى وەرگەرتۇوە. موسەيەلم بەگ پەيوەندى لەگەل زور لە مەملەكتە دوورە كانىشدا دەبەستىت. دەلىن بە كاروانىتىكى گەورەوە گەراوه و كىرىيەستى لەگەل پادشا و ئەمير و والى و خاوهن ئەمارەتە دوورە كاندا مۇركىردو، لە ھەممو جىڭايەكى دونياوه دىلى ھەتىناوه، مانگانە بە قافلەي تايىبەت، زىندانىانى خەترىناك لە زور جىڭاي

دونیاوه هینراون بۇ دىلاوار. بەرامبەر ھەموو دىلىنگىش موسەيلەم بەگ و دواتر كورهكاني بودجەيەكى بپاوهيان وەركىتوو، شتىك وەك كومپانىا تازەكاني ئەم سەردەمە، بەلام بە شىۋازى كۆن. ڇمارەي دىلەكان ھىنده زۇربۇون، نزىكى پەنجا سال، وەستا و كريكار لە زىندانەكانى دىلاواردا شەو و پۇز ئىشىانكىردو، كريكارى شارەزا خۇيان و بنەمالەكانىان لە كاردا بۇون و لەگەل دروستكىرىنى زىنداندا، زىندەگىيەكى بچوڭ و ئارامىشيان بۇ خۇيان سازكىردو. لە ماوهىيەكى كەمدا ڇمارەي ژوورەكانى يەكەمین گرتۇخانە دەگاتە سەرو ھەزار ژوور، دەلىن گورەترين زىندانى ئەوكاتى دۇنيا بۇوە. ئىتىر ڇمارەي پاسەوانەكان زۇردەبىت، ڇمارەي ئەو بەنەمالانەي كە دىن و دەيانەويت لە نزىك كور و مىردى و كەسيانەوە نىشتەجى بن و زۇو زۇو لە ئەسارت و دىليدا دلەوايىان بەنەوە زۇردەبىت. لەدەوري زىندان بناگەي شارىنگى پەرشوبلاو و نارىنگ دادەمەززىت كە دانىشتۇانى خەلكى دەيەها جىتكەن جىاوازان، بە چەندەما زىمان قىسىدەكەن، ڏيان و ئىمانى جىاوازان ھېبوو، بەلام ھەموو لە يەك شىتا بەشدارن، ئىتىر خەون نابىين يان ھەموو پىتىكرا حاشا لەوەدەكەن خەون بىبىن... لەدوى مەدىنى موسەيلەم بەگ، كورهكاني بازىرگانىيەكى باوکيان دەگرنە دەست، لە ھەموو جىتكايەكەوە گرىيەستيان بۇ دىت، دەبن بە ھاوريى ئەمير و شالىار و والىيەكان، دەبن بە مىوانى تايىت لە مالى بەرىيە بەرەكانى زىندان و سال دوى سال ئەزمۇونى زۇرتىر لەسەر شىۋەي بەرىيە بەرەكانى زىندان كۈرەكەنەوە. وەك لە كىتىپەكاندا ھاتوو، دىلاوار دەبىت بە شارى ھەزار زىندان، لە ھەر جىتكايەكى خۇرەلات بىيانەويت يەكتىك دووربىخەنەوە بۇ ماوهىيەكى زۇر حوكمى بىدەن، دەينىزىن بۇ دىلاوار. بەلام جىا لەوانە دىلاوار دەبىت بە شارى ئوانەش كە خەونىكى ناخوش يان ئومىدىكى مەحالىان ھەيە. لە زۇر جىتكادا، خىزان و بنەمالەگەلىنگ كە كچ و كورپان بە دەست دەردى بىئەمانى عەشقەوە دەنالىن، لە كەۋاھى تايىت و بە

کاروانی خسوسی کچ و کورپیان دهنیرن بوقئم شاره تا ئازاری دل و خهونی عاشقانه له سه ریان بکنه دهر. دهلین خاکى دیلاوار ئارامبەخش و هیورکەر ببووه بقوسەدان چیروکى عەشق، ئەوه وايکردوه زور دایك و باب و بنەمالە پەنجیگى زور بەخەرجىدەن و لىرە و لەم خاکەدا كوشکى تايىھەت بقو فەرزەندانیان دروستىكەن، تا لىزە دوور لە هەر ئازارىگى سەختى خۆشەويىستى بژىن. گەر سەيربىكەيت راستىيەكان بە وجۇرەيە، بناگەي دیلاوار له سەر دوو شتى گەورە دامەزراوه، نەبۇونى خەون و نەبۇونى عەشق ... دەلین باپىرە گەورە كانى ئىمە، ئەو نەوهەيە لە مندال كە لىرە لە دايىكۈون، نە عەشق و نە خەونيان نەناسىيە. ئىمە لىرە لە مۇزەخانى دیلاوار شىتىكى زورمان ئەرشىفىكىدۇ، زىندانەكان لە مىزۇوى سەدان سالەي خۇياندا خەزىنەدارى دلسۆزىيان ببووه، بەپېتەپەرە كانى شىۋەيەكى بالايان لە توماركردن و دەفتەردارى بەكارەتىناوه كە جىڭگەي ستابىشە، ناوى زىندانەكان و ھۆى گرتىيان و ماوهى مەحكومىيەتىان بە جىزرييکى ورد توماركرادو. ھىچ زىندانىك نەبۇونە لىرە رۆزىك زىاتر يان كەمتر لە مودەتى مەحكومىيەتى خۆى بىاتەسەر، موسەيلەم بەگ و كورە كانى ھىچ دىلىكىيان وەرنە گرتۇوه سال و پۇزى ئازادىرىنى دىيارى نەبۇوبىت. ياساكانى زىندان دېندا و بىزەحىم نەبۇون، بە جۇرىك دەكريت بلىم باشترين زىندانى زەمانى خۇيان ببوون. لە راستىدا مىزۇو ھىچ كات چیروكىكى ئەوتۇرى دەربارەي دېندهيى زىندانەوانەكانى دیلاوار تومار نەكردو، وەك دەلین جۇرىك لە پىز و خۆشەويىست لە نىوان دىل و زىندانەوانەكاندا ھەبۇوه... پىز و خۆشەويىستىك تا ئەمرۇش ماوه. تا ئەمرۇش مۇۋە دىل و بەدېختە كانى دیلاوار ھەر بە حورەتىكى قىتىيەوە كېنۇش بۇ زىندانەوانەكان دەبەن و خەلکىش لىرە بە كىنەيەكى غەریزىيەوە سەيرى خۆشەويىستى دەكەن».

پىتەچوو يەكەمجار بىت پۇزىسىز بەھنام ئەم چیروكە وەما بگىزىتەوە،

هلههت له دیلاوار زوربه‌ی خلک شتیکیان له سه‌ر شیوه‌ی دامه‌زراندنی شاره‌که ده‌زانی، به‌لام پروفیسور له هر که‌س زیاتر له و میزوه‌دا قوول بوبووه‌وه، خزی دهیگوت «کامه ئفسانه زور نزیکه له راستیه‌وه، ته‌نیا ئه‌وه ده‌گیزمه‌وه». له‌گه‌ل دوا رسته‌کانیدا هستا و دهستی گرم و گووتی «تۆ کوری سه‌عید زه‌ریاواری بازركانیت، باوکت و مامه‌کانی تریشت هیچ کات دیلاواریان بۆ گرنگ نه‌بووه. زه‌ریاواریه‌کان نزیکی دوو سه‌ده‌یه له ژیانی سیاسی کشاونه‌ته‌وه و خه‌ریکی بازركانین، په‌نگه نه‌زانیت که نازناوی زه‌ریاواری له‌وه‌هه‌ت‌ووه که باپیرانت زور هاتوجۆی شاره دووره‌کانیان ده‌کرد، قافله‌چی ناودار بوون، سوار که‌شتی بوون و ده‌ریای دووریان ته‌یکردوه. باپیره گه‌وره‌ت‌سان «عاتیفی زه‌ریاواری» له هه‌ره بازركان و کاروانچیه ناوداره‌کانی دونیا بووه، له سه‌رده‌می خویدا پیشان گووت‌ووه سه‌ندبادی دووه‌م، له هیند و چینه‌وه ئاوریشم و میسک و خنه‌ی هیناوه، قافله‌کانی هیند دریز بوون فه‌سیلی پاسه‌وانی خزی بووه تا له چه‌ته ئه‌فغانی و پشتوونی و به‌لوژه‌کان بیپاریزن. ده‌لین کالای تا پۆما گه‌یش‌ت‌ووه ئه‌مرق سه‌رده‌می ئه‌وجوره بازركانیه به‌سه‌ر چووه، به‌لام پیاوانی تایفه‌ی ئیوه‌هیشتا هه‌ر بازركان... هستیان هستی گه‌پریده و خوینیان خوینی بازركانه دیرینه‌کانه، باوکت پیش ژنه‌تیانی بازركانیتکی ناوداری چه‌ک بوو، ئه‌و کات دیلاوار له شورشدا بوو، قورسایی شورشگیزیان له سه‌ر ئه‌و چه‌کانه بوو که باوکت له بازركانه‌کانی تری ده‌کری و بۆ شورشگیزیانی بیلاواری ده‌هیننا... به‌لام هه‌موو شتیکی به عه‌قلی بازركانان ئه‌نجاداوه. سه‌یره، زور سه‌یره... هیچ نیشانه‌یه‌کی ئه‌و جنسه له تودا نابینم. تۆ یان بروجیکی گه‌وره‌یت یاخود گه‌مژه‌ی بنه‌ماله‌که‌ی، تۆ کامیانیت؟؟». وای گووت و پینکه‌نینیکی ناسک و ئارام پینکه‌نی. منیش به پینکه‌نینه‌وه گووت‌م «هه‌ردووکیانم، خزمه‌کانم و هک گه‌مژه‌ی عه‌شره‌تی زه‌ریاواری ده‌میبینین، منیش خوم و هک بليمه‌ت ده‌بینم». هه‌ر دووکمان دامانه قاقای پینکه‌نین.

گووتی «گرنگ نییه، ئیستا وەک جاران نییه، مندالان و گەنغانى نوییى دىلاوار ناچىنەو سەر سەنعتى باوبابيريان. كەی گرنگە». من بۇشەوەى بىخەمە سەرەتەوای قىسە گووتىم «بەلام جەنابى پرۇفېسىر، ئەم دىلاوارە ئەمپۇق بۇ ھېچى لەو دىلاوارە ناچىت كە ئىتىوھ باسىدەكەن؟». گووتى «ئەوھ ئەسىلى چىرۇككەكىيە. دىلاوار دوو قۇناغى ھېيە، دوو قۇناغى زور گەورە». لەويادا وەستاو كەمېتىك بىرىكىردهوھ و بە زمانىك كە كەمېتىك ترس و تىپامانى تىتابۇو گووتى «ئەوھ شىتىكە زۇر كەم كەس دەيزانن، ژمارەيەكى زۇر كەم لە مىزۇوتوسانى دىلاوار دەرك بە نەيتىبىه قولەكەمى دەكەن. من و چەند كەسىتىكى تر... ئەوھ چىرۇككەكى لە بىر دونيا چۈتەوھ». بە ھەموو گىانم گويم لە قىسەكانى دەگىرت، بە ئەسپايى گووتى «دوو قۇناغ. قۇناغى پىش دانىال و قۇناغى دواي دانىال». ئەوھ يەكەم جارم بۇو لە ڑيانمدا ناوى دانىال بىبىستم. بە جۇرىيەك گوينىيىتى بۇوم، نەمتوانى ھېچ بېرسەم. بە ھېمنى گەپايەوە دۆخى ئاسابىي خۇى و گووتى «دىلاوار سەدان سال لە بىن خەونىدا نۇقىدەبىت، سەدان سال... كىن چۈزانىت دەنگە لە ھەزار سالىش تىپەرى بىت تا دانىال دېت... هاتنى دانىال ھەموو شىتىك دەگۈرۈت ... ئايى دانىال پاستىيە يان خەيال كەس نازانىت، بەلام من باوهەرم پىتىھەتى، لە مىزۇوى دىلاواردا دانىال ھېلى جىاڭىردنەوەى دوو سەردەمە. زۇر كەس باوهەريان بە بۇونى نىيىه، بەلام لاى من دانىال پاستىيە، بۇو، لايەنى كەم من بەلگەيەكى بەھېزم ھېيە». دەستى گىرم و گووتى «ھەستە بېرىيە ناۋ مۇزەخانەكەوە، شىتىك ھەيە پىتىستە بىبىنەت». يەكەم جار بۇ دەنگى زۇر جىدى بىت... نازانىم لە بەر ھەر ھۆيەك بىت، ناوى دانىال ترسىكى كەپەرى خستە دىلمەوە كە دلىبابۇوم پرۇفېسىر بەھنام بە بۇونى لە چاومدا دەبىيىنى.

## ۱۴

بۇ بىزى دواى كۆبوونەوهى نىگاركىشان، دەمەو ئىوارەيەكى درەنگ بابەعەلى وەزىرى تەلەفونى بۇ كىردىم و تکايىكىد بېچە لاي. وەك خۇوى ھەميشەبى خۆم ھەولما بىزانم چى دەۋىت، بىزاربۇوم لە كەسانىك لە تەلەفوندا دەلىن «تکايە تا ئىرە وەرە ... ئىشىنى بچوڭم ھەيە و سەرىتكىم لىتىدە ... شىتىك ھەيە ناتوانىم بە تەلەفون پىت بلەيم». ئەو جۇرە قسانە زۇر تۈرپىاندەكىردىم. بابەعەلى وەزىرى گۇوتى «شىتىكى زۇر تايىت نىيە، دەمانەۋىت تو وىتەكان وەرىگىرىت. لە باوەرەدام ئىۋە دەبىت وىتەكان بىئەنە لاي فەرماندار و حاكمى عەسکەرى، چونكە ئەوان چاودەرپوانن». ھەستىكىد تۇوشى دەردىسى رىيەكى بىتسىوود بۇوم و لەم كارەدا نە بارم ھەيە و نە ھىستىر. تەلەفونم بۇ مامە سىام كىد و ھىقام بۇو ئەو بلىت مەچق، تا خۇم لە ئىشەكە بىكىشىمە دواو و چىدى نە پۇلىسخانە و نە فەرماندار نەبىنەم. بەلام ئەو بە حەماستەتى مەندىلەكە و گۇوتى «واووو، فزولم گولى گرت، فزولم كەورەبۇو، كونجكولىم گېرى گرت، نەچىت عەزىزم، ھەر ئىستا خۇشم دىيم و پىتىكە و دەچىن. من لە ھەر كەس زىاتر مافم ھەيە ئەو شەيتانە بىنەم كە ئاوا دەچىتە خەونى خەلک». وەلامەكەي مامم ھېنەدى تر نائۇمىدىكىردىم، گەر ھەر خۆم بۇومايم كارم خىراتىر و بىنەنگىر بەرىۋەدەچىوو. بەلام ئىستا دلىيابۇوم ھەمۇو شەوهەكەم بە چىرۇكى ئەو وىتەنە و دەپوات.

س ساعت نزی شو بwoo که من و مامه سیام گهیشتینه پولیسخانه، له سالونی چاوه روانیه کهدا مامم که رموگوریه کی زوری پیشاندهدا که له سروشتب تایبته تی خویدا نه بwoo، من له گوماندا بووم، ئاخۇ به راست هیندە ئارەزووی بىنېنى ئەو نیگارانەی ھەب ياخود ھەر بۆئەوهی وادەربکە ویت له گەرمەی کیشەیکی گرنگایە و حەزى لە دەرخستى حەماستە، وادەکات... ئەمشەو مامه سیام نائاسایي دەھاتە بەرچاوم، ھەندى جار دەببۇوه پرسیار بۇم؛ ئاخۇ کەسىکى حەكىمە ياخود نمايشبازىكە بە كۆمەلیك دەمامك و زمانى جىاوازەوه؟ . ئەو توند دەستى لە دەستى دەخشكاند و وەك يەكىك چاوه روانى لە زەتىكى گەورەبىت دەيكۈوت «ھەر ئىستا، پىنوار، ھەر ئىستا ئەو گۇناھبارە دەبىنەن». قسە كانى دەيانترساندەم، ھەستمەكەد شارەكە ھەمووی خەرىكە خەون و پاستى تىكەلەتكات، بەلام دەببۇو مامه سیام وەك دكتورىكى دەررۇنى دواھەمین كەس بىت بکەۋىتە ھەلەی لە وجۇرە، بە نىگەرانىيەوە گووتىم «مامە، ئىستا ئىمە ھېچ شتىك نابىنەن، ھېچ شتىك، تەنیا وينەيەك دەبىنەن كە ھەندى نىگاركىشى ئەم شارە دروستيانكىردو... وينەكە وينەي خەونىتكە كە كەسمان دلىيانىن راستە ياخود دروستكراوه». بە گەرمىيەوە گووتى «ھەموو دوژمنىك لە ناخدا وينەي دوژمنىكە لە دەرەوە ... ئەوە بخەرە مېشكەتوە» هيىند توند و تورە قسەيىكەد، ويىستم بە نىگەرانىيەوە بلىيم «ھەموو دوژمنىك لە دەرەوە وينەي دوژمنىكە لە ناخدا». بەلام ھېچم نەگۈوت.

مامە سیام كە بابەعلی وەزىرى بىنى بە گەرمىيەوە بەرھو پېرى چوو. شىيەسى سلاو و تەوقەكىنى نوشتانەوە و خۇ نزەتكەنەوە يەكى بەرچاوى تىدا بwoo. بابەعلی وەك پولىسيتىكى شارەزا كە دەزانىت چۈن خەلکى ئازاز بىدات، بىئەوهى بايەخىتكى گەورە بىداتە مامم، روويىكىدە من و گووتى «فەرمۇون كاڭ پىنوار، ئىتە وەرن سەيرىكى نىگارەكان بىكەن و با راستە و خۇ لە دەستى ھونەرمەندەكانەوە بگاتە دەستى ئىتە... دواتر پىشانى جەنابى فەرماندارى

بدهن و بزانه ئەو و حاکمی عەسکەری چ برياريکى لە سەر دەدەن ... جەنابى دكتور فەرمۇون ئىپۇر لە جىنگاى خۇتان پشۇوبەدن، فەرمۇون دابىنىشىن». مامى بە خەندەيەكەوە لە جىنگاى خۇرى دانىشت، بەلام بۇ يەكە مجار لە ژيانىدا ھەستم بە كىنهيەكە كرد لە چاوانىدا بىرىشكايىوە. لە عىادەكە زۇرجار تۈرەدەبۇو، زۇرجار پېيىخۇش بۇو لە بەرچاوى ميوانە تايىەتتىيەكانى سووکايدىتيم پىنگات. بەلام ھەموو ئەو شستانە بە جۆرىك دەكىرد، ئاسەوارى كىنهيان پېنۋە نەبۇو، وەك ئەو بۇو بۇ خۇشى ئازارى مەنالىك بىدات، بەلام ئەوھى ئىستىتا دەمبىنى، ئەو خواستە شەرانىيە سادەيەي ناو دەرەونى نەبۇو، بەلكو شتىنگ بۇو قۇولتىر... كىنهيەك بۇو توختىر و گەورەتن.

ھەر سىن ھونەرمەندەكە لە حەوشى بىنگەدا پىكەوە وەستابۇون و جىگەرەيان دەكىنشا، دوو پۇز و شەويىكى سەختيان بىردىبۇوە سەر، كەسيان نىڭارى ئەويدىكەيان نەبىنېبۇو، من يەكەم كەس دەبىم ھەر سىن نىڭارەكە دەبىنم. بايەعەلى وەزىرىر كلىلى ژۇورەكانم دەداتى و دەلىت، ھەر سىكىيان بېتچەرەوە و بىبىه بۇ مالى فەرماندار. من دەچمە ناو ژۇورەكانەوە، ھەر سىن ژۇورەكە بۇن جىگەرەيەكى كوشىندەيان لىدىت، لە ھەر سىكىياندا بۇنى ماندووېتىيەكى نادىيار دەكەم، دىيارە چەند رۇحىتكى شېرزە بە درىتزايسى شەو لىتە نىڭاريان كىشاوه، ھەر سىن وينەكە دەبىنم، سى شاكارى راستقىنەن كە دەبىت بخىنە مۇزەخانەكانى ھونەرەوە، ھەر سىن نىڭارەكىشەكە بەپىتى ئەو چىرۇكانەي بىستۇويانە نىڭارېكىيان كىشاوه، پىاۋىتكە ئەسمەر، دەمۇچاۋىكى بارىك و قۇزىكى كورتى ھەيە، نىڭايدىكى وشك كە هيچ جۆرە گوزارشت و پەيامېتكى تىدا نىيە. كىشەكە ئەو نىيە كە وينەكان لە چوارچىتوھى كىشىدا لە يەك دەچن، بەلكو لە وەدایە كە ئەم وينانە دەشىت لە زۇر كەس بچن... وينە دەمۇچاۋىكى نىزانەيە، مۇننېكى تايىھەت بە خۇرى نىيە، سەيركىنەكە لە هەزاران نىڭاى تىدا ھەيە، قۇزىكى كورتى مەيلەو لۇولى ھەيە، فەزاي دەورى پوخسارى كېپ و بىتەنگىيەكى قوولە. زۇر لە وينەكان

ورددبهمهوه، هر سیکیان بهشی ئهوه لهیه کدهچن بتوانین بۇ خاوهنه کەی بگەرتىن، بەلام بەشى ئهوهش لىتك ناچن بتوانین كەسینى وەها بدوزىنهوه. هر سى وىتنەكە بە پارچە رۆژنامە دەپېچەمەوه، نامە وىت نەينى ئەم نىكارانە لە منهوه بلاوبىتەوه، هر سیکیان ھەلدەگرم، ئەو پەرە و پەشكار و سكىچە سەرەتاييانە نىكاركىشەكان دروستيانكىردوه كۈدەكەمەوه و دەيانخەمە سەر يەك، وەسواسىنىكى تايىەتم تىدا دروستدەبىت كە ئەم سكىچانە ھەلگرم، نازانم بوقچىمە ياخود چ سوودىيکىان ھەيءە، بەلام دەمە وىت ھەلگارىيە سەرەتاييانەكان و قۇنانغى پىتش بىريار لە نىكارەكەدا لای من بىت، وىتنە سەرەتاييانەكان لە وىتنەي كوتايى ناجن، هر ھونەرمەندە و دەيان سكىچى كىشاوه، دووول بۇون لە ھەموو نىكارەكە، دووول بۇون ئەو پىباوه لە چى دەچىت، چەندەها جار درىزى و پانى روحسارەكەيان گۈزىريوه سەرەتا شىوهى زور دووريان لە نىكارى كوتايى رەسمىكىردوه. بە ورىايىيەوه نىكارەكان جىادەكەمەوه، لە دلى خۇمدا دەلىم «گۇمانم لەوه نىيە، كەس ناتوانىت وىتنەي خەون بکىشىت». بە ھەموو كەلوپەلەكانەوه دىئمەدەرى، داواى كۆمەك لە يەكىك لە پۆلىسەكان دەكمەم. لە ناو حەوشەكەدا بابەعەلى و وزىرى پارە بۇ نىكاركىشەكان حسابەكەت، هر سیکیان دەست بۇ من بەرزىدەكەنەوه و خەندەيەكى گەورە لە سەر دەمۇچاۋيانە، من بە بوويانەوه پىتەكەنم و بە پىتەكى خۇمدا دەرقەم و ئىتىر ئاپىنادەمەوه، لە دەركاياتىكى پشتەوهى پۆلىسخانە ماشىتىنەكى تايىەتى چاوهرىپەماندەكەت، من نىكارەكان بە هيمنى دادەنەتىم، داواى مۇلەت لە شۇقىرەكە دەكمەم و دەچم بەدواى ماممدا. ئەو لە جىڭىڭى خۆى، بە ھەمان ئەو ھەستى كىنەيەوه، بىتەنگ و بىي ھىچ ھەستىكى تايىەتى سەيرمەدەكەت، پىتكەوه دەگەرپىتنەوه و سوار ماشىتەكە دەبىن، شۇقىرەكە بە شەقامەكانى دىلاواردا دەمانبات... شار نىشانەيەكى ئەوتۇرى پىتوھ دىيار نىيە، بەلام من بەردەوام سەيرى دەرەوه دەكمەم و دلىنام ئەمشەو يەكىكە لە شەوه ھەر تارىكەكانى دىلاوار.

## ۱۵

پینکه و بیوین ... له شاریکی غه رییدا، له پوزانیکی سه خندا ... ماوهیه کی کورت پینکه و بیوین. شهوان گهر دنیا هیمن بایه، گهر ترسمان نه بایه، ئال موراد به سرهات کانی خوی بۆ ده گیرامه وه.

ئه و بۆی گیرامه وه «من له و پۆژه وه له مال و مه زرا تایبەتە کەمی سەی ئەسلان، گویم لە قسە کانی بیو، ترسیک بەرامبەر ئه و پیاوە کەوتە دلمه وه. ترسیک پیشتر نه بەرامبەر باوکم، نه بەرامبەر مامۆستاکانی قوتا بخانه هەستم پى نەکردىبوو. بە هۆی ئه و ترسە و نە متوانى دوور بکە و مە وه. چەند پۆژیک دواى كۆبۈونە وە کەمی مالى سەی ئەسلان، بەرازە پەش و فاتیحی سەی فەیتەلای ھەلاج هاتن بۆ لام و گووتیان ھەمۇو كورگەل، هەرچى گەنجىك ئه و پۆژ لای سەی ئەسلان كۆبۈونە تەوە بېپارماندا وە ھېزىك دروست بکەين و خۆمان رېتكىخەن و ناوی خۆمان بىتىيەن باغە و انە کانى دىيلاوار. هاتنیان بۆ لای من بۆئە وە نە بیو پرسىيام پى بکەن، من هەر لە شىۋەتى قسە كىرن و جۇرى سەير كىرنى ئه و اندە تىگە يىشتىم، كە بۆم نىيە بلېم: نا ناتوانم، نا لە گەلتان نىم».

ھەندى دەلىن «باغە و انە کانى دىيلاوار» وەك رېتكىخراو يىكى نەھىنى پیشتر ھە بیو، كەسانىك مىزۇ وە کەمی دە گىپنە وە بۆ زىياد لە سەد سال لە مە وېر،

پندهچیت سهی ئەسلام سالانی پیش دهرکه وتنى خەونەکەش، ھەر ئىشى بۇ بونىادنان يان بونىادنانەوەي رېكخراويىكى لەو جۆرە كردىتىت، پندهچیت دەمیك ئان و ساتى راستەقىنهى كار ھاتوتە پىش، سهی ئەسلام ھەموو زەمینەيەكى پېتۈستى خۆشكىرىدىت بۇ بانگەشەكردن و بلاوكىدەوەي بىرورا كاڭى خۆرى. گومانم لەو نىيە كە ئەو لە ناو دەزگاكانى دەولەتدا، لە ناو وەزىرەكان و كابىنەي شارەوانىيەكان و پۆلىسى دەقەرەكاندا خەلکى بەھىز و نزىكى بۇوە كە پېشتىگىريانلى كىدوھ. ھەر لەو ھەفتىيەدا كە فەراسە رەش دەچىت بۇ لاي ئال موراد، سهی ئەسلام و دە گەنجى خوينگەرم، بە جلى چەنگا وەرانى سەرددەمى جەنگى بىزكارىيەوە، دەچىن بۇ لاي فەرماندار و داوايەكى تايىھەت بۇ دامەز زاندى هىزى باغەوانەكانى دىيلاوار پېشىكەشىدەكەن. سەھ ئەسلام دەمیك دەچىت بۇ پېشەشكىرىدى داواكەي ھەموو پۇزىنامە و كەنالە تەلەفزيۇنىيەكان ئاگادارەكاتەوە، لە ئوتومبىلىكى گرائىھا و لە قيافەي سەربازىكى دلاوه ردا لە بەرددەم پۇزىنامەنوساندا دەرددەكەۋىت و دەلىتت «دايىكى وەتەن، دىيلاوارى عەزىزمان بانگماندەكەت. دوزمن گەيشتۇتە ژىئر پېستىمان، ناو عەقلمان، ژيان و زمان و كولتوورى داگىر كىدوين. ئىستا ساتى ئەوهىي دووبارە كىيانى بەرەنگارى و خەبات لە خۇماندا زىندۇو بکەينەوە، چونكە دوزمن خۆى ئامادەدەكەت، ئەوان شەو و بۇز لەشكىر و هىزەكانىيان مەشق دەدەن و ئىتمەش ھىچ، دەبىت ئەمە كوتايى بىت. لەم بۇ دوزمن دەبىت بىزانتىت، كە دىيلاوار بۇلەي نەبەردى ھەيە و دەپيارىزىت». بە قيافەي ژەنزاڭىكى نەبەرددەوە، بە ھەنگاوه جىنگر و درېيژەكانى، وەك يەكتىك دەيان سال وانەي دادابىت لەم ساتانەدا چۈن رەفتارىكەت، لە بەرددەم دەركاى فەرماندارىدا دەركەوت. وەك ئەوه بۇو دەلىابىت ئەمجارە دەولەت رېكىرى لە پېشىنارەكەي ناكەن، شىوهى خۆ كۈپىن و دەركە وتنى بە تەرزى سەركىرىدەيەكى مېڭۈوپى بۇو كە دەمىكە دىيلاوار چاودەپروانىدەكەت. من وەك ھەموو خەلکى دىيلاوار لە تەلەفزيۇنەوە بىنیم چۈن «شىرەكەي غەفارىيى»

وهک ههودارانی ناویاندهنا داوای دامهزراندنسی سوپایهکی میللی به ناوی «باغهوانهکانی دیلاوار» سوه، پیشکهش به فهرماندار کرد. بق پروری دواویی پرورنامهکان به مانشیتی گهوره باسیان له سهی ئەسلام کرددبوو، وهک هاولاتیتیکی دلسوز، مامۆستایهکی شارهزاپ میژوو، وتارخوینتیکی لیزان و سیاسەتمەداریکی پر موژده، وەسفی جوان و سیفەتی باشیان دابووه پال. هەمموو هەستمانکرد که فەرماندار ياخود له ھېزى ئەم پیاوە تىنەگەيشتۇوه يان له ئىر فشارى تاقم و دەستەگەلىکی بەھېزى تردا «له ھەلومەرجىتىکى وا كەرنەفالى و بە شىۋازىتىکى وا پۈزۈتكۈلى» پېشوازى لە سەی ئەسلام کردوه. هەمموو دەمانزانى فەرماندار مەبەستىتى لەم كاره سوود بە خۆى بگەيىتت و هەم وهک ديموکراس و هەم وهک دلسوزى دیلاوار دەربەكەويت، بەلام كەسيش گومانى لەوە نەبۇو کە بەم نمايشە سەی ئەسلام لە مامۆستایهکى نەناسراوی میژوووه دەبىتە كۆلەكەيەكى ئەستورى سیاست لە ھەرىمەكەدا.

ئال موراد لە يەكەمین فەسىلىي باغهوانهکانی دیلاواردا دەبىتە جەنگاواھر، شەويىتىکى ھاوينەئى گەرم كە مېشۇولەكان نەبىت تەواوى جانەوەرانى تر خەوتۇون، لە كاتىكى گومانايدا كە دەكەويتە نىوان تارىكستانى شەو و بولىلى پىش بەيانىدا، پاسىتكى گەوره دېت بە دوايدا و لەگەل دەيان گەنجى دېكەدا، بە رېڭايەكى شاخاۋى و پىتچاۋ پىتچدا، دەيانبات بۇ جىڭايەكى دوور. دواى سەفرىيکى دوو سەعاتى بە ناو شەودا، بە ناو چىا و جەنگەلى كې و خەوتۇودا، هەمموو گەنچەكان لە كەمپى يەكەمىي مەشق و پىنگەيانىدا دادەبەزن، كەمپى شىينوا. وىتەئى درەختە بەرزەكان و ھەناسەئى درىندانە ئەنگەل و كىزەي ساردى چىا دوورەكان ھەستىتكى نامقىسى قوول لە ئال موراددا دروستىدەكەن، بەلام گەنچەكانى دى دلخۇشىن، گەنچەكانى دى وهک بەرەو باغى رىزگاربۇونى روح و جەستەيان بېرقۇن بە پېرتاۋ دادەبەزن و خۇيان دەكەن بە كەمپەكەدا.

«هیچ کهس باسی خونه‌کهی ندهدکرد. گرچی همومان ئو شهوه و شهوانی دواتریش ئو خونه‌مان بینیه‌وه، بلام هستمکرد بیونی ئیمه لیرهدا په یونهندی به خونه‌که‌مانه‌وه نه ماوه. گنه‌کان له پوزی یه‌که‌مه‌وه خویان له مه‌شقی سه‌ختنا نوقمکرد. من هم جورم بچوک و هم به هزی ئه‌وهی ده‌بیو بارده‌وام چاویلکم له چاودا بیت، رهنجیکی زورم دهکنیشا هولی خویم دهدا لاوازیه‌کانم ده‌رنه‌که‌وهیت و کهس تینه‌گات من حزم لم کاره نییه. بؤئه‌وهی کهس نه‌زانیت چون بیرده‌که‌مه‌وه همومو شتیکم دهکرد تا ودک ئه‌وانی تر دهربکه‌وم، سرووده‌کانی بیانیم به حه‌ماسه‌ته‌وه ده‌خویند، واجباتی پاسه‌وانی و ئیشک‌گریم بی هیچ دواکه‌وتن و لادانیک ده‌برده پیوه، بلام له زوربی مه‌شقه‌کانی جهسته و وهرزش سه‌خته‌کاندا له‌شم نه‌یده‌کرد، نه توانای هله‌لکرتی کیشی قورسم هبیو، نه برهوی جه‌نگاوه‌ریکی پاسته‌قینه له هلمه‌ت و پاشه‌کش‌دا، لاوازی قاجه‌کانم به‌جوریک بیو همومو ده‌یانیبینی چون دله‌رزیت. پوزیک راهینه‌ره‌که‌مان، که ئفسه‌ر نه‌جمی نابیوو، بانگیکردم و له به‌رچاوی همومو گه‌نجانی مه‌شقگا پیتیکووتم «تو دلنيایت به ئىسل خەلکی دىلاواریت». گووتی «ئەم لاوازیه‌ی تو بۇتە پرسیار بۇم، بە راست دەبیت بۇلەیەکی دىلاوار ھېبیت ھیندە لاواز و قوول باریک و مل پەتك بیت، تو دلنيایت دەتھویت بۇ ئەم نیشتمانه جوانه و بۇ ئەم میلله‌تە رەسەنەی خوت بیتە جه‌نگاوه؟». من تەنیا سەرم داخستبوو و ھیچم نه‌دەگووت. ده‌بیو ھەر کاتیک ئەفسه‌ر نه‌جم پرسیاریکرد و ھلامی بدهیتەوه، لە کامپی شینوا ھیچ کەس بۇی دووجار دووباره‌کرده‌وه، من بە دەنگیکی لاواز و ھلامدایه‌وه «بەلن گەورەم، ھازدەکەم بىم بە جه‌نگاوه بۇ دىلاوار». ده‌بیو ئەو وەلامە دە جار بە دەنگی بەرز دووباره‌بکه‌مه‌وه، ده‌بیو بە همومو ھیزىم بقىرىتىم و همومو فەسىلەکەمان گویيان لى بیت. من لە ناخى دلەوه درقىمەکرد، دەمويىست

بلیم بەلی من کەسیکی لازم و تینیک لە لەشمندا نیبە و بەرگەی ئەم مەشقانە ناگرم. لە ماوەیەکى كەمدا من بۇوبۇوم بە نىشانە بۇ لازىزى، بەو كەسە تەنبايەرى لە سوچىكىدا دادەنىشىت و خۇرى بە خويىندەۋەرى كەتتىيەكە و سەرگەرمەدەكتات تا مەنالە بىزى و سەر بە هەواكان وازى ليھىيەن. من گەرچى لەو فەرمان و ئىشانەدا كە پېويسەتىيان بە هيىز و تاقەتى جەستەبى قورس ھېيە، مایەرى پېنگەنин بۇوم، بەلام لە نىشانەشكەنەن و پېنگانى ئامانجدا، لە سەلىقەي بەكارەيتىنانى تەنگىدا توپانىيەكم تىدابۇو كە تا ئەو كات ھەستم پىن نەكىدبۇو ... لە مەشقى ھەلۈھەشاندن و بەستەۋەرى چەكدا، لە دەست راستىدا، لە دەرەيتىنانى تەوهەر و خالى سەر نەخشە بەيانىيەكاندا بۇ ھاوەن ھاوېئان، يەكەم بۇوم. ئەو وريايىم تا ئەندازەيەك لە گوناھى بەخشىم و توانىم كارىتكى بىكەم لەگەل ھەموو دەردەسەرى و سەختىيەكدا، بەردەوام سەرسقۇر نەبم. زۇر لە مەنالەكان خۇيان بە ئەسلامچى ناودەنا، پۇزىانە چەند سەعاتىكىش وانەتى تۈرىيەمان ھەبوو كە نوسىنەكانى سەرى ئەسلاممان دەخويىند. مامۇستاكەمان كە جەوانىمەردى ناوبۇو، ھاپرىيەكى تىزىكى سەيد و يەكتىك لە قوتابىيە دېرىنەكانى بۇو، ھەموو پۇزىك وانەكانى بەوه دەست پىنەكىد كە خاڭى مۇبارەكى دىلاوار دەبىت بە ھەر چواردەوردا لە دوژمن پاڭكىرىتەوە. من تا ئەو كات شتىكى زۇرم لەسەر جوڭرافىيە دىلاوار نەدەزانى، ئەو ھەموو پۇزىك يەكەم شت نەخشەيەكى دىلاوارى ھەلدەواسى و دەپېرسى «كۈرەن، ئىرە كۆيىھ؟» «ھەموو بە يەك دەنگ دەمانگۇوت «ئىرە دىلاوارە، سەرزمەمەنى شىزەن». ئەو لەسەر نەخشەكە بازنىيەكى سوورى بە دەوري ھەموو دىلاواردا دەكىشا و دەيكۇوت «كۈرېنا، ئەى ئىرە كۆيىھ؟» . ھەموو بە يەك دەنگ دەمانگۇوت «سەرزمەمەنى دوژمن». ھاوارىيەدەكىد «كۈرېنا دوژمن، ناوى چىيە؟» . ھەموو بە يەك دەنگ دەمانگۇوت «دوژمن ناوى دوژمنە، گىنگ نىبە كېتىھ و پەنكى چىيە، ئەو ھەر كېتىھ، دوژمنى ئىتمە يە و لە نەوهى دوژمنە». ئەوه

پسته‌یه‌کی مامؤستا ئەسلان بwoo کە لە سەر دیوارى مەشقخانە و لە سەر دەركى گۈرپەپانى مەشقەكەش نوسرابوو».

ئال موراد ھەموو ھاوینى لە مەشقگا بىدەسەر، سەرەتاي پايىز دەبwoo بگەرىتەوه بقۇ دىيلار. كە گەپايەوه بىئەوهى بە خۆى بىزانىت، ئەندامى چالاکى «باغەوانەكانى دىيلار» بwoo. سەيربwoo يەكەمین كارىك باغەوانەكان كەردىان كوشتنى بالىندەكان بwoo.

## ۱۶

پروفیسور به هنام دهیزانی من دهترسم، گووتی «شتیکت پیشانده دهم کم که س پیشتر بینیویتی. هر کات سهیری چاوی یه کینک بکم و بزانم به راستی دهیه ویت له میژووی شاره که تیگات، هسته کم ده بیت بیبینیت و بیزانیت. باوهرم به هلگرتی نهینی نیه له میژوودا، به لام هندی پاز حورمه تی خزیان ههیه و ده بیت بیانپاریزین. به تایبیه دیلاوار پره له میژوونوسی بیتمیشک». دوو قات به پله کانه کی دریز و تاریکدا چووینه خواری، که رچی هندی گلوب له سر پله که و له ناو سالون و له راره وه کاندا داگیرسابون، به لام له چاو گهوره بی جینگا کاندا، پوناکیه کان کز بعون و هه مو شتیکیان پوشن نده کرده و سالونی مؤذه خانه که پر بورو له میز و دولاپی تایبیت به هلگرتی ئاسه واری دیرین، چهنده ها هلگری شوشی بق پاراستنی ئاسه واره کان دانرا بعون. پیشانگا کان پاک راگیرابون و به تیشکنی زهرد و مات روناکرا بعونه و پروفیسور به هنام نهیهشت له هیچ جینگایه کدا بوهستم و گووتی «سه رهتا پیویسته گرنگترین شتی مؤذه خانه که بیبینیت، دهستنوسی دانیال... گرنگترین به لگه نامه کی میژووی که وینه نیه، به لگه کی گهوره دڑی هه مو نهوانه گومان له بعونی دانیال ده کهن، به لگه کی به بروای من له به لگه کانی توفانی نوح، یان نغرو بعونی سه دوم و ئامورا بق دیلاوار گرنگتره». منی برده

ژووریکی تاریک که دهرگایه‌کی ناسنینی زور ئهستوری هبتو، خۆی دهستی کیشا و له جیگایه‌کی تاییه‌تدا گلۆپه‌کانی هەلکرد. ژووره‌که یەک دوڵابی ناسنی گهوره‌ی تیدابوو، به دهستیه‌ک کلیلی تاییه‌ت که پىندەچوو تەنیا لای خۆی ھەبیت، دهرگاکه‌ی کرده‌و، سندوقیکی گهوره‌ی دەرهینا، ئه‌و سندوقه‌شی کرده‌و و کتیبیکی کون و کالله‌بیوو دەرهینا، کونترین کتیبیک تائە و کاته له ژیانمدا دیبیت... دلنيانه‌بیوم ئایا پەرەکانی له کاغەز نیان له جۆره ماده و کارهستیه‌کی تاییه‌ت، که خەلکی دیزین بۇ نوسین ئاماده‌یانکردوه. به دەنگیک که زور ئاسایی بتو، دیاربیوو نایه‌ویت شتەکەم لا تاریک و ترسناک بکات گووتى «كتىبى دانىال... كونترین تىكىستىكە لە مىڭۈرى دىلاوار مابىتەو، دەستنوسى يەكمى كەسىكى نەناسراوه، نوسەرەکە دیار نىيە كېتىه. ئەممو شتىكى وەک خۆی گىپاوه‌تەو، وته‌کانى دانىال و چىرۇكە كەم گواستوتەو... دەبیوو مامە سیات بیت و بىبىنیت. ماوهیەک لە مەوبەر رۇزىك بە رېكەوت له سەر بى بىنیم و پىتمگۈوت، وەرە شتىكى سەيرت پىشاندەدەم، بەلام نەھات... دەبیوو بیت و بە دەستى خۆی ھەلیگریت. ناویرم كتىبەکە ئاشکرابكەم يان چاپى بکەمەو ياخود ناوه‌رۇكە كەم لە بۇنەيەكى گشتىدا يان له رۇزىنامەيەكدا بخەمە بپوو. دانىال تائەمۇق دوژمنى زوره، كتىبەکە واسەيردەكىت وەک ئەوەی دانىشتوانى دىلاوار بەوە تاوانباربکات کە كوشتەی خەون و خەيال و واھىمە و ترسەکانى خۆيانن، كارهسات لە ناخى مەرۇف خۆيدايە، دوژمن سەرەتا لە خەونەكانتى ئىنسان خۆيدا له دایكەدەبیت. دەلىن دانىال ھەميشە پېش كارهساتەكان بە جۇريک لە جۆرەكان، بە شىۋەيەكى ئامازەسى، دەگەرېتەوە بۇئەوە ئەم پاستىيە بىر خەلک بەپىنتەوە. من كەسىكى خورافاتى نىم، بەلام باوه‌رېتكى زۇرم بەم چىرۇكەيە. چاپىكەنلى كتىبەکە مەحالە ... چەند سال لەمەوبەر وىستم چاپىكەم، بەلام كار گەيشتە ئەوەی ھەرەشە سووتانى مۆزەخانەكە بکەن، كتىبىكە دەلىت دىلاوار لە بىنەوەرا

لەسەر سەتم دروستبۇوه، ئەوه قىسىمەكە دلى زور كەس خوش ناكات.  
ئىدى وازم لىيەننا».

خەندە گەورەكەى ھەر لەسەر پوخسارى بۇو، بەلام من ئىستا  
چۈرىكى تر دەمبىنى، شتىك لە رەمز و رازى ترسنەك پەرىپۇوه سەر  
سېماى پرۇفىسىز كە زور دوودلى كىردىم. گۇوتى «كتىبەكە بىگرە، تا  
تۆش شاهىد بىت كە كىتىمى دانىال بۇونى ھەيە. كىن دەزانىت پەنگە پۇزىك  
تۆيان يەكىن لە نەوهەكانى تۆ بتوانن ئەم كىتىبە چاپىكەن». من كىتىبە كەم  
وھرگرت و بە دوودلىيەكەوە گۇوتى «بەلام جەنابى پرۇفىسىز من نازام  
دانىال كىيە؟». كىتىبەكە سەنگىكى زورى نەبۇو، بەلام ھىنەدى ھەلمىرىت  
غەمگىننیيەكى كەنپەر دايىرتم، ويستم زوو بىخەنەوە جىڭكاي خۆى و لەو  
جىڭكاي دەرجىن، پرۇفىسىز وەك بىزانىت من ترسىيكم لە جىڭكاكە ھەيە،  
دەستى خستە سەرشام و كىتىبەكەى وھرگرتەوە و گۇوتى «نا مەترسە،  
مەترسە، من ھىنە خورافاتى نىم باوەرم بەوە بىت دانىال دەگەپىتەوە،  
لەوانە نىم كە ئەمروق بە راپوردوو دەپىتون. مىژۇو پېرە لە دۆخى دووبارە،  
بەلام دلىبابە كورم، شتىك كە سەدان سال لە مەوبەر پۇويىدابىت ئەمروق  
وەك خۆى، وەك دۆخى دىرىين دووبارە نابىتەوە. مىژۇو لە لىكچوون  
دروستبۇوه نەوەك لە دووبارە بۇونەوە، ئەوه دوو شتى جىيان. ئەوهى  
ئىستا پۇودەدات گەر لەوهى كۆن دەچىت، ھۆكەى ئەوه نىيە نەفرەتىك  
ھەيە لە كۆنەوە دوامان كەوتتووه. من مىژۇوم خويىنلىقتەوە، شتىكى وانىيە.  
زۇرجار پىنجەوانەكەى راستە، ئىنمە ئەو وىنەيە دەدەين بە راپوردوو كە  
ئىستا پۇويىستان پىشەتى ... ئەوه ئىنمەين نەفرەتى ئەمروق بەسەر راپوردوو دا  
دەبارىتتىن. دانىال گۇوتويتى «جانەوەرى ناو ناخى مرۇف ھەر سەردەمە و  
خەونىك دەبىنەت، بەلام كارەسات ھەر كارەساتە و توفان ھەر توفانە»».

قسەكانى پرۇفىسىز كەمىك ئارامىكىردىمەوە. پىكەوە گەپايىنەوە ناو

سالونه که و به پله که کاندا بردمی بوق سهربالکونیکی بچکوله. بینینی روناکی له و ساتهدا زور ئارامبه خش بیو. پروفیسیور دوو کورسی هینا و گووتی «دانیشه با چیروکی دانیالت بوق بکیرمهوه». من دانیشتتم و به هیمنی کویم له قسه کانی پروفیسیور گرت.

«گوییگره، ئەم چیروکه وەک خۆی، بە جۆرە کە من بۆت دەگیزمهوه بۆ مامە سیاشت بگېرەوه، بەلام نا ... نا... بە هىچ جۆریک نا، ببورە. يەكىن زور بپروات پىنى نېبىت، يەكىن زور خۆشت نەويت، نەزانىت دەتوانىت حورمەتى راز و نياز بگرىت، بقى باس مەکە. هەندى چیروک ھەن، نايىت كەسانىك بىزانن كە تىناگەن چیروک حورمەتى خۆی ھەي. چیروکى دانىال وەک ھەموو چیروکەكانى ترى دونىا رەنگە بەشىكى خەيال بىت، بەلام بەشىكى راستىيە. دانىال دىل بۇوه... هىچ نەبۇوه جىكە لە دىلىك وەک ھەزاران دىل كە بە زنجىرەوه ھاتۇونە شارى زىندانە گەورەكانى سەر زەوى، شارى ھەزار زىندان. هەندى دەلىن چەندىن سال لە زىندانىكىدا ژياوه كە ئەو كات زىندانى دوازدەھەميان پىن گووتۇوه، كە ھەلبەت ئىستا ئاسەوارى نەماوه و شوينەكەي دەكەويتە ئىر كەرەكەكانى عەشرەتى شاھىلار. ئاشكرايە دانىال لە جىنگايدىكى زور دوورى دونياوه ھاتۇوه، بازركانەكانى دىلاوار بەرامبەر پارەيەك لە حاكمەكانىيان وەرگرتۇوه و ھىتاۋيانە بوق ئىرە. گەنجىكى جوان و زمانزان و پې ماريفەت بۇوه، دەگۈوتىت ھەر بە ھۆى زانىنى زور و دەسەلاتى بەسەر ھونەرى جادودا كىراوه و پەوانە دىلاوار كراوه، بەلام لە هىچ جىنگادا چیروكىكى بۇون و سەلمىنزاوم نەبىستوھ باسىيکات دانىال بۇ كىراوه. دانىال جىا لە زىندانەكانى تر زوو لە زىندان پىزگارى دەبىت. دەلىن ھۆكەي ئەو بۇوه، حاكمى دىلاوار تۇوشى گەرى بۇوه، پېستى چەشىنە زامىكىي پەش خواردوپىتى، جۆرە بىرىنېكىي بەد بەربۇتە لەشى و بە خىرايى جەستەي گرتۇتەوه. دەلىن زام وەها گرتۇوپىتى مەندالەكانى خۆشى نەيانتوانىيە تەماشايىكەن. پىنده چىت دانىال كە لە مەملەكەتىكى دوورەوه

هاتسووه، خویندکاریکی پزیشکی سه رده‌می خوی بوبیت و له شار و مهمله‌که‌تی خویدا زانیاریبه‌کی زوری دهرباره‌ی نهیتیه‌کانی ده‌مانکردن و هاتوان گرتنهوه و مرهه‌مسازی کوکردیته‌وه. دهمیک حه‌کیم و پزیشکه‌که‌کانی دیلاوار و ده‌وروبر له به‌ردهم ئه‌م ده‌رده‌دا ده‌سته‌و‌هستان ده‌بن، حاکم که‌سی خوی ده‌نیریت بتو ناو زیندانه‌کان و رایده‌گه‌بینیت، هه‌ر که‌سیک بتوانیت حاکم له ئازاره‌کانی بزگاربکات و ده‌مانیک بتو ده‌ردی بدوزیته‌وه، پاداشته‌که‌ی ئازادی ده‌بیت. دانیال ته‌نیا که‌سیک له هه‌مو و زینداندا، دیته‌پیشی و داوده‌کات ریگاییده‌ن حاکم ببینیت. که دانیال چاوی به له‌شی حاکم ده‌که‌ویت، سه‌ری له سه‌ختی بربین و پیسی ده‌رد و قورسی داوه‌شانی جه‌سته‌ی ده‌سورمیت، تا ئه‌و کات له‌شیکی نه‌دیوه به‌وجوره بربین ته‌نیبیتی و زام سه‌رتاپای خواردیت. ده‌لین دانیال به حاکمی گووت‌ووه، تو به‌خته‌وه‌رتین که‌سی دونیایت که ریگات که‌وتته سه‌ر ریگای من، گهر ریگام بدهیت مانگیک بتو گه‌ران بجهه کیوان، گژ و گیا پیویست کوبکه‌مه‌وه، له ماوهیه‌کی که‌مدا ده‌تکه‌مه‌وه به مرؤفه‌که‌ی جاران. حاکم که ناوی لوفولای نه‌سیر ببووه، ده‌که‌وینه گومانه‌وه. که‌سانی نزیک و راویزکارانی ده‌وروبر ئامؤزگاریده‌کهن، یاسا و ریسای زیندانه‌کانی دیلاوار نه‌شکنیت و بهم غه‌ریبه‌یه بربوا نه‌کات که پی ناجیت جیگای متمانه‌بیت، بلام حاکم که ده‌رد و ناثومیندی زوری بتو هینتاوه، هیچ ریگایه‌کی نیبه جگه له‌وهی متمانه بکات و ژیانی خوی بداده ده‌ست ئه‌م حه‌کیمه گه‌نجه. دانیال مانگیک له که‌ژ و پیده‌شتی ئه‌م هه‌ریمانه‌دا گیا کوده‌کاته‌وه و ناوینه دروست‌هکات و مرهه‌م ده‌گریته‌وه. که ده‌گه‌پیته‌وه ده‌که‌وینه سمر کار و له ماوهیه‌کی که‌مدا حاکم وای لیدنیت ده‌ست به هه‌ندی کاروباری پژوانه‌ی خوی بکاته‌وه. ده‌لین له ماوهی سالیکدا حاکم تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زور بؤته‌وه به مرؤفه‌کی ئاسایی و له پاداشتی ئه‌و ده‌رمان و چاره‌یدا، دانیال ئازاد ده‌گریت و ئیدی ناگه‌پیته‌وه زیندان. هه‌ندی ده‌لین ببووه به پزیشکی تایبه‌تی

خیزانی لوقفولا نه سیر و هندیکیش ده لین نا، هر وک مرؤفيکی ئاسایى  
له كەنار دەرياجەدىيلاوار مالىكى دروستكردۇه و تىا ژياوه. دواى چەندىن  
سال لەوه، كە دانىال بۆتە ھاولاتىيەكى دىيلاوار، پۇزىك لە مال دىتە دەرى  
و پۇودەكتە كۆشكى فەرماندار و لە بەردهم حاكمدا سەر دادەنەۋىنەت و  
پستىيەك دەلىت كە ھەموو مىزۇوى دىيلاوار دەكۆپىت. پستەكە لە ھەموو  
جىيگايەكى سەر زەمین ئاسايى و بىن مانايە، بەلام لىرە، لەم مەملەكتەدا  
كە ھەزاران سال خەونى دەركىردوه، ھەموو شتىك ھەلدەتكىنەت. دانىال  
بە ئەسپايانى و بە ترسەوە دەلىت: جەنابى حاكم، ئەمشە خەونم بىنىيە.  
ئەم پستىيە وەكى تو زۇويەكى ترسناك بە لەشى فەرمانىرەۋادا دەپروات،  
پستىيەكە لەو جۇرە پستانەكە مىزۇوى ولايەت سەر لە بەر دەكۆپىت.  
حاكم دەزانىت ئەم پستىيە چەندە ساماناكە، بەلام بە هيىتى داوا لە دانىال  
دەكتە خەونەكە بىكتېتەوە. خەونەكە دانىال سەرەتا شتىكى گۈنك دىيار  
نىيە، كۆملەتكە پەلە ھەورى سوورن كە بارانىك دەبارىتنىن وەك خوين،  
بەلام ھەر زوو ھەورەكانى دانىال لە ھەموو دىيلاواردا دەنگەداتەوە. پىش  
دانىال ھىچ ئادەمیزادىك لە دىيلاوار خەونى نەبىنېبۇو، ھەورەكانى دانىال  
يەكەمین خەونى دىيلاوارن، وە يەكەمین خەونى دىيلاوارىش ھەلگرى مىزدەمى  
كارەسات و توخشە بەرى خوينە ... خەونىكە لە كۆنەوە تا ئەمرۇ لەكەل  
خۇيدا بۇنى ترس و زەنگى كارەسات دەھىنەت. چىرۇكى دانىال لەو خەوەدا  
دوايى نايەت، حاكمى دىيلاوار ترسىتكى گەورەلىنى دەنىشىت كە خەونەكە  
درەم بىت و وەك تاعون بىلەپەتەوە، ھەر ئەو پۇزە فەرمان دەدات دانىال  
بىگەنەوە و لە زىندانىكى چەپەك و دوورەستدا دىلىيىكەن، بەجۇرىك ھىچ  
كەس لىتى نزىك نەبىتەوە ... بەلام ھەر ئەو شەوه، شتىكى سەير پۇودەدات،  
ھەر ئەو شەوه لوقفولا نەسیر، حاكمى بە زەبر و دلەقى دىيلاوار، خۇى  
خەون بە ھەورەكانەوە دەھىنەت، ھەورە خوينىنەكانى دانىال ... ھەورەكانى  
كارەسات».

## ۱۷

له کوتایی هفت‌دا ده‌رگای عیاده‌که مان داختست. مامم به دهستی خوی تابلزیه‌کی نوسی و هلیواسی، له سه ر تابلزکه نوسرا بیو «تکا له ههموو ئو برا و خوشکانه ده‌کهین که بۇ سه‌ردانی دکتوری ده‌روونناس سیامه‌ند زه‌ریاواری دینه ئیره، له هفت‌ئی داهاتو ووه رووبکه‌نه بنکه‌ی یەک بۇ تەندروستی ده‌رووننی له سه‌ر شه‌قامی شه‌هره‌یار، شوینى زیندانه کونه‌کەی بە‌مالەی شوکور ئاغا ... سوپاس بۇ ھاوكاریتان».

داختستنی عیاده‌که بۇ من مایه‌ی دلتەنگی و بە‌دبەختی بۇو، ئەوی جىنگايەکى پەنا بۇو كە تىيىدا ئاسوودە و دل ثارام بۇوم. تا دواي چەند رۆز لە داختستنی عیاده‌که مامە سیام پەيوەندىيەکى پیتوه نەكىرىم و نىشانىيەكەم لىتوه نەدى بەلگە بىت كە بىر لە دوا رۆزى من دەكتەرە. من نەمدەزانى پۇزانى داهاتو و چى روودەدات و دەبىت من لە ناو ئەو دۇنيا جەنجالە تازەيەدا چى بکەم. من باوکىشىم لەو كەسانە بۇو كەر مەنداڭەكانى بىتىش و بى موجە بۇونايە، گىنگلى زورى دەدا و مەراق دايىدەگرت. كەچى پۇزانى دواي داختستنی ده‌روونخانەكە شېرزاھى و تەنگەتاويم پیتوه نەبىنى. بەلام خۆم بە پىچەوانەي جارانەوە بىنخەيال نەبۇوم، ترسىنگى ناوه‌كىم تىيدا بۇو، بۇ يەكمىجار لە خۆم دەپرسى بۇ كوى دەچم و چى دەكەم. ئەو ماۋەيە بۇ ئەوهى خەيالاتى خراب له سەرم دەربكەم، زىاتر خەريكى خويىندە وهى

کتیب بوم، له ژووره‌که‌ی خوم نده‌هاتمه ده‌ری و بیشوه‌ی لهزه‌تیک له خویندنه‌وه بیینم، کتیب له دوای کتیب ته‌واومده‌کرد. دوای نزیکی مانگنیک نیواره‌یه کیان که‌سینک له ده‌رگای ژووره‌که‌ی دام و گووتی «پینوار... بیکه‌وه، هندی کارم پیته». دهنگی مامه سیام بوم که دیاربوو هه‌والیک و بپیاریکی تایبه‌تی بق من پیته. قاتنکی ده‌شی پوشی بوم، چاویلکه‌یه کی نویی دانابوو، سه‌عاتنیکی نویی کردبوروه دهست و هاتبورو. گووتی «ببوره، له‌سر رینگادام، له‌گل باوکت و مامه شهاب و منداله کان ده‌چین بق شامی کچه‌که‌ی غه‌فوری زه‌ریاواری، گووتیم پیش نه‌وهی بپرین هندی شت هه‌یه پیتش بلیم». دهنگی زور و شک و حاکمانه بوم «من ئەم ماوه‌یه خدیریکی دامه‌زراندن و دوزینه‌وهی خه‌لکی پیویست بوم بق شیتخانه‌که‌ی دیلاوار. ئیستا چهند پوچه‌ئیش دهستی پیکردوه و هه‌موو شت پیک و پیک دهروات. جینگاکه به که‌لکی مرؤفی لواز نایه‌ت، که‌سانیک خه‌یالی ئینسانییت و شت زور په‌پییته سه‌ریان، لهو ئیش‌دا غه‌می زوریان ده‌بیت. من رینزی زورم بق بوجونه‌کانی تو هه‌یه، به‌لام من دواجار له‌وی به‌ریوه‌به‌ری شیتخانه‌م، سه‌رپه‌رشتی باغچه‌یه ک نیم بق ساوايان تا نه‌رم و نیان بم، سه‌روکارمان له‌گل هندی شیتی ترسناکدایه، من ئەو پاستییانم به سه‌عیدی باوکت و برا و خوشکه‌کانیشت گووتیوه، که هه‌موو غه‌می ته‌ندروستی ده‌روونی تویانه. هه‌موو ده‌زانین تو ماوه‌یه ک زور سه‌رکه‌وتووانه لای من ئیشتکردوه، ئیستاش هه‌ستده‌که‌ن دووباره چوویته‌وه سه‌ر ژیانی گوش‌کیریی جاران. ده‌مانه‌ویت شتیکت بق بکه‌ین له ئیش و له ژیان دوورنه‌که‌ویته‌وه، که‌سمان ئه‌وه‌مان پیخوش نییه، کوریکی گنجی و هک تو بیشیش له ماله‌وه بکه‌ویت، به تاییه‌ت من. گه‌ر ده‌تھویت له شیتخانه‌که ئیش‌بکیت، دوو سبه‌ی به‌یانی و هره بق ئه‌وی، به‌لام که‌میک سه‌بر و ته‌حامول له‌گل خوت به‌ینه ... من و هک گووتیم، پیویستیم به تویه».

له راستیدا رینگام زور له به‌رده‌مدا نه‌بوم، ده‌بوم هه‌ولبده سه‌رچاوه‌یه کی

ژیان و داراییم دهستبکه ویت، به لام شناسی کارکردن و دوزینه وهی ئیشیک  
بتوانم ساربه خو پیی بژیم، کم بمو. دهمزانی ماوهیه کی که می دی باوکم  
دهماته سار یه کیک له کاره سهخت و بیششووه کانی خوی و دوای  
ماوهیه ک ناچارده بم هم له مال هلهلیم و هم له کار. ده بمو هرجونیک  
بمو و تا دهرفه تیکی گونجاوترم دهستدکه ویت، گوئ له مامه سیام بگرم  
و بچمه ژیر باری داوakanی. کیشهی گهوره م ئه و بمو، من که سیکی  
توندو تیز نه بمو برامبر ئاده میزدان، به لام نه مدهزانی گه ر توندو تیزی  
بیینم چی ده کم.

رۇزى يەکم كە گېشتمە ناو زیندانە كونە كەي «شوكور ئاغا» مام  
پېشوازى لىتكىدم، پووی خوش و كەمېكىش پې غرور بمو، هەستمكىد  
ئاسەوارى ئەو كىنە كونە ئىرۇزانى پېش داخستقى عيادەكە هيشتا لە  
دىلياپەتى، به لام وەها جوان دەستكىشە سېپىيە کانى ھەلىكىشاپوو، وەها گورج  
و كۈل و مەتىن دەردەكە وت، بىنېنى دلى دەكردەوە. دەمزانى دكتوريكى  
بىن بەھرە و سەرنە كەوتتوو، به لام لەو ساتەدا ئەو تاكە شتىك بمو بۆم  
گۈنگ نېيت. ھەمىشە پې بمو لە شتى سەير، لە ناكۆكى چاوه بروان نەكراو،  
دلىنيابووم ھەموو كاتەكە وەك لەسەر پشقا بىت چاوه بروانى منى كردوه.  
وەك میوانىكى تايىت پېشوازىيېكەت لە بەرم ھەستا و يەك وچان و بى  
پەھران، دەستى بە يەكىك لە وتارە کانى خوى كرد و گووتى «پىنوار، باش  
بمو هاتى، ئىنسان دەبىت واقعى بىت، لە خۇرەھەلات ناتوانىت بە خەلک  
بلىت ئارام بگرن، كەس گوئ ناگرىت، خۇت دەزانى من دەمويىت شاعير  
بىم. به لام شاعيرى لەم رۇزەدا كەس ناپارىزىيت، مەسەلەكە خۇياراستە،  
دەمە وىت لە جىڭايەكى ئەمېندا بىن، هەم من، هەم تو، هەم ھەموو تايەفەي  
زەريماوارى... گويىگە ئەم تايەفە مەلعونە ئىمە هيچ وەخت ھەولىيان  
نەداوه لە حوكىرانىدا بەشىكىان ھېيت، ئىستا من خۇشحالم كە بمو  
بە پادشاي شىتەكان، بە حاكمى شىتەكانى دىلاوار، ئەوھە پلەوپايدەيەكى

کم نییه، هر کس لیی پرسیت ده توانیت به شانازییه و بلیت مام  
 حاکمی شیته کانه... پادشاهی شیته کانی دیلاوار... هیزم له هیزی حاکمه کان  
 که متنه نییه». هستمکرد به راست هست به مه زنی و گهوره یه کی تاییت  
 ده کات. دوایی به بیباکییه و گووتی «سه رده مینکی پروپوج به ریوه یه، شاعیر  
 به که لکی ئەم پوچانه نایهت. که ده توییت ئارامی به رقهرار بیت، ده بیت  
 کوته کت پی بیت. له شیتخانه بین یان له ده رهه هه موروی یه ک شتة.  
 به لئی گه رخه لک شتی باشتی هه بیت، و ھک سه یران و گهربان و خویندن و  
 رابواردن شه رنکان، به لام که هه مورو ئەم شستانه له مردقه کان حرامکرد  
 ده بنه جانه ور. خله لکی شیت نابن به لکو ده بن به جانه ور و ته او ...  
 من لیره هیچ شیتیکی ته او نابینم، به لام جانه وری ته او مان زوره.  
 به خیریتیت بؤ بنکه تهندروستی ده رونی له دیلاوار. ده توییت بتکه م به  
 چی... ده توییت هر له گه ل خۆم بیت یان کارینکی ترت پیسپیرم. شاره که  
 پزیشکی ده رونی تیدا نییه، خوت ده زانیت... تۆ بؤ ئەو باشیت که مینک  
 قسە له گه ل نه خوشە کان بکهیت، هه مورویان شیتی ته او نین. ئاه... هیچ  
 که م شیتی ته او نییه، هتا منیش شیتی ته او نیم». وايگووت و قاقا  
 پیکنی، زور کم له گه ل مندا پیتده که نی. ده یویست زور کراوه و ئاسووده  
 دیار بیت. مام که سینکی مهزاجی بوو، به لام تا ئەو کاته ئومیدم وابوو،  
 هم و ھک پیاویکی زانست، هم و ھک تاکه پزیشکیک که خله لکی پووی  
 تیده کان، په وشتی کاری خۆی بپاریزیت.

من به مام گووت «ئەوەی من داوایدە کم، ته نیا بهزه یی و پەممەتە  
 بؤ نه خوشە کان، بهزه یی و پەممەت و هیچی تر. من تۆم بینیوھ بؤ  
 نه خوشە کان گریاویت، تۆم بینیوھ يەخه ئاسمانن گرتتووھ، تۆم بینیوھ  
 که غەم بەر گەرو... ». ده ستی راوه شاند و پىتی بپیرم و بە توندى  
 گووتی «بهزه یی دابەزاندنه له قەدری مرۆف. باسی بهزه یی مەکه، من له  
 جىگا يەکدا بپیارى خۆمدا. به لئی من زور بؤ نه خوشە کان گریاوم، له وانیه له

داهاتووشدا بگریم، دلنياشم ده گریم. هلهبت که من ئىنسانىكى به پەمم، تۇ من بەچى دەزانىت. بەلام پېتوار، كە شىتەكان زور دەبن، پېزىشکەكان جىڭە لەوهى لىس ھەلبىرن، قامچى بوهشىن، تەنگ ھەلبىرن چارى تريان نىيە. من دكتورم و دەزانىم، ھەندى نەخۆش يەك چارەيان ھەيە، تەنگ ھەلبىرىت و گوللەيەك بىنیت بەسارييەوە و پىنى بلىتىت دەبىرق دەھى، ئەوه عىلاجى تۇ. تا ئۇ و كاتەيى كە عيادەي خۆرم ھەبۇو، دەترسام شتى وابلىم، بەلام ئىستا موجەخۇرى دەولەتم، وەك فەرمانانبىرىنى باالاي دەولەت مافى ئەوەم ھەيە بلىم ھەندى نەخۆش پىيوىستە تىربارانبىرىن و تەواو، ناشىت ئىيان لە ھەموو شارەكەدا بىكەويتە بەر مەترسىيەوە، ئىستا ھەموو شتىك بەرھو گۇران دەچىت و منىش بەشىكىم لەم جىهانە كەورەيە. ئىتر قسەي ناوىت. لە تۇ وايە من بە خۇشحالىيەوە بېرىارمداوه توندوتىزىم. شەر تا دىيت زىاتر دىتە ناو شارەكەوە. بەلىن، من كە عيادەكەم داخست لە بەرئەوە بۇو دلنيابۇوم كە شەپ دەستى پېتىركدو، ھەموو جىنگايكە ئىستا گۇرەپانى جەنگە. ئىنسان لە دىلاوار چۆتە دۆخىنکەوە لە عاتىفە تىتاگات، عاتىفە بۆتە شتىكى زىيان بەخش. راستە من بۇ نەخۆشەكان دەگریم... بەلام تۇم بۆيە هيتنالوھ يارمەتىم بەدەيت، بەشىك لە ئازارەكەم لەكەل ھەلبىرىت. شىتىخانە وايە دەبىت يەكىك ئازارەكان ھەلبىرىت». واى گووت و گووتى «دوامكەوە با نەخۆشخانەكەت پىشانىبدەم، دوامكەوە، ژوورىكىم ھەيە بۇ ھىورىكىنەوەي نەخۆشەكان، بۇ لاۋاندىنەوەيان، بۇ ئەوهى ئىنسانىيەتىان پىشانىبدەيت ... ناوم ناوه ژوورى پەممەت، تۇ دەكەم بە بەرپرسى ئۇ و ژوورە، خۆت كەسىك ھەلبىزىرە ھاوكارت بىت، بۇت ھەيە يەك ھاوكارت ھەبىت»

تەنبا چەند پۇزىك بۇو خاستەخانەكە نەخۆشى وەردەگرت، ڈمارەيەكى زور لە شىتەكانى پۈلىسخانى ناوهندى گوازرابۇونەوە بۇ ئەۋى. لە مامە سىام پەرسى «چەند كەس لىرە ئىشىدەكەت؟». گووتى «زۇرن، زور زۇرن، لە ھەفتەي پېشۈرۈدا ھەشتا كەسمان دامەزرانىدۇو، بىسەت و پېنچىيان ڙىن،

لیره ده بیت ئاگات له چاو و دهست و ئەخلاقت بىت. بەيانیان هشت تا دوانزه نەخوش و هردهگرین، خۆم له نۆدا دەگەمە ئىرە ... توش پۇزانە له نۆوه لىرە بە».

نەخوشخانەكە كۆنە زىندانىتىكى گەورەبۇو، كە لەگەل تىيەرىنى زەماندا، هەندىك بەشى بەجۇرىك داپوخابۇون، كەلکى نىشتەجىبۇون و بەكارەتىنانى پىوهنەبۇو. زۆر جىنگاى كۆن و شىدار و پتۇيىسى بە چاڭىرىن بۇو، هەندى شوينى درزى گەورە كەوتبووه دىوارەكان، بەلام هەندى بەشى ھىشتا بە كەلکى نىشتەجىبۇون دەھات، لەو بەشانەدە ژۇورەكان بە ئەساسىتىكى هەرزان و پەripoot و كۆن را خابۇون، لە چەندىن جىنگادا دەيان كريتىكار كارى چاڭىرىن يان ئەنجامدەدا. پىتر لە شەست ژۇورى زىندانەكە پېكراپۇون لە نەخوش. كۆملەتكە ژۇورىيش بۇ پاسەوان و فەرمانبەران و ئۆفيسى تايىھتى مامم. كاتىك لەگەل مامە سىامدا بە سەنتەركەدا گەرام، هەستم نەكىد مامم وەك پىشىشكەنلىكى دەرۇونى كە ئەركى چارسەرى نەخوشەكانى لەسەرشانە پەفتارىدەكتا، زىاتر بە پىاپىتكە دەچوو كەشتىيەكى گەورەي كۆنلى كىرىيەت، بىيەويت چاڭىيەكتا دووبارە بىخاتەوە ناو دەريا. پەفتارى جىاوازبۇو لەگەل ئەو كاتەدا كە پىتكەوە لە عىادەكە كارماندەكرد، بە شانازى و فەخريتىكەوە كە پېشىت كەم لىيم بىنېبۇو، گۇوتى «گەر بتوانىن جىنگاكە بە تەواوى چاڭىكەين، هەزار نەخوش زىاترمان دەبىت. نىازم نىيە ئىرە بکەمە تەمەلخانە... ئەوانەي دىتنە ئىرە دەبىت بىنە مروقى سوودەخش، يان بۇ جەھەنم، شوينى ترھىي بىانتىرم. يەكىن لە پېۋزەكانىم ئەوهىيە كە نەخوشەكان بخەمە كار... شتىكىيان پى بکەم ... باوەرەكەم ئىشى سەخت دەتوانىت مروقى لە دەرۇونى خۆى دووربىخاتەوە. گىنگ ئەوهىيە لىرە كارىنک بکەين ئىنسان لە دەرۇونى خۆى نەپروانىت. دىتۈك ھەيە هەزاران سالە خەتوووه، ناوى دەرۇونى ئىنسانە، لىرە ناتوانىن بەسەر ئەو دىتوەدا سەربكەوين، بەلام دەتوانىن دووربىخەينەوە، خۆمان والىتىكەين وەك ئەوهى

نییه، ناییین، هستی پن ناکهین... ئوه تەنیا دەرمانىكە لەم وىزانەيەدا من  
بتوانم بىيەخشم».

ئو هستەي كە دەسەلاتى بە سەر چارەنوسى سەدان مەرقىدا  
ھەيە، شانازارى و غۇرۇيىكى ترسناكى پى بەخشىبۇو. وەك فەرماندەيەك  
قىسىدەكرد، ئوهەك پېشىشكىكى.

لەگەل ئوهى ھاتاوى ھاوين لە دەرەوە ھىشتا گىردار و بەتىن بۇو،  
بەلام راپەوەكان سارد و نىرم بۇون. گەرجى نەخوشەكان، زۆر نەبۇو  
بەندەي ئىرە بۇون، بەلام زۇريان ترساوا و پەنگ زەرد دەياننىواند. لەگەل  
ئو ترسەي ناوجاۋىشىياندا ھەستىم بە گىرى تۈرەيى دەكرد. زۇربەيان  
نېشانەيەكى ئەوتۇرى شىتىيان پىتوھ دىارنەبۇو، پوانىن و قىسەكىرىن و مۇنىيان  
ئاسانى بۇو. ھەندىيەكىان كە ئىتمەيان بىنى وەك دىلى ئاسانى سلاۋيانكىد  
و پرسىيان «دەكتۈر كەي دەتوانىن بىگەرىيەنەو بۇ مائى». مامە سىام بە  
خەندەيەكى شەيتانى و مەكتىبازەوە كە خالى نەبۇو لە كالتە و بەدكارى  
گۇوتى «لە كاتى خۆيدا ... لە كاتى خۆيدا». ھەستمكىد مامە زۇر دلخوشە،  
لەشىكى سووك و خەيلەتكى ئاسۇرەتى ھەيە. دواي ئوهى گەشتىكى  
خىزامان بە بىمارستانەكەدا كىرىد، پىتش ئوهى ھەستىكىشەكانى دابكەنەيت  
و دەستى بە پاكىزاو بىشوات، دەستى خستە سەرشارام و گۇوتى «ھەمۇو  
دەكتۈرىكى دەرروون لە ناخىدا ئومىدىكى گەورەي ھەيە، پۇزىك لە پۇزان  
بېيىتە خاونى شىتىخانەي خۆى».

لە پۇزى دوايىھە دەستىم بە كاركىرىن كەمى كاركىرىن  
شىتىكى ئەوتۇرم نەكىر، ژۇورەكەم كەمېك پېكخىست و كەلوپەلەكانىم خستە  
ناو دۆلەتكى بچوک و كەوتە گەران بە نەخوشخانەكەدا. شوينەكەم وەك  
زىيەندايىكى هاتە بەرچاوا نەوەك بىمارستان و سەنتەرى دەرمانى نەخوشان.  
ئەوانەي لەوي دامەزراپۇون زۇربەيان ڏنان و پىاوانىكى بەھىز بۇون كە

تنهیا هیز و توانای بازوویان حیسابکاربوو. ئیشیان لیدان و کونترولکردن و پاکیشان و بەستنوه‌ی نه خوشەکان بۇو، نەوهک دواندن و لاواندن و گوینگەن. زورینەیان نه خویندەوار بۇون، يان تنهیا کویرەخەتیکیان ھېبوو بتوانن ناوی خویان بنوسن و بخوینته‌وە. بەلام دەستىکى زیرەک، كە ھەر دەستى مامە سیام خۆی برو، زیندانەکانى كربوبوو سى بەش، شىتەکان و نيوشىتەکان و عاقله‌کان... رۆزى يەكەم لە گەشتەكەمدا سەرنجى جۆرە دابەشبوونىكى وەھام نەدا، بەلام ئەو رۆزە بىيىم كە دابەشكەردىنیكى وەھا بىمارستانەكەي كردۇتە سى كەرتەوە. «شىتەکان» ھەندى بۇون لە جىهانى داخراوی خوياندا دەزىيان، گروپىكى بچوک بۇون كە ھاتىيان بۇ سەنتەر پەيوەندىيەكى بە خەونەكەي دىلاوارەوە نەبۇو. زوربەيان فايلىكى بچوکىان بۇ كرابووەوە، جە لە دوو سى دىرىپى بچوک كە پىر وەسفىنەكى سەرزازەكى خىرا بۇو، شىتىكى ورد و زانسى لەسەر دۆخيان نەنسىرا بۇو. ھەندىكىان كومەلەنک نوسراو و بەلكەي تر ھەلپىچى فايلىكانيان بۇو، راپورتى ھەندى پىزىشىكى دىكە كە تايىيەت نەبۇون بە بوارى دەررۇنى. لەلائى شىتەکان مرۆف دەيتوانى نىشانەي بىئاكايى تەواو، دابرانى ھۆش، ئازارى وەسواسە كوشىدەكان بىيىت. بەلام نيوشىتەکان مرۆقكەلى غەمگىن و تنهیا و ئەفسوردەبۇون، خەلکانىك كە كىشە و مەراق و حەسرەتىك لە دونيای دايىرىبۇون. زورینەيان ئازارى عەشق، دەردى خيانەت، خەنچەرى ناجومىتىرانەي دۆست تۈوشى غەمۆكى قولى كربوبۇون، بىباوهرىييان بە مرۆف لە ژيان دايىرىبۇون، وەك پەگەزىكى لواز و بىدەنگ دەيانۋاند، كەسانىك بۇون كەلكى ژيانىيان پىتوەنەما بۇو، بۇوبۇون بە بار بە سەر خىزان و بەنەمالەكانيان وە، بە جۈرىتكى سەير لە سەر ھېلى نىوان ژيان و مردىدا وەستابۇون، نە ئەو بۇو بىرەن، نە ئەو بۇو بىزىن. ئەم گروھە ھېمىتىرين گروب بۇون، كەمجار دەنگ و ھاوارىيان تىدەكەوت، بە پىچەوانەي عاقله‌کانەوە يان شىتە عاقله‌کان وەك مامە ناویدەنان،

که گروپیکی ترسناکی پر جموجول بیوون، زوربهیان لهوانه بیوون که خهونه که راپیچی ئەم جیگایهی کردبیوون، هەندیکیان به راستی شەپرانی و پر ئازاره بیوون، کیشیه کی دەرونی ئەوتقیان نەبیوو، بەلام ناشارام و توره و جەنگخوابیوون. رۆزى يەکەم و دووەم شتىکى وەھام نەبىنى، زوربهی کاتەکەم لە ژورەکەی خۆمدا بىرەسەر، شوینەکەم رېكىدەخست و ھەولمەدا لەگەل جىتى تازەمدا بىسازىم.

لە بۇزى سىيەمدا مامم بانگىكىرىم و پارچە كاغەزىكى دايە دەستم و گۇوتى «بچۇ بۇ بەشى پەرەردە و تەمېكىرىن، لەۋى ھەندى نەخۇش ھېيە وەريانگە». من تائەو كات بەشى پەرەردە و تەمېكىرىنم نەبىنېبۈو، دەبىوو لە بەشى باشۇورى سەنتەرەكەوە، بە پلەكانەيەكى تايىبەت دابەزىتە ئىر زەمېنېكى گەورەوە، كە پىتەچۇو لە زەمانى زوودا بۇ ھەمباركىرىن بەكارھېنڑابىت. شوينەكە چەندىن مىزى درېئى كۆن و ئەستۇورى لىنى بىوو كە لە دارى قايم و تەختەي فەرە ئەستۇور دروستكراپۇون، بە مىتى خى ئاسىنىنى درېئى نرابۇون بەيەكەوە، شىتەي سەنعت و نارىكى ليوارەكان و گرىتى سەر پۇوكارى مىزەكان نىشانە ئەوەبىوون بەرھەم و دەستكارى ئەم سەرەدەمە نىن، دىاربىوو لە دىر زەمانەوە لىرەن و سەنتەرەكە دووبارە خستۇونىيەوە بەر كار. تىپەرېنى زەمان و شىئى ئەم ئىر زەمېنە و كەمى دۇناكى رەنگى تەختەكانى توخىركىدبوو، بەجۇرېك ھەندىكىان رەش دەياننواند. مامم ئەو مىزانە ئەنگىيەك بۇ بەستەوە و تەمېكىدىنى نەخۇشەكان دىاريىكىدبوو، لە ئىر زەمېنەكەدا نزىكى دەپىاو و ژۇنى زور زل كارياندەكرد، بەشى ژنان بە حەسىرىيەكى كۆن لە بەشى پىاوان جياڭراپۇوهو، ھېتىدەي پىيت دەخستە ناو ئىر زەمېنەكەوە، بۇيەكى تايىبەت پىتشوازى لىن دەكىدىت، بۇنى زەمانىتكى بەسەرچۇو تىكەل بە بۇي يەقىكى توند و شىئى كى ئازاردهر، جۇرە بۇيەك ھەم وەسفى و ھەم بەرگەگەتنى بۇ من ئاسان نەبىوو. ھەمۇو ژن و پىاوه كانى ئەۋى وەك مامم دەستكىشىيان لە دەستدابۇو، بەر لەوەي

من هیچ شتیک بلیم جووتیک دهستکیشی سپیان دامن و گووتیان نهوده فرمانی دکتور سیامنهند زهربیاوارییه. چ پیاوه کان و چ ژنه کان جزمه‌ی دریزیان هلکیشاپوو، بروانکه‌یه کی قاوه‌یی توخیان له برکردبوو، جله‌کانی ژیره‌وهیان پینکرا پهشیکی قهترانی بwoo. شیوه‌یان پتر له قهساب دهچوو تا که‌سانیک له بیمارستانیکی دهروونی ثیشبکن. سه‌رۆکی به‌شه‌که نیمه‌هه دیویک بwoo، که‌ستیک چوار هینده‌ی من به هه‌یکه‌ل بwoo، ناوی خوی نابوو «تمینکاری گهوره»، هه‌مووان به «وهستا سه‌لاحدین» بانگیانده‌کرد. به فهرمانیکی مام دهبوو کارمه‌ندانی سه‌نتره‌که یه‌کدی به «چاودیر» بانگیکهن، به‌لام له ببر هه‌ر هه‌ریک بیت، ئه‌م پیاوه زله که پیشتر وهستای دروستکردنی خانوبه‌ره بwoo، هیشتا هه‌ر ناوی دیزینی خوی پاراستبوو، که‌س به چاودیر بانگی نه‌ده‌کرد، هه‌موو وهستای گهوره‌یان پینده‌گووت.

ئه‌و کاته‌ی من یه‌که‌مجار پیم خسته ژیرزه‌مینه‌که‌وه، هه‌ستم نه‌کرد جینگایه‌کی ترسناک بیت، راسته دیمه‌نه‌کان هینم و دلثارامیان نه‌کردم، به‌لام له نیگای یه‌که‌مدا شتیکی و‌ها و‌روزی‌نیم نه‌بینی ژازارم بدادت. به‌لام ته‌نیا مروفی گه‌مژه به نیگای یه‌که‌م فریو دخوات، دیمه‌نی یه‌که‌می شتے‌کان هه‌میشه دروزن و نادره‌وسته... نا من باوه‌ریکی ئه‌وتوم به قوولایی نییه، به‌لام له نیوان روکه‌ش و قوولایی تاریک و نادیاردا روویکی تر هه‌یه، روویک نه روونی و پوشنی دروزنانه‌ی دونیای روکه‌شی هه‌یه و نه تاریک و نه‌بینزاویی دونیای ناووه، که هیچ که‌س نازانیت ببوونی هه‌یه ياخود نا، له‌ویدا له ئاستیکی دیدا که نه ده‌که‌ویته سه‌ر پوو و نه ده‌که‌ویته قوولایی‌وه، حه‌قیقه‌ت نوستوه، ئه‌و جینگایه، جینگایه‌کی میانه‌یی و ناوه‌ر است نییه له نیوان سه‌ره‌وه و خواره‌وه‌دا، به‌لکو لایه‌نیکی تره که مروف پیویستی به چاویکی تر هه‌یه بیبینیت، و‌هک خودی ژیان که کورتناکریت‌وه بق و‌هزیفه‌ی هیچ ئه‌ندامنیکی جهسته‌مان، به‌لکو پتنیکی نهینی و نادیاره له ناوه‌راستی ئیش و جوله‌ی هه‌موو ئورگانه‌کانماندا. ئه‌و پوژه‌ش که چووم

بۇ بەشى پەروەردە و تەمیکردن دەمىزلىنى روکەشى ئەم جىگايدە و پوکەشى  
 ھەموو دىللاوار درۇزىيەكى گەورەيە... لەۋىشدا بۇ پېتىكى نادىيار دەگەرام،  
 كە گرتىن و دۇزىنەوى، وەك گرتىن و بىننى خودى حەقىقت وەها بۇو  
 لام. وەستا سەلاھدىن، وەك بىزانىت من برازى بەپىوه بەرى سەنتەرەكەم،  
 بە خەندىيەكى پان و پىاكارانەوە پېشوازى ليڭردىم، پارچە كاغەزەكەى  
 مامە سىيامى وەرگرت و پېتكەنى. لە چەند دەقىقەي يەكەمدا سەرنجىمدا كە  
 ژىرەدەستەكانى خۆى بە «فەعلە» باڭدەكتە. پېشتر ئەو وشەيم لە ھىچ  
 جىگايدەكى دى نەبىستبوو، بەلام شىوازى ھەلسوكەوت و جۆرى پېتكەننەكەى  
 و تۇنى دەنگى ھەستىكى ناخۆشىيان تىندا دروستىكىم. بىنیم بەرەدەستەكانى  
 لە دەورى تەباخىكى گەورە وەستاون و سەرقالى دروستىكىنە خواردىنىكى  
 تايىەتن. ھەموو بە شتىك لە ترس و گومانەوە سەيرىاندەكىرمىم. پىتەچوو  
 بە ھۆى تازەيى و يەك نەناسىنەوە ھېشتا شەرمىكى تەنك لە نىوان  
 ئىشکەران خۆشىياندا مابىت، بەلام ئەو شەرمە بەشى ئەو نەبۇو لەكەل  
 نەخۆشەكاندا بە رەحم بن. نەخۆشەكان دوو گەنج بۇون، من ھىچ  
 شتىكىم لە سەر كېشەكەيان نەدەزانى، بەلام وەستا سەلاھدىن، منى  
 بىرە ژۇورىنىكى پاشتوو، بۇ جىگايدەكى تارىك، لەۋى دوو گەنجى زامدارم  
 بىننى كە سەرتاپايان خوين بۇو، بەجۇرىنىكى درىنداھ ئەشكەنچەرابۇون.  
 وەستا گۇوتى «ئەو دوو تەمیکراوەكەن، ھيوادارم دكتور بە دلى بىت».  
 بىننى دوو نەخۆشەكە لە دۇخەدا تووشى پەشۈكەنلىكى كەن، پرسىم «كىن  
 واي لەمانە كرىدۇ؟». وەستا سەلاھدىن بە ھېمەننەوە گۇوتى «جەنابى  
 مامۇستا، ئىمە وامان لىتكىردىن، بەپىتى ئەو پېتمايى و داواكارىيياتى لە  
 جەنابى دكتورەوە بۆمان هاتۇون». من ھىچ تېبىننەكەم لەسەرقەكانى  
 نەدا و بە كەمىك دلگەننەوە گۇوتى «بىانكەنەوە با بىبانبەم». ھەر دوو  
 گەنجەكە لەسەر دوو مىزى درىيىز پاكيشىرابۇون و دەستىيان بە كەلەپچەيەكى  
 زنجىردار بە كولەكەيەكى دىكەوە بەسترابۇو. دەموجاوى نەخۆشەكان

به جوئیکی خراب زامداربو و بیو، دیاربو و کهستیک به که رهسته کی  
رهق چهندین جار کیشاویتی به شان و پانیاندا، لشیان له زور لاوه  
شین بو و بوبو و بوبو، دهموچاویان له سه رهو و برقوه و له لای لیوه کانیانه و  
زامی خوینی نی پیوه بوبو. من به و هستام گووت «تکایه، دهموچاویان بق  
خاوینکنه و جلی ته اویان له ب هربکه ن و گه ر توانای پیشتنیان همیه،  
بابینه ده ری، من له به ده رگا چاوه رو ایانده که م». بینی نی بینه کانیان تو پره  
و ده هری ده کردم. دوو نه خوشکه زور هینمن دیاربوون، ناشکرا توانای  
قسکه کردنیان نه بیو. منیش له پاستیدا نه مدهزانی چیان له گه لدا بلیم. شتیکم  
له میژووی ژیانیان نه مدهزانی، به لام بینیانیان ناهیکی قولی له ناخدا چاند.  
ده ترسام هیدی هیدی ئه م دیمه نانه بیته شتیکی ئاسایی، پیژیک بیت و  
ئه م جو ره ره فتارانه ئازارم نه دهن. من ده ست پاچه و بیچاره خوم ده بینی،  
ویستم ده موده است له گه ل پیکه ری تیکشکاوی نه خوشکه کاندا بچمه لای  
مامه سیام، به لام دل نیابووم به مو حازه رهیکی دریز ده باره گرنگی  
ترساندن و ته میکردن بیده نگمده کات و من جورئه ناکه م هیچ بلیم. ئه و هی  
نه مده توانی رهق و بیهه رده هه مسوو پازی دلم روکه م، زور ئازاری ده دام.  
به لام هه ستمده کرد هه جو ره پو و بیهه بیو و بیو و هیک له گه ل مامه سیام  
مانای کوتایی ئه م ئیشهم و ده ست پیکردنی سه رگه ردانیه کی گه و ره. من  
یکیک بیوم له هه زاران گهنجی تر له دیلاوار که هیچ شتیکمان نه بیو  
بیکین، جگه له و هی بژین، زیندو و بین، بچینه ئه و جینگیانه و که بیمان  
دیاریده که ن... ده بیو به جوئیک له جو ره کان بیس له مینین که شایسته  
ئه و هه وا یهین که هه لیده مژین، من زور جار له ناو خیزان و له بنه ماله مدا  
پیمان ده گووت شایسته ئه و هه وا یهش نیم که هه لیده مژم، شایسته ئه و  
نانه نیم که ده یخوم، شایسته ئه و پیخه فه نیم که تییدا ده خهوم. ئیمه له  
دیلاوار هه زاران گهنج بیوین که به و جو ره ده زیان، له زیر باری قه زینکا  
بیوین که ده بیو بیده یه و، ده بیو بیس له مینین که شایسته ئه و هین هه وا

همزین، نان بخوین، پیخه‌فی خومان هه‌بیت. من له ناخمنا گه‌رجی دهمزانی  
ئه‌م قه‌رزارباریه چ بینداد و ناهه‌قه، به‌لام شتیک وای لیده‌کردم نه‌توانم لیتی  
هه‌لیتیم، من گه‌رجی له هوشیاریمدا دلنيابووم قه‌رزداری که‌س نیم، به‌لام  
گریتیک له ناخمنا وايده‌کرد به‌رده‌وام خوم به گوناهبار بزانم. به‌جوریک  
له جوره‌کان هه‌موومان له دیلاوار هه‌ستمانده‌کرد که شایسته‌ی ژیان نین،  
هه‌موومان پیمان وابوو قه‌رزیکی قورسمان له سه‌ره که جاریک ده‌بیت  
بیده‌ینه‌وه... دهبوو شتیک بکه‌ین تا خومان پاکزیکه‌ینه‌وه و بیسه‌لمیتین که  
شاین به ژیانین. ئه‌و پوژه تاقیکردن‌وه‌یه‌کی قورس بوو بو من ... تا ئه‌و  
کات به‌رده‌وام له خوم ده‌پرسی، چون خه‌لکی ده‌توانن بین به پاسه‌وان،  
به زیندانه‌وان، به کویله، به سه‌ربازی ملکه‌چ، به‌لام ئه‌و پوژه که دوو  
که‌نجه زامداره‌که‌م له‌گه‌ل خومدا هیتا‌یه‌وه بو ژووره‌که‌م، هه‌ستمکرد ئیستا  
به پوونی ئه‌و گوشاره سه‌خته ده‌بینم که مرؤفه‌کان تووشی دین ده‌میتک  
تیکه‌ل به کار و کرداریکی سامناک ده‌بن. دوو نه‌خوشکه به‌سه‌ختی به  
پیگادا ده‌هاتن، تا پاده‌یه‌کی رزور توانای قسه‌کردنیان نه‌بوو. ستراتیژی  
ئیشکردنی مامم ئه‌و ببوو، دواى ته‌میکردنیکی قورسی نه‌خوشه بزیو و  
نه‌سره‌وت‌کان، لە‌گه‌لیان دانیشین و ئارامیانبکه‌ینه‌وه و دلنياییان پن ببې‌خشین.  
دهبوو نه‌خوشکه‌کان هه‌ر دوو ده‌موچاوه‌که‌مان ببینن، هه‌م ده‌موچاوه دلره‌قه  
کوشندکه‌مان، هه‌م ده‌موچاوه نه‌رم و تیمارکه‌ر و ئارامبەخشکه‌مان.  
دهبوو که‌سانیک له بیمارستانه‌که‌دا گوناهبکه‌ن و که‌سانیکیش باری ئه‌و  
گوناهه بگرنه ئه‌ستو و له بری هه‌موو ئه‌وانی دی داواى لیخزشبوون بکه‌ن.  
من ئه‌و که‌س‌بووم که ئیستا ده‌بوو ئه‌و کاره بکه‌م. هیندھی بیماره‌کان  
که‌یشتنه ژووره‌که‌ی من، بین خواستی خوم، بیئه‌وهی پیشوه‌خت بیرم لى  
کرديتت‌وه، چوومه به‌رده‌میان و به چاوی پر فرمیسکه‌وه داواى لیبوردنم  
لیتکردن. گووتم «من پیت‌نوارم، من به ناوی خوم و هه‌موو مرؤفیکی به  
په‌حصی سه‌ر زه‌مینه‌وه، داواتان لیده‌کم بمانبورن... من نازانم ئیوه چیتان

کردوه، ئیوه چى دەكەن، بەلام گوناھى ئیوه ھەر چىيەك بىت، لەم ساتەدا  
وھك گوناھى ئىتمە گەورە نىيە، ئىستا گوناھبارى كەورە منم بېبەخشن».«  
ھەر دوو نەخۆشەكە سەرسام سەيرياندەكردم، من وھك بارانى بەھار  
فرمیتسك لە چاوانم ھاتەخوارى، پىتشتر نەبووه وا دل پېرم، نەخۆشەكان ھەر  
سەراسىمە سەيرياندەكردم، من دەمزانى ئەم ئازارەدى دەيكتىشم، ئازارىكە لە  
برى ھەمووان ... من لەو ساتەدا بە فرمیتسكەكانى خۆم، داواى لېپوردنم بۇ  
ھەموو گوناھبارەكان دەكىد، گريانىتك لە پىگايەوە ھەستمەكىد، وەزىفەى  
خۆم لەم بىمارستانە تازەيەدا جىيەجىدەكەم، كە ئىدى نانى ئەوە دەدات  
بە من كە بىگىم و بەسىر دەستى قوربانىيەكاندا بىنۇشتىمۇوە و لە برى  
ھەمووان، لە برى خەلکى دېلاوار، لە برى ھەموو مەرقەكانى سەر زەۋى،  
لە برى زەمین و لە برى ئاسمان داواى لېپوردن لەم نەخۆشە بەستەزمانانە  
بکەم كە زۇريان بە ناھەق كەوتبوونە ئېرە.

## ۱۸

پر فیسور به هنام به هیمنی لە سەر گىزانە وەی چىرۇكە كەی بەردەوام بۇو ، هەستمەكىدە ھەموو شتىك دەكەت تا من ئارام گوئىگەرم. گۇوتى «بەلنى حاكمى دىلاوار ھەمان ئەو خەونە دەبىيىتە وە كە دانىال دەبىيىت. ھەمان ئەو ھەورانە، ھەمان ئەو ئاسمانە، ھەمان ئەو بارانە. موسىيەت لە وەدايە كە خەونە كە بە جۇرىكى خىرا بڵاودەبىتە وە، حاكم بۇ بەيانى پىاوانى خۆى دەنلىرىت بۇ ناو شار و رايادەسپېرىت كە باس و خواسى نىتو خەلک ھەرجىيەك بىت بۇيى كوبكەنە وە، ھەوالدىز و كونجڭۇلانى فەرماندار ھەر زۇو ھەوالى تىكچۇونى شىرارازە شار و بڵاوبۇونە وەي ترس و دوودلى بۇ حاكم دەھىتنە وە، خەونە كەي دانىال ھەموو ئەو ئارامى و جىنگىرييە دېرىنە تىكداوە كە مەملەكتى راگرتۇوە... بەلنى ... جىكە لە دانىال خەلکانىكى تىرىش دەلىن ھەمان خەونىيان بىنیوە. فەرماندار دەستەۋەئىنۇ و بىنچارە دادەنىشىت و بۇ يەكە مجار ھەستەكەت دىلاوار چىتىر خاڭى ئەو ڇىيانە ئاسۇودەيەي جاران نىيە. خەون مانىاي گەرمانە وەي شتىك ... ھەموو لە دەربارى فەرماندار ئەو راستىيەيان دەزانى. ئاشوبىتكە لە دەروندا سەرى ھەلداپۇو، بلىسەي ئەو ئاشۇوبە كە يىشتىبووه ڇىر عەرسى حاكمانى شار... كە يىشتىبووه ناو كوچە كانى دىلاوار. بەھەر حال ... ھەورەكانى دانىال وەك ئاگرbin و لە دارستانىيەكى وشك بەرbin بڵاودەبنە وە، شار دەكە وىتە ترسە وە، خەونە كە دەھىتە ھەموو

جیگایهک و خوی دهگئینیت ناو زیندانه کانیش، ههورهکان لهم خهیلهوه  
دهپرنه ناو ئه و خهیال، لهم سهرا دهبارن و دهگوازنهوه بۆ ئه و سه،  
ههور و گهوالهی راسته قینه چون ده جولیت، ئاوا ههورهکانی سهرا دانیال  
لهم سهراوه بەرهو ئهوسه ده جولین، لە ههموو خهونیکدا دهبارین، لە  
ههموو شهونیکدا ده رده کهون. خهونه که ترسینکی ئه وتؤی تیدا نییه، بەلام  
ههه کەس ده بینیت ده زانیت سهرا تای جیهانیکی تر و دهستپیکی جوره  
ژیانیکی تازه یه. لە ههه سهرا تکدا و هم و خهیال بپهونیت و، ههورهکان زوو  
دەیگەنی و تیا دهبارن. خهونه که وا دهکات، هەندی دیلاوار جیهیلەن و بەرهو  
شونیت ترسه خویان هەلگرن، دەلین چەند مانگ و چەند هفتھەک  
زورینه خەلک تەنیا ئه و خهونه یان بینیو. فەرماندار دەنیت لە شارهکانی  
ترهوه موڤسیر و خهونخوین دین، ههموو لە سهرا ئهوه کۆکن کە ههوری  
خوینین مانای جەنگ، مانای هانتى ئافاتى نوى، دهستپیکرینى کارەسات.  
لەکەل پلاویبونهوهی خهونه کەدا دیلاوار ئه و هەسته دیزینهی وندەکات  
کە شارى ئاسوودهی ههزاران زیندانه، شارى پىکەوه ژیانى شادومانانى  
دېل و پاسهوانانه، بەلکو وەک زەمینیکی ترساو خوی دە بینیت کە دوڑمن  
لە بۆسەدا یه بۇی، نەياران گەمارقیانداوه و گەر لە خه و ھەلنەستیت، گەر  
نەبزوی و شمشیرى خوی تا ئاسمان بەرزنە کاتهوه، دوکەل و خوین  
دەیخون. ئىدى دە بیت سوپا و هېز و يەکەی خۆپاراستن و پەلامارى ھەبیت.  
کتىبى دانیال دەلیت «دەمیک کە ههوری خوینین بارى، ههموو شمشیرەکان،  
تەورهکان، چەقۇکان، دېنە دەرى». لەو ساتهوه تا ئەمروز دیلاوار بەدوای  
دوڑمندا دەگەریت. ئەوهی زانراوه و لە هەندی سەرچاوهدا تۆماره ئەوهیه  
لە دیلاوار ترسینک و پەقىكى زور بەرامبەر دانیال دروستىدە بیت، دانیال بەو  
سیحر بازە دەزانىن کە سەری سەندوقىنیکی پې ئافاتى هەلداوه تەوه، شتىنک  
دیلاوار سەدان سال لە بىر خوی بىدقۇتەوه، ترسینک دیلاوار سەدان سال لە  
خوی تەراندۇوه، درنەدەیهک دیلاوار سەدان سال لە تارىكىيەکانى ناخى خۆيدا

دیلیکردوه... ئهو دیت و یەكچار ئاشکرايدەكت. بەلام دانیال خۆی بەيىكوناھ دەزانىت، بۇ گوناھبارىتت؟ دانیال چى كردوه؟ ئهو كىيە جگە لە كەسىك كە بويرى ئهوە تىدابۇوه خەونىك بىبىنېت و بىگىزىتتەو.

ھېچ خەونىك بە تەنبا نايەت و بە تەنبا نامېتتەو، زور نابات خەونىكى تر دىتتە پىشى، خەونىكى كارىگەرتر و مانادارتى لە خەونى پىشىو. هورهکان لە جىڭاى خۆيان دەمىتتەو، بارانە سور و خويىن پەنگەكە وەك خۆى ھەر دەبارىت، بەلام لە خۇنە تازەكەدا بۇ يەكچار خەلکى خۆيان دەرىدەكەونەو، ئهو كەسەئ خەون دەبىنېت، خۆى لە خەونەكەدا دەبىنېت ... ئهو كات لايىن سەيربۇوه ئىنسان خۆى خەونى خۆى بىبىنېت... بىھىنە پىشچاوى خۆت دەبىت يەكەمین خەون چۈن بوبىت، لە خەوندا جۇرە ژيان و بوبۇنىكى تريان بىنيو كە ھېچ لە پتەوى و خۇگىرىي ژيانە راستقىنەكەى خۆيانى نەبووه. لە كونەوە تا ئىستا خەلکى لە خەوندا تەنبا پەرىشانى و ترس دەبىنېت. خەون بۇ ئەم و زەمانەي دىلاوار وەك ئەمە بۇ لە ناكاوا دەمى چالىكى گەورە لە ژىر پىتى خەلکدا كرايتتەو، چالىكى تارىك. مەرقۇ ئەمە بەسە كە بىزانتىت دونيايەكى تر ھەيە بۇ ئەمە شىرازەي ژيانى تىكچىت. چەندىن سال بۇ خەلکى دەشەرە دوورەكان لە دىلاوار كۆدەبۇونەوە تا خۆيان لەو چالە ساماناكە بپارىزىن، بەختەوربۇون كە بۇونى دونيايەكى تر و ژيانىكى تريان لە بىر خۆيان بىردىتتەو. بەلام ئىستا لە ناكاوا هەمووان خەونىان دەبىنى... هورهکان دەيانسەلماند ھېچ سەر زەمينىك نىيە بەبن خەون. لەم خۇنە تازەيەدا دانیال خۆى وەك جەلارىك دەرىدەكەوت، وەك دۈزمنىك، وەك قەسابىك، زور كەس دەيانگۇوت دانیال دەبىن سەريان دەبىرت. هەموو دىلاوار دانىالىيان دەناسى، بىنېبۈيان، ئىستا لە ناكاوا لە كونجى زىندان دەرىدەپەرى و بازىدەدایە ناو خەونەكانيان ... پەنگە بىنېنى دانیال تەنبا واهىمەيەك بوبىت، يان پەنگە لە ھەر ئان و زەمانىكىدا بەر لە كارەساتەكان دانیال ناوى ئەم خەونە بىت كە مەرقۇھەكان لە ھاتنى

کارهسات ئاگاداردەکاتەوە، بىرياندەھىنېتەوە كە چەقۇيەكى نەھىنى لەسەر گەردىيانە. ھەورەكانى دانىال ناوىك بۇو بۇز کارهساتىك كە ھەميشە لە خەيال و ھەست و نەستى دىپلاواردا بۇوە، لە ناكاوا ھەموو شارەكە دەگەنە پەنتىك كە چىتىر ناتوانن نىشانە و ئاسەوارەكانى کارهسات فەراموش و تادىدە بىکرن. دەلىن، دانىال خۆى لە ژىر ئەو شەستە بارانەدا دەركەوتۇوە، بە چەقۇيەكى مشتوماھى درىئىز و تىيىز و بىرىسکەدارەوە، ھەر كەس خەونەكەي دىبىت گۇوتۇويتى خۇيەتى، دانىالە. بەلام ھەر كەس و لە پوخسارىك و لە جلىك و لە سىمايەكدا بىنۇيتى. ئاخۇ چىرۇكى ئەم جۆرە خۇوانانە دروستە؟ من مامۇستاي مىزۈوم و شىتىكى ئەوتولە نەھىنېكەنلى ناخى ئىنسان نازانم. دانىال دەركەوتىت يان نا... چۈوبىتە خەونەكانوھ يان نا، ئەو تەنبا پەيامھىنى کارهسات بۇوە، لەسەر دەمىكدا كە زۇرىنەي پەيامبەران، مىزدەي درۇز و بەلەننى پەزگارىيەن داوه، دانىال وەك پىزىپەر و نامۇ، مىزدەھىنلى بەدېختى و پەيامھىنلى کارهسات بۇوە. پەيامبەران دوو جۆرن، ھەيانە پېشىبىنى کارهسات دەكەن و ئەوانى تر مىزدەھىنلى بەھەشت و پەزگارىن. دانىال بۇ دىپلاوار، وەك نوح وايە بىنى كەشتى، پەيامھىنلى دەردى، ئادەمیزازەكان لە ھاتنى ويرانە و کارهسات ئاگاداردەکاتەوە. بەلام بۇ زۇر خەلک دانىال دەبىن، بۇز كاتىك پېشەنگەكانى دەرددەكەۋىت؟ . خەلک چۈن ترسەكانى خۇيەن دەدەن بېيەك، خەونەكانى خۇشىان دەدەن بە يەك... ئايا ئەمە راستە؟ ئاخۇ ئەمە بۇ ئەم سەردەم و ساتەي ئىتمەش دەبىت؟ ئەمە مامىت باشتىر دەيزانىت، رەنگە تۆش بىزانىت... ئىنسانەكان چۈن حەز لە مائى يەكتىر، لە ھاوسەرى يەكتىر، لە زىزىر و سامانى يەكتىر دەكەن، بەوجۇرەش حەز لە خەونى يەكتىر دەكەن، هەتا زۇرجار حەز لە مردىنى يەكتريش دەكەن. مەرج نىيە ئەو حەزە لە بەر ئەمە بىت خەونىك حەزى لى دەكەن، جوان، خۇش يان پەنگاۋەرنگ بىت... ناشتى وەھا نىيە. مەرفەكان حەز لە ترسەكانى يەكتريش دەكەن، حەز لە ژان و ئىشى يەكتريش

دهکمن، حمز له نه خوشبیه کانی یه کتریش دهکمن. ئایا ده بیت خلکی دیلاوار  
هممو دانیالیان له خهوندا بینبیت؟ نا من زور باوهرم به مهیان نیبه، هیند  
مهیه له کهل بلاوبونه وهی چیرۆکی خهونه کاندا، له کهل پرپوونه وهی کوچه  
و کولان و زیندانه کانی دیلاواردا به خهون، خلک بمربیه یانیک له جیگادا  
پابوون و هممو پیویستیان به دوزمنیک بوو، دوزمنیکی ئاماده، دوزمنیک  
کینه و نه فرهتی خویانی به سه ردا بپیژن. له میژوودا تومارکراوه که هممو  
دانیالیان بهو كەسە بینیوھ که دەرگای دوئیاھ کى ترسناکى لى كردونه توه،  
زوربەی کتىبە کان وەك كەسىدە كەن کە دیلاوارى پېكىرىدۇ لە سام  
و دله پاواکە و مۇتەكە و لە برى نەتەوەيەكى گەش و بىتھىyal، شارىكى پر  
ترس و دووپلى دواى خۆى جىبەيشتۇوە. لەو كاتەدا دانیال نوينەری ئەو خاڭ  
و سەر زەمینە بوو کە خلکى دیلاوار لىتى ھەلھاتبۇون، ئەوهى باوبايپىريان  
كردبوويان به ڏىنر خاڭ و خۆلەوە ئىستالە گۈر ھەلدەستايەوە ... ئەوهە  
میژووی ھەميشەيى مرۆفە، ئەو شتەي لىتى پادەكتا، ھەميشە دەگەرىتەوە.  
بەلىنى كتىبە كە دەلىت «يە كەمین سەرپىن نە لە سياست، نە لە عەشق،  
نە لە تولۇو سەرچاوهى نەگرتۇوە، بەلكو لە تارىكى ناخەوە، لە قۇولايى  
خەونەوە هاتۇوە». خەون لەو سەر دەمەدا لە حقىقت ئازار بە خىشتىر بۇوە،  
مرۆفە كان ھەندى جار بۇ تەفسىرى خەونىك، چەندىن ولات و مەملەكەت  
گەراون. دەلىن حاكمى دیلاوار دواى ماوهەك لە بلاوبونه وهی خەونى  
دۇوھەم ناردویتى بە دواى دانیالدا، بەلام ئەو نەيویستۇوە بىبىنتى، دەمەكىش  
لە زنجىردا كېشىيانكىردىتە بەر دەمى فەرمانىرەو، بىدەنگ سەرلى داخستۇوە  
و هېچى نەدر كاندۇوە ... ئایا ئەمە چیرۆكىنکى ھەلبەستراوه يان نا؟ نازانم.  
بەلام ئاشكرايە شارەكە لە خرۇشان و نائاراميدا بۇوە، زوربەي خلکى شار  
لە خەونە كانىاندا يەكىنلىكى وەك دانیال دەبىن دەر دەكەۋىت و سەرپىاندە بېرىت.  
دېمەنەكان ترسناك و بە ئازار بۇون، خلکانىك شەوان نەيانۇيرلاوه بخەون،  
گەر چاوابان بۇ وەنە وزىكى كورتىش لېتكابىت دانیالیان بىنیوھ. كتىبى دانیال

دهلیت «خلهک هموو پیویستیان به جهلا دیکه سه ریان بپریت، پیویستیان به جهلا دیکه شه تولهیان له جهلا دی که م بو بکاته وه، به خته و هرد بن بیینن خویان چون ده کوژرین، به خته و هریش ده بن بو خویان بگرین، به خته و هریش ده بن یه کتیک تولهیان بو بکاته وه» .»

پروفیسور به هنام و چانیکی گرت، به لام به رده وام سهیریده کردم، به رده وام لیمی دهروانی، ئه و خهنده گهوره یه هه ره سه ر لیوانی بwoo، که ههندی جار بیمانا دههاته پیش چاوم. من زور ماندو ببووم، رانه هات ببووم وا بیو چان گوی له که سینک بگرم. له کاتیکدا ئه و په ره گرافه کور تانه ای له کتیبی دانیال ده خوینده وه، هه ستم به ترس ده کرد، وەک ئه وه بوو کتیبکه نه فره تیکی تیدا بیت و بترسم بەر من بکه ویت. گه رچی هه مهو و شه یه کی بو من گرنگ بwoo، هه مهو دیزیکی سه رنجرا کیش بwoo، به لام زوو ماندو و یکردم، ئیتر شتہ کانم بو و هرنه ده گیرا و پسته کانم بو بەیه که وه نه دهنرا. ئیستاش که ده گیزمه وه، دوو دلم تو ایتیتم هه مهو قسە یه کی پروفیسور و هه مهو و اتە یه کی وەک خۆی بگهینم. پروفیسور پیاویکی زیره ک بwoo، گووتی «چیروکی دانیال مرقش ماندو و ده کات. تو ئازادیت ئهم چیروکه ده گیزیتە وه یان نا، ئه و خونه ای ئه مرق ده بیینن به جوزینک له جوزینکان ده چیتە وه سه ر دانیال، تو کوبیکی و ریایت، گهر شتیک نه در کینیت، گهر راستیه ک بشاریتە وه، ده زانیت له بە رچی نایدر کینیت». له ناخمدا هه ستیکی سهیرم هه بwoo که مامه سیام ئه چیروکه بۆ گرنگ نییه. به پروفیسور گووت «من ماندو ووم و دەمە ویت پشوویه ک بدەم». پروفیسور ماندو ببوونی منی خوینده وه و پیکەنی، ده ستیگرتم و گووتی «دە چینه وه نوسینگه کهی خۆم. لەوی پشوو بدە، دەنیزرم نانیکی ئاما دەت بۆ بھینن، نان بخۆ، خوت کە میک به کتیبکانی کتیخانه تایبەتییه کهی منه و سه ر قالبکه. من ئیشیکی بچوکم ھە یه، جیبە جینیده کەم و دیمه لات و چیروکه کەت بۆ تەواوده کەم».

## ۱۹

دوای ئوهى وينه کانمان خسته بەر دەستى فەرماندار و حاکمى سەربازىي، ئىتىر خەبەرم لېيان نەما. چەند پۇزىك دواى ئوه عيادەكە داخرا و من كەرامەو بۇ مالى و ڏيانم پەوتىكى دىكەي گرت و چىرۇكى وينه کانم تەواو فەرامۇشكىرى. هىشتا هەفتەيەك بۇو كە لە سەنتەرى تەندروستى دەرۈونى كارمەكىرىد، مامم باڭىكىرىد و گۇوتى «بۇ ئوه بانگىكىرىدىت بىت بلېم، ئەمشىو لە تەلەفزىيونى دىلاواردا وينه کان بلاودەبنەوە». من كەمىك نىڭەران و سەرسام گۇوتىم «عەجايىبە. بەلام كاتىك وينه كەسىك بلاودەكەنەوە كە بەس بە خەون بىنراوە دەلىن چى و دەبىت پاساويان چى بىت؟ شەرم نىيە حوكىداران لە شارىكى وا گەورەدا كارى وا ياكەن؟ مايەي خەجالتى نىيە، خەلک بخەنە سەر خولىيات پاوى كەسىك كە بۇونى نىيە؟». مامە سىيام گۇوتى «دەبىت راستگوبىم لەگەلت، من ئەندامى ئەو لىزىنەيە بۇوم كە بېيارى بلاوكىرىنەوە وينه کانمان دا، هەفتەي پىشىو كوبۇۋىنەوە. بېيارەكە دەستەجەمعى بۇو، ھەمۇو بە يەك دەنك گۇوتىمان با وينه کان بلاوبىتەوە». من دلتەنك و نىڭەران پرسىم «بەلام بۇ؟ چ حىكمەتىك لەهدايە، چ عەقلەك ئوه قەبۇولىدەكەت؟». مامە هەستا دەرگائى ژورەكەي داخست و بە وريايەوە چاويلكەكەي داگرت و بە هيمنى پاكىكىرىدەوە و گۇوتى «دىلىبابۇوم تو پىت ناخوشە. تو پىت وايە

ئهوهی لە نیگارەکاندا ھەیە و ھونەرمەندەکان کیشاویانە، ھەر نیگارینکە و ھەندى نیگارکیش بۇ خەوتىك کیشاویانە، بەلام حۆكمداران و انانىبىين، خەلکىش وانايىبىين. لای خەلک ئەو كىسى بۇونى ھەيە... ئەوانەئى خەونەكە دەبىن ناتوانىن لەو ھەوهەس و ھەوايە دەرچىن كە پىاوى ناو خەونەکانىيان حەقىقەتە، ئىنسان ھېچ كات ناگاتە جىڭايەك بتوانىت بە تەواوى خەون و راستى لە يەك جىاباكاتەوە، بەردەۋام راستى دەبىت بە خەون و خەون دەبىتەوە بە راستى، ئەو سۈرىيکى ئەبەدىيە، بەلىرىپىوار گىان، كورپى خۆم، حۆكمداران بە چاۋىيکى تىرسەيرى شتەكە دەكەن. پىاوانى دەولەت كە ئىستا من و تۆش يەكىنkin لەوان، ناتوانى خۆيان بەدەن بارى نەفامى و بلىن ئەمە رەسمى ناو خەوتىكە، كارى وا ناڭرىت... ھەموو ترسىيک، ھەموو وەسوھسەيەك دەبىت بەرگى حەقىقەتى لەبەركىرىت، ھەر جار ترسىيک بۇ دەبىت ترسناكىش ھەبىت. خۆت دەزانىت دۆخى دەيلاوار نالەبارە، ھەموو دەزانىن شتىك ھەيە ھەرەشەيان لىنى دەكتات. من بە لىزىنەكەم گۇوت كە لە كۆمەلېك نەفام و گەمژە دروستبۇون، بەریزان خەونەكە نىشانەيە بۇ ئەوهى خەلکى دەيلاوار لە ڑيانى خۆيان دەلىانىن، ھەموو ھەست بە ترس دەكەن، شارەكە نوقمى خەوف بۇوە، من و تۆش كە خەون نابىنин ئەو ترسەمان ھەيە، وجودى ھەموومان پېپبۇوە لە نادلىيائى، دەولەت دەبىت حسابى خۆى بىكەت... بۇ دەولەت چى گەر كەسىك يان سەد كەس خەونى ناخوش بىبىن. بەلام ترسەكە زۇر بۇوە، پۇلىسخانەکان و خەستەخانە و زىنداڭان بەرناكەون، گەر خەلک شتىكىيان نەبىت پىيا بەتقەنەوە، ئەوكات بە يەكدا دەتقەنەوە، بە من و تۆدا دەتقەنەوە، بە حۆكمىراناندا دەتقەنەوە. دەبىت شتىك بىرىت بە دەيلاوار... من وەك تاكە دەروونناسى شارەكە ئەركىنلى سەختىم لەسەرە، دەبىت نەھىلەم بەلمەكە نوقم بىت، من كارم سەختە، من كەس تىم ناگات، بۆيە پىيم داگرت، من گۇوت دەبىت ترسەكە لە واهىمە بىتەدەرى، بىكەين بە بەرى كەسىكدا، دەمۇچاۋىك بەدەين بە گوناھباران».«

مامم لهو ماوهیهدا بورو بو به پاویژکاری فهرماندار و به ئەندام  
له لیزنهی لیکولینه وەی قەیرانەكان. من كە ئەو قسانەم گوئى لى بۇو  
خەریکبۇو بگریم، هەستمکرد ھەرجى گومانىك لە دلما سەبارەت بە مامە  
سیام دروست بۇوە لە جىنگاى خۆبىدایەتى، هەستمکرد بۇ ھەتاھەتايە ئەم  
پیاوهم لە دەستداوه كە لە ھەر كەس زیاتر كۆمەكى منى كردوھ، پیاوېنک  
كە پۇزىك لە رۇزان كەسىنکى دلناسك بۇو، كەچى تا دىيت دەبىتە جۆرە  
مۇزقىنى دى. مامم سووربۇو من تىيىگەينىت و بمخاتە سەر بىرواي خۆى،  
دەبىویست ھەرچىيەكى كردوھ، رېزى من لە دەست نەدات. زانى من دلم  
گىراوه و ھەوالەكە غەمگىنى كردىم، بە حەسرەتىكەوە گۇوتى «تىيىگە...  
ئىشەكە لە پۇوى ناچارىيە وەيە. دۇخى دىلاوار بە راستى بەرھو خراپى  
دەروات، جەنابى حاكمى عەسکەرلى چەندىن جار ئاماژە بەھو كرد كە  
دەبىويت بارودۇخى نائاسايى رابىگەينىت. بە گيانى تو من نەمەيىشت، بەلام  
ۋەزۇ باش نىيە. گەر وازبەھىتىن خەلکى وەك ئەم ماوهىيە پەلامارى يەك  
بىدهن، وەرزىكى تر نابات ھەمۇ دىلاوار دەبىن دوژمنى يەك، بەنەمالەكان  
دەكەونە گيانى يەك، كورى ئەم خىزان كورى ئەو خىزان دەكۈزىت، ھەر  
ئىستا خۇتن كەوتۇتە بەينەوە، حىكايەتى ئەو مەنالانى لە قوتابخانەكەدا  
سووتان، دەيان خىزانى داوه بە يەكدا و بەس خودا دەزانىتى چىتىرى لى  
دەكەويتەوە... چىت دەويت؟ دەتەويت گەنجەكان ھەمۇ بکەونە ئەم  
شىتاخانەيەوە... بە درىندەم مەزانە، واجبىكىم ھەيە دەبىت جىيەجىيىكەم.  
دەبىت خەلک بۇ تاوانبارىكى راستەقىنە بگەپىن، دەبىت سەرقالىيان بکەم،  
دەبىت شتىك ھەبىت يەكىان بخات، ھەستبىكەن كە نزىكىن لە يەك، خەلکى  
شارىكەن، مەنالى مەملەكەتىكەن... لە ھېچ دلگران مەبە، لە ھېچ دلگران مەبە».

مامم زور ھېمن و مەنتىقى قىسە يەكىدە، گەر بىيوىستبايە قەناعەت بە  
كەسىك بەھىتىت و خۆى وەك زانايەكى ئازام و لە سەرەخۇ نىشانىدات ئەو  
جۆرە تونەي بەكاردەھىتى. لە بەر ئەو شىوازى قىسە كەردنەي بۇو، زۇر بەي

خزمه‌کانمان به زانایه‌کی گهوره‌یان له قله‌مدهدا. به جوئینک قسمه‌یکرد، من له پال هه‌مو و نیگه‌راییه‌کانمدا شتیکم نه‌گووت و ناپه‌زاییه‌کی ته‌واوم نیشان ندهدا. به بیتسوودم زانی له‌گمل مامه سیام بکه‌ومه قسه و باسیکی توونده‌وه. به سه‌رینک هه‌ستمکرد ئه‌وه لسهر هه‌قه که شاره‌که به‌ره و تیکچوون و دقخینکی نائائسایی ده‌روات، بمسه‌رینکی تریش نه‌مده‌زانی ده‌بینت چاره چی بیت و خقوم ده‌رمانیکم نه‌بیو و بیخه‌مه سه‌ر ده‌ردی که‌س.

ئه‌وه شه‌وه تله‌فزيونی دیلاوار هاوشنان به به‌ياننامه‌یه‌ک ويته‌كانی په‌خشکرد، داواي له هاولاتیيان ده‌کرد، هر که‌س ده‌موچاوی ئه‌م تاوانباره ده‌ناسیته‌وه، راده‌ستی به‌رپرسانی بکات. به‌ياننامه‌که‌ی ده‌وله‌ت قسه‌ی له سه‌ره‌لدانی فیتنه‌یه‌کی ناوخو ده‌کرد، له که‌سانیک ئاسایشی کشتی تیکده‌دهن، ده‌یگووت که دوژمن به هه‌مو و شیوه‌یه‌ک شپرذه‌یی و ناپریکی ده‌خاته دیلاواره‌وه، هه‌مو و فیل و مه‌کریک به‌کارده‌هیتیت تا ترس بینته‌هه دلی خله‌کی سفیله‌وه، هاولاتیيانی تووشی گومان کردوه و يه‌کیتی پیزه‌كانی گه‌لی له يه‌ک ترازاندوه. به‌ياننامه‌که ده‌یگووت خهونه‌که نیشانه‌ی يه‌کیتی و يه‌کپیزی خله‌کی دیلاواره، نیشانه‌ی هه‌ستکردنی ئه‌وانه به مه‌ترسیه‌کان. داواي هاوکاری له هاولاتیيان ده‌کرد کومه‌کیانبکه‌ن له دوزینه‌وهی خه‌تاکارانیکدا که ئاسووده‌گی هاولاتیيانان تیکداوه و خاوه‌نى هیزیکی شه‌یتانيين و لـه پشت تیکچوونی باري ده‌روونی ژماره‌یه‌ک هاونیشتمانیه‌وهن. به‌ياننامه‌که به زمانیکی ره‌سمی ورد داریزرابوو، وه‌ک زوربه‌ی ئه‌وه به‌ياننامه سیاسیانه‌ی له سه‌د سالی رابوردوودا له دیلاوار نوسراابون، شتیکی بقشن و روونی تیدا نه‌بیو، جگه له قسه‌کردن له‌سهر دوژمنیکی ترسناک، له هه‌ره‌شه‌یه‌کی نادیار، وه‌ک هه‌میشه هانی خله‌کی دیلاواری ده‌دا يه‌کیتی خویان بپاریزن و ده‌رفه‌ت به به‌کرینگیراوان نه‌دهن دزه‌بکنه ناو هه‌ست و هوشیان، ده‌یگووت دوژمنان چاویان به سه‌ركه‌وتن و گه‌شه‌ی دیلاوار هه‌لنایه‌ت و به‌رده‌واام له بؤسنه‌ی ئه‌وه‌دان

ئم ئازادىيەمانلىنى زەوتىكەنەوە.

من دلنيابۇوم بلاوبۇونەوهى وينەكان دەرەنجامى خراپى دەبىت، بەلام باوەرم نەدەكرد كار بگاتە هەندى جىڭىاي ترسناك. بۇ رۆزى دوايى سەدان وينەيان لە جىڭا گشتىيەكاندا ھەلواسىبىوو، وينەكان لە ھەموو جىڭىايەكدا بۇون، تەواوى دىيلاوار پاوى تارمايىەكى دەكرد كە لە خەونەكانىدا دەبىيىنى... تەواوى دىيلاوار بەدواى تاوانبارىكەوە بۇ كە نەماندەزانى ئايا تەنبا زادەي خەونەكانمانە ياخود بۇونەورەتكى راستەقىنەيە. ئەو دىوارە ھەميشەيىسى كە لە نىوان خەون و راستىدا ھېيە بە يەكجار پۇوخابۇو، پۇوخانىكى وەها ئىتر دروستكىرنەوهى ئەستم بۇو، رۆزىنامەكان و تەلەفزىيۇنەكان پەيتا پەيتا سىن نىكارەكەيان بلاودەكردەوە، مەنداان لەسەر شەقام و كوجەكان بە پارەيەكى هەرزان دەيانفرۇشقىن. هەر ئەو رۆزە رۆزىنامەكان چاوبىكەوتتىيان لەكەل هەر سىن ھونەرمەندەكەدا كردىبوو، بىشەوهى ناوى من بەرن، گۇوتىبۇويان دواى بىركرىنەوە و وردهكارى زۇر، دواى دانىشتىنى چۈپپەر و گوينىرىنى ورد لە خەونەكانى دەيان كەس، نىكارەكانىيان كىشاوە... لە رۆزان و مانگانى داھاتوودا، سىن نىكاركىشەكە دەبنە ناودارتىرين كەسانى دىلاوار كە خەلكى بە كرييان دەگرن و خەونەكانى خۇيانيان پى دەكەنە تابلق. لە ناكاوا ئەو نەخۇشىيە لە دىلاوار بلاودەبىتەوە، خەلك خەونەكانىيان دەگىزىنەوە و نىكاركىشەكان بانگەيىشتىدەكەن بىانكەنە تابلق، بە جۇرىك ماوهىك دواترە دوو رۆز بەرلەوهى دىلاوار بە جىيەھىلم، رۆزىك مىستەفالەيلەنەم لەسەرجادە بىنى، وەك برايەكى ئازىز باوهشى پىداكىرىم و گۇوتى «ھەزار سوپاس بۇ تۇ، تۇ بتهۋىت و نەتەۋىت، مىئۇووی ھونەرى شىۋەكارت لە دىلاوار گۇرى». تا وينەكان بلاونەبۇونەوهى بە تەواوى دەرەنەكەوت چ ترسناكە مەرقۇش نىكارى كەسىك بکىشىت كە بۇونى نىيە. من بىشەوهى جىهانناسىتىكى بە ئەزمۇون بىم، دەمرانى كە گەران بە دواى شتىكدا كە نىيە، دەيانجار ترسناكتەر و كارىگەرلىرى و كارەسات ھېنترە لە گەران بە دواى شتىكدا كە

پیشوهخت بینوومانه و دلنایین له بوونی، نادیار ئەو شتىيە كە دەتوانىتت  
ببىتتە دەمامك بۇ ھەممو سەرىنک.

ھەفتىيەكى نەبرد لە يەكىنك لە گەرەكە ھەزارەكانى دىلاوارى خۇرئاوا،  
جەمعىتكى شىت و گېڭىرتوو، دەيان خەلک كە ھىستيرىيائىكى لە ناكاو  
دەيانگرىت، پياويك لە مالى خۆى كىشىدەكەنە دەرى و تومەتسى ئەوهى  
دەدەنلىكە فىتنەبازى سەر وينەكە بىت. ھەندى لە دىلاوارىيەكان ناوى  
پياوى سەرنىگارەكە دەننەن فىتنەكار. ناوهەكە بۇ من، وەك خودى نىگارەكە  
و وەك رەوتى ھەممو چىرۇكەكە سەيربۇو. يەكىنك لە كەنالەكانى تەلەفزىقىن  
دىمەنى ئەو ھەشاماتەي گرتىبوو كاتىنک پەلامارى تاوانبارى ناوبرار دەدەن.  
گەرەلاۋەزىيەكى گەورە، دەيان مەرۇف كە لە دۆخى ھەلچۇونىكى سەيردان،  
چاوابيان بە جۈرييەكى نائاسايى دەرپەرىيۇ، تۈرەبىي و ترسىنەكى گەورە لە  
سېماياندالىيە، لالىويان كەفيكىردو، بەر گەرويان ھەستاواه. ھەممو لە مالىتكى  
ھەزاردا پياويكى لاواز كىشىدەكەنە دەرى، كە سەرسام و ترساوا و بىشاگا  
بە دەست ھەلچوانەو گىرۇدە و بىتبەرەللىست، پياوهەكە لە وينەكە دەچىتى  
و لە وينەكەش ناجىت... بەلام ھەممو وەك شىت، بە جوش و گەرمىيەكى  
نەخۇشانەو، بە بىروا و گەپەيەكى كۆپرەو، سوورن لە سەر ئەوهى كە  
ئەم پياوه كەسى سەر وينەكەيە.

ئەو يەكمىن و دواھەمین پەلامار و پەلكىشىكىن نەبوو، خەلک ھېندهى  
يەكىن دەكۈزۈن، پىيان وايە ئەم گوناھكارە ھاوشىتىيەكى تر و ھاوكارىيەكى  
تر و ھاپرەگەزىنەكى ترى ھەيە كە درىزە بە ترس و ئازارى ئەوان دەدات.  
ھېندهى يەكىن دەكۈزۈت دەردەكەويت كە گوناھبار لە جىنگىيەكى دىكە  
و لە سوچىنەكى ترەو سەرى ھەلداوهتەو، ھەندى جار وادەزانىن خۆى  
زىندىووبۇتەو، ھەندى جارىش پىيان وايە كە ئەم پياوانە لەشكىن لە  
خەلکى ھاوشىتىو كە لە ھەمو كوجە و كۈلانىكدا بىلەپۈونەتەو، ئەو ھەستە

زمهینه خوشده‌کات بق همه‌میشه و به‌رده‌وام دریژه به کوشتن بدربیت. دواتر پوزانه هواله‌کان چیرق‌کی په‌لامار، سووتاندن، کوشتنی خلکی بیتاوان بلاوده‌کنه‌وه که همه‌موو به تاونباری سهر وینه‌که حیسابده‌کران. له ماوهی که‌متر له هفت‌تیه‌کدا دهیان پووداوی له جوره روویاندا. من بق یه‌که‌مجار له ژیاندا به دلگه‌رمی و به‌رده‌وامی دوای هواله‌کان ده‌که‌وتم. به‌یانیان پیش ئوهی بچم بق سه‌رکار همه‌موو پوزنامه‌کانم ده‌کری، تکامکرد له شوین کاره‌که‌مدا تله‌فون و تله‌فزیونیکی کوئیان بق هینام، تا بتوانم له نزیکه‌وه ئاگام له دوخی دیلاوار بیت. هر شتیکم ده‌بیست غم و خه‌فه‌تیکی قورس له‌سهر دلم ده‌نیشت، به‌لام هیشتا هیندهم ترس له مامم هه‌بوو نه‌ویرم یه‌خه‌ی بگرم و بلیم «بق ئه‌م کاره‌ساته‌مان نایه‌وه». خوم به به‌پرسینکی گهوره دهزانی له کۆی پووداوه‌کاندا و ئەنگوستی خوم ده‌گهست که ئه‌م کاره‌م به نیکارکیش‌کان سپارد. هستیکی تال و تاریک پالی پیوه‌ده‌نام دوای به‌سرهات و سه‌ربردی ئوانه بکه‌وم که له ناکاو وهک دوژمنی گمل، وهک شه‌یتانی ناو خهونه‌کان سه‌یرده‌کران. حوكمرانان به ئاشکرا کاریکیان نه‌ده‌کرد تا شته‌کان له جیگایه‌کدا بوه‌ستیت. به پیچه‌وانه‌وه همه‌موو پوزنامه‌کان و پاگه‌یاندنه‌کان پینکه‌وه به‌رده‌وام باسیان له دوژمن ده‌کرد. خهونه‌که به جوریک به‌رگی حه‌قیقتی کرایه به‌در که گیپانه‌وهی بق دوئیای خهون کاریکی ئه‌ستم بwoo. له بیکای پوزنامه‌کانه‌وه زانیم که لایه‌نیکه‌م چوار که‌س له‌وانه‌ی خهوبینه توره‌کان کیشیانکردون گیانیان لده‌ستداوه، به‌رده‌وامیش باس له هیزیکی چه‌کداری نوی ده‌کرا که گومان لى کراوان ده‌گرن و سه‌ریان ده‌بین. پیده‌جهیت همه‌موو هلچوونه‌کان زاده‌ی جوره هیستیریایه‌کی ده‌سته‌بی بوو بیتن که که‌سانی همه‌جور تیا به‌شداربیون، له همندی جیگادا بی به‌رناهه‌یه‌کی بیشوهخت و له همندی جیگای دیکه‌شدا وهک کاریکی پلانزیزکراو سه‌ریان هملابیت ... من همه‌موو پوزیک به وردی هه‌الی هلچوونی حه‌شاماته‌کانم

دەخویندەوە. خواستم بۇو جارىك ئەو ھەلچۇون و تورەبۇوانانە لە نزىكەوە بىبىن، بەلام وابەستەيىم بە دەوامى خەستەخانەكەوە بوارى كەرانى ئازادى نىدەدەمامى و جە لەۋەش ھېچ كات بۇشىن نەبۇو، ئاخۇ كەى و لە كوى فەتىلى تورەبىيەكان دادەگىرسيت. من كە شەتكان تىكەل بە غەم و مەراقىيان كىرىبۇوم، ئارامىم لى بىراپۇو، نە دەمتوانى لەكەل مامە سىام باسى ھېچ بىكم، نە لەكەل خوشك و براڭانىشىمدا قسەوباسىيىكى وەهام ھەبۇو، تا پرسىيان پى بىكم و بىنمايىان لى وەربىرم. بۇزىك تەلەفونى ژۇورەكەى خۆمم لە سەنتەرى چارەسەرى دەرەوونى ھەلگىرت و زەنكىكىم دا بۇ بابەعەلى وەزىرى، بە ئۇمىتىدى ئەوهى ھەندى زانىارىم دەست بىكەۋىت. تەلەفونەكەم بەوهە پاساودا، كە لە بىمارستانەوە بە پىتىيىستى دەزانىن قسە لەكەل ھەندى لە گىراوانى دۆسىيەي «فيتنەبازى» دا بىكەين، بەلكو بتوانىن لە چارەسەرى بىمارەكانماندا سوودىيان لى بىبىنин. بابەعەلى دۆستانە قسەي لەكەل كىردم و لە دەنگ و رەفتاريدا ھەستم بە پىز و قەدرزانىيەك كرد، گۇوتى «بەلىنى كاكە بىنوار، تا ئىستاھەشت كەس بە تۈمەتى لېكچۇون لەكەل پىاۋى سەر وىنەكاندا گىراون، جە لە كەسانىك كە كۆزراون يان خۇبىان شارداۋەتەوە يان ئەشكەنچە دراون و ئىستا لە بىمارستانن. بە وردى ناتوانم ھېچ ژمارەيەكت پېتلىم. لە دىللاوار دەسەلاتى حاكمى عەسکەرى لە دەسەلاتى ئىئمە بەھىزىترە، پۇلىس ھىزىكى بچوڭ و بىئاكايە، جەنابى حاكم ياسىن كە سەر بە بنەمالەي قەرەقازانىيە، كەر دىقەت بەن تا ئىستا بەيانىتمە و راڭىيەندەن رەسمىيەكان بە نىتىي ياسىنىنى قەرەقازانى ئىمىزادەكەت، كەرجى بىياربۇو لە سوپادا نازناواى بنەمالەيى نەمەنلىكت. قەرەقازانىيەكان لەكەل بنەمالەي ماروفىدا لە مىئە ھاۋىپەيمان، من لىتى ناشارمەوە كە خەلکىكى دەسەلاتخواز و شەرانگىزىن كە تا دىت ئىئمە نارەحەتىر دەبىن لە دەستىيان. دۆسىيە ئەم گىراوانە دەبۇو بىرىتە دەست دائىرەي پۇلىس، شەتكە پەيوەندى بە تىكچۇونى بارى مەدەننېيەوە ھەيە و

ته اوی ئەو کىشانە بەپىتى دەستوورى دىلاوار لە رېكىنى ئىمەدان، بەلام دەسەلاتى بىنەمالەتى ماروفى و قەرەقازانى وايانكىد كە بى هىچ پىتشىنە يەكى قانۇنى دۆسىيەكە بېبەسترىتەوە بە ئاسايىشى گشتى دىلاوارەوە. ئىستا ئىمە هىچ ئاگادارىيەكمان لە دىلەكان نىيە، هەموو ئەو كەسانەتى لە سەر ئەم دۆسىيە يە دەگىرەن راستەوخۇ دەبرىتىن جىڭكايەكى نەھىنى كە تەنبا حاكمى عەسکەرى و جەنابى فەرماندار دەزانىن لە كۈيىھە».

هەستمكىرد پەيوەندى نىوان بىنەمالەكانى دىلاوار لە خراپتىرىن ئاستىدایە. بابەعلى وەزىرى وېلى ئەوهبوو زانىيارى وردىتى لە سەر هەموو ئەم چىرقە دەستىكەۋىت، بەلام ئەويش وەك من شتىكى وەھايى دەست نەدەكەوت. شتىك كە بابەعلى وەزىرى گووتى و سەرنجى منى راکىشا ئەوه بۇو، كە زۇربەى قوربانىيەكان خەلکانىكىن يان لە دىلاوارى پەش دەزىن ياخود لەويتوھاتۇون و تازە بە تازە لە گەپەكە كۆنەكانى دىلاواردا نىشتەجىبىون و پىشترىش وەك غەریب سەيركراون. بابەعلى گووتى «شىتەكە وەھايە وەك ئەوهى كۇناھبار دەبىت پەگىنکى غەریبەي ھەبىت. بە ئەسلىكى دىلاوار نەبىت. لە گەل هەموو ئەو بىندەنگى و نەھىنېيە كە خراوەتە سەر دۆسىيەكە، ئىمە وەك بەپىوه بەرايەتى پۆليس بە دواي هەموو زانىيارىيەكەوهىن، ھەرچى شتىك بىكانە دەستمان بە وردى لىنى دەكۆزلىنەوە. كۇناھباران يان خەلکى دىلاوارى پەش، لە گەپەكە فەقيرنىشىنەكان ، يان لەوانەن لەم دوو سالەتى دوايدىا لە پىشتنەكانەوە گواستويانەتەوە بۇ گەپەكە كۆنەكان. زۇربەيان ئەوانەن كە پىشترىش كەس و دراوسيكان وەك غەریب سەيريانكىدون... ئەوه شتىكە منى دوودلەكرىدوە. خۇت دەزانىت كەسانىكى زۇر، لەوانەي بۇ پاڭىزى و خاۋىتى دىلاوار بانگەشەدەكەن، دىزى تېكەلەكىدن و گواستتەوە ئازاد بۇون لە نىوان پىشتنەي پەش و دىلاوارى كۆندا. ئىستا لە ناكاوا ئەم پۇوداوانە دېتە پىشىن».

دلنیابووم معلم‌اندیکان له نیوان بنه ماله کانی دیلاواردا خریکه دهجهتیه  
ئاستیکی ترسناکه وه و هزیرییه کان هستیانده کرد تا دیت پهراویزده خرین  
و شتی گرنگیان لی دهستیریته وه، له قسه کانی بایه علی و هزیریدا سیبیری  
ئه و ترس و توره بیه به پوشنی دیاربوو، کاتیک قسه بوق من کرد، وه ک  
ئه و بود بیه ویت خلک هممو به چیزکی ئه ناکوکیانه بزانن. هر  
ماوه بیه ک بود بانگه شهی بوق دهکرد، ناوی برنامه ک «دیلاواری پاک» بود.  
من بپیار مدادبوو ئه و ماوه بیه له هر جینگایه ک بم، دوای ئه و شتنه بکه و  
که دوور و نزیک په یوهندیان بهم کیشیه وه هه... کوی شتنه کان بوق خرم  
تلیسم اوی بون، شوینیک هه بیه تییدا سروشی پر نهیتی ئینسان، تیکه ل  
به سروشی پر نهیتی جیهان ده بیت، ودها بود و هک ئه و خهونه ئه و خالی  
یه کدی بپینه بیت. برنامه که له سه رئوه بود که سالانی دوور و دریزی زیز  
دهستی، هه بره شهی هه میشه بی دوژمن، وایکردوه دیلاواری بیه کان له ترس  
و لرزیکی هه میشه بی دیشین. میوانی برنامه که گنجیکی بوزیناخ پوشی  
چاویلکه داربوو، له و گنجه خوینده واره تازانه هی کاریکیان به تیگه یشتتنی  
خلکه وه نیه. قسه کانی پربوون له زار اوی سه خت و سه بیری له بابه ت  
«یاده و هری دهسته جه معی» «نهستی نیشتمانیمان» «ترسی دیلاواری»  
«برزه منی شهیتانی» «حافیزه رهش»... ئه و هی منی له برنامه که دا  
ده ترسان، ئه و نه بود که به رده و ام قسه له سه ترسینک دهکرا که ده روونی  
دیلاواری بیه کانی به تارمایی و جانه و هر و خواستی تاریک پرکردوه، به لکو  
ئه و بود که جه نگی پاک کردن و هی خرمان، جه نگی پاک زبونه و هی ده روونی  
دیلاواری بیه کانی گردیده دایه وه به شه پر و به رگریکردن وه. «تھنیا شتیک دیلاوار  
به پاکی و نه مری بهیلتیه وه شه پریکی بیت و جانه دژ به دوژمنان». پر فیس و ره  
گنجه که مان وايده گووت.

له و هه فتانه دا سه ره تا کانی کوتانی ته پلی جه نگ دهستی پینکرد. سرو دی

«دیلاوار ئەی سەرزەمینی شىزان» بە دەنگى بەرز و لە بلندگۇرى گەورەوە لە ھەموو جىڭايىكە خىشىدەكرا. مامىم لە شەقاوېتى سەپەر و كتوپردا بېپارىدا كە پۇزانە سىن جار سرۇدى «دیلاوار ئەی سەرزەمینی شىزان» لە بىمارستانە كە ماندا لىنى بىرىت، بۇ ئەم بەستە تىمىكى كارەبایى تايىبەت هاتن و لە سىن جىڭاى بىمارستاندا بلندگۇيان دامەززاند. ھەر لە و كاتەدا نىوهەرقىيەك مامىم بانگىكىرىم و گووتى «ئەمپۇق مەحمودى قەرقازانى دېت بە میوانىمان، من پىتشىيارىكىم داوهتە يەكە جەنگاھەرەكانى دیلاوار كە لە كاتى پىتىسىتا ئىتمە ئامادەين ھىزى كارىيان بىدەينى، لەو بېگايىه و بىمارەكانمان تۈزىك لە ژۇورەكانى خۇيان دووردە كەونەوە و كەمەتك باي بالى خۇيان دەدەن و سوودىنکى بە نىشتىمانىش دەگەيتىن». مەحمودى قەرقازانى ئامۇزازى حاكمى عەسکەرى بۇو، پياوېتىكى لووت زل و سەمیئل زل بۇو، چاولىكەيەكى رەشى دەكىرە چاوى و بەردەوام خۇى وەك ژەنرالايتىك نىشاندەدا كە خەريكى ئامادەسازىيە بۇ جەنگىكى مەزن و گەردونى. لە دواي جەنگى پىزگارىسى دیلاوارەوە نەمېسىتىو پەدارە سەربازىيەكان پۇلىكى گىرنىكىان لە ژيانى سىياسى و كۆمەلائىتى دیلاواردا ھېبىت، ھەرىتەكە دەيپىست روخسارىكى مەدەنى بىاتە خۇى، بەلام ئىستا كە سەپەرى پۇوي پاستەقىنەي شىتەكانم دەكرد، ھەستمەكىد من و ھاولاتيانى دىكە بەردەوام بە ھەلەدارلارىن، ماۋەيەك بۇو، ھەرچىم لە زارى ئەم و ئۇ دەبىست، دەيگۈوت پوتەدارەكان لە ژىرەوە دەسەلاتىكى گەورەيان ھەيە، پەكانى سوپا چكولە كەمان زۇربەي بۇ بنمالە ناودار و دەسەلاتدارەكان بېرابۇونەوە. مامە سىيام گووتى «بېپارە زۇر شت لە دیلاوار بىغۇرىت. ھەفتانە ئىمە لە لىيەنە ئىدارەي قەيرانەكان دووجار كۆزدەبىنەوە، ئەوە كارەكتە سەر ئىشە كەمان لىتەش، من لە سېبەينىتە دكتور سەبرى جاھدار، كە ھاپرىتىكى نزىكى خۇمە دەكەمە جىڭىرى يەكەمم. دكتور سەبرى جاھدار ھاپرىتى خۇمە لە جەمعىيەتى ئەكادىمىيەتە غەمگىنە كانى دیلاوار. دە سال

له مهوبه ر به پرسی بهشی په روهرده بwoo له زانکو، دوایی له شهربنکا به دهنه فیز گوپی سهروکی زانکوی بریندارکرد و ناوچاوانیشی به بؤکس شکاند، لهو کاته و بیشیه، به لام شاره زاییه کی زوری له په روهردهدا ههیه، یه که مین ماموستای په روهردهیه، خوت ده زانیت ئیشی ئیمەش لیره، هار په روهردهیه. من له مهولا زوو زوو ده رقم و کاتیکی زورم ده دیت بؤ کوبونه و کانی لیژنه کان، توش کاری زورت ده بیت، تو تا دیت بوقلت لیره گهوره ده بیت، دوینی له گهل جهناپی و هزیری تمدن روستیدا قسە مکرد، لیستی ناوہ کانمان بسەر کرده و که لیره ئیشده کەن... جهناپی يەک به یەک ده بیویست بزانیت کاری کارمهندان چیه. پیاویکی ئیشکبر و نه جیه. کاتیک هاته سەر ناوی تو، گووتم ئەمە تەسلیم بە خشە، ئیشی ئەوهیه دلى نه خوشە کانمان ده داته و، تیابنگە بینیت که ئیمە هەر سزاده ر نین، بەلكو دلیش خوش دەکەین و دلنه وايش دە بە خشین... و هزیر پۆستە کەی توی زور به دل بwoo، زوریش پیکەنی، گووتى خودا فرسەتی بادات، ده بیت ج پیاویکی ئارام و میهربان بیت».

بۇم گرنگ نەبۇو و هزیر چۈن سەیرى ئیشەکەی من دەکات، به لام هاتنى مەحمودى قەرەقازانى و ئەم دكتورە تازەيە نائاسو و دەياندە كىردىم. کاتیک ژەنرال مەحمود هات، دوو سەھات پېشىت چاودىرە كان لە زىير زەبرى كوتەك و قامچىدا سەدان نەخوشىيان لە قاوشە كان دەرهەتىنا و لە حەوشى گەورە سەنتەرە كەدا رېزىيان كىردىن. قەرەقازانى سەھات دووی پاشنىوەرق گەيىشت، ھاوين خەرىكبوو بەرەو كوتايى دەرقى، به لام هەوا ھېشىتا گەرم بwoo. چاودىرە كان بۇ ئەوهى نەخوشە كان بە رېنگى و لە پىزدا رابىگەن ئەۋەپەری زەبر و دلپەقىيان بە خەرج دەدا. من و مامىم و بەرپرسى بەشە كان كە زورىيان زەلامى ھېكەلدار و زىل بۇون لە رېزىيەكدا وەستايىن و چاوه پوانى ژەنرالماڭ كىردى. هاتنى ژەنرال پۇزىيکى گرنگى ژيانى من بwoo، نەمدەزانى كەسىكى و انهناس دە توانىت پەھوتى زىنده گى

من سهر له بهر بگوپیت، ژیانت بهرهو لایهکی دی و بهرهو شیوههیهکی نوی ئاپاستهبات. ژهنرال دهموچاویکی گەمزانهی هەبۇو، زۆربەی ئەو كەسانهی دەتوانن ژیانت سەر لە بەر تىكىدەن كەسانىكەن دەموچاویکی گەمزانهیان هەيە، تۆلە ناخى دلى خۆتدا كالتهيان پىتەكەيت، بە شايەنىكى لکە و لاقرتىيان دەزنانىت، كەچى تۆى زانا خېبەرت نىيە كە ئەو گەمژەيە، ئەم كەنپىدارە كە تۆلە پېشچاوى خوت سوووك و پىسوا دەيىينىت، دەتوانىت ژیانت تووشى ئافەت و ئاشوبىي وابكتات، تا ماويت نەجيتنەوە سەر بارى سروشتى خۆى. من هەر ژەنرالىم بىنى لە خۆمم پرسى چۈن گەمژەكان وائسان بە پلەپايدەيەك دەگەن كە هيچ كات زانا و داناكان دەستيان پياناگات، بەرجەستەترين نيشانهی گەمژەيى ژەنرال ئەو بۇو كە دەيوىست سادە و خوشەويىست و ئاسايى دەربكەويت، وەك ئەوهى لە فيلمىكدا نمايشبكتات زەردەخەنەي دابەشىدەكىد و مىھەربانى دەبەشىيەوە. ژەنرال لە سەرچاوهەيەكى زاناوه زانىاريى تەواوى بۇو كە نە خوشەكانى ئىرە جۆرە مەخلوقاتىكى ھەلۋاسراون، جەشىنەن لە بەشهر كە نە ئەوهى نە خوشىن و نە ئەوهى ساغ، نە ئەوهى دىيل بن و نە ئەوهى ئازاد، نە ئەوهى كارى ئاسايى بکەن و نە ئەوهى تەواو بى كەلكىش بن... دلىنابۇو ئىرە بىمارستانىكى دەرۈونى، شىتىخانە، يان سەنتەرى چارەسەرىيى نىيە، بەلكو مەخرەنەتكى تايىھەتە بە جەستە ئادەمى كە دەشىت ژەنرال سووودى لى بىيىنتىت.

ژەنرال تەنيا بۇ سەيركىرن و ھەلبىزادن ھاتبۇو، خۆى و تەيەكى كورتى پېشىكەشكىد و باسى لەوهى كەردىلاوار پىنويىستى بە وزەى ھەمۇوان هەيە، گۇوتى پېشىتەندى لە قوتاپخانە پېشەيەكان و زىنداڭەكان و گرتوخانەكانى پۇلپىس گەراوه ئەوسا ھاتقۇتە ئىرە. قىسەكانى ژەنرال وەك قىسەي زۆربەي سەركىدە سەربازىيەكان گەوجەگۈيەكى تەواو بۇو، بەس بۇو مەرقۇ گۇنىي لېيگىرىت تا تىيگەت ئەم جۆرە كەسانە گەر و تارەكانىشيان بۇ بىنۇستەوە،

هیشتا به دروستی ناتوانن به دهنگیکی روون بیخویننه و. له راستیدا ژهنرال مه‌ Hammond له لایه ن دهسته‌یه کی بالاتره و هاتبوو که ناوی دهسته‌ی بالای ناماده کاریی سه‌ربازی بwoo. ئیشی دهسته‌که ئوه بwoo زه‌مینه‌سازی بو ساته‌کانی بـرگـرـی و پـلامـارـلـهـ هـرـ جـهـنـگـیـکـدـاـ بـکـاتـ،ـ هـلـبـتـ دـهـسـتـهـ کـهـ چـهـنـدـیـنـ سـالـ بـوـوـ دـامـهـ زـرـابـوـوـ،ـ بـهـ لـامـ لـهـ هـمـموـ ئـهـ وـ سـالـانـداـ کـارـیـکـیـ وـهـایـ نـهـکـرـبـوـوـ،ـ بـهـ لـامـ ئـیـسـتاـ بـنـهـمـالـهـ دـهـسـتـدـارـ وـ بـهـ هـیـزـهـکـانـ هـسـتـیـکـیـ نـاخـوـشـیـانـ هـبـوـوـ کـهـ شـتـهـکـانـ بـهـرـهـ دـژـوـارـیـیـ دـهـرـوـاتـ،ـ لـهـ بـهـرـئـهـ وـ خـرـیـکـیـ چـالـاـکـرـدـنـ وـ بـهـ هـیـزـکـرـدـنـ ئـهـ وـ دـهـسـتـهـیـ بـوـوـ.

ئـهـ وـ رـوـژـهـ لـهـ کـاتـیـ سـهـرـدانـهـکـهـداـ هـمـموـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ تـیـپـیـکـیـ سـهـرـبـازـیـ بـیـنـ،ـ لـهـ بـهـرـ قـرـچـهـیـ هـهـتـاـوـاـ وـهـسـتـاـبـوـوـنـ،ـ وـهـکـ پـشـکـنـیـنـیـکـیـ گـشـتـیـ بـکـاتـ،ـ ژـهـنـرـالـ یـهـکـ بـهـ یـهـکـ سـهـرـیـکـرـدـینـ،ـ هـهـسـتـمـکـرـدـ ئـاـسـوـوـدـهـیـهـکـیـ نـهـیـنـیـ لـهـ نـیـگـایـدـایـهـ،ـ خـوـشـحـالـ بـوـوـ کـهـ پـیـاـوـانـیـکـیـ بـهـ هـیـزـ وـ گـنـجـیـ دـهـبـیـنـیـ،ـ لـهـ باـزـرـکـانـیـکـیـ دـهـکـرـدـ کـهـوـتـبـیـتـ بـهـسـرـ کـالـایـ باـشـ وـ هـهـرـزـانـداـ هـهـنـدـیـ لـهـ بـیـمـارـهـکـانـمانـ نـهـیـانـدـهـتـوـانـیـ ماـوـهـیـکـیـ زـورـ لـهـ ژـیـرـ خـوـرـیـ نـیـوـهـرـقـوـدـاـ بـمـیـنـهـ وـهـ بـهـ لـامـ ئـیـشـیـ چـاـوـدـیـرـهـکـانـ ئـهـوـ بـوـوـ،ـ بـیـشـهـوـهـیـ گـوـیـدـهـنـهـ بـوـوـنـیـ ژـهـنـرـالـ،ـ بـهـ قـامـچـیـ وـ کـوـوـتـهـکـیـ سـهـرـ بـزـمـارـیـ،ـ هـمـموـوـانـ بـهـ پـیـوـهـ رـابـگـرـنـ.ـ دـوـایـ پـشـکـنـیـ وـرـدـ،ـ ژـهـنـرـالـ فـهـرـمـانـیدـاـ بـیـمـارـهـکـانـ بـگـهـرـیـنـهـ وـهـ ژـوـوـهـکـانـیـ خـوـبـیـانـ وـ خـوـشـیـ لـهـ گـهـلـ مـاـمـهـ سـیـامـ چـوـوـ بـوـوـ کـوـبـوـوـنـهـ وـهـیـکـیـ دـوـوـ قـوـلـیـ دـاـخـرـاـوـ.ـ دـوـاتـرـ مـاـمـهـ سـیـامـ بـهـ منـیـ گـوـوـتـ کـهـ تـهـوـاـوـیـ کـوـبـوـوـنـهـ وـهـکـیـ لـهـ سـهـرـ ئـهـوـ بـوـوـ،ـ لـهـ رـوـژـاـنـیـ دـاهـاـتـوـوـدـاـ سـهـدـ کـهـسـ لـهـ بـهـتـوـانـتـرـیـنـ وـ سـهـرـحـالـتـرـیـنـ کـهـسـانـیـ بـیـمـارـستانـ،ـ دـهـبـیـتـ بـچـینـ بـوـ سـهـرـ سـنـوـورـهـکـانـیـ باـکـوـورـ،ـ بـوـ دـامـهـرـزـانـدـنـیـ بـنـکـهـیـکـیـ سـهـرـبـازـیـ گـهـوـرـهـ،ـ چـونـکـهـ گـومـانـیـکـیـ زـورـ هـهـیـ دـوـوـبـارـهـ دـوـزـمنـ لـهـ سـنـوـورـهـکـانـیـ باـکـو~ورـهـ ژـوـزـهـلـاتـهـ وـهـلـامـارـبـدـاتـ.ـ منـ سـهـرـسـامـ بـوـوـ،ـ بـهـ دـهـنـگـیـکـیـ کـهـمـیـکـ بـهـرـزـ گـوـوـتـمـ «ـئـهـوـانـهـ نـهـخـوـشـنـ،ـ وـهـکـ ئـهـمـانـهـتـیـکـ وـانـ لـهـ گـرـدـنـیـ ئـیـمـهـدـاـ،ـ خـلـاـکـانـیـکـنـ کـهـسـوـکـارـیـانـ هـهـیـهـ وـ دـهـبـیـتـ تـاـ دـهـتـوـانـیـنـ بـهـ سـاغـیـ

## هاورهکانی نانیال

و سه لامه‌تی بیانده‌ینه‌وه دهست بنه‌ماله‌یان». مامم سمه‌یریکردم و شیوه‌ی پیاویکی ههقانی له خۆی گرت و گووتی «تو راسته‌که‌یت، من له‌گه‌لتدام ... من به جه‌نابی حاکمی عه‌سکه‌ریم گووت که من ناتوانم هیچ که‌س بئن ره‌زامه‌ندی خانه‌واده‌که‌ی بنیترم بق ده‌ره‌وه‌ی دیلاوار. من پینم‌گووت نه خیر ئیمه دکتورین، ئیره بیمارستانه، ئیمه هه‌روا ناتوانین خله‌کی بده‌ینه دهست سوپا. جه‌نابیان هاورابیوون له‌گه‌لمند، به‌لام ئه‌مه له حالیکدا ده‌بیت و ده‌توانم جیبه‌جیشیکم که خانه‌واده‌کان بین و بیماره‌کانی خزیان ببنه‌وه بق مال و جاریکی دی نه‌یانه‌یتنه‌وه. گهر بنه‌ماله‌کان بیانه‌ویت نه خوش‌هکانیان لای ئیمه بن، ئهم جوزه کارانه به‌شیکن له بەرنامه‌ی چاره‌سه‌ریمان ... به‌لئی من ئه‌مه ناو ده‌نیم چاره‌سه‌ریي له پیگای ئیشه‌وه، له پیگای خزمه‌ته‌وه».

مامم باوه‌بری ته‌واوی هه‌ببو که تاکه پیگا بق چاره‌سه‌ریي نه خوش‌هکانمان ئوه‌یه، ژیانی نوی بژین، بچنه ژیر باری زه‌حمة‌تی قورس. ده‌یگووت «له‌گه‌ل شیتی ناسایی و ستانداردا ده‌زانم چی بکه‌م، به‌لام له‌گه‌ل شیتی دیلاواردا نازانم چی بکه‌م، باوه‌رم به‌وه نییه که سه‌ری که‌سیان له کاره‌با بدەم، بیانبەستم به ئامیری تیماترونەکه‌مه‌وه، یان توپه‌لیک پرفة‌نازین و کوپتاپین و کلۋزاپین بکه‌م به قورپکیاندا، نا دیوانه‌کانی ئهم شاره پتر به کوته‌ک، به ئیش، به ماندووکردن چاکدە‌بنه‌وه ... ئه‌وه تاکه پیگایه».

ھەندى جار گومانمە‌کرد مامه سیام دکتور بیت، یان هیچ زانستیکی له خورئاوا خویندېت ... ئه‌وه يەکىنک بولو لە جارانه.

## ۲۰

دوروکه و تنه و هم له ژیانی عیاده که سه خت برو، شه و خه و هکانی ئه وئی گه رچی  
 له نوینى زور خوش و نه مردا نه بروون، به لام دورو ریم له ئامیزی خیزان و له  
 چاوی پر گومانی باوک و خوشک و برا کانم ئاسو و دهییکه برو بره ته قای  
 پادشاهی. چ شتیک له ژیانی گهنجیکی سه رنه که تو روی که مدوو سه ختر نییه  
 که چاوی بیده نگی خیزان و هک مار هه میشه له دورو بیت من له و کاتانه دا  
 ئاماده بروم بچم بق دوزه خ و نه گه ریمه و بق مال ... مال، ئاه، مال ... ئه و  
 دوزه خی سه رزه مین. کیشی گه و رهی من ئه و برو مه خلوقی کی ته نیا و  
 ژو و ره کی بروم، دانیشتی نیو ژو و رانم له گهشتی به هه شتیش پی خو شتر  
 برو. به ده گمن شه و ان ده چو و مه ده ری، راستی من نه مه خلوقی شه و  
 بروم و نه مه خلوقی پق، هر دو و اده که و هکو یه ک بیزاریاند هکردم. پق  
 به پونا کییه کانی و شه و به تاریکییه کانی ئازاریان ده دام. هه ای ناو ژو و  
 پونا کی ئه و جینگایه که تییدا ته نیا ده بروم، له هه رهوا و پوشنا ییک لام  
 جوانتر بروون. بیزاریم له شه و پق ده گه رایه و بق بیزاریم له ئاده میزاده کانی  
 ئه و دو و ادهیه. له راستیدا من مال و جینگا و شوینم بق گرنگ نه برو، نه  
 ئه هلى دیکوری جوان بروم، نه له خوازیارانی ژیانی ئاسو و ده و جینخه وی  
 مه خمه لی. خو شترین جینگا لام هه میشه باوه شی ته نیایی بروه. له کوشکه  
 پو خله که باو کمدا، ژو و ره که م له قاتی سه ره و برو، ژو و ریکی چه پهک و

تنهیا که تبیدا له زهتیکی زورم له بیتدهنگی و لاته ریکی دهیینی. له گنجیبهوه خوشک و برآکانم به تنهایی و بیتدهنگی من راهاتبوون، همندی جار چهند مانگیک دهچوو بیشنهوهی و شهیهک له گهل همندیکیاندا بگورمهوه. شهوانیک که سهران و خزمانی بنهمالهی زهربیاوری له مالی ئیمه کزده بیونهوه و دمنگه دهنگ و هاواریان تا دوور دهچوو، من بؤئهوهی هیچ شتیک تنهاییم نهشیوینیت، هردوو گویچکهی خوم به لوقه دهناخنی. له و شهوانهدا، باوکم جار جار دههاته ژوورهکم و به داوایهکی تاییهت بانگهیشتی خوارهوهی دهکردم. من تا بیزیزی نه توینم و وەک باوکم دهیکووت «سەروفەسالى عەقل سووکیتک» له خۆ نەگرم، به ناچارى بۆ چانیکی کورت دهچوومه خواری. هەر کات من داده بەزیم، هەموو بەجۇرىکى سەیر بیتدهنگ دەبیون، خوشکە کانم و کچە مامە کانم و پورزاکانم، نیگایان پېپبوو له تورهیی و کالتەکردن، له کەنینی شاردرابو و بزەی کەندىڭ. بیتدهنگیان پەل نیشانەی بیزازى و گالتەکردن بیوو. من بە ھېمىنى و بېزىتکى درۆزنانەوه، بەجۇرىک هەموو بزانن له ناوهوه ئاسوودەنیم سلام لى دەکردن، منیش بەشى ئەوه وریابووم بە هەندى جولەی لیتو و دەست و چاو، بیزازى و قىزى خۆم بۆ هەندیکیان نیشانىدەم و بە پوونى دەریيختەم وەک گەوج و گىز دەيانبىنیم. شتیک هەموو ھەستیان پى دەکرد و دەيانبىنى باوکم نەبىت، كە هاتنه خوارهوهی من و دانىشتى کورتم له ناو میوانە کاندا له و توانجە دەپىاراست، كەس تۆمەتى ئەوهى بدانە پال كە يەكىك له کورهکانى شىت و ناتەواوه. زوربەی خزمە کانمان له بنهمالهی زهربیاوری دەيانزائى من شىت نىم، بەتايىهت كاركىردىم له گهل مامە سيا، تۆمەتى شىتى و پەشىتى عەقللى لى دوورخستىبوومهوه. بەلام هەموو وەک «بەدجنس» ناویان دەبردم. هەتا ناوى «بەنوارى بەدجنس» جىنگاى ناوهکەی خۆمى گرتىبووهوه. له راستىدا من بەدجنس نەبۈوم، ئىسلەن كارم بە كارى كەسەوه نەبۈو، بەلام تەنیا ئەوهى نەمەويىت له وانى تر بچم بەس بۈو له تايەفەی زهربیاورىدا وەک

که سینکی نه خوش و له شینکی دهرداوی سه بیربکریم. جاریکیان مامه سیام پنی گووتم «خزمانی خومان که یفیان به تو نایهت، تو نه که سیانت خوشدهویت، نه رقت له که سیانه. له دیلاوار خلکی پیویستیان به دوست و دوژمنه... دوژمنیشیان له دوست پن باشتره، تو زیک رهنگ و بو دهدات بهم ژیانه بیفره. له شارینکی ناخوشی و هک دیلاواردا که ئیمهی داماوه هیچ بهزم و سه فایکمان نیه، دوژمن سه رگرمیه کی خوش، بویه خلکی بدهارینه و «خودایه دهی دوژمنیکی باش و لاوازم بو بنیره، له عییدا غمنی بیت، له ننگیدا شاز بیت، له سووکیدا هاوتابی نه بیت، تا منیش لام ژیانه پوچه دا سه رگرمی و که یفینکم هه بیت». بهلام که سینکی و هک تو که بینهندگ بیت و بجیت، نه دوستی که س بیت و نه دوژمنی که س، به شهربی و هک ئافات و ههایه ... دهدات به زهوق و ژاره زووی خلکدا». من سه بارهت بهو قسانه شتینکی تاییهتم نه بیو. هندی جار دهم گووت «دهی مامه گیان. من بهو جوڑه دروستبوم و ناتوانم خوم بگوڑم».

مانه وهی شهوانم له عیاده که باری شانی زور سووکردن بوم، راسته شهوان که ده خه و تم جیره جیری پانکه که بنمیچه که زور ژازاری ده دام، هندی جار دهنگه دهنگی سه رخوش و گه روزه کانی شه و که به بردهم عیاده که دا تیده پهرين له خه وی ده کردم ... بهلام نزیکی سالینک بیو خهونیکی و ههام نعده بینی ناره حه تم بکات. که گه رامه و مالی خومان ژیانم دووباره تیکچووه و، خواستی دوورکه و ته وه و هلهاتن که و ته وه سه رم، ئیستا جاریکی تر ئه م بیمارستانه ئومیدی ئه وهی پن به خشیمه وه بگه ریمه وه بو ژیانی جارانم. هه رهیندهی ژووره که م خوشکرد و موبلى ته اوام خسته ناوی و دوو په تووم له خه زن داری بیمارستان سهند، که و ته وه خولیای ئه وهی دیسان له مال هه لبیم و شهوانی خوم لام جینکایه دا بیه مه سه ر. دوای هه فتیه که رو خستم له مامه سیام خواست هندی شه و له ژووره که م خوم

بیننهوه و لهوی بخوم. مامم ئەمجارە خۇشحال بۇو، دەیزانى کارمەندانى ئەھوی بە خزمایەتى من و ئەو پىددەزانى و شەوانە بۇونى من لهوی پىكى و نەزمىتكى زۆرتر دەبەخشىتە بىمارستانەكە.

ھفتىيەك دواى سەردانەكەي ژەنرال قەرەقازانى، شەو من لە ژۇورەكەي خۇم لە بىمارستان دانىشتىبووم، سەرگەرمى خوتىندە وەي رۇزئىنامە كان بۇوم، بەلام لە بەر شەكتى كار و مەراقى ئەو نەخۇشانە دەمبىنин، بىتھىز و گەنەفتە بۇوم. بە درېزايسى پۇز، زىياد لە جارىك چۈوبۇومە لاي وەستا سەلاھدەين و لە تەميخانەكەي ئەو بىمار و بىرىندارم دەرهەيتى بۇو، بە فرمىسىك و تىكا گوناھەكانم لە بەردىمدا شىتلىقىن، گريابۇوم بۇيان و داوابى بەخشىن و لېپوردىنلى كىرىبۇون. ئەو شەوه هيىنەد بە رۇز گريابۇوم، ھەر زۇو سەرم لە سەر مىزى كارەكەم دانا و خەوم پىيا كەوت. شەو درەنگ نزىكى كاتىزمىرى دۇو، لە سەر دەنگى زەنگى تەلەفونەكە بە ئاكاھاتم. ھەستمكىز زەنگەكە چەند جارىك لىيداوه و ئىنچا منى بە خەبەر هيىناوه. كىنڈ و نىيە كويىر تەلەفونەكەم مەلگىرت و بە دەنگىكى خەوالۇ گۇوتىم «ئەلۇق». ھەمان دەنگى جارى پېشىوو، ئەو دەنگەكە ماوهەكە لەوە پىش زەنگىدا، لە سەرە خەتەوە وەلاميدامەوە و پرسى «ئايا لەگەل كاڭ پىتۇوارى زەريياوارىدا قىسىدەكەم؟». ئەمجارە دەنگى هيىمن و دلىياتر بۇو. بە سەرسامى و بىزازىيەوە گۇوتىم «دەزانى سەعات چەندە؟ بەلىنى من پىتۇوارى زەريياوارىيم، بەلام كاتى نەدقىزىيەتەوە بۇ تەلەفون ئىستا نەبىت ... كاكە گىان كەي ئىستا كاتى تەلەفونە». ئەو گۇوتى «من ياوهەكەي دكتور حسامەدەين، بىورە، كەر شەو نەبىت و كات درەنگ نەبىت و دلىيانەبم كەس نايىيىستىت ناتوانىم تەلەفونبىكەم. ئىشىكى كىنگەم بە تو ھەيە. دەبىت بتىيىن». زۇر خەوم دەھات، من لەو خەو خۇشانە بۇوم كە سەعاتىك خەوي قۇولىم لە بىيىننى سەد موعىجىزە لا كىنكتىر بۇو. كە كابرا واي گۇوت، من بە جۈرىك ناحال و خەو كىرىبۇوم، دەبىو ئىستىك بىكەم و كەمېك بىرېبىكە مەوهە تا دكتور حسامەدەين بىتەوە ياد.

به بیزاریه و گووتم «باشه به سهر چاو، تو برای منیت، ده تو انم بتبینم، به لام سبهی تله‌فونیکم بتو بکه‌ره‌وه، ئیستا شه و زور دره‌نگه و من له جیگایه کی و ها نیم بتوانم بهم شه و هیچت بتو بکه... ئاخر مال خراب که‌ی ئیستا و هختی یه‌کتر بینینه، تو هؤشت به خوت‌وه‌یه، ده زانیت سه‌عات چه‌نده؟». کابرا گووته «ده بیت ئمشه و بتبینم. گه ر ده تویت یارمه‌تیم بدھیت، با ئمشه و بتبینم، ئیستا بکه‌وه پی». داوایه کی نابه‌جن و سهیر ببو، به لام هه‌ستیکی کتوبم لا دروستبوو گه ر نه‌چم دواتر زور په‌شیمان ده بمه‌وه. له کابرام پرسی «عه‌زیزم، تو ده زانیت من له کویم، ده زانیت ده لیتیت چی، ئه‌سله ن من نازانم تو چون ئه‌م ژماره‌یه‌ی منت ده ستکه‌وتووه، ئاخر هیشتا ئه‌م ژماره‌یه‌م نه‌داوه‌ته باوکیشم؟». کابرا به دلنيایي‌وه گووته «به‌لئی ده زانم، تو له زیندانه کونه‌که‌ی مالی شوکور ئاغایت. له سه‌نته‌ره تازه‌که‌یت، گه ر بینیه ده‌ری و پینچ سه‌د مه‌تریک تا سه‌ری شه‌قامی حاجی عینایه‌ت بیت‌ه خواری، نیوسه‌عاتی تر ئوتومبیلیکی سپی کون دیت به‌دواتا». له‌شم زور قورس ببو، ته‌مبه‌لییه کی زور دایگرتبووم، نه‌مدهزانی چی بلیم و چی بکه، هه‌ستمده‌کرد گه ر ده‌بچم له‌شم نایکات، به لام دلنيابووم شتیکی گرنگ له پشت ئه‌م تله‌فونه‌وه‌یه. له ناکاو هه‌ستیکی سه‌یرم تیهات که ده بیت ده‌م و دهست بیرم... هر کونجکولی ئه‌وه‌ی که بهم شه وه دره‌نگه چیروزکیک هه‌یه چاوه‌روانی من ده‌کات، وای لیده‌کردم دهست و برد ده‌رچم و شه و به ده‌مه‌وه بگرم. ده‌نگیکی به‌هیز له ناوه‌وه پیمی ده‌گووت «له و پوژه‌وه‌یه میرئه‌و دال له عیاده‌که‌ی ماممت ده‌رکه‌و تووه، تو چاوه‌روانی ئه‌م تله‌فونه‌ی». ئه‌وه‌سته له چیه‌وه هاتبوو... هؤکاری چی ببو؟ نه‌مدهزانی.

کاتزمیر دوو و نیوی شه و له شه‌قامی حاجی عینایه‌ت سوار ئوتومبیلیکی سپی بووم و بیئه‌وه‌ی بزا نم شو فیره‌که‌ی بتو کویم ده‌بات، خرم دایه دهست غه‌ریبه‌یه که تا به شه‌قامه تاریکه‌کانی دیلاواردا به‌ره و جیگایه کی نادیار، به خیزاییه کی شیتانه بمفرینیت.

## ۲۱

هەندى چىرۇك ھەن، بىن ھىچ ھۆيەكى تايىھەتى ئازارت دەدەن، ھەستىدەكەيت تۆئەم چىرۇكە دەزانىت، بەلام بە زۇر لە يادى خۆتت بىرۇتەوە. وادەزانى ئەم حىكاىەتخوانەي بەردەمت، كەسىتىكى مەكرىبازە و بە نيازىتكى ناپاڭ ئەو چىرۇكەت بىرۇدەخاتەوە كە تۆ دەتەۋىت لە بىرىبىكەيت. پروفېسۇر بەھنام بە مەكرىتكەوە گۇوتى «بەلنى... بەلنى... تىدەگەم... حەقى خۇتە ماندووبىت، ئەو جۇرە چىرۇكانە زۇر ئازاردىرن كە يەكەم جار لە خەيالدان و دواتر دەبىنە حەقىقات. بەلام ھەموو كارەساتى دونيا بەو جۇرەيە، سەرەتا لە خەيالدايە و دواتر دەبىتە حەقىقت».«

وەك ئەو بۇو بىزانىت، من چى لە خەيالدايە.

ئەو دوا نىوهەرقىيە لە نوسىنگەكەي پروفېسۇر بە تەنیا و بە لەزەتىكى زۇرەوە ناتم خوارد، لە رۇزانى دىكە بىرسىتىرپۇوم، شىوهى نانخواردىنەكەم بەلە و نەوسنانە بۇو، زۇو زۇو سەرم بەرزىدەكىرىدەوە نەبا كەسىت بىمبىنەت، نەمدەويىست كەس لەو چلىسىيە كتوپىرەدا تەماشامېكەت. دىلم ترسىتىكى تىدايىو دەمويىست خواردىن دايىۋىشىت و بىرم بەرىتەوە. دواجار كە تىرىپۇوم، ھەستىمكىد زۇر تىرىپۇوم. ھەستىمكىد بە جۇرىتكى قىزىھەن تىرىپۇوم، بە شىوهىيەك رقم لە خۆم بۇو. كە پروفېسۇر كەپايەوە سەيرى چاوى كىردىم

و تیکه‌یشت من بۆ شتیک دەگەریم دوودلی و ناثارامی خومى پى داپۇش. فەرمانى بە بەردەستەكانى دا، پاشماوهى خواردىنەكەم كۆبىكەنەوە. دلىنابۇوم نايەويت كاتىكى زور بە فيېرىيدات، يەكسەر دەستى خستە سەرشام و گووتى «ھىوادارم دانىال نەترسىتىت، دواجار ئەویش ھەر چىرۇكىنە. كتىيغانەكەم پەرە لە ھەزاران چىرۇك. من وەك مىژۇونوس فيېرىبۇوم چىرۇك و حەقىقت تىكەلبىكم، ئەوە نەخۇشى كوشندەي مىژۇونوسانە، شىزپەنجەي ئەوانە، بەردەواام چىرۇك و حەقىقت تىكەلدەكەن. تو دەتوانىت وانەبىت... بەلام ئەو بە مانايە نىيە كە كەسايەتى دانىال بۇونى نەبۇوه، مەرۆف مەخلوقىكى زىرەك نىيە، گەر حەقىقت نەبىيەت ناتوانىت ئەفسانەش دروستىكەت». ئەمجارە زور بە دەنگى بەرز پىكەنلى، من خۇم كەسەنکى دوودل و بەد گومان بۇوم، لە دۆخىكى رۇحى ناثارامىشدا بۇوم، پىنکەننەكەي ئازارىدام. خۇئى زۇو ھەستى پىتكەردى و گووتى «سەيرەك با راستىيەكت پىليلەم، من لەو باۋەرەدام خەلک لە دىلاوار پىش هاتنى دانىالىش ھەر خەۋىيان بىنیو، بەلام سەدان سال چاوهپروانى دانىالىان كىدوھ تا بىت و بلىت ئىئۇ خەون دەبىنن. ولاتى ئىئەم بە جۇرەيە، خەلک شتە ھەرە سادەكانى بەر لۇوتى خۇيان نابىنن، سەدان سال دەچەوسيتەوە، كەچى دواجار دەبىت يەكىن بىت پىيان بلىت ئىئۇ دەچەوسيتەوە، گەر خودا لە كتىيىكدا بىكۈوتىبايە خەون بۇ ھەتاھەتايە قەدەغىيە، ئىستا ھىچ مەرۆفيكت نەدەبىنى دان بەوهدا بىتىت كە خەون دەبىنەت».

لە جىڭكاي خۇئى پالىدايەوە، جەختىكى سەيرى تىتابۇو ئەو چىرۇكە بۆ من بىگىرىتەوە.

«دانىال كەسەنکە بەرگەي درۆكەي نەگرتۇوە، لە كتىيى دانىالدا ھاتۇوە» قەسابى راستەقىنە، ئەو قەسابە نىيە كە لە بازاردا گوشت دەفرۇشىت، ئەوە نىيە لە مەيدانى شەردا خەلک سەردەپرىت، ئەوە نىيە لە زىندانەكاندا

سەری تاوانباران دەپەرىنیت، بەلكو ئەوهىه لە خەونەكانتدا دەبىيىت و تەنبا  
بۇ تو چەقۇى ھەلگرتۇوە». بەلى، لە ناكاواخەلکى دىلاوار ئەو راستىيە  
دەدقۇزنى وە كە دەبىيت لە خۇيان بىرسىن، دەبىيت لە جانەورەكانى ناخيان  
بىسلەمەتىنەوە، بۇ يەكمە جار دەرروونى خۇيان دۆزىيەتەوە، زانىويانە ج  
توفان و ترس و خۇينىك لە ناۋىدا خەوتۇوە. بەلام ج ھېزىتك، ج كەسىك، ج  
مېلەتىك ھەيە باوهەركات كە ناخى پەرە لە تارىكى؟ نا ھېچ كەس ئامادە  
نىيە بچىتە ئىر بارى حەقىقەتى وەها، ھەموو ئەوانە ئامادەن سەدان سال  
شەربەن، كاولكارىيەكەن، بەلام بۇ كورتە ساتىكىش چىيە باوهەنەكەن كە  
كوشتەرى وەسم و ترس و دلەراوەكتىكانى خۇيانىن. دانىال ئەو ئاۋىتىنەيە  
كە بە ھەموو شارىتك، بە ھەموو جىڭايەكى ئەم دونيايە دەلتىت، سەرەتا  
جانەورەكان لە دەرەوە نىن، بەلكو لىرەدان، لە دلى خۇماندان، لە ھەستە  
ورۇڭاو و ترساوهكىانماندان. «شەيتان بۇونى نەبۇو، راوجىيەكەن بەر  
لەوهى بېن بۇ راوشكار دروستىانكرد» دانىال وايگۇوتۇوە. واتە شەيتان  
زادەتىنيويتى مەرقە بۇ كوشتن و راوكىردىن و لەتكىرىنى گوشتى ئەوانى  
تىر. دانىال نوسىيويتى «باشتىرين پىڭا بۇ ئاسسوودەكردىن و تىنەكىرىنى  
شەيتانەكەن ناخت، ئەوهى راوى شەيتانىكى تر بىكەيت، شەيتان حەزى لە  
ھېچ شتىك نىيە، راوى خۇى نەبىت».

ھىكايەتە كە دەلتىت، كاتىك خەونەكەن دانىال بىلەدەبىتەوە، ئۇوارەيەك  
سەدان كەسى تۈرە لە بەردىم زىندانى گەورەدا كۆدەبىنەوە و ھەرا و  
زەنائى گەورە سازىدەكەن، دەيانەويت ئاڭر لە زىندان بەردىن، داۋادەكەن  
دانىال بىرىتە دەستىيان و بىسۇوتىنن، وادەزانن بەوه پىزگاريان دەبىيت.  
زۇرېمى خەلک ئەو دەچىتە مىشكىيانەوە كە دانىال جادوبازىكى گەورەيە،  
وادەزانن ھەر خەونىك ئەوان دەبىيىن، ھەر وەسەسەيەك چۇتە دلى  
ئەوان، ھېزىتكى بەد كە لە دانىال ھەتاتۇوە دروستىكىردوە. خۇى بە  
رۇوى خەلکدا ھاواردەكتات «گرمەي ھەورەكانى سەرى من، لەگەل گرمەي

ههورهکانی سه‌ری نیوهدا یهکیکه، هاواری من، نیشانهی ترسهکانی نیوهه. خوی له کتیبه‌که بدا نوسیویتی «من ترسم دروست نهکردوه، من تهنيا دوزیومه‌تهوه». له‌دها له‌سهر ههق بوده. دیلاوار به دریازایی سه‌دان سال وهک شاریکی خوشبخت و هیمن به دهوری زیندانه‌کاندا دامه‌زراوه، مرقف له بیری چزتهوه که ئیره به‌ههشت نییه، به‌لکو شاری دیله بینخه‌ونه‌کانه. به‌لام خله‌کی ناتوانن ژیانی خویان بگورن، له بعرئه‌وه به‌رده‌دام بق کوناهباریک ده‌گه‌رین، بق دوژمنیک ده‌گه‌رین نه و نیفلجی و ترسهی خویان له بیربیاتهوه. من میژووم خویندوقهوه، بیرت نه‌چیت من پروفسوری میژووی دیلاوار نیم، پروفسوری میژووم، میژوو به گشتی. سه‌رهتا گوناهبار دروستکراوه و دواتر گوناه گهرئه و راستیه نه‌زانین هیچ‌شتنیک له میژووی مرقف تیناگهین. دیلاوار خاکی همزار زیندان، تا ئه‌و کات گوناهباری گهوره‌ی خوی نه‌بورو، دیله‌کانی زوربه‌یان میوان بون و له جینگای تره‌وه هاتعون. تا ئه‌و کاته که‌سینک نه‌بورو هه‌مووان پیکه‌وه نه‌فرهتی لئن بکه‌ن. هه‌موو شاریک، هر چهند سال جاریک پیویستی به که‌سانیک هه‌یه نه‌فرهتیان لئن بکات، تا بتوانیت بژی ... نه‌فرهت خوانی مرقه‌کانه، له دیلاوار، خله‌کی تهنيا و تهنيا له‌سهر سوفره‌ی نه‌فرهت ده‌توانن کوبینه‌وه».

پروفیسور بینده‌نگی و گوینگرتی منی به‌کارده‌هینا تا خیراتر و روونتر قسه‌بکات، له‌و که‌سانه‌بورو گهر قسه‌ی پئی نه‌پریت خوی و‌لامی هه‌موو پرسیاریکت ده‌داته‌وه.

«کتیبی دانیال، ئه‌و کتیبی تزو گرتت به دهسته‌وه، به‌لکیه‌کی میژووییه، کتیبیک نییه مرؤف لیی بررسیت. هه‌موو ئه‌وانه‌ی ئه‌و کتیبی ده‌گرن به دهسته‌وه ترسیک دایانده‌گریت. ئه‌م کتیبه دوژمنی زوره، زور دهست دهیانه‌ویت بیسووتینن. هر شاریک بق نه‌فرهت بگه‌ریت خهونه‌کانی

پردهبیت له تارمایی ترسنناک. خویی دهليت «برؤژیک دیت شارهکان پردهبن له نهفرهت، ئەم شار دهبيته دوزمنى ئەويتر، ئەم نيشتيمان به نهيارى ئەويتر، ئىنسانهكان دەستە دەستە و تاقم تاقم دابەشىدەن، جىڭى لە چەقۇ زمانىتكى تر قىسەناكاكا، جىڭى لە خوين رەنگىكى تر نامىتىت، جىڭى لە ئاڭرى شالاچ، ئاڭرىتكى تر لەسەر زەھى ناڭرىتىتەوە « دانىال زانيوپىتى كە دىلاوار بۆ گوناھبار دەگەرىت، خەلکانى ترساوا ھەموو بۆ گوناھبار دەگەرىن. تا ترس گوره تر بىت مەرۆفەكان درتىر و خوبىزىئەن دەن. بىزانە ئەو كەسانەيى دەبىنە توقىنەر و دروستكەرى ترس، لە ناخى خۆياندا لە ھەر بۇونەوەرىك ترساوتىن. لە مىژۇودا ھەر كەس كوشتارى گەورەي گىرىدىت، بۇئەوە بۇوه بەسەر ترسەكانى خۇيدا سەربىكەۋىت. خوبىزىئەن كېيىھە لە مىژۇودا ترسنۇك نەبوبىت، ھەموو خوبىزىئەكان ترسنۇك. ھەر شارىتكىش تۈوشى دەردى نەفرەت و كىنە بۇو، پىشتر بە ترس و ھەراسى گەورەدا رېقىشتۇوه. بېرىت نەچىت، بىق دايىكى ھەموو بەلەكانە، ئەوانەيى لە دىلاوار خەنپىان دەبىنى، خەوبىن نەبوبون، بەلكو بۆ بەھانەيەك دەگەران كىنە و تورەيى خۆيان بەھىتىن دەرى، بۆ ھۆيەك دەگەران يەكىن بە مايەي ترس و بىمارى و بەدەختى خۆيان بىزانن و جانەوەرەكەي ناخىيانى بۆ لەخەو ھەستىنن ... دانىال دلىنایە كە حاكمەكانى دىلاوار دەيانەوەيت بىكەن بە قوربانى ترسەكانى خۆيان، دەزانىت فەرماندارانى دىلاوار پلانى ئەوهەيان ھەيە رادەستى خەلکانى تورەي بکەن، كەسانىك دەيانەوەيت بە گۈرىنى دانىال بۆ شەيتان، خۆيان لە بەرددەم شەيتانەكەي ناخى خۆياندا پاكبەنەوە. مەرۆف بۇئەوەي شەيتانەكەي خۇى تىرىبكتا، دەبىت شەيتانىكى تر دروستىبات و بىسىووتىتىت. خۇى لە جىنگايدەكدا بە خەلکى ئەو زەمانى دىلاوارى گۇوتۇوە «شەيتانى راستەقىنە، تەنبا بە خواردنى گوشتى شەيتانىكى دەستكەردى تىرىدەبىت». بەلنى، ئىستاش بە ھەمان شىۋەيە، تا من تو نەكەم بە شەيتان ناتوانم گوشتت بخۇم و بتسىووتىتم.

شەویک بە پىچەوانەی ھەموو چاوهەروانىيەكانە و دانيال لە زىندان ھەلدىت. ئەو يەكەم جار دەبىت لە مىژۇوى دىلاواردا زىندانىك ھەللىت. ھەلھاتنى دانيال شىرازەي ۋيان لە دىلاوار تىكىدەدات، شارەكە دەكەوبىتە ترسىيکى گەورەوە، لە ماوەي دوو ھفتەدا پىر لەسىد كەس بە تومەتى ئەوەي لە دانيال دەچن لە شويىنى جىاواز جىاوازدا و بەشىوەي درېندا نەريان دەپەرىتىت و لاشە كانيان دەسووتتىرىت. لەگەل دانىالدا مىژۇوى قەسابخانەكان دەست پىتىدەكتات. لەو سەردەمەدا يەكەمین كۆمەلەي نەيتى دروستىدەبىت، كە ئىشىيان رېزگاركردنى مەرۋەكانە، ھەندىك دەلىن كەتىبى دانىال لە كارى ئەو كۆمەلەيە. دانىال دلىابۇوە قەسابخان لە خەوەستاون، سەربەكان بەزەيىان بە هيچدا نايەتتەوە، پەتمايى لايەنگرانى دەكتات يەكترى بپارىز، حەشارگە دروستىكەن، وە هيچ كات نەچن بۇ هيچ جەنگىك. دواي ئەو بە ماوەيەك دىلاوار دەچىتە جەنگىكى مەزھەبىيەوە نزىكى سەد سال دەخایەنتىت. لەو سەدەمانەدا دانىاللىيەكان، ئەوانەي ئىشىيان پىشكىنلىنى رېشەكانى خرابە و توندوتىزى ناو مەرۋە بۇوە، وەك خائىن، خەيالاتى، بىپروا سەيركراون. لەسەردەمەنگەدا دانىاللىيەكان لە ناو دەچن، يەكە يەكە ھەموو دەكۈزۈرەن، بەلام خواتى ئەوەي مەرۋە بە دواي رېشەكانى درېندهي و بىزەحى ئىنساندا بىگەرىت، ھەميشە لاي كەمايەتىيەك دەمەننەتەوە.

«تۇ من وەك دوزىمن دەبىنەت و من تۇ وەك دوزىمن دەبىنەم ... تۇ من وەك جەلاد دەبىنەت و من تۇ وەك جەلاد دەبىنەم ... پۇزىك شەرىك لەسەر زەمین پودەدات كە ھەموومان تىيدا جەلادىن و بىن گوناھى تىيدا نىيە». ئەو سەرەتاي ئەم مىژۇوهى ئەمروقىيە، سەرەتاي ئەو خەونەيە كە دىلاوار دەبىنەت. سەيركە رېنوار... كەتىبى دانىال دەللىت؛ خەلک بۇئەوهى بىن بە درېنده، پىيوىستىيان بە هيچ بەھانەيەك نىيە، بەھانەكان دواتر

دروستدەن، ئىنسان دواى كىنه، دواى پق، بەهانەكانى خۆى دەتاشىت. بىنەكان، نەتهەكان، مەزھەبەكان بەهانەن بۇ نەفرەت و كىنه يەك كە پېشترىش لە مەرقىدا ھېبوو. مەرۇف بەرلەوهى خودا بناسىت، بەرلەوهى زمان فيرىپىت، بەرلەوهى بىزانىت سەر بەج نەتهەيەكە، كىنه و نەفرەتىكى گورەتىيەتىدابۇوە. رقى مەرۇف لە مەرۇف ئەزەلىيە، لە پېش دروستبۇونى شارستانىيەتەوەيە، هېزىتكە بە يەك شىتوھ بۇونى ھەيە و درېزەتىيەتەوەيە و بەردەوامە، ھەندى جار كەمەكەت و ھەندى جار بەھېز دەبىت. لە ھەندى جىڭادا خاودەبىتەوە و لە ھەندى قۇناغى تردا گىردىستىنەت. ئايا مەرۇف ھېچ كات لە دەست ئەو رقەتى ناو ناخى خۆى پەزگارى دەبىت؟ نازانم. رەنگە تو و مامە سىيات باشتىر بىزانىن، ئىشى ئىتوھ لەسەر جىهانى دەرروونە و ئىشى من لەسەر بۇودا و بەلكىيە. بەلام من دلىنام ھەرجىيەك بىكىن و چەند ھەولىدەين، چەند پاك بىن و چەند بىمانەۋىت خۆمان وەك مەرقى بىن كىنه دەربىخەين ھەمېشە كەسىتىك و شتىك ھەيە كە بىن ھۆيەكى مەنتىقى دەمانەۋىت لە ناوى بەرين... ھەمېشە دۈرۈنىتىك ھەيە دەمانەۋىت لە تۈپەتىيەكىن. من ئەم مۇزەخانەيەم بۇئەوە دروستكىردى تا خۆم بە سەردىمە كۆنەكانەوە سەرقالىكەم، بەلام ھېشىتا پرم لە كىنهى كەمزاھە... بەلنى، كى ھەيە پە نەبىت لە كىنهى وەها. ھېچ كەس. لەم سەر ئەستىرەيە ھېچ مەرقۇيىك نىيە پە نەبىت لە كىنه.

دانىال كە لە زىندان ھەلدىت ئىتىر بىن ئەسەر وىندەبىت و ھېچ كەس نازانىت چى بەسەردىت... ئاخۇ لە دانىالكۈزىيەكەدا بەرگەوتتۇو، ئايا ھەلھاتتۇو، لە بەرگى كەسىتىكى تردا خۆى گۈرىيە و ھەر لىرە ژياوە؟ كەس نازانىت. بەلام بەش بەش كەتىيەكى نەيتى لىرە و لەوى بڵاودەبىتەوە بە ناوى كەتىيە دانىالەوە. كەتىيەكە، كەتىيەك نىيە بىرۋايەكى تىدا بىت، ئىمانىك، يان مەزھېبىك، بەلكو سىيارەت پەۋىنەوەي وەممە ... لەو سەردىمەوە تاكە شتىكى سەير كە ھەمېشە دۇوبارەدەبىتەوە ئەوەيە، ھەر كاتىك

شەرانگیزی زور دهیت، جەنگ نزیکدەبیتەوە، مروڤەكان دەکەونە گەران  
بە دواى دوژمندا، ئىتر ھەورەكان دەگەرینەوە و دەستدەکەن بە بارین..  
ھەورەكان دەکەونەوە گەشت لەسەرى ئىمەدا، لەسەرى ئەوانەدا كە ھەست  
بە نزیکبۇونەوەي کارەسات دەكەن».

كەمیك وەستاو و سەيرىتكى منى كرد و گۇوتى «تۇز بۆچى ھاتوویت؟  
ھەموو شتىك ئاشكرايە. ئەوهى ئەمروق تىا دەزىن، سەرەتايى كارەساتەكانە...  
تۇز نايىپىنىت؟».

من لەويىدا ھەلمکووتايە ناول قسەكانى و گۇوتى «تۇز دەلىت ئەو  
كەسەي لە خەونەكەي ئىستادا دەردىكەۋىت ھەر خودى دانىالە.. ھەر ئەوه  
گەراوهتەوە؟»

پەرقىيسۇر كەمیك سەرسام و ترساول سەيرىكىدم، پىتەچۇو پرسىيارەكەم  
شەۋاندېتى، گۇوتى «ئەوهى لە خەونەكەي ئىستادا دەردىكەۋىت جەلار  
نېيە، بەلكو لە ھاتنى جەلار ئاگادارماندەكتەوە. بەرىيىزايى مىزۇو، خەلکى  
درەنگ لەو پەيامانە تىدەكەن. ھەركەسە و جەلادى خۇى دەبىنېت، تا  
كەس نەبىتە جەلاد. بەلام ئارەزۇوى كوشتن لە مروقدالە ھەر ئاگادارى و  
پەيام و پىغەمبەرىيەك گەورەتىرە. لە ھەندىك سەرددەمدا مروف ھەموو ھىزى  
خەيال و عەقلى دەخاتە خزمەت ئارەزۇوى كوشتنەوە، ھەر پىغەمبەرىيەش  
بىت و ئاگادارمانبىكەتەوە، پەيامەكەي دەبىتەوە بە چەقۇ و دووبارە  
دەچەقىتەوە كوشتى ئىمە. دانىال حەكيمىتكى ئاسابىي بۇوە، زانىويتى سەرى  
دەپەرىتن، دەيسووتن، لاشەكەي بە زەويىدا رايدەكىشىن، نە لەبەرئەوهى  
شەيتانە يان گوناھىتكى كردو، بەلكو لەبەرئەوهى ئەوانى تۇر بەوه ئاسسوورە  
دەبىن. «ئەي ئەو كەسەي دەمکۈزۈت، تۇز بۇ وَا ئاسسوورەتى؟ «ئەوه  
پرسىيارى يەكەمى دانىالە، پرسىيارىك كە من تا ئىستا وەلامەكەيم چىڭ  
نەكەوتتۇوه». كەمیك وەستاو و نىڭكايى بەرەو جىنگايكەي نادىيار لە بالادا

به رزکردهوه و گووتی «بهلام ههورهکان شتیکی ترن، ههورهکان چهند ساله له گلهماندان، یان هیچ نه بیت له گهل مندان، ههورهکان شتیکی ترن». ئینجا دهنگی زور نزمکرده، هیند نزم منیش به ئاستهم گوییم لى بول ئهوان له تاریکییه و دین، تاریکییه که من بۆم دهستنیشان ناکریت. پیش ههموو کارهساتیکی گهوره ههورهکان ده گېریتەوە... کارهسات قەدەر نییە، له غەیبەوە دانابەزیت. ئىنسان دەبیینیت، دروستیدەکات، به شداری تىدا دەکات. ههورهکان نىشانەی ھستى ناوهوەمانە، نىشانەی ئەوهیه ... ئىستا چەند ھفتەیه له سەری مندا دەستیانکردوه بە بارین».

من بە دوودلییەو پرسیم «چۈن لە سەری تو دا دەبارىن؟ بۇ نەبارىن؟ ... ». «

پروفیسۇر سەری له قاند «ئەی من چىت پىندهلىم، لە بەرئەوەی کارهسات بەرىيەھىيە. دەبیت یان له دىلاوار ھەلبىيەن یان كومەكى يەكتەر بىكىن. ئەم جۆرە شارانە مەلبەندى ترسن. كوچەی ئەم شارانە، شەقامىيان، باغيان، ههموو شتىكىان پەر لە نىشانەی مۇتكەيەك، دىۋەزەمەيەك كە دەنىشىتە سەر گىانمان. دىلاوار بەردەوام چاوهەروانى ئەوه دەکات درىنەيەك، جانەورىيەك، کارهساتىكى گهورە بىدات بە سەرييدا و وىزانىيەكتەن. ئەو چاوهەروانىيە چۈوهە خويىنمەوه، دىلاوار يەكجار و بۇ ئەبەد تۇوشى ئەو دەردى بۇوه ... ھەندى جار پەنجا سال، سەد سالى ئارام تىدەپەرىت، بەلام ههموو ئەو ئارامىيانە درۇن، بۇزىيەك كەسىك دىت، خەونىيەك دىت، مەزەھەبىيەك دىت و بە خەلک دەلىت دوژمن ھاتۇوه نابوتتان بکات. ئەوه دووبارە ههموو گىانمان پىر دەکاتەوه لە ئارەزووی چەنك. من سى سالە دەخويىنمەوه بۇ ئەوهى بىزام، ئایا ئەو ترسە دەرمانى ھەيە. ئاخۇ ھەلسەفەيەك ھەيە بتوانىت بە مرۆغ بلى لە مرۆغ مەترسە، بەلام نىيە... هېچ كەتىيەك نىيە مرۆغ فېربکات لە مرۆغ نەترسىت».

رهنگه پرسیاره کام مندالانه بوویت، بهلام من جگه له پرسیاری  
مندالانه خهیالم بق هیچی تر نهدهچوو. وەک له بەردەم فالگرهو یەکدا  
وەستابم به تکاوه پرسیم «ئەی جەنابى پروفیسۆر دېلاوار چى لىدىت؟».  
پروفیسۆر کەمى بىدەنگ بۇو، ئىنجا بە دەنگىكى نزم گووتى «من خۆم  
بۇ شتى ترسناڭ ئاماھەدەكەم، دەبىت دەستبەردارنىيە، دەبىت دانەنىشىن،  
مرۆف ناتوانىت دۇنيا بگۈرىت، بهلام دەتوانىت درىندە نەبىت. له شارىكى  
وەک دېلاواردا، دەبىت هەر ژيانىك كەوتە مەترسىيەوە بىپارىزىن. ئەوه  
بروای من بۇوه، ئەوه تاكە شتىكە من ئىمامەن پىتەتى».

دوا رىستەی پروفیسۆر بەهنام رىستەيەك بۇو له كتىبى دانىال «گەر  
پۇزىك ھورەكانىت بىنى، ئاگاداربە، خەريکە له راستى نزىكەبىتەوە.  
ئاگاداربە، راستىيىش ھەميشە نزىكى دۆزەخە».

من لاي پروفیسۆر ھاتمەدەرى و بەردەوام له بەر خۆمەوە ئەو  
دواهەمین رىستەيەم دەگووتەوە. من نەمتوانى جارىكى تر بەوجۇرە لەگەل  
پروفیسۆردا دانىشىم و سوود لە زانستەكانى بىيىم، كە ھاتمەدەرى باوھىم  
نەدەكرد ئىدى جارىكى دى بىيىنەوە، بهلام زورى نەبرد له جىڭايەكى  
سەيردا چاومان بەيەكدى كەوتەوە.

## ۲۲

ثال موراد بقی گنیپامه و :

که چوومه ریزی باقه وانه کانی دیلاواره وه، به ودا دهستم زور راست بوو، هر زوو له گه ل دهسته یه که مدا، بوومه خاوه نی یه کیک له تفه نگه که مه کانی سوپا بچکوله که مان. به فرمانی سهی ئىسلامن هیزه که مان ناوی «سوپای باقه وانه کانی دیلاوار» سی لینرا. من كورته بالاترین تفه نگ به دهست بووم، ده بیت بلیم و هک ئه وانی تر خهونی ئه و پیاوه سه ریپه رینه نده بینی، له گه ل ثوه شدا و هک هزارانی تر ده مکووت به لئی ئه و خهونه ده بینم. جاریک ئه و در قیم کرد بیو و له گه لیدا تووشی ده رده رهشی خرم بووبووم و نه مده توانی لیس بیمه ده ری. خهونه که شتیکی وا ئالوز نه بیو نه کریت منیش دایپریزمه وه، خهونه که بیو بیو به قالب و کلیشه یه ک که هر که س بیوستایه دهیتوانی بق خوی و به ئاره زووی خوی دروستیکاته وه، به مرجی درق و زیاده رهیسی زوری پیوه نه نیت، خهونه که ئیستا بووبوو به حیکایه تیکی ساده که هر مندالیک دهیتوانی به پیشوازی خوی بیگیریته وه. هر ئه و کاتیش باو هرم و هابیوو ئه وانه بی به راستی خهونه که ده بینن، ژماره یه کی که من... به لام منیش لای خۆمە و پیم خوش بیو، و اده بکه وم و هک له ژیز هیرش و په لامار دابم، و هک ئه وهی نه فسیک بم دوژمن نیشانه لى گرتیم وه. ئه و ماوه بیه سهی ئىسلامن

رۆزانه نوسیننگی خۆی بلاوده کرده و، نوسینه کانی هیشتا بە دەستنووس و بە نوسراوی کاربۇنى دەستاودەستیاندەکرد. لەو کاتەوەی چووبووە لای فەرماندار و باغهوانە کانی بە پەسمى دامەز راند، ئاسانکارى زور بۇ دەکرا، خەلکى دەيانگووت سەی ئەسلان بۇتە پیاوى بىنە مالەی ماروفى و قەره قازانى، ئەو نوسیننگە يەكى تايىەتى دانابۇو، سى كەس تىيدا نوسینه کانى ئەويان بە دەست دەنسىيە و سىيانى دىش دابەشىاندەکرد. ئەو دىرى تەكىنگى نوى بۇو، گەر ناچارى نەبايە نەيدەھېشت دەستىشمان بەر چەك و تفاقى تازە بکەۋىت، بىرواي وابۇو چەكى پیاوى قارەمان ھەر تەور و خەنجەرە و هيچى تىن، بەلام چونكە دوزمنى ترسنۇك چەكى دوورھا ويىز بە كاردەھېتن، ئىمەش دەبىت گەوجى نەنويىتىن و خۆمان و تەيار بىكەين، بۇ شەپى مان و نەمان ئامادەبىن. سەی ئەسلان لە نوسینه کانىدا ئەو ھەستەي لا دروستىدەكردىن كە ھەر يەك لە ئىمە و بە تايىەت لەلائەن دوزمنەوە كراوينەتە ئامانچ. ئەو ھەستە زۆر شانازىيەكى گەورەي تىيدا دروستىدەكرىم، من گەرجى ترسىيکى نەھىتىم لە سەی ئەسلان ھەبۇو، بەلام ئەوەي ھەستىدەكرد كە دوزمن نيازىتى من بىگۈرىت بۇ مرۇقەنگى ترسنۇك، غیرەتىنگى زورى دەدامى.

من لە مەشقگاوه وەك دەستىراست ناوابانگم بۇشىتىبوو، بۇزىتك فاتىحى سەيد فەتحولاي ھەلاج ھات بۇ لام و گۇوتى ھەستە با بىرۇين تەھنگى خۇت وەربىگە. ئەو كات چىرقۇكى ماسىگەرە كۆزراوهكان و پەلاماردانى پەيتا پەيتاى دوزمن بۇ سەر گوندەكانى سنور قىسىم و باسى رۆزانه بۇون. راستە من دەستم راست بۇو، بەلام دەنگى فيشەك و نالەي گوللە دەيانترساند. دەبۇو ھەر چىيەكم كردوه بەسەر ترسەكانىدا سەرىكەوم، چونكە بىشەوەي بىزام چۈن، ئەم واجىيە هاتبۇوە سەر پىتگام و دەبۇو چىيە جىيىبىكەم. دلىنابۇوم پىيم خوش بىت يان ناخوش، ھەر دەبىت بىم بە جەنكىاوه، دەبۇو ھەر كاتىش فەرمان ھات و راپەرمان گۇوتى چەك

هلبگرن، گویراییل و ئاماده بم. سەبى دەيگۈوت «ئەو بۆزە زۇر نزىكە يان دەبىت ئىمە سەرى دۇزمۇن بېپەرتىن يان دۇزمۇن سەرمان بېپەرتىن، خاڭ بەسەرى ئەو كەسە ئامادەي شەپنېي». سەمى ئەسلان پېزىزىيەكى پېشکەش بە فەرماندار كىرىبوو، تا لە قوتاڭخانەكان مەشقى چەك دەست بېبىكتا. فاتىحى سەيد فەتحولە دەيزانى من زۇر راھەت و شادومان نىم، ئەو گۇوتى «دېنگ ياخود زۇو ھەموو دەبىت چەك هەلبگرن، ئىمە شانسدارىن زۇو چەكى خۇمان دەست كەوتۇوه».

ئەو ئىوارەيە من و فاتىح چۈويىن بۇ بنكىيەكى تايىھەت، لەۋى حامىد سولتان و بۇقۇقىلەمان بىنى لەكەل پىاوىيەكدا ناوى حوسامى قارەقازانى بۇو، كە ھەموو دەيانگۇوت نويىنەرى جەنابى فەرماندارە. لەۋى بىزمان بەست و من و ھەزىدە كەسى تەقەنگەن وەرگىرت، ئىمە يەكەم دەستەي تەنگ بەدەستان بۇويىن. لەكەل تەنگەكەدا ھەر يەكەمان پىسولەيەكى پېپىدانى ھەلگىتنى چەكمان پىتىرا، لە پىسولەكەدا نوسراپىوو ھەلگرى ئەم چەكە لە كاتى پىتويسىتدا دەتوانىت بۇ بەرگرى لە خۇرى و نىشىتمان بەكارىبەتتىن، پىسولەكەنمان بە ناوى سوپاىي پارىزەرانى دىيلاوارەوە بۇو، مۇرىي جەنابى حاكمى سەربازى لەسەربۇو، بەلام بۇقۇقىلە بە منى گۇوت ناوى ئىمە ھەر وەك خۇرى وەك باغەوانەكانى دىيلاوار دەمەتتىتەوە. ھەر ئەو شەوە ھەشت لە تەنگچىيەكان بۇ يەكەمین جار لە غەفارىي يەكەمین ئەركمان پىسپىدرىا. بەوهدا سەمى ئەسلان خۇرى لە بالندەكان دەترسا، لە قەلەپەشەكان دەترسا، دەبۇو وەك يەكەمین دەرچۈون و يەكەمین ئەزمۇون لە گوشتنى بالندەكانەوە دەست پىتىكەين. سەمى ئەسلان ھۆى بالندەكۈزۈيەكەي وەها پاساودابۇو كە ئەوھى لە خەونى گەنجەكاندا دەفرېت و دلىان دەترسىتتىن ئەم بالندانىيە. شەو بە خۇمان و تەنگەكانماھەوە لە مالى بۇقۇقىلە خەوتىن، دايىكى ژىنگى مېھرەبان بۇو كە بىنېنى تەنگەكان دلى خىستبۇوە خورپەوە ... دووجار پىنمگۇوت دايىھە گىان نەترسىت، پىسولەكەنمان مۇرىي

حاکمی سهربازی پیویه. له راستیدا من زور دلم به پسوله که و به موره کهی حاکم خوشبوو، کاتیک دهمگرت و ته ماشامده کرد هستم به دلیناییده کرد. ئهو گووتى «کوربى خۆم ئەوهى لە تەنگ نەرسیت، لە خوداش ناترسیت». ئهو شەوه هەرە شەمان پىكەوه نوسینىتى تازەتى سەی ئەسلامان خويىندەوه كە بە بۇنىيە دامەزراڭنى يەكمىن گوردانى سوپاى دىلاوارەوه بلاويىركىدبووه. سەی ئەسلام نوسىبۈرى دوزمن لە بەر دەركايە و پلان و نەخشەكانى بەرهە نابۇوتىمان دەبەن. چەند جار ھاوارىيىركىدبوو «دەمى مىلات لە خەوەستن درەنگە، تاكەي ئىپەوە لە خەوە غەفلەتدا نوقم و لە بەحرى زىلەتدا دەزىن». باوهەرى وابۇو ئەم كۆملە كەنچەي گەرەكى غەفارىيى بەردى بىناغەي سوپاپەكى سەدان ھەزار كەسىن كە وەك گەرانىتىك ھەلدەستن و دىلاوار دەكەن بە ھېزىكى نوبى لە بن نەھاتۇو، ھېزىك جىهان حسابى بۇ بکات و دوزمنان لە بەر دەميدا بەر زىن. نوسىبۈرى ئەم لاوانە دەبن بە پەمىزى ئىفتىخار و ھەلگەرى چىرى پاشەرۇز. ئەو زمان و ئىنسايەھەمۇو كەنجانى مەستىدە كرد، من نەبىت. من كە ئەو هات و ھاوارەي رابەرم دەخويىندەوه، ھەزمەدە كرد دەستبىخە سەر دەمم و پىيىكەنم. بەلام مەستىدە كرد ورده ورده ترسىكى نەينىم تىدا دروستىدە بىت و ناوېرىم بە ئاشكرا بە ھېچ قىسىيەكى سەی ئەسلام پىيىكەنم. من بۇم گەرنگ نەبۇو سەی ئەسلام چى دەنوسىت و چۈن بىردىكەتەوه، ئەوهى من زور ھەزم لى بۇو، ئەوهبۇو بەيانى بەر لە كەوتى خور و پىش ئەوهى زەۋى پوناڭ بىتەوه دەچىن بۇ راوى بالندەكان. لىتى ناشارمەوه ھەزم لە تەقەكردن بۇو، ئەوهى نىكا لەكەل جاسوسى تەنگە كەدا جووتىكەم و نىشانە لە شتىك بىرمهوه و بىتىك، لەزەتىكى بىنۇنەي ھەبۇو... پىكەن ... ئەو وشەيە وەها مەستىدە كىرمە، مەپرسە. ئەو شەوه تا بەيانى تەنگە كەم كىرده باوهەش و تەنبا بىرم لاي لەزەتى ئەو كاتە بۇو كە نىشانەيەك دەپىتىك... ئەوهى ناوابانگم وەك دەستپەاست و نىشانەپىك گەيشتىبۇوه خودى سەی

ئەسلام، مایەی شانازىي بۇو بۇ من.

بۇ سېھى دواي ئەوهى دونيا كەمىك پۇناك بۇوهوه، بۇقۇقىلە  
ەمموومانى لە خەو ھەستان و پىسى گۇوتىن پشکىنىتىكى سادە بۇ  
ئەنگە كانمان بىكەين و لە مال دەرچىن. ھاپىكانتىم ھەر حەوتىان بە دەنگ  
و لەفزىكى تۈرە و ناپەحەتەوە خەونەكانى شەۋيان دەگىزايەوە، قىسىان لە  
ترس و عارەقىرىزى و تەنگەنەفسى كاتى خەو دەكرد. ئەوه يەكەمین بەيانى  
ئەم زىانە نۇيىم بۇو، من يەكەم كەس بۇوم يەكەم فيشەكم لە تەنگەكانى  
سوپاي باغەوانەكانەوە تەقاند. ئەو كات كە لە مال دەرچووين كەسيان  
نرخى ئەو يەكەمین فيشەكەي نەهزانى من نەيت، ئەوانى تر بىخەيال  
دەرۋىشتن و قىسىاندەكرد. لە دلى خۆمدا گۇوتىم، وەك لەم ئىشەوە ئالاوم،  
با مىزۇويىك تۇماربىكەم و بە پىچەوانەي چاوهپروانى ھەممووانو، يەكەم  
فيشەك لە تەنگى منەوە بتەقىت. لە نزىك مالى سەھى ئەسلام و چەند  
مەتىيەك دوور لە مىزگەوت، من بالدارىكى رەش و كەورەم بىنى، بالدارىك  
لەسەر درەختى بەرزى بەر مالىتكى خۆشدا، پىر و بالقورس لەسەر چلىك  
نىشتبوو، پىدەچوو ھەممو شەو لهۇيدا ئارامى گرتىتت. من گۇوتىم «برايان  
بەيلىن با ئەم بالندىيە بۇ من بىت، سوينىد دەخۇم كە ئەمە لە تەيرىكى  
پەشى قىزەون دەچىت كە زۇو زۇو دىتە خەوم». ھەستمكەر ئەوانى  
تر بۇيىان گىرنگ نىيە، لە مانا و نرخى فيشەكى يەكەم نازانى. بىشەوهى  
ناپەزابىن، قەبۇوليانكىردى من نىشانە بىگرمەوە و يەكەم گوللەي سوپاي  
دىلاوار بتەقىتىم. دەنگى گوللەكەم وەها بە شرىخە و نالە بۇو، ھەستمكەر  
ھەممو دىلاوارى لە خەو ھەستاندۇر، لەگەل زرمەيلىدىانى مندا ھەزاران  
بالندە پىتكەوە فرىن، ھەزاران بالندە لە سەدان حەوش و سەر سىلە و سەر  
درەخت و ناو ھېتلانو. لە چاوتروكائىكىدا كە من ھېشتا سەيرى دوکەلى  
لۇولى تەنگەكەم دەكرد، كە خەريكىبوو دەمبىنى چۈن بالندە پەشەكە  
بەر دەبىتەوە و بەر چىلان دەكەويت و كەلا و ورده لق لەگەل خۇيدا دەھىنتىتە

خوار، سه‌رم هلبپری و بینیم خه‌ریکه به‌ری ئاسمان به بالندھی سه‌یر و به قەلە‌رەشکەی گەوره گەوره دەگیریت کە هەموو به سامیتکی گەوره وە بەرهو ئاسمان دەچوون، بىئەوهى بزانن کە ئەوه فېشەکى يەكەمە لە جەنگىكدا كە پىتاجىت وا زۇو كوتايى بىت. دەنگى گوللەكەی من بە نالە و نەعرە بۇو پىندهچوو لە مىزبىت خەلکى غەفارىيى گۈييان لە دەنگى فېشەکى راستەقىنه نەبووبىت... ترساولە دەركا و پەنچەرە و سەربانەكائىانەوە سەريان دەرهەيتنا. من باكم نەبۇو، تەنيا شتىك بىرم لىدەكردەوە ئەوه بۇو، ئېفيتىخارى يەكەم گوللە لەم جەنکەدا، ھى دەست و تفەنگى منه.

## خەونىك لە دەفتىمرى خەمونەكانمۇھ

خەون بە رېگای رەشەوە دەبىن، بە رېگایەكەوە دەپروات و ناكاتە جى. رېگایەكى ناكوتا و بىسىنور، رېگایەك بە دەوري چەندىن قەلادا دەسۈرىتەوە و ونمەدەكەت، پىتچ خوارىنى بىن دەرباز بە دەوري قەلائى بلند و كىيونشىن و سەختىدا، لە خەونەكەمدا دەمەۋىت بېمە ناو قەلاكان، بەلام دەرگاكان داخراون، دەرگاكان ناكىتەوە. من لە دەرگای رەشى قەلايەك دەدەم، دەستم وەك چەكۈشىتكى گەورە وايە. لە دەرگای قەلاكانەوە، لە جىتكايانەدا كە من بە كورزى كوشىنە دەيانكوتم هالاوى سوور ھەلدەستىت، من دەرگاكان دەكوتم و دەبىنم هالاوى خويتىنيان ليھەلەستىت. لە جىتكايانى منەوە دەنگىك دىت، لە ناكاوا دەر و دىوارى قەلاكە وەك جەستەيەكى زامدار ھاواردەكەن. لە ناكاوا زەۋى لە ژىير پىتمدا وەك پوخسارىتكى ناشىرىنىلى دىت، پادەكەم و ھەستىدەكەم بەسەر دەمۇچاوى جانەوەرېتكى ترسناكدا دەخلىيىكتىم. من لە خەونەكەمدا دەپرسىم زەۋى بۆ لە زەۋى ناچىت، ھىچ كەس وەلام ناداتەوە. لە ناكاوا ھەموو قەلاكان دەبن بە ھەلم، دەبن بە شتىك وەك گېڭىغان، دەبن بە نورېتكى در كە دەنگىكى لىتەدەت وەك

نرکه‌ی مرزوف، چوارده‌ورم هالاویکی مژر دهیگریت، دهمه‌ویت رابکه،  
به‌لام دهروازه‌یه ک نادقزمه‌وه لئی ده‌ترجم. دلنيام که بتهوشده‌بم، له  
خونه‌که‌مدا له ناو تابووتیکدا به ئاگا دیمه‌وه، ههستدہ‌کهم دهستیکی  
رهش باوه‌شینمده‌کات، تهنيا دهستیکی هملواسراوه له هه‌وادا، دهستیکه بى  
چاسته. من دهمه‌ویت بلیم مردوه‌کان باوه‌شینیان ناویت. که له ناکاو  
باوه‌شینه‌که ده‌بیت به چه‌قویه‌کی گهوره، ده‌بیت به چه‌قویه‌ک خوینی لئی  
دهتکیت و تک تک به‌سر پوومدا ده‌تکیت. من هیز ده‌دهمه خۆم هه‌ستم،  
به‌لام هیزیک ده‌مگریت و فه‌رمانم پیتده‌دات: بخه‌وه... بخه‌وه... بخه‌وه.

## ۲۳

ژیان له سهنته ره کهدا ورده ورده جوزره پیغمبکی خوی و هرده گرت.  
 ته میکردن به جوریک له جو ره کان بwoo به که ره سته سره کی  
 به پیوه بردن، زوربهی نه خوشکان که میک دارووی ئارامبه خشیان  
 و هرده گرت، هندیکیشیان هندی دهرمانی تایبیت که تووشی و پیی و له  
 هو شخوچوونی به رده و امی ده کردن. به لام به گشتی شیوازی سره کی  
 چاره سه ره نیا لیدان و به سته وه و جیا کردن وه و کوتکردن بwoo. سه ره تا  
 نه خوشکان پوچیه تیکی هله چوو و یاخیان تیدابوو، به لام ته میکردن کان  
 وها قورس و ده روونشکین بوون، هر زوو به شی زوریان دایانه باری  
 کزی و شیوه کپی و بیده نگیه کی غه مگین بالی به سه ره کهدا کیشا.  
 من هر له چهند پوچی یه که مدا درندیسی پاسه وانه کان تووشی قیز و  
 بیزاریان کردم، پاسه وانه کان موله تیان بwoo بهرام بهر ههموو سه رپنچیه ک  
 سزای توند بگرن بهر. هه مووی ده پوچیک بwoo له ویبوم که ئیواره یه ک  
 چووم بق به شی په روهرده و ته میکردن و له وی میرئه و دالم بینی. میر  
 به زنجیریکی زور ئه ستور به سترا بوبوه، به شیوه یه کی درندانه لیسی  
 درابوو، که من بینیم ته نیا ده پی کورتیکی چلکنی له پیدابوو، له شی له  
 زور جین گاوه بربندار بوبو بوبو، یه کنک چهند جکه ره یه کی له سه ره له پی دهستی  
 کو زاند بوبوه. میر که منی بینی چاوانی پر بوبون له ئاو و فرمیسکه کانی به

پیدمنگی له چاوی هاتنه خوار، بهلام له بری تورهیی و نارهزاپی، سهبرینکی  
پلشکن لاهسر پوخسای بورو. وهستا سهلاحدین، زیاده پهوبیه کی زوری  
له نهشکنهدا به کارده هینا. دوو پوژ پیشتر به جوریک له نه خوشیکی دابورو  
نهم و دهست بردبوویان بق بیمارستان، تووشی راته کانی میشک، شکانی  
کاکیله، کلافه بیونی زمان بوبو بورو. زوربهی نهوانهی له بهشی پهرورده  
و تمیکردن نیشیانده کرد، جار دوای جار مونتر و گرژتر ده رده که وتن،  
شیوازی پوشتیان ده گورا، پوز و سنگ ده رپه راندیان زیادیده کرد.  
سهیر بورو به لامه و نه که سانه که تا چهند هفتیه ک له مهوبه ر هر  
که سهیان له جینکایه ک و له فهرمانیکی دیکه دا دهستبه کار بیون، هیچ کات  
لیدان و توندو تیزی پیشه یان نه بوبو بورو، له ناکاوا، دوای چهند هفتیه ک  
نهم نیشهدا بوبو بیون به بونه و هری نوی، به که سانیک هیچیان له و  
مرق قانهی پیشتر نه ده چوو. من که نهوانه ده بینی له خوشم ده که وتمه  
گومان و ده چوومه دوودلیه و. هرجاریک کاسیکم له بهشی پهرورده و  
تمیکردن و هربگرتایه، ده مبینی چاودیزه کانی نه وی به له خواراز بیوونیکی  
زور و به له خوبای بیوونیکی گهوره و ته ماشای نه خوشکانیان ده کرد. له وی  
نه خوشکان هر به لیدان و نهشکنه نه ده که وتن، به لکو همندیکیان  
ناچار ده کران خهونه کهی خوشیان بگیرن و، ناچار ده کران گوی له لا قرتی و  
کالت و سووکایه تی بکرن. کاتیک بیماره کان ده گهی شتنه باسی نه و بهشی  
خهونه کهیان که پیاویکی نه ناسراو چه قو ده خاته سه ر ملیان، چاودیزه کان  
به نیازی توقاندن، بیماره کهیان ده گرت و چه قوی تیزیان ده خسته سه ر  
گردنی و ماوهیه کی دریز بیماره کهیان ده خسته دو خیکی ترسناک و  
هه ره شهی سه ربینیان لی ده گرد.

نه و پوژه که میرئ و دالم و هر گرت، میر ته او بربیندار بیوو، له کاتی  
لیداندا نازاری زور پنگه یشتبوو. له و ماوهیه دا کیشی زور دابه زیبوو، له  
بهشی پهروه رده و تمیکردن، خقام به دهستی خقام زنجیره کانیم کرده و

کومه کم کرد جله کانی له بهر بکاته و، شهروالیکی دهلب و زلی له بهردابوو، کراسیتکی رهشی پان، ویستم بچمه ژیربالی، بهلام بهوهدا هیشتا زور قورس و به کیش بوو، داوای کومه کم له دوو چاودیری گهنج کرد، که هر زوو به دهنگمه وه هاتن. به هر سینکمان میرمان که یانده ژووره کهی من.

میرئه و دال به ئىستەم دەيتوانى هەنگاول بىتىت، هەستىدەكىد بىرىنەکانى دەرۇنى لە بىرىنەکانى جەستەی سەنگىتىن. قىزى زور درىيې بۇوبۇو، بە پەنگى بىزىكاو و مۇوى پەشىتىدا دىياربۇو زىياد لە دوو ھەفتە يە پېشى نەتاشىيوه. لە ژووره کەی من، لەسەر كورسىيەكى تايىھتى دامنا و بە پەرقۇيەكى تەر دەموجاوايم بۆ سپى و داوام لېتكىد كە كەمكى پېشۈبدەت. میرئه و دال پاش و چانىك بە دەنگىك بەرز و پۇون پرسى «تۆ ھەر كورى عيادەكەی دكتور سىيامەندىت؟». بە هيتنى وەلامدايە وە «بەلى، جەنابى مىر، من و تۆ يەكتىر دەناسىن. من ئەوم». پاش بىنەنگىيەكى زور پرسى «تۆ لە باوەرەدایت، من شىت بىم». من بە دلىنايىھە وە گووتىم «نا جەنابى مىر، تۆ شىت نىت، ھىچ كەسيش واى بە تۆ نە گووتۇوه». «ئەي من چىم؟ گەر شىت نىم چىم؟». «كەسيكىي ماندوویت، كەسيكىت بە بارودۇخىكى دىۋاردا تىنەپەرىت. بەلام شىتكان كاتىن، زور نابات و چاڭ دەبىتە وە، ھەمۇو ئىنسانىك تووشى گرفتى لەم جۆرە دىت». «لە مەندالىيە وە ئەو ترسەم ھەيە، يەكىنك بەمکۈزىت. بەرده وام ئەو ترسەم بۇوه ... تۆ لە باوەرەدایت رۆزىك لە رۆزان كەسيك بەمکۈزىت؟» «نا ھىچ كەس ناتكۈزىت، جەنابى مىر. هيىنەدە ھەيە تۆ ئارام بە، تورەمە بە، پەلامارى كەس مەدە با ئەزىتت نەدەن». «ھەستىدەكەم رۆزىك يەكىنك دەمكۈزىت و توش لەوی دەبىت و دەمبىنېت». من پېنگەنیم و گووتىم «نا جەنابى مىر، ھەمۇو خەيالاتى چرت و پرته، منىش لەو جۆرە خەيالاتانەم ھەيە، بىر لە شتى وا مەكەرە وە». پاش ئىستىكى كەمكى درىيې گووتى «پاسەوانە كان ئىشىيان ئەوھىيە ليمان بىدەن، دكتور سىيامەند بۆئەوە دايىناون. قىسە بىكەين يان نا

هر سزانمان ددهن ... من که سینکی ثارام بووم، له مندالییه و ثارام بووم، من میربوم، میر دهیت ثارام بیت، یه که مین میربوم. من له بنه ماله هی زه ریاواریم، خۆمان میرمان نییه، من مندال ده بم که باوکم نیهتی ئەوهی لیده هینیت من بکاته میر. زوربهی بنه ماله کان میریان هیه بئمه نه بیت، تەمەنم حەوت سال دهیت که نازناوی میرئەودال به من دەبەخشن. مندال بووم که باوکم پىنگۇوتم ئىتر تو میریت. ئەوکات نەمەزانتى میربۇون ج جۇرە عىلەتىكە. باوکى پەھمەتىم يەكەم كەس بۇ پىنگۇوتم، بەوەدا تو يەكەمین میرى تايەفەی زه ریاواریت لەوانەيە دوژمن بىرفيتىت و بىنكۈزىت. میرەکان گەر ئاكایان لە خۆيان نەبیت يەكىن لە شىرىن خەودا ئامبازى سەريان دەبیت و دەيانكۈزىت. نەياران چەقۇ دەخەنە ملىان و سەريان دەبىن. من سەد حىكايەتم بىستۇوه لە سەر ئەو میرانەي لە شىرىن خەودا يان لە جەنگدا سەربىرداون». من لەو كاتەدا زانىم کە چىرۇكى مردىنى باوکى بەر لە لە دايىكبوونى ئەم، تەنبا سەربوردىكى درقىيە و بۇ فرييوى مامە سیام دروستىكىدوه. بە فرسەتم زانى و گۇوتم «پاستە جەنابى میر، میرەکان عادەتنەن لە شىرىن خەودا يان لە شەپدا دەكۈزىن. بەلام جەنابى میر، تو بە پاست ئەو خەونەت دەبىنى، دلىيات... دلىيات ئەو خەونەت بىنيو، مەبەستم ئەو خەونەيە کە لە عيادەكە بۇ مامە سیيات دەگىرایەوە». میر بۇ يەكە مجار قول سەيرىكىدەم و گۇوتى «نا... دلىانىم... چۈن دلىابىم، ھىچ کە سىنک نىيە دلىابىت لە خەونىك بىنيوپىتى. بەلام لە خەودابىم يان لە هوشىارىدا ئەو شستانە دەپېرنە سەرمەوە، چەندىن سالە ئەو ورىئە و خەيالاتانەم لەگەلە. ئىستا زور بۇون، ئازارم دەدەن. ھەندى جار بە شەو دەپېرنە سەرم، ھەندى جار بە رېز. ھەندى جار لە خەو ھەلدەستم و ھەستدەكەم ئەو خەونەم بىنيو، ھەندى جاريش نا، بەلام ھەمووی ھەستە، من كە ورىيادەبمەوە لە ھىچ شىتكى كاتى خەو دلىانىم، ھەر لە بەر ئەوهىيە زور دەترسم». «بۇ؟ بۇچى؟ میرئەودال... لە چى

ده ترسیت؟». «نالیم، پیم نه گووتی، له متدالیه و ده ترسم بمکوژن، شه و پوژ ... هر من و اینم، زوربه‌ی ئهوانه‌ی لیرهن ئه و ترسه‌یان ههیه. هه موو دلیان پوژیک شتیک دهقه‌ومیت، شتیکی زور ناخوش». «جهنابی میر، ده ته‌ویت بگه‌بریتته وه بق مالی، ده ته‌ویت بچیتته وه بق لای مرواری خان؟». بیشوهی سه‌یرمبکات گووتی «نا... نامه‌ویت بگه‌بریمه‌وه، باسی شتی وا بق من مهکه، پوژ به پوژ زیاتر له خوم ده ترسم. من پیویستیم به سزایه‌کی ودها گه‌وره بمو، سیامه‌ند دکتوریکی زور باشه، پیشتر وام ندهزانی. نا، بهلام دکتوریکی زور باشه، دهزانیت ئیمه پیویستمان به چیه. لهم بارو دوچه‌ی ئیستامدا که لکی ماله‌وهم پیووه نییه... گه رئیستا بیبهنه‌وه، میز و پهنجه‌ره و ئاوینه‌کانی ماله‌وه ده‌شکینم. ئیمه که‌سمان ئامانمان نییه. ئیره شیتخانه نییه، ههر که‌سیک لیره دهسته‌سره تاوانباره. هه‌فته‌یه ک له‌مه‌وپیش مرواری هات بق لای من، من که‌وتم به‌سه‌ر پیلاوه‌کانیدا و گریام که نه‌مباته‌وه، داومکرد لیم گه‌بری. ئیره شوینی ئیمه‌یه ... هر که‌سیک دکتور سیامه‌ند بیخاته ئه م قه‌ره‌نتینه‌وه هه‌قی خویه‌تی. هه موو پیاوکوژی خه‌ترناکین، که‌سمان نییه پیاوکوژی خه‌ترناک نه‌بین. من ده‌میکه خولیای ئه‌وهم تیندا دروستبووه که خوین بپیژم... ». قسه‌کانی میر سه‌رسامیانکردم، چاوانی توره‌ییه‌کی نهیتی تیندا بمو، سه‌یریده‌کردم و هه‌ستمده‌کرد دهیه‌ویت به چاو ئازارم برات. پرسیارم زوربمو، بهلام خوی پاش و چانیکی کورت پرسی «بیستوومه ده‌مانبه‌ن بق جه‌نگ، هه‌قه بمانبه‌ن بق جه‌نگ... تو ده‌لیتت ده‌مانبه‌ن؟». من گووتم «نازانم... جه‌نگی چی، کامه جه‌نگ، خو جه‌نگیک له گوری نییه؟ ». «بهلئی ده‌مانبه‌ن بق جه‌نگ، جه‌نگیک هر ده‌بیت، له تو وايه جه‌نگ نابیت؟ ئهی ئه و پوژه ئه و کابرا که‌رده‌موچاوه بق هاتبمو، مه‌بستم ئه‌فسسه‌ره زله‌که‌ی سوپایه. گه ر پوژیک جه‌نگ هله‌لگیرسا، من یه‌که‌م که‌س ده‌بم که ده‌چم بق شه‌پ. به‌و ئه‌فسسه‌ره بلى، که من یه‌که‌م که‌س ده‌بم تفه‌نگ هله‌لده‌گرم. تکایه بیرت

نهجیت ناوی من بنوستیت. من دهمه ویت بچم بق شه... و هک پیاوینکی زل و کله لحّو تیممه‌گه، ده‌توانم شه‌رکه رینکی باش بم، و امه‌روانه، و هک ئه‌وهی لیاقه‌تی هله‌گرتنی چه‌کیکم نه‌بیت». «جه‌ناب میر، به‌وجوشه باسی خوت مه‌که، تو که‌سیکی خراب پ نیت، پیویست ناکات بچیت بق شه، شه‌ر جینکای که‌سیکی و هک تو نییه... تو پیاوینکی به‌ریزیت، خیزانداریت، ده‌بیت زوو بگه‌ریتته و بق ناو مال و مندالی خوت». میرئه‌ودال به‌خوی و گوپه سور و گه‌وره‌کانیبه و هک مندالیکی گه‌وره و گرقوز ده‌هاته پیشچاوم. دواي ئه‌و قسانه‌م ماوه‌یه‌کی زور بینده‌نگ بwoo، چه‌ند پرسیاریکی بچوکم لینکرد هیچ‌یانی وه‌لام نه‌دایه‌وه. له ناکاو و هک بیری که‌وتیتته و هه‌و میره و من هیچ نیم، به ده‌نگیکی زال گووتی «من له مندالییه‌وه باوکم ترساندوی. هه‌موومان له مندالییه‌وه ترساوین، ئه‌ی تو خهون نایینیت که‌س سه‌رت بیبریت؟ . ئه‌ی تو، و هک ئیمه ئه‌و ترسه سه‌ری لى نه‌شیواندویت. گوینگرگه، من قه‌ناعه‌تم وايه که هیچ که‌سیک لام مه‌مله‌که‌ت‌دا نییه له خهونیدا يان له خه‌یالیدا نه‌کوژرا بیت، قسه‌ی قورم بق مه‌که‌ن، به دکتوره‌که‌ی خزمتان بلی قسه‌ی قورم بق نه‌کات. له که‌ناری ده‌ریای سپییه‌وه بیگره تا ده‌گاته سه‌ر سنوره‌کانی چین، به‌شه‌رینکی تیدا نییه، خه‌وی نه‌دیبیت يان له خه‌یالیدا نه‌کوژرا بیت». من هیچم نه‌گووت. ئه‌و په‌یتاپه‌یتا دووباره‌یده‌کرده‌وه که ده‌بیت بیبریت بق جه‌نگ، ده‌یگووت له مندالییه‌وه عاشقی مه‌یدان و دوکله و ته‌قینه‌وه‌یه، سه‌بیری منی ده‌کرد و ده‌یگووت «هه‌و کوره، به راستیمه گه‌ر ناویان نوسی بق شه، من فه‌راموش نه‌که‌یت». من په‌یمانم دایه جه‌نابی میر، گه‌ر شه‌ر هله‌گیرسا، من و ئه‌و پینکه‌وه بچین بق جه‌نگ.

من زور هه‌ستم به گوناه ده‌کرد به‌رامبه‌ر ئه‌و، ده‌مویست هه‌ر شتیک که ده‌کریت و له ده‌ستم دیت دریغی نه‌که‌م، هه‌تاله بیری ئه‌وه‌دابووم به مامم بلیم هه‌ندی کاروباری تایبیت به میر بسپیبریت و له قاوشه گه‌وره‌کان دوورییخاته‌وه، و هک ئه‌وهی له فیکری دامه‌زراندنی کتیبخانه‌یه‌کی بچوکدا

بووم، دانانی فروشگایه که هندی بسکیت و بنیشت و کله‌پهله‌ی پیویستی تری تیدا بیت، یاخود گورینی هندی بهش له حهوشی فراموشکراوی سهنتره‌که بتو باعینک که میر باقه وانی بیت. ده مویست شتیک بکه م میر ئه‌ودال دلی خوش بیت. هله‌بت هه‌موو نه خوشکانی تریشم به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و بتو گرنگ بwoo، بهلام به‌وهدا که ئاشناییم له‌گهله ئه‌م چیزکه‌دا له خهونه‌کانی میره‌وه ده‌ستی پیکرده‌بwoo، ئه‌و لای من جینگایه‌کی تاییه‌تی بwoo. مامه سیام دلگه‌رمییه‌کی بتو پیش‌نیاره‌کانی من ده‌رنه‌خست، بیکردن‌هه‌وه‌ی روزانه و به‌رده‌وام، غه‌مخوریم بتو بیماره‌کان، پرسینه‌وه‌ی به‌رده‌وام له ته‌ندروستیان، گوشاری زورم بتو ته‌رانکردنی ئه‌مبولانسینکی تاییه‌ت له نیوان سه‌نته‌ر و بیمارستانی سه‌ره‌کی دیلاواردا ... ئه‌و هه‌موو هه‌وله‌کانی منی به رهنجی بیبه‌ری ئیدیالیستیکی بیچاره ناوده‌نا، هندی جار پینده‌که‌نی و هندی جاری تر قینی ده‌کرد، هندی جاریش ده‌یگووت «باشترين پیکایه‌ک، بتو کارکردن له‌گهله ئیدیالیستیکی وهک تزدا ئه‌وه‌یه داواکانت بتو جیبه‌جیبکه‌م. تا تیبکه‌یت بهم کارانه موویه‌ک له گوونی دونیا ناگوریت». مامه سیام ده‌یگووت «هیوادارم ورده ورده تیبکه‌یت که بیماره‌کانی ئیره بتو ئه‌وه هاتوون لیره سزاکه بخون، نه هاتوون سه‌یرانبکه‌ن، ئینسان به فیتره‌ت حه‌زی له سزاکه، بتو ده‌گه‌بریت، ولاته و ولات دوای ده‌که‌وینت».

ئه‌وه هه‌ستینکی به‌ربلاو و سه‌یر بwoo که ره‌نچی دواتر لای چهنده‌ها نه خوشی تر سه‌رجمد، زوربه‌یان ره‌زامه‌ندبوبون له سزاکان، کاتینک من ده‌گریام و به‌سه‌ر ده‌ست و پیکانیاندا ده‌که‌وتم، پر به دل هاوارمده‌کرد «لیمان ببورن». ئه‌وان سه‌رسامده‌بوبون و پییان وابوو شایسته‌ی ئه‌وه سزاکه‌ن و ئه‌وه لیدانه سوودی هه‌یه بؤیان. هه‌ر کات شتیکی وه‌هام بتو مامه سیام ده‌گنیزایه‌وه، قاقایه‌کی به‌رزی لیده‌دا و ده‌یگووت «پیم نه‌گووتی، تۆ هه‌ر برق و به قسه‌ی من مه‌که».

رۆژانی دواتر که سەبرى جاهدار هات بۇ سەنتەرەکە، ژیان سەختىر بۇو. سەبرى جاهدار پیاوىيکى بچۈلەنە مۇن و شەپھەرىشىكى توند ھېيە. باودىرى دەيانگىووت لە پەروەردەدا تەنبا باودىرى بە پەروەردەگار توند و بەھىز و بە زەبر ابابۇو پەروەردەكار دەبىت وەك پەروەردەگار توند و بەھىز و بە زەبر بىت. پیاوى فۇرم و ئەتكىت و نەزم بۇو. ھاتنى ئەو پەۋەزەكانى منى بۇ كىرىنەوەي كەتىخانە و دروستكىرىنى باغچەيەك و دامەز راندى فرۇشكىايەكى بچۈك، تەواو ھەلوەشاندو. ئەو بە توندى و رەقىيەكى بىيىنەوە گۇوتى ئەم جۆرە شتە پەروپۇچانە وادەكەت نەخۆشەكان چاودەروانىيەكى زۇريان لە ئىئىمە ھەبىت، لە كاتىكىدا جەوهەرى ئەو جۇرە پەروەردەيەى من باودىرم پىتىھەتى، ئۆويە كە مەرفە جىگە لە ئازار چاودەروانى ھىچ نەبىت». دەم و دەست شىيە جلىكى تايىبەتى سەپاند بەسەر ھەموو بىمار و چاودىزەكاندا. بەشى پەروەردە و تەمەنگىرىنى گەورەتىكىردى و ژمارەيەك كارمەندى نۇيى بۇ گواستەوە. گۈنگۈرىن بېيارىشى ئەو بۇو كە شەوان دەبىت لە سەعات نۇوە ھەموو نەخۆشەكان بخەون و چراڭان ھەمووى بکۈزۈتەوە. ھەلبەت خۆى شەوان نەدەمایەوە، منى راسپاردىبۇو كە ئەو بېيارە جىيە جىيەم بەلام من ھەميشە تا نزىكى دەونىو ئەو بېيارەم دوادەخىست و جىيە جىيەم نەدەكرى. ئەو پىنى وابۇو خەوتى زۇوى بىمارەكان ئازام و لە سەرەخۇيان دەكەت. بەلام من دلىابۇوم زۇو خاموشىكىرىنى چراڭان، تورەيى و غەمۆكى و تەنھايى نەخۆشەكان زۇرتىر دەكەت. ھاتنى سەبرى جاهدار ژيانى منى كەمېك گۈرى، من لە رۇئى يەكەمەوە بېيارىمدا ئاسان نەچە ژىر بارى فەرمانەكانى ئەم پیاوە بچۈكەوە، كە خۆى راستەخۇ و بە لەزەتەوە لە يىدان و تەمەنگىرىنى سەرپىچىيەكاندا بەشدارىدەكە.

دۇو ھەفتە بەسەر سەرداڭەكەي مەممۇد قازاندا رۇيىشتىبوو كە رۆژىيەك مامە سىام بانگىكىردى و گۇوتى «ئىتىر كاتى ئەوە ھاتۇوە سەد كەس ھەلبىزىرىن و بىيانلىرىن بۇ سىنور، بەلنى ئەوە ئەمرى جەنابى حاكىمى

عەسکەرییە، فەرمۇو خۇت بىخويىنەوە. سەد كەسيان لىيمان دەھىيت، تا لە كارى سەنگەر لېدان و ئامادە سازىدا بەشدارىن، ھىزە چەكدارەكانى دىلاوار ئەوە چەند پۇرە لە ئامادە باشىدان، كاروبارىكى گەورە بە نەھىنى بەرىۋەيە، جەنگاوه رانمان پىتىمىتىان بە پشتىگىرى و كۆمەك ھەيە، پەنگە زۇر كەس ئاڭدارەبن، بەلام من لە لىرۇنى قەيرانەكان و وەك راۋىيىڭكارى كاروبارى ستراتىئى جەنابى فەرماندار خەبەرم لە ھەموشت ھەيە. من دەمەۋىت تۆ وەك بەرپرس و ھاوشانى ئەو سەد كەسە بنىرەم بۇ سەر سەنور، بىرۇ و بىرىيکى لى بىكەرەوە. من وادەزانم تۆ لە ھەر كەس باشتىرىت بۇ ئەم كارە. ھەم دەتوانىت لەم كاتى ناخوشى و مىحنەتەدا كۆمەك بە نەخۇشەكان بىكەيت، ھەم خۇشت بىرۇيىت و ماۋەيەك لە دەرەھە بىزىت... دلىيام پىتىمىتىت بە كەمىك ڙيانى ناوا سروشت ھەيە، ڙيانى راستەقىنە ... تا واز لەم خەيالاتانەي خۇت بەھىتىت و بىتەوە بە كەسىكى واقعى».

من ھەم خۇشحال بۇوم و ھەم دوودل ... لەو كاتانەدا كۆمەلېك كارى گۈنگەم بۇ ھاتبۇوە پىش كە جىھېشتنىان ئاسان نەبۇو، بەلام خولىيائ ئەوەي لەكەل كۆمەلېك لەم مرقە بەدەختانەدا بېچم بۇ ناوا چىا دوورەكان، ئەفسۇونىتىكى تايىبەتى لەسەرم ھەبۇو.

## ۲۴

ئەو شەوه کە لە شەقامى حاجى عىنايىت سوار ماشىنە سېپىيەكە بۇوم چاوه‌پوانى بىينىنى ھەمۇو كەسىكىم دەكىرد، پىرۇقىسىور بەھنام نەبىت. ماشىنەكە بە جۆرىيەتى خىرا و شىتاتە دەپقۇشتىت، وامدەزانى بايەكى تورە ھەلىكىردوه و دەمانزىفىنەت. من رقم لە شەۋى بىندەنگى دىللاوار بۇو، ھەندى سەگى و ئىلگەرد و پاسەوانى خەوالوو نەبىت ھىچ گىاندارىك بە شەقامەكانەوە نەبۇون. خەلکى دىللاوار لە زەمانى دىرىيەنەوە راھاتبوون شەوان لە مالەكانى خۇياندا بىتتەنەوە، سروشتى زىندان بۇوبۇو بە سروشتى مال و ژيانىش، ھەمۇو مەرقۇقەكانى دىللاوار بە جۆرىيەك لە جۆرەكان وەك زىندانى دەزىيان، فىربۇوبۇون كە زىاتر لە پەنجەرەوە دونىيا بىىن، لە پەنجەرەوە سەيرى ئەستىرە و شەو و خۇرەلاتن بىكەن، لە پەنجەرەوە خۇشەویستى بىكەن و لە پەنجەرەوە تف لە جىهان بىكەن و لە پەنجەرەوە شۇپاشى خۇيان بەرپابكەن.

شۇقىرى ئەو شەوەم پىاوىيەكى بىندەنگ و مۇن بۇو، ئامادەنەبۇو ھىچ زانىيارىيەكم بىاتى، كلاۋىيەكى پەشى زىستانەي گەرمى كردىبۇوە سەر، كە هېيشتا وەرزى جۆرە كلاۋى وەھا نە ھاتبۇو، دىاربۇو لەو كەسانەيە كە لە چەلەي ھاوينىشدا دەستبەردارى جلى كەرم نابىت. من كە زانىم ئەو پىباوه زانىيارىيەكم ناداتى، بىندەنگ لە تەنېشىتىيەوە دانىشىتم و بىئەوەي خۇم ئەزىتىبدەم، چاوه‌پوانبۇوم بىزانم خۇى بۇ كويىم دەبات. سەرم دابۇوە بەر

با یه کی نهینی و نیستا هه ستیکی ناخوشم هه بیو که له وانه یه بهره و دهره وهی دیلاوارم بهریت، بهلام له پینچیکدا بهره و باشورو لایکرده و پوویکرده ئه و گهه کانه هی ده کونه سه ر سنوری خورئاوا و باشورو، بهره و ئه و جیگا ترسناکه هی پتیده لین دیلاواری رهش. چهندین کولانی پینچاو پینچی بردم که پیشتر پنیم نه خستبووه ناویان. ناوچه یه کی کپ و نامق و دوور هاته پیشقاوم، وهک شاریکی دیکه بیت و پهیوهندیه کی بهو دیلاواره وه نه بیت که من دهیناسم. گهچی جامی ئوتومبیله که مان دادابووه وه، بهلام بزی زیرابه کان و ئاوه رفی پیس ههر دزه یده کرده ژووره وه. ماله کان ته اویان نیشته جیئی خه لکی بیده رامه ت بون، که له خانووی زور بچوک و هه زارانه دروستبووبوو، مال که له بلوقی شکاو و تنه که و له ته چینکو و نایلون و پلاستیکی کون نرابوون به یه که وه. سهیرم لیده هات چون تیپه رینی خیرای ماشینه که ئه م کولیته ته پیو و مالتنه کانه ناروخینیت، به تایبەت شو قیزه کەم هر به هه مان خیرایی و شیتی له پینچاو پینچی ئه و کوچه ته سکانه دا دهیثارزوو. دوای نزیکی نیوسەعات رؤیشتن، ماشینه که له بهردەم مالیکدا وەستا، هر دووکمان له ئوتومبیله که پیاده بوبوین و کابرای شو قیز بە سه ر ئاماژه دی بۇ کردم و گووتى «دوامکەو». له نیو نزیکی ده دەقیقەی تر رؤیشتن و له کولانیکی تردا، چووینه مالیکی کون وه، له ژووریکی بچوکدا و له بەر شەوقى گلوبیکى كز، پرو فیسور بە هنام و ياوه ره کەدی دكتور حسامە دین و چەند پیاوی ترم بینی که له تاریکیدا وهک تارمايی نه خوش هاتنه به رجاوم.

پرو فیسور بەر لە وەی بە خیرهاتنم بکات يان هیچ شتیکم بۇ رۇونبکاتە وە، بە نارەحە تیپه وە گووتى «تەنیا ئەمشە و بە زەممە تیکی زور توانيومانه لىرە كوبىينە وە، بروانە چ كارە ساتيكت دروستكردوه، تو ئاگادارى چ دەرد و بە لایەك له تۆۋە كەوتۇتە وە، هیچ كات له دیلاوار كارە ساتيکى وا رووی نەداوه، هیچ كات هەتا له زەمانى دانىالىشدا».

جگره، پياوه کان سهير و نامه دههاته به ردیده، ههتا دهموچاوي پروفيسور به هناميش له دهموچاوي که سيک دهچوو له خوندا بىينم من حالى نه دهبووم، كه ميکيش توره و سه ليشيانو بعوم، تىنه دهگه يشتم يوچى بهم نيوهشه و ليرهم و ئهوانه كىن و چييان ليتم دهويت. روناكى ژووره که به جوريك زهرد و كزبورو، و هك ئه وهى له بهر مؤمنىكى گهوره دانيشتىتن، دهموچاوه کان تهماوى و ترسناك ده رده كه وتن، و هك ئه وهى به دريزايى ژيان، چين دواي چين تهنيا دوكهلى سهريان نيشتىت. ههموو ئاماذه بولان به گومانه و سهيرى منيان دهكرد. پروفيسور هيچى له و پياوه دهم به خنه ديهى ئه و روزه نه دهچوو كه له موزه خانه بىينم، ئىستا تيشكىكى زهرد و دوكهلىكى چى له دهورى سه مايانبوو، بهلام هه و دك موزه خانه كه كتىيتكى نابوو به سنگيي و. بى ئه وهى هيچم بۇ روبونباته و گووتى «نه ده بولو ئه و نيكاركىشانه بهريت، نه ده بولو بىانبهيت، سهيركى چيت كرد، سهيركى چ كاره ساتيكت خسته و. من با به عهلى و هزيرى هاوريم پييگووتى كه تو نيكاركىشە كانت هيئاوه، ئهوانىش بىئاگاله ئه نجامى ئىشى خويان ئه و نيكارانه يان كيشاوه». دهنگى قول و پر سه رزه ناشت بولو دهستى بۇ پياويكى رەشتالەي باريک و قىز كورت و سه خر راكيشا و گووتى «تو وادهزانى ئىمه توانامان چەندە؟ وادهزانىت له تواناماندايە ئەم هه مووه بشارىنه و. ئىستا چى بىكەين بۇ ئه وهى ئەم پياوانه رىزكاربىكەين. شوينمان له كوى بولو؟ جىگامان له كوى بولو؟».

من نه مدهزانى باسى چى دهكات. چاوه کانى تر گەرجى به گومان و غەمگىنېي و سهيرياندە كردم، بهلام شتىكى و هك كينه و رقيان تيدا نابوو، چاوانىتكى بولون پرپبوون له پرسىيار. من به هىمنى سهيرى هه مووانم كرده و له پەريشانىدا چەند جار سلاوم كرد و به گىزىي و گووتى «جهنابى پروفيسور... جەنابى پروفيسور... ئەمشە و بۇ شەھويكى هيئىد سهيره، بۇ من

له هیچ تیناگه‌م؟». دلنيابووم ئوانيش چاوه‌بروانى پسته‌يەكى له و جۇرەيان نەدەكرد. بەلام من له و كاته‌وهى چووبوومە ژوورەكەوه ھەستىكى سامانىكەم ھەبۇو كە دووبارە له خەون و مۇتكە و تارىكىيەوه ئالاوم. بە جۇريك لە جۇرەكان ھەموو ھەولېكىم دەدا بۇئەوهى بە خۇمى بىسەلمىن ئەوهى دەبىيىنەم خەونە. بەلام دلنيابووم خەون نىيە، دلنيابووم دەركەوتى پرۇفېسىر بەهنام لەم جىڭايەدا شىتىكە مەنتىقى خۇرى ھەيە. دكتور گووتى «وا دىيارە تىنაگەيت، وا دىيارە ھېچت نەبىستووه... نەمدەزانى وا بېباكتىت، تو ھەموو شىتىكە لەسەر چىرۇكى دانىال دەزانىت. لەسەر قوربانىيە بىكۈناھەكان، بىخەتاكان». دەنگى بە جۇريكى سەير لە گويمدا دەزرنىگايەوه، وەك ئەوه بۇو گويم لە بىرکىردنەوە كانى پرۇفېسىر بىت، وەك ئەوه بۇو دەنگەكەى لە سەرى مندا بىت، بىئەوهى ئەو دەمى جولاندىتىت، ياخود ھېچى گووتىت. من گووتىم «چى بۇو جەنابى پرۇفېسىر، چى بۇوە؟». ھەموو بە سەرسامىيەوه سەيريانكىردى. پرۇفېسىر بە زمانى سەرزەنلىشت گووتى «چۈن نازانىت چى بۇو، ھىزەكانى دەولەت، ئەو مىلىشيا تازەيەي سەئى ئەسلان... ھەر كەسىك بە شىتووش لە وينەكانى تو بچىت، ھەزارىك، بىنکەسىك نىشىتەجىنى ئەم گەرەك فەقiranە بىت، دەيدۇزنى و دەيكۈژن. دەلىت ئافەت و دەردەكە لە دىلاوارى رەشەوە دىت، لەم گەرەكانەوه كە زۇربەيان خەلكى ھەزارن، غەربىيەن، تازە لە گوندەكانەوه ھەلھاتوننە دىلاوار». من سەرم داخست، وەك بۇ يەكم جار ھەست بە گەرەيى تاوانەكەم بىكم، بە غەمگىنېيەوه گووتىم «جەنابى پرۇفېسىر خۇت بخەرە جىڭايى من، من لە كوى بىزانم... نەمدەزانى شىتەكان دەگەنە ئەم ئاستە، نەمدەزانى تۇوشى بۇزىكى وادىيەن. چۈن بىزانم كە دواجار خەلكى بىكۈناھ دەكۈزۈت. من نىكاركىشەكانم دۇزىبىيەوه، من پىتمايىمكىرىن چۈن نىكارەكان بىكىشىن، بەلام ئەوان دواجار وينەيەكىان كىشاوه، بە راست چۈن دەكىرىت كىشانى وينەي خەونىك وابشىكتەوه؟ چۈن دەكىرىت؟ وينەيەك كە لە كەس ناچىت، تەنبا نىكارىكە، وينەيەكە و تەواو. من خۇم نىكارەكانم رادەستى

فرماندار عهبدولسەلامی ماروفی کرد و پیمگووت، ئەمانە تەنیا وینەی ناو خەونىك، خەونىك کە دەشىت سەر لە بەرى درق بىت». پروفېسۆر گەلەك نىگەران و نارەحەت گۇوتى «لە تۇوايە خەلک دەتوانىن درق و راستى، وينە و ئەسلى لە يەك جىاباكەنەوە، زۆر نەفامىت گەر وا بىرتىرىدىتەوە. خەلکى شەيداي ئەوەن ئەو شتانە تىكەلبىكەن، ئەوە زەھمەتى بىركردىنەوە و جىاكردىنەوە يىان لە كۈلدەكاتەوە. ئىنسان ھەر خەيالپلاویيکى سەرى خۆى لېدەبىت بە راست و ئامادەيە لە پىتاوېدا ھەزاران كەس بىكۈزۈت... ھەزاران».

ماوهەيەك ھەموومان بىدەنگ بووين و تەنیا سەيرى يەكتىمان دەكىد. دواي ئەوە ياؤەرەكەي دكتور حسامەدین ھاتە دەنگ و بە غەمگىنىيەكەوە گۇوتى «گەر وينەكە لە كەسىك بچۇوبايە غەممان چى بۇو؟ بەلام ئىستا وينەكە لە كەس ناجىت، كە لە كەسىش نەچوو، پياوهكانى سەرى ئەسلان، بە ئارەزووى خۆيان ھەلەيدەبىزىرن لە كى بچىت. گەر تاوانبار بىناسن ئىتر خۇشى نامىتتىت، ھەموو شىت تا ئەو كاتە خۇشە كە نازانىن بوجى يان بۇ كى دەگەرپىن ... من بىنۇمن، ھەفتەيەك لەمەۋېنىش لە كاتى راونانى قوربانىيەكى بى خەتادا لە فولكەكەي مەيدانى جوتىاران، بە خۆيان و ئوتومبىلەكانىانەوە ھاتن و بەخىرايى دابەزىن، جلى تايىھتىيان لە بەرداپۇو، يەكى چاولىكەيەكى رەشيان كىرىبووە چاوابيان، يەھو لە ناوەدا بلاۋىپۇونەوە، وا بە خىرايى دابەزىن، دلى ھەموومان كەوتە خورپە. گەر بىانبىنەت ناتوانىت لېيان نەترسىت. ھەموو كەنجى مەندالكارن كە ئالاي دىللاواريان بە قولىيانەوە بەستووە. خۇشى گەورەيان ئەوە بۇو نەياندەزانى بۇ كى دەگەرپىن... كە دەركەوتىن ھەموو ترساين، ھەموو ھەستمانكىردى ئىستا ئىتمە دەگىن، ھەستمانكىردى تىاچووين». بىاۋىيکى غەمگىن ھەلەيدا يە گۇوتى «نەوەلا ئىستا سەيرى وينەكە ھەر ناكەن. لە گەرەكى خوداداوا يەكىك لەو نەگەبتانەي كەوتبووە چىكىان، ھېچى لە وينەكە ھەر نەدەچوو، گۇوتبووى برا ئاخىر من چىم لەم رەسمە دەچىت، بۇ مەنتان ھىناوەتە گاز و گىر. يەكىكىيان گۇوتبووى تۇز دەم و فلقت دابخە، من

دەلیم کى لە رەسمىھەكە دەچىت و كى لىنى ناچىت ... بەستە زمانەكە يان بىخەتا  
گوشاؤگوش وەك ساپرین سەربىرى بۇو».

ھىدى ھىدى تەلىسىمى ژۇورەكە لەبەرچاوم دەشكى، ئەو فەزاي خەونەي  
لە سەرەتاوه بالى بەسەر جىڭاكەدا گىرتبوو دەرىھۆيىھەو. ئىستا لە ناو  
دوكەلى جىڭەرە و غوبارى مەراق و بۇنى نىگەرانىدا سەيرى پياوهكائىم  
دەكىرد و دەمزانى ھەموو كەسانى ھەلھاتوون، كەسانىنکەن لەوە رايىنكردۇه لە  
ۋىنەيەك نەچن. شەويىكى وشك بۇو، بى شى، گوماناۋىسى. من سەرسامانە  
لە ھەموويان وردىبوومەوە و پرسىيم «ئىتۈھ كىن؟». شېۋەھى پرسىياركىرىن و  
پوانىنم ورىپىيەكى ئەوتۇي تىدابۇو كە ھەموو ھەستيان پىتكەر. ھىشتا سەيربۇو  
بە لامەوە بەم شەوه مەنيان ھىتىناوه تا ئىرە. پروفېسۈر بىندەنگ سەيرى منى  
كىرىد و چاۋىيىكى بەوانى دىدا گىپرا و گۇوتى «ئەمانە ئەو كەسانەن كە دەبىت  
بىيانشارىنەوە، پىتم بلى ئەمانە خەتايان چىيە، پىتم بلى گوناھيان چىيە. بۇ  
دەبىت خۇيان بىشارنەوە...؟». ياخورەكە دكتور حسامەدەن كە ٻوخساري  
تەواو وەك ٻوخساري ئەو رۆزە بۇو كە من لە زىندان بىيىم، سەيرى چاوى  
كىرىم و وەك بىخويىنەتەوە گۇوتى «تەنبا خوداى گەورە دەتوانىت وىنەيەك  
بۇ ئىمە بىكىشىت كە لە خۇمان بچىت، ھىچ نىڭاركىتىش و پەيكەرتاشىك  
ناتوانىت پەسمىنکى من بىكەت لە من بچىت». يەكىك لە پياوهكائىن كە دىياربۇو  
پەروەردەيەكى مەزھەبى ھەيە، بە تورەيىھەو سەيرىكىرد و گۇوتى «ئاگات لە  
دەمت بىت، خودا نىڭار ناكىشىت، خودا خەلقەكەت. تو دەلىتىت چى. پەرم  
پىشەي عەبدە، خودا ھەر شتىك دروستىكەت رۇحى دەكاتە بەر». بۇ من  
گىرنىڭ نەبۇو خودا يان مەرۆف دەتوانىن چى بىكەن، بەلام نىگەران بۇوم  
لەوەي ئىنسان ھەميشە وىنەيەك بۇ ھاوسىنەكى دەكىشىت كە لەو ناچىت،  
كەچى باوەر بە وىنەكە دەكەت نەك بە ھاوسىنەكى. من گىذبۇوم، دۇخى  
كەسىنەك بۇو دارپۇويەكى بىتھۇشى خواردىتىت، بەلام ھىشتا تەواو لە ھوش  
نەچووبىت.

له پروفیسورم روانی و وکیک داوای یارمهتیکات گووتم «بُو  
مرُوف باوه‌ر به وینه‌کان ده کات؟». پرسیاره‌که‌م بُو خوشم سه‌یر و  
بیوه‌لام بُوو. پروفیسور وک له بیمیشکی و گه‌مزه‌یی من سه‌ری سورما  
بیت وه‌لامیدامه‌وه «چیه؟ لبه‌رئه‌وهی چاوی ئینسان به ناخی خویه‌وه  
بەستراوه، چاومن تەنیا ئوه ده بیت که دلمان پیشتر بُوی ده گه‌رتیت». من گووتم «من بُو لیره‌م، ده تانه‌ویت چی بکه‌م. من نازانم بلیم چی. سه‌ر  
لیشیواوم، من نیکارکیشەکانم بەو نیازه نه‌برد». پروفیسور گووته «ئیستا  
تۇ دەلیت چی؟ دەتەویت لە ژىر بارى ئەم گوناھە دەرچیت کە كردوتە؟  
دەتەویت بلیت کە هیچت نه‌كروده؟ نازانیت چی گوناھیکت كردوه؟ دلنيام  
کە دەزانیت. نازانیت کە زوربەی گوناھەکان لە دېلاوار مروف بى ویستى  
خۆى دەيانکات. كەس نەلیت من نەمدەزانى دەبم بە گوناھبار، بەشى زورى  
گوناھە گەورهکانی دونیا ئینسان بیتیسىت و بیشاكای خۆى دەيانکات». من  
وک بپاریمەوه دەلیم «من هەرچیه کە بم، گوناھبار يان بىگوناھ بە پىنى  
خۆم هاتووم، شەوم گرتۇوه بە دەمەوه و هاتووم. دەمزانى گەر نەيەم ئازار  
و پەشیمانیم زورتر دەبیت، من لە سەنتەر تازەکە ئىشىم ئەوهەي دلنەوايى  
زامدار و ئەشكەنجه‌داوه‌کان بەدەمەوه، دەكەوم بەسەر قاچى خەلکدا و داوليان  
لیدەکەم بىانبورن، من رازیم ھەموو تاوانىك بخەمە ئەستوى خۆم، من  
چەندىن ھەفتەيە ئىشىم ئەوهەي کە گوناھى ھەموو خەلکانى گوناھبار بخەمە  
ئەستوى خۆم. من پىشەم داوای لېبوردىن، پىشەم ئەوهەي بەسەر دەست و  
پىنى بىگوناھەکاندا بکەوم و بگریم و بپاریمەوه لىمان بىورن، لە خەتاكاران  
بىورن... من ئاماھەم بەسەر برىنى ھەموو قوربانىيەکدا بىنۇشتىمەوه و  
ماجىيەکەم و داوای لېبوردىن بکەم. بەلام دىكتۆر پىيم بلى بُو بهم شەوه تارىك  
و بىدەنگە مەتنان ھەتاوه، ئىوه کىن؟ چىتان لە من دەويىت؟ بُو سەبرتان  
نەگرت، بُو نەھەستايت بەيانى بىمە خزمەتتان و ھەموو تانه و سەرزەنشتى  
خۆت بدهىت بە روومدا؟ . من كەسىنگى ئازانىم، ترسنۇكم، ھەر لە حاكم و

فه رماندار ناترسم، و هک سهگ له مامم و باوکیشم دهترسم، گهر ناهه قیشم  
پیتکهن ناویرم دهندگ به رزبکه مهوه ... بهس پیتم بلن من بهم شهوه عه جایه ب  
و سهیره چی دهکم لیره؟».

بو یه کم جار خهنده کهی خوی که وتهوه سه رپوی، خهنده یه ک  
ئیستا دلی فینک ده کرد مهوه. پروفیسسور گووتی «به لی شه ویکی عه جایه به.  
واده زانیت ئیمه ده توانین هه مهو شه ویک لیره کوبیینه وه، وا ده زانی ده توانین  
ده موجاوی راسته قینه خومان دهربخهین. دیلاوار له ئه زله وه شاری  
پاسه وان و زیندان بورو، شاری که سوکاری پاسه وانه کان و که سوکاری  
زیندانه کان، له سه ره تاوه تا ئیستا. مرؤف هه ستده کات هه میشه که سیک  
به دوایه و دیه تی، ترس ... ههندی شار ههیه هه تا له و په پی ئارامی و ئاشتیدا  
مرؤف له ناویاندا ده ترسیت، هیچ هویه ک نییه بؤئه وهی بترسیت، به لام  
هر ده ترسیت، من ئه وتهی له دیلاوارم ده ترسم. تو وا ده زانیت ئیمه نابیت  
خومان بپاریزین ... من و دکتور سو عاد به ریگایه کی پیچا و پیچدا هاتووین.  
مه سه له که رزگار کردنی ژیانی خله که. ده برو ببیت چونکه رهندگه تا هه فته یه ک  
یان دووانی تر نه توانین کوبیینه وه، ئیمه ناتوانین زوو زوو کوبیینه وه ... تو  
لهم مه سه له یهدا گوناه باریت. من به هه مهو ئه مانه گووت که که سیک ههیه  
ده بیت به رپونی دان به گوناهی خویدا بنت و قوربانیه کیش رزگار بکات، من  
ده زانم تو که سیکی ده توانیت ئه وه بکهیت، ده توانیت دان به گوناهی خوتدا  
ببیت. هیچ که س له ئیمه ناتوانین بگینه فریای هه مهو قوربانیه کان، بؤیه  
ده بیت بگرین، ده بیت بیربکهینه وه کن ههیه ده توانیت که سیک رزگار بکات.  
هر یه کیک له ئیمه ده بیت بتوانین یه کیک بشارینه وه، یه کیک رزگار بکهین ...  
ئه وه بچوکترين کارینکه له ده ستمنان بیت. تو ما یهی ئه مه مهو ناره حه تی و  
کیشیه یهیت، ما یهی ئه وه مهو بدبختیه یهیت، ئیستا له بهرت گرانه شه ویک  
له خه و هه ستیت و شان بخه یهه ژیر باری ئه رکنکی پیویست، شتیک بخه یهه  
ئه ستوى خوت که که میک له ئه نجامی کاره خراپه کانت که مبکاته وه ... من لیت

پاده‌بینم ... ئىمە لەو كاتەوهى لىرە كۆبووينەتەوە و دانىشتووين، هەموو بىر  
لە خەلگانىك دەكەينەوە بتوانى يارمەتىمان بىدەن، كەسىكمان بۇ داللەبدەن،  
ھەر مۇقۇنىكى باش بناسىن هانايى بۇ دەبەين، بىزانىن يەك مۇقۇنى باش  
ھەيە بانگھېشىتىدەكەين. تو يەكەم كەس نىت كە ئەمشەو هانامان بۇ بىردوھ  
ھەموو ترسى ئەۋەمان ھەيە كە ئەم شىتىيەتى دىلاوارى گرتۇوھ بەردەوام  
بىت. هەموو گوناھەكەيان خستوتە ملى خەلکى بەستەزمانى ئەم گەپەكە  
كاول و وىزانانە، هەموو دەلىن غەوارەكانىن، پىباوانى سەمى ئەسلاڭ ئەمانە  
وەك دوژمنى دىلاوار سەيردەكەن، وەك خەلگىك لىيان دەرىوانى كە نە  
دىنيان ھەيە و نە نىشتىمان، وەك غەريبە كە دوژمن پەوانەي شارەكەي  
كردون. تو لەسەرتە لايەنىكەم مۇقۇنىك رىزگاربىكەيت. لەسەرتە يەكىن لەوانە  
داللەبدەيت...».

نەمدەزانى چۈن پروفېسۈر و دكتور سوعاد گەيشتۈونەتە ئەو بىروايەتى  
بەم كارە ھەستن. من سەرم سورپا بۇ، ھەرچىم دەكىرد نەمدەتوانى ئاسايى  
بىمەوە، نەمدەتوانى لە ھەندى شىت تىيىگەم. ھەلبەت تارىكى ژۇورەكە، ھەواى  
سەنگىن، پەرده زەرددە كۈنەكان، ھېشىتا ھەر قورس بۇون لاي من و ھەر  
ھەناسەيان دەتاساند. كە پروفېسۈر قىسىيەدەكىرد ھەموو بىكىرا سەيرى  
دەموجاوى مەنيان دەكىرد، ھەموو وەك كۆمەلەتكە بىت و پەيكەر لە يەك  
خال رامابىن بىنجولە، بىتىزە، بىن چاوتروكەناندىن لە مەنيان دەرىوانى. ھەموو  
ھەولى ئەۋەيان بۇو كە ھەستى سەر دەموجاوى من بخويتنەوە. من لەو  
ساتەدا نەمدەتوانى وەسفى ھەستەكانى خۆم بىكەم، مۇرف لە ناو گىئىزى و  
سەرسامىدا ناتوانىت تىيىگەت چۈن بىرددەكاتەوە. من بىرم نەدەكرىدەوە، من  
تەننیا دەرىوانى، سەيرى دەموجاوه كانىم دەكىرد، سەيرى گلۇپەكانىم دەكىرد،  
سەيرى سووتۇوى جەگەرەكانىم دەكىرد، سەيرى چاوى ئەو پىباوه غەربىيانەم  
دەكىرد كە تەننیا سەيرى مەنيان دەكىرد. من دەمتوانى بلېيم چى... ماناي چى  
كەسىك رىزگاربىكەم، من كىيم بتوانىم كەسىك رىزگاربىكەم؟ . لە نىگايى پىباوانى

ئه و ژوورهدا دهمدی که دیلاوار چهند روزه نوقمی جوړه تاریکیه کي پر نهینی بووه، دهه ستام و بيرمه کرده و که تاريکي ئمشه، تاريکي کوچه کان، تاريکي دیلاوار له ههواي پر تهليس می ئه م ژووره ده چيت... ئيستا تىدې گه يشتم بوله سره تاوه له لم روناكیه ترساوم، بوله رهنجی زه رد و غه مګنی ئه م ژووره سلم کريزه وه.

من سهيری پروفيسور ده کرد و ده مګووت «جهنابي پروفيسور تيناگه»، مانای چي يه کيک رزگار بکه، من کيم بتوانم که سينک رزگار بکه، چون کاري واله دهست من دين، ئه سلهن ده تواني چي بکه؟». دكتور سو عاد چاوي لکه که جولاند و گووتشی «من تىت ده گه يتنم، جهناپي پروفيسور به ئيجازه تان من تىي ده گه يتنم، من ماوه يه کله ووبه ره هاتسي بول زيندان، ويستم ئاگدار تبکه مه وه، گه ر يادت بيت من ماوه يه کله ووبه ره ته فونم بول کرديت، ئه وکات هيشتا له عياده که خوتان بون ويستم به هر ناوينکه وه بيت به جهناپي دكتور بلیم خوي لم کيشمه يه دوور بخاته وه، ئه وکات نه مویست ناوي خوم ئاشکرا بکه، ويستم به شه خسی له گه لجه نابي دكتور سیامه نددا قسه بکه، تا به ناوي زانسته وه هیچ شتیکمان پن مور نه که ن، من لم روزه ده ترسام که به ناوي زانست يان هونه ره يان میز ووه وه توانينک به پيوه بجيست، حاكمانی دیلاوار دهيانه ويست هه موومان له ياري يه کي خراپه وه بئاليتن، وه ک چون تو و نیگار كيشه کانيان تيوه ئالاند، من ده زانم چهند وخته دهيانه ويست دیلاوار بجيته شه ره وه، ويستم به دكتور بلیم کاري وانه کات، خوي له زيندان و پوليس و ديداری حاكم بپاريزيت، خلکيک همن دهيانه ويست هه موومان بخنه خزمه تسي شه ره وه، من ويستم واتان پبلیم، بلیم هه مسوو شتیک پیشوهخت رسماکراوه، هه مسوو بونه و بهانه يه ک بول ئه وه به کار ده هيئريت، دكتوره کان، ماموستا کان، نه خوش شه کان... هه موومان به کار ده هيئين، هه موومان، بهلام به داخله وه دكتور سیامه ند خوي به قاچي خوي چووه ناو قوراوه که وه و توشی له گه لخويدا برد، من بول ئه وه زه نگم

بۇ دايت، شەويىك بۇو من پىپۇوم لە دوودلى، نەدەكرا لەگەل تو قىسىم، باشتىر بۇو راستە خۇ دكتور خۇي بدوينم. بەلام شتەكان خىرا هاتن و خىرا چۈون. خوت دەزانىت چەند ھفتىيەكە شار بارودۇخى نائاسايىه، تو خوت ھەوالىت لە ھەموو شت ھېيە. بۇ زانىارىت، من دىكتور تا دە پۇزى لە مەوبەر يەكتىمان نەدەناسى، بىبورە مەبەستىم جەنابى پروفېسۈر، بەلام بە رىنگەوت بىرای كورىيڭ كە لە زىندان لاي ئىيمە ئىشى سېرىن و پاكلاڭارى دەكەت تۇوشى گىچەلى ئەم سوپا تازەيە سەھى ئەسلان بۇوبوو، خۇي گەنجىكى سەرەرقىيە، بە تۆمەتى ئەھەر ئەھەر ئەھەر و لە وينەكە دەچىت تۇوشى دەردەسەرى بۇوبوو. دوايى بە ھۆى زىرەكى و بىزىۋى خۇيەوە لە دەست تەنگچىان ھەلدىت و خۇي دەكەت بە مۇزەخانەدا. جەنابى پروفېسۈر دەيگىريتە خۇي و لە ژىئر زەمينى مۇزەخانەكەدا دەيىشارىتەوە و خەبەر بە فەرمانىبەرەكەي لاي ئىيمە دەدات بىت بە دەنگ براڭەيەوە ... ھەموو چىرۇكەكە لەوئىوە دەستى پىكىرد. ئەو پۇزە منىش لەگەل ئىشکەرەكەي خۇماندا چۈومە مۇزەخانە بۇ لاي پروفېسۈر، خۇي تاكايىكىد لەگەلەيدا بېچم، بەلى خۇي تاكايىكىد، چونكە دەترسالە رىنگا تۇوشى كىشىيەكى لە وجۇرە بىت... من كە گەيشتمە حىزورى پروفېسۈر، دەم و دەست زانىم بىاوى والە دىنلاردا كەمە، دەم و دەست ھەستم بە سەلېقە و زىرەكى ئەم بىاوه كىرد. چەند سەعاتىك قىسىمانىكىد. ئەھەر كەسىك و كۆمەكى مەرقۇقىك بخاتە ئەستقى خۇي، بېرۇكەي ئەو بۇو. بەلى، ھەر مەرقۇقىك و خۇي بە بەرپرس لە بىنگوناھىن بىزانتىت، ئەو فەلسەفە ئەلەيھى ئەم بىاوه يە. جەنابىان لە نزىكەوە ئاگاداربۇون لەسەر جادەكانى دىنلار چى دەقەومىت، ئەوان مکور بۇون لەسەر ئەھەر شىتىك بىكەين، مەسىلەكە ئەھەر كە شىتىك بۇو دەدات، دەبىت بجولىين، منىش بەرگەي ئەم بَاوە ناشىرىنە مەرقۇق ئاگرم ... نامەوەيت زۇر سەرت بىئىشىن، دىكتور حسامەدىن ھەموو شىتىكى لەسەر ئەو شەھەر ئەللى فەرماندار بۇ گىرامەوە، باسى ئەھەر كىكىت تۈرى كىرىدۇر بە بەرپرسى كارىنلىكى

خه ته رنگ، من توْم پیشتر بیک جار بینیو، بیک جار بس نییه مرۆڤ  
یه کتری بناسیت، به لام شتیکت تیدایه که لیت ناترسم... به لئی به راشکاوانه  
به جه نابی پرۆفیسۆرم گووت، من ترسم له و کوره نییه، که سیکه بی هیچ  
دوو دلییه ک ده کریت رازی خومانی بتو باس بکهین، تو په بی خومانی پی بلین...  
خوت ده زانیت من چهند به دهست ئەم چیرۆکه وه ناره حەتم، تو منت بینی  
له زیندان، ده زانیت ئیمه چهند به دهست ئەم چیرۆکه وه پەریشانین».

بە ترسه وه گووتم «باشه، من ده زانم، من له زیندان بووم، به لئی ده زانم...  
به لام کنی هەیه ئەم خونه پەریشانی نەکر دیت، به لام هەر بیکهی بە جۆریک.  
خونی چیی، کەی ئەو خونه، ئەو شەیتانه کەی دەروونمانه و جولاؤه ...  
وانییه جه نابی پرۆفیسۆر، ببوره پەنگە زمانم زور رەوان نەبیت و نەتوانم  
ئەوەی هەستى پىنده کەم بیگەینم. به لام من دەبیت چى بکەم، من بى جىگەم،  
مالم نییه، شوینیکی باشم نییه بۇ زیان... چون دەتوانم کاری وەها بکەم».

وام گووت و سەیرى ھەموو یانم کرد و دوا جار لە سەر پرۆفیسۆر  
گیر سامە وە. چاوانم ترسیان لى دەبارى.

پرۆفیسۆر دەیزانى دەستە پاچەم گووتى «بیریکه وە، بیر بکە وە. مرۆڤ هەر  
چییە ک بیت دەبیت بتوانیت يەکیک رزگار بکات... باوەرم بە وە نەماوه بکریت  
ھەموو مرۆفە کان پىنکە وە رزگار بکەین. ئەوە درۆیە، نەفرەت لە هەر کەسیک  
درۆی واى ھینا وەتە دۇنیا وە. من پرۆفیسۆری مىژۇوم، مرۆڤ گەر ھە ولبدات  
بیک مرۆڤ رزگار بکات، بیک مرۆڤ... به لئی بیک مرۆڤ... ئەوە تەنیا پىگای  
خوشبەختی ئىنسانە، بە مەرجىک ھەموو مان ئامادە بیین، ھەموو کەسیک  
ئامادە بیت، گەر بیک دوابکە ویت ھەموو شتیک دەکە ویتە مەترسیيە وە.  
تؤش دەبیت بتوانیت، ھەموو کەسیک دەبیت بتوانیت... هیچ کەس نابیت ھېنىد  
دەغەل و ملھور بیت بلىت ناتوانم بەرپرسیاریتى مرۆفیک ھەلبگرم. من دلنيام  
دەتوانیت، ھەتا گەر جىگاشت نەبیت، پاره شت نەبیت... دەتوانیت شتیک بۇ

یه ک مروف بکهیت. هه مموو ترسیان له وه هه بwoo تو داوه تبکن، هه مموو ئەم  
پیاوه داماوه و لینقه و مانهی تو ئیستا دهیان بیینیت، کومه لیک پاوجی دلرەق وان  
بە دوا یانه وە ئیواره کە دانیشتنمان دەست پیکرد، هه مموو گووتیان، با ئەو  
کەسە نە یەتە ئەم بازنه یەوە، با چاره نوسى کەس نە کە ویتە بندەستى... بە لام  
من دەزانم تو دەتوانیت ئیشیکى باش بکەیت، دەتوانیت ... دەزانم دەتە ویت  
... دلنىام دەتە ویت».

پروفیسور ئەمجارە هەم نیکای و هەم دەنگى دۆستانە تر بwoo، بە لام  
من ئارام نە بۇوماوه و ئاسسوودەن بۇوم، ترسیکى كتوپر لە دلمادا بwoo کە  
پیشتر ھەستم پى نە كردى بwoo، گەرچى لەو ھەفتانەی دوايىدا دونيا لە بە رچاوم  
گورابwoo، گەرچى شتى نویم زور بىنیبwoo، ھەستى نویم زور تاقىكىردى بwoo وە،  
بە لام ئەوە يە كە مجار بwoo بزانم کە بە راستى گېرۇدەي كىشە يەكى گەورەم.  
قورسايى ھەموو پۇوداوهکان و ئەو رەوتە ترسناكەي کە دەشىت بىگرنە  
بەر، تەنیا لەو كاتەدا بۇون لە پىشچاوم دىاربۇون. تا ئەو كاتە خۆم نە بە  
گوناھبار و نە بىنگوناھ دەزانى، يە كىيىك بۇوم شەپۆل بىردى بۇومى، نە هيچم  
بۇ دەكرا و نە دەمتوانى بەرگرىيەكى سەخت پىشانىدەم، چاوانم سامىتىكى  
گەورەيان تىدابwoo، سامى ئەوە نە بwoo ئیستا و لەم شەوهدا سەيرى ئەم  
پۇخسارە نامؤيانە دەكەم، بەلكو شىتىكى سەيرە تر و نەھىتىر و تارىكتىر بwoo،  
سامى ئەوەي بىن ويسىتى خۆم لە تۈرىيەكى ترسناكدام و ناتوانم بىتمە دەرەوە.  
من لەو ماوه كەمەي ئەزمۇونى سەنتەرى چارە سەرگىيەكەدا، ھەستىنەكى قۇولى  
گريانم تىدا سەھۈز بۇوبۇو، ھەر كاتىك لە بەر دەم ئەو نە خۇشانەدا دەگرىام  
كە خۆم لە بەشى پەروەردە و تەمكىردىن دەمھېتىانە وە، ھەر كاتىك فرمىسىك  
ھەلدە خىست، رۇح لە گەل گريانە كەمدا دەر دەھات، بە راستى ئەسرىنەم دەباران  
و غەم لە ناوه وە رايىدەتكانىم. من خۆم بىن هيچ ھۆيەك، بىن هيچ گوناھينىكى  
وەها، خواستىنەكى زۇرم بۇ شىوەن تىدابwoo ... ئامادە گىيەك بۇ ئەوەي بە  
فرمىسىك شەر لە گەل كارە ساتە كاندا بکەم، بە فرمىسىك شەر لە گەل جىهاندا

بکم، باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئه و شهوه له ناو ئه و سه‌رسامییه‌دا، لهو فهزا ته‌لیسماوی و پر نهینییه‌دا بگریم. به‌لام له کاتیکدا هه‌مووان سه‌یریانده‌کردم، ده‌ستم به گریان کرد... هیچ شتیکی ترم نه‌بوو جگه له‌وهی بگریم و داوای لیبیوردن بکم، له ناکاو به دهنگی به‌رز و له‌گەل هه‌نسکدا که‌وتمه ئه‌وهی له هه‌مووان بپاریتمه و لیمببورن، من له ژیز باری فرمیسکدا وه‌عدم به پروفیسور به‌هنا‌مدا هه‌موو شتیک بکم تا مرؤفیک رزگار‌بکم، ده‌گریام و ده‌مگووت «که‌رچی زور سه‌خته، گه‌رچی نازانم چون ده‌بیت، به‌لام سویند ده‌خۆم که هه‌موو شتیک بکم، مرؤفیک رزگار‌بکم. جه‌نابی پروفیسور... جه‌نابی دکتور... ئیوه برا غەمکىنه‌کانم... و امه‌زانن که رزگار‌کردنی مرؤفیک له رزگار‌کردنی هه‌موو دونیا ئاسانتره». وام ده‌گووت و هون هون فرمیسک له چاوم ده‌باری، هه‌موو زانیان من له دوخىکی دژواردام، پروفیسور گووتى «بەو کاره خراپەت، دونیات ئازاردا. ئىستا پیویست به گریان ناکات، هه‌سته. من دلنيام بەرپرسیارىتى يەكىك لە بەدەخت و لىقە‌مماوه‌كان هەلدەگرىت، يەكىك حەشاردەدەيت و دەپیارىزىت... بەس بگرى، هه‌سته و بەر له‌وهی پۇز بىتىه‌وه دەبىت هه‌موو ئىرە به‌جىيەھەلىن. مامى شۇقىز لە كۈنىيە، با ورده ورده ئىرە چۆلبکىين». له گەرانه‌وه‌دا دهنگى پروفیسور بەریزىايى رىيگا لە گويندا دەزرينىڭايەوە، دلنيابووم پروفیسور منى خۇشىدەوەيت، دەيەوەيت يارمەتىمىدات، به‌لام زور به‌لام‌وه سه‌خت بۇو بتوانم دلى رازىبىكەم. من بە جۈزىيەك ماندوو و بىپرسىت بۇوم، قسە‌كانى پروفیسور بى هیچ نەزم و مانايەك تەنیا وەك ژاوه‌ڙاۋىنک لە گويمدا بۇو.

ئه‌وه شهوه کە گەيشتمەوە ژۇورەكەی خۆم، وەك بىنھوش لېنى خەوتىم... کە بىداربۇوم‌وه خۇر هەلھاتبۇو و مامە سىيام و سه‌برى جاھدار ھەر دووكىان وەك بە سەر مەردووچەكەوە وەستابن، لەسەر سەرم وەستابۇون.

## ۲۵

دهنگویاسی روزانه پر بwoo له هه والی ناخوش. چهند هه فته بwoo به رده وام گویم له تقه و نالهی دهستریز و فیشهک ده بwoo، هیچ سه عاتیک تینه ده په بری بیشنهای زرمهی تفه نگیک، گا دوور و گا نزیک، نه گاته گویم. به وهدا من زوربهی کاتم له سه نه ره که دا ده بردہ سه، سه رچاوه یه کی زوری زانیاریم له به رده ستدا نه بwoo، نه شمده ویست هیچ که سینک بزانیت که مرؤ قنیکم با یه خ به حالی دونیا ده دم، بارودوخی خراپی نه خوشکان و خراپی نیشته جینکه و ژیانه سه خته که یان له ناخه وه منی کرد بwoo وه که سینکی دلته نگ و گه مژه، جگه له وهی بیر له ژیانی ئم نه خوشانه بکمه وه، بیر و هوشم لای هیچی تر نه بwoo. ده میک نازاری ئم هه موو نه خوشانه ده بینی، بن ویستی خوم چاونم پرده بیون له فرمیسک. به جوریک نه وهک بwoo بیوم به شوین گالتھی چاودیر و فهرمانبه ران، به لکو به بابه تی کلکه و لا قرتی نه خوشانیش. له و کاته دا بwoo، روزنیک بزو پرسینه وه له حالی یه کینک له بیماران پوومکرده یه کینک له قاوشکان. نه خوشکه کم سی روز بwoo دوای هانته ده ره وهی له «په روه رده و ته میکردن» هیشتا به دهست و پینه و بیهقش بیونی په بیتا په بیتاوه دهینه لاند، هر چوومه قاوشکه وه یه کینک له و سه ره وه دایه پرمهی پیکه نین و گووتی «چاو چاو، کن لیره یه، چاو چاو ... مسته ر گرینوک».

قاوشکان زوریان دریز و تاریک بیون، گه رچی دونیا گه رم بwoo.

نه خوشکان زوریان ملپیچی ئەستووریان لە ملیانه و پیچابوو، ھەندىكىان بەردەوام بە دەست بىرینتىكى وەھمېيە وە دەياننالاند، سەر بىرینه کانى ناو خەون، ورده ورده وەك ئازارى راستەقىنە لە سەر گەردىنى ھەندىكىان دەردەكەوت، وەك خەتىكى رۇشنى بىرین لە ئەلقاۋەللىقى ئەستوپىاندا خەتىك كشابوو، ھەبىو ھەمۇو ملى خۇرى بە نىنۇك بىریندار كىرىبوو. چەقۇ لە ھەمۇو قاوشەكىاندا قەدەغەبۇو، چونكە ترسىكى وەھاي دەخستە دلى نەخوشەكىان، ئارام و سوکنایيان لە بەردەبىرا. لەكەل شېرەزەمىي و بارى دىۋارى بىمارەكىان، قاوشەكىان پاك و بە نەزم بۇون. چاودىرەكىان بە زەبرى كوتەك و گۆچان رېتكۈپتىكىيەكى ئاسىنин و دەستكىرىدیان سەپاندېبۇو، بەلام ھەر ئەو ياسا و نەزمە وايىكىرىدېبۇو رەنگى ماتەمېنېكى قورس بال بەسەر جىڭاكەدا بېكىشىت. كە دەچۈومە ناو قاوشەكىان، جۆرە ھەوايەكى وشك دەھاتە ناو سىنەم، دەنگى پرسەيەك لە فەزاي جىڭاكەدا دەسۈرەيە وە، شىيەنەن بىئەوهى بۇونى ھەبىت دەھاتە گۈنیم، شىيەنەن سەير بۇو كە من چەند بۇز بۇو لە زۇر جىڭاكادا دەمبىسىت، ھاوارى شەپۇر و لە خۇدانىكى بەرز كە سەرتەتا وامدەزانى دەنگى راستەقىنەي سەدان مەرقۇنى كىرياوه و لە نىزىكمە وە بەرز دەبىتە وە، بەلام چەند دەگەرام، ئاپرمەددايە وە، دەوروبەرى خۆمم دەپشىكى... ھېچم نەدەبىنى.

كائىنە ئەو دەنگە منى بە «مستەر گرینۇك» ناونا، پېرمەي چەند قاقايانەكى كەورە وەك چەند بەردىكى گەورە بن و شوشەي ئەو كېيىپ بېكىن، لە مسەرى ژۇورەكەوە تا ئەوسەرەتەت و رۇقى. چەند دەنگىكى كېيىپ دىكە، لە ژىئر پەتوكانىيانە وە، وەك لاسايى دەنگى توتىيەك بەكەنە وە، چەندىن جار ئەۋەيان دۇوبارە كىرىدەوە «چاوا چاوا كى لىزەيە، مستەر گرینۇك»، «چاوا چاوا كى لىزەيە، مستەر گرینۇك»، «چاوا چاوا كى لىزەيە، مستەر گرینۇك».

يەكىك منى ناونابۇو «مستەر گرینۇك».

هیدی هیدی دیلاوار مالاوایی له سه رده میکی دوورودریزی دلنیایی دهکرد و سوری زهمان بهره ناو تونیلیکی تاریک دهیبرد. بوقت نامه کان و تله فزیونه کان به رده وام قسه یان له دوژمن دهکرد، دوژمن هم له ناو دیلاوار بwoo و هم له دهرهوه، دهینرا و نه دهینرا، زور نزیک و زور دور بwoo، سوپایه کی گهوره بwoo له سه ر سنوره کان به دوور بینه کانیان له دیو خهونه کانیش بwoo، پاسه وانی سه ر سنوره کان به دوور بینه کانیان له دیو هیلیکی خهیلیه و دهیان بینی، به لام خه لکی دیلاوار له پینخه کانیاندا، له ژیر په تو و له سه ر بالیفه کانیان دههاته خه ویان، هه مورو روژنیک هه واله کان با سیان له سه ر بر در اوی خه لکانی دیلاوار دهکرد، وینه ههندی ره شه کوژی و کومه لکوزیبیان بلاوده کرده و که له سه ر سنوره کان رو و ده دهن، گوند و سه ر زه مینه کانی قه راغی دیلاوار هه میشه تخوبی پیکدادان بون ... سنور جینگایه ک بwoo هه مورو شته کان تییدا ده که و تنه بازنده دو و دلی و گومانه و هه ره والیک له سنوره و دههات ته ماوی و ئاللوز بwoo، ده بwoo هه با وه پیکهین و هه م با وه پی نه کهین. ئیستا هه واله کان، قسه یان له ئاما ده کاری دوژمن بزو په لاماری دیلاوار دهکرد، جه نگاوه ره تارمایی ره نگه کانی سه ر سنور، خورا فته دو و باره کان، ترسه بولیلیه کان، ئه وانه هه مانده زانی هه ن یاخود نین، راستن یان درق، دزهیان کرد بwoo ناو ژیانه و هه ئیتر دوژمن له هه مورو جینیک بwoo، په لاماری دوژمن بزو کیلگه و مه زرا کانمان، بزو سه ر تروپکی چیا سترانیزیه کان، گرتیان بزو ئاوی رو و باره کان، ژه راوی یکردنیان بزو خوار دنه کان، دزینی مه رومالاتی خه لکانی گوندنشین ... هه والی به رده وام بwoo. تله فزیونه کان به رده وام فیلمی ئه و ژن و منداله هه لهات و وانه یان پیشانده دا که میلیشیا کانی دوژمن له زید و مالی خویان هه لیانده کهندن، دیمه نی سوا ای کوژراو، ژنانیکی زگپری سه ر بر در او، پیاوان که به دره ختی سه ر رینگا کانه وه ده به سترانه وه و تیربارانده کرمان. هه مورو هه ستیکی ناخوشمان

ههبوو که دوژمن په لاماردهدات، شار به گشتی ورده ورده ئه و هسته ترسناکه دېخنکاند که درهنج يان زوو کارهساتيکي گهوره دهقه و مينت و له شىكىتكى وەحشى لە جىڭاپەكە وە دېيت و دېلاوار و پېراندەكتا.

هندی باستان له خهونیکی تازه دهکرد که هیندی هیندی له دیلواو  
بلاوره بورووه، له بری ئهوهی جهلاهی ناو خهونه نهینیه کانمان تهنيا  
دهربکه ویت و تهنيا سهربپه بینیت، هم جهلاهه کان و هم قوربانیه کان به  
کومله ده رده که وتن و له گوره پانی گهوره و خهوشی بھرین و فراواندا  
ئاهنگی سهربپیان سازده کرد. هم مهو شه وینک له خهونه کانی دیلواو  
هه زاران سه ر ده په پری، به جوریک که هم که س مابوو له سه ری خوی دلینیا بیت،  
هموو به جوریک له جوره کان دیمه نی خویان ده بینی، رقییک تهنيا و هک  
لاشیه کی رووت، بیسهر، بسهر زه ویدا ده گه رین. له ناو شار ترسی خه لک  
له خهونه کانی خویان و ترسیان له دوزمن ئاویتھی یه کده بیون. خه لکانیک  
ده رکه وتن که بەردە وام جاری هانتی زوو به زووی سوپایه کی رەشیان ده دا  
که جگه له چه قو و کىرە و ساتور، نه خوشی نادیار و ئافاتی رەشی پییه  
که هیچ کات ماکی ده رکه کانیان ناپه بیت.

له دیلاوار خواستی توله‌یه کی کویر تا دههات گهوره دهبوو. چهندین گروپی چه‌کداری نه‌ناسراو ده‌رکه‌وتن که ئىشىيان ئه‌وه بىو بۇ دوژمن بگەرين. ژماره‌ی ئه‌وه خەلکانه‌ی باوه‌پريان به‌وه ئەفسانه‌یه هىتابوو که دوژمن له‌شکريک له سىحرباز و ئەفسونكاري به‌دئ ناردوه تا دیلاوارىيەكان تووشى ترس و پەريشانى دەرروون بکات، تا دههات زىاديده‌کرد. بۇ من وەهابوو وەك شتەكان يەك يەكترى تەواو بکەن، ئه‌وه رۆزانه مامۆستايىه‌کى دىنى ده‌رکه‌وت كە دروشمى ئه‌وه بىو «ھەمۇو شتىك دوژمنە»... ئىدى ھەمۇو شتىك بە دوژمن تەفسىرده‌كرا، نەخۆشىيەكان، خوارىنى خراپى چىشتاخانەكان، پىسى ئاۋ، تەپوتۈزى ھاتتوو لە بىيانه‌وه، رووداوه‌كاني ھاتوچۇ، گەمزەبۇونى،

بهردەوامی خەلکى دىلاوار، شەرانگىزى فرۇشىارەكان، بىتەنگى زۇر و قۇولى  
فەرمانبەرانى دەولەت، زىادبۇونى فالچىيەكان، زۇربۇونى سەعاتەكانى خەو،  
زىادبۇونى بىشومار و لە ژمارە نەھاتۇرى شىتەكان ... ھەمۇو شىتىك بە  
دۇزمىنىكى نادىيارەوە گىرىندهدا، دۇزمىنىكى بىنناو، بىزروخسار.

من لە ھېچ شىتىك نەترسام، بە ئەندازەسى ئەو قسانە كە بۇزىك مامە  
سیام و سەبرى جاھدار لە كۆبۈنەوەى كۆنغيراسىيونى بىنەمالە كانى دىلاواردا  
كىرىدیان. ئاخافتلى دۇو قولى مامەم و ياوەرەكەى، تەنبا دۇو پۇز دواى شەوى  
بىينىنى من بۇو بۇق پروفېسۈر و دكتور سواعاد. مامەم ھەفتەيەك بۇو لە  
بىمارستان كەم دەردىكەوت، بە پەلە دەھات و بە پەلە دەچىوو، فەرماندار  
ئۇتومبىلىكى ژاپۇنى خستبۇوه خزمەتىيەوە. ھەر كە دەگەيشتە سەنتەر  
بە پېرتاوا خۇرى دەكىرد بە نوسىنگەدا و كەمىك دەمایەوە و بەپېرتاوا بۇزى  
دەردىچىوو، ئەو ماۋەيە ھەرگىز بە منى نەدەگۈوت بۇ كۆرى دەچىت و چى  
دەكەت، تەواو لە ناوا كاروبارى ئەو لېزنانەدا نوقىمبۇو كە ئىدارەي دىلاوار  
دروستىكىرىدبوو. ھەستىمدەكىد مامەم منى بىرچۇتەوە، جاران خۇشحال بۇوم  
كەسىك ھەبۇو غەمى منى دەخوارد، بەلام ئىستا بە جۈريىك گىرۇدەي  
ئىش و ئامادەكارى و لېزىنە و كۆمىسىيونە كان بۇوبۇو، كاتىكى كەمېش بۇ  
ژيانى تايىھتى خۇرى دەمایەوە. ئەو پۇزە لە ناوا فەرمانبەران و چاودىران  
و پاسەوانە كانى سەنتەرەكەدا بۇو بە قاو كە ئەمېق ھەردوو بەپىوه بەرى  
سەنتەرەكەمان لە تەلەفزيون دەردىكەون و قسە و لىدىوانى سەركۈيان  
دەبىيت. من ھەوالى دەركەوتتەكەى ئەوانم لە زارى بەپېرسى بىرۇكەى  
مامەمەوە بىست، ئەو پىتىگۈوت كە جەتابى دكتور سىامەند دكتور سەبرى،  
سەعاتى يەكى پاش نىوهېق لە گىردىبۇنەوەيەكى گەورەدا وتار دەخويىتنەوە.  
بە پەلە گەرامەوە ژۇورەكەى خۆم و دانىشتىم تا ھەردووكىيان لەسەر  
پۇوى تەلەفزيونەكە دەركەوتن. مامەم قاتىكى گرانبەھاى پۇشىبىوو كە شىھابى

داوزیزین، ناوداترین بهرگدرووی دیلاوار بُوی دروبوو، ههموو کهنالهکان پینکه وه دیمهنه کهيان ده گواسته وه، ههستمده کرد مامم و سهبری جاهدار له ترپکی ژیان و گرنگی خویاندان. جاهدار گه رچی هه میشه مون و بوغزن دیاربوو، لهوی خوی کردبورو به پهپوله، گولینکی سپی بچوکی دابوو له یه خهی چاکه تیکی رهش و پینکه نینیکی نرم و ویقاریکی لى نههاتووی نیشانده دا. دیاربوو هردووکیان پیش ئوهی بچن بُو کوبوونه وه که دوو سه عات لای ئارایشتگه بُوون. ئوه یه که م جارم بُوو مامه سیام له پوخساریکی وادا ببینم، پیشتر بایه خی به جوانی سه رو پوخساری خوی دهدا، به لام نه بگاته ئوهی بوجوره شیوه خوی بگوریت. ئارایشتگه ره که هولیدابوو هه موو هونه ریک بخاته کار تا مامه سیام و هک زانایه که ده ربکه ویت، قژی بُو سه ره وه هلدادبووه و سمیلی به بُویه یه کی رهش ره نگردبورو. له مه راسیمه که دا به ده ستکیشه سپیه کانیه وه ده رکه وت، و هک یه کیک له گهوره ترین زاناکانی دیلاوار ناسینزا. لهو باوه ره دا نه بُووم که پیشوازی و هاله مامه سیام بکریت، به لام ئیستا و هک زانایه کی بیوینه و پسپوریکی پله یه ک و ته کنؤکراتیکی شایسته هاتبووه مهیدان. له کوبوونه وه کو نقدر اسیوندا کاتیک و هک پیاویک که شوینگه و غروری خوی ههیه له سه ر سه کوی لیدوان ده رکه وт، کامیراکان و هک وینه له که سیکی ئه فسانه بی بکرن، فلاش بارانیان کرد. ره نگی شینی بُوینباگه کهی و چیوهی زیرین و بریسکه داری چاویلکه کهی و سه عاته زیرینه کهی دهستی به جوریک سه رنج راکیشبوون، پُرئی دوایی بُوژنامه کان له سه ریان نوسیبوو. یه که مجار له سه کویه دا تیورهی «چاکردن» وه به شوکی دوژمن» یان خسته رو.

کوبوونه وه که و هک زوربهی ئه و کونفرانس و گردبوروونه وه گهورانه هی دیلاوار بیبه رنامه و ناریک بُوو، به لام ده ره تیک بُوو مامه سیام و یاوه ره کهی ئه و پوانیه هی خویان بخنه رو و تا له سه رپوشنایی ئه و بُوچوونه دا دیلاوار به ره و که ناری دلنيایی بپهريته وه. بُوچوونه کهيان و هک

تیورهیه کی زانستی نوی پیشکه شکرا که ده بیت له پژانی دواتردا دیلاوار و دهزگا دهوله تیه کان ره چاویبکه ن. من به دریازایی و تارگویی ئهوان، دهم ماق و سه راسیمه سهیری تله فزیونه کونه کەمم ده کرد و نەمدەتوانی هیچ بلیم. کورتەی روانینیان ئەوه بۇو، کە بۇونى دوژمن گەرجى رەگەزیکى ژیان تىکدەر و ئازار بە خشە، بەلام بە کەمیک و ردیبىنى و زیرە کېيە و دەتوانىن وەک کانگا يە کی هیز و سەرچاوه يە کی بەرهە مەھىن سەیرىبىكەين. بۆچوونى ئەوان ئەوه بۇو، دوژمن بکریتە ئاراستە و نیازى ھەمیشە يمان، بە ئامانجىك کە ھەر دەم لە پیش چاومان بیت، ئىدى مەرقە کان چ كىنە و گرى و ترسىكىان ھەپە دەتوانىن لە دوژمندا خالىكەن و، پۇيىستىيان بەوه نابىت كىنە کانىان بگرنە يەک يان بىگرنە فەرمانىرەوايان و باپسالارانى ناوخۇ... كە مەرقە دوژمنىكى ھەبۇو، ئىتر دەزانىت دەبیت چى بکات، ژيانى لە بىغانايى دىتە دەرى، لە زومرە سەرلىشىواون نابىت، نیاز و ئامانجىكى پۇشىن كار و كردارى دەبەن بەرىنۋە.

مامم بە جۈرييکى وەها بۇون و بە لياقەتىكى وەها زانىيانە و قىسىملىكى، هەتا كەسانىكىش كە تىنى نەدەگە يىشتن، ئاسان دەكەوتىنە ژىر ھېزى قىسە و زمانبازىيى ئەوه و سەبرى جاهدار لەو بۇوه و نەيدەتوانى بە نىوهى مامىدا رېبگات. پىتە چوو ھەر دۇوكىيان چەندىن شەو پىكەوە دانىشتن، بىريانكىردىتىمە و چۈن ترس لە دوژمن گەورە بکەن و دواتر بىگۇن بە سەرچاوهى وزەيە كى لە بىنەهاتوو. مامم لە تەلە فزیوندا شىوهى جۈرە كەسىكى ترى وەرگىرتىوو، گەرجى سەرسامبۇم بە دەركەوتىن، بەلام نامۇ و دوور هاتە پیش چاوم. پىشىت ئەم جۈرە بىرورايانەم بە كالى لەو بىستىبوو، بەلام بۇونى بە تیورىيە كى وەها بۇون لە كارى جاهدار بۇو. جاهدار باوهى وابۇو گەر مەرقە کان دوژمنىكى ناسراويان ھەبىت و ھەموو شەرانگىزى خۇيانى ئاراستە بکەن، ئەوکات مەرقۇي پىك و راست و تەندىروستىيان لى دەرەچىت. پەرورە دەلە جاهدار يەك ماناي ھەبۇو، مەرقە کان ھەموو پىكەوە لە سەر دوژمنىك

## ریکبکهون و پیکهوه هولبدهن تیکی بشکینن.

بچوونه کانیان به چه پله ریزانیکی زور پیشوازی لینکرا، هوله که سهر له برهی خروشا، سهی ئىسلان له ریزی پیشنهوهی گوینگراندا دانیشتبوو، به گەرمى و جۆشىنىکى شىستانهوه چەپلهى بۇ لیدان و هوتافى بۇ كىشان. وەك كەسىتكى بە ئەمەك كە قەدرى ھەموو شىتكى بە نرخ دەزانىت، بە ويقارىكەوه كە پېشتر لە پياوانى دىلاواردا نەمبىنى بۇو، چووه سەر مىنبەرەكە و ناواچاوانى مامە سیامى ماچىرىد، ھەموو تەلەفزيونەكان ماچەكەيان بە روونى گواستهوه، باوهشە گەرم و گوشىنەكەي سەر ئىسلان چەپله و ستايىشى ترى بە دواى خۆيدا هيينا. من هيشتا دىلىانە بۇوم چى دەگۈزەرىت، نەمدەزانى بۇ كوى دەچىن، كەمېك بە سەرسامى و كەمېك بە ترسەوه تەماشاي ئەو ئامىزانەم كرد، دەستم لە رىزىكى لە ناكاوى تىدا بۇو كە نەمدەزانى ھۆكە چىيە. ئەو دىمەنە تووشى سەربوونىكى لە ناكاوى كردىم، بە جۇريك ترسام دەبۇو ھەر خىرا تەلەفزيونەكە خامۇشكەم و لە ژۇورەكە بىرۇمەدەرى.

چەند رۆز دواى ئەوه بەرnamەيەكى گىشتى لە دىلاوار دەستى پېتكىرد كە نەخۇشخانەكان و زىندانەكان و نەربازگاكان و قوتابخانەكانى دەگرتەوه. ھەموو كەسىكى لە دىلاوار دەبۇو بەوه پەرورىدە بىت كە بىقى لە دوڑمن بىت. ناميلكەيەكى بچوک بە سەر مامۇستاي قوتابخانەكاندا دابەشكرا كە بەرگى پېشەوهى نىڭارىنەك بۇو وەك نىڭارى ئەو خەونە ترسناكە، پياويك بە چەققىيەكى درېئە سەرى كەسىكى سېپى پۇش لىدەكتەوه، لە ڏىرى وينەكەدا بە خەتىكى شكاو و چرج نوسرا بۇو، چۈن نەھىلەن دوڑمنان بمانكەن بە نىچىرى خۇيان. كەتىيەكە دەبۇو رېنمایيكەرەي مامۇستاييان بىت تا قوتابىيەكان فېرىبکەن، كىنە و تورەبى خۇيان ئاراستەى دوڑمن بکەن و نەھىلەن دوودلى و دابران بەكەۋىتە پېزى خۇيانەوه. لە ھەموو جىگا يەك وانە و پانىلى ئامۇڭارى و سىمېنارى بەرچاو روونى لە سەر دوڑمن سازدەكرا... دوڑمن...

دوزمن... وشهیک که مرؤف دهبوو له بهیانیه وه له خه و هله‌دهستیت، تا  
کاتنیک دهخه‌ویت سه‌دان جار بیبیستیت، بیئه‌وهی بتوانیت له روحسارینکی  
دیاریکراودا کۆییکاته‌وه.

رۇزئیک لە سەنتەرى چارەسەرییەکه دوو كورى گەنج دەركەوتىن كە  
ھەردووكیان وەك يەكیان دەپۋىشى و وەك يەكیان دەخوارد و وەك يەك  
پىندەكەنین. بە يەكەوه دەرفېشتن و بە يەكەوه دەهاتن، ھەميشە لە پاپەوهکاندا  
پیاسەيان دەکرد و بە مىھەربانى سلاۋيان لە ھەموو كارمەند و فەرمانبەرىنى  
سەنتەرەكە دەکرد. دوو روحسارى پاڭ و فريشتەييان ھەبۇو، خۇيان وەك  
كورى خانەواھى نەجىبزادان دەناساند. وەك خۇيان دەيانگۇوت ھاتبۇون  
باسى دوزمن بۇ نەخۇشەكانمان بکەن. ناساندىن دوزمن بۇوبۇو بە جۇرە  
زانستىكى نوى، مامۇستا و شارەزاكانى لە مەكتەبىنىكى تايىيەت كورسىكى  
كورتى چەند رۇزەييان دەبىرى و بە ناوى دوزمنناسەوه دادەمەزران.  
ھەموو دەيانگۇوت ئەم مامۇستايانە چاوى تايىيەتى دەزگايەكى نەينىن كە  
حاكمى سەربازى دايىمەزراندون. لە رۇزى يەكەمەوه ھەندى لە چاودىران  
ئاڭداريانلىرىمەوه، ھەموو بە ھىتا و تانەوه دەيانگۇوت «مامۇستا ئاڭدارابە،  
ديارىمان بۇ ھاتووه لەلای حەزرتى پاشاوه». ئاخۇ ئەم دوو كورە گەنجه،  
سيخورى دەزگايەكى تايىيەت بۇون؟ نازانم ... بەلام پىكەننەيان ھىننە پاڭ  
بۇو، خەندهيان ھىننە پىر رۇشنالىي بۇو، من گومانم لى كردن، ھەر چىم  
دەپوانى ئەمەن دەزگايەكى تايىيەت بۇون؟ نازانم ... بەلام پىكەننەيان ھىننە  
دوو مامۇستاكە ئىشيان ئەمەن دەزگايەكى تايىيەت بۇون؟ نازانم ... بەلام پىكەن خەيالى  
خۇيان بخەنە سەر دوزمنىك كە دەبىت ئامادەبن رۇزئىك لە رۇزان رۇو بە  
پۇو بۇيان بچەنە مەيدان. بەلام نەخۇشەكانمان خۇيان پىبۇون لەو وىنەيە...  
پېپۇون لەو كىنەيە... لەو پۇوه وەھەموو كەيىشتبۇوينە جىڭايەك ئىدى كەس  
پىتۈستى بە مامۇستا نەبۇو.

## ۲۶

ئال موراد بۇی گىزامەوه :

«دۇو ھەفتە لەسەر يەك بالندەكانمان پاودەكرد، بېيارماندابۇو تا دەتوانىن بالندە بکۈزىن ... تەقەكرىن لە بالندەكان خۇشىيەكى زۇرى تىدابۇو، ئەو فيشەكانى دەماتتەقاندىن، ترسى لە شاردا بلاوكىردهو. سەرەتا واتىگەيشىتم كە نىازى ئىمە پاڭىرىنى وەرى شارە لەم بالندە غەربىيانە كە سەمى ئەسلام دەيگۈوت نەخۆشى و ئافاتمان بۇ دەھىنن. سەمى ئەسلام دەيگۈوت ئەم تەيرانە لە شار و دارستانى دوزمندا گەورە بۇون و دواتر بەرەو دىيلاوار بەريانداون تا دەرد و بىمارى نەناسراومان بۇ بگۈزىنەوە. من و ھاپرىيكانىشىم زۇر باوهەمان بە قىسەكانى سەمى ئەسلام ھەبۇو. گەر وانىيە، بۇ ئەم بالندانە سالىك لە ھەوبەر لە دىيلاواردا نەبۇون؟ ... ھەر دەيەۋىت هاتن و دەركەوتتىيان لە كارى كەسىكى ناحەز بىت، كە ھېچ نەبىت دەيەۋىت دىيلاوار رېقە باران بکەن. بەلام ئەرسەلانى موفى كە گەنجىكى گروپەكەي ئىمەيە پايىكى جىياوازى ھەبۇو، سويندى دەخوارد كە بالندەكان ھەميشە ھەبۇون، بە دلىايسى كەسىكەوە كە راستى دەزانىيت دەيگۈوت ھەموو ئەو بالندانە لە مەنالىيەوە بىنیوھ و ھەرجىيەك دەربارەت تازە دەركەوتتى ئەم بالندانە دەگۈوتتىت تەنبا درۇى رووتە. بۇقۇقىلە پېنى گۈوت «دەمت دابخە، تۇ چۈزانىت، دوڑمن تازە ئەم بالندانە ناردۇو بۇ

دیلاوار، زوربهیان تهیری نه خوشی مهمهده سارن، نه خوشی خهته رناکیان پییه، فیربه له خوت وه قسه له قسهی سه روكدا مهکه». ئیستا هه مورو به سهی ئه سلانیان ده گووت سه روك، هر كەسیکیش بۆقۇقىلە پېتىگۇوتبا دەمت دابخە دەبۇو دەمى دابخات.

بۆقۇقىلە و ھەندى لە كورانى تر ھىچ كات دەست لە بالىنە كۈزراوەكان نادەن، بەلام من وانىم، من دەتوانم بالىنەكان بکۈزم و دەستىشيان لېيدەم، من چىزىكى زور لە وە دەبىنە سەيرى بالىنەدى كۈزراو بکەم، بە پەنجە پېلويان ھەلبەمەوە و سەيرى چاويان بکەم، دەست بە پەركانياندا بەھىنەم، نا من بەر لە وەي لەگەل باغەوانە كانى دىلاواردا بکەۋە تەقەكىرن، ھىچ كات نەمدەزانى ناو شار ئەوهندەي بالىنە تىدايە، سەر درەختەكان پېن لە حەشارى نەپەنى بالىنە، رۇزى يەكەم من سى بالىنەدى جوانىم ھەلگرت بېبەمەوە بۇ مال تا دايىكم بېبىنەت من چ جۆرە تەيرىكىم كوشتو، دەمزانى دايىكم حەزى لە بالىنەدى جوانە، لە رېيگا مامۇستا سەمكىز سوھەبىي دراوسيمان منى بىنى و گووتى «عاسمان، عاسمان ئەوە چىيە، واي چ جوانىن، باوکەرق، ئەوە ئەم تەقانەي ئەمپۇق ئەم شتە جوانەي بە دواوە بۇو؟ دەي دەستى راواكەرى خۇشبىت، كورە كەر بالىنەدى وا جوانى دەستكەوت بۇم بەھىنە، من بە پەركانيان تابلىق و شت دروستدەكەم ... وەي خالق .. برا رۇ لەو رەنگانە، دە وەرە رۇخت دەرنەچىت». وشەي ئاسمان لە دەمى مامۇستادا وەها شىريين بۇو، دواتر ھەر كاتىك وشەي ئاسمانم بەكارھەيتاپىت، ھەر بە تۇن و دەنگى ئەو گووتتۇومە «عاسمان، وەي عاسمان، وەي خالق». بالىنەكان وەها سەرسامىيان كردىبۇو، من خۇم باواھرم نەدەكرد كەس ھەبىت بە جوانى بالىنەيەكى مردوو وا بکەۋىتە جۇش و خرۇش، نەمدەزانى مامۇستا دەيەۋىت چى بىكت، بەلام رۇزى دواتر كە نزىكى دوازىدە بالىدارى كۈزراوم بۇ بىردهو، لە حەوشى مالدا رايگەرم و گووتى «پەپى بالىنە نرخى خۇى ھەيە، من چەند سالە بىر

له دروستکردنی بالنده‌یه کی گهوره دهکمه‌وه که پهره‌کانی له په‌ری هه‌موو بالنده‌کانی دونیا دروستیبووبیت، نانا باوکه گیان تو دهليست چی، له شوینیکی بهرباران دایناتیم، دهیخمه قهقهه زنیکی شوشوه، له شوینیکی زور تایبیت هه‌لیده‌گرم، دهمه‌ویت شتیک بیت بیت به رهمزی دیلاوار». من هر تینه‌گه یشتم ماموستا سمکو سوهه‌یب دهیه‌ویت چی بکات، بهلام من پوزانه دهیان بالنده‌ی کوژراو و جوانم بتو دهبرد، ئه و ژنه‌که‌ی زور جوان ببو، هه‌مووش دهیانگووت دلپیسی لیده‌کات، بهردوام له حه‌وشه‌که‌دا رایده‌گرتم و نه‌یده‌هیشت بچمه ژووری، یهک یهک سهیری تهیره‌کانی دهکرد و دهیگووت «وهی قوربانی خالق... وهی دایه رف، ئه و چییه ... سهیر سهیر ئه و ره‌نگه، تو شه‌رف فهنان هه‌یه په‌نگی وا دهربهیت ...».

من و تفه‌نگچیه‌کان له هه‌موو گه‌رکه‌کاندا راوه بالنده‌مان کرد. سهی ئه‌سلان مه‌به‌ستی ببو خله‌ک گوییان به دمنگی گولله و شریخه‌ی دهستپیز رابیت. دهیگووت دهیت دیلاوار له خه و هه‌ستیت. دهیویست تفه‌نگه‌کان زرمه و ناله‌یان بیت.

که سئ وینه‌ی پیاوه نادیاره‌که له شاردا بلاوبووه‌وه، ئیتر و هزیفه‌ی ئیمه گورانی به‌سهردا هات. ئه و پوزه سهی ئه‌سلان کوبوونه‌وه‌یه کی گهوره‌ی پیکردن، ئه‌مجاره له بری ماله هاوینه‌که‌ی خوی، هه‌موموانی بانگه‌هیشتی هولی کوبوونه‌وه‌کان کرد له ناوه‌راستی شاردا. ئه و کات بوقبوقیله به ره‌سمی بوبوو به برپرس و سه‌رپه‌رشتیاری ئیمه. ئه و له حه‌وشی مالی خویاندا پیزیکردن و گووتی «ئیمه وەک تاقمیک جه‌نگاوه‌ر که بروامان به عقیده‌یه که‌هیه، به رؤیشتنیکی مه‌حکمی سه‌ربازی، پیز دوای پیز و به نه‌زمی سوپایه‌کی پیکخراو، له سه‌ر ئاوازی سرودی «دیلاوار ئه‌ی سه‌ر زه‌مینی شیران» دهیت بچینه ناو هولی کوبوونه‌وه‌که». هه‌رواش ببو، زوربه‌ی تیپه‌کان به‌وجوره و به مارشی سه‌ربازی چووینه ناو

هولهک، کوبونهوهی ئەمجاره له گرددبۇنەوهى هېزىيکى رېكخراو دەچوو، خەلکانىك كە يەك بىروا و يەك ئامانج كويياندەكتەوه. سەئى ئەسلان ج قىسىيەكى تازەھى پى نەبۇو، من لە كاتى قىسىكائىدا ملم خىستبۇوه ناوا يەخەى كراسەكەم و دەمويىست كەس سەرەنجم نەدات كە گۈئ ناگىرم. بە تىلەي چاو يەك يەك تەماشاي باغەوانەكائىم دەكىرد، ھەمۇو بە جۇرىك نوقمى گوينىگەتن بۇون، وەختەبۇوم خۆم بىدەم بە فەوتان و قاقا پېتىكەنم. سەئى دەستىك جلى سەربازىي كۆنى لە بەركىردىبۇو كە دەيگۈوت جلى جەنگاوهرانى باوکى بۇوه، بە دەنگى بەرز ھاوارىيدەكىرد كە لە زەمانى باوابپەرانمانەوه تا ئەمرىق ھەمان جل و ھەمان فەرمان چاوهەرپەماندەكتا. بىنېنى سەئى ئەسلان لە جلانەدا زۇر پېتىكەنیناوى بۇو، دىاربۇو باوکى لە خۆى كورتىر و بېڭۈلەت بۇوه، جلهكانى لە بەر ئەودا وەها تەسک و كورت بۇون، دەترسام قۆپچەكانى بېپەرىت و بىدات بە ناوا چاوى كەسىكىدا. ئەو سىن وىتەكەي بە دەستەوه گرتىبۇو و بایدەوەشاند و دەيگۈوت «ئەم تاوانبارانەم بۇ بىدۇزىنەوه... ھىچ كەسىك جىمەھەيلەن لەمانە بېتىت، ھەر كەسىك، ھەر بەشەرىك لەمانە چوو، بىگىرن و كارتان نەبىت... دىلاوار ھىچ بۇزىك وەك ئەمرىق لە مەترسىدا نەبۇوه». من كە سەئى ئەسلانم لە جۇش و خىوشەدا دەبىنى وەخت بۇو دەمدايە قاقايى پېتىكەنин. راستى نەمدەزانى شتەكان چەند خەترىن، گەر بىزانيايە چەند خەترىن پېتەدەكەنئىم. رۆزى دواتر ئىتىر پېتەكەنئىم، مەگەر شەوان درەنگ لە بەر خۇمەوه خەندەيەكىم بىگرتايە.

نا ... كەسمان لە باوهەردا نەبۇوین بکەۋىنە پاۋىنەكى وا بىتۇچانەوه. لە كەپى شىنواوه من دەمزانى بۇ شەپى راستەقىنە پەروەر دەماندەكەن، بەلام لەوی ھىچ دىيار نەبۇو، دىلمان خۇشىبۇو كە تەنبا بۇ دۇخى تايىبەتى و بۇ حالتى مەترسى خۇمان ئامادەدەكەين، جەنگاوهەرەكان لەكەل يەكدا دەيانگۈوت «شتەكە بۇ رۆزى تەنگانەيە، نە با جەنگ يەخەمان بىگرىت، تا

گه رشتیک قهوما دهست و پی سپی نه بین». نه من و نه هیچ جه نگاوه ریکی تری که مپه که چاوه ریکی جوره روزیکی لهو جوره نه بوروین. ده مانزانی ئیمه بووینته جه نگاوه، به لام بچین بوق جه نگی راسته قینه، نا... باوه رمان به شتی و ها نه ده کرد.

بوق روزی دوایی کوری به قاله کهی غه فاریسی «بوق بوقیله»، له پاسینکدا هات به دواماندا و یه کی سی وینه داینی و گووتی «ئه وه کابرای سه گبابی ناو خهونه کهیه، له خوشک و دایکی بهم، با ئیمهش پیاویین و بگه ریین و بیدق زینه وه، له ئه زدادی به رین». ئه وه هه مان ئه و وینانه بورو که دویننی سهی ئه سلان به توره بیهه وه رایده وه شاند. هه مورو به گومانه وه سهیری وینه کانمان کرد و له وهدا ریکبوروین که وینه کان له کابرای ناو خهونه کانمان ناچیت. به وهدا من ئه سلن خهونه که م نه بینیبوو، ئه سلن نه مدهزانی ئه و کابرایه چ جوره ده عبا و ده عجانیکه، مکور و بیترس گووتم «پراستنان ده ویت، ئه م ره سمانه له فایه قی پوره شه مسهم ده چیت تا له و که سهی دیته خهوي من». هه مورو لا قرتیمانده کرد، تانه و توانجمان ده دا، پیده که نین، به کالتنه ده ستمان بوق بیوار و خلکی سه رشته و شه قامه کان دریزدہ کرد، ده مانگووت «وهی وهی ئه وه چهند لم و وینه بیه ده چیت، باییگرین»... شته کان هه مورو له کالتنه وه دهستی پینکرد، له پیکه نینه وه. تا بوق بوقیله گووتی «گوییگرن، وینه کان ئه سلن گرنگ نین، وینه کان بخنه قوونتanh وه، من خرم هه شت مانگی ره به ق له سه ر سنوره کان بووم، هه شت مانگی ره به ق، ده زانم کن له دوژمن ده چیت و کن له دوژمن ناچیت. خرم بینیومن... زوریان ده ناسمه وه. ئیستا ده چین بوق باشور، بوق دیلاواری ره ش، هیچ که سیک ئه م ئیشه به کالتنه نه گریت. سهیربکه ن ئه مری هه مورو شتیکمان پیشه، بؤمنان هه یه ئه وهی گومانی لیده کهین بیگرین و وهک قاز و قله مون سه ریبرین... ئه وه تا، ئه وه ئه مری سوپاسالاری دیلاواره. به ناموسی دایکم درو ناکه م، ئه وه تا ... به مور

و ئىمزاى خۇيەوە لە مىرۇ بە دواوه كەس بالندە نەكۈزىت... ئىتىر ئىشى باشتىرمان ھەيە».

لە دوازدەي نىيەر قدا بە خۇمان و چەكە كانمانەوە لە دىلاوارى رەش دابەزىن، لە جىيگايەك فولكەي غەوارەكانى پىتىھلىقىن. نزىكى دوو سەعات لە بەر خۇردا وەستاين، ھەموو ھەستمان بە گەرمايىكى زور دەكىد، بۇقۇقىلە پەرۋىيەكى رەشى بەستبوو بە ناوجاوانىيەوە، زرىزەيەكى زىيى لە مەچەكىيەوە ئالاندبوو، تىرئەندازىكى درېئىز و يەددەك خېرى خستبۇوە سەر شانى، ئىمەش ھەموو تەھنگى خۇمان پىي بۇو، من تەنبا چاوىلەكە لە چاوى ناوابان بۇوم كە ھەتاوى نىيەرۇ زور ئازارى چاوى دەدام.

فولكەي غەوارەكان شۇينىكى پىيس و ناخوشە كە چوار دەورى بە دوكانى تەنەكە و كەپرى وردهوالە فرۇش گىراوە، مەنلەنلىقى پىخاوس و گاوكۈلكى بەرەلا و قاز و مريشكى مالە ھەڙاران بەردەوام بە شەقامەكەدا دېن و دەچىن. زۇرىنەي ئەو نۇتومبىلانەي پۇو لە فولكەيە دەكەن، پىكابى كۆنن كە بارى كالمەك يان شۇوتىيە كولەيان بىتىيە و لە چوارپىگاكەدا دەوەستىن تا كېيارىنک پەيدا بىكەن، ئەوهى منى تورەدەكىد زورى بالندە بېرەكان بۇو كە دەمبىنى بەسەر ئاسمانى فولكەكەدا بە خاوى و ماندوپىتى دەفرىن، يان ئەو سەگە كە رۇلانەي دىياربۇو مەنلەن شەكەت و زامداريان كەردىن . نزىكى دوو كاتىزمىر لە ويىدا وەستاين، مىش و مەگەز بە جۇرىك زۇربۇون، من ھەستمەكىد كەر رۇزىكى تەواو لە وىدابىم چاوم لە گلىنە دەرەدەھىنن. ھەوا وەها سەنگىن بۇو، ھەموو ھەستماندەكىد دەبىت شتىك بىكەين تا كەمەتكىزى ئەم جىڭە مەنگە بجولىت، ھەموو ئەو گەرەكە لە گىزىيەكى سەيردا دەزىيا ... دواى سەعاتىك خەلکى زانيان كە دەبىت ليمان بىرسىن، وورده ورده دەستمانكىد بە وەستاندىنى خەلک و پاشكتىنى شوناسنامەكانيان، بۇقۇقىلە خۇي سەرپەرشتى ھەموو شتىكى دەكىد،

خەلکى زور بەمجۇرە پرس و راگىرنە پانەھاتبۇون، ھەموو بە گومان و تۈرپىيە و سەيرياندەكردىن. بۇقۇقىلە گۇوتى «ئەم باوهە حىزانە لىيما ناتىرسن باچىنە ئۇورى». ھىدى ھىدى خۆمان و پاسەكەمان فولكەي غەوارەكانمان بەرهە ناو كۈلانەكان بەجىھىشت.

ناو کولانه کانی دیلاواری پهش هر تمسک و تاریک نین، به لکو  
مه خلوقات و خله کنکی تیدان پیده چیت له روزیکه و هاتوون ئیدی ئهو  
کوچانه يان جيئنه هيشتیت، مون و توره، وەک غەزەبى خودا سەيرى  
ئىمە يان دەكرد... هەموو له گوماندا بۇوین، ھەموو چاوه روانى شتىك بۇوین.  
من وەک بۇزىنى پىشىووتر ھەلگرتنى تفەنكى كە ئەزىتى دەدام، هيشتا هەر  
چاوم له ئاسمان بۇو بۇ سەيرى بالندە كان، كەر بالندەي ناوازەم بىدىيابى  
دەمۈست تەقەى لىيکەم، بەلام بۇقۇقىلە دەيگۈوت ئەمرو تەقىكىرىن له  
بالندە كان قەدەغە يە، دەبىت خەلک بىزانىن بە دواي كەسىكدا دەگەرلىن.

بۇقبۇقىلە رقى لە خەلکى ئەم گەرەكانە بۇو، دەيگۈوت «بىئەسل و فەسلن» «كەس نازانىت چىن» «دز و چەتە و گىرفاتىپن» «فەسادى دىلاوار ھەموو لىرەوە دىيت» «ئۇن ساغەكىيان بە روپىيەكى كۇن دايىدەكەنىت» «ئەسلەن زمانى ئىمە باش نازانى». كە ئەم شىتىكى بگۇوتبايە نەدەبۇو ئىمە ھېچ بلىين، گەر بمانگۇوتايە «بۇ؟ چون؟» يان «وانىيە؟». دەيگۈوت «ئەدەبىز كەي فيرى زەبت و پەبىتى نىزامى دەبىت؟». لە پىشۇوهكاندا پەرۋۆكەي ناواچاولىنى دەكىردىوە و دەيگۈوت «خوا شوکور، بەس نىيە ئىمە خەلکى گەرەكى غەفارىيەن، گەر لىرە لەدایكبووبىنايە چىمان بىكىدايە، ئەمە كەي شوينە... ئەم پىس و چەپەلانە كەي بەشەرن، بە دەست من بىت ھەموو ئەم ناواه دەسوووتىن». عادەتى بۇو زۇربەمى كات يان پەرۋۆيەكى بە ناواچاولىيەوە دەبەست يان كلاۋىكى مەكسىكى زلى دەكىرددە سەرى، ھەر كات پەرۋۆكەي لاپىدايە يان كلاۋەكەي بەرزبىكىدايە تەھەوە دەتزاپى بۇ ناوايان

ناؤه بوقبوقیله، لووتیکی سووری زلی ههبوو، چهناگهیه کی کورت، دهمیکی تهپیو، جووتیک چاوی زهق و ناوجاوانیکی دهربوقیو. ناو دهمی دوو ریز ددانی وەها مەحکەمی تیدابوو، دەيتوانى گوشتنى گا بە ساغى وەك بىنىشت بجويت. من لە هيچ شتىكدا بەغيليم پى نەدەبرد، لەو كەلەپ تىزانەيدا نەبىت كە خۇى زوو زوو پېشانىدەداین و دەيگۈوت «دامناوه كە شهر ھەلگىرسا، قورقوراگەمى دوو سىيەكى پىنهەلدىم».

لە ناو كۈلانەكاندا ھەستىمكىد بوقبوقىلەش دوودل و نائارام بىو، نەيدەزانى چى بکات، نەيدەويسىت رۆزى يەكەمى خزمەتى راستەقىنەلى له سوپاي باغەوانەكاندا وەها پۈچ بىت، حەزىدەكرد شتىك بکات سەرەنجى سەئى ئەسلان و ئىئە و ھەموو خەلکى رابكىشىت. من زور سەيرمەكرد، دەمويسىت تىيگەم بىر لە چى دەكتەوه، كە ھەستىدەكرد من سەيرىدەكەم دووم دەكرد بەولاؤه، بەلام خۇى وريما و بەخەبەر بىو، ھەموو جاريک مەھى دەگىرمى و دەيگۈوت «ھىي، ئەو سەيرى چى دەكەيت». ھەميشە وابوو، من ھىچم نەدەگۈوت و ئەوپىش ھىچى ترى نەدەگۈوت. ھەستىمكىد تا زىاتر بچىنە ناوەوه، ئەو ھەست بە ترس و خنکان دەكتات، مىشەكانى فولكەكە ھەر بەدوامانەوه بىوون، تا دەھات زىادىشىيان دەكرد، لە ھەندى جىنگادا مامىر و جوجى بەرمالان وەها زوربىوون، نەماندەتوانى بىرۋىن، بوقبوقىلە و كورهکان بە تورەبىيەوه شەقىيان لە ھەر مامىر و مراوىيەك ھەلددە، بەھاتبىاھتە بەر قاچيان. لە كوچەيەكدا بوقبوقىلە لە خۇيىوه بەسەرەيداھات و پىاپىيکى رەشتالەي بارىك و مۇو كورتى گرت، كە سەرەت تۈزىك لەسەرى چىپاپىي ناو وينەكە دەچىوو. پىاپەكە ترسىنگى كىپەر گرتى، نەيدەزانى ئىئە چىپىن و كىنин، تەھنگەكانى شامان و نىڭاكانمان دوو دىلەن كىردىبوو. چەند جار پرسى «ئىتىوه چىپىن؟ ئىتىوه كىن؟». كەسمان نەماندەويسىت وەلامى بەدەينەوه، خۇشمان نەماندەزانى ئىئە كىنин، بەلام كاپرا بىندەنگ نەدەبىوو، دەپېرسى و كۆتايى نەدەھىتى، تا بوقبوقىلە بە ھەموو ھىزى خۇى، مشتىكى

توندی کیشا به ده میدا. پیاوه که که میک گیژبوو، تالیکی باریکی خوین به لای لیویدا هاته خوار، ترسیکی زور پهربیه چاوی، رهنگی و ها پهربی ده تکووت ره نگی مردوانه... بوقبوقیله، به کره دریژی بانگرد که کردبوروی به هاواکاری دهسته راستی خوی و وینه کهی دایه دهستی و گووتی «جوان سهیریکه، له وینه که ناچیت؟». به کر له هموومان لوقن و باریکتر بwoo، لووتیکی منگنی دریژی هه بwoo، یه که مین دروزنی سهر زهوي بwoo، هزار سوینندی ده خوارد تا درویه کی مفتی خویت به سه ردا ساغبکاته و، ئه و به درو گووتی «بهلی له خوی ده چیت... هر عهینه خوی، به مسو جیاوازییان نییه». دواي ئه وه یه که یه که هموومانی بانگرد و پرسی «له خوی ده چیت یان له خوی ناچیت؟». هه مسو سه رمان له قاند و گووتمان «بهلی له خوی ده چیت». منیش سه رم له قاند و به ساردي و دوودلییه و گووتمن «ثا ... وايه، توزیک له وینه که ده چیت». گرچی در قمده کرده، به لام بویری ئه وهم نه بwoo دژی هه مسووان بوهستمه و، من دوودل بoom، به لام ده مویست زو و ئیشه که مان ته واو بیت و بگه رینه وه بق ماله وه ... نه مده ویست شتیک بکه ببمه لاقرتی و گالتچاری کوره کان. به فه رمانی بوقبوقیله گه ماروی پیاوه که مان دا و دهستان بهست و ده ممان بهست و خستمانه ناو پاسه که وه. ئه وه یه که مین که س بwoo، بیگرین، یه که مین دهستکه و تی بچوکی تیپه کهی ئیشه بwoo. که پیاوه که یان خسته ناو پاسه که وه، ئیتر دلنيابووم ده گه رینه وه بق مالی، ده چینه وه بق لای دایکمان، من خوش حال بoom که به گرتني ئه و پیاوه، هه مسو هستيانکرد بوقبوقیکی گرنگ و پرکاريان ته يکردوه. گه رکه سمان نه گرتبايه نائومیدی ده یکوشتن، هه مسو هستيانکرد گرتني یه کتک چ سه رگه رمیمه کی زوری تیدایه، چون ده توانیت بوقبوقه که مان پر مانا و ئیشه که مان خوشبکات... له ناکاو هستیکی قولی ئاسووده بی و سوو ده خشی که وته سه روخساری هه مسو جه نگاوه ره کان. هه مسو ئاسووده بووین... کامه رانیمه کی نهینی که وتبوروه سه رومان.

دهمانزانى شتىكى گرنگمان كردوه، شتىكمان كردوه كه دوينى نەماندەتوانى بىكەين... يەكەمجار بۇوە هەستمان بە بۇونى راستەقىنەي خۆمان دەكىرد، خۆمان دەناسى ... «باغەوانەكانى دىلاوار».

بۇقبۇقىلە دواى دەقىقە فەرمانىدا بگەرىيىنەوە، ھەموو خىرا سوار پاسەكە بۇوین و خۇشحال بۇوین كە يەكەم رۇزمان تىيەراندوه. بەلى باغەوانەكانى دىلاوار وەها دروستبۇو. من ئەو كاتىش ھەر حەزمەكىرد بگەرىمەوە بۇ رۇزانى راپوردوو و نىشانە لە بالىدەكان بىرم، بەلام چىتر جەنگ دەستى پىكىربۇو... لە جەنگىشدا مەرۆف دەبىت تەنبا نىشانە لە مەرۆف بگەرىتەوە.

## ۲۷

گه رچی من لهوانه نیم عاشقی هیچ جینگایه ک به لام شکوئی ئه و شوینه،  
ئه و تیشکه تاییبه تیانه‌ی له هیچ شوینیکی تردا ناییینم. ئه و ستونه گهوره و  
ئه ستورانه‌ی بنمیچه ته خشداره کانی راگرتووه، ئه و کاشییه رهش و سپیانه‌ی  
شکوئیه کی کلاسیکیان به هه موو جینگاکه به خشیوه ... پیکرا، گیژمده‌کهن.  
شه بنهنگی جوانییه ک ده بینم، که نازانم سه‌ر به چ سه‌ردەمیکه، ده مه‌ویت  
ته‌نیا بوهستم و لهزه‌ت له م گیژییه ببینم. دهنگی موسیقا‌یاه کی ئارام له  
جینگایه که و دیت، موسیقا‌یاه ک پیشتر گوییم لى نه بوبوه، به لام ئیجگار هیمن و  
ئاسووده‌به‌خش، به جورینک خواستی ملکه چییه کی قوولم تیدا دروستدەکات.  
ده زانم لیره‌دا پیاویک هه یه کتیبه کان ده بات بیانخاته به روناکی، بیانخاته  
به ردم با تا نه خنکین. پن ده نیمه ناو نیشته جینکیه ئه و خوی بره و پیرم  
دیت، ده زانیت ئه مجاره زور ورد له هر شتیکم روانیوه، ده زانیت تووشی  
شۆکیکی نهیتی بوم، ده زانیت ئه و موسیقا‌یاه لاواز تریکردو. ده زانم له  
ناخی دلدا و دک گه‌نجیکی ساویلکه و گیرفده ده مبینیت که دل و ده روونیکی  
خرایم نییه، به لام ده زانیت ناتوانیت پزگار مبکات. ده یه‌ویت ئه و چاوه روانییه  
له مندا دروست نه بینت، و دک فریادره سه‌یر بیکه م... به لکو ته‌نیا پیریکه له  
ناو موزه‌خانه‌یه کدا... پیریکه ده زانیت دینلاوار له کویوه هاتووه و بۆ کوی  
ده چیت. به کتیبه که ده ستییه و دک هه میش به سنگه و گرتويتی، به

دهنگی به روز پیمده لیت «فه رموو ... فه رموو. ده بینیت، ده بینیت. من سی روزه چاوه روانی تقام. بروانه دونیا چونه، ئیستا من دوو جور ژیان ده بهمه ریوه، ژیانی شهوم شتیکه و ژیانی بؤژم شتیکی تر، کن دهیگووت به هنامی پیر وای به سه ردیت». من هه ستدەکەم پروفیسۆر دهزانیت من چ سەرگەردانم، دهزانیت بیھیز و لاوازم، سەردادەنەوینم و وەک قەرزداریک بە دهنگىکى كز دەلیم «جهنابى پروفیسۆر، هاتووم پیتان بلیم، كەسىكىم بەدەنلى لەگەل خۇمدا بىبەم بۇ ئەو جىڭىايە ئارى لى دەكەم تا بىكەم بە هاوكارى خۇم... چەند رۇزە بىر دەكەم وە، من ھېچ جىڭا و پىڭىايەكم نىيە، تەنبا ئەو پىڭىايە شىك دەبەم بتوانم كومەك بە قوربانىيە كان بىكەم، كەسىك لەگەل خۇمدا و لە شۇين كارەكەمدا حەشاربىدەم، ھەر ئەوەم بۇ دەكىرىت». پروفیسۆر دەلیت «ھەلەتۈوهكان رۇز بە رۇز زىاتر دەبن... تو نايابىنىت، هەستيان پى ناكەيت؟». مۇسىقا هيمنەكە زۇر كارم تىىدەكتە، دەمەويىت بىدەنگىم و گوئىگرم، بەلام دهزانم كارى وا بىشەرمىيە، دهزانم پروفیسۆر مۇسىقا كە وەك ئاھەنگىك دەبىنىت كە بۇحى مۇزەكە پەخشىدەكتە وە، وەك نەغمەيەكى نەبىنى كە لە كۆى ئەم تەلارەوە ھەلدەستىت. من بە ناچارىي دەلیم «جهنابى پروفیسۆر رۇزانە خەلکى نوى دىن بۇ شىتىخانەكمان، رۇزانە دىلاوار ماندووتر دەبىت». من دەمەويىت زۇر لەگەل پروفیسۆر دابىنىش، هەستىدەکەم پرسىيارم زۇرە، پروفیسۆر لەو كەسانەيە كە سەيرى چاوت دەكتە، دهزانىت چ نيازىكت ھەيە، دەلیت «تو ئىستا دەبىت ھەمۇو ھېزى خۇت بخەيتە سەر ئەوەي كەسىك پىزگارىكەيت. پىزگارىكى ئىنسانىك ئاسان نىيە، شەو وەرە بۇ مەيدانى ماسى فرقاشان. من دېيم و لەۋى كەسىكت دەدەمنى كە چەكدارەكان بە دوايدا دەگەربىن. دەبىت زۇر ئاگات لىنى بىت... ئەوە ئەمانھەتى ئىتمەيە لە گەردىنى تۇدا».

پروفیسۆر نايەويىت كات زۇر بە فيرقىبدات. نايەويىت زۇر لە من نزىك بېيتەوە، نايەويىت لەوە زۇرتىر بىناسىم و بىناسىت. ئەمجارە بە رۇشنى

دهبینم که شکوئی خوی و شکوئی موزهخانه‌که یهک شتن. ههستدنهکم سهرسامیم به موزهخانه‌که، سهرسامیم بهم کتبخانه گورهیه، سهرسامیم بهو دهیان هزار کتبیهی که کهس نایانخوینیته‌وه، سهرسامیم به ئەندازه و ئەفسونی ئەم ته لاره بیتوینیه، بهم جوانییه نهینییه لەم شوینهدا ههیه، ته‌نیا دریزکراوهی سهرسامیمه بهم پیاوه بچکولهیه که سهیرمدهکات و به چاو پیتمده‌لیت «ئیستا تو هەموو شتیک دهزانیت. هەموو شتیک». نیگاکانی پرنس له بیباکی یهکینک له راستییه گوره‌کان تیکه‌یشتووه، وەک ئەوهیه به چاو یەکجار و بۆ هەتا هەتایه دەرمبکات، وەک ئەوهی بلی بېرۇ به ناو دوزه‌خدا سەفەربىکه و بسووتى و وەرھوھ من هەست به بەتالى و ترس دەکەم، هەست به بیمانایی دەکەم. نامەویت به پروفسور بلیم «هەست به گوناھ دەکەم»، بەلام هەست به گوناھ دەکەم، نه له بەرئەوهی کە نیگارکیشەکانم دۆزییەوه، بەلکو له بەرئەوهی له نهینی لاوازى خوم تیناگەم، هەموو شتیک دەمبات و منیش جگه لەوهی لەگلیدا بىرۇم چارەی ترم نییه. من خۆم له بەردەم یەک رینگادا دەبینم، یەک رینگا و هیچى تر... هەست به گوناھ دەکەم، چونکە دلنىام دەبیت بهو ته‌نیا رینگايدا بېرۇم.

پروفیسور دهزانیت، من هەرجییەک دەکەم لە ترسنۇكىمەوه دەیکەم، دهزانیت وەک هەموو خەلکى تر جگه له باوهشى بنەمالەکەم جىگاپەکى ترم نییه خۆمى تىدا بشارمەوه، دهزانیت پقى له خىزانەکەم، ئاسان ئەوه له چاو و هەناسە و دەنگىدا دەخويینیته‌وه، دهزانیت من حەرفىكىم له چىرۇكى دانىال بۆ مامە سىيام نەگىزراوه‌تەوه، چونكە دەزانم تىلى ناگات، دەزانم لووبەرزىيەکى زانستى تىدایە گالتەی بەو چىرۇكە بىت، نامەویت به من و پروفیسور و دانىال و مىژۇو پېنگەنیت. بەلام پروفیسور دەشزانیت کە من ناتوانم جگه له ملکەچى و ملکەچى و زیاتر هیچى تر پېشکەش به دونيا بکەم ... دهزانیت لەگەل هەموو ئەو ترسنۇكىيەشدا، ھیوايەکى بچوکم تىدایە، دەتوانم یەکینک پزگاربکەم. هەتا مروفى ترسنۇك و كۆيلەش دەتوانیت

مرؤفیک رزگاربکات ... رهنگه پروفیسور وا بیری لئی کردیتته وه، رهنگه ئه وه به دوا هیوا بزانیت بتو من، یان بتو دیلاوار، یان بتو ته اوی ئاده میزادانی دونیا. دلنيایه من قاره مان نیم، دهزانیت بهشی ههره زوری خلک قاره مان نین، به جوزیک سهیر مده کات وهک بلیت «غم مخچ، دیلاوار قاره مانی تیدا نییه، تا تو قاره مان بیت». من که سهیری ئەم ته لاره کهورهی ده کەم، سهیری ئەو میژووه کهورهی ده کەم که پاراستویتی، سهیری ئەو جهسته بهلام من نا... من له جنسی ئەوانم که ملکه چن، ئەو ملکه چانهی کویله یه تی و بینده نگیان رزگاریان ناکات، بهلام له قوولایی ناخمدا دلنيام که کویله کان چاره نوسیتیکی باشتريان لهوانه نییه که راسته و خو له ریگای سه رکیشیه کی شیتanh وه رووبه رووی به دې ختنی خویان ده بنه وه. بهلئی کویله کان له قاره مانه کان تراژیدیترن، غمه مگینترن، زور جار پرسه نتیرشن ... منیش پینواری زه ریاواری، مسته گرینوک، گهوره ترین به لگهی ئەو راستیه بوم. ئىسلی مرؤف ده چیتته وه سه رکویله کان، نه وهک سه ر قاره مانه کان. یانی من، ژیانی پینواری زه ریاواری ... شاهیده.

\*\*\*

بازابی ماسی فروشە کان له شەودا، له بهشی شاریکی چۈلکراو و خاپور دە چیت، بۇنى ویرانە لئی دیت، بۇنى جىنگىایه ک کە شەو تەنیا تارمايیه کان پیا دە گەرین. مەسەلە کە تەنیا تارمايی ئەو ماسی فروشە خنکاوانه نییه کە خلکانیک بە شەو دەيانبىنن و دە گەرینه وه بتو ئىترە، به لکو ئەو هەموو كوچە تاریک و پىر نهینیيە کە هەر ھەموو يان دەميان ژەنیوھتە وھ ئەم گورەپانه ... ئەو دە مترسىتىت. سهيرى چواردهورى مەيدانه خالىيە کە دە کەم و نازانم دەنامى چەند كوچە بە سەر ئەم گورەپانه دا كراوهتە وھ،

ئەزمارىنى ئەستەمە. من بۇنى ماسى پزىيو دەكەم، ھەستەدەكەم تەواوى زەوى گورەپانەكە پۇلەكە گرتويتى، ھەستەدەكەم بەسەر جەستەي ماسىيەكى كەورەدا دەرۈم، بەلام ئەوهى خەرىكە دەمەنلىكتىت بۇنى لىخنى گومىكە كە ھەستەدەكەم يەكىن ماسى پزىيو لى دەرەدەھىنتىت. من تارمايى ھەندى كەس دەبىنم بە تۈرى گورەوە، تۈرىك دەتوانىت ھەموو مەيدانەكە داپوشىت، لە كۆچەيەكە وە دىن و لە كۆچەيەكى دىدا وندەبن، من ھېز دەدەمە بەر خۇم تا نەترسىم و ھەلنىيەم... ھەموو خەلکى دىلاوار دەزانىن كە تارمايىه كانى شەو لە مەيدانى ماسى فرۇشاندا ترسناتىن. بەلام كەم كەس بە شەو دەۋىزىت بىتە ئەم مەيدانە، هەتا پۇلىسەكان لە تارمايى و بۇن و ورتە ورتە نەھىتىيە كانى ئەم جىڭايە دەترىن. مەيدانەكە بە شەو پەر لە دەنگى نەھىتى، دەنگە كان جارىك لە خورە ئاو و جارىك لە چىپەي مردویەك دەچن، چىپەيەك بانگى كەسىكى نادىياربىكەت. من پېشىلەكان دەبىنم بە ھېتىنى و ترس و دوودلىيەوە گورەپانەكە دەپىن، گەرجى بەرمىلە گەورەكانى زېل، پېن لە ئىسىك و ناوزگ و پىستى ماسى پزىيو، بەلام پېشىلەكان نزىك ناكەونەوە، وەك لە شەتىك بىرسىن يان گومان لەم شوينە بىكەن. يەكىن ھەيە دەلىت ماسىيەكان ھىچ كات خەون نابىن، بەلام ھەموو ئەم مەيدانە فەزاي خەونىكى ساماناكى ھەيە. من ھەستەدەكەم خەون دەبىنم، ھەستەدەكەم لەسەر مەيدانە دام و خەون دەبىنم... بەجۇرىك گىز و مەست و بىچارەم كە لە چاول تروكانيكدا تىنەكەم لە دىلاوار چى دەگۈزەرىت. ئەمە لەو جىڭايانەيە كە مەرقۇشە كەن، ھىندهى دەتەۋىت پۇون بىيىت، سېپىتىيەك ھەمبىشە نىشتۇر لەسەر شەكانە، ھىندهى دەتەۋىت پۇون بىيىت، تەمىنلىك وەك سېپىبوونى دىدەن نابىنەكان بەرچاوت دەگرىت، لەسەر عەرەبانەي ماسى فرۇشەكان كە ئەلقاۋەلۇق بە دەورى مەيدانەكەدا داتراون، كۆمەلېك بالىندەي بچوک دەبىنم كە ھەموو لە پەلەوەرى خەستەي ژىر باران دەچن،

پیتده‌چیت هینده ماسی رژیویان خواردیت پیکرا نه خوشبن، هه شتیکی نامز لهمه‌یدانه‌که دا دهربکه‌ویت ئهوان به خاوی و سنه‌نگینی و پیکه‌وه مليان بهره و ئه و ئاراسته‌یه ده‌جولینن... ههندی جار هه‌مموو سه‌یری من دهکهن که لهوهته‌ی گهیشتومه‌ته ئهم مهیدانه له جیگایه‌کدا و هستاوم و ترسیکی نادیار دایکرتووم. ناتوانم بزانم چه‌نده‌یه لیره‌م، هه‌ستم به تیبه‌پینی کات نه‌ماوه، کات و هک زه‌مانی ناو خهون دهروات، هه‌ستدکه‌کم پیوانه‌کردنی ئاسته‌مه. من چه‌نده‌یه له‌ویم، چه‌نده‌یه و هستاوم نازانم. به‌لام له ناكاو پروفیسیور له‌سهری کوچه‌یه‌کدا ده‌ردکه‌ویت، چاوده‌که‌مه‌وه و واهه‌ستدکه‌کم ئه و له میزه له‌ویه و سه‌یرمده‌کات، له به‌یانی زیتله و سه‌رزیندوو‌تر دیاره، کتیبک و جانتایه‌کی بچوکی شانی پییه، و هک ئهوهه‌یه له جینگایه‌کی دووره‌وه هاتیت. ئیستا دهزانیت من ده‌بیبینم، دهزانیت وری و گیڑی مهیدانه‌که خه‌ریکه به‌رمده‌دات، به هیمنی بهره و رووم دیت. هه‌نگاوه‌کانی به جوریک خاو و له‌سه‌ره‌خون، من واده‌زانم ده‌مرم و ئه و ناگاته لام، واده‌زانم تا دیت لیم دوورده‌که‌ویته‌وه، به‌لام زورنابات که دیته به‌ردده‌م، ده‌رکه‌وتنی له نزیکمه‌وه کتوپر و ترسناکه، و هک ئهوهه‌یه له ناوه‌راستی پیکاکه‌دا و نبووبیت و له ناكاو له به‌ردده‌می مندا ده‌رکه‌وتبیته‌وه، نیگام پره له ترس. پروفیسیور دهزانیت، ئهم ترسه ترسی ئیستا نییه، ترسی ئهم مهیدانه نییه، ترسی ئهم ساته وخته ته‌ماوییه‌یه ناو ئهم مهیدانه نییه، به‌لکو ترسیکی کونه، ترسیکی قووله، له بنی دلایه و ده‌رنایه‌ت. پروفیسیور ده‌لیت «مهیدانی ماسیفرؤش‌هه‌کان له بناغه‌ی دروستبونی دیلاواره‌وه هه‌یه، میژونونسان ده‌لین بـهـرـ لـهـ دـیـلاـوـارـیـشـ دـهـمـیـکـ تـهـنـیـاـ زـینـدـانـیـکـ لـیـرـهـ بـوـوـهـ مـهـیدـانـهـ کـهـ بـوـونـیـ هـهـبـوـوـهـ،ـ بـهـلـیـ مـاسـیـفـرـؤـشـهـکـانـ لـهـ کـوـنـهـوـهـ لـیـرـهـ دـاـ مـاسـیـانـ فـرـؤـشـتـوـوـهـ»، ده‌ستم به دهستی ماسیفرؤش‌هه‌کان له کونه‌وه لیره‌دا ماسیان فرؤشت‌ووه، ده‌ستم به دهستی پروفیسیوره‌وه‌یه، هه‌ستدکه‌کم بازووم به نه‌رمی ده‌گوشیت تا ناچارمبکات بـرـقـمـ...ـ منـ خـوـشـحـالـمـ کـهـ دـهـسـتـیـ ئـهـ وـ پـیـنـمـایـمـدـهـکـاتـ،ـ ئـیـسـتـاـ دـهـتـوـانـمـ چـاـوـ لـیـکـبـنـیـمـ وـ بـرـقـمـ،ـ ئـهـ جـیـگـایـهـ لـهـ هـوـشـیـ خـوـمـ بـتـارـایـتـمـ وـ دـهـرـجـمـ.ـ هـهـسـتـدـهـکـمـ

پروفیسور هر قسم‌دهکات، به لام ئەمجاره تیناگەم دەلیت چى، و شەكان پچر پچر دەگەنە گويم، وەك ھەنگى تەلەفون بېچرىت و بىتەوە... بېچرىت و بىتەوە. پروفیسور ئاگای لەوە نىيە كە من چاوم لىكتاوه و دەرۇم، دەلیت «بىرق... بىرق... ئىرە... شوينە... لە قەدىمەوە... نەھىنى... نەھىنى... بەلى... كەسىكى بۇوبىت... ئەمینە... گومانى لەسەر». بە كۆچەيەكى درىزىدا دەرقىن، كۆچەيەكى زۆر درىزى، لە جىگايەكدا ھەستەكەم دەبىت چاوم بىكمەوە، گويم لە دەنگى ترە، تائەو كاتە پروفیسور وەك كويىر رامدەكىشىت. دەمەويىت بىانىت كە من دەترىم، لە تارىكى دەترىم، لە تەلىسم دەترىم، لە شوينى پې نەھىنى دەترىم، لە پوخساري ئالۇزى مروق لە شەودا، لە دەنگى بۇونەوەرگەلىك كە نابىزىرين، لە دەنگى پى، لە بۇونى دەنگى نامق، لە نەبۇونى دەنگ، لە خودى بىتەنگى، لە خودى ھاوار كە دەيىستىم و دلىانىم لەوەي كە ھەيە. پروفیسور وەك لە خەو بە ئاگام بەھىنەتەوە رامدەوەشىنەت، من ماوەيەكىم دەۋىت تا دەۋىيرم چاوبىكەمەوە. پروفیسور دەلیت «خۇت مەبوورىتەوە، چاوت بىھەرەوە، مندال بازارى دەرمەھىنە، ئەمە ئەو كەسەيە كە دەبىت بىپارىزىت، لەم ساتەوە ژيانى كەسىك لە ملتە، بەرپرسىيارىتى پۇھىت». ساتىكى قورسە بۇ من، تائەو ساتەوەختە خۇم بە ھەرزەكارىك دەزانى كە دەتوانى بىن ھىچ بەرپرسىيارىتىيەك بەرامبەر ھىچ بۇونەوەرنيك بىزىم. خۇشحال بۇوم كە ئازادىم و كەس لە گەردىمدا نىيە، ئىستا لە ناكاوا، لەم شەودا، لەم كۆچەيەدا، لە جىگايەكدا كە هيشتا كەپۇوم پېرىتى لە بۇنى ماسى ۋىزىو، كە سەرم لە جۇرە تەمكى نا دىياردا نوقمه، دەبىت بىم بە كەسىك كە بارى ژيانى مروقىك دەكەويتە ملى. گويم لىتىيە پروفیسور دەلیت «لە سەرددەمكى ئاسايىدا نازىن، گەر لە سەرددەمكى ئاسايىدا بۇوبىنايە كىشەمان چى بۇو؟ بەم شەوە لە مالى خۇماندا بۇوين... بەلام ئىستا لە دۆخىنلىكى ئاناسايىداين». دەنگى دكتور لە دەنگى پياوينك دەچىت لە پال بۇبارىكى خوردا قسم‌بەكت، ژاوه ژاوه كانى ناو سەرى من وەك ھازەي

چه مینکی گهورهن. سهیری ئاسمان دهکم نه ئهستىرەئ تىدایە، نه مانگ، نه تىشك... دلنيا نيم لهوهى ئاسمان هەيە، ئەوه يەكەمجارە گومان لە بۇونى ئاسمان دهکم، گومانەكەم وەك گومانى كەسىكە بە رېگادا بىروات و لە ناكاوا ھەستىكەزەوي ونكىردوه، وەك ھەستى كەسىكە وايزانىبىت كلاۋىتكى لەسەردايە و بەلام لە ناكاوا دەبىينىت، نا ھەر ھېچ شتىك بە سەرىيەوە نىيە. پروفېسۈر دەلىت «زەريياوارى، گۆتىگەرە ئەمە زەھاوا سۆفى عەبدىيە. ھەندى بە زەھق بانگىدەكەن، خۆى چىرۇكى خۇيت بۇ دەگىرىتەوە، ھەولبىدە جوان بىپارىزىت... خۇشى ئاگاى لە خۆى دەبىت، بۇ ھەر جىگا يەك چۈويت بىبىه لەگەل خوت، ھونەرى خوت بەكاربەھىنە زىندۇو و سەلامەت بەمېنىتەوە». لە تارىكى كۆچەكەدا تارمايى پىاوىتكى گەنج و بارىك ھاتەپىشىن، نەمتوانى شىيە و روخسارى بە بۇونى بېبىنەم... نەمزانى كىيە و لە كى دەچىت، بەلام بۇنى غەمگىنېيەكى قولىم كرد كە دلنيابۇوم غەمگىنى شەو نىيە، غەمگىنى ئەم كۆچە يە نىيە، بەلكو غەمگىنى مەرۋە. بۇنى غەمەكانى وەها بەھىز و تۇندبۇو، بۇنى گولىتكى در چۈن پەلامارى مەرۋە دەدات، ئاوا پەلامارى دام بۇنىك بۇو گەرجى در و دىشكىن بۇو، بەلام پايدەكىشىت... لىتوارى خەرەند، چۈن مەرۋە بۇ مردن بانگەتىشتەكەت، بۇنى ئەم كەنجە بەرەو خۆى دەيكتىشام، بۇنى شتىكى سەيرى لىدەھات، بۇنى شتىكى زۇر، بۇنى بارانىك كە دەزانم نەبارىيە. لە تارىكى كۆچەكەدا ئەو دەستى من دەگرىت و دەمبات، چاوا دەكەمەو و بۇ يەكەمجار بە بۇونى ھەمو شتىك دەبىنەم، وەك ئەوهى رۇشنايىەكى نەتىنى لە دىدەمدا جىھانى بۇ رۇشنىڭ دېتىمەوە. پروفېسۈر دەبىنەم كە بە غەمگىنى سەيرماندەكەت، زەھاوا دەبىنەم كە دەستى منى گرتۇوە و دەرۋوات، بە رۇشنى سى پېشىلەي پەش دەبىنەم كە لە قۇولايى تارىكىدا لە تەنېشتمانەوە دەرۋۇن... شەو چىتەر ترسناك نىيە... شەو، شەۋىتكى ئاسايىھە... شەۋىتكى دەتوانىن بە دىدەي خۇمان بىيىنەن و رۇناكى بىكەينەوە.

## ۲۸

ئوهه‌تى دكتور جاهدار هاتووه، ئىش لە سەنتەرەكەدا نە سەرەتا زورترە. لە پشتى سەنتەرەكەوە زەويىھەكى بەرين و فراوان ھەيە، رۇزانە دەبىت نەخۆشەكان بە نوبەت ئىشى تىدا بکەن. بىرىنى نەخۆشەكان بۇ ئىش تەنبا پەيوەندى بە تىكەيشتنى مامە سيا و دكتور جاهدارەوە نىيە بۇ چارەسەرلى دەروونى، بەلكو گۈيدىراوى سىاسەتى مەممود قەرقازانىشە كە لەگەل چەند ئەفسەرەتكى تردا كاريان ئوهەيە خەلکى دىلاوار بگۇرن، بۇ كەسانىكى ئامادە و تەيار بۇ جەنگ. ھەمۇ كەس ئىستا دەيزانى كە دەبىت دەستەيەك لە بىمارەكان بېرىن بۇ كامپىكى كار لە باڭور، بۇ ناوجە شاخاوىيەكانى سەر سىنور. بەلام نە ئامادەكى كرابۇو، نە كاتى سەفەرەكە دىاربۇو، نە ناوى ئەوانى دەبۇو لە بەتالىۋەكەدا بن ئاشكراپۇو. من ھەر زۇو پەزامەندى خۆمم بە مامە سىيام راگەياند، مامم مەبەستى بۇو من كەمىك لە سەنتەرەكە دوور بخاتەوە و منىش مەبەستىم بۇو لەگەل زەھاۋ بچىم بۇ ناوا چىاكان و لەوى خۇمان وىنگەين. بۇ من ھەم سەرگەرمى و ھەم سەركىشى و ھەم خۇونكىرىنىش بۇو، سەرەتا دەترسام زۇر زۇو شتەكان بەرىۋەبچەن و نەتوانىم زەھاۋ لەگەل خۇم بېم، بەلام لە راستىدا زۇربەي شتەكان لە دىلاوار بە خاوى دەرقۇن، عەشق بە خاوى دىت، كىنەش بە خاوى دەپوات، جەنگ بە خاوى ھەلدەگىرسىت و ئاشتىش بە

خاوی دهچه‌سپیت، شیتی به خاوی دهرده‌که‌ویت و عاقلیش له و خاوتر دهگه‌ریته‌وه. ئه و خاویه ههندی جار باشه و ههندی جار ترسناک.

له و ماوهیه‌دا من زههاو سوْفی عه‌بدیم و هک یاریده‌دهری خوم له سه‌نته‌ره‌که دامه‌زراند و له ژووره بچوکه‌که‌ی خومدا جینگایه‌کم بو چاککرد و ئیدی پینکه‌وه ده‌ژیاین.

یه‌کم پوژ که زههاوم برد بو ناوینوسین، مامم چهند جاریک به گومانه‌وه سه‌یریکرد و گووتی «حه ... ئه‌مه چیه، ئه‌م ته‌یره‌ت له کوی راوکردوه؟». ترسام کیشم بق بنتیه‌وه و بمحاته دوختنکه‌وه نه‌توانم زههاو به خوم بگرم، گووتم «نا ته‌یر نییه و هیچ نییه، ناسیاواوی هاواربیه‌کمکه که بو کار ده‌گه‌ریت، منیش یه‌کیکم پیویسته کومه‌کمبکات و له‌گه‌لمندا بچیته بن بالی نه‌خوشه‌کان، چهند وخته لهم و ئه و ده‌پاریمه‌وه ئه و کاره‌م بو بکه‌ن، دهمه‌ویت پیویستیم به که‌س نه‌بیت... زههاو هم گنه و هم هیمنه، باش به که‌لکی ئه و ئیشه‌ی من دیت». مامم و هک به‌ته‌مای ئه‌سپیتکی بالداربووبیت و من هیستریکی شهلم بو کربیتته دیاری، به وردی و به گومانه‌وه سه‌یری زههاوی کرد و بیئه‌وهی هستیکی خوشی هه‌بیت گووتی «نازانم بو عه‌قلم نایبریت». له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سه‌یرینکی نوسراوه‌که‌ی به‌رده‌می خوی کرده‌وه و دووجار په‌ره‌که‌ی ئه‌م دیوه و دیوه کرد و له‌به‌ر خویه‌وه گووتی «وای له داخی ئه‌م و هر قانه، هر شتیک ده‌نوسيت، مه‌ره‌که‌به‌که‌ی ده‌چوپیت سه‌ر دیوه ئه‌ودیویشی»، ههندی بوله بولی تری کرد و دهستی برد موره‌که‌ی ده‌ره‌هینا و توند له‌سهر کاغه‌زه‌که چه‌سپاندی، و هک بلی «ده برق، ئه‌وه‌ش له به‌ر خاتری تو»، ئینجا ئیمزای خوی له بن دانا، به‌لام به ده سه‌ربادانه‌وه گووتی «ئه‌سله‌ن نازانم، بو گومانی شتیکی خراب ده‌کم. عه‌فومکه ماوهیه‌که ده‌ره‌هق به تو دلکرمی بیووم، په‌نگه هوکه‌ی ئه‌وه بیت عاتیفه و به‌زه‌بیه‌کی زور پیشانده‌دهیت، پیتم ناخوشه پیتده‌لین

مسته گرینژ ... جا نازانم، ئەم کابرايە له گريان و شيوهنيشدا يارمه تىت دەدات يان هەر دەچىتە بن بالى نەخۇشان؟». من بە خەندهيەكى تالەوه گووتەم «نا بۇ گريان مسته گرینژ خۆى بەسە، ئەو بەشى ھەمووان دەگرى و لىشى زىادە». مامى وەك لە ژۇورەكەى بىڭاتە دەرەوه، دەستى پاوهشاند و گووتى «ياسا و مەرجەكانى بۇ پۇونىكەوه، بازىنەت ئىمە لىزە موجەى خۇرايى نادەين بە كەس، ئەو كاتانەى تو ئىشت نىيە بىنېرە با جار جار گەراجى ئوتومبىلە كان يان پشتى چىشتىخانەكە پاكباتەوه، لەۋى زېل و پىسى زۇر كۆدەببەوه». من لە خودام بۇو نوسراوهكە وەربىرم و خىرا له و ناوە نەميتىم، وەك فەرمانبەرىيکى عاقىل گووتەم «بەلى مامە» و نوسراوهكەم پفاند و لەگەل زەھاوا خىرا چۈويئە دەرى.

لە بەر دەركا دەستى زەھاوم گرت و گووتەم «گوينىگە زەھاوا، هەر كاتىك لىيان پرسىت، دەتەويت لەگەل نەخۇشەكان بېچىت بۇ كەمپى باکوور، بۇ ناوشاخان، بلى بەلى دەمەويت بېم... ھىچ كات قىسىمەكى پىچەوانەى ئەو نەيەت بە زارتدا. ئەم جىنگايە شوينىكى باش نىيە بۇ تو، گەر بىمانىدىن بۇ چياكان ئەوى حەشارىكى باشە، خوت دەزانى بىمانگەن بە گوون ھەلماندەواسىن ... لە ئىستادا گەر بەخت بەھىتىن و لەگەل من بىتخنە كەمپى ناوشاخان، ئەو شانسىكى باشمان ھىتاوه».

ھىشتا تەدارەكى ناردىنى ھىزەكەمان بۇ چىا هەر لە بىنە و بەردىدا بۇو. من لە مەندالىيەو ئاواتەم بۇو لە دىلاوار دووربىكەوە، ئاواتەم بۇو چەندىن سال لە چياكان بىزىم، ھەواي پاك ھەلمىزم، بە پۇستالى درىزەوه بە ناو بەفرى زستاناندا بىرۇم، ملىپىچى خورى بىڭالىنم و پالتوى ئەستورلە بەرىكەم و بە كلاوى توکدارى رەشەوه سەرىكەوە سەر ترۇپكان، بەلام ئاواتى وەها نەدەھاتەدى، من ھەمىشە بە خوينىدن و كار و دەسەلاتى خىزانەوه بەسترابۇوم، ھەرجارىك شىتىكى وەهام بورۇزاندایە باوکم دەيگۈوت «

کوردی خۆم، تو کەری وەحشیت، بزنه کیوتیت، هیسترى قاچاغبەریت، تو چیت ئاخىر؟ کارت بەو شاخ و کیوه چىيە؟ گەر حەزىز لە شوانىيە، كومەلەنگ قاز و قەلمونت بۇ دەكىرم لە حەوشى پېشتوھ بەرەلايان بکە و بە دىاريانەوە دانىشە، ئەو كاسىبىيە سەد جار لە ئاوارەيى شاخ و كیتون باشتەرە. گەر مەجۇنىشىت و دەتەۋىت بەدەيىتە دەشت و دەر، شەرم مەكە، قسەبکە با خىرقە و عەسايىھەكت بۇ پەيدابكەم و شەپپىكى تەر بىدم بە قىنگىدا و خواحافىزىيەكى جوانىت لېتكەم». كە باوکم وايدەگۇوت، خوشك و براڭاتم وەها كەيفياندەكرد و دەتريقانەوە، من لە جىڭكاي خۆم شەرم دەيگىرم و بىندەنگ دەبۈوم.

بە كورتى حەزمەدەكرد لە دېلاوار دووربکەمەوە، دەمويىست بۇ دوورتر لەو چىيايانەش بىنلىرن، بۇ ھەر جىڭكايەك شتىكى نويى تىندا تاقىبىكەمەوە. من شتىكى ئەوتۇم لە دونيای دەرەوەي ئەم شارە نەدەزانى، زۇربەي خەلكى دېلاوارىش شتىكى گىنگىيان لەسەر ئەو دىيو سىنورەكانى ئەم ھەريمە نەدەزانى. زۇربەي خويندنەوە و زانىارىيەكانمان دەربارەي شوينە دوورەكان بۇون، لە كىتىيەكاندا شتىگەلىكى زۇرمان لەسەر ئەورۇپى و ئەمرىكى و چىننېيەكان خويندبووھە، دەمانزانى كەي لويسى شازىدە كۈزراوه، چۈن مارى ئەنتوانىت گۇوتۇيىتى «گەر نان نىيە با كىك بخۇن»، دەمانزانى كرۇبسكايى ژنى لىينىن لە ياداشتەكانىدا چى نوسىيە، ترۇتسكى لە مەكسىك چەند جار لەگەل فريدا خالۇدا خەوتۇوھ، دەمانزانى ماو تسى تونگ لە سالى ۱۹۳۴ كە بەرەو ھەريمى كىانڭشى دەكشىتەوە چۈن پۇوبەرپۇوی سەد فەيلەقى گەورەي كۆمينتانگ دەھستىت و دەست بە پېپۇانىكى ئەفسانەيى دەكات، دەمانزانى تىشەرشل لە كاتى جەنگىدا ج جۇرە توتىكى كىشاوه، شارلى شاپلەن ج مىبازىكى مەلعون بۇوە، ئۆزوالد لە كۆنۈھ تەقەى لە جۇن كىننیدى كردوھ. بەلام ھىچ شتىكى ئەوتۇمان لەسەر دراوسيكىكانى ئەو دىيو سىنورى دېلاوار نەدەزانى، تەنيا شتىك كە

لیسی دلنیابووین ئەوهیه کە دوژمن، درندەن، گەر بتوانن وەک مەغۇلە كونەكان دىلاوار كاولدەكەن. ھەميشە يەك شت لە خەيالماندایە ئەوهیه كە دىلاوار لە باوهشى گەمارقۇيەكى شەيتانىدایە، دلنىايىن لە چواردەورى ئىمە تەنیا دوژمن دەزى، لە مەندالىيەوە فيرېبۇوم كە لە ھەر ئاراستىيەكەوە دىلاوار جىتىھەلەم، ئەوا بەرهە خاكى دوژمن دەرۇم. ھەلبەت من لە سەرددەمى مىزدىمىندالى و ھەرزەكارىمدا خولىايەكى شىتانەيى فيرېبۇونى زمانە خۇرەھەلاتىيەكان كەوتۇوە سەرم، بە كىتىپ و كاسىتى دەنگ و فەرەنگ، دوو زمان فيرېبۇوبۇوم، شىتكى كەميش لە زمانىكى سىتەم حالى دەبۇوم. لە قوتاپخانە پىيان دەگۈوتىم «بلىمەتى زمانە خۇرەھەلاتىيەكان» بەلام لە راستىدا لە بازار و كىتىخانەكانى دىلاواردا سەرچاۋەگەلى وەها نەبۇون، تا ورد و درشتى مىزۇوئى دوژمنان بخويىنمەوە، جە لەوهى لە مەندالىيەوە لەسەر قىزىكى قوول و ناوەكى دەرەمەق بە دوژمن گەورەبۇوبۇوم و نەمدەتowanى لە وينىيە دوورىكەوەمەوە. دەبىت راستى بلىم من دىلاوارىشىم خۇش نەدەويىست، بەلام نە تائەو ئەندازەيە خيانەتى لى بىكم يان ئاوات بخوازم ويران بىت، ياخود بەرگرى لى نەكەم. خۇم لەو بۇونەوەرانە بۇوم كە تەنیا مرۆڤ دەيىزواندەم، نە شار، نە شوين، نە كوچە، نە هېچ شىتكى، دەمەتىكىش دەمەويىست بچىم بۇ ناو چىاكان، مەبەستىم بۇو بە كلاۋىكى توكنەوە بە ناو بەفردا بېرۇم و لەسەر لوتكەيەكى دوورەوە بە دووربىن سەيىرى دوژمن بىكم، تا بىزانم لە مرۆڤ دەچىن يان لە دەعبا و دەمعجان و پەمۇزنان.

بۇرۇشكى ئەفسەرينىكى سى ئەستىرە هات، ناوى نەقىب نەجات يوکسەل بۇو، كۈوتى «من ژەنرال مەممۇدى قەرقازانى ناردومى، دەبىت ئەم ماوهىيە لىرىدە بەتالىقۇنى كار ھەلبىزىرم و سەرپەرسەتى بىكەم». ئەو ماوهىيە حاكمانى دىلاوار چووبۇونە ناو نەزم و تەدارەكى تازەوە، دەستىيان لە ھەموو شىتكى وەردەدا و فيرى ئەوه بۇوبۇون كە كار لەسەر ھەموو

جیگایهک و ههموو ژیانیک بکمن. که نه جات یوکسنهل گهیشت، من تورهبووم لهوهی دهولهت به ریگای ئهفسه و پلهداری سوپاوه دهست له سهنترهکه و هردهدات، گهر کار به نه خوشەکان دهکهن با برپرسەکانیان خەلکیک نهبن که تەنیا تەقه و تفەنگ دهزانن. ئەو جاره خۇم نەگرت و بە مامە سیام گۇوت «گەر دهولهت ھەر لوقت دەزەنیتە کاروبارى ئەم نەخۇشانە، با بە پسپۇر و شارەزاکان ئىشېبات، ئاخىر ئەفسەرینىکى گەمزە چوزانیت لەگەل ئەم نەخۇشانەدا ھەلسوكەوت بکات». ئەو بە گومانەوە گۇوتى «تۇ دەلىت چى، دىلاوار فەيلەسۈفى لى نىيە، پزىشىكى دەرروونى لى نىيە... ئاخىر پسپۇر لە گۇرى بابىان دەربەتىن، پسپۇریان لە كوى بۇو... بۇ جەنابت پسپۇرى تەواویت کە لىرە ئىشىدەكەيت، يان لە بەر ئەوهى برازاي دكتور سیامەندىت لىرە دامەزراویت. دىلاوار ھەر شارى زىندان بۇوە، شارەکە لە ھىچ شىتكىدا نەزم و پلانى نەبۇوە، ئىستا کە دهولهت خەریکە نەزم و پلانىك دادەنیت، تۇ دەتھۆيت تىكىيەدەيت. لىگەپى فەرامانپەوايان بجولىن، گەر حاكم جوان جەلەومان نەكات و لغاو نەكات دەممان، شارى رېيك و پىيىك چۈن دروستىدەبىت؟». ئەو ماوهىيە مامە ھەرچىيەكى لە زار دەھاتەدەر، دەھرى و شىتى دەكىردىم، گۇوتىم «بەلى باش... گەر واپىت لە دىلاوار ماوهىيەكى تر ئەم چەكدار و پلهدارانە سوپا کە ھىچ كات پلهدارى راستىش نىن، هەموو وەزىفەکان داگىرددەكەن، دوور نىيە بەيانى بچىن بۇ نەخۇشانە و لە بىرى دكتورەکان پۇلىسىك دەست بىنەتى ۋېر گۇونمان و فقمان بۇ نەشتەرگەرى بکات». وامدەزانى توره دەبىت، بەلام دايە قاقاي پىكەنин و گۇوتى «هاهاها... هاهاها... بە شەرەفم دەبىت ئەم نوكتەيە بۇ حاكمى عەسکەری بىڭىرمەوە، زۇر حەزى لە قسەي وايە». من لە راستىدا غەمگىن بۇوم بەلام نەمدەزانى چى بکەم. ھەستىمەكىد فەرامانپەوايان بىي ويسىت و ئاگای خۇمان ئاراستەمان دەكەن، ھەموومان ئەو شتە دەكەين کە ئەوان دەيانەوەيت، ئەو دەمارى ساردى بۇ

نه ده هیشتمه و له غم و حسره تدا له ناووه و گرم ده گرت. ورده ورده هه مooo ژیانی دیلاوار ده که وته ژیر فهرمانی حاکمی عه سکه ری و چه کداره سوپایی و مه ده نیمه کانی، منیش جگه له وهی به دیار نهم نه خوشانه وه بگریم هیچ ده سه لاتیکم نه بwoo. سه نته ره که ورده ورده وای لیده هات له مولگایه کی سه رباری بچیت. مامیشم بروای وابوو که گورینی دیلاوار بتو سوپاخانه یه کی گهوره کومه کی نه خوش و ویل خولق و ترسنی کان ده کات به سه ر دله رزه و سامی ده رووندا سه ربکهون. مام و دکتور جاهدار به ته اوی بروایان وابوو ترسیک که بلاوبوت وه، شه رانگیزیه ک که کلپه ی سهندوه ته نیا به وه چاکده بیت. هه مooo بینه مرؤفی مه شقدیده و جه نگاوه ر، له به رئوه هاتنی نه قیب یوکسه لیان وه ک جه ژن سه یرده کرد و به بونه یه کیان ده زانی، هه مooo ئاهه نگی بتو بگیرین.

له و پژوهه و ئیتر نه قیب نه جات به یانیان سه عات پینچ له جیبیکی سه رباریزا ده گهیشه سه نته و تا دره نگ ده مایه وه. نه خوش کان ده بwoo بخربنیه ژیر باری هه لومه رجیکی سه ختنی کار کردن وه، ده بwoo له کات زمیر شه شی به یانیه وه هه ستن و بچنه مه یانی پیزب است و ئاما ده گی، تاکه به ده ر لم یاسایه شیزو فیرنی و هیستیریه کان بعون، ئه وانه ی پاسه وانه کان نه یانده توانی جله و گیریان بن و ئاسان لیان خوین. نه قیب نه جات له کاتی ئیشدا پیاویکی سه ختگیر بwoo، به لام دوای کار گه رچی هر له غروری پله دار و ئه فسهران سه رشار بwoo، به لام گه رزوری له خوی بکر دایه ئه وا خنده یه کی بتو ده هات و بونا کیه ک ده که وته سه ر سیمای، شتیک که هیچ کات له گه رمه کار دالی نه بینرا بwoo. پیاویکی مooo زه ردی باریک ئه ندام بwoo به جوو تیک چاووه وه کو کوژه کهی شین، تا ئه وکات پیاویکم نه دیبیو بر زانگی وها در بیزی بیت، گه رچی له ساتی ئاساییدا چاوه شینه کانی ئارام و خانمانه بعون، به لام له کاتی ئیشدا بز و جیدی و ترسناک ده رده که وتن. به گشتی له و ئه فسهرانه بwoo که هیندنه

ئەستىزەرى يەكەم دەخەنە سەر شانىيان، كەپپو بە سەرتەواوى مەخلوقاتى خۇدادا بەرزىدەكەنەوە و بەلای چاو سەيرى تەواوى ئادەمیزازەكانى تر دەكەن. ھەر لە رۆزى يەكەمەوە كە هات، ويستى بە زەبرى باق و بىرقى سى ئەستىزەكەمى سەرشانى، ھەمووان بخاتە ژىر فەرمان و ئامازەي پەنجەكانى خۆيەوە. وەك بەردەست و كۆيلە سەيرى ھەموومانى دەكىد، ئەو رەفتارەشى منى وەرز و نائارام كردىبوو. دواى دوو رۆز لە هاتنى خۆى، شەۋىك چەند شۆفىتىك لە چەند كەلابىكى گەورەدا، چەند بارىك بەردى گەورە و بچوکىيان بۇ مەشقگاڭەمان هيتنى و لە مەيدانى پشتەوەي بىمارستاندا رۇيانكىرد. من تا ئەو كاتە نەمدەزانى لە دىلاوار ئەفسەرى وا سەختگىر بۇونى ھېي، بەيانىيان خۆى سەرپەرشتى دابەشكىرىنى ئىشەكانى دەكىد، نەخۆشەكانى دەستە دەستە رېزىدەكىرد و ھەر تاقمەي كارىكى پى دەسپاردىن، بە ھەندىكىيان خەندهكى لىدەدا و بە ھەندىكىيان گۇرى ھەلەدەكەن، بە دەستەيەك بەردى نەقارىي دەكىد و دەستەيەكىشى دەخستە سەر كارى ھەلچىنى دىوار و گەچكارىي و ئىشى بىنا دروستكىرن . ھەموو رۆزىك پېش دەستكىرن بە كار قىسى بۇ ھەموومان دەكىد، دەيگۈوت دىلاوار بچوکە، ھەموو ھاولاتىيەك دەبىت سى ھىندهى ھاولاتى و لاتانى دوژمن ئىشىكەت، ئەوسا دەتوانىن ھەمان ھېزى ئەوانمان ھېبىت. دەيگۈوت لە شەپدا ئازا و ترسنۇك نىيە، بەلكو جىدى و كەمتەرخەم ھېي. ھەمووانى دەخستە ژىر گوشارىكى توندەوە، دەبىوو ھەموو ئەپەرى ھېزى خۆيان دەربخەن، دەيگۈوت بەتالىقنى كار وەك ھىسترى سوپا وەھايە، خەلکانىكى دەۋىت وەك بارگىر وەھابىن، سىنە و كەفەلى ئەستۇورىيان بىت، ھەموو كارىكىيان بۇ بىكريت و بەرگەمى سەرما و كەرما بىگىن.

ھەموو پىكەوە پاچىيان لە زەوي دەدا، ھەموو پىكەوە دەيانىركاند، بەردى گەورەيان دەخستە سەر نویلى گەورە گەورە و بە دەستوورى فيرغەونىيە كۈنەكان دەيانگواستەوە بۇ ئەوسەرى گۇرەپانەكە و لەوسەرەوە

ده یانه ینایه و بُو ئەمسەر. بە یانیان گەر لە دوورەوە لە مەیدانە کەت بِرۇانىبىا يە، لە گۇرپەپانىك دەچوو سەر بە هەزار سال لەمەوبەر، جىگايىكە لە باپل كريكارانى زەمانى زوو باغچە هەلوا سراوە كانىيان تىدا دروستكردۇه يان شوينىكى رووتەن كە هەرەمە كانىيان تىدا بە رزكىردىتەوە. ئىشەكان سەعات بە سەعات دەچوونە رېيە و بەردەوام پشۇوى كورتى بىست خولەكى دەكەوتە نىوان بەشە كانىيە وە، ھەندى جار مامم و دكتور جاهدار كاتىيان ھەبووا يە لەپال نەقىب نەجات يوكسەلدا لە سەربانى سەنتەرە كەدا دەردەكەوتەن و پىنكەوە سەيرى ئىشكەرە كانىيان دەكىد و دەكەوتەن ناو نوسيين و تىبىنى تومار كردن. مامم منى وەك ياوهرى پزىشىكى و سەرپەرشتىيارى دەرروونى هيزةكە بە نەقىب نەجات ناساند. ئەو بىئەوەي بايەخم پىيدات، ھەر سەربىنى نىگايىكى تىنگرتم و هيچى نەگووت. لە راستىدا من ئەو ماوەيە كەوتبۇوە خويىندەوەيەكى زۇرەوە، دەمۇيىست شىتى زۇرتىر لە سەر دەرروون بىزانم، بەلام تا دەھات تىدەگە يىشتم كە زانست تەنبا بۇئەوە دروستبۇوە مرۆڤ سىنورى نەزانىنى خۆى بىناسىت. خويىندەوە كانم بەشى ئەوە نەبۇون خۆم وەك پىپۇرى دەرروونى بىناسىتىم، بەلام من كەسىكى پىويسەت بۇوم، من تەنبا كەسىكى مىھەربانى ناو بىمارستانە كە بۇوم. دەمزانى هيزةكە جەكە لە پزىشىكى دەرروونى پىويسەتىيەكى زۇرى بە غەمخۈرىك ھەيە، كەسىك باوهش بە نەخۇشە كاندا بىكەت و وەك برا دلنىهوابىيان بىداتەوە. رۇز بە رۇز زىاتر لە گۈنگى خۆم بُو ئەم كارە تىدەگە يىشتم، راستە نەخۇشە كان بُو كەيف و خەندهيەكى كورت ئامادە بۇون من بىدەنە بەر كلکان و لاقرتى، بەلام لە راستىدا پىويسەتىيان بە من بۇو. زستان تا دەھات نزىكە بۇوەوە و پىشىبىنى ئەوەم دەكىرد، كاروبارى سەختى بە تالىيونە كە بکەۋىتە چەلە سار دەكەوە و ئىشمان لە ناو بەفرو لە ناو گىھى زىيان و ھەرەشەي ھەرس و فەلاكەتى با و وەيشۈمەدا بىت.

نه قیب نه جات همه میشه به نیگایه کی سووک و بیتایه خوه سهیری منی دهکرد، ئه و چهند جاره‌ی ریکه و تی یه کمان کرده بود و اره فتاری نه دهکرد، و هک من هاوشانی بم و سبهی له گه شتیکی دریژدا پینکه وه بچین بق باکور. من دوای هفتاهیک ههستم به ریکی بیسنور کرد به رامبه‌ری، بؤئه‌وهی سنوره‌یک بؤئه و فه رامؤشی و به هیچ‌گرفته‌ی داینیم، رؤژیک به مه بهست چوومه به رده‌می و سلاویکی هیتمتم لی کرد و گووتم «جهنابی نه قیب هیوادارم بزانیت و به روونی پتیان راگه یاندیت که من به رپرسی دهروونی و سه‌رپشکی بارودوخی روحی ئه هیزهم که ئیوه هه لیانده بژیرن. شتیک که ئیوه له سه‌رتاوه ده‌بیت بیزانن ئوهیه که ئه هم بیمارانه سه‌رباز نین و ته‌نیا هیزیکی یاریده ده‌رن، به شداریان لهم پروف‌گرامه‌دا له سه‌ر پوشنایی پلانیکی ته‌ندره‌ستیدایه بق چاکردن‌وه و باشکردنی دوخی ده‌روونیان. بؤیه بهر له‌وهی به ریزتان لیره ته‌واو قهاربگرن چاکتره بزانن که کاتیک پینکه وه ده‌چین بق چیا ئه هم بیمارانه بهر له هه شت له ژیر ده‌ستی بیمارستاندان و بپیاری یه‌کم و کوتایی له دوخیان ده‌گه‌ریته‌وه بق سه‌نته و بق راویزکاره‌که‌ی له‌وی، که ئه‌ویش ده‌کاته شه‌خسی من، ئه‌مانه ته‌نیا کاره‌که‌یان بق خزمه‌تی سوپای دیلاواره، له‌وه بترازیت و هک مرۆڤ و بعونه‌وه‌ری زیندوو، حوكمدان به سه‌ر باشی و خراپیانداله ژیر سایه‌ی سه‌نته و بیمارستاندا ده‌مینیته‌وه. گه‌رجی قسه‌کانم هه‌له و حوكمه‌که‌م نادره‌ست ببوو، به‌لام توند به گزمانا نه‌هات و نه‌یگووت وانییه. پیده‌چوو تا ئیستا هیچ که‌س بهو جوزه قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کرده‌بیت، کۆکه‌یه کی توره و ناره‌حه‌تی کرد و به چاوه په‌سته‌کانی سه‌ریکردم و گووته «پینواری زه‌ریاواری... مسته‌ر گرینوک، وا بانگت ناکمن لیره؟». به‌لئی به‌شی زوری نه‌خوشه‌کان ئیستا منیان به «مسته‌ر گرینوک» بانگده‌کرد، زور له نه‌خوشه تازه‌کان ناوی منیان هه نه‌ده‌زانی و جگه له مسته‌ر گرینوک ناویکی تریان به‌کارن‌ده‌هینا. من بؤئه‌وهی خوم لاواز نیشان نه‌دهم، وا خوم ده‌نه‌خه‌م

که ناوی مسته گرینوک جوره توانج و تانه یه کی ناخوش، به بیباکی گووتم «به لی جه نابی نه قیب، من مسته گرینوکم، ئیشم لیره ئارامکردنه و دلای لیبوردن له بیماره کان». گووتنی «خه مت نه بیت جه نابی مسته، من هر زور دلرهق بم ناگمه وهستا سه لاحه دین، پیویست ناکات له من بترسی، من ته نیا کارم له ئئیوه دهونیت، لای من نه خوشکان ته نیا مه کینه یه کن بۇ ئیش. ئوهی نه توانیت کاربکات یان نه یه ویت من دهیگورم به کەسیکى دى. هەموویان لای من هیزى کارن و هیچى تر، شوینى حهوانه و بارخستنی سوپایان پى دروستدەکەم، ئیشیان پیدەکەم، خەندەکیان پى لیدەدەم، سەر سنوریان پى ئاوه دان دەکەمەو، کىسە خولیان پى پرده کەم، تونیلیان پى دەکیش ... له بەهارى داهاتوودا دوژمن هېرش دەھینیت، من تا ئیستا دەجار زیاتر چوومەتە سەر سنور، گەر زستان له پېشمان نەبایه پیدەچوو دوژمن زووتەر پەلامارى بدايە، بەلام ھواى ئەمسال سەختە، تاکە شتىك لىتى دەترىن ئوهیه بەفرى چیاکان پېگریان بیت، دەبیت تائە وکاتە ئاماھىبىن ... به لی باش، کاكى مسته، بىچ و دەروونیان بۇ تۆ، بەلام هیز و ماسولکەيان بۇ من، هەر كەس ئىشى خۇی تەواوکرد با خۇی بخاتە باوهشى تۆ و چەند دەتوانیت دلەۋاىى بىدەرەوە ... ئىشەکەی تۆ بایه خىكى زورى لای من ھەيە، تۆ دەبیت شەوانە بىچىيەتىان والىتكەيت، بەيانىان ئاماھىبىن بۇ کار». ئىنجا بە جۈرىك بەم چاوه شىنانەي سەيرىكىدەم، هەستم بە ترس و پاشەكشە یەكى زور كەدە لەگەل ئەوهشدا تىكەيىشتەم كە ئەمە كەسیکە، ھەم دەبیت لىتى نزىك بىت و ھەم لىتى بترسىت. ئەفسەر ئىكى در و بەرچاوا پوون بۇو، لەوانەي ھەميشە لە ھەقى خۇيان زیاتر دەبەن، بىئەوهى بەھیلەن زور ھەستيان پېتكەيت.

ئەوهتەي ئىش دەستى پېتىرىدبوو، ژمارەي ئەوانەي دەكەوتتە بەشى پەروردە و تەمیکردن تا دەھات زور تر دەبۇون. ھەندى لە نەخوشەکان بە خۇشحالىيەوە خۇيان لە ئىشدا سەرگەرم دەكرد، شەكەتى و ماندووبۇونى

جهسته و های لیده کردن، خهیال و بیرکردن و هیان بمریت، دوای کار  
هیلاک و له عاره قدا شه لال ده خه و تن و خه و یکی و ها ده بیردنه و ه، نه و هک  
دیلاوار و دوژمنانی، نه و هک پیاو کوژی ناو خه و نه کانیان له یادده کرد،  
به لکو ده چوونه پیزی مردووان. به لام هندیکی تر، هیزی کاریان نه بwoo،  
هیلاکیه کی کتوپر دایده گرتن، تینویتی زه فه ری لیده هیتان، ماسولکه کانیان  
کرژ دههاته و هک و له ناوه راستی پاج و هشاندن و به رد شکاندندا  
گرموله ده بیون و ده که و تن... هندی جار مام و نه جات یوکسل ره حمیان  
به پیره کان ده کرد و فهرمانیان ده دا بگه رینه و هجیکای خویان و پشووبدهن.  
به لام جاهدار و ها دلرهق بwoo، هر که س بکه و تایه بر حوكمی ئه و  
دهینارد بق بهشی په روهرده و ته میکردن.

له گهل زه هاودا ئیستا پیکه و له ژووره که دا ده ماینه و ه. هر له شه وی  
یه که مه و هه ستمکرد گه نجیکه بونی بارانی لیدیت... بونی ته پییه ک که  
نه مدهزانی چون ده گاته کیانی، زوو زوو عاره قیکی بیهق دایده پوشی، زوو  
زوو هه موو گیانی ده نیشت سه رئا. شه ویک که له گهل مندا هات بق  
ئه م سه نته ره، تا ده مه و بیان ترس و دوودلی له چاویدا بwoo، هه فتھیه ک  
بwoo پیاو ای سهی ئه سلان و هک دوژمن ناساند بیو بیان. هه موو غه واره یه ک،  
هم موو غه ریبیه یه ک، هر که سینک زمانی له خه لکی دیلاوار نه چووبایه،  
مه زه بسی جیابووا یه ک، پیاو ای سهی ئه سلان و هک دوژمن سهیریانده کرد.  
پوزیک به تومه تی ئه و هی زه هاو له دوژمنی ناو خه و زینده خه و نه کان  
ده چیت، چه کداره کان ده یگرن. ئه وان بیهق خه لک ده گرن، سه رده په رینن،  
تقة ده کهن، خه لک و نده کهن، ئاهه نگی به ردبیان و ره جم سازده کهن،  
هندی جار له سه ره نگی موسیقا و بونی بوغرد و گووتنی سروودی  
«دیلاوار، ئه سه ره زه مینی شیران» ئاهه نگی گهوره ده گیرن و کچ و  
کورپان به جوش و گه رمی مه ستد کهن، داوا له گه نجان ده کهن پول پول  
بچنه «سوپای با غه وانه کانی دیلاوار» و هه. زه هاو ساتیک ده گیریت ده زانیت

یان دهیکوژن یان تا مردن له جینگایه کی نهینی زیندانیده کهن. چاره‌ی نیمه جگه له وهی له دهست چه کداره‌کان هله‌بیت، هله‌هاتن هه میشه ئه گه رینکی بچوکی زیندویتی و مانا به خشینی به مرگ تیدایه. ئه و سوود له ساتینکی غافلبوون ده بینیت و وهک ئاهووی ترساو راده‌کات. به لام دیلاوار پربیوه له چاوی نهینی، له که سانیک کار بتو چه کداره‌کان ده کهن، هه مان بؤز له ئیواره‌دا باقه‌وانه‌کان دهدهن به سه‌ر مالی زه‌هاودا، خوشبختانه خوی له‌وی نایبت، دواتر بتو شاردنه‌وه و حه‌شاردانی، ناسیاویکی دهیداته دهست پروفیسور.

کاری چه کداره‌کانی سه‌ی ئىسلام تا دههات دهنگی زورتری ده دایه‌وه، هیزه‌که‌ی بؤز دوای بؤز سروشتنیکی یاسایی و هردگرت، ههندی ده یانگووت حاکم و بنه‌ماله‌کان سوود له ئه‌فسون و کاریزماي ئه‌م مامؤستایه و هردگرن تا کاری خویان بکهن، بیئه‌وهی پاسته‌و خو سوپا یان هیزی پیکخراوی بنه‌ماله دهست له و ئیشانه و هرددهن، به لام ده رکه‌و تنه‌کانی سه‌ی ئىسلام تا دههات زوقتر ده ببوو، زور شه‌و له سه‌ر خوانی تاییه‌تی فهرماندار یان حاکمی عه‌سکه‌ری ده بینرا، زوربیه‌ی جار جلی مامؤستایه‌کی به ویقاری له بردگرد، ههندی جاریش جلی جه‌نگاوهره کونه‌کانی دیلاوار. دهنگویه‌کی زور هه‌بوو بکریت به سه‌ر قوکی هیزیک به ناوی سوپایی برگریی میلای که باقه‌وانه‌کانی دیلاواریش له خوی بگریت. ههندی له نوسراوه‌کانی ئه‌و، شه‌و له تله‌فزیونه‌کاندا ده خوینرانه‌وه. تا کاری باقه‌وانه‌کان خویناویتر بایه، خله‌لکی سه‌ی ئىسلامیان خوشتر ده ویست، ده یانگووت ئه‌وه‌ته‌ی پؤزانه دهنگی گولله‌ی ئه‌م سوپایه ده بیستریت، ههست به ئه‌مان و دلنيایي ده کهن، که مترا خهون ده بین، که مترا چه قوی نادیار سه‌ر یانده‌بریت، جوزه دلنياییه‌ک و بروایه‌ک گه‌پاوه‌ته‌وه بتو ئه‌و که سانه‌ی که دوو مانگ له وه‌وبه‌ر ترس و سام توشی هیستیریا و شه‌ر انگیزی له ناکاوه کردبوون. گه‌ر پؤزانی یه‌که‌م بینینی گه‌نجه چه کداره‌کان خله‌لکی ترساندبوو، ئیستا شار

نیوه‌ی بوبوو به هه‌وادر و چاوساغ و یاریده‌ده‌ریان. خه‌لکی دلسوزانه و له رپووی نیشتمانپه روهریبه‌وه کۆمە‌کیاندەکردن، تا وردتر بق دوژمن بگەرین... هه‌موو دلنيابوون، دوژمنان لیرەن و دەبىت بدۇززىنه‌وه. هه‌موو كۆچەيەك، هه‌موو گەرهکىك، دەبىو بەشى خۇيان لە ناسىن و دۇزىنە‌وهى دوژمندا بەشداربن. ئىستا هه‌موو دىلاوارم وەك شارىك دەبىنى كە لە خۇ ئامادەکردىنىكى بەرده‌وامدایه بق جەنگى گەورە. كاتىك پاسه‌وانە‌كانى دىلاوار لە كۆچە‌كاندا دەرده‌كەوت، خه‌لکى بە هەلهەلە و شادىيە‌وه دەچوون بق پېشوازىييان. لەگەل دەركەوتلىنى چەكدارە‌كاندا هەواي شوينە‌كان دەگۇرا و ژيانى تىدەگەرا، رۇۋانە بىنكەئ ناونوسىن دەکرانە‌وه و گەنجى خۆبەخش دەچوونه پېزى پاسه‌وانە‌كانە‌وه. جەنابى حاكمى عەسکەرى لە چاپىنە‌وتنىكدا لەگەل پۇرۇنامە‌رەسمى دىلاواردا گۇوتبووی «باغە‌وانە‌كان لە ئىمەن و بق ئىمەن». ئەوه بۇوه دروشمىكى نوسراو لەسەر دىوار و لە پېشى دەزگا و دايە‌رە‌كاندا. فەرماندارىش لە كۆبۈونە‌وه يەكدا لەگەل مامۇستاي مزگەوت و كەنيسە و پەرسىتكا‌كاندا هەمان رىستەي وەك خۇ دووبارە‌كىردىبۇوه‌وه.

لەم كاتەدا نىگاركىشە‌كانى منىش بەشىك بۇون لەو كارخانە‌يە، ئىستا پۇۋانە گەر سەيرى تەلەفزيونم بىردىبا، يان پۇرۇنامە‌كانم بخويىندايەتە‌وه، هەوالىكىم لەسەریان دەبىنى. زۇر پۇرۇنامە‌قايسىم وەلەيد يان ئاسەف بورھان لە تەلەفزيونە‌كان دەرده‌كەوتلىنى و باسى ئەوهيان دەکردى، چەندە گەرنگە هاولاتيان لە رېگاي نىگاركىشانە‌وه بە نەيتىيە‌كانى ناخى خۇيان شارەزابن. قاسىم وەلەيد لە هەمووان زمانبازتربۇو، بەلام كاتىك لەسەر تەلەفزيونە‌كان دەرده‌كەوت، هېنده‌ى بە دەست و بە چاو و بە جولە سەرنجى خه‌لکى رادەكىشا، قىسە‌كانى هەمان توانا و كارىگە‌رېيان نەبۇو. دەيگۈوت پېۋىستە مەرۇف بەرده‌وام هەولېدات خەونە‌كانى ناو سەرەت خۇرى بگوازىتە‌وه، نىگاريانبىكتا، گەر خۇرى نەيتوانى كۆمەك لە نىگاركىشان وەربىرىت. كە

قسه یده کرد دهستی دهبرد بزو سه‌ری، بزو پشت سه‌ری، بزو سه‌ردنی، بزو  
ئاسمان، بزو شته کانی دهورو به ری. جوش و خروشی قاسم و ها نمایشی  
بوو، دهیتوانی هزاران خله لک بخله تینیت، که چی نمایشکه‌ی هیچ که‌سی  
دلگران و توره نه‌ده کرد، دیلاوار هه‌مووی له نمایشدا بwoo، ئه‌وانه‌ی  
خه‌ونیان دهیبنی نمایشیانده کرد، ئه‌وانه‌ی نه‌یانده‌بینی هه‌ر نمایشیانده کرد،  
من به گریانه کانم نمایشم ده‌کرد، مامم به‌ده‌رکه و تنه کانی، سه‌ی ئه‌سلان  
به سوپاکانی، ژه‌نرا لکه کان به جه‌نگه کانیان... هه‌موو نمایشمانده کرد، زه‌هاو  
نه‌بیت، مه‌سله‌لی زه‌هاو گالته نه‌بwoo، ئه‌و ئه‌گه‌ر بگیرایه به راستی ده‌کوژرا.  
نمایشکانی قاسم و هلید پینده‌گوو تم لهم ماوه‌یه‌دا دیلاوار چ مه‌ودایه‌کی  
ترسناکی بربیوه، هه‌موو چ په‌وت و پینگایه کمان له پشت سه‌ری خۆمانه‌وه  
جنه‌یشتووه. ئیستا هه‌ر سین هونه‌رمه‌نده‌که پاله‌وانی گه‌وره‌ی دیلاوار بwoo.  
هه‌تا شه‌ویکیان تله‌فزیونی ره‌سمی فیلمیکی کورتی له‌سهر ژیانی برق‌زانه‌ی  
ئاسه‌ف بوره‌ان برهه‌مهیتابوو، پیشانیده‌دا چون خله لک له به‌ردم ده‌رگای  
ماله‌که‌یدا بیزیان به‌ستووه، ئه‌و وک میرزاده‌یه‌کی عوس‌مانی سمتی  
بزو سه‌ره‌وه بادابوو، پیشیکی سولتانی دریزی هیشتبووه‌وه، ره‌فتیه‌یه‌کی  
سوروی خستبووه ملى، کاسکیتیکی لاری کردبووه سه‌ری و له‌به‌ردم  
ستاندیکی دارگویزدا نیگاری ده‌کرد و پاییی ده‌کیشا، کامیراکه‌ش پیشانی  
ده‌دا خله لک له سه‌رده‌دا بوون تا به دهست و فلچه‌ی ئه‌و خونه‌کانی خویان  
ره‌سمبکه‌ن، ناوی پیپور تازه‌که گه‌لیک جوان بwoo «وهه و خه‌ونی خوت  
لای من ببینه».

من و زه‌هاوه له سه‌نته‌ریش ثاراممان نه‌بwoo، به فه‌رمانی حاکمی  
عه‌سکه‌ری دیلاوار هه‌ر که‌س له باگه‌وانه کان هه‌لبهاتایه، هه‌ر که‌س دالدھی  
یه‌کیک له گومان لیکراوانی بدایه، سزاکه‌ی مه‌رگ بwoo. هه‌ردوو کمان زور  
ده‌ترساین، من تا ئه‌و کات زور به روحه شه‌رانگیز و ده‌موچاوه تاریکه‌که‌ی  
دیلاوار نه‌که‌وتبووم. تا ئه‌و کات زیاتر دیوه پاکه‌که‌ی دیلاوارم ده‌ناسی،

## ههورهکانی دانیال

هیچ کات ئەوەم نەدەھات بە خەيالدا پۇزىك لە يەكىك لە شەقامەكانى ئەم شارەدا كە من تىا گەورەبۈوم مەرۆف سەربىپن. بەلام ئىستا دەزانم ھەمۇو شارەكانى دونيا وەھان. هیچ كەس باوهەنەكەت پۇزىك لە پۇزان دىمەنى وەھا لە سەر شۆستە و شەقامى شارى خۆى بىيىت. بەلام ھەميشەش روودەدات، ھەميشە دووبارەدەبىتەوە، ھەميشە ئەوەى تو وادەزانىت هیچ كات ناقۇمىت و روونادات، دېيت و بە درىنانەترين شىيە بەردەركى مالت پىندهگىرىت. گەر خۇشبەخت بىت و لە سەردىمى تۇدا روونەدات، ئەوالە سەردىمى باپېرانتدا پۇويىداوە، گەر نا، ئەوا پۇزىك لە سەردىمى مندال و نەوەكانىتدا روودەدات.

من لە دىتلاواردا وەك بىنگانە ژىابۇوم، ئىستا وەك ماسىيەكم لىيھاتبوو كە لە ناو تۇپىكدا لە دايىكبووبىت و پىسى نەزانى بىت.

## ۲۹

زههاو له چیاکان له دایکبووبوو، کوری خیلیکی سه رئه و سنورانه بwoo. خیله‌کهی بهشیکیان دهکه وته ناو سه رزه مینی دیلاوار و بهشیکی تریان دهکه وته خاکی دوزمن... به دریژایی سه دان سال همه میشه له ناو جه رگه‌ی جه‌نگدا بووبوون، با پیره گه وره کانی بؤئه‌وهی ژیانی خیله بچوکه‌کهیان پیاریزنه و دهست به زهه و ئاژه‌ل و کانیاوه‌کانیانه وه بگرن، هندیکیان خویان به لای دوزمندا ساغکربووهه. چل سال له وهوبه رهیزه کانی دیلاوار ئه و خیلانه‌یان وهک چلکاوخوری دوزمن ناساندبوو، چووبوونه شه‌ره‌وه له‌که‌لیان، سه رهک خیله‌کانیان کوشتبوون، هندی له که‌نجان و پیرانیان خستبوبونه زیندان. له سالانی پابوردوودا که په‌لاماره‌کانی دوزمن له ودیو سنوره‌وه زیادیکربوو، بهشیکی زوری ئه و خیزان و خله‌کهی له و سه ره سنوره‌ببون، بؤئه‌وهی خویان له ههر ته‌رفدارییهک بیاریزنه، بزو ئه‌وهی نه‌که‌ونه و نیو ئاگری هیچ جه‌نگک، تا ژیانی خویان و منداله‌کانیان له به‌لا به دوور بگرن، به‌ره دیلاوار کشاپوون. زههاو له دواى ههموو ئه و پووداوه تالانه له دایک بووبوو، وهک من که هیچم له و میژووه نه‌ده‌زانی، ئه‌ویش هیچی نه‌ده‌زانی و تینه‌ده‌گه‌یشت بزو خله‌کی له دیلاوار وهک دوزمن سه‌یریانده‌کهن. ته‌مه‌نى بیست سال ده‌بیت که دین بزو شار، له‌وى له گوندکهی خویان فیتری که میک خویندھواری بووبوو، به‌لام رو خسارینکی

گوندیانه و نیگایه‌کی و ها ترساوی هبwoo، جگه له رهنجبه‌ری و کاری  
کریکاری هیچی دی چنگ نهده‌که‌وت. که من بینیم، بقونی بارانی لیده‌هات...  
رهشتاله‌یه‌کی باریک بwoo، به جووتیک چاوی ئاهووئسای ترساووه،  
چاکه‌تیکی چه‌رمی که‌ستانه‌یی له بهردادبوو، پانتولیکی زور کون، لهو پانقوله  
مه‌لعونانه‌ی زهمان هه‌زار ده‌ردی به‌سه‌ردا ده‌هینیت و هه‌ر نادریت. که‌سینیکی  
گرنگ نه‌بwoo، ته‌نیا کرینکارینکی نه‌خوبنده‌واری دی‌للاواری بwoo که دایکیکی  
پیر و دوو برای له خوی بچوکتری گهوره‌ده‌کرد. له دوازده سالییه‌وه له‌کهل  
هیستری خزمیکیاندا ده‌که‌ویته چیاکان، لهو دیو مه‌رزه‌کان بار ده‌هینن و  
ئاودیوی سنوری ده‌کهن، ئیشی ئه‌و ته‌نیا پاراستنی بار و هیستره‌که‌یه،  
وه‌زیفه‌یه‌تی نه‌هیلیت هیستره‌که بگلیت و ویل بیت و باره‌که‌ی بخات. ئیشی  
ئه‌وه‌یه قاچاغچیه‌کان چیان پینگووت بلن به‌لی. شهو و تاریکی و دریابی و  
کوی هه‌لختن و چاو له زولمه‌ت بپرین، توانایه‌کی بیتوینه‌ی ده‌همنی ده‌نگی  
دوور ببیستیت و سینیه‌ری ناو تاریکی ببینیت. چه‌ند سال به چیاکانه‌وه  
ده‌بیت، کویله‌ی قاچاغچیه‌کانه، هه‌ر کارینکیان بویت ده‌یکات، هه‌ر بارینکیان  
بویت له هیستره‌که‌ی ده‌نیت، هه‌ر رینگایه‌کیان بویت ده‌روات. به جوزینک  
زه‌هو و هیستره‌که‌ی له‌سه‌ر سنوره‌کان ناوبانگ ده‌رده‌کهن. زه‌هو بو هه‌ر  
پرس و بو هه‌ر کاریک، یه‌ک و‌لامی هه‌یه «بهلن گه‌ورهم». سالیک به‌ر  
له هاتنى بق دی‌للاوار، شه‌ویک بارانیکی چر له خونه‌کانیدا ده‌باریت، ئه‌وه  
یه‌کم جاره توافقانیکی و ها له خه‌ونیدا هه‌لبکات، له‌شی سه‌رتاپا ته‌رده‌بیت،  
جه‌سته باریک و لاواز و ئه‌سمه‌رده‌که‌ی نوقمى ئاویکی زور ده‌بیت که دواتر  
نازانیت عاره‌قى ترسه‌کانیتی يان هه‌ر به راست بارانیکه و به سه‌ریدا  
باریو. ئه‌و شه‌و هه‌موو و لاغداره‌کان ده‌که‌ونه بوسه‌یه‌کی گه‌وره‌وه،  
ئه‌و ته‌نیا کسه له بوسه‌یه ده‌رده‌چیت، چاوی تیژ و بیستنی کومه‌کی  
پینده‌کهن پیش هه‌مووان خوی فربیدانه که‌ندیکی قووله‌وه. لهو شه‌وه‌دا  
هیزیکی سه‌ربازی، که پینده‌چیت هیزیکی تایبەت بن و له «مەممەد‌حەسەر»

سەوە هاتین. ھەمموو کولبەر و ھىستەرە كان دەكۈژن... دەيان كەس و سەدان ئازەلى بەستەزمان كە زورىان بە بارەكانىيە وە لە بارىكە رېتىيە كە وە بەرە و بىنى خەرەندىيکى ھەزار بە ھەزار بەردەبنەوە. ئەو تەنبا دەرچۈسى ناو كارەساتىيکى گەورەيە كە ئىستاش ترسەكەى لە چاودىايە. دواى ئەوە ئىدى ئاكىچەرىتىيە وە بۇ چىبا و لە گەل دايىكى و دوو براكىيەدا دادەبەزىت بۇ دىلاوار. لە دىلاوار جىكە لە كريكارى ھېچ ئىشىيکى ترى چىنگ نايەت، لە دروستكىرىنى مالە نويكەندا، لە لىدانى زېرابىدا، لە كانه بەردەكانى دەرەوهى شاردا، لە كارخانەكانى بلوڭدا ئىشىدەكتەن... وەستاكانى ھەر كەسيك بن، ئەم تەنبا يەك شىت دەزانىتت «بەلىنى گەورەم». دەزانىتت زۇرپەرى خەلک لە دىلاوار بېقىان لە و ئىئىل و تايەفانىيە كە لە سنۇورەوە شۇرۇدەبنەوە و دىنە ناو شار، ھەمموو وەك دوژمن و خۇفرۇش لىتىان دەپوانى، وەك جنسىيکى لە خۆيان نىزمەت، بەلام ئەو ھۆيەك و بەھانىيەك بۇ ئەو كىنەيە نادۇرۇزىتەوە. لە زۇرپەرى جىيگاكان وەك لادىيەكى چەپەل سەيرىدەكەن، گوندىيەك كە لە ئەزادىيانەوە بەكىرى كىراو و چىلاخۇرى دوژمن بۇون. ھەقدەستى رۇزانەي ھەميشە لە كريكارەكانى تر كەمترە، قورستىرين كارەكان لە بەشى ئەوە، بەلام جىكە لەوەيى بلنى «بەلىنى گەورەم» ھېچى تر نالىت. كە دىت بۇ لای من، ھەمان ترس و دوودلىشى بەرامبەر من ھەيە. من دەستى دەگىرم و پىتىدەلىم «گوينىگەرە، ئىشى من ئەوەيە كە ڙيانى توپ بپارىز، ئەوە وەزىفەي منه. ئەم شارە ھەندى پياوچاڭى وەك پروفيسور بەھنامى تىدایە، بەلام كەمن زور كەمن... لىت تىك نەچىت، تو ھەميشە ڙيانات لە مەترسىدایە، خەلکى ئىرە دايىمە لە بۇسەدان داوىيكت بۇ بىننەوە. نابىت بى پىرسى من زور بچىتە دەرەوە، نابىت لېرە سەربەست بگەرىت، نابىت وەلامى زور پرسىيار بەدەيتەوە، نابىت بچىتە گفتوكۇي درىزەوە لە گەل كەسدا. يەك ھەلەي بچوڭ لەوانەيە ڙيانى ھەردووكمان بخاتە مەترسىيەوە، ئىستا دۆخىتكە وەك حوكىمى عورفى، تىنەھەگەيت حوكىمى عورفى چىيە، ھا؟

یه عنی هه ر که سیکمان بگیریین تیاچووین». ئو به همان شیوه له منیش دهترسیت، چهند شه ویکی دهويت تاله من دلنياده بیت، زور که م قسه ده کات، به لام زور سه يری من ده کات، به رده وام به چاو لیم ده روانیت، زور جار که نو قمی خویندنه وهم و سه رهه لده برم ده بین چاوی تیپریوم. هه مهو کاره کانی خوی به باشی ده کات، هر چیه کی پیده لیم ده لیت «به لئی گه ورم». من هندي جار توره ده برم و دهستی ده گرم و ده لیم «وامه لئی... من و هزیفه یه کم له سه ره ژیانی تو بپاریز، نازانم ئه وهم بق نه نجام ده دریت ياخود نا، پیویسته تو به هیز بیت، وریا بیت، چاوت بکه یته وه. پوژیک منیش نه بیوم بتوانیت خوت بپاریزیت. ئیستا یه کم شت بیکه یت ئه وه یه ده بیت قزت دریز بکه یت. تیده گه یت؟ ئو پیاوه له وینه که دایه قزی کورته، هه ولیده زور قزت دریز بیت، به جو ریک نیوهی ده موچاوت داپوشیت. دهه ویت که پیکه وه چووین بق شاخه کان تو یاریده ده ری خوم بیت، نامه ویت ئیشت پیکه ن، ده تکم به بر پرسی کاروباری تایبه تی خوم، به لام تو کاریک بکه هیچ کات له من دور نه که ویته وه». هه میشه خه می ئه وهی بwoo که ده بیت دایک و براکانی له چ بارود خیکدا بن. من دلیم ده دایه وه و ده مگووته «دلنيابه باشن، تو پرو فیسور ناناسیت، پرو فیسور پیاوینکی میهره بانه، ئه و غم له دایکت و براکانت ده خوات، دلنيام». گهنجیکی لاواز نه بیو، ئه وهی به رده وام فیربووبو بلی «به لئی گه ورم» له لاوازیه وه نه بیو، به لکو له مذالیه وه به وه فیربووبو که ئه و له په گه زینکی نزمتره، له وانه یه که هه میشه وه ک به رده ست و ئیشکه ر ده مینته وه، ئه وه وه ک هه ستیکی فیتری چووبووه خوینیه وه. تا قسم له گه ل نه کرد بایه قسے نه ده کرد، شه وان وه ک من به دیار تله فزیونه که وه داده نیشت و به همان بایه خ و گرنگیه وه که من به رنامه کانم گوییده گرت، ئه ویش گوییده گرت. له و کاتانه دا نه بیت که من بیماره کانم ده هیتا و بوزیان ده گریام و ده پارامه وه بمانبورن، هه مهو کاته کانی تر له گه ل مندا بیو. به لام نه مده ویست له کاتی ئه و جو ره

## هلهچوون و ههستکردنانهدا بمیینیت.

من سهرهتا ئىشەكەی خۆم وەك شىوهنگىزىك كە بۇ نەخۆشەكان دەگرى، بە ئىشىكى بىسۇود و ناچىز تەماشادەكىد. راستە مامە سىام منى ھىنابۇو كە دواى تەميكىردىن بىمارەكان ھىوربىكەمەوە، بەلام ورده ورده ئىشەكەي من بۇو بە ئىشى شىوهنگىز، بە كەسىك ھىندەلى بەردەم يەكىن لە نەخۆشەكاندا دەوەستىت، ھەموو ئازارەكانى مرۇقى بىردىكەويىتەوە و دەگرى. سەرەنجمدا كە زۇر لە بىمارەكان لەزەت لەو گريانەي من دەبىن و پىنى ئارامدەبنەوە. بۇونى كەسىك كە وەك گوناھبار سەيريان ناكات، كەسىك كە خۇى بە تاوانبار دەزانىت نەوەك ئەوان، كەسىك كە لە ناخى دلەوە داواى ليپوردىن لە ئازارەكانى ئەوان دەكتات، ھەستىكى نوى بۇو كە پېشتر تاقىيان نەكردبۇوەوە. زۇريان كە لايى من دەچۈونە دەرى، بە شانازى پىاۋىكى بىنگوناھەوە دەرۋىيىشتن، وەك كەسىك لە خۇرا ئازارىكى زۇرى دېبىت و ئىستا بە يەك جار بۇ دنیا رۇشىن بۇوبىتەوە كە ھەرچىيەكى چەشتە ناھەق بۇوە. نا... نەمدەھىشت زەھاو لەو ساتانەدا بمىينىت. ئەو دەيزانى من بە «مىستر گرینۆك» بانگدەكەن، بەلام دەبۇو بىرواي بەوە بىت كە من كەسىكى لاواز نىم و دەتوانم بىپارىزىم، گەر بەتابايە و منى لە كاتى ئەو شىوهن و فوغانەدا بىديابايد، بىرواي بە من نەدەما.

بۇ ئەوەي وادەرنەكەويىن كە خۆمان لە سەنتەرەكەدا لە شتىك شاردۇتەوە، ھەفتەي رۆزىك يان دوو رۆز دەمبىردىوە بۇ مالى خۆمان و شەو پىتكەوە لە ژۇورەكەي خۆمدا دەخەوتىن. ئەو دوو رۆزە نەدەھاتىنە دەرى، من كەتىم دەخويىندەوە و ئەويىش لە تەلەفزىيونەكەدا گۈينى لە گورانى دەگرت و سەئىرى كلىپە بىانىيەكانى دەكىد. رەوش و خۇوى خەوتى سەرسامىدەكىدم، ھەر كاتىك بىويسىتىبايد دەخەوت، لە جىنگايدەكەدا درىزىرەبۇو و بىئەوەي دەنگىك يان مشەيەكى لىتەبىت، دەچۈوه خەويىكى قۇولەوە ...

له کاتی خه و تند ا له مردوو ده چوو، بهرد بجولا بایه ئه و نه ده جولا، ئه و  
نه بیو هه تا جاریکیش ئه م دیوه و دیو بکات، له سه ر پشت پالدھکه و  
وهک مردوویه ک له داره مهیتدا بیت لیتی ده که و. له خه و هه ستانیشی ب  
پنچه و انه وه خیرا و کتوپر بیو، ناگادار بیوونه وه و راپه رینی یه ک شت بیوون،  
هه میشے به ترسیکی زوره وه داده چله کی، به خیرایی هه لدھستایه سه ر پی  
و سه ریزیکی چوارده وه ری خوی ده کرد، وهک نه زانیت له کوییه، وهک بیری  
چوو بیت وه بز له م جیگایه دا خه و توروه.

هر دوو کمان به یانیان که نه خوشه کانیان بز سه رژمیز و دابه شکردن و  
ئیش پیزدھ کرد، له جیگایه کدا ده و هستاین و سه ریماندھ کردن، من به مامه  
سیام گووتبیو که چووم بز چیا کان، زه هاو وهک یاریده ده ر و به رده ستی  
خویم له گله لمندا ده بیت. ده میست هه موو هیزی خویم به کار بھینم تا  
سه ر به خوییم له نه قیب مسؤولگه ربکه م ... نه مده ویست ئه و هه ستیم تیا سه روز  
بیت که وهک سه ر بازیک بز چیا کان ده رقم، من هاوده می کومه لیک بیماری  
ده رونی بیوم که له هر کوییه ک بیونایه، پیویستیان به غه مخوریک  
هه بیوو، دل نیابیووم ژیانمان له چیا کان ئاسان نابیت. راسته ئیمه وهک  
بیماره کان ئیش ناکهین، بـلام کاری جله و کردن و ئارامکردن وهی ئه وان  
له شاخه کان سه ختتر ده بیت. له وی و هستا سه لاحه دینیکی لی نییه بترسن  
و هیچ بـشیکی ته میکردنمان نابیت، که س سرازدهین. روزانه که سه رنجی  
مهیدانی کاره کم ده دا، ده میبینی میرئه و دال خوی زور ماندوو ده کات تا له و  
لیسته دا جیبیگریت که ده بیین بـؤ ئیشی شاخه کان، دل نیابیووم میریش وهک  
من له خوی هه لدیت. بـؤ که سانی وهکو من و میر، چیا کان وهک دواهه مین  
رینگا بیو تا له م دوزه خهی ئیستا ده ریازیین. مرؤف ههندی جار ته نیا  
دوای گوران ده کات و هیچی تر، هه تا گه ر بـه ره دوزه خیش بـیت، منیش  
و میرئه و دالیش له جوره دوخنیکی وه هادا بـیوین. ده مانه ویست شتیک له  
ژیانماندا رو بـدات ... هـر شتیک ... هـر شتیک ... هـه تا ئه گه ر تـه قینه وهیکیش

بوروه و نیوه‌ی سه‌رمانی له‌گهله خویدا بردوه. زور دلم بهو ده‌سووتا، له کاتی ئیشدا هه‌موو گیانی ده‌نیشته سه‌ر عارهق، قژی دریزیی یهک پارچه ده‌که‌وته سه‌ر ده‌موچاوی، ئهو به قهواره له هه‌موو زیندانییه‌کان زلتربوو، له هه‌ر جیگایه‌که‌وه سه‌یرتکردايه به چاکه‌تیکی سووره‌وه ده‌تیبینی، ئهو قهد و قه‌لافه‌تئی واکردنبوو زور ئیش هه‌یه ته‌نیا بهو بکریت، گه‌رجی دیاربوو میر له ژیانیدا ئیشی سه‌ختن نه‌کردوه، به‌لام هیزیکی جه‌سته‌یی شاردراوه و گه‌وره له ماسولکه‌کانیدا بwoo، گه‌وره‌ترين به‌رد ته‌نیا ئهو ده‌یتوانی هه‌لیبگریت، سه‌خترین بار ته‌نیا ئهو ده‌یتوانی رایبکیشیت، هیزیکی بیهاوتای هه‌بwoo، به‌لام پویشتن و ئه‌مسه‌ره و سه‌ری زور ماندوویانده‌کرده، من ده‌ترسام جاریک به هوی قه‌له‌وی و ماندووبوونه‌وه تووشی گرفتیک بیت و ده‌ردیکی خراپ بکریت. جاریک تکام لیکرد هیندە خوی ماندوو نه‌کات، هیندە خوی نه‌ره‌تینیت. گووتی «نا تۇ دەلیت چى، ھەرچىيە‌کم کردوه ده‌بیت کاریکبکم لهو كه‌سانه‌دا بم كه ده‌چن بۆ شاخ، خوا گه‌وره‌یه ئىنشەلا خۆمى تىداده‌بم».

منیش پر به دل حەزمده‌کرده، له چیاکان میرئه‌ودالمان له‌گهله بیت.

## ۳۰

ئال موراد بۇی گىرامەوه:

بۇقۇقىلە پۇزىانى سەرەتا نەيدەتوانى زۇر درېبىت. ھەفتەكانى يەكەم كەسمان نەكۈشت، دوو كەس لە دەستمان ھەلھاتن، بەلام بۇقۇقىلە ھەردۇو جارەكە كلاوهكەي داکەند و لە پىشته و سەيرىكى ھەلاتووهكانى كرد و گۇوتى «گۇوم تىكىرد، گۇوم تىكىرد... وازى لىيھىن ملى بشكىتتىت». دەمانىيىت كە گۇپەكانى تر خەلکىيان كوشتووه، بەلام بەكرە درېئىزى دروقىز نەبىت، هىچ كەس لە تاقمى ئىئمە حەزى بە كوشتن نەبوو. گەر يەكىن بە راستى حەزى لە كوشتن بىت، دەتوانىت لە چاوى و لە رەفتارىدا بىخۇيىتىه و. دەكرا ئىئمە كەس نەكۈزىن، دەكرا ھەر بىسۈرىيەن و خەلک بىرسىتتىن. بەلام دواجار سەئىسىلان كۆبۈونەوەيەكى گەورەي پىنكىدىن و لەو خەيالە خۇشانە بە ئاگاى ھىنايىنە و. ھەمووانىيان لە يارىگا يەكى داخراودا كۆكىردى و، پېتىان گۇوتىن بە رېز لەسەر زەۋىيەكە دانىشىن. سەرزمىنى يارىگا كە جەمى دەھات، ژمارەي گەنجە توماركراوەكان لە سوپای باغەوانانى دىلاواردا تادەھات بەرھو بەرزى دەچىوو. ھەر يەكەمان چەكى تايىھتى خۇمانمان پى بۇو، بەر لەوەي بچىنە يارىگا كە و، يەكى پەرۋىيەكى وەنەوشە بىيان دايىنى بىبەستىن بە ناواچاوانمانە و، لەسەرە نوسرا بابو «باغەوانە كانى دىلاوار»، تىشىرتىكىيان دايىنى لە پىشته كەي نوسرا بابو «ئامادەين بە خوينى

خۆمان باغى ئازادى ئاوبىدەيىن». من لە تەニشت كورىكە و دانىشتبۇوم جەھور سابونچىمان پىدەگۈوت، باوکى لەوانەبۇو هيىشتا خۇى سابۇونى دروستىدەكىد، ئىتمە ھەر جەھورە خىرە بانگماندەكىد، كاتىك لە «ناوهندى غەفارىيى» بۇوم ئەو دوو رېز لە پېيش منهە دادەنىشت. لەوانەبۇو كە زور بەدبەختن، لە پۇلدا بەردەۋام دەنگى سەير و نائاسايى دەرەتكەرد، دەپژمى، دەكۆكى، چىلىق ھەلدەلوشى، فينگىدەكىد، مىشە دەھات... خواى گەورە، ھىچ دەنگىكى عەجايىب و ناخۇش نەبۇو لەم كورە بەدبەختن دەرتەچىت. جەھور لە مەنالىيە و خۇى دلىپ و مەيلە گىريان بۇو، ھەر كات مامۇستا بىگۇوتبايە جەھور ئەوهندە مىشە و فينگەت نەيەت، چاوى پىرىدىبۇو لە ئاوا. لە و كاتە وەي ھاتبۇوين حەسرەتىك لە دلىدا بۇو و دەگىريا، چاوانى سوور سووربۇوبۇون. كە دانىشتنىن من پرسىم «ھىنى جەھور چىيە، چ دەردتە، دىسان دەلىتى باوكت مردوه، ئىرەش مەكە بە بەزمى مەكتەب، ئىرە سوپايد باوكمان لە گۇر دەردەھىتىن». ئىستا فيربۇوبۇوم تەواو وەكو كورەكانى تر قىسەمەدەكىد. ئەو گۇوتى «نا، باوكم نەمردوه، بەلام پېرى شەو براڭەم ژنى ھىتى، كە چۈوه پەردەوە دەركەوت براڭىم ھىن نىيە ... دەزانىت چى». من دامە قاقاىي پىكەنин و گۇوتى «يەعنى پېشىتە فتىيان كردوه». گۇوتى «براڭەم زۆر شىتە، لە ھەموو ئەمانە شىتىتە، بەو شەوە پەلى كچەكەى گىرت و بىرىدىيە و بۇ مالى خۇيان. كچەكە دوايى دىيار نەما، من دەزانىم كەسوكارى كوشتوويانە، ئىستا دەلىن برای من كوشتوتىيى... تىدەگەيت... ئىستا وادەلىن». من بەسەرسامىيە و سەيرمەكىد و گۇوتى «دەي تو بۇ دەگرىيت؟». «لەبەرئە وەي لە نىوەرقووه گىراوە، كەسوكارى براڭەكەى من خزمى مەسئۇلىيان ھەيە، حاكىمىش خزميانە، ھەموو دەلىن ئىتەر قەت بەرنابىت. گەر نەگىرايە دەبۇو ئىستا لەگەلمان بىت... بۇ ئەو دەگرىيم». لەو قىسانەدا بۇوين كە سەى ئەسلامن ھاتە ناو ھۆلەكەوە. ئەوهى پېشىتە ئەسلامنى دىبىا يە دەيزانى چ گەنج بۇتەوە، چ ھىز و تاقەتىكى تىكەراوە. لاجانە

دریزهکانی که مینک کورتکردبورووه، قزیکی چری هله‌لابووه و بق دواوه و به‌رددهام له به‌رددهم خویه‌وه دهیگووت «پژوژیکی میژووییه... پژوژیکی میژووییه». جه‌هور که گوئی لئی بwoo سهی ئه‌سلان ده‌لیت «پژوژیکی میژووییه» زیاتر جوشی هاتی و فرمیسک له چاوی دابارین و به‌دهم هننسکه‌وه گووتی «براکم زور حه‌زی له روزی وا میژوویی بwoo». سهی ئه‌سلان نه‌چووه سه‌ر بلندگوکه قسه‌بکات، هاته ناومان و پیز پیز به سه‌ر یه‌ک به یه‌کی با‌غه‌وانه‌کاندا گهرا، نه‌یده‌هیشت که‌س له‌جیگای خوی هستیت، گووتی «تفه‌نگه پیروقزه‌کانتان بخنه باوهشتن و دانیشن» به سه‌ر پیزه‌کاندا ده‌گهرا و دهیگووت «ماشـهـلاـ ماشـهـلاـ... لـهـمـهـمـوـ گـهـنـجـهـ جـوـانـهـ، ئـاـوـهـدـانـ دـيـلاـوـارـ... ماـشـهـلاـ ماـشـهـلاـ. بـارـهـكـهـلاـ... بـهـهـ لـهـ دـيـلاـوـارـ بـقـ خـوـیـ وـ بـقـ رـوـلـهـیـ». کـهـ گـهـیـشـتـهـ بـهـرـدـهـمـ جـهـهـورـهـ خـرـهـ وـ بـیـنـیـ جـهـهـورـ چـاوـیـ ئـاـوـسـاـوـهـ وـ دـلـیـ پـرـبـوـوـهـ وـ خـهـرـیـکـهـ دـهـدـاـتـهـ پـرـمـهـیـ کـرـیـانـ، گـوـوتـیـ «هـهـسـتـهـ بـاـبـهـ بـرـازـنـمـ چـیـیـتـهـ؟ـ». من ده‌مزانی ده‌یه‌ویت پـوـلـیـ سـهـرـوـزـکـیـکـیـ باـشـ بـیـنـیـتـ کـهـ غـهـمـیـ وـرـدـ وـ درـشـتـ دـهـخـوـاتـ، بـهـلامـ لـهـ دـلـیـ خـوـمـداـ گـوـوتـمـ «خـودـایـ گـهـورـهـ، سـاحـیـتـیـ ئـهـرـزـ وـ ئـاسـمـانـ، خـاوـهـنـیـ هـهـ حـهـوـتـ تـهـبـقـهـکـهـ، نـهـکـاتـ جـهـهـورـ خـوـیـ کـهـرـبـکـاتـ وـ حـیـکـایـتـیـ ئـهـوـ بـرـاـزـنـهـیـ بـکـیـرـیـتـهـوـهـ». جـهـهـورـ لـهـ تـرـسـ وـ پـهـشـوـکـانـدـاـ باـشـ قـسـهـیـ بـقـ نـهـدـهـکـراـ، کـهـ قـسـهـیـکـرـدـ دـهـنـگـیـ هـیـنـدـ سـهـیـرـ وـ مـشـنـ بـوـوـ خـهـرـیـکـ بـوـوـهـمـوـ بـدـهـینـهـ قـاقـایـ پـیـنـکـنـیـنـ، فـرـمـیـسـکـ وـ چـلـمـ وـ هـنـسـکـ وـ تـهـنـگـهـنـهـفـسـیـ وـ تـرـسـیـ دـابـوـوـ لـهـ یـهـکـ، مـؤـسـيقـایـهـکـیـ عـهـجـایـهـبـیـ لـئـیـ دـهـرـچـوـوـبـوـوـ. بـهـ مـانـدوـوـبـوـوـیـکـیـ زـورـسـهـیـ ئـهـسـهـلـانـ تـیـنـگـهـیـشـتـ کـهـ لـهـ شـهـوـیـ تـیـنـچـوـونـدـاـ حـالـیـ بـرـاـزـنـهـکـهـیـ باـشـ نـهـبـوـوـ وـ بـیـسـتـاـلـهـ بـهـ هـرـ هـوـیـکـ بـیـتـ بـرـاـکـهـیـ لـهـ زـینـدانـهـ. سـهـیـ ئـهـسـلـانـ کـهـ گـوـئـیـ لـهـ چـیـرـوـکـهـکـهـ بـوـوـ کـهـمـیـکـ سـوـوـرـبـوـوـهـ، تـیـنـاـکـمـ سـهـیـ ئـهـسـلـانـ ئـهـوـهـیـ بـهـ سـوـوـکـایـهـتـیـ زـانـیـ یـانـ هـرـ خـوـیـ زـیرـهـکـانـهـ کـرـدـیـ بـهـ بـوـنـهـیـکـ، شـتـیـکـ لـهـ توـنـدـیـیـ وـ توـرـهـیـیـ خـوـیـ نـیـشـانـبـدـاتـ. ئـیـسـتـاـ ئـهـوـ مـامـوـسـتـاـکـهـیـ جـارـانـ نـهـبـوـوـ،

خەریکبۇو دەبۇو بە كەسىك خاوهن لەشكىر و سوپاي خۆى. من نزىكتىرىن كەس بۇوم لىيەھى و پىك چاوم تى بىرىبۇو، سەيرىمەكىد و هەناسەم نەدەدا، ھىچ كات پىشىتەر ھېننەدە لە سەئ ئەسلام نزىك نەبۇوبۇوم. لە نزىكەوە نىشانە مىھەربانى تىدا نەبۇو، جووتى چاوى ھېمنى بۇو، بەلام كۆى دەمۇچاوى بەسەريەكەوە ئاللۇز و ترسىن بۇو، وەك مەتلەلىك ھاتە بەرچاوم، وەك رەسمىيەكى گەورە بۇھى كرابىت بە بەردا. چەندىن جار لە دوورەوە دىبۈوم، كەچى قالبى لە خەيالما بەو جۇرە نەبۇو، ئىستا وەك ئەۋەبۇو يەكەم جارم بىت بىيىنم. دايىم ھەمىشە دەيكۈوت «پىاواي گەورە لە نزىكەوە جۇرىتى تىن»، بەلام چەند دەمپىرسى «دايە، چ جۇرىتىن؟» ئەو ھىچى نەدەگۈوت.

سەئ ئەسلام زۇر تىكچۇو، ھەستىمكىد دەيەويت جەھورە خەلگىرىت و بە شەق بىياتە دەرەوە. بەلام بىئەھە خەننەكەي يەكەمجار لەسەر لىيۇنى بىت، كەرانى خۆى بەسەر پىزەكاندا تەواوكرد. دواتر قىسىيەكىد ... زۇر قىسىيەكىد ... زۇر زۇر قىسىيەكىد. دەربارەي جەنگىنەكى گەورە كە مان و نەمانى لەسەر، باسى لە جەنگاوهرىك كرد كە نابىت بەر زىيت يان بىگرى، باسى لە دەستەبىزىريك لە جەنگاوهەران كرد كە دەتوانى بېن بۇ دۇزەخ و بىگەرىتىنەوە بۇ دىلاوار. لە كاتى قىسە كانىدا جارجار بە بۇويەكى گۈزەوە سەيرى جەھورى دەكىرد. دەنگى لە مايكەرفۇن و بلندگۈكانەوە زۇر بەرز و گۈى كەركەر دەگەيىشتە ئىتمە، ئىستا گىرىيەك لە كەرويدا بۇو كە لە دەنگى سروشتى خۆيدا نەبۇو. بىنیم ئەندازىيارىكى دەنگ، لەسەر كۆمەلىك ئامىرى سەير كە تا ئەۋكات چاوم بە كەرهىستە و تفاقى وا نەكەوتىبۇو، سەرقالىي پىكخىستن و سافىكىرىنى دەنگەكە بۇون. بە كۆمەكى بلندگۈكان سروشتى ئەو دەنگەي دەگەيىشتە گۈنىي ئىتمە لە جاران ئەفسۇناوىيى و كارىگەرتىر بۇو دىيار بۇو سەئ ئەسلام زۇر بۇى گرنگە دەنگى نىزانە دەرىبەكەويت. قىسەكانى وەك ھەمىشە كۆتايىيەكى ئاڭرىنیيان بۇو، گەنجەكان وەك مەست

بوبین له ناویهیندا هوتافیان دهکیشا. بهکره دریژی دروژن به دهنگه منگن و ناخوشکهی زیاد له ههمووان سهی ئهسلانی دهپچران تا دروشم بادات و خرۇش بجولینیت. بەرلەوهی ههموو شت کوتایی بیت، سهی ئهسلان چاویلکهکهی داگرت و دهستیکی بەرزکردهوه و گووتى «شیرانی دیلاوار، گوییگرن ... شیرانی دیلاوار، بوهستان و گوئ لە من بگرن. ئیوه قەبۇولتانە مروقى لواز و گرینۆك لە ناوتابندا بیت؟». بیئەوهی كەس بېرىگاتەوه ههموو بە يەك دەنگ ھاوارمانکرد «نا سەرفوک قەبۇولمان نیيە». دەنگمان ھېننە بلند و بەھېزبۇو خەریکبۇو بنمیچى ھۆلەکەی دەبرد بە ئاسماندا، چىنکۆي جەملۇنەكان جىرە جىرييان پىكەوتبوو. پرسى «قەبۇولتانە جەنگاوهەكانى دیلاوار، كە ناموس و شەرەفی ئەم نىشتىمانيان بە ئەمانەت دەدەينە دەست لواز بن؟». ههموو بە يەك دەنگ گووتمان «نا سەرفوک قەبۇولمان نیيە». «قەبۇولتانە جەنگاوهەرينى دەلاوارى كە سبەي دەبیت لە سەنگەرەكانى پېشەوه بەرەو پۇوی تۆپ و ھاونە دۆشكى بوهستىتەوه. دلىکى لوازى پېوە بیت؟». ههموو بە يەك دەنگ گووتمان «نا نا سەرفوک قەبۇولمان نیيە». «قەبۇولتانە كە چۈونە سەنگەرەوه، ھاۋىيکانتان لەرزوک و گرینۆك بن؟»، ئەو جارە قىزەمان لە ههموو جارەكان بەرزرى بۇو «نا... نا... نا قەبۇولمان نیيە». «بۇيە چۈن سوارچاڭ و ئازا و بەجهرگەكان دەبیت پاداشت بکرین، دەبیت لواز و بىن دلەكان سزا بدرىين، تا ھەر كەسيكى لوازمان تىدا بۇو ھەولبدات وەك ئىۋوه، كورە دلسۇزەكانى من ئازا و بە جەرگ بیت». ئىمەش بە يەك دەنگ ھاوارمانکرد «بەلنى گەورەم، بەلنى سەرفوک، بەلنى رابەر». ئىتىر ئەو سەھىيە كافره فرمانى بە جەھور كەرد ھەستىت، جەھور لە ترس و شەرمدا زەھى قۇوتى بىايە مەمنۇنى خودا دەبۇو. حالىكى بۇو ھەموومان قاقا پىنەكەنин، دەگىريا و موچىركەشى پىدادەھات، نەدەيتوانى بەرى فرمىسىكى بىگرىت، نە ترس و شەرمىش لە كۆلى دەبۇونەوه... ئىمە ھەموو دەتريقاينەوه، من

که له ته نیشت جههوره وه دانیشتبووم، نه با یه کیک بلیت ئه مه هاوردیهه تی یاخود نزیکیه کی له گله لدا ههیه، له ههموون زیاتر قاقام لیدهدا. سهی ئه سلان فهرمانیدا جههور بچیته پیشه وه تا ههموو بیبینین، من له دله وه ده پارامه وه جههور هیچ نه لیت و به زمه کهی ته او بیت، له قوتا بخانه ش به زهیم به جههوردا دههاته وه، ههر کات تووشی ئه مجروره کیشانه دهبوو له دلی خومدا ده مکووت خودایه وابکه سووکی لی بگوزه ریت. بهلام هیشتا له جینگا کهی خوی نه جولا بوو که به دنگیکی گریاو گووتی «من بوقرا کم ده گریم». جههور هه رچی بگووتایه ههموو ده ماندایه قاقای پیکه نین. سهی ئه سلان به دنگیکی به رز داوای له جههور کرد بیدنهنگ بیت، کامنک و هستا و له پشت چاویله که کانییه وه سهیری ههمومنانی کرد، هه ستمکرد به و سهیر کردنی دهیه ویت بمانترسینیت یان زیاتر بمانخاته ژیر پکیفی خویه وه. به قله مه کهی دوو سی جار کیشای به ته خته کی به رده میدا، ئینجا وه ک بیه ویت که شوهه وای شوینه که به چهند و شهیک بگوریت، گووتی «بوهستن، هیمن بینه وه، ئیمه نامانه ویت سووکایه تی به هیچ گهنجیکی دیلاوار بکهین، به تاییهت گه ر غیره ت و خواستی پالیان پیوه نابیت بیت به پاسهوانی ئه م خاکه پیروزه ... جههوری سابونچی، تو جه نگاوه ریت یان جه نگاوه ر نیت؟ ». جههور وه لامینکی دایه وه که نه من، نه سهی ئه سلان، نه هیچ که س تینه گهیشت، بهلام سهی بوقله وهی دریزه هی نه داتن گووتی «باشه که جه نگاوه ری، بوقله لاوازی؟ ». جههور وه لامینکی دریزیدایه وه که من ته نیا له دوو و شهی حالی بووم «برازنه که م... زیندان». له گهل ئه وه شدا سهی ئه سلان به روی خویدا نه هینا و گووتی «کورم، ده بیت بزانیت که مردقی عاتیفی و لاواز له ناو ئیمه دا جینگا کای نایتنه وه. من ناچارم تو له جه نگاوه ره کان جیا بکه مه وه. له مرقووه جه نگاوه ره لاواز و عاتیفیه کان ده خرینه ناو مه شقی تاییه تیه وه تا ئه وانیش وه ک پولایان لیدیت... من ئاسن ده ویت ئاسن، پولام ده ویت پوللا... پاراستنی دیلاوار به

گرینوک و پیاوی فینگه‌فینگکه ناکریت». بیئه‌وهی به خۆمان بزانین، وەک یەکیک قورمیشیکردن، هەموو چەپلەمان لیدا. سەھی ئەسلان بروویکرده دوو یاودری نزیکی و گووتى «جەهور بەرن بۇ زیندان، تا شوینیك بۇ مەشق و پەروردە دەکەینەوه... بەس ئازارى نەدەن. دەبیت مشورى ئەوه بخون، جىگايەك بۇ مەشقى سەربازە لاواز و عاتیفیيەكان بکریتەوه. عاتیفە نەخوشیيە، وەک ھەر نەخوشیيەكى تریش چارەھی خۆی ھەيە».

تا ئەوكاتە كەس نەيدەزانى باغهوانەكان زىندانى خۆيان ھەيە. ئەرسەلانى موقتى جاريک بەدرزىيەوه بە منى گووت «ئاڭ موراد من خەبەرم ھەيە، باغهوانەكان كارى بە سەھی ئەسلانەوه نىيە، سەھی ئەسلان ھەر قەرەقۇزە، ھىچ نىيە، بوكەشوشەيەكى حىزە هيتابويانە، ئەسلى كار حاكمى عەسكەرييە، ئەسلى كار حاكم ياسىنە، ئەم ھىزە ھى ئەوه... سېھىنى دەبىنيت چىمان پىنى دەكەن». من بە پەلە دەستم خستە سەرددەمى و گووتىم «تۆ چى دەكەيت، ھەر كەسىنگى كۈنى لىمان بىت تىا دەچىن... تۆ دەلىيەت چى». ئەو گووتى «من باوەرم بە تۆيە، دەزانم تۆ قىسەناكەيت، بەس لە منى وەرگەرە، ئەو گەوادە، مامۇستايىھەكى حىزى مىژۇو بۇوه، باوەرىبىكە لە قەرەقۇزىك زىاتر ھىچى تر نىيە». من بە چىپەوه پرسىيم «بەلام بۇ؟ بۇ؟ سەھی ئەسلان بەكاردەھىتن، بۇ؟ خۆيان سەربازيان نىيە؟». ئەرسەلانىش بە چىپەوه گووتى «تۆ بۇئەوندە گىلى، ئەم پیاوە دەتوانىت كار لە مىشكى ئىئە بىكات، دەزانىت بىانجولىنىت. دەزانىت ئەو ئالفة بخاتە بەردەممان كە پىنى دەزەرىن. بەلام حاكمى عەسكەرى ئەو توانايىھەن نىيە... حاكمى عەسكەرىت بىنیوه، دەلىيى پېشىلەي نەخوشە، ھەر ناشزانىت قىسەبکات. ئەم ھىچ نىيە، چى پى بلېن ئەوه دەكتات... هەموو شتىكىان خستۇتە بەردەست تا ئەم گەنجانە رابھىنیت، بىانکات بە سەرباز، بەس ئەم دەتوانىت ئەوه بکات، نابىنيت چ زمانبازىكە، چۈن خۆى خوشەۋىست دەكتات، كەسى تر ئەوهى بۇ ناکریت. تۆزىك مىشكىت بخەرە كار و گىل مەبە». من بەگومان بۇوم

له ئرسەلان، بە ترسەوە پرسىم «ها ... گەر وايە تو چى دەكەيت لىرە، تو بۇ ھاتوویت». گۇوتى «تو من بە چى دەزانىت، وادەزانى بلىمەتم؟ . من وامدەزانى سەربەخۇ ئىشىدەكت، وامدەزانى پىاوىيکى ئازادە. كە چەكم ھەلگرت بىرپاام پىنى بىوو. ئىستاش ناتوانم بېچە دەرى. تازە قاچم كە تو تە گۇوهكەوە، ئاسان نىيە بېچە دەرى، خۇ گىل نىت، خوت ئەو شتانە باش دەزانىت». ئرسەلان وابۇو، ھەر شتىكى بۇ باس بىكىدىتايە، لە قىسەكائىدا چەند جار لىتى دەپرسىت «خۇ گىل نىت؟»، تۆش دەبۇو بەجۇرىك وەلامبىدەيتەوە و سەربەلەقىنەت تا بىسىەلمىنەت گىل نىت. لەودا لەسەر ھەق بۇو، ئەوهى لە رىزى باغەوانەكانى دىلاواردا بايە، تەنبا دواى پىشكەنەنلىكى وردى ھەموو لەشى و دواى راپورتىكى درىيەز كە دەبۇو چەندىن دكتورى جۇرا و جۇر لە دكتورى لووتەوە تا دەگاتە دكتورى تووكە بەر مۇرييەن، ئەوسا دەيتوانى بە بهانەي نەخۇشى رىزى باغەوانەكان جىبىھىلىت. كارىك وەها ئالۋىزىان كردىبوو ھىچ كەس نەيدەتوانى توخنى بکەويت. لەو پۇزەشەوە كە «بنكەي مەشقى جەنگاوهەرە لاواز و عاتىفييەكان»سى دانا، كە دواتر وەك زىندانىكى ترسىناك و جىڭايەكى دۆزەخ ئاسا باسياندەكرد، ھىچ كەس نەيدەويىرا باس لە دەستكەيشانەوە بىكەت. بىانزانىيایە يەكىك شتىكى وەها بە دلىدا ختۇرەيىكىدو، دۆسىيەيەكىيان بۇ دەكىرددەوە و دەيانىنارد بۇ ئەونكەيە، كە لە جىڭايەكى دوور بۇو لە نزىكى دەرياچەكان. ئەو كاتەي ئەرسەلان ئەو قسانەي بۇ كردىم، سەھى ئەسلان لەو پەرى ھىزىدا بۇو، باغەوانەكان وەك لەشكەرىكى سەربەخۇ كارياندەكرد. ھەموو دەمانزانى، ھىچ كەسىك بىن پشتىكى كەورە ناتوانىت ھىزى والە ماوهەيەكى كەمدا دروستىكەت، ئىستا ئىمە كورانى سەرەتا، گەنجه كانى غەفارىي وردە وردە لە ناوا ھىزىكى گەورەدا دەتوايىنەوە و وندەبۇوىن. بەلام بۇ مىزۇو دەبىت بلىم، ئەوهى دواتر منى لە مردىن پىزگاركىد، ئەو كەنگۈ كورتەم بۇو لەكەل ئەرسەلانى موقتى.

ئەوی بۇز کە چووین بۇ يارىگاي باسکەكە و جەھوريان زىندا نكىرد، دواى كۆبۈنەوە گشتىيەكە، دواى ئەوهى ئىئمە جەنگاوهەرە سادەكان گەراینەوە بۇ مالى خۇمان، سەھى ئەسلان كۆبۈنەوە يەكى تايىھەتى بە سەرلەكان كرد، ئەوانەي بەرپرسى شانە چەكدارەكان بۇون. كە ئىئمە پۇيىشتىنەوە بۇ مالى، بۇقۇقىلەمان بىنى پەشۇڭا و نارەحەت چاوهەروانى دەست پېنگىرنى كۆبۈنەوە تايىھەتكەي دەكرد. گەر بۇقۇقىلە خەيالى لاي خۆى نەبايە، قىسى دۇنيات بۇ بىكرايە نەيدەبىست و گوينى لى نەدەبۇ. من لە بەردىرگاكە لييم پرسى «ھىنى بۇقۇقىلە، سېبەينى سەعات چەند دەردىچىن. كاتمان ھېيە پىشىدەرچوون، ھېلەكىك نانمان لاي نانكەرە بىھىنەمەوە بۇ دايىكم؟». مىشكى وەها پەرت و پەشىو بۇو ھەر گوينى لە من نەبۇو. بۇقۇقىلە دلى خەبەرى دابۇو كە سەھى ئەسلان پېشى سوورەي بۇ داغىركەدوه.

لە ناو ھەموو گروپەكاندا كە بىست رۇز بۇو لە كوچە و شەقامى دىلاواردا راوى دوزىنيان دەكرد، شانەي ئىئمە ھەم كەسى لە دوزىمن نەكوشىبۇو، ھەم كەمرين ژمارە گومان لى كراوېشى گرتىبۇو. سەھى ئەسلان كە ژمارەكانى ھىزى ئىئمەي بىنېبۇو، گىرى گرتىبۇو، لە ھىمنى و ويقارى كۆنى دەرچووبۇو، قىزى خۆى راكيشىبابۇو، گۇوتىبۇوی «تو فەخرى عالەم، دىلاوار سەرۋىنى بە ناجەز و دوزىمن تەنراوە. تو بۇقۇقىلە كە بە حساب لە ھەرە دىلسۆزەكانى خۆميت، كە دوو سال پېش ئىستە بىئەوهى كەس پىت بلېت، ھۆردویە نانت گرتە كۆل و تىشىويەكى بچوكت دا بە شانتدا و چوویت بۇ سەر ئەو سىنورانە تا بىبىنەت دوزىمنان لە كويىوە دىن. بە چاوى خوت ھەموو شىتىكت دىوە، ھەر من دەزانم چەند خاڭى دىلاوارت خۆشىدەويت، چەند سوورى سەرۋەت و سامانى بىارىزىرت، چەند سوورىت زمانە موبارەكەمان بە وشە و لەفزى پەپوچى ھەندى خىلى خۇفرۇش و وەتنەن فرۇش پىس نەبىت... پېنبلى ئائەمە چىيە؟ ...

ئەم ژمارانە چىين جىگە لە ئابروچوون. تو فەخرى عالەم قىسىم، ئەوه نزىكى مانىگىكە شەو و رۇز ئەو گەنغانە دىنىت و دەبەيت، نانى دىلاواريان دەرخوارد دەدەيت، لە ئاواى زولالى دىلاوار دەخۇنەوە، لە ھەواى پاكى ئەم وەتنە ھەلەدەمىزىن كە ھەموو ئەم جىهانە ھەواى وا پاكى تىدا نىيە... بەس سى كەستان بىنیو، گومانى دوژمنى لېتىكەن. واى خاڭ بەسەر دىلاوار بۇ پۇلەكانى... واى خاڭ بەسەر من بۇ خۇم و لەشكىم«.

دواڭر كە بۇقۇقىلە بۇى دەگىزىيەنەوە، ھەموو دەماندايە قاقايى پىتىكەنин. ئەو بە تورەيىيەوە دەيگۈوت «دەمتان داخن، ھەموو گوبەندى كونى و قۇونبەدەي وەك ئىيەيە چۈتە ملى منىش». بۇقۇقىلە بە راستى نىگەران بۇو. ئەرسەلانى موقتى گووتى «ھىنى بۇقۇقىلە، تو سەيرىت، كاپرايەكى عەجايەبىت، خۇ گىل نىت. بىتكۈوتبايە دوژمنمان نەبىنیو. خۇ كەس لەسەر پاشتملى نەنسىراوە دوژمن. با گەر دەتوانىت خۇى دەزگايەك دروستىكەت، دوژمن و كورى باشمان بۇ جىاباڭاتەوە». ھەموو بە ترسەوە سەيرى ئەرسەلانىيان كرد، تا ئەوكات كەس بەو شىيەيە دەربارەرى سەى ئەسلان قىسى نەكىرىپۇو. خۇى ھەستىكىد خەتىكى سوورى بېرىۋە و كارىكى نەشىاوى كردىوە. كەمىك سەرى دانەواند و گووتى «ببورن بىرادران، خۇ گىل نىن، ھەموو دەزانىن من چەند سەرۇڭمۇ خوشىدەويت. بەلام من بەش بە حالى خۇم نازانم چۈن بىزام كى دوژمنە». بۇقۇقىلە بۇئەوەى ھەمووان ھىنوربىكەتەوە و ئەرسەلان بىارىزىت، گووتى «لەمۇزۇو من بە ھەر كەسىكىم گووت ئەمە دوژمنە. تەواو، يەعنى دوژمنە، ئەوهشى رايىكىد لە دەستىمان دەم و دەست تەقەى لىدەكەن، ئەوهشى رابكەت و بىگىرىتەوە، بى ھىچ قىسىم ھەقە، ئىشى لىيمان دەوەيت. لە مانگى داھاتووەوە ھەموو مۇچە وەردىگەرىن. خۇ دەبىت خىرىكىمان بۇ مەملەكتە كە ھەبىتت».

له رؤزی دوای کوبونه و کهی سهی ئەسلامدا، وەک دەستىكى شەيتانى پىلانى بۇ ھەموو شتىك كىشا بىت، باغهوانەكانى دىلاوار يەكەمین كوشتهى خۆيان دا. پووداوهكە بەجۇرە بۇو، لە گەرهەنگ لە خورەلاتى باشۇور، چەند چەكدارىكى ئىمە كە لە بەردەم دوكانىكى بچوڭدا شەربەت دەخۇنەوه، يەكىك لە ناكاو بە دەمانچە يەكەو دەردەكەۋىت و چەند فېشەكىك دەتەقىنیتە ناويان و سەرلەقى هېزە چەكدارەكە كە ناوى ئەسىل گولنار بۇو، دەكۈزۈت و خۇي دەربازدەبىت. دەم و دەست تەلەفزىيۇن و راديوكانى دىلاوار ھەموو بەرناامە ئاسايىيەكانيان وەستاند، بۇئەوهى ھەوالى كوشتنى سەركىرىدەيەكى سەربازىي گىرنگ رابكەينىن. ئەو رۇزە بۇو بە مەحشەر، راڭەكار و توپىزەر و پىپۇرى سەربازى يەك بەدوای يەك دەهاتن و دەردەكەوتىن، قسەياندەكىد و دەرفېشتن، ھەموو لەسەر يەك شت تەبابۇون كە دوژمن لە ناو دىلاواردايە، دەستىيان گەيشتۇتە ناخى شارەكە و بە ئاسانى سەركىرىدەكانمان دەكۈژن. ھەر ھەمان شەو چەند نەناسراوينك تەقەيان لە ماشىنىكى ليوا سەيىف يوسفى كىرد، جىڭرى يەكمى حاكمى عەسکەرى و شۇقىرىكەيان پىنكا... ئىتر مەحشەرى تەواو ھەستا.

بەيانى بۇ ناشتنى تەرمى ھەر دوو شەھىدەكە، ئىمە بە جلى تايىەتى پاسەوانەكانەوه، بە پەرق وەنەوشەيەكەي خۆمانەوه كە دەبۇو بە ناوجاوانەوه بىبەستىن، چووين بۇ بە خاكسىپاردىنەكە. ناشتنى تەرمەكان رېپېيانىكى گورەبۇو، پىشتر لە ڑيانمدا ئەوەندە خەلکم پىنکەو نەبىنېبۇو، ھەر نەشمەزانى دىلاوار ئەو ھەموو خەلکەي تىدايە. زۇر كەس و ئېھى پىاوكۇزى ناو خەونەكەيان ھەلگرتىبوو و نۇسېبۈويان «بىگرن و بە سزاي خۇي بىنەن». ئىستا سەرنجم دەدا، خەلک ھەمووى بىريان چووبۇوه و كە ئەوه و ئېھى كەسىكە لە خەوندا بىنېيانە... وىنەكان و ترسەكان بەجۇرىك دووبارەبۇوبۇونە، سەرجەمى خەلک واياندەزانى ئەو پىاوه بە راستى بۇونى ھېيە، وىنەئى سەردەستە ئاققىنگ چەتەيە ياخود سەرۇكى

مهمه دحه ساره. پووداوه کان هله لیکی زیرین بون بۇ سەی ئەسلان تا رەوتى شتە کان بۇ ئەپەری رابکىشىت و بىسىەلمىنیت كە دوژمنانى دىلاوار زادەی خەون و خەيال نىن. لەسەر گورى ھەر دوو گۈزراوه كە تىز گريا، پارايەوه لە خودا له رېگاى دىلاواردا شەھىدىيەكەت. گەرچى ژمارەيەكى زور لە پاسەوان گەمارقىيان دابۇو، بەلام زوو زوو دەيكۈوت خوايە نىعەمەتى ئەوهمان بىدەرى لە بىتناوى نىشىتىماندا بىرىن. لە قىسە كانىدا خۆى وەك نوينەرى فەخامەتى فەرماندارى دىلاوار و حاكمى عەسكەرى پىشاندا، بە قىسە كانى ھەموو خەلکى هيئايە جوش و خرۇش، بەر لە كوتايى، خۆى دانەواند و چىنگىك لە خۆلى سەر گورەكانى ھەلگرت و ھاوارىيىكەد «ژيانى ئىچىنە نرخى چىيە، لە چاۋ نرخى ئەم خاكە موبارەكەدا ... ھا، نرخى چىيە». بە ئىنمەيان گۈوت، دەمىك سەی ئەسلان لەسەر گورەكان قىسەي تەواوكىرد، هوتاف بىتىشىن «درود بۇ تو ئەي سەرۈك، درود بۇ تو ئەي رابەر»، ئىنمەش كە بىنیمان سەی ئەسلان دەگرى، ھەموو لەپەری جوش و ھەلچۈونى عاتىفیدا ھاوارمانىكەد «درود بۇ تو سەی ئەسلان. درود بۇ تو گەورەمان. درود بۇ تو ئەي رابەر. ئەي چراكەي دىلاوار. ئەي مامۇستاي نەوهى نوى».

لە رۈزىنى دواتىدا، دۆزەخى راستەقىنە لە ژيانى ئىنمەدا دەستى پىكىرد. رۈزىنە سى هېننەدى جاران گىچەلمان بە خەلک دەكىرد، ھەموو دەبايە چالاک بىن، دەبايە خەلک رابگرىن، دەبايە وريابىن، پىشكىنى ورد بۇ ماشىن و پاس و بارەلگەكان بىكەين. زوو زوو خۇمان دەكىرد بە كۈلانەكاندا و بىن هىچ بىريارىنىكى پىشىوخت ھەر مالىنک خەيالمان بىگرتبايە خۇمان پىدادەكىرد و دەكەوتىنە پىشكىنىن. ھەر كەسىك شىيەيمان بەدل نەبايە، قول بەستمان دەكىرد و دەمانخستە پاسەكەوە. دانىشتۇوانى كوجە و گوزھرى دىلاوارى رەش ئىدى زۆر لېمان دەترسان. لە ھىزىزەكەي ئىنمەدا، بەكەرە درېڭىزى درۈزى نەبىت، هىچ كەسمان لەو باوهەدا نەبووين گەر يەكىن بکۈزىن ئىدى

ثارامتر دهخه وین. روزی یه کمین کوشتار، له جیگایه کدا بwooین پتیده لین فولکه‌ی دووه‌می باشون، نزیکی مه خفریکی کونی پولیس، له ویدا پاشماوه‌ی زیندانیکی زور کون هه‌یه، پتیده لین زیندانی حمه‌دپاشای جافه‌ری. گنجینه‌مان گرت خوی له نه خوش دهچوو، لاوازیک بwoo لهوانه‌ی خواردنی خراپ و ئاوه‌ه‌وای پیسی ئه‌م گه‌ره‌کانه دهیانبو کنیت‌هه و شیوه‌ی ده‌ردده‌داریکیان پتیده‌به‌خشیت. پستیکی داقرچاو و چاویکی به قولاچووی هب‌بwoo. هه‌ر «فازیلی سه‌له ئه‌فغانی» دهستی بو برد و ویستی بی‌پشکنیت، وه‌ک شتیکی شاردر اووه‌ی پتیت خوی را پسکان و به‌دهم قیزه‌یه‌کی به‌رزه‌هه که دلی سه‌گیشی ده‌توقاند، رایکرد. لهوانه نه بwoo هیز و تینیکی زوریان هبیت، لاواز و کم نه‌فس بwoo، به‌لام له ناکاو ترسیکی بوهات و کردیه قاو و قیزیک ده‌تگووت که رویشکیکه و بوه سه‌ر بروینی ده‌به‌ن. له نیوان کوره‌کانی ئیمه‌دا و هرزش‌هوان و لوقنی باشمان بwoo. به‌کره دریزی در‌زون، هه‌ر لوقیکی به‌قده ملى زه‌رافه‌یه‌ک ده‌بwoo، له فرسه‌تیکی ئاسانیش ده‌گه‌را خوی بکاته قاره‌مان. گنجه‌که نیچیرینکی ئاسان بwoo، بوقبوقیله و حسیبی پورخاتونون و فازیلی سه‌له ئه‌فغانی که هه‌ر سینکیان به‌شی خویان به هلمه‌ت بوون، دوایکه‌وتن. زوری نه‌برد، چون تازی پشتملی که رویشکی بریندار ده‌گریت، ئاوه‌لا ناو دارو په‌رد و ده‌زیندانه‌که‌ی حمه‌دپاشادا ده‌ریانه‌هینا. وه‌ک پشیله‌ی دووگیان ده‌نگی سه‌یروس‌مه‌ره‌ی لیده‌هات... ساتیکی سه‌خت بwoo بوه‌ه‌موومان، فه‌رمانمان پتیبوو هه‌رچی به تومه‌تی سه‌ر پیچی و دوژمنکاری بگیریت ده‌بیت سه‌ری لینکریت‌هه.

کوره‌که ناوی ئاده‌م بwoo، دوای دوو سه‌عات له گرتنه‌که‌ی. خله‌کیکی زورمان به زور له فولکه‌که‌دا کۆکرده‌وه. ده‌مزانی بوقبوقیله تووش بwoo و چاره‌ی نییه و ده‌بیت به‌و کاره هه‌ستیت. بوقی ده‌ترسا، به‌لام چما چاری هب‌بwoo، هه‌ر ده‌بwoo ئه‌و ترسه له خوی ده‌ربکات و ناوی خودای لی‌بھیت‌ت و ئیشی خوی بکات. چون دایکم قله‌مۇونى جەزئى سه‌رده‌بری، بوقیل

قاجی خسته سه‌ر باله به ستراوه‌هکانی ئاده‌م، مه‌جیدی مریه‌میش که له هه‌موومان قله‌و و کیشدارتر بwoo له سه‌ر قاچه‌کانی دانیشت. دلنيابووم بوقبوقیله زور ناره‌حه‌ته، سه‌یری ده‌موچاویم کرد، خه‌ریکبوو ده‌گریا. بزو به‌دبه‌ختى له و کاته‌دا، هه‌تاویش وده‌ک سوژنی ئاگر ده‌هات و ده‌یدا له ناوچاوی، ئه‌وه هیتنده‌ی تر توره و ناره‌حه‌تى ده‌کرد. به‌کره دریزی دروزن زوو زوو ده‌یگووت «بوقى گیان». بوقى گیان. گه‌ر تو ناتوانیت بیده به من، بیده به من». به‌لام سه‌ی ئه‌سلاان پیشکووتبوو «جه‌نگاوه‌ر ده‌بینت چاو له دوژمن غافل نه‌کات، دوژمن وده‌ک سه‌گ په‌بکات و بیخاته ژیر پتی و سه‌ری خوى و ئه‌ژدادی پانبکاته‌وه. گه‌ر بوت ناکریت موره و ته‌خته‌ی خوت کوبکه‌ره‌وه و با به‌کرى هاولیت بکمه سه‌رده‌سته». ئه‌وه قسانه زور ئازاریان ده‌دا، ئه‌ویش هر يەکیک بwoo له ئىئمه، نه‌یده‌ویست کاریکى له‌وجوره بکات، حه‌زى له‌وه نه‌بwoo، كه‌س وده‌ک بزن راخات و چهقۇز بخاته ملى... به‌لام ئىستا کار له کار ترزابوو، گه‌ر ده‌ستى به‌ردايە و کىرده‌كەی بخستایه مسٹى به‌کره دریز، له ناو باغه‌واناندا ئابپرووی ده‌چوو، قەترە‌يەک ناموسى بق نه‌ده‌مايە‌وه و سه‌ی ئه‌سلاانیش له سه‌رده‌ستى بى ده‌خست و خوا ده‌زانیت چى ترى به‌سه‌ر ده‌هینا و به چ شىنۋە‌يە کى تريش ترۇپىدە‌کرد.

ئەو چركەساتەم بۇ ھەتاهەتايە لە سەرى خۆمدا تۇماركىرد. بۇنى  
فولكەكە، رەنگەكان، روخسارى ئەوانەي لە وى بۇون، نىڭايى ترساۋ و  
شېرەزەي خەلکى ئەو گەرەكە، بۇنى ھەندى عەترى ھەرزان كە چەند ژىن  
و كچىك دابۇويان لە خۇيان، بۇي گەنيوی ھەندى قاشە شۇوتى ترشاۋ  
لە دەورى تەنەكەيەكى زېل، رەنگى ئاسمان كە ئەگەرچى ھەور نېبۇو،  
بەلام لە بەرچاۋى من خۆلەميشى دەينواند، گەرچى ھەتاو بۇو، بەلام لاي  
من مات و خەفە دەردىكەوت، ھەندى بالىندە سەرسام كە ھەر يەكەيان  
لە گوشەيەكەو سەيرياندەكردىن، چەند مەنالىكى پىس و جل دراۋ كە  
بىئەوهى لە ھىچ تىيىگەن لە پىزى پېشەو وەستابىوون و وەك ئېمە ئامادەي

به ریوه چوونی دیمه‌نگه بون. که بوقبوقیله چه قوکه‌ی خسته سه رملی نیچیره‌که، دهنگیکی کپ و خنکاوی لیوه‌هات، هستمکرد هاوارکردن له و جوزه ساتانه‌دا توزیک یارمه‌تی کوژراوه‌که بداد ترس و ئازاری خوی له بیربچیته‌وه. من چاوم بربیووه دهستی بوقبوقیله و ملی ئاده‌م، هستمده‌کرد ده‌ماره‌کانی ملی به‌جوریکی سه‌یر لیددهن، هیندە خیرا و به‌هیز که پال به دهستی بوقبوقیله‌وه ده‌نین بخ دواوه. به عینادیکی بیوینه‌وه چاوی کرديبووه‌وه، نه‌مده‌زانی ئاخو هیچ ده‌بینیت يان نا، له ساته‌دا ئاره‌زوویه‌کی سه‌یرم له خومدا هست پیده‌کرد، له نزیکه‌وه بروانم ... زور له نزیکه‌وه ... زور زور، به‌جوریک گهر هاتوو چه قوکه‌ی دهستی بوقیل گوشتی گه‌ردنی ئه‌وی ببری و خوینپژا، تنوکه‌کانی به‌ر چاویلکه‌که‌م بکه‌ون. هستیکی سه‌یر و تاریک بوبو بخ ماوه‌یه‌کی کورت دایگرتم. هر زوو موچرکیکم پیداهات و ترسیکی نهینی که‌وته جه‌سته، بینیم بوقبوقیله به هه‌موو هیزی خوی نیشته سه‌ر بالی نیچیره‌که و چاوی نوقاند و له ژیر لیوییه‌وه شتینکی گووت و به زه‌بریکی خیرا و یه‌ک که‌ره‌تە کیده‌که‌ی به ملی گنه‌که‌دا هینا که قرغه‌یه‌کی نه‌رم و خنکاو نه‌بینت دهنگیکی ترى لیوه نه‌هات. خوین به‌جوریکی درندانه فواره‌یکرد، بازنه‌ی پیشنه‌وهی بینه‌ران هه‌موو هنگاویک کشانه دواوه تا پريشكى خوين پيسيان نه‌كات. ديمه‌نی خوینه‌که وايکرد موچرکه له دواي موچرکه به له‌شمدا بيت، خوینيک بوبو تا دههات خه‌ستتر و خه‌ستتر له قورگى نیچیره‌که‌وه ده‌هاته‌ده‌ری. بؤئه‌وهی سه‌يرى خله‌که‌که بکه‌م، چاوم له بکوژ و کوژراوه‌که و هرگىتىرا و که‌تمه سه‌يرى هه‌شاماته‌که. كه‌س و دك من نه‌په‌شۇكابوو، هه‌موو و دك ئه‌وهی ديمه‌نیکى دووباره ببین كه هېچى سه‌ير و سه‌رنجرىكىشى تىدا نېيە ده‌يانروانى، چاویان ئه و ترس و سه‌رسامىيەتىدا نه‌بوبو كه له چاوی مندا بوبو. هه‌تا ئىن و منداله‌كان ساردىر و بېتىستىر له من نىكاياندەکرد. من له خۆم دېپرسى ئال موراد تو لە كويىدا ژياویت، به راست ئەمە هەر ئەو شاره‌ى خۆتە، هەر ئەو

شوینه‌ی جارانه، خلک هر همان خه لکن؟ ئوهی ئه و پوژه منى ترساند ئه و ساردى و بیباکى و بى خیالیي بىو که له سه روخسارى خلک بىو... ساردى و بیباکى و بى خیالیي که هر زوو له پوحى منيشدا سه وزبۇون.

مهجىيە قەلەو، وەها جولەي لە نىچىرەكە بىرىپۇو تا دوا گۈزىمى خوين لەقەفترتىيەكى راھەتى نەكىد. من زور دەترسام، بەلام دەمزانى ترس بە روخسارەمە دەربىكە وىت، بەكىرە درېئى درۆزىن كارىنگەكەت بىمەن بۇ ئوردوگائى لاۋازەكان. من ئامادەبۇوم بىكۈزۈن و نەچمەوە بۇ ھىچ مەكتەبىكى مەشق و پەروەردە. گەرچى ماسولەكە كانم كەرڙ و دەمارى جەستەم ھەمووى پەق بۇوبۇو، بەلام ھەولمەدە پېمەوە دىيار نەبىت كە ج قىز و ترسىنگ نىشتۇتە سەر دلىم.

كشان وەھىيەكى ئاسايى لە مەيدانەكە كشامەوە، خوشحال بۇوم كە كەس پىنى نەگۈوتىم لاشەي كۈزراوەكە ھەلگرم و بىپېچمەوە. تەمەنگى سېي لە سەرچاوم نىشتىبوو، ھەستىكىرە فشارى خويىنم دابەزىيە و ناتوانم بە پۇونى بىبىنەم، بەلام خۇم گرت و لە ناو ئەو بىنەرانەدا كە بىنەنگ مەيدانەكەيان چۈلدەكىد، خۇم لە چاوى ھاپرىيكانم شاردەوە. نەمدەوېست كەس لە نزىكەوە رەنگى زەرد و زمانى وشك و چاوى لە گلەنە پەريپۇوم بىبىنەت، لە دلى خۇمدا گۈوتىم «ئەي خوايى كەورە كە من و دىيلاوار و ئەم ھەموو بەشەرانە تىرت دروستىكىدۇو، كەس من لەم حالەدا نەبىنەت». وام ھەستىدەكىد ئىستا رەنگى من وەك پېستى زەردى كۈزراوەكەيە، چاوم وەك چاوى سەرسام و دەرپەريپۇى ئەوە. ئىيمە ھەموومان گەنج بۇوين، ھەموومان يەكمە جار بۇ ئاوا لە نزىكەوە لاشە بىبىنەن. ھەموو وەك خۇ فرييودانىيەك دەمانەوېست وادەرنەكەوین كە كارى والە ئىيمە ناوهشىتەوە و كوشتن نامۇيە پېمان. ھەندى لە كۈپەكان بۇ ئەوەي بهىز و نەرس

دەرگەون چوونە سەر لاشەكە. بۆقبوقيله ھىشتا چەقق خۇيتاۋىيەكەى بەدەستەو بۇو، ھىشتا چاوى نوقاندبوو، ھىشتا عارەقى لى دەتكا... من بىنىم كە بىئەوهى هەتا يەكجاريش سەيرى لاشەكە بىكەت پېشى تىكىرد و بە كورەكانى گووت «بىپېچنەوە و بىخەنە پاسەكەوە». دلىنابۇوم دەيەويت باداتە پرمەي گريان... بەلام لە برى ئەو پرمەيە، چاوى نوقاند و بە فشارىكى زۇرەوە ليتى خۇى گەست. ويستم باوهشى پىدا بىكەم و بلىم «بۆقبوقيله گيان، خەتاي تۈنۈي». بەلام نەمويرا كارى وابكەم... نەمتوانى، سەرم كىزى دەخوارد و ھەموو مەيدانەكە لە پىشچاوم دەخولايەوە و لە دلەوە ھىلنجى تونندم دەھاتى.

جەستە و سەرە براوەكەيان بە جىا خستە ناو پاسەكەوە. بۇونى لاشەيەكى بىسەر لە پاسەكەدا وايدەكرد موچىرك بە لەشمدا بىت، يەكەم جارم بۇو لەگەل لاشەيەكى بىسەردا لە پاسىكدا بە دىلاواردا بگەرىم. ناو پاسەكە كىش و مات بۇو، ھىچ كەسىكمان قىسەمان نەكىرد، بۆقبوقيله لە ھەموومان غەمگىنتر بۇو. ئىستا دلىنابۇوين ھەرچىيەك بىشىر بىنيومانە و تىا ژياوين ھەمووى يارى بۇو، ژيانى راستەقىنە و سەخت لە ئىستاواه دەست پىندهكەت. دەبۇو لاشەكە بىھىن و تەسلىمى پىاۋىنلىكى بکەين كە پىيان دەگووت «مردوشۇرى لەشكىر». پىاۋىنک بۇو قۇنتەراتى لەگەل باغەوانەكاندا بەستبۇو، لاشەكان لە كورستانىيەكى تايىبەتىدا بشارىتەوە. مردوشۇرىلىكى پىر بۇو، لەوانەي كەس ناتوانىت تەمەنیان بە رۇونى بىزانىت، زۇر پىر دىياربۇو، ھەستىمەكىد لە زەمانى قابىل و ھابىلەوە تا ئەمۇرۇ ھەر مردوشۇر بۇوە.

من كە گەيشتمەوە مالى بىئەوهى ھىچ شتىك بە دايىكم بلىم چوومە توالىتەكەوە و رشامەوە، لە نىوهەرۇ وە ھەر چىم خواردىبۇو بە يەكجار ھەموويم ھىنایەوە، بەلام جىگە لەوە ھەم تام بۇو ھەم سەرئىشە و ھەم قىزىيەكى بىسەنور لە خۇم و لەو مەملەكتە.

## ۳۱

حه‌مامه‌کانی سه‌نته‌ره‌که زور بینده‌نگن، به‌جوزتیک کاتیک من و زه‌هاو  
به نه‌عله‌کانمانه‌وه ده‌رؤین، ده‌نگی پیمان به جوریکی سه‌یر له فه‌زای  
شونینه‌که‌دا ده‌نگده‌داته‌وه. شه‌وینکی دره‌نگه، هه‌موو شت خاموشه،  
سه‌عاتیک له‌هوبره گلوبی قاوش‌کانم کوژانده‌وه و نه‌خوش‌کان  
خه‌وتن، ته‌نیا گلوبی به‌شی ده‌رمان و به‌شی په‌روه‌رده و ته‌میکردن  
ده‌سووتین. من و زه‌هاو دوای رفوژیکی جه‌نجال ده‌چین بق دوشگرن.  
ته‌نیا شه‌و دره‌نگان خومان ده‌شون. به رفوژ‌ئیره زور جه‌نجاله، ژووره  
گه‌رمه‌کان به‌رناکه‌ون و نه‌خوش‌کان له‌سهر سه‌ره‌ی خوشتن به‌شهر  
دین. من هه‌فتی سی جار له حه‌مامه‌کانی سه‌نته‌ره‌که‌دا خوم ده‌شوم.  
تاکه جیگایه‌کی زور باش و پاک له هه‌موو سه‌نته‌ره‌که‌دا حه‌مامه‌کانه،  
مامه سیام زور جه‌ختده‌کات به‌رده‌وام پاک بن. من به‌رده‌وام به ئاوی  
سارد دوش ده‌گرم، هه‌موو گیانم دیته له‌رز و دانه‌چوقه ده‌مگریت،  
به‌لام ده‌ستبه‌ردار نیم، ئه‌و وریایی و هیز و زیندویتییه‌ی دواتر  
ده‌گه‌ریته له‌شم، واده‌کهن به‌رگه‌ی سارديی ئاوه‌که بگرم. ته‌نیا کاتیک  
زه‌هاو تییدا بینده‌که‌نیت ئه‌و کاته‌یه، ده‌مینک له ژووری خویه‌وه گوینی  
لیله من له ژیر دوش‌که‌دا ده‌لهرزم و هاوارده‌که‌م. دوای خوشتن له  
کاتی خوشکردن‌وه و خز گوریندا له زه‌هاو ده‌پرسم «دهی بلی»

بۇ وا پىندهكەنىت، دەمىنگى من لە سەرمادا دەلەرزم، تۆ شەرمىت نىيە پىنم پىندهكەنىت؟». بە رووچىكى گەشەوه كە كەمجار دەبىيتم دەلىت «منىش دەزانىم چۈنە، ئەو سەرمایەم بىنېۋە». من دەلىم «ئەها، ئەو كاتەى لە چىا قاچاغبەر بۇويت. لەوانەيە ئەوکات بە بەفرىش خۇت شت بىت». سەرىي بادەدا و دەلىت «نا، بە بەفر ناتوانىم خۇم بشۇم. جارجار خەۋىك دەبىيتم، بارانىكى سارد دەبارىت، كە هەلەدەستم ھەموو بېيەنم دەلەرزىت، وەك ئەوەيە بە ئاوى سارد خۇم شتىتت». لىتىم دەپرسىم «بارانى چى...؟». «بارانىكە پىش ئەوكتە دەبارىت كە شتىنگىم لىن دەقەومىت». من پانتولەكەم هەلەدەكتىشم و قايىشەكەم دەبەستم و جارىكى تر توند خاولىيەكە بە سەرمادا دەھىنەمەوە و دەلىم «باواھر بە خورافات مەكە». ئەو وەستاوه و سەيرمەكتە، دەنگى دەگۇرىت و پوخسارى وەك خۆى ليدىتەوە «خورافات نىيە... وايە». بىئەوهى خۇم دەربىخەم كە قىسەكانى سەير و گىرنگن بۇم، دەستىدەبەم بۇ بلوسەكەم، دەيتەكىتىم، لە بەر ئاۋىنەكەدا سەيرى پىشىم دەكەم، بىزامن پىيوىستى بەتاشىنە ياخود نا، بەبىياكى دەلىم «يەعنى چى وايە؟». «پىش ئەوهى شتىك بىت من ئەو ھەورانە دەبىيتم». پىندهكەنەم، بلوسەكەم دەپۋىشم و دەلىم «واى يائەلا. شتى وا ھەر نايىت». دەلىت «دەبىتت، پىش ئەوهى شتىكى ناخوش پوبدات ئەو ھەورانە دىنە خەوم. ھەوريكە دايىم لە خەمدايى، بەلام پىش ئەوهى شتىك بقەومىت دەبارىت». ئىستا ترسىتكە لە دەنگى زەھاودايى، من لىتى دەپرسىم «شتى وەك چۈن؟ چى بقەومىت؟ ... پىش ئەوهى چى بقەومىت؟». زەھاوا سەرىي دادەنەوەينىت و دەلىت «شتى خراب، شتى زور خراب، وەك مردن، وەك كۆچ، وەك ونبۇون، وەك سەرلىشىوان يان وەك يەكىن بىئەويت بتکۈزۈت». من سەيرىدەكەم و ھىچ نالىم ... دلىن iam شتىك ئەم كورە بە بارانەوە دەبەستىتەوە.

کاتی خو له سه ر جینگاکه‌ی خوم دریزد بهم، زه‌ها ویش له سه ر  
دوش‌ه کینک له پال دیواره که‌دا. من چاو ده نو قینم و ورده ورده خو له که‌ل  
خوییدا ده مبایت... چهندین مانگه خونی سهیر سهیر ده بینم، ههندیکیان له  
ده فته‌ری خهونه کاندا تزمارده که‌م و ههندیکم بیرده چنه‌وه، زوربه‌یان خهونی  
بیسسه‌رهوبه‌رهن. به رده‌واام خهیالم لای ئه و روزانه‌یه که ده متوانی خهونی  
ئهوانی تر ببینم... بیزی ئه و روزانه ده که‌م، ده مه‌ویت ئه و تواناییم بو  
بیت‌ه و، ده مه‌ویت چاو لیک بنیم و بتوانم ئه و خهونانه ببینم که دیلاوار  
دهه‌ژینیت، ده مه‌ویت بچمه سه‌ری نه خوش‌ه کانه‌وه و بزانم چ جوره  
خهونیک ده بینن، به لام ناتوانم... هینده چاوه‌پوانی ئه و خهونانه م کردوه،  
ئیتر و هر ز بووم، به رله‌وهی خه و بمباته‌وه، سهیری حه‌وشی سه‌نته‌ره که  
ده که‌م، جگه له بهشی ده رمان، هه موو بهش‌ه کانی دی چرايان خاموشه...  
چاو لیکده‌نیم و دهیکه‌مه‌وه، ته‌نیا شتیک له خه‌یالمدا بیت ههوره‌کانن،  
ههوره‌کانی ئه و. ئاواری لیده ده مه‌وه و ده بینم ئارام خه‌توووه... ده مه‌ویت  
بقوی بکریم، ده ترسم نه توانم بیپاریزم، ده ترسم رفژیک مه‌ترسییه‌کان و ها  
گه‌وره‌بین، ئیدی له دهستی بددهم و تا مردن و هک شه‌رمه‌زارینک بژیم.

ئیستاش به کومانم له خوم... من کیم بتوانم یه‌کیکی تر بپاریزم.

ئه و شه‌وهش له ساتیکدا چوومه قوولایی خه‌وهوه. هیندهم ئاگا لیبیه که  
خوم له ناو کیلگه‌یه کی زه‌ردد ده بینم‌وه، ده زانم پیشتر خهونم به کیلگه‌ی  
وه‌ها زه‌رده‌وه نه بینیو. له خهونه که‌مدا ده لیم «ئه مه خهونی من نییه».  
به لام بیت‌ه وهی قسه‌کانم کاریگه‌رییه‌کیان بیت، به رده‌واام زه‌مینیکی به‌رین و  
فرابان و زه‌رد ده بینم. زه‌وهی و هک له دهستکردي شه‌یتان بیت بیزه‌حمانه  
دریزد به‌بیت‌ه وه، هه‌میشه کیلگه‌ی زه‌رد و پیده‌شتی زه‌رد دووباره‌ده‌بنه‌وه،  
هه‌ست به بایه‌کی گه‌رم ده که‌م. له خه‌وهکه‌مدا زه‌ها و ده بینم، به پیگایه‌کی

دریزدا دهروات... خور به سه ر سه ریه و هیه تی، هیجع کات ئاولر ناداته وه ببینم  
کئیه، بەلام ده زانم خویه تی، تا خور ئاوا ده بیت دهروات. هەمیشە بە تەنیایه،  
بە تەنیایه و هیچی دی. خەونە کەی تەنیا پۇیشىتنىکى دریز و ناكوتایه، بە  
زەمینىكدا نە ئادەمیزازى تىدایه نە بالىندە ... كىلگە يەك تەنیا دریز دەبیتە وە،  
نەدەگاتە جىنگا يەك و نەدەگاتە مردىش.

من چاودەكەمەوە و نىگام بەر تارىكىيەكى ئەستۇور دەكەويت،  
ھەستىدەكەم بەسەختى ھەناسەم بۇ دەرىت. پادەبم و سەرم بە جۈرىيکى  
سەير ڙاندەكات، ھەر كاتىك خەونى يەكىكى تىر ببىنم، تۇوشى ئەوجۇرە  
سەرئىشە يە دەبم. سەيرى حەوشى گەورى سەنتەرەكە دەكەم، ھەمۇو  
چراكان خاموشىن، نازانم كاڭزىمیر چەندە... دلىيام خەونى يەكىكى تىرم  
بىنىيە... دلىيام لە خەونىكى زەهاودا بۇوم... ھەستىدەكەم ھەمۇو لەشم  
نىشتۇتە سەر عارەق. گەرچى چەند وختە تکالە خودا دەكەم ئە و توانىايەم  
بداتە و، ئىستا كە دووبارە ئە و ھېزە لە خۆمدا دەبىنم، دەترىم... دەمەويت  
زەھا و ھەستىنم و خەونە کەی بۇ بگىرمەوە، بەلام ناتوانىم... زور ماندووم،  
پادەكشىم و چاوان لىك دەنitem و دووبارە دەخەومەوە، ئەمجارە جە لە  
شەوهەنگ و زولمەت هىچى دى نىيە ببىنم.

## ۳۲

سەعات نۆی بەيانىيە، ژەنرال مەممودى قەرەقازانى بە ژمارەيەكى زور لە پاسەوانەوە لە مەيدانى گەورەدا وەستاوه، لە لای راستىيەوەيە مامە سىام و جاهدار چاودېرىدەكەن، لە لای چەپىشەوە نەقىب نەجات. لە پاشتى ئەوانەوە بىدەنگ وەستاوم و لە تەواوى مەيدانەكە دەروانم. گويم لىتىه ژەنرال بە دەنگە ناخۇشەكەي خۆى دەلىت «دوينى دوو هيلىزى گەورەمان لە زىندانەكانەوە رەوانەي چىا كردۇ، شوينى ئىشىكردىنى زىندانەكان لە جىڭىاي عاسىدایە، تا نەتوانى ھەلبىن، هيلىزىكى پاسەوانى گەورەشم خستوتە تەكىيان». مامە سىام و دكتور جاهدار دوو خەندەي گەورەي بۇ دەگرن و بە ھەمان رپوئى خۇشەوە ئاپار لە دواوه دەدەنەوە. چاودىرەكان پۇل پۇل و بە پىتى نەزمىنکى دىاريىكراو ناخۇشەكان رېزىدەكەن. ژەنرال زور زووتر لە وادەي خۆى گەيشتىوو، دەبۇو كاتىمىرى يازىدە لىرەبايە، ھەموو بىئاڭا بوبىن كە ژەنرال و هيلىزەكەي دوو سەعات زووتر لە مەيدانەكەدا دابەزىن. ئىستا بە فەرمانى مامە سىام، ھەموو خەريكى رېزىگرتىن و خۇئامادەكىرىدىن. يەكىك لە بلندگۈكانەوە دووبارە «دىلاوار ئەي سەر زەمينى شىران» لىدەدات. زورى دەويىت تا ھەموو رېزەكان رېتكەدەبن.

لەو ماوهىدا نەقىب يوكىسل و مامم و ژەنرال قەرەقازانى سەيرى لىستەكان دەكەن، لە ناكاوا مامم بانگ لە من دەكات و دەلىت «بەلى

جهنابی ژهنرال، پیتان دهناسینم، پیتوواری زهربیاواری، نوینه‌ری پزیشکی و بهرپرسی باری دهروونی ئیشکه‌رهکان. ئەم نوینه‌ری سەنته‌ری ئىمەيە، ھەموو زستانیش لەگەل ھېزەكەدا دەمینىتەوە». ژهنرال سەيرمەدەكتات و زەردەخەنەبەك دەگرتىت و دەلىت «زۇر باشە، كەسىكى واپتۇيىستە، نەقىب نەجات و ھېزىكى بچوکىش، نزىكى ھەشت سەرباز، لەۋىدەبن، حسابى ئەوهمان كردوھ كە ھەمىشە دووانىيان دەچنە مەرەخەسى، بەو پىتىھ بە نەقىبەوە ھېشتا حەوت چەكدار لەگەل ھېزەكەدا دەمینىتەوە، جىڭ لەوان، لە چەندىن جىيگادا ھېزىكى سەربازىمان بلاۋەپىتىكىردوھ كە تەواوى شۇينە گرنگەكانيان گرتۇوھ. دەبىت ھەموو پايىز و زستان لە ئىشدا بن. دەبىت بەر لە كۆتايىي زستان جىيگايى حەوانەوهى ھېزىكى چەند ھەزار كەسى لە بەردهستماندا بىت، كات لە قازانچى ئىمە نىيە». دكتور جاهدار بە فزولى كەسىكەوە كە سەرى لە پلان و نەخشە سەربازيدا سېپىكىردوھ، سەرى بەسەر نەخشەكاندا شۇرۇكىرىبووهوھ. مامە سىام گۇوتى «جهنابى ژهنرال، من دەلىم با تا دوو مانگ ئەمانە ئىشىكەن، دواتر گەر زانىمان كارەكە لە كاتى خۇيدا تەواو نابىت، ئەو ھەموو ئامادەين بىتىن و كاربىكەين، من خوشم ئامادەم، كەس و كارىشمان دەھىتىن. بەلام ئەمانە باشتىرين كەسانىيەن كە ھەمانىن، نەقىب خۇى دواى چاودىرىيەكى ورد و رۇزانە ھەلىپىزاردۇن». ژهنرال بە خەنديكەوە بە مامە سىامى گۇوت «نا جەنابى دكتور، ئىوهمان لىرە پىتۇيىستە، ئەو شۇينە مەترسى خۇى ھەيە، لە ژىزىر حۆكمى قەناس و تۈپخانەي دوڑمندایە، يەكەيەكى تۇپهاۋىزى بچوكمان لەو نزىكانە داناوه بۇ پاراستىيان. بەلام دلىيام ژهنرال ماھىر ھەموو ھەولىتكە دەدات نەھىيات بە ئاسانى لەو ناواچانەدا ھېلى بەرگرى و پەرژىنى سەربازىي باش دروستىكەين، ژهنرال ماھىر سەرسەختىرين ئەفسەرى دوڑمنە، لەو لىزان و شارەزاتريان نىيە، لە بەر گرنگى ناواچەكە كارى پاراستى ئەموو ئەو ھەريمە بەو سېپىردىراوه». ئىنجا سەرى بەرزىكىرددەوە

و به منی گووت «پاراستنی هیزی معنی‌های ثم نیشکرانه بهشیکه له واجباتی ئیوه، هیوادارم بزانیت له‌هی مووتان سهربازن، گهه بگیرین دوزمن و هکو یه ک رهفتار له‌گهل تو و نه قیب نه جاتدا دهکات».«

ریزبەستنی نه خوشەکان وردە وردە تهواو دهیت. له ناکاو هەست بە رقیکی گوره دهکم بەرامبەر مام، رقیک هیچ کات پیشتر بە مجروره هەستم پی نه کردوه. له ناکاو هەستدەکم هەر یه ک له دکتور جاهدار و مام زیادن، هەردووکیان زیادن، دیلاوار لەم سهرباز و لەم پیاوە نه خوشانه دروستبووه، کەسانی وەک مام و دکتور جاهدار چیین و وەزیفه‌یان چییە؟ . بەلام هاواکات هەستیکی دژیش دیتە دەرووننمەوه. بە بیزارییەوه بە خۆم دەلیم «رینواری زەریاواری، ئۆوه‌تەی ھەیت رقت له هەموو کەسیکی بەنمالەکەی خوتە، بەردەوام بۇ بەھانەی پوچ دەگەریت، ئەم رقهی خوت خالیبکەیتەوه ... مامە سیا دەتوانیت چى بکات، گەر ئەو ئەم نه خوشانە لىرە كۈنەكىرىبايەتەوه، دوور نېبۇو ئىستا کارەساتى گورەتر بقەومايه». بەلام ئەو هەستى كىنەيم ھىئور نابىتەوه، دەنگىك له دەروونمدا دەیگووت، مامست نيازىتى بتتىرىت بۇ چىاکان تا ھەرگىز نەگەریتەوه. وەک پلانىك وايە له ناو خىزانەكتەدا كىشاۋيانە، وەک تۈرىكە كە باوک و مام و برا و خوشكە كانت چنىوويانە تا له شاخەکان بەریت و نەگەریتەوه. هەستىكى بىيمانا، بەلام قولول و توفانئاسا دامدەگریت «غەریبى دیلاوار»... ھىشتا له جىڭىاي خۆم، ھىشتا سەنتەرى چارەسەریيەکەم جى نەھىشتۇوه، كەچى بىرى دیلاوار دەکەم.

نه قیب نه جات بە چاوه شىنەکانى سەيرى مەيدانەكە دەکات، بە دەست بە چاودىرەکان دەلىت ھەندى لە ریزە نارىنک و خوارەکان راستىكەنەوه. نه خوشەکان دواى ماوهىك لە كاركىدى سەخت، ھەندىكىان تىشكاشقاو و لىكەوتە دەرددەكەون، ھەندىكىشيان بە پىچەوانەوه له بالا و بۇدىيەكى تازەدا،

چاپوک و زیت دهنوینن. مامم و جاهدار هستدەکەن تیورەکەیان سەبارەت بە «چاککردن» و بە شۆکى دوژمن» خەریکە جىگای خۆى دەگرىت. ئىش و چاوهروانکردنى دوژمن كارىگەریيەكى پۇزەتىقىيان لەسەر زۇربەي نەخۆشەكان جىھېشىتۇوه. دەمەويىت لە مامم بېرسىم «بۇ ئەو نەخۆشانە بەرەو باش بۇون چۈون و رەحىيان ئارام بۇتەوە، رەوانەي مالەوە ناڭرىن؟». زۇرينىي ئەوانەي رۇزىك بە هوى ترسىنەكەوە هاتۇونەتە ئىرە ئىستا كەمتر خەون دەبىن و ھىور و دلارامتىر دىارن. بەلام ھەموو قىسەكانى ئەوم دەكەويتەوە ياد؛ ئىرە بىمارستان نىيە، ئىرە جىگايى چارەسەرلى نىيە، ئىرە شوينى ھەلگىرنى جەستەكانە بۇ رۇزىك بە كەلك بىن، بۇ جەنگىك، بۇ ئىشىك، بۇ تاقىكىردىنەوەيەك... ھەموومان لىرە تەنبا كەرەستەي خاۋىن... ئىنمە لەم شىتىخانەيەدا، دىلەكان لە زىنداندا، كەم ئەندامەكان لە سەنتەرى كەم ئەندامان... ھەموومان دەبىت چاوهروانى رۇزىك و ساتىك و جىگايەك بىن، جەستەمان بە جۇرىك لە جۇرەكان، سوودىكى بۇ دىلاوار ھەبىت و بە كەلكى وەزىفەيەك بىت.

نەقىب يوكسەل زۇر بە وردى بەسەر ناوەكاندا دەچىتەوە، بە ئامازەيەكى دەستى من بانگەكانە تەنيشت خۆيەوە. كۆپىيەكى ئۇ لىستەي كە بەدەست خۆيەوەيەتى دەيداتە منىش، لىستىنەكى تىكەل و نارىك و پەل لە كۈزاندۇوه و بۇ زىادىكىردنە. لە زۇر شويندا ناوىيک سراوەتەوە و ناوىيکى تر زىادىكراوه، لە ھەندى جىگادا ناوىيک نىشانەي پرسىيارى خراوەتە سەر و ھىلەنەيەكى سوورەوە، ھەندى ناو دوو ئەستىزە دانراوه، ھەندى ناو خراونەتە نوسراون. لەسەر ھەندى ناو دوو ئەستىزە نىشانەي سەير سەيريان لەسەر بۇو، وەك دوو نىشانەي سەرسوپمان، خاچىك كە دەخرىتە پال ناوى مردووهكان، خۇرىك بە دەمۇچاوىيکەوە پىتەكەنەيت، خۇرىك بە دەمۇچاوىيکەوە دەگرى، وىنەي شىرىيەكى زولفةقار، كەللەسەرىك، فەرمانى

که شتییه کونه کان، چه قویه ک . و هک ئه وه بwoo خوشی سه ری له هه مموو شته کان ده رنه چیت، گووتی «له گه ل دکتور سیا دا زور بیه ناوه کان نمان جیا کر دوت وه، دوو تا سی ناو ماون که ده بیت من بربیاریان لبیدم، و هره له گه ل مدا با به سه ر پیزه کان دا بگ پیین. ده مه ویت رای تو ش و هر بگرم». یه کنیک له و ناو انه ی جیگای گومانی نه قیب بwoo، میرئه و دال بwoo. ناوه که میر چه قویه کی تیزی له پالدا وینه کرا بwoo، که نه مزانی نه قیب به چ نیازیک به کار یه نناوه. میر له و پو ووه که زور توانادر و به هیز بwoo، یه کنیک بwoo له که سه زور پیویسته کان، به لام به سه ریکی دیش زلی و ته نگه نه فه سی و کیشی زوری، بوبوون به گرفت. نه قیب دهی گووت «ئوه نده زله، له مه مه د حه ساره وه زیخ هله دن به ریده که ویت». من گه رچی ده مزانی میر ئه و هه مموو ره نجه هی داوه تا لم به تالیونه دا بیت، گه رچی زور حه زمده کرد هه میشه له گه ل مدا بیت، به لام پر به دل ئاواتم ده خواست که نه یه ت، په شیمان بیت وه و بچیت وه بو مالی بو لای مراوری خانی ژنی و و هک جاران قاته جوانه کانی له به ربات و له زهت له ژیان بیینیت. من به نه قیم گووت «میر پیاویکی زور باشه، ئه سله ن شایه نی ئهم دو خه نیه، گه ریگام بدھیت من ههندی قسے له گه لدا بکه م، بزانم خوی ده لیت چی». بو یه که مجار نه قیب یو کسل به هیمنی سه بیریکرد و به پیزه وه گووتی «فرمومو قسے له گه لدا بکه». له و پوژه وه په یوهندی من و نه قیب بwoo به په یوهندی کی دوستانه که پتر روحی هاریکاری و غه مخوری بالی به سه ردا کیشا تا دوژمنایه تی و ناکوکی، گه رچی ئه و هه میشه له ناو وه سه ربا زیکی در و بیزه حم بwoo، منیش گرینوکنیکی ئایدیالیست، به لام پنیکمان دوزی بیو وه وه په یوهندیمان را بگرنیت.

چاودیره کان هه رچیان ده کرد، ریزه کانیان ته او و بو ریک نه ده خرا، که من چووم تا میرئه و دال بانگ بکه م. یه کنیک دو و باره گووتی «چاو چاو کن لیزه یه ... چاو چاو ... مسته گرینوک». ئه و قسے یه ده نگه ده نگ و

پینگنینیکی خهه کراوی خسته و هه موو پیزه کان، چاودیره کان بؤئه وهی  
بیده نگی بسه پیشن، به گوپاله کانی دهستیان، تا هیزیان بwoo سمت و کهه لی  
هندنیکیان کوتا. من بیشه وهی خوم تیکبدم، پیک بهره و میرئه و دال چووم  
که بینینی من ناره حه تیکرد و ترسا هه والیکی خراپم پیښت بؤی. من میرم  
هیتا نه دههی دههی و توزیک دوورم خسته وه و گووتم «جه نابی میر، تکات لی  
دهکم. نه قیب نه جات دوو دله له وهی تو بیبات ياخود نا. ناوت له لیسته که را  
ههیه، به لام دهکریت که سیکی تریش جیگات بگریته وه. من دهمه ویت پیت  
بلیم، تکایه جه نابی میر ئه و جینگایهی ئیمه بؤی ده چین زور شاخاویه،  
ترسناکه، له حوكمی قه ناسی دوژمندایه، ژیانمان زور مه ترسی له سه ر  
دهیت، دهیت هه موو زستان له ژیر به فر و باراندا ئیشیکهین. من کاری وا  
بؤ تو به شیاو نازانم. ئه م سه فره بؤ ته ندر وستی تو باش نیه. من له  
دلله وه تو م خوشده ویت و له دلله وه بؤت ده گریم، تکایه بھیله کارینکبکه م تو  
لیره بمنیتیه وه، گه ر ناچیتیه وه بؤ مال، ئیره بؤ تو باشتله. میر ئه و دال  
چاوانی پربوون له ئاو و گووتم «تو ده لیتیت چی. تو باسی چی ده کهیت.  
ئامه دوا ئومیدم ... من دهمه ویت له مرق وه دهستبکه م به ژیان». سه رم له  
میر سورما. بؤ واده زانیت ژیان واله و چیا سه ختنه. هه ستمکرد و هخته به  
دهنگی بزر بکری، گه ر چی من زور له و بچوکتر و بیهیزتر بووم، باوهشم  
پیدا کرد و گووتم «جه نابی میر، خوت ده زانی من پیم ده لین مسته ر  
گرینوک، نامه ویت ئیستا لیره دا بکریم. من غه می تو مه، دلیام ژیانی ناو  
شاخان ئاسان نییه». توند گرتی و گووتم «تو کارت نه بیت، کارت نه بیت،  
من بزرگهی ده گرم. من بزرگهی ژیانی ئیره ناگرم. له مرق وه تا پوژی  
قیامه ت بمخره ناو شه پره و نالیم نا، بس نامه ویت ئه م ژیانه گوروه  
له دیلاوار درینژه پیتیدم. گه ر نه مبهن ته او و شیت ده بم مه گهر تا پوژی  
قیامه ت له زنجردا بمبه ستنه وه». نه مویست کاریک بکم سه رنجی هه موو  
میدانه که رابکنیش، به خیزایی میرم نارده وه ناو پیزه که و گه رامه وه بؤ لای

نه قیب یوکسل که به گهرمی له گهله یه کتک له چاودیزه کاندا قسمه یده کرد. به گویی نه قیبدا چرپاندم، میر دهیه ویت بیت، له دله وه حه زده کات له گهله هیزه کهدا بیت، تکایه مهیسره وه. نه قیب هر له گهله چاودیزه کهدا به رده وام بوو، به لام به دهم قسمه وه له سه لیسته کهی خه تیکی دا له ناوه کهی میر و له جینگایه کی ترى لیسته کدا ناویکی کوژانده وه.

ژه نرال قه ره قازانی نیوسه عات بوو و هستابوو، پوزیکی هه تاویبوو، به لام کزه یه کی ساردي هه ببوو، ئه و وک هر ئه فسه رینکی ترى دونیا فیره چاوه پروانی و سهبر بوو. هندی له نه خوشه کان سه رسه ختیه کی زوریان پیشانده دا، به لام که له نزیکه وه سهیری ده موجاوه و شیوه هی سهیر کردنی ژه نرال م ده کرد، هه ستمده کرد به خته و هره که ژیان فرسه تینکی و هه ای داوه تئی، ئه هه مموو شیته له یه ک جینگادا و به یه کجارت بیینیت. ژه نرال خوی پیاویکی گه مژه دیار ببوو، له زه تینکی تاییه تی له ته ماشا کردنی نه خوشه کان ده بینی. من له میژه سه رنجمداوه که گه مژه کان کاتنک سهیری شیتیک ده کهن له زه تینکی بیوینه ده بینن، خوشحالی و ئاسوو وه گیان به جورینکی به رجاوه زیادده کات، پینکه نینیان در زیو و پر مه بستی خراپه، هیچ سوز و به زه یه کی راستیان به رامبه ر ئه مرفه به سته زمانانه نییه، که لیتیان ده بروانن هه است به سه رکه وتن و نیعمه تینکی گه وره ده کهن، هه ستدکه ن به ودها ئه وان گه مژه ن و شیت نین، خودا چاکه یه کی گه وره ده ره هق کردن و ژیان منه تینکی گه ورهی ناوته مل. هه ستمکرد ژه نرال ئه مجاهه به چاویکی جیوازتر و به دیدی پیاویک که هاتووه تو زیک دلی خوی به دیمه نی ئه نه خوشانه خوش بکات، ته ماشاده کات. لیسته که ورده ورده ئاما ده ببوو. نه قیب هاته به رده می ژه نرال و سلاویکی سه رباری مه حکه می بو کیشا و گووتی «گه ورهم هر سه دناوه که دیاریکراون. ئیستا گه ر فه رمان بفه رمدون، جیایان ده که ینه وه و ده که وینه ری». ژه نرال بیئه وهی سلاوی بستینیت وه، به لا لووتیکه وه گووتی «دهی پله بکه و جیایان

بکهرهوه». هستمکرد ژنرال حورمه‌تی شیته‌کانی زورتر لایه تائهم نهقیبه‌ی بهردهستی... و هابوو و هک له ریزبه‌ندی پله‌وبایه‌کاندا، شورهی بیت ئهفسه‌ریتکی بالا به شتیک له ریزهوه له‌گهل بندهسته‌کانیدا بدويت. نهقیب به کورجی و ملکه‌چیه‌کهوه که جیاوازبwoo له دهنگ و پوخساری پیشینه‌ی کاتیک لیره له‌گهل ناخوش و چاودیر و فه‌رمانبه‌راندا دهدوا، به زه‌لیلیه‌وه گووتی «هه‌ر ئیستا گه‌وره‌م».

له کاتی خویندنه‌وهی ناوه‌کاندا بیده‌نگیه‌کی قورس بالی به‌سهر هه‌موو مه‌یدانه‌که‌دا کیشا. ئهوانه‌ی ناویان ده‌خوینرايیه‌وه ده‌هاتنه ده‌رهوه بۇ سەر پیزیکی نوی که من و زه‌هاو و دوو چاودیر پیتکه‌وه پیکمان ده‌خستن. هه‌رسه ناوه‌که خوینرايیه‌وه، میرئه‌ودال نه‌وه‌دویه‌که‌مین ناویبوو، بەپهله جیگای خۆی هاته ده‌رهوه و خۆی خسته ناو ریزه‌کهوه، زل و گوب سوور و پر له جوله بە نیگای مندالیکه‌وه بە گه‌وره‌یی لە دایک بیوبیت سه‌یریکی خوشحالانه‌ی منی کرد و بە ده‌سته‌سپریک عاره‌قهی نیوچاوانی سری و بۇم پیتکه‌نى ... زور له میزبwoo نه‌مدبیوو واگه‌ش پیتکه‌نىت. نهقیب وردەکاریه‌کی زوری لە هەلبازاردىنى بەتالیونه‌که‌دا بە خەرج دابوو، بە بىرواي من باشترين و بەتواناترين كەسەکانى هەلبازاردبوو، زوربەيان لە بىروى تەندروستتىيەوه ساغ و لە بىروى دەرروونىيەوه لەوانى تر جىنگىرتر بۇون. هېزەكەمان بەشىك بۇو لە هېزىكى گه‌وره‌تىر كە بەتالیونى شەشەمى ئىشيان پىدەگووت، ئىتمە فەسىلى سېيھەم بۇوين. وەك دواتر زانىم سەرچەمى بەتالیونه‌کە لە هەزار كەس پىنکەھات، لە دە فەسىلى جیاواز كە كاريان ئەوهبwoo بەدرىزايى پايىز و زستان خەندهك لىپىدەن، حەشار دروستىتكەن، تونىلى نەھىنى بکىشىن، بىنکەي سەربازى دابىمەززىتن، ژىرزەمەنى قايم بۇ هەلگرتى تەقەمنى چىيىكەن. نهقیب نەجات دواتر بە منى گووت «ئەم جىگايانه‌ی دروستىدەكىرىن، دەبىت دوو سېفەتى گه‌وره‌يان تىدابىت، يەكەم وەك خەتىتكى سەرەكى بەرگرى تەماشابكىرىن، دىوارى يەكەمىي هېزىكى

ئاسنین که دنلاوار دهپاریزیت، چونکه هیلى دووهم تەنبا دواتر و به دووری پەنجا کیلوەتر بەرقە راردەبیت. بەلام ئەم جىگايە دەبیت وەك بنكىيەكى گەورەش وابیت بۇ پەلاماردان، دەبیت ھەموو پىداویستىيەكانى ھېرىشىكى سەرکەوتتو لە خۆ بگرىت. ئايى سەركەرەكەنمان بېرىارى چى دەدەن، كەس نازانىت، كىن سەرەتا ھېرىشىدەكەت كەس نازانىت، ئىمە لىرە ھەموو سەربازىن، ئىستا ئىيە فەسىلىنى سوپان، راستە تو مۇچەكەت ھەر لەسەر وەزارەتى تەندروستىيە، بەلام كۆي ھىزەكە بە ئەركىكى سەربازى دەردەچىت. ئەم شۇينە ئىمە دروستىدەكەين دەبیت بۇ ھەموو مەبەستىك دەستبدات، بۇ بەرگرى، بۇ ھېرىش، بۇ رۇزانى ئاشتىش».

ئىشىكەرەكەنمان يەك لە دواي يەك لە پىتىج بىزى درېئىدا بىنخىست. لە رۇزانى پىشىوودا نەقىب شىتىك لە نەزم و دىسپلېنى سەربازى فيرى ھەمووان كەدبۇو. ئەفسەر كان بەو جۈرەن، بۇ ھەر كۆننەك بچىن ياسا و پىورىسى خۇيان دەبەن. كە باڭگەيشتى ناوهەكان تەواو بۇو، كەم كەم چاودىرەكان ئەوانى دىكەيان گىتىرايە و بۇ قاوشەكان. دەبۇو دواي ئەوان ئەم سەد كەسەش بگەرىنە و بۇ ژۇورى و جانتاكانىيان لە ماوهى كاتىزمىزىكدا ئامادەبکەن، لە بەشى كەرسەتە و كەلۋەل ھەموو فلچە و دەرمانى دان و سابۇنى خۇشتىن و كەرسەتەي پىشتاشىنيان وەرگرت. من و زەھاو لە مىزبۇو جانتايەكى گەورەمان پىتچابۇوە و كە زۇر شىتى گرنگى تىدا بۇو. لە ناكاوا يەكتىك لە ناو بىزىدەكان و كە خەرىكى گەران وەيەكى نارىك بۇون بۇ ژۇورە و هاوارىكىد «ھەنى مىستەر گرينىڭك، ھەنى... زۇرم پى ناخوشە دەرپۇت. لىرە زۇر بىرتدەكەين». من سەرم بەرزىكەدە و بىنیم ھەموو گورەپانەكە پىتكە وە ئاۋپىان داوهەتە و سەيرى من دەكەن. يەكتىكى تر لە جىگايەكى ترە و هاوارىكىد «ئا بەراسلى، زۇرت بىردىكەين، مىستەر گرينىڭك، قەت لە بىرەت ناكەين». من چاوم پې بۇو لە ئاۋ، نەخۇشەكان لە گەل ھەموو لاقرتى و گالىتە جارىيەكدا دەيانزاتى من غەمخورىيان. يەكتىك لە

کوچبهرانی چیا بی پرس و موله‌تیک، دهنگی به رزکردهوه و گووتی «ئیمه زیاتر پیویستمانه، ئیمه زیاتر... واز له مستهر گرینفوک بھیتن، تازه له گھل ئیمه‌یه». نه قیب یوکسەل زەردەخەنەیەکی گرت و گووتی «تو خوشبەختی ... تو پیاوینکی بەخته‌وهری». من چاوم پر بوبوو له فرمیسک و به ئەسپایی گووتم «منیش زور بیریاندەکەم».

مامم به خۆی و چاویلکه و دەستکىشە سپیبەکەیەوه و دەستابوو، قیافەتى پسپۇرىكى بەرزى دابۇوه خۆی و سەیرىدەکردىن، هېچ ھەستىنگ يان نىشانەیەکى تايىبەتىم لە روخساريدا نەخويىندەوه. دەيزانى ئىستا پاسەكان دين و بۇ چەندىن مانگ دەچىن بۇ چياكان، بەلام وادەرنەدەكەوت كە بىيىن و نەبىيىنى من شتىنگى گەنگ بىت، بە پىچەوانەوه نىگائى غەريبەيەكم تىدا بىىنى كە سەيرى تاقمىنگ غەریب دەكەت كە دەچىن بۇ گەشتىنگى دوور، نە خۆی و نە دكتور جاهدار وەك دوو سەرپەرشتى ئەم نەخۇشانە، مالاوايىه‌كى راستەقىنه يانلى نەكىردىن، هېچ جۇرە پىرد و پەيوەندىيە‌كى زىندۇوم لە نىوان ئەم دوو پىاوه و ئەم مرۇققە بەدەختانەدا نەبىنى، كە قەدەر فەيىدابۇونە ئەم نەخۇشخانەيەوه. من دەبۇو بەر لەھى بەتالىقۇن خۆی ئامادەبکات و پاسەكان پىپىن، لىستى ھەموو ناوهکان و نوسراوهکان ئامادەبکەم و ھەندى كارى ئىدارى و ياسايىي جىبىچىكەم و دواتر ھەموو بەلگەنامە و نوسراوه رەسمىيەكان بۇ دواھەمەن ئىمزا بخەمە بەر دەستى مامم . دواي نزىكى سەعاتىك تەواوى نوسراوهكانتىم لە بەرپىسى بەشى ناوخۇي خەستەخانەكە وەرگرت و خستمنە دوو توپىي فايلىكى تايىبەتىيەوه، لە سەر زۇربەي نوسراوهکان بە پىتىكى ئەستۇور نوسراابۇو «باھەت: ناردىنى نەخۇشەكان بۇ پشۇوەيەکى چەند مانگە لە ناو سروشتىدا». ناونىشانەكە درق و شىواندىنگى گەورە بۇو، گەرچى مرۇققى تۈرەدەكىرىد، بەلام من ھەر ئازام و لەسەرەخۇ بۇوم و ھېچم نەگووت. ھەموو كاغەزكانتىم بە سەفتەكراوى خستە بەر دەممى مامم كە ئىستا خۆی و جاهدار و ژەنرال

قهقهانی له نوسینگه سرهکی دانیشبوون و به گرمی چیرقکیان ده گیرایه و پیده که نین. من به نه زاکه تیکی زوره و له ده کامدا و نوسراوه کام خسته به رده ستی و بیشه وهی بوهستم گووتم «مامه، زه حمهت بکیش و به یه کیک له مالی ئیمه بلی، پالتقیه کی رهشی چه رم ههیه بیهینن بوئیره تا له گه ل پوستی هفتانه دا بینینن بوم، به لکو بگاته دهستم، باوه رده که م اوهیه کی تر سره ما دهست پیپیکات». ئهو وه لامی نه دامه وه. به وردی سهیری نوسراوه کانی کرد و له چوار تا پینچ جینگادا ثیمزایکرد و دایه وه دهستم و به ئه سپایی گووتم «ئاگات له خوت و نه خوشە کان بیت». منیش به ئه سپایی سرم له قاند و گووتم «ئاگام لیيان ده بیت». ئینجا زور به ئه سپایی چرپاندی «دلنیام تو كەسینکی گونجاو و شایسته یت بو ئەم ئیش». منیش به ئه سپایی گووتم «بەلی مامه، منیش واھسته ده که...» ههسته ده که ئەم بهسته زمانانه پیویستیان به منه. له شوینی خوی ههستا و دهستیکی سووکی خسته سره شام و گووتم «دلنیام کە دەگەریتە وه بوبیت به كەسینکی تر، بوبیت به پیاویکی تەواو». من قوول سهیر مکرد و گووتم «بەلی مامه». دەنگی خۆم وەک دەنگی زەھاو هاتە بەر گوی کاتیک بە من دەلیت «بەلی گەورەم». به ملى كەچ و سەری نەوی و نیگای شۇپە و گووتم «مامه، ويستم بەر لە وە بىرۇم شتىکى تەرت پېپلىم». بە هەيمىنیيە و پوانى و گووتم «بىلەن رېتىوار، بىلەن، قىسە بىكە». گووتم «ئىستا دەتوانم وەک جاران خەونى ئەوانى تر بىبىن». سەيرىنکى كورتى كردم و سەيرىنکى ئەوانى دى كرد و گووتم «لە كەيە وە؟» «دووشە وه مامه، تەنیا دوو شەوه». دهستیکی خسته سەر شام و گووتم «بىرۇ با دوا نە كە وىت... با دوا نە كە وىت». نە مزانى هەوالە كەم چى شتىکى تىدا دروستىكىد، كاتى تەواوم نە بوبو لىنى بىرۇانم و شتىکى دى لى بېرسىم، تەنیا گووتم «تكايى مامه، تکايى جەنابى دكتور جاهدار، هەم ئاگاتان لە خوتان و هەم ئاگاتان لە نە خوشە کان بیت». جاهدار لە ژىر چاولىكە كەيە و تە ماشايىكىد و جە

له زهرده خنه کی بیمانا هیچی نه گووت. به لام ژه نرال به پیچه وانه وه هستا و هاته پیشی و گووتی «کورم پیویستیت به باوه شیکی گرمه»، پیش ئوهی برویت دلنيام پیویست به باوه شیکی گرمه». باوه شی پیدا کردم و گووتی «بیرت نه چیت خوت و هاوریکانت له هر جینگایه کدا ماندو ببوون، سروددی دیلاوار ئهی سه رزه مینی شیران بخوین، هیز و تینتان تیده گه ربته وه دلنيابه، دلنيابه. من خوم به سه رمدا هاتووه و دهزانم چ کاریگه ربیه کی روحی ههیه. ئومیدی سه رکه و تینکی گه ور بق تو و بق هه موو هیزه که دخوازم و سه ربه رز بیت دیلاوار به ئیوه وه». ویستم بلیم جه نابی ژه نرال من حه ز به و سروده ناکه م، به لام هستمکرد له وه غه مگین و لاوازترم بتوانم هیچ بلیم. سوپاسنکی ئه سپاییم کرد و مالاواییم لیکردن و هاتمه دهه ری. تاکه شتیک له و ساته دا له هوش و خه يالمدا نه بتو و ئوه بتو، ئوه دواجار بیت من مامه سیام ببینم.

له ویادا هه ستم به سه رمایه کی زورکرد، هه ستمکرد ژیانی پیشووی من لیره دا ته او ده بیت و جاریکی تر ناگه ربیمه سه ر دوخی جاران و زینده گی دیرینم. چیتر مامه سیام ته نیا غه ربیه یه ک بتو بق من، که سیک بتو که له ماوهی چهند هه فته یه کدا هیند له یه ک ترازا بیوین، ویران بیوونی دونیاش نهیده توانی بمانلکینیت وه به یه که وه.

له یادم نییه چون سواری پاسه که بتووم، هیند دهزانم من دواکه س بتووم و له پیشی پیشه وه، نزیکی شزفیره که جینگایه کم بق دیاریکرا بتو. زه ها و جانتا و توره که ای کتیبه کانی منی له گه ل شتە کانی تردا بارکر دبتو. نه قیب و پاسه وانه کان له دوو جینبی سه ربا زیدا له پیشمانه وه ده رچوون و ئیمه ش له دوو پاسی گه ور دا دوایان که و تین. تا ئه و کاته هه موو ژیانم ته نیا له دیلاوار دا بر دبتو و سه ر. یه ک دوو جار له گه ل سه ریانی قوتا بخانه دا هه ندی له گوندہ کانی ده روبه رم بینبیوو، به لام ئاواتی ژیانی پاسته قینه م له

ئامیزی چیاکاندا، له و شوینه عاسى و سەختانهدا كە لە مەنالىيە و چىرۇك و ئەفسانەم دەربارەيان دەبىست، تا ئەمۇق ئەستم و بىشاكام بۇو. ئىستا كە دەبۇو بېم بۇ چیاکان لە بارودۇخىكى باشدا نەبۈوم. دەمزانى ئەمە سەفەرىنگ نىيە بىرۇم و وەك خۆم بگەرىمە و، سەفەرىنگ سەختە، هەستم بە بەرپرسىيارىتىيەكى گەورە دەكىد بەرامبەر بەم مەرقانە. ئىشکەرەكانمان لە تەمەنى جىاواز جىاوازدا بۇون. ھەلبەت ھىچ يەكىنیيان زور بە تەمەن نەبۇون، نەقىب كەسانىيکى ھەلىۋاردىبۇو زۇرىنەيان بە توانا و بەھىز و سەرەحال بۇون. پالىدايە و، هەستم بە ماندووبۇونىيکى گەورە كىرد، بە ئىشىكى توند لە ھەموو جومگە كانمدا، پاسەكە ھىشتا لە دىيلاواردا بۇو كە ھەستمكىد زۇر نائومىتىم. ئەو سەرەتاي سەرەتا بۇو. دلىبابۇوم لەم شەوهە تا كاتىكى ترى دىيارى نەكراو، پشۇو لە ڙيانمدا وەك ئاواتىكى دوورى لىدىت.

### ۳۳

دهزانم ماوهیه کی دریژه به چیاکاندا دهروین، ریگاکان زور خراپن، شهقامی دارپخاوى گل که باران و توفانی سالانی پیشواو که نال و کهندبی تیا هـلکهندون ... هـورازی بینکوتایی ... لوفهی ترسناک که پاسه دریژه کان به سـختی و هـیوریه کی زور دهـتوان بـیانـبرـن ... لـیـژـبوـونـهـ وـهـیـ کـتـوـپـرـ وـ بـهـرـبـهـسـتـیـ پـهـیـتاـپـهـیـتاـ. لـیـرـهـدـاـ بـهـ ئـاسـانـیـ دـهـتـوـانـمـ ئـهـ وـ رـاستـیـهـ بـبـیـنـمـ، کـهـ سـرـوـشـتـ تـاـ جـوـانـتـرـ بـیـتـ دـرـتـ دـهـبـیـتـ. لـهـ نـیـگـایـ يـهـکـمـداـ جـوـانـیـ چـیـاـ وـ مـلـهـ وـ کـیـوـهـ بـهـرـدـینـهـکـانـ سـهـرـسـامـمـدـهـکـنـ، بـهـلامـ تـرـسـیـکـیـ نـهـیـنـیـ لـهـ دـلـمـدـایـهـ کـهـ ژـیـانـ لـهـ ئـامـیـزـیـ ئـهـمـ سـهـخـتـیـ وـ بـهـرـدـهـلـانـ نـاـکـوـتـایـهـداـ ئـاسـانـ نـیـیـهـ. کـهـ مـرـوـفـ بـهـ رـیـگـاـوـهـ بـیـتـ بـوـ کـارـیـکـیـ لـهـمـ جـوـرـهـ نـاتـوـانـیـتـ چـیـژـ لـهـ جـوـانـیـ بـبـیـنـیـتـ. بـهـ پـیـچـهـ وـانـهـوـ لـهـ کـاتـانـهـداـ منـ رـقـمـ لـهـ جـوـانـیـهـ، هـسـتـدـهـکـمـ وـهـکـ ئـامـیـرـیـکـیـ قـورـسـیـ ئـهـشـکـهـنـجـهـ وـهـهـایـ، جـوـرـهـ شـیرـینـیـهـکـهـ کـهـ پـیـشـ گـیـانـکـیـشـانـ دـهـخـوارـدـیـ مـرـدوـوـانـ دـهـدـرـیـتـ.

به دریژایی سـهـفـهـرـهـکـهـ، هـمـوـوـانـ بـیـدـهـنـگـ وـ خـامـوـشـنـ. هـیـچـ شـتـیـکـ یـانـ نـیـشـانـیـکـ هـهـسـتـ پـیـنـ نـاـکـهـمـ پـیـمـ بـلـیـ ئـیـمـ لـهـ پـاسـیـکـیـ پـرـ لـهـ خـلـکـیـ نـهـخـوـشـدـایـنـ. چـهـنـدـ جـارـهـلـدـهـسـتـ وـ بـهـسـهـرـیـانـداـ دـهـگـهـرـیـمـ، دـهـسـرـیـ کـاغـهـزـ دـهـدـهـمـ بـهـ هـنـدـیـکـیـانـ، لـهـ دـوـخـیـ دـهـرـوـوـنـیـ وـ تـهـنـدـرـوـسـتـیـ هـنـدـیـکـیـانـ دـهـپـرـسـمـ، هـمـوـوـ هـیـمـنـ وـ تـاـ ئـهـنـدـازـهـیـهـکـ خـهـوـلـوـوـنـ. هـنـدـیـ دـهـرـمـانـیـ ئـارـامـکـهـرـهـوـ وـ

خهولیخه رم پنیه، تا له کاتی پنیستدا به کاریان بهینم، به لام پیناچیت که سپنیستی به داروی ودها ههیت. هندیکیان ده پرسن «مسته گرینوک چهند له ولیه ده مینینه وده؟». من توند دهستیان ده گرم و خهندیه که ده گرم و ده لیم «نازانم، به لام هر چهند بیت پیکه وهین، ئاگامان له یه که ده بیت». هندیکیان له کاته وهی سواربووین خه و تونون، هندیکیان ته نیا سه بیری ده رهه ده که ن و چاو ناتروکینن، يه کیکیان جار جار توند ده کیشیت به پشتی کوشنه کهی به رده میدا و دک ئه وهی داخلی شتیکی له ده ستچوو بخوات، يه کیک له پشتی پشت وهی پاسه که دا ته نیا دانیشتووه و به بیده نگی ده گری، به لام من ده ترسم بپرسم بق ده گریت، يه کیکیان ده یه ویت بر شیته وه و من زه رفیکی تایبه تی ده ده منی تا بتوانیت له ناویدا بر شیته وه. يه کیکیان که لهش و لاریکی و هرزشی جوانی ههیه، هه موو به «عیمادوک» بانگیده که ن ده پرسیت «مسته له و باوه ره دایت، ئه مرق دوژمن بیینین؟». من ده لیم «نا ... نا ... دوژمنی چی. دوژمن دووره له ئیمه». نامه ویت که س بترسیت، به لام ده زانم هیمنی و بیده نگی ناو پاسه که بشینکی په یوه ندی به و ترس و چاوه روانیه وه ههیه که هه مووان تییدا ده ژین. به شی زوریان ئه م سه فرهه و دک جوریک له راکردن له ژیانی پیشوویان ته ما شاده که ن، هه ستد که م هندیکیان ته نیا له بیمارستانه ده روونیه که و درندیه یی چاودیره کان و شیوه دوزه خناسای ژیان له ولیه دلهاتوون. دل نیام پوژانی داهاتوو باشتر و نزیکتر هه موویان ده ناسم. سه رجه می پاسه که و دک که شتیه ک دیته به رجاوم له ئاویکی به رین و بیسنووردا به ره دو رگه کی دوور بروات که ژیانیکی ته لیسم اوی و جیاوازی له سه ره.

سه عات چواری ئیواره ده گهینه شوینی کوتایی، ته ختانیه کی ته لبه ندکراوه له قه دپالی چهنده ها چیا و به رزایی به ردين و عاسیدا. له ناو ته لبه ندکه دا ته نیا خانوویه کی گهوره ههیه که پیند چیت کوشکی پاره داریک بووبیت و سوپا کری بیتی یان دهستی به سه ردا گرتیت. کوشکه که

دیکوریکی دهرهکی قهشنهنگی ههیه، زیاتر له مال دهچیت تا وهکوله بنکهیه کی سهربازی، دواتر دهزانم که ئهوى جینگای حهوانهوهی ئهفسهره گهورهکانه دهمنیک له شارهوه دین یان له چیاکانهوه داده بهزن. له پشت و له لای راستی کوشکه که دهیان چادری خاکی هلهلدارون و سهربیان به توری گهوره داپوشراوه و زوربهیان هندی لق و گهلای به سهربدا پهخشکراوههوه. نهقیب یوکسەل دیته بهردەرگای پاسەکه و له کاتى دابهزیندا يېك يېك فەسیله که بەسەردهکاتهوه. دەستدەختاتە سەر شانى من و بۇ يېکە مجار بەزمانیکى دۆستنانە دەلیت «ئىئىرە نىشىتە جىيەکى كاتىيە بۇ ئەمشەو، سبەی دەبىت چادرەكان بگوازىنەوه بۇ كامپى تايىھتى خۇمان».

نازانم کى چادرەكانى هلهلداوه، بەلام هەر كەسىنکە كارىنکى جوانى كردوه. ناو چادرەكان بە جۈرىنکى گونجاو راخراون، هەر چادرىك و بۇ خەوتىن و پشۇرى دە كەسىنکە دەست دەدات. نهقیب دەلیت «چەندەها فەسیل لە پىش ئىصەوهن، زۇر لە پىش ئىصەوهن. هەندىكىيان دوو ساله لە چیاکان ئىشىدەكەن، ئەم چادرانە حهوانگای كاتىين، ئهوهى دىت یان دەگەرىتەوه دەتوانىت لىرەدا پشۇويەك بىدات». هىزىزەكەمان ھەم برسىيەتى و ھەم شەكتى پىگايە، لەسەعاتىكدا ھەم نان دەخۇن و ھەم پشۇودەدەن. من و زەھاۋ بەتەنبا لە چادرىنکى بچوڭدا دەمەتىنەوه. نهقیب یوکسەل ھەر زۇو خۇرى لە كوشكەكەدا وندەبىت و تا سبەی دەرناكەويتەوه، لەھى مولازم جەنگىر و چەند سەربازىك دەردەكەون. جەنگىر بەرپرس و ئەفسەرى چاودىرى ئەم شوينەيە. لەو كاتەوهى ئىمە هاتووپىن، خۇرى و بەردەستەكانى ھەمىشە لە هاتوچۇدان، ئىشى ئەوانە پېشوازى لە ئىتمە بکەن و پشۇرى ئەم شەومان بۇ دابىنېكەن. من تا كەوتى تارىكى دووجار بەسەر چادرەكاندا دەگەرىم و دلىنادەبم كە ھەر كەس شوينى خۇرى هەيە، تكا دەكەم ئارامى و ھېمىنى بپارىزىن. ھەموو بە جۈرىنک لە جۇرەكان سەرسام و چاوهپروان. پېشتر كەسىان ڙيانى ڙىر چادرى نەبىنېو، هەندىكىيان خۇشىبىن و ھەندىكىيان

به دین، من خوم هستده که م پیویستم به پشووه. دواى نه مانی روناکی و داگیرسانی دینه مويیه کی بچوک، هندی گلوبی کز و زهرد له ژیر چادره کاندا رو شنده بنو، زور نابات که بیده نگیه کی گهوره بال به سه ر جیگاکه دا ده کیشیت و جگه له ده نگیکی زور خه فه و خنکاوی دینه موكه، که پیده چیت له جیگایه کی دور لیزه و ثیسبات هیچی دیکه نابیستم. هندی جار به جوریکی دور لیه ک و پچر پچر حمه پیویستم به پشوویه کی دریزه، بیده نگی پادشاهی ئه م جیگایه. من گرچی پیویستم به پشوویه کی دریزه، به لام دمه ویت ماوهیه که له تاریکاییه که دا بمینمه و. ده زانم هیشتا زووه به ته نبا بکه ومه رینگا بو چیاکان، به لام هستنکی سه یرم به بال سووکی و ئارامی ههیه. ئیستا سه نته ره که و دیلاوار زور دور دور دینه پیش چاوم. مانگ ده بینم به هیمنی له گوشیه کی ئاسمانه و دیاره، مانگیکی هیمن و غه مگین و خه والوو که هست ناکه م هیچ په یامیکی دیاریکراوی پی بیت، مانگیک که زیاتر له جوره جانه وه رینکی بیناک و گیز ده چیت که باریکی قورسی له سه ره، که ده بیت هه موو روزیک له م سه ری ئاسمانه و بیبات بوئه و سه ... پیده که نم، سه یریکی ژیر چادره که ده که م و ده بینم زه هاو له ئیستاوه خه و تووه. دهوریکی تر به دهوری کامپه که دا ده سوریمه و، گویم له دهنگی رادیویه که که جوره موزیکیکی هیندی په خشده کاته و، دهنگه که له یه کیک له په نجهره کانی کوشکه که و دینت. بیرده که مه و که ده بیو پیش ئه وهی به ره و چیاکان بیتم سه رینک له پروفسور به هنام بدەم. به لام بیر مده که ویته و که ئه و روزانه دوایی چهند سه رقال بیوم، به جوریک نه متواتیوه جاریکیش چیه دابه زمه ناو دیلاوار. نزیکی مانگیکه، جگه له و شه و سه یرهی مهیدانی ماسی فروشہ کان، سه نته ری دیلاوارم نه بینیوه... ئیستاش دهست پیکردنی ژیانیکی تازه له م جینگا دوره دا، بیشه وهی که س چاوه پوانمیکات یان من چاوه روانی که س بم. بیر له سایات ده که مه و، بیر له گریانه که هی ده که مه و کاتیک ئه و راستیه هی بو در کاندم که منی خوش

ناویت. خهندیه کی گهوره دهپه ریته سه روم، له دلی خومدا دهلم «ج خوشبختی و بارسونوکیه که کهس خوشی نه ویت، ج نیعمه تیکی گهوره یه هه مووان فهراموشتبکن». له خوم ده پرسم «ئاخۇ شوویکردىت، ئاخۇ بەخته وەر بىت، ئاخۇ جار جار من بە خەيالىدا تىپېرم؟». هەناسە یەک ھەلدە کىشىم و دەلمىم «ئىستا من لەم شەوهدا و لەم جىگايىهدا بىنىت، ئاخۇ چى بلىت؟». كەمىك بە دەنگى بەرز پىنده كەنم و دەلمىم «ھىچ... ھىچ بىگومان ھىچ نالىت. دەلىت لە بەر ئەم عەقلەت عاشقت نەبۇوم». پېر بە سىئەم ھەوايە کى ساف ھەلدە مىژمۇر و دەلمىم «مىستەر گرىينۆك، ئەمە ژيانىتىكى تازە یە، زۇر تازە یە». لەگەل ھەموو شتىكىدا خۇشحالىم، نائۇمىدىم و خۇشحالىم. دەزانم رۇۋانى زۇر سەختمان لە پىشە، بەلام ئەوهى شتىك لە بۇونمدا دەجولىت، ئەوهى دەتوانم يارمەتىيە کى بچوکى ئەم مەرفقانە بىدەم، بەخته وەرمەدەكتە.

بۇ رۇۋىزى دوايى سواردەبىن و بەرھو جىگايىه کى دوورتر لە دىتلاوار و نزىكتىر لە سىنور دەرۇين، ماشىنىتىكى بارھە لگىرى سەربازىي گهوره لە بىشمانەن وە دەروات. رۇو لە ھەرىمېك دەكەين گەلەنگى شاخاوى و سەخت دەنۇينىت، لە جىگايىه كىدا كە نىو سەعات لە شوينى يەكەممان دوورە دەوهىستىن، دەبىت ھەموو رۇۋەكە خەرىكى تەختىرىدى زەھى و جىڭا خۇشكىرىن بىن بۇ ھەلەنانى چادرە كانمان. يۈكىسىل رۇوه تورە و جىدىيە کى خۇرى وەردە گرىيە وە، ئىشىكەرەكان بە ھيمەت و ئازايەتىيە کى زۇرە وە كاردەكەن، من و زەھاول لە سەر بەردېكى گهورە لە ناو ياتاغە كاندا دادەنىشىن و سەيردەكەين. دەمە وىت بچىن و كۆمە کى فەسىلە كە بکەين، بەلام دەترىسم دواتر ئەوه وەك شتىكى ھەميشە يى وەربىگىرىت و بەردەوام چاوهە روانى يارمەتى ئىمە بن. ئىمە وەك تىمېكى تايىھەت بە ئارامى دەرۇونى لېرەين.

نامه ویت ئەو سیفته له دەستبىدم و هېچ كەس جۇرە وەزىفە يەكى دىكەمان بىاتى. من كىتىپنىڭ دەرىھىناوە تا لەسەر بەردەكان پالىكەم و بىخۇيىتمەوە، خەرىكى ھەلدانە وەي لەپەرەكانم كە زەھاو له تەنیشىتمەوە دادەنىشىت و دەلىت «ھەموو ئەم چىايانەم بىنىيە». بە گومانىكەوە سەيرىدەكم و هېچ نالىم، ئەو دەلىت «زۇر پىنگا دەزانم كە كەس نايازانىت». دواجار دەپرسىم «ھەستەكەيت هېچ سوودىكى ھەبىت؟ ئەو پىكايىھى تو دەيانزانىت...» هېچ سوودىكىان ھەيە؟». زەھاو خەندەيەكى گەورە دەگرىت و دەلىت «نا... چوزانم، گەر وىستت رۇزىك دەتبەم». من دەپرسىم «بۇ كۆى؟». بە ھەمان زەردەخەنەوە «بۇ مەمد حەسار؟». بە سەرسامىيە و سەيرىدەكم و بە گومانە وە دەلىم «چۈن بۇ مەمد حەسار؟». زەھاو دەلىت «لە لەپالى ئەم چىايە و پىكايىھى كەھىيە تا ناو مەمد حەسار دەپروات». رووى تىدەكەم و دەنگى نزمەدەكمەوە و بە ترس و سەرسامىيە و دەپرسىم «دەلىت چى؟ مەمد حەسار شارى دوژمنە، گىنگىرىن جىكايىانە. تو قەت چۈويت بۇ ئەوى؟». سەيرىمەدەكتەن و دەلىت «چۈرم». «خوداي گەورە چۈن؟ كەى چۈويت؟ بۇ؟». سەر دادەنەوەنەتىت و دەلىت «گەورەم، پىكايىھى نەھىتى ھەيە، لېرەوە تا ناو مەمد حەسار دەچىت. زۇر نەھىتىيە، تەنیا ھەندى قاچاغبەر دەيزانىن، بە كىتو و دۆلەي وەها سەختدا تىدەپەرىت، مەگەر خوا بىزانىت. هېچ كەس نايازانىت و ناتوانىت پىا بىرروات، دەبىت ھەموو پىنگاكە بىزانىت، ئەكىنە وندەبىت، ئىتر خوا نەبىت كەس ناتدىزىتەوە لە وىتىو بارى قاچاغم ھىتىاوه، ھەندى جارىش لېرەوە بارم بىردو، ئەوە قانۇنى قاچاغبەرىيە». دەپرسىم «كەواتە تو دىزمەن بىنىيە. پىتم بلى لە چى دەچن... وەك ئىتمە وان، يان چۈن؟». زەھاو كە زۇر كەمدووە كەمىك بە سەرسامى سەيرىمەدەكتەن و دەلىت «وەك ئىتمە وان، وەك ھەر بەشەرىكى تىرن كە خوا دروستىكىرىتىت». «دەزانم، مەبەستم ئەو نىيە، دەلىم زۇر پەقىان لە خەلکى دىيلاوارە؟». زەھاو شانى بەرزىدەكتەوە و دەلىت «نازانم.

لهوانه‌یه. پرسیاری وام لى نهکردون». دهستدخده‌مه ژیر سه‌رم و ده‌لیتم «ترسایت که چوویت؟». سه‌یرینکمده‌کات و سه‌ر راده‌وهشینی و ده‌لیت «له قاچاغبهریدا هه‌ممو رینگایه‌ک ترسی خوی هه‌یه». «ئه‌ی پیتبلی، دهزانیت به زمانه‌که‌یان قسے‌بکه‌یت. دهزانیت؟». «بهلنی گهوره‌م، چون نازانم، ئینسان له‌سه‌ر سنوره‌کان هه‌ممو شتیک فیردده‌بیت، هه‌ممو زمانیک». دووباره سه‌رسام ده‌بمه‌وه پیتی و به دهنگیکی زور جیدی ده‌لیتم «لای هیچ که‌س، هیچ بشه‌رینک، هیچ روحله‌به‌رینک باسی ئه‌وه نه‌که‌یت. يه‌ک که‌س لیتله بزانیت که جارینک چوویت بؤ مه‌م‌دحه‌سار، ته‌واو، دلنيابه لى ده‌بیته‌وه». «بهلنی گهوره‌م، لای که‌س باسی ناکه‌م. به‌لام هه‌ستمکرد خوش نییه له توی بشارمه‌وه». «باشتکرد، ده‌ستخوش، منیش زمانی ئه‌وه دهزانم. به‌لام گه قسے‌بکه‌م خه‌لکی يه‌کس‌ه دهزانن له کتیبه‌وه فیربووم، من هه‌رچی زمانه له کتیبه‌وه فیربووم... نه مامؤستام ببووه، نه که‌س هه‌ببووه قسم له‌گه‌لدا بکات، ناخوشه وانییه؟». ئه‌و نازانیت من باسی چی ده‌که‌م، زه‌رده‌خنه‌یه‌کی گهوره ده‌گریت و ده‌لیت «بهلنی گهوره‌م».

ئه‌وهی له دیلاوار دوورکه‌وتبووینه‌وه، که‌مه ئارامی و دلنياییه‌کی زورتری پی به‌خشیبوو، ئه‌وهی ئیستا ئه‌م چیایانه‌ی ده‌بینی که پیتیان ئاشنایه، دلخوشی کردىبوو. من دووباره په‌رهکانی کتیبه‌که‌م هه‌لده‌ده‌مه‌وه و ده‌مه‌وهیت له بھر خوری ئه‌و به‌یانییه‌دا له ناو یاتاغ و باره جانتای به‌تالیونه‌که‌دا که‌مینک بخوینمه‌وه. ماوه‌یه‌کی کورت ده‌پروات و ئه‌و به‌رده‌وام سه‌یری ئیشکه‌رکان ده‌کات، هه‌ممو خه‌ریکی ته‌ختکردن و پاک‌ردن‌هه‌وهی جیگای چادره‌کانن له ورده به‌رد. له ناکاو ده‌پرسیت «گهوره‌م، ده‌توانم پرسیاریک بکه‌م؟». بیئه‌وهی چاو له کتیبه‌که‌م بتروکتینم ده‌لیتم «بپرسه زه‌هاو، بپرسه، چیت ده‌ویت بپرسه». به دهنگیکی که‌مینک دوودله‌وه ده‌لیت «بؤ به تو ده‌لین مسټر گرینوک؟». «له‌بئه‌رئه‌وهی من زور ده‌گریم». «تو کوا ده‌گریت. تو نابینم بگریت». «نا، من زور ده‌گریم، به‌س تو نامبینیت،

کاتنیک دهگریم که تو لهوی نیت». «بـلام گـهورهـم بـفـچـی دـهـگـرـیـت؟ من حـهـزـنـاـکـهـم بـگـرـیـت». «ئـاه زـهـهـاـو زـور تـورـهـمـدـهـکـات کـه بـهـرـدـهـوـام بـهـ گـهـورـهـم بـانـگـمـدـهـکـیـت، زـور ئـازـارـم دـهـدـات». «ئـاخـرـ منـ لـهـ مـنـدـالـیـیـهـوـهـ وـاـفـیـرـبـوـوم بـهـ هـهـمـوـوـ کـهـسـ بـلـیـمـ گـهـورـهـمـ، بـوـمـ تـهـرـکـ نـاـکـرـیـت». «ئـاخـرـ واـزـیـ لـیـبـهـیـتـیـتـ باـشـهـ، تـهـرـکـیـ بـکـیـتـ باـشـهـ، زـورـ منـ تـورـهـدـهـکـاتـ». زـهـهـاـو بـهـ غـهـمـگـیـنـیـ سـهـیـرـمـدـهـکـاتـ وـ دـهـلـیـتـ «چـهـنـدـجـارـ خـلـکـ بـوـوـهـ گـوـوـتـوـوـیـانـهـ پـیـمانـ مـهـلـیـ گـهـورـهـمـ، بـهـلامـ هـهـرـ وـهـکـ گـهـورـهـ لـهـکـلـمـداـ جـوـلـوـنـهـتـهـوـهـ. بـؤـیـهـ دـهـمـهـوـیـتـ بـهـ هـهـمـوـوـ کـهـسـ بـلـیـمـ گـهـورـهـمـ». منـ تـوـزـیـکـ وـهـرـزـ وـ تـورـهـ، وـهـکـ کـهـسـیـکـ نـاعـهـدـالـهـتـیـمـ بـهـ رـامـبـهـرـبـکـاتـ دـهـلـیـمـ «منـ وـامـ زـهـهـاـوـ، منـ وـامـ... منـ وـهـکـ گـهـورـهـ لـهـگـهـلـ تـوـ دـهـجـوـلـیـمـهـوـهـ؟». ئـهـوـ روـوـدـهـکـاتـهـ ئـهـوـلـاـوـهـ وـ دـهـلـیـتـ «تـوـ وـایـتـ گـهـورـهـمـ تـوـ وـایـتـ». دـهـمـهـوـیـتـ هـهـسـتـمـ، دـهـمـهـوـیـتـ تـورـهـبـمـ، بـهـلامـ هـهـسـتـدـهـکـمـ هـهـرـچـیـیـکـ بـکـهـمـ هـهـمـوـوـ نـیـشـانـهـیـ خـوـ بـهـ گـهـورـهـ زـانـیـیـکـیـ شـارـدـاـوـهـیـ کـهـ پـیـنـدـهـچـیـتـ تـاـ ئـیـسـتاـ لـهـخـوـمـداـ نـهـمـیـنـیـتـ. هـیـچـ نـالـیـمـ، بـوـ سـاتـیـکـ دـهـکـهـوـمـهـ گـوـمـانـیـیـکـیـ تـهـوـاـوـهـوـ لـهـ خـوـمـ، ئـیـسـتاـ هـهـسـتـدـهـکـمـ وـهـکـ هـهـمـوـوـ دـیـلـاـوـارـیـیـهـکـیـ پـهـسـنـ خـهـرـیـکـهـ پـرـدـهـبـمـ لـهـ کـینـهـ بـهـ رـامـبـهـرـ هـهـرـ شـتـیـکـ خـوـمـ بـیـرـبـخـاتـهـوـهـ، وـهـکـ هـهـرـ دـیـلـاـوـارـیـیـهـکـ پـرـدـهـبـمـ لـهـ تـوـانـایـ وـیـرـانـکـرـدـنـ، بـهـلامـ خـوـمـ دـهـگـرمـ، دـانـ بـهـ خـوـمـداـ دـهـگـرمـ وـ چـاوـانـمـ پـرـدـهـبـنـ لـهـ ئـاوـ... بـهـ دـهـنـگـیـکـ گـرـیـاـوـهـوـهـ سـهـیـرـیـ زـهـهـاـوـ دـهـکـمـ وـ پـیـنـدـهـلـیـمـ «سـهـیـرـمـکـهـ ... سـهـیـرـمـکـهـ ... لـهـ بـهـرـئـهـمـهـیـ پـیـنـدـهـلـیـنـ مـسـتـهـرـ گـرـیـنـؤـکـ». ئـهـوـ چـاوـهـ گـرـیـاـوـهـکـانـمـ دـهـبـیـنـیـتـ وـ بـهـ سـارـدـیـیـهـکـهـوـهـ دـهـلـیـتـ «بـهـلـیـ گـهـورـهـمـ». «نـابـیـنـیـتـ منـ لـهـوـ لـاـواـزـتـرـمـ، بـتـوـانـمـ نـاعـهـدـالـهـتـیـ بـهـ رـامـبـهـرـ کـهـسـ بـکـهـمـ». بـهـ گـوـمـانـهـوـهـ سـهـیـرـیـ فـرـمـیـسـکـهـکـانـمـ دـهـکـاتـ وـ دـهـلـیـتـ «کـهـسـ نـیـیـهـ ئـهـوـنـدـهـ لـاـواـزـ بـیـتـ، نـهـتـوـانـیـتـ نـاعـهـدـالـهـتـیـ بـکـاتـ».

دواـتـرـ هـیـچـ قـسـهـنـاـکـهـینـ، هـیـچـ هـیـچـ. منـ کـتـیـبـهـکـمـ دـهـخـهـمـ سـهـرـ سـنـگـ وـ لـهـ ژـیـرـ خـوـرـهـکـهـداـ دـهـخـهـوـمـ وـ زـهـهـاـوـ بـهـ بـیـنـدـنـگـ سـهـیـرـیـ ئـیـشـکـهـرـکـانـ دـهـکـاتـ.

تا ئیواره هەممو کەمپەکە جىگىر دەبىت. هەممو ئىشىكەرەكان پىكەوە پازدە چادرەلەدەن، راچەرى دەخەنە ناو، ژمارە دەدەن لە چادرەكان، ئىشىكەرەكان بەسەر جىڭاكاكاندا دابەشىدەكىن، ياتاغەكان دەبرىنە ژىز چادرەكانەوە، نەقىب يوكسەل چادرىكى بچوڭى خۇى ھېيە بۇ خۇى و ھاواكارەكەي. ھاواكارى يوكسەل كورىكى گەنجى چاوشىنە ناوى نەواسە، جە لە ناوى يەكەمىي ھىچى دىكەيلىنى نازانىن، بەلام كەسمان تا ئىستا گەنجىكى لە نەواس جوانترمان نەدىوە. من لەكەل نەقىب يوكسەلدا سى كەس هەلەبىزىرىن بۆئەوەي بىن بە بەرپرسى ھەمېشەيى چىشتلىنان، يەكىكىان خۇى پىشىتى كارى لە چىشتىخانەدا بۇوه و دووانەكەي تريان لەوانەن، وەك خۇيان دەلىن، بە هيىزى نەوسىنى بۇون بە چىشتىكەرى بلىمەت. يەكەم شت بىكەين ئەوھې دەبىت جىڭايەكى باش بۇ چىشتىخانە و تەننۇرۇكى نانكىرىن دروستىكەيىن. نەقىب سەيرى دەفتەرلى پلانەكەي دەكەت و دەلىت «بەلىنى، سبەي دەبىت چىشتىخانەيەك دروستىكەيىن، رەنگە وەرزى باران بارىن بەم زوانە دەست پىپىكەت، سەرەتا شۇينىكى قايم و وشكەمان دەۋىت بۇ نانكىرىن و ھەلگەرنى ئازوقەكان». چىشتىكەرەكان ئىشىكى زۇر كۈرەيان لەسەر شانە، بەلام بەختەوەرن، ئىشەكەيان گەرچى زۇرتە بەلام سادەت و ئاسانلىرىشە. سبەي فەسىلەكە دەبىت بە دوو بەشەوە، بە شىكىيان لەسەر دروستكىرىنى چىشتىخانەكە ئىشىدەكەت، بەشەكەي تريان دەچىت بۇ چىاكاكان. نەقىب تىكا لە من دەكەت سبەي لەگەليان سەركەوم بۇ بەرزايى، دەلىت پەيوەندى بە كارى ئىۋەوە ھېيە، دەبىت ئىۋە لە نزىكەوە كەنەتكەرەكان بىيىن لە كويىدا ئىشىدەكەن، دەبىت بىزانى سەختى كارەكە تا چەندە. نەقىب بىتى وايە ئەم ھەرىمە مەرقۇنى ساغىش شىتىدەكەت. ئەو دەزانىت ھەمۆمان جارى شىفتهى جوانى ئەم سروشىتە پاڭ و بە شىكۈيەين، بەلام دەلىت «فرىيو مەخۇ، ئەم جوانىيە لە ھەزار دۈزمن درېنەترە».

دەمەو ئىوارە بەر لەوھى تارىك دابىت، من و نەقىب پىاسەيەكى درېز

دهکهین. تهنجایی و ماندویتی و دیمهنی ئەم بەردەلانە سەختە كەمیك لە لووتېر زى ئەوی بەرامبەر من دابەزاندۇھە. وەك هەمیشە چاوبىكى جىدى و تىز و ئازارىدەرى ھەيە، بىرڙانگە درىزەكانى دەتوانىت ھەموو كەسىك دوودل و دردونگ بىكەت. بە جۆرييک لە كەپۈوبىلىنى و بالانوارى دەست دەخاتە ڈېر نىتاقە سەربازىيەكەي و سەيرى ئاسمان دەكەت و دەليت «ھەموو پۇزىك بەم چىايەدا سەردەكەوين و دىئىنەو خوارى. ئىمە زۇر لە دواى دۇزمەنەوەين، دەلىن ئەوان چەند سالىكە بە نەيتى ئامادەكارىدەكەن، لە كاتىكىدا دىلاوار نوقمى خەوە، ئىستاش دەبىت سوپاسى ئەم ترسە بىكەين، ئەم خەونەى كە ھەموومانى ئاكاداركردەوە». لەسەر لا لىم دەروانىت و دەپرسىت «ئىتوھ ئەو خەونەتان بىنیوھ؟». من دەلىم «نا جەنابى نەقىب، نا من ئەو خەونەم نەبىنیوھ». ئىنجا بە چاوه شىنەكانى راستەخۆ سەيرمەتكەت و دەليت «منىش نەمدىيوھ، بەلام ھەستم بە ترسى خەونەكە كردوھ، دەمىك باسىدەكەن، دەزانم باسى چى دەكەن. زورجار ھەستەكەم كەس ئەو خەونەى نەبىنیوھ، بەلكو تەنبا وەك من ھەستيان بە ترسەكەي كردوھ». سەيرم لىدىت كە نەقىب بەو جۆرە بىرددەكتەوە، بە ھەندى ھەنگاوى درىز پېشىم دەكەويت و بەدەست ھەندى جىڭام لە ناو چيا كاندا بۇ دىيارىدەتكەت و دەليت «لە ھەموو ئەو جىڭايانەدا بەتالىيونى ئىمە، فەسىلى ئىشى ھەيە. تا ماوەيەكى تر بىريارە هيزەكەمان گەورەتەرىت، دەبىت لايەنلى كەم دوو بەتالىيون يان سىيانى تر بخىرنە كار. پۇيىستە هيزېكى مەدەنلى گەورە، بەلام بە سەرپەرشتى ئىدارەيەكى سەربازىي بىتە ئىرە، لە ماوەي داھاتوودا دەبىت سەدان مامۇستا، سەدان فەرمابىنەر، سەدان كەرىكەر، سەدان كااسب بىن و لەم چىايانە ئىشىكەن، تا سەرهەتاي بەمار پۇيىستەمان بە خەنەدەكىكى درىزە، پۇيىستىمان بە ھەزارن فەرددە خۆلە، جە لەوەي دەبىت زۇر شۇينى سىنور بە چەند چىنېكى يەك لە دواى يەكى تەلى دېكاۋى بېۋشىن، ناو بەينەكانىشى بىكەين بە كىڭەي مىن. لىترەوە

تا خودا حه زبکات، تا چاو ببرکات ... ». من ده پرسم « به لام دیلاوار ئو هیزه‌ی هه بیه ئهم برووبه‌ره دریز و گهوره‌یه پر بکاته‌وه ». نه قیب ده لیت « شهر به زور و که می نییه، شهر به ئیراده‌ی جه نگاوه‌ره. هیزیکی بچوک که مه شقی ته اوی هه بیت و ئیراده‌ی شه‌پی هه بیت باشتره له هیزیکی گهوره‌ی ناریک. زور جار هیز به هؤی گهوره‌یه که بیوه تیکده‌شکیت. جگه له مه شق و ئیراده، دوو گرنگترین شت له جه نگدا زانیاری ورد و ناسینی دوزمنه ». به حه سره‌تیکه‌وه سه بردکات و منیش ده لیم « ئیمه ئوه مان نییه، زانیاریمان که مه، دوزمنیش ناناسین. لهم هه ریمه‌دا که س که س ناناسیت، ئهم میللەت و دیانەت و زمان و مه زهه‌بانه هه زاران ساله به یه که‌وه ده زین، به لام هه رغه‌ریبن به یه ک ». ده وه سستیت، سه بیریکی چیا کان ده کات و ده لیت « من قهت باوه‌رم به ئاشتى نه ببووه. نه له به رئه‌وهی ئه فسه‌رم، پوتبه و مه قامی سوپا بخه‌ره لاوه، به لام به وه دا دوزمن هه بیه، ئاشتى بۇ هه بیت. ده بیو سى و پینچ سال لەم‌و بھر که دیلاوار ئازادکرا، جه نگ بەردە وام بیوایه. سبھینی له سه ره‌وه که چووینه ترۆپکی چیا به دور بین سه بیریکه، له ویو بھشیک له چیا کانی ئه بھر ده بینیت که دوزمن تییدا سه نگه‌ریان لینداوه. دوزمن کیتیه؟ کومه‌لیک تار مایین، کومه‌لیک خیوی بچوکن له ناو دوور بینه‌که دین و ده چن. شتیکن تا مردن نایاب بینیت، هه میشە ئه وان له مبھر و ئیمه لەمبھرین، هیچ کات ناگهینه یه ک، هیچ کات وەک دوو کەسى ئاسابی ناتوانین قسە بکهین. ئه وه دیواریکه خودا دروستیکردوه، فاسیله‌یه که ده بینت بیباریزیزین. نه من و نه تو دروستیمان نه کردوه. خودا هه میللەتیکی خوشبویت دوزمنی زوری ده داتی، بؤئه‌وهی زیندwoo بمنیتیه‌وه، بؤئه‌وهی تو انای بھرگری له خویدا دروستیکات. به خۇپا نییه که خودا ئیمه‌ی لېرە دا دروستیکردوه، سه بیریکه، وامه زانه دوزمنه کانمان هه ر له مەممە دەحه ساره‌وه دین، هه ر چوارده ورمان دوزمنه له ئەلاتابادوھ دین، له سوئاباده وھ دین، له شاره‌کانی باش ووره‌وه له كەربول، كوفيان، نەسريان، جوديان، مرۆف

ده بیت بزانیت ئەم ھەموو دوژمنه بۇ ئەوھىي ئىمە تاقى بىنەوە». تا ئەو کاتە كەسىكى نەبىنىيۇو وابيرباتەوە، يان لە راستىدا لەگەل ھىچ كەسىكىا قىمە لەو رووھو نەكىرىبوو تا بزانم خەلک چۈن بىردىكەنەوە. نەقىب گۇوتى « من رقم لەوانەيە دوژمن وەك شتىكى كاتى سەيردەكەن، وەك كىشىيەكى سىاسىي، دوژمن شتىكە ھەبۇوه، وەك چۈن ھەور ھەيە، باران ھەيە، بومەلەر زە لافاو ھەيە، دوژمنىش ھەيە. ھەميشە لەوين، ھەر كات چۈويتە سەر ئەو ترزوپكانە و بە دوورىيىن سەيرتىكى دەيانبىنى ». ھەندى بەردى ھەلگرت و ھاوېشتى بۇ دوور، باززووھىكى بەھىزى ھەبۇو، بەردەكان بۇ دوور دەپۋىشتن، خەندەيەكى گوت و گۇوتى « شهر بۇ خەلکى لاواز نەكراوە، ھەر كات شهر دەستى پىكىرد تو ئىشىكى تر بەدقۇزەوە، شهر ترسناكە، خەلکانى بەھىز بەرگەي ناگىرن، جا بگاتە كەسانى وەك تو ». تىنگى يىشتم مەبەستى چىيە، گۇوتىم « بەشى زۇرى خەلک بە خۇشى خۇيان ناچىن بۇ جەنگ ». بەردەكى ترى بۇ دوور نارد و گۇوتى « من نا، من لەوانەم كە بە خۇشى خۆم دەچم. شەپى بچوک نا، شەپى دوو كەس، دوو خىزان، دوو بنەمالە، ئەوانە ئىشى خەلکى گرگىن. من قىزم لە شەپى بچوک دىتەوە، شەر لەگەل بوغز و كىنەدا جىاوازى ھەيە، بوغز و كىنە ھەستى مەرقۇھە گرگەكانە، شەر پۇھىكى بەرزاى دەويىت. من عاشقى ئەو شەرە دېرىيئانەم، شەپى گەور كە بە يەك فەرمان ھەزاران خەلک دەجولىتتىت. شەرىنگ ئەفسەرىنگ بتوانىت بلېمەتى خۆى تىا دەربخات ». من كەرمامەوە بۇ سەر بابەتكەي پىشىووى و بە گومانەوە گۇوتىم « خودا كارى چىيە، ئىمە كەسانى وەك دكتور سىيامەندى زەريباوارى، ژەنزاڭ مەممودى قەرەقازانى ناردويانىن بۇ ئىرە. كەسيان خودا نىن ». « نا، تو ھەلەيت. ئىمە دوژمن ھىتاواينى بۇ ئىرە. دوژمنىك ھىچ كات لە ناو ناچىت. جەنگ خۆى دىيارىيەكى خودايە، ئايا ئىمە شايىستەي مانىن يان نەمان، ئەوھە تەنبا لە جەنگدا تاقىدەبىتەوە، دوژمن نەبىت من نازانم تو كىيت، ئەو كىيە، من كىيم

... خودا تهنيا مرافقی دروست نه کردوه، به لکو ئەو ئاوينىيەش كە خۆمانى تىندا دەبىتىن هەر لە دەستكىرى خۆيەتى، جەنگ ئاوينىيە مىلله تانە ... ها ... يان تۇ لەو باوهەداتى كە ئىتمە خودا دروستكىردۇين، بەلام ئاوينىكە خۆمان دروستمانكىردۇ؟». نازانىم چى وەلامى نەقىب بىدەمەوە.

پایی شه و سه داکه هی له گه ل خویدا برد و خنکاندی.

... هیچ دهنگنگی تری لیوہ نه هات.

من گرامه وه ناو که مپه که، ماندوویتی و ئیشى زور ئیشکەرە كانى تەواو  
شەكەت كردبۇو، زورىيان ھەر بە جلى ئىشە كانىيانە و خۇيان دابۇو بەسەر  
چىكەدا. مېرىئە دادالى لە كونجىتكە دۆزىبە و لە شەكەتى و ماندوو يۈندا

خەوی پىدا كەوتبوو. يەكىكم راپسپارد بىيت بە سەرپەرشتى پاكوخاونىنى ناو چادرەكان. بە پىچەوانەي چاوهەروانى منه وە، ئىشىكەرەكان زور ھىمن و لە سەرەخۇ بۇون. شەو بەخىرايىھەكى بىتمانا دەكشا. كە چۈومە دەرەوە لای چادرەكەي خۆمان، زەھاوم بىنى لەگەل نەواسدا قىسىدەكىد، ھەر دووكىيان قالقا پىدەكەن. من بىئەوهى ئارەزۈوييەكم ھەبىت بىزانم باس لە چى دەكەن چۈومە ژىر چادرەكەوە، لەسەر راخەرىكى پلاستىكى ھەر دوو ياتاغەكەمان دوور لە يەك راخراپۇون... دلتەنگىيەكى كتوپر دايگرتبۇوم، بۇ ئەوهى كەمىك پشۇوبىدم چۈومە ناو جىڭاكەم و سەرى خۆم بە پەتتۈرىكى ئەستتۈر داپقىشى و بە ھېمىنى دەستمكىد بە گريان.

## ٣٤

له ماوهی مانگیکدا سهی ئىسلام مالەکەی غەفارىيى چۈلكرد و دايىه دەستت دەلالەكان بىفرۇشنى، بەلام دەستتى لە مالەکەي دەرەوهى شار نەدا. گواستتەوهى سەھى ئىسلام لە مالەکەي غەفارىيى بە ناوى ھۆكارى ئەمنىيەوه بۇو، بەلام دواتر بۇي دەركەوت ھەلەيەك بۇوە لە ھەلە گەورەكانى ژيانى. لەگەل وەرگرتى پەزامەندى پەسمى دامەزراندىنى باغەوانەكانى دېلاواردا، دەستتەيەك لە گەنجەكان بۇون بە پاسەوانى تايىھتى خۇي. فەراسە پەش سەردەستەي پاسەوانەكان بۇو. بۇونى بە سەردەستەي پاسەوانەكانى سەرۋوك، فەراسى بەرەو دۆخىكى نوى بىر، ئىدى نە كاتى بۇ قورئان خويىندىن ھەبۇو، نە بۇ سەيركىرىنى فيلمە پۇوتەكان و كەنالەكانى ساتەلات. ھەر لە يەكم رېزەوه ھەستىكىد ئەركىنلىكى وەرگرتۇوه كە ھەمۇو ژيانى دەگۇپىت، لەوانە بۇو كە ھاوين مەشقىكى سەربازىي تايىھتى بىنى بۇو. خۇي دلىبابۇو كە سەھى ئىسلام لە بەر سى شت ھەلىپىزاردوھ، يەكم: ناوهكەي. دووھم: ناشىرىينىيەكەي. سىتەم: سەمىطى. تا جلى سەربازىي لە بەرنەكىد و لە ئاۋىنەدا خۇي نەبىنى، نەيزانى ج روحسارىكى ترسناكى ھېيە. كاتىك بۇ يەكم جار لە جلى سەردەستەي پاسەواناندا چۈوە بەر ئاۋىنەي كانتۇرە كۆنەكەي مالەوھ، لە بەر خويەوه گۇوتى «واي دايىه گىان، بەرازىش بىمېنېت دەتوقىت».

له و هدا له سه ر حهق بwoo، بهلام ئهی نایبیت سه رد هستهی پاسه و انه کان پیاویکی ترسناک بیت. خوی سهیری لیدههات که چون وا به خیرایی له عاشقیکی دین و فیلمه رووتنه کانه وه، بwoo به پاسه وانیکی به ههیبیت که خوشی ناویزیت سهیری ناوچاوه خوی بکات. پیشتر له په شوکانیکی بروحی و جهستهی قوولدا دهژیا. هه ر کات بتو ماوهیه ک له سهیری فیلمه کانی پورنودا نو قمبايه، ده بwoo خینرا به خویندنوهی ئایه تی قورئان و سلده رکردنی په یتا په یتا خوی خاوینبکاته وه. ئیستا له ناکاو دونیا گورانکارییه کی گهورهی به سه ردا هات، چیتر نه ئایه ته کان کاریان تى ده کرد، نه جهستهی ژنه برووتنه کان، به جوزیکی توند و کتوپر عاشقی سهی ئه سلان بورو بwoo. له قوولا یی ناخیدا هه ستیده کرد هم په یوهندییه کی دینی، هم جهستهی بھم پیاووه وه ههیه. هه ر بیرکردنوه له گهورهی ئه م زاته ئاسو ووده ییده کرد. کاتینک زانی سهی ئه سلان له ناو هه مموو کوره کانی غه فارییدا ئه وی بتو سه رفکی پاسه وانه کانی خوی هه لبژاردوه، له دلی خویدا سویندی خوارد سه رفک به رفح و گیانی خوی بپاریزیت. له ناکاو هه مموو ژیانی له دهوری ئه م پیاووه ده سورایه وه، ئیدی هیچ شتیک له سهی ئه سلان له ژیانیدا گرنگتر نه بwoo.

ئه و پوژهی که ماله کهی سهی ئه سلانیان گواسته وه، خوی سه ر په رشتی هه مموو شتیکی کرد. سهی زوربهی که لوپه لی ماله کونه کهی به خشی به دراو سینکان، ههندی دیکوراتی تایبەتی و ناوازه نه بیت، شتیکی ئه و توی له گه ل خویدا نه برد، بهلام گواستنوهی که لوپه لی ناو گهنجینه و ژیزه مینه کان کاتینک و هیلا کییه کی زوریان برد. هه ر شتیک که په یوهندی به دیلاوار و میژووی دیلاواره وه هه بwoo، سهی ئه سلان هه لیگرت بwoo. ژیز زه مینی ماله کهی موزه خانه يه کی بچوک بwoo، زور که لوپه ل و وینه میژوویی بنه ماله ناو داره کانی پاراستبوو، وینه کانیان، دره ختنی بنه چه و په چه لکیان، چه که کونه کانیان، تفه نگه لیک ههندی له قاره مانان ره ژانی

شەرى پىزگارىسى بەكارىيان هىنابۇو، خەنچەرى بەر كەمەرى ھەندى لە سەرەعەشرەت و ئاغاكانى دىيلاوار، تەزبىتحى ھەندى لە پىاوه ناودارەكان، سەعاتى بن باخەلىان، كل و كىدانى چاوىيان، قوتوى جەگەرەكانىيان، سەبىلەكانىيان، دەسر و قەلمىرى ناو گيرفانىيان، كەوا و سەلتەكانىيان، ئەۋادىيۇ و گراماقۇنە كۇنانەى لە مالە ئاغاكاندا بۇوه، ئەو سەرىينە نايابانەى لە پەرى مراوى دروستىيانكىدون، فيشەكەلەقەكانىيان، قاوغى ئەو گوللانەى لە بىرنەوەكانىانەوە تەقىيون، قەھزى كەوەكانىيان، پېستى ئەو پىنگ و ورج دەلەكانى لە كىنوان راپيانكىدون، بەر لەوهى بىر لە دامەززاندىنى ھىزىنەكى چەكداربەكتەوە، خەيالى لای دروستكىرنى مۇزەخانەيەك بۇو بۇ میرزادەكانى دىيلاوار، دەبۈيىست ناوى بىنەت «مۇزەمىiran» بەلام دواجار خەيالى خىستە سەر ئەوهى جەنگاوهرىكى پاستەقىنە بىت و فيكىر و ھوشى خۇرى نەخاتە سەر شىكۈى بەباچۇوئى راپوردوو. ھەلبەت دروستكىرنى مۇزەمىiran ھەر لە خەيالىدا بۇو، بەلام ھەستىدەكرد ئىستا كارى گىنگىتى لەسەر شانە و پىرۇزە گەورەتى لە بەردەمدايە. جارىك لە نۇسینىنەكىدا ھېرىشىنەكى بىزەھمانەى كىرىبۇوە سەر پىرۇزە فېسۇر بەھنام، بەو پىتىيە مىزۇوە دەشىۋىنەت. ئەو مىزۇوە سەرى ئەسلان بۇ دىيلاوارى دروستىدەكرد، ئەو مىزۇوە نەبۇو كە پىرۇزە فېسۇر بەھنام دەپىنسىيەوە. ئەسلان ئەوهى رەتىدەكردەوە كە دىلاوار نەتەوهىك تىيدا بىزى لە تىكەلبوونى چەندەھا نەژاد و عىرقى تر دروستىبۇوبىت. چىرۇكى دروست بۇونى دىلاوار، لەسەر بىنەماي زىندانىك كە گوايە شارەكە بە دەوريدا دامەزراوه، لای ئەو ئەفسانەى رەشى دوڑمنان بۇو، كە بە مەبەستى شىيوانى دىلاوار دايائىرىشتۇرە. ئەو پىتى وابۇو دىلاوار سەرزمەنەنەكى پىرۇز بۇوە، لە ھەموو جىڭايەكى دونياوه خەلک بۇويان تىكىردوھ تا ئارامى و ئاسايىشى دەرروونى بەدەستبەھىن. بەپىتى چىرۇكى ئەو، دىلەكانى زەمانى زوو لە ھەموو جىڭايەكى دونياوه، پارەيەكىان داوهەتە

حاکمە کانیان تا دەرفەتبدەن سالانی زیندان لە دىلاوار بېنه سەر، چونکە دىلاوار زەمینى ئازادى بۇوە، ھەستى زىندا بۇون، دىلىبۇون، كۆزىلە بۇون بە پىچەوانەی تەواوى دۇنياوه بۇونى نەبۇوه. لە نوسىنەوەيدا بۇ مىژۇوى دىلاوار، دانىال وەك نەخۇشىك و سىحر بازىكى شەرانى ناودەبات كە تواناى تىكdanى ئاسوودەگى مەملەكتى ھەبۇوه. دانىال لاي سەرى ئەسلان كەسىك بۇوە سىشتى لە دىلاوارىيەكىندا چاندۇ، ترس لە دوژمن، ترس لە داھاتوو، ھەستى دىلىبۇون، كە ئىستا كاتى ئەوه هاتوو ھەر سىكىيان لە بىنەوە بىرىنەوە. سەردەمى شىكستى دىلاوار لەو كاتەوە دەست پىتەكەت كە دىلاوار شىكۈ ئەو پۇزانە وندەكەت كە تىيدا لە دوژمن و داھاتوو نەدەترسا و ھەستى دىلىبۇونى تىيدا نەبۇو. پروفېسۇر بەھنامى وەك خائىنىك سەيردەكىد كە مىژۇوى دىلاوار دەشىۋىنەت. لە سالانى رابوردوودا كە ھېشتا وەك ئىستا سىياسىيەتى بەرجەستە نەبۇو، چەندىجار لە كۆر و كوبۇنەوەدا سووكایتى بە پروفېسۇر كىرىبۇو، بەلام لەكەل ئەۋەشدا ناوابانگى پروفېسۇر وەك مىژۇونوس زور لەو لە پىشىر بۇو. وەك دواتر زانىم، پروفېسۇر زور دەركىرى وەلامدانەوەي كەسانى وەك سەرى ئەسلان نەدەبۇو، گەر ناچار نەبايە و نەخرايەتە جوغزىكى تەسکەوە كەيفى بە شەرى ئەمجۇرە كەسانە نەدەھات. بەلام وەك لە نادىن خانمى كچى پروفېسۇر بەھنامى بىست، سەرى ئەسلان پىشىر كەسانىكى هان دابۇو سووكایتى بە پروفېسۇر بىكەن، كارىكا تىرى دىزىتى لەسەر بلاوبىكەنەوە، لە رىنگادا بچە بەردەمى و تفى تىيىكەن، بەجۇرىك كار كەيشتىبووه ئەوەي خەلکىان دەترسان تا سەردانى مۇزەخانە كەي نەكەن.

فەراس ئەو پۇزە كە مالى سەرى ئەسلانى گواستەوە، خۇى بە بەختىوەرتىن كەسىك دەزانى كە شەرەفى ئەوەي پىپىراوه خزمەتى ئەو پىباوه بىكەت، ھەموو ھەولىكى دەدا، شىتە شوشەكان و كەرەستە ناسكە كان بە سەلامەتى بگەنە مالى نوى. كوشكە تازەكەي سەرى ئەسلان بە

گردیکه و بwoo له جیگایه ک به گپهکی جیلوه دار ناسرابوو. هر به هؤى ئهوهی، له دیئر زهمانه و جینگا پشوعی بھرپرس و سیاسەتمەداره کانی دیلاوار بwoo، فەسیلیک لە پاسهوانانی تایبەت پاریزگارییان لیدەکرد. دەمیک يەکەم لۆرى كەلۋەلیان برد و فەراس مال و گپهکە نویکەی بىنی سەری لە ئىشى خودا سورما، ئەو پېشتر جینگایه کى وا جوان و سەوزى لە دیلاوار نەبىنیبۇو. كوشكەکە وەك دەيانگۇوت، مائى كورپىكى میر سەلیمی قەرەقازانى بwoo. میر خۆى لە مىژە لوتە و ھۆگریيەکى زۇرى لەگەل سەی ئەسلان ھەيە. كورپەکە میر سەلیم، كە خانۇوھەكەی سەی ئەسلان دەيکرددە مولكى ئەو، ياخى ناو بىنەمالە و كايە تىكىدەرى عەشرەتى قەرەقازانى بwoo، بە هۇى نەگۈنچانىيە وە لەگەل باوکىدا «كە ھەلبەت حاكمى عەسکەرى حاكم ياسىن دەكاتە برا بچوکى میر سەلیم» «ھەوار و گپهکى خۆى جىئەشتىبو تا لە جینگایه کى دىكەدا مالىكى سادە بگرىت و تىا نىشتەجى بىيت. میر كە لەو ماوھىدەدا زۇر ھاتوجۇى سەی ئەسلانى دەكرد، سەرسامىيەكى بىسنوورى بە زانىن و بېركىدىنەوە و نىشىتىماپەروھرى سەبىي هەبwoo، هەر خۆى فەرماندار و حاكم ياسىنىشى «كە برا بچوکىكى ھۆگر و گوى لە مىستى خۆى بwoo» خستىبوو ۋېر گوشارىكى وھاوا، هەر شتىك سەی ئەسلان دەيھەويت، دەم و دەست بۇي جىتىجىنېكىرىت.

ئەوهى میر سەلیمی قەرەقازانى كوشكى كورپە ياخىيەكەي خۆى دايە سەی ئەسلان نىشانەيەك بwoo بۇ ئەو جینگا گەورەيەسى سەيد لاي ميرانى قەرەقازان ھەيەتى. كوشكەکە چوار نەۋمى زور گەورە بwoo، نەۋمى خوارەوەي تەرخان بwoo بۇ فەراس و چەكدارەكانى، نەۋمى دووھەميش كرابوو بە جینگاى كوبۇونەوە و شوينى ميواندارىيەكانى سەی ئەسلان، نەۋمى سىيەميش مال و شوينى خواردن و خەو و حەوانەوەي سەيد بwoo، ھەرقى ئەرشىف و كتىخانەكەشىتى لە نەۋمى سەرۇتر بwoo. فەراس

نەوەک لە بەشە عاجباتى و رازاوه کانى سەرەوە سەرى سورما، بەلكو  
بە نەزەمى يەكەميش، كە دەبۇوە جىڭا پشۇوى خۇى و پاسەوانەكان  
سەرسام بۇو. پىشىت نە لە جىنگاى وادا ژىابۇو، نە شوينى واي بە چاوانى  
خۇى دىبۇو.

قەرەقازانىيەكان بە ھەموو ھىزى خۇيان لە پىشىتى سەى ئەسلامە وە  
وەستان، تەنبا مەرجىشيان ئەو بۇو كە رەزمئاراي قەرەقازانى كە  
ھەرزەكارىتكى سەرە بۇ و بىنجلەو بۇو بىبىت بە جىنگرى سەى ئەسلام  
و بە يەكىك لە فەرماندە بەرزەكانى ناو سوپاى باغەوانەكانى دىلاوار،  
مەرجىك سەى ئەسلام بۇ پاراستنى پشت و پەناى خۇى نەوەك ھەر  
قەبۇولىكىرد، بەلكو برايمەكى بچوکى رەزمئاراشى كرد بە بەرپرسى مالىيات و  
مەسرەف و كاروبارى دارايى ھەموو سوپاکەي. قەرەقازانىيەكان بە وجۇرە  
ھەنگاۋىتكى گەورە و كوشندەيان دەنا تەواوى دەسىلەلات بىخەنە بىندەستى  
خۇيان. ئىستالە پال دەسىلەلتى زۇرياندا وەك فەرماندارانى سوپا، ھىزىتكى  
چەكدارى نوييان دروستىدەكىد لە ڑىر چىنگى خۇياندا بىت. قەرەقازانىيەكان  
دەيانزانى بەمالەتى ماروفى كە نزىكى سەدەيەكە حاكمى دىلاوارن، بە  
قۇناغىتكى ھەرس و لاوازىدا دەرىون. براakanى فەرماندار و كەسە نزىكەكانى  
كەسايەتتىيەكى ئەوتۇ گرنگىان تىدا نەبۇو بتوانى كارىكەرىيەكى زۇريان  
لەسەر ژيانى سىياسى ھېبىت. سى سال لە مەوبەر يەكىك لە مامەكانى  
فەرماندار لە دواي سەفرىتكى خۆرئاوا، كە گەرايەوە بە نەخۇشىيەكى  
نادىيار كۈچىكىرد، ئەو تاكە كەسايەتتىيەكى گرنگى ماروفىيەكان بۇو بتوانىت  
پۇلى سەرۆك و فەرماندار بىڭىرىت. مردىنى ئەو كىشە ماروفىيەكانى  
زىاتر قۇولكىردهو و زامى سەختىر كردىن. بەرزاپۇنەوە خۆرى سەى  
ئەسلام ھەر شەيەكى گەورە بۇ سەر ماروفىيەكان دروستىدەكىد،  
بەلام عەبدولسەلامى ماروفى كە خۇى بە كەسىكى پاڭ و سادە دەزانى،  
بىئەوەي گوينداتە ئاڭا داركىردىنەوەي بەرداھوامى خزمەكان و راۋىيىڭارەكانى،

ئەو ماوهىيە ئىواران بە و پەرى دلسافى و سادەيىھە دەچۈو بۇ لاي  
مېر سەلەيمى قەرهقازانى و لەوى زۇربەى بۇز سەمى ئەسلامى دەبىنى،  
شەترەنجى لەگەل دەكىرد، پىكەوە لەسەر خوانى فراوان و سفرەى رەنگىنى  
مېر نانىان دەخوارد و دەيانخواردەوە و ھەندى جار گۈرانى سەرددەمى  
كۆنيشىyan دەگۈوت، ئاوازگەلىك كە بۇزىنى گەنجى لە بەريان كردىبوو.

سى مانگ بۇو باغەوانەكان دامەزرابۇو، ترسىيکى گەورەيان خستبۇوە  
دللى ھەمووانەوە. لە پىاوانى دەولەتەوە بىگەرە تا خەلکانى سادەي  
سەرشەقامەكان، ھەموو ترسىيان لەم ھىزە دلرەقە ھەبۇو كە سل لە  
ھىچ ناكاتەوە. ھەر ئەو ترسە كارىتكى كردىبوو، بۇز دواي بۇز ڈمارەدى  
باغەوانەكان زياتر بن و خەلک لە ستايىش و پياھەلدانىاندا زيادەرەوېبىكەن.  
شەوان سەمى ئەسلام كە دەگەرایەوە بۇ مالى دەچۈوە بەر پەنجه رەكە،  
دواي چەند ھفتە لە كوشتنى بەرددەوامى بالىنەكان، ئىستا تاك تاك و پۇل  
پۇل بالىنەدى سەير و ناوازە لە ئاسمانى دىيلاواردا دەرددەكەوتىنەوە، بەلام  
ئەو لەم كوشكە نوييەدا كەمتر لە بالىنەكان دەترسا، ژيانى ئىستايى لەگەل  
غەفارىيىدا جياواز بۇو. ھەموو ژيانى ئىشىكىردىبوو بگاتە ئەم رۇزە، بەلام  
ئىستا نادلىنیابىيەكى قوول دايگىرتىبوو. لەم دواييەدا دوو بىنگاى لە بەرددەمدا  
بۇو، يان بىت بۇ ئەم گرددە و تەۋاو تىكەل بە جىهانى فەرمانەواكىنى  
دىلاوار بىت، يان بە پىچەوانەوە، بچىتە بۇ مالە ھاوينەكەى دەرەوەي شار  
و بىت بە ئۆپىزسىيۇن. ئەوە لەو بىيارانەبۇو كە دوبارەبۇونەوەي وشەي  
زۇربەى لايەنگرانى گەنجى مەنداڭكاربۇون كە دوبارەبۇونەوەي وشەي  
وەك «دىلاوارى مەزن» «سەرزەمىنى ئەفسانەكان» «لانكەي مىژۇو» لە  
قسە و نوسىينى سەيدا سەرسامىدەكىرن. گەرجى لە ناو سىياسەتمەدار و  
ئەكاديمىست و پارىزەر و حاكم و پزىشكەكاندا ھەوادارى خۆى ھەبۇو،  
بەلام بىرى نەكىرىپەن بۇوە هىچ يەكىكىيان وەك راۋىيىڭكار وەربىرىت. خۆى  
لە ناخى دللهوە رقى لە حوكىمى بىنەمالەكانى دىلاوار بۇو، پىشتر لە

هندی نوسیندا توند پهخنه کردبوون، به لام گهر بیوایه ته ئۆپۈزسىن، فەرماندار و حاكمى عەسکەرى هەر زوو به تومەتى كۆدىتا و ئازاواھىگىرى دەيانگرت. باشترين و ئاساتىرن رېنگا ئەوه بۇو بچىتە بنبالي بىنەمالە حاكمەكانەوه تى لە سايەي ئەواندا بتوانىت لەشكرينى در دروستبات، تا خۇى و دىلاوارىش بپارىزىت. به لام ئىستا كەرچى لە پال قەرەقازانىيەكىندا دەزىيا، كەرچى دەستەيەك گەنجى دلسۇز و چەكدار لە پالىدا بۇون، ھەستى بە ترسىيکى زۇر دەكىر. ئەوه تەي بۇوبۇو بە خاوهنى سوپاي باغەوانەكان، زياتر دەترسا، تا زياترىش بترسايە فەرمانى بە چەكدارە گەنچەكانى دەكىر دلەقتىر بن، تا دەھات بازنهى دوزمنەكانى كەورەتە دەبۇون، نادىيارتر و تىكەلتىر و فەرە رووتريش. چوار مانگ لەوەوبەر كە بىرۇكەي دامەزراندى باغەوانەكانى دىلاوارى لەگەل مير سەليمى قەرەقازانىدا باسکەر، دەم و دەست دواي ھەفتەيەك كەمپىكى تايىھتى مەشقىان بە خۇى و مامۇستا و ئەفسەرەكانىيەوه خستە بەردهست. خۇى ھىچ كات چاوهروانى ئەوه نەبۇو، ھەستىكىردى قەرەقازانىيەكان ئىشىكىيان پىتىھتى و بۇ شتىك پەروەردەيدەكەن، به لام قاچى خستبۇوە يارىيەكى مەترسىدارەوه كە گەرانەوهى تىدا نەبۇو، ئىستا جىگە لەوەى لەگەلەيدا بىرۋات، ھىزىكى تايىھتى و وەفادار بۇ خۇى دروستبات چارىكى ترى نەبۇو. نەدەبۇو جىنگەكەي، كە دەيىكىردى رەزمثاراي قەرەقازانى بە ھەموو شتىك بىزانىت. پەزمثارا لەو گەنچە لووتېرەز و لە خۇبايانەبۇو كە بەردهوام قىزى بە چىنلىكى ئەستۇور لە جىلى بىرېقەدار دادەھىننەت، ھەميشە و لە ھەموو بۇنەيەكدا، زستان بىت يان ھاوين لە كراس و پانتولىكى شىنى كالىدا دەسۈرپەتەو، كە ھەر كەس لە بەرى بىكردایە دەبۇوە گالىھىجاري دونيا، به لام لەگەل شىۋە و جەستە و نىڭا ئەرسەتكەتىيەكەي ئەودا زۇر دەگونجا و پوخسارى كەسىكى بە زەبر و نائاسابى پىتەخشىبۇو. سەرەتتا كەنجبىكى كەمزەمى فىزىن ھاتە بەرچاوى كە دەكىرىت ئاسان لغاو بکرىت، به لام زوو تىكەيىشت

که شهینانوکیکی بنفوهبر و فیلزانه و تهواوی ئه و فرمان و پینمايانه رەچاودەکات کە کەسانیکی لە خۆی زیرەكتىر لە سەرروو يان لە خوار خۆی پىيىدەدن. هەندى جار وا رەفتارىدەكىرد وەك ئەوهى سەئەسلان تەنبا فەرمانبەرىك بىت، ئىشى خويىندەوهى وتار و جۇشدانى خەلک و زىادىكىدى خىرۇش بىت. زۇرى نېرىد كە سەئەسلان زانى هاتنى بۇ ناو ئەم كۆشكە جۈرىكە لە تەلە و گەمارۇدانى ھەتاھەتايى، بە جۈرىك ئىستا جىا لەوهى بىن ھىچ ئەمسەرە و سەرىك ملکەچى قازانىيەكان بىت، چارەيەكى ترى نىيە. چەند بېرىدەكىردەوە، لە كىيىخانەكە خۇيدا ئەمسەرە و سەرەي دەكىرد، سەپىرى بالىنەكانى دەكىرد و جىنپىوی پىيىدەدان، تەنبا رېگايەك بىگرتايەتە بەن، ئەوهبوو لەگەل قەرهقازانىيەكان تەبا بىت و بە زورپىنای ئەوان سەماپکات، بەلام لە پالىدا خەريكى بەھېزىكىرىن و جىاڭىرىنەوهى پىنگەي خۆى بىت لە سوپاى باغەوانەكاندا و ھەموو شتىك بىكەت جەنگاوهارانى سوپا وابەستە و گوپىرادىتىرى ئەوبىن. بۇ ئەوهى خۆى لە چاودىتىرى بەردەوامى قەرەقازانىيەكان بشارىتەوە، رۇزانە كۆبۈونەوهى گەورەي سازىدەكىرد، ھەولى ئەوهبوو يەك يەك لە باغەوانەكان نزىك بىيىتەوە و بىانبەستىتەوە بە خۆيەوە. دەببۇو كارىزمائى گەورەي خۆى بەكاربەھىنەت تا خۆى وەك تاكە سەرۇك دەربخات. نەدەببۇو ئەو كارە لە كە نالىكى زانراو و ئاشكراوه بەرىۋەھەرىت. رۇزىك فەراسە رەش و حامىد سولتانى راسپاراد ھەموو زانىارىيەكى پىيوىست لەسەر نەجمى ئايىشەگۈل كۆبكەنەوە. ئاييا مەرقۇنىكى راستىكۈيە؟ فىلىباز و بلۇف چىيە؟ دلسۇزە يان درۇزىنە؟ . ماوهىيەك دواتر كە ھەموو ئەو زانىارىيەنە لەسەر نەجمە دەستىكەوت، رۇزىك بانگىكىرد بۇ مالى خۆى لە جىبلۇهدار .

نەجم لەوانە نەببۇو تونانى چەك ھەلگىتنى ھەبىت، بەلام دەمەتكى سەئەسلان، قىسەكانى ئەو رۇزەي مالە ھاوينەكەي خۆى بېرىكەوتهو، واهاتە فيكىرى كە ئەو لە ھەر كەسىتكى تر باشتىر بىت تا بىكاتە جۇشىسىن و

خوشینه‌ری سوپاکه‌ی. چما سوپایه‌کی وا گهوره پیویستی به که‌سیک نه بwoo ئیشی ته‌نیا گه‌مرکدن و جوشدانی سه‌ربازان بیت؟ نه جم گه‌ر چاپوک بایه، بزو کارینکی واباش بwoo، ئه و ئیشه که‌سیکی ده‌ویست نه پوشنفیکر بیت و نه گه‌مره، بله‌کو شهیدای دلگه‌رمی و حه‌ماسه‌ت بیت. ئه و به ئاشکرا بزو هه‌ستیکی قوولی توانه‌وه و یه‌کگرتن و گه‌رمبونه‌وه ده‌گه‌را. بیانیه‌ک له‌گه‌ل فه‌راسدا هه‌ردووکیان هاتن بزو کتیخانه‌که‌ی سه‌ی ئه‌سلان. جامانه‌یه‌کی ره‌شی له ملیه‌وه ئالاندبوو، که‌مه بیشیکی هیشتبووه‌وه و وه‌ک هه‌میشه قژیکی شپرزه‌ی بwoo، ئاریکی خزی و جله‌کانی له‌گه‌ل فه‌زای رازاوه‌ی کوشکی سه‌ی ئه‌سلاندا نه‌ده‌گونجان، به‌لام پاسه‌وانه‌کان بوزه‌وه‌ی برینداری نه‌کهن و نه‌یخه‌نه به‌ترس و دوودلی هیچ تیبینیه‌کی تایبه‌تیبان نه‌دایه. سه‌ی ئه‌سلان دوای به‌خیره‌هاتن و ته‌وقه‌ی گه‌رم، به‌رامبه‌ر خزی داینا و بیئه‌وه‌ی هیچ پیچ و په‌نایه‌کی له‌گه‌ل بکات، ده‌ستی گرت و گووتی «نه‌جم، یه‌ک قسه، تکایه پیمبانی، ده‌ته‌ویت له‌گه‌ل با‌غه‌وانه‌کانی دیلاوار ئیشیکه‌یت یان نا؟». نه جم گه‌نجیکی قسه له بwoo بwoo، بیئه‌وه‌ی ترسیکی له سه‌ی ئه‌سلان هه‌بیت گووتی «من ئه‌هلى ته‌قه و تفه‌نگ نیم، هه‌ندی به‌شهر بزو چه‌ک دروست نه‌کراون، من له‌وانه‌م. گه‌ر ده‌ته‌ویت منیش چه‌ک هه‌لیکرم و له‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌کاندا ده‌رچم، کاری وا به من مه‌سپیره، من که‌سیکی نه‌خوشم ده‌بیت به‌رده‌وام له جینگاکی گه‌رمدا بم، نابیت زور له ده‌ره‌وه بمنیمه‌وه، نابیت سه‌رما زور لیمبدات». سه‌ی ئه‌سلان سه‌ری له‌قاند و گووتی «قسه‌م له‌وه نییه، تو له‌وانه نیت بمه‌ویت بتخمه مه‌فره‌زه چه‌کداره‌کانه‌وه، من ده‌زانم تو نه‌خوشیت، به‌لام ده‌زانم تو حه‌زیشت له ئاگره، ئاگریک ده‌روونی ئینسان گه‌رمبکاته‌وه، من ده‌مه‌ویت تو ئه و ئاگره بیت، پشکوی سوپاکه‌م بیت». نه جم بیئه‌وه‌ی بزانیت سه‌ی ئه‌سلان مه‌به‌ستی چیه گووتی «بله‌ی من من پیویستیم به جوش و گه‌رمیه‌کی زوره. که هاتمه‌وه بزو دیلاوار به‌دوای ئه‌وه‌دا هاتم،

من نیوه‌ی ژیاتر له دهره‌وهی دیلاوار ژیاوم، به‌لام لای ئیوه هه  
که‌سیک نه‌توانیت تفه‌نگ هله‌لگریت و ته‌قه‌بکات، به که‌مئندام و هیچ له  
باردا نه‌بwoo حی‌سابده‌کریت. به‌لام دیلاوار ته‌نیا به تفه‌نگ ناپاریزیت.»  
سه‌بی بیئه‌وهی هیچ له ویقاری خوی تیکبدات گووتی «من توم بۇ ئه‌وه  
بانگکردوه. باغه‌وانه‌کانی دیلاوار پیویستیان به حه‌ماسه‌ته، پیویستیان به  
خروشیکی گه‌وره‌یه، يه‌کینک بزانیت چوون ده‌روونیان داغدەکات و هۆشیان  
گه‌رمدەکات‌وه، من توم بۇ ئه‌وه ده‌ویت». نهم، چاو له ناو چاو سه‌یری  
سه‌ئی ئه‌سلانی کرد و گووتی «ئیشە‌کەی من چى ده‌بیت؟ بى ئه‌مسه‌ره و  
سه‌ر و پیچ و په‌نا پیتمبلی». سه‌ئی ئه‌سلان سه‌یریکرد و گووتی «ئیشە‌کەت  
ئه‌وه ده‌بیت، بیخه‌یتە میشکى هه‌موو باغه‌وانه‌کانه‌وه که ئه‌م سوپایه ته‌نیا  
یه‌ک سه‌رۆکی هه‌یه، کاریک بکەیت باغه‌وانه‌کان عاشقی سه‌رۆک‌کە‌یان  
بن، به پشت و په‌نای خویانی بزانن، به رابه‌ری خویانی بزانن. گه‌ر  
ئه‌وه نه‌بیت، ئه‌وا هه‌ر که‌س دیت و ده‌ست ده‌خاته کاروباری ئیمه‌وه.  
گه‌ر هه‌مووتان له ده‌وری من کونه‌بنه‌وه، ته‌مه‌نى باغه‌وانه‌کان زور کورت  
ده‌بیت. ته‌نیا شتیک ئه‌م هیزه بۇ هه‌تاهه‌تایه به يه‌که‌وه گریبدات عه‌شقی  
سه‌رۆک و عه‌شقی دیلاواره. ئه‌وه کورم ئه‌و تین و ئاگرەشە که تو بۇی  
ده‌گه‌ریت، پشکوی ئه‌و جوش و خرۆشەشە که هه‌موومان ده‌کات به يه‌ک  
دل و يه‌ک ده‌ست. سه‌یرمکه نهم... مه‌روانه ئه‌م کوشکه که ئیستا تیا  
نیشته‌جی بووم، من وه‌ک ده‌ستیبه‌سه‌ر وام، ده‌زانیت که‌سیکیان به سه‌ردا  
سه‌پاندووین که ناوی ره‌زمئارا قه‌رقازانییه، يه‌کینکی شه‌یتان سیفەت و  
به فیترەت سیخوره. ئیشى ره‌زمئارا ئه‌وه‌یه باغه‌وانه‌کان بخاته خزمەتی  
بنه‌ماله‌ی قه‌رقازانییه... تیده‌گەیت؟ . له کاتیکدا ئیشى ئه‌م سوپا مەزنە  
شەرکردنە له‌گەل دوژمنانی دیلاواردا، پاک‌کردنە‌وهی دیلاواره له و عه‌شرەت  
و خیله خۆفرؤش و نیشتمانقۇرۇشانەی دزه‌یان کردوتە شاره‌کە‌وه،  
ئاماده‌کردنى گەنجه‌کانه بۇ شەری داھاتسوو... خوت ده‌زانیت شەرپی

داهاتوو سەختترین شەرى ئىمە دەبىت، شەپىك دەبىت مىژۇو بەخۆيە وە نەبىنیوھ. ئىمە سوپاسى قەرەقازانىيە كان دەكەين، كۆمەكماندەكەن، پارەمان دەدەنى، ئازوقەمان دەدەنى. بەلام دەبىت باغەوانە كان سەرۇكى خۇيان بناسن، خۇشىان بويىت... ئىشى تۇ ئەوهىھ ئەو ئاگر باوهشىنېكەيت».

كە قىسەكانى تەواوکرد سەيرى چاوانى نەجمى كرد، دلىبابۇو ئەركىتكى زور گەورەي پىيسپاردوھ، نەھىنېكى گەورەشى خستوتە بەر دەست، بەلام بىرواي بە تواناي خۆى لە ناسىن و خويىدىنەوەي مەرقىدا ھەبۇو. نەجم كەمىك وەستا و پاش ئىستىكى زور كورت گۇوتى «جەنابى سەى ئەسلام، ئەوهى ئىتوھ دەيلىن راستە، ئاگر بى وەقادارى لە دلدا داناكىرىسىت. من كە هاتوومەوە بۇ دىيلاوار بۇ ئەو هاتووم لەگەل خەلکى ئەم شارەدا تىكەل بىم، بىم بە بەشىك لە مىللەتكەي، ھەم دەرونون و ھەم جەستەم چاوهروانى ئەو تىكەلبۈونەن. من نەخۇشم و چاوهروانى شتىكىم گەرم بىاتەوە. بەلام كەر ئىستا دەم و دەست بە ئىتوھ بلىم بەلىن جەنابى سەرۇك بەم كارە ھەلدەستم، وەك كەسيكى درۆزىن و ھەلپەرسىت دەردهكەوم، ئەوهى ئىتوھ داۋايدەكەن ئارەزووى گەورەي منه. من دەزانم عەشقى سەرۇك چ ئاگرىكى لە دلى خەلکى نائۇمىت و ترساودا دەكتەوە، بەلام كارىكە بەرنامەي دەويىت، ئىشى دەويىت، دەبىت بىزامى لەگەل تواناي مندا دەگۈنجىت. ماوهىكى كورتم بىدەرى بىرېكەمەوە». سەى ئەسلام، گەرجى ئىستا داواي كۆمەكى لەم گەنچە كىرىبوو، بە ويقارى سەرۇكىكەوە كە پىويسىتى بە ھېچ كەسىك نىيە تا سەرۇك بۇونى خۆى بىسەلمىتىت گۇوتى «تۇ لەوەدا ئازادىت خۇت دەردهخەيت يان نا، خۇت دېيىتە مەيدان يان ھەر كار بە كادىرەكانى تر دەكەيت، لەوەدا بېپىار بە دەست خۇتە». نەجم كەمىك جامانەكەي ملى توندكرەدەوە و وەك كەسيك لە ناكاوا هەست بە سەرما بىات گۇوتى «گىنگىترين شىت بۇ من بارى پۇحىيە، من پىويسىتى بە شتىكە جۇش و خرۇشى بگاتە سەر ئىسقانم. ڙيان خۆى

سارده، ده بیت به حه‌ماسی شتی گهوره گه‌رمیکه‌ینه‌وه، لای من راست و درو نرخی نییه، به لکو خرقوش و گه‌رمی، تیکه‌لکردنی عه‌شق و سیاست، فیداکاری و نیمان، نوانه گرنگن. من بؤئه‌وه هاتمه‌وه بؤ دیلاوار، لیره مرفق به ئاسانی ده‌توانیت شتیک بدفرزیته‌وه بؤی بژی... هر شتیک بیت گرنگ نییه، عه‌شق بیت، دوزمنایه‌تی بیت، ئاشتی بیت یان جهنگ... هر شتیک وابمه‌زینیت هستبکم هیشتا نه‌مردوم، هستبکم له‌شم له و سه‌رمایه دوورکه‌وتوقه‌وه... من ده‌ردیکی پیسم هه‌یه، سه‌رمایه‌کی سه‌یر به‌ردده‌وام له ئیسقانمدايه». وايگووت و خوى له شوينى خوى هه‌ستا، وه بـهـوـهـ بـزاـنـیـتـ قـسـهـکـانـ کـوـتـایـیـ هـاـتـوـونـ. حـهـزـیـ لـهـ دـانـیـشـتـیـ وـاـکـورـتـ وـپـوـونـ وـخـیـرـاـ بـوـوـ، نـهـیدـهـوـیـسـتـ ماـوـهـیـهـکـیـ زـوـرـتـرـ بـمـیـنـیـتـهـوهـ وـ قـسـهـیـهـکـیـ دـیـ بـکـاتـ. پـیـاوـیـکـ بـوـوـ ئـارـهـزـوـوـیـ لـهـ قـسـهـیـ پـهـراـوـیـزـ وـ زـوـرـ گـوـوـتـنـیـ لـاـبـهـلاـ نـهـبـوـوـ، شـتـهـکـانـ چـىـ بـوـوـنـایـهـ وـهـرـیدـهـگـرـتـ وـ چـىـ هـهـبـایـهـ دـهـبـیـهـخـشـیـ وـ هـهـلـدـهـسـتاـ وـ ئـهـوـ جـیـگـایـهـیـ بـهـجـیـدـهـهـیـشـتـ. کـهـسـیـکـ بـوـوـ پـیـچـهـوـانـهـیـ سـهـیـ ئـسـلـانـ کـهـ پـهـراـوـیـزـیـ لـهـ جـهـوـهـرـ لـاـ گـرـنـگـتـرـ بـوـوـ.

خواستی سه‌ی ئه‌سلان ئه‌وه بـوـوـ بـهـ جـوـرـیـکـ خـوىـ بـگـرـیـتـ، قـهـرـهـقـازـانـیـیـکـانـ نـهـتـوـانـنـ هـهـ کـاتـیـکـ وـیـسـتـیـانـ لـهـ شـوـیـنـیـ خـوىـ وـهـکـ سـهـرـوـکـ وـ دـامـهـزـرـیـنـهـرـیـ باـغـهـوـانـهـکـانـ دـوـوـرـیـبـخـهـنـهـوهـ. دـهـیـزـانـیـ قـهـرـهـقـازـانـیـیـکـانـ دـهـیـانـهـوـیـتـ وـهـکـ فـهـرـمـانـبـهـرـیـکـیـ پـلـهـ بـالـاـیـ خـوـیـانـ سـهـیـرـیـیـکـهـنـ، ئـیـسـتـاشـ خـسـتـبـوـوـیـانـهـ بـازـنـهـیـ گـهـمـارـقـیـهـکـیـ گـهـوـرـهـوهـ، هـهـرـچـیـیـهـکـیـ کـرـدـوـهـ دـهـبـیـتـ هـیـزـیـ خـوىـ جـیـاـبـکـاتـهـوهـ وـ وـهـکـ سـهـرـوـکـیـکـیـ رـاـسـتـهـقـینـهـ وـ بـنـ پـکـاـبـهـ دـهـرـبـکـهـوـیـتـ، گـهـرـ نـاـ کـهـمـ کـهـمـ دـهـمـوـچـاـوـیـکـیـ تـرـیـ دـهـخـهـنـهـ جـنـ وـ لـهـ ئـهـرـفـهـتـیـکـیـ گـوـنـجـاـوـیـشـداـ دـوـوـرـ نـیـیـهـ لـهـ نـاوـیـ بـهـرـنـ. ئـهـوـ تـرـسـهـ سـهـیـ ئـهـسـلـانـیـ دـهـخـوارـدـ... وـایـدـهـکـرـدـ گـومـانـ لـهـ هـهـمـوـ شـتـیـکـ وـ هـهـمـوـ کـهـسـیـکـ وـ هـهـمـوـ شـوـیـنـیـکـ بـکـاتـ. لـهـ قـوـوـلـایـیـ دـلـدـاـ زـقـرـ پـقـیـ لـهـ قـهـرـهـقـازـانـیـیـکـانـ بـوـوـ، دـهـیـزـانـیـ دـیـلاـوارـ لـاـیـ ئـهـوـانـ تـهـنـیـاـ سـهـرـزـهـمـیـنـیـ دـهـسـهـلـاتـ وـ فـهـرـمـانـهـوـایـیـ،

نهوهک نیشتمان. دهیزانی نیستا ههموو خهیالی ئهوان تهنيا لای ئوههیه چون ئەم بەكاربەھین، ههموو خهیالی ئەمیش نیشتۆتە سەر ئوهی، چۈن قەرقازانیيەكان بەكاربەھین.

لە و بۇزەۋە كە نەجم بۇو بە سەرۆكى تىميكى نەھىنى پەروپاگەندە، دەركەوتىن و درەوشانەوهى سەئى ئەسلان چەند پەلەيەكى دى بەرزبۇودوھ. بەيانىيەك دىلاوارىيەكان لە خەو ھەستا و بىنیان دار و دیوارى دىلاوار بە دروشم و ستايىشى خەباتتىگىرى گەورە سەئى ئەسلان رازاوەتەوە. دىاربۇو شەو چەندىن تىمى نەھىنى ئاوابۇونى مانگىيان بە ھەل زانىيە و لە ژىر بالى تارىكىدا وەك كارىكى نەھىنى بىكەن ئەو دروشمانەيان نوسىيە، لە ھەمان ماواھدا، ناو بە ناو، ھەر جارەش لە گەرەكىكەوە گەنجان و مندالان وەك پۇوداۋىكى خۇرسك و سروشتى دەرېۋانە سەر شەقامەكان و پەپۇى وەنەوشەبىي باغەوانەكانىيان دەبەست و ھاوارىيادەكرد «بىزى سەرۆك، بىزى رابىر، بىزى ئەسلان».

ھىچ كات مير سەلەيمى قەرقازانى خۆى وا پىشان نەدەدا كە بلندبۇونەوهى خۇرى درەوشاؤھى سەئى ئەسلان شتىك بىت دلى قەرقازانىيەكان ناخۇشېكەت، شەوان وەك ھەميشە و بە دەستورى خۆى، خوان دەرازايەوە، ھەم سەئى ئەسلان و ھەم سەرکرەدەكانى ترى دىلاوار ئامادەدەبۈون، شەرابىيان دەخواردەوە، گۇرانىيان دەگۈوت، گوينيان لە مۇسىقىاي رەسەنى ناوجە جىاوازەكانى دىلاوار دەگرت.

ئەو بۇزگارانە بەوجۇرە بۇو... لە گىرىدى جىلۇهدار ھەم شەراب، ھەم سوفرە، ھەم ترس حوكىياندەكرد. سەئى ئەسلانىش لە مامۇستايەكى بچوکى مىئۇرۇوه، ئىستا يەكىن بۇو لەوانەى لەگەل حاكىم دېرىن و بىنەمالە گەورە كاندا مەملانىتى دەكرد.

## خمونیک لەمدەفتەمرى خمۇنەكانىمۇھ

وادەبىنم وەك شاخەكان لە ئاسن بن، ئاسنى رەش. چىايەك لە ئاسن كە گولى ناسك و قەشەنگى لەسەر پواوه. گۈيم لە دەنگى پىلاوەكانى خۆمە، كە بەر ئاسنى سەخت و پىز زىرىنگەي زەۋى دەكەويت، دەنگى پىلاوەكانم ھىند بەرزە، وەك دەنگى پىنى دىويك وەھايە بە ھېمنى بە ناو دۈلەنگى كېدا بىگەرپىتەوە بۇ مال. ئەو ھەستە سەيرەم ھەيە كە من ھەم دېيۇم و ھەم ئەو كەسم كە لە دەست دېيو ھەلھاتووو. لە چىركەيەكدا دېيۇم و زەۋى لە ژىئر قاچىمدا دەلەرپىتەوە و لە چىركەكەي دىكەدا بەترسەوە ئاوردەدەمەوە و ھەستەكەم من مەخلوقىنىكى بچوكم و جانەوەرىكى گەورە خەرىكە پىتم پىدادەنیت... من دېيۇم و دېيو نىم... دېيۇم و دېيو نىم. دواجار خۆم لە تونىلىكى تارىكدا دەبىنەمۇھ كە ھەزاران چەكوش دەكىشىن بە دىوارەكانىدا. ماوەيەكى درىئىز دەرۇم و جىڭە لە چەكوشەكان كە سەربەخۇ و بىن ھىچ دەستىن، بىن ھىچ شان و بازوو يەك دەكىشىن بە دىوارەكاندا ھىچ نابىنیم، لە ناكاوا دەمۇچاوى سەير سەير، عارقاقاوى، ماندوو، لە تارىكىدا دەردەكەون... ھەندىكىيان پىتەكەن، ھەندىكىيان دەلىن «وابى»، ھەندىكىيان دەگرىن، ھەندىكىيان بىباك سەيردەكەن ... دەنگىك دەلىت «تماشا تماشا كى لىزەيە، تماشا تماشا كى لىزەيە، تماشا تماشا كى لىزەيە». وەك يەكىكى نەبىنراو پەلم راپكىشىت، ھىزىنلىكى بارەشتائىسى توند لەگەل خۆيدا دەمبات، لە بەردىم ئاوىنلىكى شىيندا دەدەستىم، مامە سىام لەسەر بەردىنلىكى رەش لە ئاواھراستى ئاواھكەدا دانىشتووە و دەلىت «مسىتەر گرېنقىك وەرە دەمۇچاوت بشۇ، ئەم ئاواھ زۇر پاڭ و زولالە». باوكم لە پىشىمەوە وەستاواھ و دەلىت «گۈيتلىنى نەبوو مامە سىيات چى گووت، كەپىت، گىزىت، كەپىت، گىزىت، كەپىت، گىزىت، گۈيتلىنى نىيە؟». دەمەويت بەرەو لاي مامە بېرۇم، بەلام

دهبینم دهکه ویته ناو ئاوه شىنهكەوە و دەخنکىت. من سەيرىدەكەم دەخنکىت ... دەتوانم دەستى بق درىېزبەكەم و دەرىيېتىنمەوە، بەلام بە خەندەيەكى دزىيۇ و رەشەوە سەيرىدەكەم و دەستى نادەمىن. دەنگىك لە پىشتمەوە دەلىت «ھەتا توش ئەم مىستەر گرینۈك... ھەتا توش...». بەلام ئامجارە نازانم دەنگى كىيە، دەنگىكى ناسياواھ، دەنگىك بىستۇومە، بەلام لە خەو رادەچەنم و ھىشتاتە و او تىنەگە يىشتۇوم كە دەنگى كىيە.

## ۳۵

بۇ پۇزى دوايى سەرددەكەوينه سەر ترۇپكەكان، سەر لوتكەيەكى سەركەش  
 كە بەسەر زەمینىكى سەير و ئالۇز و بەريندا دەپوانىت. پىندەچىت نەقىب  
 نەجات پىشتىر چەند جارىك ئەم جىڭايەي بىنىيەت. كە سەركەوتىن نزىكى  
 پەنجا كەس بۇوين، ئىشىكەرەكان ھەموو تىشۇو و پاچ و بىل و خاكەنازىيان  
 پى بۇو لە بانى ترۇپك لە پىشت زنجىرە بەردىكى تىزەوه، تەختانىيەكى  
 گەورە ھەيە، دەبىت لەويندا بىنكەيەكى چاودىرى گەورە و مەحكەم دروست  
 بىرىت، بىنكەيەك ھەم چەند يەكەيەكى جەنگاودەر بتوانى وەك خالىكى  
 بېرىگىرى بەكارىبىيەن، ھەم شويىنى دامەزراڭنى بولانگەيەك بىت بۇ  
 چاودىرى جولەي دوژمن. كە گەيشتىنە سەر لوتكە و لە بان ئەو تەختانىيە  
 پشۇويەكمان دا، ھەوا ساف و ئاسمان پۇون و خۆر بە تىن بۇو، دواي چا  
 خواردىنەوەيەكى كورت من و نەقىب نەجات چووينە پىشت بەردىكى گەورە  
 و نەقىب دووربىيەكەي خۆى دايە دەست من و گۈوتى «بىروانە، لىرەوە  
 بەشىكى زۇرى خاكى دوژمن لە بەرددەمماندایە». دەستى درىزىكىد و بە  
 ئاماژە پىشانىدام «لىرەوە جولەي زۇربەي ھىزەكەيان دەبىنин، سەيرى  
 ترۇپكى ئەوبەر بکە، دوژمن لەويندا بىنكەيەكى گەورە دامەزراڭدو، زۇرجار  
 پاسەوانەكانيان دىيارن كە دىنە خوارتر و بەسەر دامتىنى دۆلەدا دەپوانى.  
 گەر شەربىكەين يەكەم جىڭايەك دەبىت بىگرىن ئەو لووتکەيەيە. وا مەزانە

ئهوه کاریکى ئاسان دهیت، گەر جەنگ ھەلبگىرسىت، ئەم دۆلەت نیوانمان پېرىدەبىت لە لاشە، دوور نىيە يەكىك لەو لاشانەش من بىم يان تو بىت يان ھەر كەسىكى تر لە ئىمە. دوژمن ماوەيەكى زۇرە و بە جۈريكى رۇزانە و بە نەھىنى و بى راکىشانى سەرنجى ئىمە ھىز بۇ پشتى چىا دەھىنەت. گەر شەر بىت ئەم زەۋىيەت نیوانمان ھەموسوی خویناوى دەبىت، بەلام لەگەل ئەوهشدا من ئارەزووی جەنگ دەكەم، چاوهروانىدەكەم. واي جەنابى مىستەر تو نازانىت چەند بە خۇزگەو بۇي دەزىم. دەبىت لىرە بىكەيەكى مەحکەممان ھەبىت تا چاودىرى بەسەر ناوچەكەدا وتنەكەين، لەم شوينەدا دەبىت ئىشىكى زور بکەين، دەبىت پەناكايىكى كۈنكرىتيمان ھەبىت تا ھىزىكى كۆماندۇرى مەشقىراو خۇى بشارىتەو، كرىكارەكان دەبىت لە بايەخ و نرخى ئەم ئىشەي خۇيان بىزان، ئىشىكى سەخت دەبىت، دەبىت تو تىيان بگەينىت، دەبىت بىزان، لە مرۇۋە دەبىت دەستىكەن بە ھەلكەندن و قوولكىردنەو، سەعاتىكى تر ئەندازىيارەكان دەگەن بەرەو، ئەم لوتكەي ساردىرىن لوتكەي ناوچەكەي، لەوانەيە لە مانگىك يان چىل شەۋى ترەو بەفر دەست بە بارىن بىكەت. تا خىرا ئىشىكەين لە قازانچى خۇمانە. سەيركە لەم ترۇپكەوە تا ئەوسەر، لە ھەموو لوتكەكاندا تا چاوا بىبىكەت. لە ھەموو جىڭايەكدا فەسىلىكى وەك ئىمە ئىشىدەكتا، لە ھەرجىڭايەكەوە دوژمن دزەبىكەت بۇ ناو دىلاوار دەبىت بىنگىلىنىگەن... دەبىت سەنگەر لىبىدەين».

من زۇرسەرم لەو شىتە سەربازىيان دەرنەدەچوو، سەيرىكى فەسىلەكەم كرد و لە ناخەوە ھەناسەيەكى قوولم ھەلکىشا. دلىبابۇوم رۇزانىكى سەخت لە بەرددەمماندایە، بەلام راگىرتى ئارامى دەرروونى فەسىلەكەش كارىكى ئاسان نەبۇو. ئەوهى سەخت بۇو ئەوه بۇو ھىچ ئىشىكەرىك تا كوتايى زستان و تەواوبۇونى بەشى زۇرى كارەكان نەيدەتوانى ئەم ھەرىمە بەجىبەيلەت، ئەوانەي سەرپىچىيان بىردايە دەبران بۇ زىندانىكى سەربازىيى كە بە قىسى نەقىب لە ناو چىاكاندا بۇو، ئىشىكەن لەوی ھەلۇمەرجىكى سەختىرى

هبوو. من دهبوو بەرلەوهى فەسیلهكە دەستبکات بە ئىش ھەموو شتىكىان پېلىم. ھەر لە سەرتاوه ترسىك و دوودلىيەكى زور لە چاوى ھەموواندا بۇو، ساتىكى سەخت و ناخوشى ژيانى من بۇو، ساتىك كە ئىتر تەواو وەك ھەر يەكىنلىكى دى لە دىلاوار رادەستى ئەو شەپولە كەورەيە دەبۈوم كە ھاتبوو، يان دەبۈو لىتكەرىم ئەم ئىشكەرانە بى ھىچ پشت و پەنايەك لەم شاخەدا كاربىكەن يان بە قىسىم فرييويانبىدەم و مانايمەك بە كارەكەيان بېھەخشم، دووربىنەكەم لە نەقىب وەركەرت و يەك بە يەك كەرىكەرەكەن بىرە پاشتى بەردىكە و پىنمگۈوتىن «سەيربىكە، ئەو تارماييانە دەبىنەت كە لەوبەر لە نىتو بەردىكەندا ھاتچۈزىدەكەن، ئەوانە دوژمن، تىدەگەيت، دوژمن كە چەند وەختە دىتە خەونمان، ھەرەشە لە شارەكەمان دەكتات، ھەرەشە لە ژيانمان دەكتات، ئىمە بؤيە لىرەين تا كاربىكەين. كەر كارنەكەين دەمانبىن بۇ زىندان، زىندانى ئىشكەرەكان نزىكى دوو سەعات لىرەوە دوورە، لە ناو چىاكانى باكۇوردايە، لەئىش ھەروا ئاسان نىيە، سەختىر و ناجۇرتىرە، چاودىرەكان دلرەقتىن، بە شەۋىش پشۇو نىيە. ھەر چىيەكمان كردوھ دەبىت بەرگە بىگرىن، ھەر چىيەكت كردوھ دەبىت هيىز بەدەيتە خۆت و نەكەويت و نەروخىتىت. شتەكە تايىيەتە بە دوژمن... بروانە ئەوهەتان، دەيانبىنى لە دووربىنەكتەدا... ئەوهەتان، زور نزىكىن. دەبىت بىزانىن كە لە جەنگايدىن، لە شەرى مان و نەماندايدىن... ھەر پاچىك دەيدەيت لە زەۋى واپزانە كە گورزىكە و دەيدەيت لە دوژمن، ھەر بىستە خاڭىك ھەلىدەكەنلىكى واپزانە گورىكە و بۇ دوژمنى ھەلدەكەنلىكى، بىزانە تو لىرە جەنگاوهەرىت و دىز بەوه شەپدەكەيت كە مايەي بەدەختى و نەهامەتى ئىمەيە».

دەبۈو ئەوه يەكە بە يەكە بۇ ھەموو فەسیلهكە دووبارەبىكەمەوە، تاكە شتىكى ورە و ھېزى دەخستە بەر ئەوه بۇو باسى دوژمنيان بۇ بىكەيت، باسى ئەو جەلادەيان بۇ بىكەيت كە دىتە خەونەكائىيان و سەرپەيان دەبىت، جەلادىك كە ئىستا بە خۆى و ھەموو تفاقى كوشتن و سەرپەينەوە

بهرام بهریان بود، له دوور بینه که و دهیان بینی. همه مو و ئه و پرچم به و جوره  
برده سه، له پژوانی داهات و شدای ده بیت ئه و دو و باره بکه مه و. له ناخی  
دل و بیزار بروم له خوم ... دهمزانی ده بیت ئه و شتانه بلیم که بروام پیشان  
نیه، ئه و ترسانه یان بیر بخه مه و که ده موسیت له یاد بیکه ن. هستمده کرد  
پلانه کانی مامه سیا و دکتور جاهدار، سه باره ت به چاره سه ری به شوکی  
دو زمان، به جوری کی سهیر له گه ل پرچیمه و خهیالی همه مو و ئه م خه لکه دا  
ده گونجیت. منیش بوبووم به بشیک له ئامیزه که، ئیستا و اقسه مده کرد و  
پر فتار مده کرد و هک ئه وان دهیانه ویت، ئیتر هیچ به هانه یه کم نه بود خوم له  
مامه سیام یان دکتور جاهدار یان هر که سیکی تر به باشتر بزانم. منیش  
پرچیک بروم جگه له وهی به و پینگایه دا بر قم که بزم کیشاوه، رینگای ترم  
نه ده بینی. به لام من ته نیا ماموزتای ئه و کاره نه بروم، هر من نه بروم که  
به رده و ام ده باره دو زمان قسم مده کرد. ده پژو جاریک ئه و دو و گمنجه  
که گوایه پسپوری دو زمانی بود، له شاره و ده هاتن و قسے یان بوز  
کریکاره کان ده کرد. من هیچ کات نه چووم گوینیگرم بزانم چی ده لین و چون  
دو زمان ده ناسین. هر دو و کیان سه روقاتی جوانیان ده پوشی، کراسی کی  
خاکی و بؤین باختیکی سوری ئاوریشمیان له به رده کرد، شیوه یان له دو و  
گمنج ده چوو بوزه ما وند هاتین، هر ده مه ئه و خمند ساف و مندانه یه  
له سه روخساریان بود، پینکه نینیکی گهش که له گه ل و هزیفه که یاندا و هک  
کینه چین و پروپاگنده کار نه ده گونجا. لای من سه مبولي ئه و ده مامکنیکی پاک  
و دل سوزانه دا ده شاریته و. کاتیک ده هاتن و من به و کریکاره به ده ختنه  
به راورد مده کردن، توره بی و دلته نکیه کی زور دایده گرتم ... بینی ئه و دو و  
گمنجه روخوش، رهو پاکه که به خمند یه کی مندانه و سلاولیان لئ ده کردم  
و ده چوون بوز بسی دو زمان، له هر شت زیاتر توره و بیحالی ده کردم.  
ده بود له چمند پژوی یه که مدا پهناگایه کی کونکریتی له لو تکه که دا دروست

بکریت. خودی بنکه که سهرهتا دهبوو به نیشته جینی تیپنکی پسپوری تایبیهت به دهزگای هوالگری سهربازی، بهلام به رله دهبوو به مالینکی قایم بز خودی ئیشکه رهکان. له خواریشه وه ئیشکردن به جورینکی شیتاتنه بق دروستکردنی کومه لیک بینا و خهندک و پهناگا دهستی پیتکرد. به فهرمانی نه قیب و تیمیک له ئەندازیارانی تایبیهت، نه خشنه و شوینی سهربازگا نوینکه دیاریکرا، شوینی عه مباریکی گهوره له بنی چیادا، حەشارگای خۇشاردنه وه له کاتى توپباراندا، جینگای خهندەکینکی دریز که دهبوو له کاتى پەلاماردا وەک دوا سەنگەری بەرگری بەكاربیت. سهرهتا دهبوو قاوشه گهوره کان تواوبن. بەردەوام ھیزەکەمان له دوو دهستهی گهورهدا ئیشیاندەکرد، دهستهیک چەند سەعاتیک کاریاندەکرد و ئەوانى تر پشۇویاندەدا. ئیشەکە پۇز دواي پۇز رەوتىكى سەختىرى وەردەگرت. سهرهتا ھەموو ھەر بە ئیقاعى پۇزانى مەشق کاریاندەکرد، بهلام له ژىر فشارى كات و سەختگىرى سەركرده سەربازىيەكاندا، ھەم سەعاته کانى كار زىاديانکرد و ھەم جورىتىيەکەي. گەرجى کارهکان سەختبۇون، بهلام بە جورینکى ناسروشتى خىرا و بىگرى دەرفېشتن. ئەو ھەستەي كە له داھاتوویەكى نزىكدا پەلامارى دوزمن دەدەين، ئیشکەرەکانى خستبۇوه سەر ھەواي خۇ ماندووکردن و كارى بىپشۇو. ھەستمەدەکرد خواتىنى رووبەر ووبۇونەوەي دوزمن ھىندى گەورەيە، بەسەر ھەر سەختى و ئارەززوویەكى تردا سەرددەکەوت. ئەوهى لاي من سەير بۇو جگە له ھەندى ورده دەمەبۈلە و لەيەكدى گىربۇونى ئاسايىي، زۇربەي ئیشکەرەکان وەك بىمارى دەرروونى رەفتاريان نەدەکرد. دىيارە غەمۆكى و ھەلچۇونى له ناكاۋ و پەشۇكانى كتۈپر و تۈرەبۇون و گرييان ھەبۇون، بهلام من ھەر زوو خۇم دەخستە نىيو بەين و شەتكاننم ئارامدەکرده وە. ئەوانەي بىرى مندالەكانيان دەكرد، يان حەسرەتى كەسىك يان عەشقىيەك تۈوشى پەشۇكانى كردىبۇون، لەوانى دى پەتر كاریاندەکرد تا ماندوپەتى بەردەوام ياد و تىفکەرەن و سۈزىيان بکۈزۈت. دووان له و پىاوانەي

که زور په ریشانی عهشقه کانیان بوون، به شه ویش پشوویان ندهددا، له کاتی پشووه کانیشدا که مترین کات دهه هستان... ئیشی به رده وام تاکه ریگایان بورو له دوزه خى بوح هله لبین. زور شه و به فه رمانی نه قیب نه بایه ندهه هستان، دهیانویست له شیان بخنه ژیر به رداشی ماندو و بوون، تا له گهله له شیاندا هوشیشیان ورد بیت. دهیانویست به جوریک بچنه ژیر باری هیلاکی که یاده و ریشیان له گهله جهسته یاندا ویران بیت.

چهند شهودی یه که م، من جهسته و بوح و خهیالم له گهله ئه م جیگایه دا ناته با و نه گونجاو بورو، من وه ک جانه و ریکی شارنشین و که سیک که له دایکبوونه وه په رو هرده شارستان بووم، ئه م کنیو و چادر و به رده لان و تر قپکانه زور پی سه خت بورو، بتو مرؤفی شارنشین، سروشت بوطه جیگایه کی ناسروشتی، بوطه جیگایه ک که ته نیا بتو ماوهیه کی کورت و به مه بهستی گورینیکی که می ژیانی روزانه مان به رگه ده گرین. هر له دوو رفڑی یه که مه وه هستم به بیناکی ترسناکی سروشت کرد، که کریکاره کانم ده بینی له لو تکه که دا به پاچ و پیک و دریلی زهولیتیده ر شاخه که کوند که ن، هه ستم به بیناکی چیا کان ده کرد، ئه م زرمه و چه کوش و کوه که نیه چی بورو له چاو گه ورهی و مه زنی به رده خه و تورو و مون و بیده نگه کانی ئه م چیا يه دا. ئیستا بوبو و به مه راقیکی گهوره م که دوور بین له سه ربارانی چاودیر یان له خودی نه قیب و هر بگرم و سه یری دوژمن بکه م که وه ک تار مایی ورد و بچوک له لو تکه کانی ئه و به ره وه سه یری ئیمه یان ده کرد. هیدی هیدی و ام لیهات روزانه باسی دوژمنم ده کرد، بوطه وهی مهنتیق به قسه کانم ببه خشم و وايکه م کاريگه ربین به رده وام له مه ترسی دوژمن ده دوام. زور جار هه ستمده گرد ئه و قسانه م چهنده به خشینی تین و تاوه به ئیشکه ره کان، خو فریو دانیکی پیویستیشه بتو بوحی شپر زه و لاواز و بیتار استه خوم که هیچ کات نه یتوانیو بتو هیچ شتیک جه نگاوه ریکی و هفادار بیت.

زوری نه برد توشی په شوکانیکی سهيربووم، هيندي هيندي که وتمه بهر  
هيرشي خهونه ناموکان، بووم به سهريکي جهنجال که خهون هراسانيدهکات.  
شهوان حالهٔ تي سهير ده گرتم، خهونم ده بیني و وهک شينت ورياده بوومهوه،  
هلهدهستام خيرا خهونه کانم له ده فته ريكدا ده نوسييهوه و به پهله چراکه م  
خاموشده کرد و ده خه وتمهوه... شهوي چهندين جارئه وه دووباره ده بووهوه  
ـ ده خه وتم، خهونم ده بیني، هلهدهستام، چرام هلهده کرد، خهونه کانم  
ده نوسييهوه، چراکه م خاموشده کرد، ده خه وتم، خهونم ده بیني، هلهدهستام،  
چراکه م هلهده کرد، خهونه کانم ده نوسييهوه، چراکه م خاموشده کرد. ده خه وتم،  
خهونم ده بیني ... ده خه وتم، خهونم ده بیني .... ده خه وتم.

ئيش هم سهخت و هم زور بwoo، له گهله هموو چاپوکى و چالاكيدا  
هندى له كريكاره کان ده بورانهوه، هندى توشى توبهٔ تى توره يى  
و گرژى ده بعون و ده بwoo من ثاراميابنکه مهوه. سهيربووم، ماندويتى زور  
هندىكىانى ئارامده کردهوه، من بۇ ئوهى له همووانهوه نزيك بم هر  
ئيواره يك له ژير چاريکدا نانم ده خوارد. هندى جار كريكاره کان پييان  
ده گووتوم «مستر گرينوك توزىك بۇمان بگرى... تو خودا توزىك بۇمان  
بگرى». من بىئەوهى بزانم بۇ، بىئەوهى بمهويت، بىئەوهى مەبەستم بىت،  
چاوانم پرده بعون لە ئاو. هندى له كريكاره کان که ده يانىنى من به  
پاستى ده گريم، وەك من چاوانان پرده بwoo لە ئاو و هندىكىان پىدە كەنин.  
من هەولمدهدا تا دە توانم بىانخەمە پىنکەنин. زوربهٔ شهوان كريكاره کان  
سەربورد و چىرۇكى ژيانى خويان ده گىزايەوه، من لە ناوياندا داده نىشتم  
و گۈيىمده گرت، هندى جار هەستمده کرد لە كۇپى ژمارە يك پىياوى عاقل  
و فامىدەدام، هندى جارىش هەستم به پەريشانى و پەرتەھۆشى ئەم  
پىياوانه دە كرد، هندى جار هەستمده کرد من تاكە شىتى ناويانم و هەندى  
جارىش هەستمده کرد من تەننیا عاقلى ئەم ئوردو گايەم. شىتى و عاقلى  
لە مروقىدا شىتكى هەميشە يى نىيە، شىتى و عاقلى دوو پىتن لە سەر يەك

هیل، مرؤوف هیچ کات له پنټی مولته قی شیتی یان عاقلیدا نییه، بهلکو له هاتوو چویه کی هه میشه بیدایه، لیزه وهیه دهکریت بهیانیان شیت بین و شه و عاقل، نیوه روان هیمن و فامیده بین و ئیواران شیت و هله چوو. هه مسوو پیاوانی که مپه که به وجوره بون، تووشی نوبه تی کتوپری شیتی دهبوون و نوبه تی حیکمهت و عاقلیشیان هه بونو. داده نیشتن و به هیوری باسی ژیانیان دهکرد، له ناکاویش هله چوون، که فیان ده رده دا، دهیاندا به سه ری خویاندا، کوفریاندہ کرد، ئاسمانیان ده دایه به رتف. ئیستا هیچ که س باسی خهونه کهی نه ده کرد، بهلام زور باسی دوژمنیان دهکرد. ئوهه تهی دوژمن بورو بورو به شتیکی کونکریت و بر جسته، له و کاته وهی له دووربینه که وه تارمایی بچوک و لیلی خودی دوژمنیان بینیبوو، چیتر دوژمن تهنيا وه ک خهون و خهیلیک ده رنه ده که و، بهلکو پوژ به پوژ و تا دههات زیاتر دهبوو به حقیقت، تا زیاتریش له راستی نزیک ببايه ته و، که متر خهونمان پیوه ده بینی. نه قیب نه جاتیش هه ستي به و راستیه کرد بونو، جار جار نه قیب بواری ده دایه کریکاران تا سه ربکهون و له بن به رد و تاویرانی سه ر تروپکدا سه ریکی دوژمن بکهن، دووربینه کهی ده دایه دهست ئیشکه ره کان و پیگای ده دا نیگایه کی تر له دوژمن بگرن. بینینی به رد و امامی ئه و تارماییانه هه ستي جیاوازی دروست ده کرد ... ئه و مه ترسیانه ای جاران تهنيا له خهودا بینیبوو یان ئیستا به زه قی و له شوشه ای دووربینه که و دهیان بینی. په رچه کرداره کان جیاواز بونو، ههندیکیان هیندھی دوژمنیان ده بینی ده موده ست جنیویان ده دا، سه رسام وه ک شتیکی عه جایه ب و جوره مه خلوقاتیکی نازه مینییان بینی بیت تووشی گیز و وریبه کی کتوپر دهبوون، ههندیکیان باریکی هیستیری و هله چوون و خرؤشانیکی نه خواستراو دهیگرتن و دهیانویست تفهنج هه لبگرن و ده م و دهست له ویادا په لاماری چیا کانی ئه و به ر بدهن. من زور جار دهبوو هینینیان بکه مه و داوایان لیبکم که تورهیی ته اوی خویان هه لگرن بز ساته کانی جهنگ و روزانی رو و به رو و بونه وه.

گهر نهقیب نهجالات قسنه بوق کریکارهکان بکردایه، بهردہوام یهک رسته‌ی دووباره‌دهکرده‌وه «سهرکه‌وتن بهسهر دوژمندا، لهم چهکوشانه‌ی دهستی ئیوه‌وه دهست پینده‌کات». نهقیب قسنه‌که‌ریکی باش نهبوو، بهلام که دهیبینی ئیشکه‌رهکان خزیان ماندووده‌که‌ن ئه‌ویش حه‌ماسه‌ت دهیکرت و حه‌زی قسنه‌کردنی گولی دهگرت، هه‌ستمده‌کرد توانای کریکارهکان و بهردہوامی و خزگریان هؤیه‌ک بیون نهقیب ئارام و سنه‌نگین بنویتیت. ئیشی فه‌سیله‌که لوه باشترا و خیراتر بیو، بوار به نهقیب بذات غه‌ریزه بهد و جیدیه‌ته درپندانه‌که‌ی خزی دهربخات، بهلام هه‌میشه له‌گه‌ل بانگی به‌یانیدا هه‌لدستا و به چاوه شینه جیدی و گورگ ئاساکانیه‌وه به سهر ئیشکه‌رهکاندا ده‌گه‌را، کاتیک که ته‌خته‌به‌سته‌کان بوق تیکردنی سه‌قفه‌کان هاتن، زور غه‌مخور به‌دیار هه‌موو ورد و درشتنیکه‌وه بیو. ئه‌و ماوه‌یه خۆم زور لئی لاده‌دا، هه‌ستمده‌کرد شتیکی تایبەتی من و ئه‌م پیاوه کوناکاته‌وه، نیکا و شیوه‌ی وه‌ستان و جوری سه‌یرکردنی بوق چیاکان، بوق کریکارهکان، بوق سنه‌نگر و بیناکان توره‌یده‌کرم. هه‌ندی که‌س همن هه‌تا کاتیک سه‌یری ئه‌ستیره‌ش ده‌که‌ن، چاویان پرە له غروریکی گهوره، ئه‌و له‌وانه بیو، هه‌ندی که‌س همن گه‌رجی زور به‌هیزینین، له‌سهر هیچ عه‌رشیک نه‌وه‌ستاون، که‌چی فیز و هه‌وایه‌کیان هه‌یه، په‌نگه ئه‌وانه‌ی له ئاسماپیشنه‌یانبیت. ئه‌وه‌ی لای من سه‌یربیوو ئه‌وه بیو، هه‌ستم به غروری نهقیب ته‌نیا له‌و کاتانه‌دا بیو که پیکه‌وه قسنه‌مان نه‌ده‌کرد و له دووره‌وه سه‌یری چونیتی وه‌ستان و بؤیشتن و نیگاکردنیم ده‌کرد، کاتیک پیکه‌وه ده‌دواین ئه‌و هه‌سته‌م ونده‌کرد و نهقیبم وهک که‌سینکی ئاسایی ده‌بینی. ئه‌و هیچ هؤیه‌کی نه‌بوو له دهست من یان له دهستی فه‌سیله‌که گله‌بییکات. رف‌دانه به‌رنامه‌کان هه‌رچییه‌ک بووایه ئیشکه‌رهکان زیاتر کاریانده‌کرد و ئیشیکی فره‌تیریان ئه‌نجامده‌دا، هه‌میشه به‌رنامه‌که چه‌ند هه‌نگاویک له پیش پلانی دیاریکراوه‌وه بیو، هه‌تا جاریکیش که مه‌ Hammondی قه‌رقازانی له‌گه‌ل کومه‌له ئه‌فسه‌ریکی پایه‌به‌رزی

دیکه‌دا هاتن بزو پشکنین، سه رسامبوون له وهی فه سیله که مان به چ هیمه‌ت و خیراییه که وه کارده‌کات. من هه مهو شتیکم ده کرد که دو خی ده روونیان باش بیت، خوم بزو ده کردن لیبیوک، شهوان له ژیتر خهیمه کاندا ئاهه‌نگی بچوکی گورانی گووتنم بزو سازده‌کردن، پیشبرکتی ههندی گه‌مم بزو ریکده‌خستن... دانیشتی تایبیه‌ت و خسوسیم بزو ده‌سازاندن تا له‌گه‌لمدا ژان و ناسوری ده‌روون ده‌بیرون. ژیتر بووبوو به شتیکی ئاسایی شهوان هه‌ر له دوای داگیرساندنی ماتوری کاره‌باکه وه، من له ژیتر چادریکدا ده‌بکه‌وم و داوشبکه‌م کنی حه‌زی له به‌زم و به‌زمه بیته لامان.

من هه‌ر ئه و ماوهیه شهوانه خهونگ‌لیکم ده‌بینی که خهونی خوم نه‌بوون. له ههندی له خهونه کاندا ده‌مزانی خهونی کنی ده‌بینم، له ههندیکی دیشدا دیاریکردنی خهونبینه که سه‌خت بwoo. جارینک خهونم بینی یه‌کیک خوی به به‌ندولی سه‌عاتیکی مه‌زندا هه‌لواسیو، به‌ندولیکی زور گه‌وره، پیاوه‌که به هه مهو توانای خوی هه‌ولیده‌دا به‌ندولی کاتژمیزه‌که بوه‌ستینیت که به بورجیکی مه‌زندا هاتبوروه خوار. هیشتاله خهودا بعوم ده‌مزانی ئه وه خهونی «کیسرا» يه، گنجیکی مندالکار، که نه‌وهک له مال به‌لکو له گه‌ره‌ک و قوتا بخانه‌ش به شیت ناویانگی ده‌کرکدبوو. ماوهیه‌کی زور له مال زیندان کرابوو، مامؤستاییکی تایبیه‌ت بووبوو به سه‌په‌رشتی، هه مهو شتیکی به کات و چرکه و خشته بزو دیاریکرابوو. ئیستا رقیکی تایبیه‌تی به‌رامبهر به سه‌عات هه‌بوو، هه‌ر جوزه سه‌عاتیکی بدیبايه ده‌یدزی و ده‌یشکاند و فرینیده‌دا، هاوردیکانی له ترسی ئه و ده‌ببوو کاتژمیزه‌کانی ده‌ستیان بشارنه‌وه یاخود به جوریک قایمیکه‌ن، ئه و ده‌ستی نه‌گاتی. له خهونه‌که‌دا به‌ندوله شیتکه کیسرای ده‌هینا و ده‌برد، ئه‌ویش بیسسوود هه‌ر کاریکی له ده‌ست به‌اتبایه ده‌یکرد تا جوله‌ی ئه و ئامیره گه‌وره‌یه را بگریت... خهونه‌که چه‌نده‌ها شه‌و و به چه‌نده‌ها جور دووباره ده‌ببووه‌وه، له شوینی جیاوازدا، له سه‌ر سه‌عاتی جیاواز، له کاتی جیاوازدا، به‌لام ئه و له خهونه‌که‌دا هه‌میشه یه‌ک

خولیای ههبوو، جوله‌ی بهندوله گهورهکان بوهستینیت، جوله‌ی سه‌عاته‌کان،  
چرکه‌کان ... زهمان به گشتی.

له خهونیکی تردا «محه‌مهد سدیق خاوه‌ر» م بینی بهدهستیک جلی  
ژنانه‌وه له‌گه‌ل پیریژنیکدا دانیشتووه و له‌سهر پنه‌یه‌کی سپی زور گهوره  
نانده‌کات، زوو زوو به ژنه‌که ده‌لیت «دایه مه‌هیله نانه‌که‌ت بسووتیت ...  
دایه مه‌هیله نانه‌که‌ت بسووتیت». نه‌مده‌زانی سه‌رچاوه‌ی ئه‌و خهونه له  
کوئیوه هاتووه. محه‌مهد سدیق خاوه‌ر وهک نه‌قیب ده‌یگووت، له پیاوه هه‌ره  
ئیشکه‌ره‌کانی به‌تالیونه‌که بwoo، که‌سینکی هیمن بwoo، له‌سهر ئه‌وه‌ی به‌ردەواام  
و بى هېچ هۇيېك په‌لامارى يەکىن له دراوسینکانی دابوو هاتبورو بیمارستان،  
وهک خۆی ده‌یگووت تەنها هوی کینه‌کانی ئه‌وه‌بwoo ئه‌و پیاوه به‌ردەواام له  
خهونه‌کانیدا به‌دهنگىنکى ناخوش بانگى له دايىكى كردوه. ئه‌و بانگه نادىاره‌ی  
ناو خهونه‌کانی وهک ماكتىکى شىتى چوو بwoo سه‌رى و هه‌تا له ناو ئەم  
دۇل و چىيانه‌دا وازيان لى نەدەھىتى. له خهونه‌کانیدا به‌ردەواام له‌گه‌ل دايىكى  
بwoo، له‌گه‌ل ئه‌و نانىدەكرد، سفره‌ى دەرازاندەوه، ئىشى ناو مائى دەكرد،  
به‌ردەواامىش قسەيدەكرد، وهک «دایه مه‌هیله سفره‌که‌ت پىس بىت» «دایه  
مه‌هیله ئاوه‌که‌ت بىرژىت» «دایه مه‌هیله گۇشته‌که‌ت بخورىت».

خهونیکى دىيم بىنى «سەبور» كه له‌بەر دەست بلاۋى به «كەرەمدار»  
ناوياندەنا، له ژىير درەختىكدا وەستاوه و هەولىدەدات به دارىكى درېز  
ھەندى سېيو بخاتەخوار. سەبور چەندى دەكرد سېيوه‌کانى بۇ نەدەخرا، هەر  
دەيويىست دارەكەى درېزبکات و لقى درەختەكە بتەكىنیت، پۇلە بالدارىكى  
تۈرە پىگاييان لى دەگرت، هەر دەستى بجولاندایه، ژمارەيەك بالىندە دەھاتىن  
و په‌لامارياندەدا. بالىندەكان شىت بۇون، خۇيان دەكىشىا بە سىنگىدا، دەنوكىيان  
له‌سەرى دەدا، بە چىنگ روخساريان بىرىنداردەكرد، خهونیکى بىئەنجام و پوج  
بwoo كە وهک بازنه‌يەكى داخراو دووباره‌دەبwooوه .

خهوننیکی دیم بینی، که سیک رو خساری دیارنه بیوو، تمنیا له پشته وه دهرده که وه، به تفه نگیکی دریزی کونه وه نیشانه له شتیکی نادیار ده گرته وه، نیشانه که له تمدا ونبوو، جیگاکه له هلم و سپیانیکی کی چر بوو که هیچی له نیودا نه ده بینرا، ئه و که سه له خهونه که دا تفه نگه که لی پس بیوو، وەک ئه وه بیوو دانیشتیت تا ئامانجه که لی رو وند بیتھ وه، ده میویست تم نه مینیت و ههوا رو ون بیتھ وه و روشنایی بگه ویت تا ئه و تقهی خوی بکات، به لام پینده چوو بق هتاهه تایه مژ نه نیشیت و بولیل رو شن نه بیتھ وه، نه مده زانی ئه وه خهونی کییه. هیچ نیشانه یه کم تیدا نه بینی خهوننیکه لی بناسمه وه.

ئیتر خهونم زور ده بینی... زور زور ... شه و دوای شه ویش زوتیر و زور تر.

له و شه وانه دا بق یه که مجار ئه و خهونه شم بینی که چهند مانگ بیوو چاوه بروانی بیووم، ئه و خهونه لی دونیای دیلاواری هینابووه له رزه.

چهند وخت بیوو ده میویست ئه و خهونه بیبینم و نه مده بینی، ده میویست به نهیتی ئه و وینه بگم و نه ده گه یشتم، خولیام بیوو ئه و پیاوکوژه بیبینم که ده چووه خهونه کان و سه ری مردقه کانی ده په راند، به لام دوا جار خهونه کم له شیوه یه کی سهیردا بینی.. له هیچ یه کیک له و خهونانه نه ده چووه که پیشتر بیستووم، له جینگا یه کی سهیردا بیوو که پتر له بیمارستان ده چووه. خهوننیکی به رگدرووی ناوداری دیلاوار «داودی داود ئاغا» بیوو، که به هزی نه خوشی و به ده بختیه وه که و تبووه به تالیونه که لی شیمه وه. له خهونه که دا داود ئاغا به خوی و ئه سپیکی به رزه وه به پیو افیکی دریز و سپیدا ده رقیشت که زهوبیه که له کاشی سپی و دیواره کانی له مه رمه بیوون. ئه سپه که به سه ختنی ده یتوانی له سه ر کاشی یه کان هنگاو هله بینیت. له ملا ولای پیگای ئه سپه که دا، له سه ر سه دان قه ره ویله تایبہت بیمارانیکی بی سه ر

پالکه و تبون، هه مو جلی سپیان له بردابوو، جهسته کان بهین سه ره حدار بوون و ده جولان، له سه ره قره ویله کان ئه مدیوه و دیویان ده کرد، بیئه وهی ههستن یان دابه زن. ئه و ههسته یان دهدا به من که ئه گرچی سه ریان نییه، به لام ده توانن بیینن. داودی داود ئاغا که خوی بەرگدروویه کی ناوداری جلی پیاوان بwoo، وەک لە بەفریکى چردا جله‌وی ئه سپه‌کەی رابکیشیت له ناو ئه و بیواقە دریزه‌دا، ئه و ئازه‌لە بەرزه‌ی کیشده‌کرد و ههولی دهدا جله‌وی لە دهست نه دات. لە ناكاوا ناو دالانه‌کە پېر ده بwoo لە تارمایی، لە خیوگەلى ئارام کە بە قات و جل و بەرگى جوانه‌وھ بەرگدرووی مەزن» ده هاتن و سلاویان لیده‌کرد و دەيانگووت «سلاو ئهی بەرگدرووی مەزن» «سلاو ئهی باشترين بەرگدرووی خۇرەلات» «سلاو ئهی خاوهنى تەقەلى تەلا و دەرزى زىرىن» «سلاو ئهی ھەلگرى مەقسەتى ئالتۇنین». داود ھامىشە بە خوی و ئه سپه‌کە يەوه ھىمن دەرۋىشىت و بەریزه‌وھ كلاوه‌کەی بەرزدەکرده‌وھ و بە حورمەتھوھ وەلامى سلاوه‌کانى دەدایه‌وھ. لە ناكاوا ئه سپه‌کە دەكەوتە حيلە و سەمکۈلانى توند، وەھا بەرزدە بwoo و دەخزى، وەھا توند بەلادا داھات و دەخلیسکا من لەرز دەيگرتم و سامم لى دەنىشت، ئه سپه‌کە لە كەوتىن و ھەستانه‌وھدا بwoo، لە تەپاوتل و لوق ھاوېشىتىدا، لە حيلە و پرمە و خىزەدا بwoo کە لە ناكاوا جهسته‌يەکى بالا بەرزى بىسەر لە ناوه‌پاستى رېگاکەدا دەردىكەوت و پېشى بە ئاغا دەگرت. جهسته‌کە شمشىرىنىكى دریزى بە دەسته‌وھ بwoo، سەری نەبwoo، تەنیا لەشىكى درىندە و بىنەست و بىزۆك بwoo. جهسته رووت و ھارە‌کە بە جولە‌يەکى دەست ئه سپه‌کەی ھەلدەستان و وەک ئەفسونى كەبىت چۆكى پىنده‌دایه زەھى. داودی داود ئاغا وەک لە دوورە‌وھ بۇ لاي ئەم جهسته‌يە ھاتىت، سەری حورمەتى دادەنەواند و دەيگووت «گەورەم ، من ئەمشەویش ئاماھەم بۇ مردن، شمشىرى پىرۇزى ئىيۇھ گەردىنى پىسى ئىمە موبارەك دەكەن و بەرە‌کەتىكى ئىلاھىمان پىنده بەخشتىت، فەرمۇون ئەمە گەردىنى چەپەلى

ئیمه و ئەوهش شمشیری پیرقزی ئیوه، بەلام تکایه ئاگاداربن کە ملوانى قاتەکەمان خویناوى نەبیت، چونكە هونەریکى زۆرمان لە دروونىدا بە خەرج داوه، کارەکەтан وەک شەوانى تر بە وردى ئەنجامىدەن، بىئەوهى ئەم ناوە پىسېكەن، چونكە دواى من كەس نىيە ئىرە پاکباتەوه». داودى داود ئاغا لە پال ئەسپەكىدا دەوهستا و چۈكى دادەدا و سەرى دادەنەواند، بەجۇرىك بکۈزە بىسەرەكە بتوانىت ئاسان سەرى بېرىت. جەستەكە بىن ھىچ دوودلىيەك، داودى را دەكىشايە سەر بەستىكى بچوڭ و سەرى دەنايە سەر بەستە بەردىنىك و بە شمشىرىنىكى تىز دەيدا لە گەردىنى ئاغا. سەرى داود وەک سەرى بولگەيەكى پلاستىك دەپەرى. ھىچ خويتىنىكى لىنى نەدەھات، وەک توپىك تل دەببۇھو و چاوانى كراوه و رەزامەند وەک خۇى دەيانۋانى. لە ناكاوا دەگۇردا، وشكە بەفرىكى توند بە پۇخى گورەوە دايىدەكىرد. با و گىزەن بە خىرايىھەكى سەير سەرما و سېپتىتىكى زوريان دەھىتى... ھىدى ھىدى ھەمو شىتىك سېيى دەببۇ، ھەمو شىتىك، ھەتا سەرى داود ئاغاش كە بەفر دەيىردى و لە خۇيدا دەيشاردەوە.

من ئەو شەوه لەگەل راچەكان و وريابونەوەمدا، وەك شىت ھەلدەستام و بە ناو تارىكىدا بەرەو چادرەكەي داود ئاغا را مەتكىدەكىرد، شەو سارد و من عارەقاوى و شېرزە بۇوم، دووجار لە بەرد و كۆسىپى سەر پىگا ھەلدەنوتام، دەكەوتىم و ھەلدەستامەوە، پاسەوانى شەو دەيناسىمەوە و بە سەرسامى سەيرى ئەو تىكچۈون و شېرزە بۇونە كەپىرەي دەكرىم و لىنەگەپا بېرۇم، لىنەگەپا بگەمە چادرەكەي داود. دەگەيشتمە سەر جىڭىز ئەو و بە لايىتىكى دەستەوە سەرى پەتۈوهەكىيەم لادەدا. داود ھەمو گىانى نىشتىبووه سەر عارەق، باوهشىم پىدادەكىرد و دەمچىپاند «داود... داود... داود». سەرسام و ترساوا را دەچەلەكى و لە ترس و پەشۇكاندا باوهشىدەكىرد بە مندا. من كەمەتكەپامدەۋەشاند و بە چىپەوە دەمگۈوت «من بىنىم، بىنىم، ئەوهى تۇ بىنیت منىش بىنىم». داود ھەلدەستا و دەيىكۈوت «مىستەر توپىت؟

توقیت؟ چی بیووه... چی بیووه؟». هستمکرد داود زهندقی چووه، چاوانی دهربیزقی بیوون، دلینانه بیوو هیشتا همر خهون دهبنیت یان هوشیاره. گووتی «مهعز بوز خوا مسته، مهعز بوز خوا مسته، چی بیووه؟». گووتی «ثه و خونه بیینی که تو بینیت». سهرسام بیوو، پیشتر له ژیانیدا شتی واي نه بیستبوو. سههی خوی توند راوهشاند و گووتی «مسته دانیشه، واي مسته، خه ویکی ناخوش بیوو ... ئه ری تو بهم شه وه چیته؟». من دهستم خسته سهه دهمی و بوز ئه وهی ئه وانی تر هله هستن پرسیم «خه وت به چیه وه دی؟». خزی په شوکابیوو، راچه نینی خیرا و بینینی من وها دهسته پاچه یان کردي بیوو، نه يده تواني هوشی کوبکاته وه و بزانیت چی خه ونیکی بینیووه. به شپرزه بیوو و به چپه وه پرسیم «ئیستا خه ونت بینی یان نا؟ خه ونت بینی یان نا؟». دهستی گرتم و گووتی «کاک مسته، کاک مسته... خه ونم بینی، دلنيام... خه ونم بینی، ئه سپیکی سپی تیدابیوو». من گووتی «بويهسته، بويهسته من بیوت ته واوبکه م، ریواقیکی سپی دریز بیوو، پېربیوو له قهره ویلهی نه خوشان، خله کیک هه موویان بیسەر بیوون، تو ئه سپیکی به رزت پی بیوو به سهه کاشیدا دهربیشت... سمکولانی دهکرد، هار بیوو، ئینجا ئه و پیاوانه هاتن...». له ناكاوا داود روشن و سهره حال و هوشیار بیووه، چاوانی کرانه وه و به دهنگیکی هیمن و سهرسام بۆی ته واوکردم «ئینجا ئه و پیاوانه هاتن که سلاویان له من کرد، ئه و خیوانه هه موو شه ویک دهیانبینم، هه رخه و له چاوی ئه م داوده بکه ویت، له پیش چاوم قیت ده بنه وه... دوايی ئه و پیاوه ده رکه وت، ئه وی سهه ری نییه، ده موچاوی نییه، هیچی نییه، ئه وهش زوو زوو ده بینم. به لام مسته گیان... مسته بوز واي... مسته گیان... ئه و پیاوه بوز لای من هیچی نییه. سهگباينکی بی سهره و هیچ. ئه سلەن له هیچ ناچیت، نه له دؤست... نه له دوژمن... نه له بشەر... تو خودا مسته تو ده زانیت، تو تیدەگەیت بۆچى ئه وی من سهه ری نییه؟ ». من له قەراغ نوینەکەی داود دانیشتەم و هه موو پستەکانی ناو

خهونه‌کهی خویم بُو دووباره‌کرده‌وه. چاوانی کرانه‌وه و به‌سه‌رسامیه‌وه شانی گرتم و گووتی «مه‌ردی خوابه پیم بلن، تو چون ئه و خهونه‌ی من دهزانی. مسته‌ر گرینوک، تو جنوکه‌یت، شه‌یتاتیت، تو چیت؟». من دهمیم گرت و به بیزارییه‌وه و هک که‌سینکی نائومید له هه‌موو شتیک، به‌قینه‌وه گووتم «کاک داود، من نه‌خوشییه‌کی پیسم هه‌یه، من نه‌خوشییه‌کی پیسم هه‌یه، من خه‌وی خه‌لکی تر ده‌بینم. ئه‌مشه‌وه ئه و خهونه‌ی توْم بینی، چه‌ند وهخته چاوه‌پی بووم خهونی ئه و سه‌ربرینه بیینم، دواجار به‌مشیوه‌یه بیینم ... من له دهست خوم بیزارم، بیزارم».

داودی داود ئاغا به‌رگدروویه‌کی قسه‌خوش بوو، به‌لام بینینی به‌رده‌وامی ئه و خهونه هاوسمنگی تینکابوو، ژیانی له بنه‌وه هله‌ته‌کاندبوو. به‌ر له‌وهی بیهیتن بُو بیمارستان تووشی غه‌مۆکییه‌کی کتوپر بووبوو، دوکانی خه‌یاتییه‌کهی داخستبوو، له هه‌موو که‌سینک و له هه‌موو شتیک که‌وتبووه گومانه‌وه ، هه‌ر که‌س قسه‌هی له‌گه‌ل ده‌کرد و هک شیت سه‌یریده‌کرد و ده‌یگووت «ئه‌وهی من سه‌ری نییه... ئه‌وهی من سه‌ری نییه». روزانیک ته‌واو هاوسمنگی ده‌روونی خوی له دهست ده‌دات و به کوچه‌کاندا راده‌کات و هاوارده‌کات «ئه‌وهی من سه‌ری نییه». هله‌بته کسانی بیزی و به‌دجنس ته‌فسیریکی ته‌واو خراب بُو قسه‌کهی داودی داود ئاغا ده‌کهن و به گالت‌هه و ده‌چنہ سه‌ر پینگای و ده‌لین «داود ئاغا، ئه‌وه که‌ی قسه‌یه تو چه ده‌یکه‌یت، هی هه‌موو که‌س سه‌ری هه‌یه، ئیستا بُو به‌س ئه‌وهی تو له ناو عوام و عاله‌مدا سه‌ری نییه».

ئه‌وه شه‌وه سه‌رلیشیواو و دهسته‌پاچه بووم. چیروفکی وینه‌ی نیکارکیش‌کانم ده‌هاته‌وه یاد و له دهست خوم بیزاربووم. ئه‌وهی من ئیستا ده‌میینی جلا‌دیکی بیسه‌ر بوو، داود ئاغا دوژمنیکی ده‌بینی که هیچ روخساریکی نه‌بوو، و هک ئه‌وانی تر نه‌یده‌توانی دوژمن له که‌سینک

یان شیوه‌یه کدا کوپکاته وه... بینینی ئه و خهونه و له و کاته‌دا ترسناک بیو، وه کئوهی یەکیک پیمبلی دروستکردنی نیگاریک بۆ دوژمن ئەفسانه‌یه، مهحال و بینهوده‌یه. ویستم پرسیاری زور له داود بکەم، بەلام تووشی جوره هەلچوونتیکی دهروونی وەها بوبووم، نەمدەتوانی دانیشم و دوو قسەی عاقلانه له زارم بیتەدەر. ویستم بگەپیمه‌و ژیئر چاردى خۆم، بەلام داود ئاغا بۆ میزکردن ھەستا و گووتى منیش دیمه دەرى. لە پیگادا هاردووکمان تووشی نوبەتیکی هەلچوون و ژانى ھاوبەشبووین و له بېگیه‌کى قسەکانماندا دەستمانکرده ملى یەک و پینکەوە گریابىن. داود ئاغا بەدەم سپىنى فرمىسکەوە گووتى «بە خەرى عالەم، ئەم ماوهیه ئەوهندەي بە دەست ھەتیو مەتیوی لای خۆمانه‌و ئەزىتم دیو، نیو ئەوهندە مەراقى دوژمنم نەبۇوە ... دەزانى چ دەردېكىيان بەسەر ھیناوم، دەزانى چ نامەردى و سووکايەتىيەكىيان پېتىرىدۇم؟». دەنگى داود ئاغا پې بۇو لە ئازار، منیش ھەستم بە ژانه شاردراوه‌یه ناو دلى دەكرد. ئەو شەوه تا درەنگ قسەمانکرد، تا درەنگ باسى ئەوهى كرد كە هيچ كات جەلادى ناو خەونەکانى ئەو سەرى نەبۇوە، دەنگى نەبۇوە، ئەويش ھيندەي بۆ سەرى ئەو گەراوه، مەراقى هەلگرتەوهى سەرى بىراوى خۆى نەبۇوە، ھيندەي بەدواتى دەمۇچاوى نادىيارى دوژمندا گەراوه، بەدواتى عەقلى لە دەستچووی خۆيدا نەگەراوه. گەرجى ھەوا ساردبۇو، بەلام رۇشنايى مانگ شتىك لە جوانى و ئولفەتى بە ئىمە بەخشى بۇو. دەمەوبەيان ھەستمكىد، كە خەو زورى بۆ ھیناوم و تواناي قسەكىنم نەماوه، بە گىزى گەرامەوە ناو جىگاکەي خۆم. زەھاوا تخت لە جىگاکەي خۆيدا نوستبۇو، بىئەوهى كارىك بکەم ھەستىت، چۈومە ناو جىگا و وەك نیوە مردو منیش خەوم لىتكەوت.

## ۳۶

ئال موراد بۇی گىزامەوە :

رۇژىك بۇقىقىلە بانگىكىرىدەم و گۇوتى ئال موراد فەرمانىتىكى تايىھتىم  
 بۇ ھاتۇوە، تو دەبىت بەجىمان بەھىلىت و بگوازىتەوە بۇ يەكەيەكى تايىھتە.  
 ئىشى ئىپوھ چىيە و دەبنە چ كارە من ھىچ نازانىم، بەلام ئەوهى بە من  
 گەيشتۇوە، ئىپوھ راستەوخۇ لە ۋېر سەرپەرشتى پەزمئارى قەرقازانىدا  
 دەبن، ئەو جىيگىرى رەسمى سەى ئەسلانە و راستەوخۇ فەرمان لەوهەوە  
 وەردەگىرن. كە وايىكۈوت خەرىكىبوو دىلم لە دەممەوە بىتەدەرى. زانىم ئەمە  
 بەزمىكە ھەموو ژيانى من دەڭۈرىت. ھەر ئەو رۇژ بۇقىقىلە و ئەندامانى  
 ترى ھىزەكەمان يەك بە يەك ماقچىانكىرىدەم و باوهشمان بە يەكدا كرد  
 و بە چاوى پې فرمىسىكەوە خوداھافىزيمان لە يەكتىر كرد. گەرجى من  
 لە ناخى دىلەوە رقم لە باغانەكان بۇو، بەلام وەك گىرۇدەبۇوبۇوم و  
 بەدبەختىيەكەم دەكىشى، حەزىمەكىرىد ھەر لەگەل ئەم ھاۋى كۇنانەدابىم و  
 نەچمە ھىزىتكى ترەوە كە نايانتاسم. من لەوانە بۇوم كە گورىنى كتوپرى  
 دەوروبەر و تىكەلاؤبۇون لەگەل خەلکى نويىدا دەيتىرسانىم و نائاسوودەي  
 دەكىرىد، ئەوهەتەي لەدىكىبۇوم حەزم لە شوينى دووبارە و خەلکى دووبارە  
 و ژيانى دووبارەيە... لە ھەر جىنگايەك راھاتم و رەوتىكىم وەرگرت، حەزم

له تیکدانی نییه.

ئەو رۆزە بۇقبۇقىلە پېتىگۇوتىم كە پېتىگۇوتىم كە پېتىگۇوتىم كە شەو جىيىك دىيت بە دوامدا و دەمبات بۇ شوينى مەبەست. كە شەو هات و لە دەرگايىان دا، لە بىرى جىب پىكابىنى سەر بە تال لە بەر دەرگايى مالەوەدا وەستا. هەر ئەو شەو من لە پاشتى پىكابىنى تايىبەتدا، لەگەل چوار كەسى دىكەدا كە هەر چوارمان لە پاشتى پىكابەكە دا لە بەر سەرما و باى توندى رېتكا و باى ھەلدەلەرزىن، چۈوين بۇ دەرەوهى شار. ئىمەيان لە شوينىكى دوور دەستدا داگرت، شوينىك وەها چەپەك و لاکەوتەبۇو، مەگەر هەر بۇ ئەو باش بىت، شەيتان ھېلکە لى بىكەت. من لە بەر تارىكى نەمدەتowanى بە روونى بەرپىنى خۆم بېيىم. سەربازىكى مندالكار پېشوازى لېكىرىدىن و بىرىدىنى بۇ جىتكايدەك كە ناوى دەنا «پېشۈوخان». هەر پېتىجمان سەرو كۆلەپاشتى قورسمان بە شانەوە بۇو، باى توندى پاشت پىكاب وەها منى كوتاپىوو، سەرتاپام ڈائىدەكرد، خۇل و تەپوتۇزى رېتكا سەر و پوخسارى شاردبۇوينەوە، بىتەنگى شەو و ھەلتەك ھەلتەكى ماشىن گىزىكىدەبۇوين. بەلام جىتكاکە لە شوينىكى تايىبەت و پەر خزمەت دەچۈو. سەربازەكە پېتىگۇوتىن كە ئەم جىتكايدە، شوينىكى تايىبەتە بە مەشقى «پېتكەران». ئەها من تا ئەوكاتە و شەى وەهام نەبىستبۇو. يەكىنمان پرسى «دەى يائەلا، ئەمەيان چىيە و پېتكەران چىيەن و كاريان چىيە؟». ھاودەمەكەمان بۇي روونكىرىدىنەوە كە ئىمە دەبىين بە قەناس. گوايە هەر پېتىجمان لە دەست راستىرىن تەنگچىيانى ولاتىن و بە فەرمانى سەركىرەكانى سوپاي دىلاوار، دەبىت بۇ ماوەيەك مەشقى باش بکەين و بېيىن بە پىپۇرى تايىبەتى تەنگى دووربىندار.

ھەموو شتىكى شوينەكە پاك و ئامادە دەردىكەوت، حەمامەكان، تەوالىتەكان، ژۇورەكانى نوستن، چىشتىخانە بچوکەكە، پېتكرا بە ئەساسىتىكى

تا بلیتی جوان و گرانبه‌ها رازابوونه‌وه. هر یه‌که مان ژووریکی تایبه‌تی خومان هه‌بوو، خواردنمان له خوشترین و باشترين جور بعون. شه‌وی یه‌کم تا به‌یانی له جیگای نرم و گرمدا خه‌وتین، به‌یانی که هستام ددرکمکرد که ئه‌م جیگایه تایبه‌ت و نهینی و لاته‌ریکه، شوینیکه نه ریگای به‌شهری له سره و نه بالنده ریی تیده‌که‌ویت. ئه‌وه له جیاتی خوشحال بکات ترسیکی نهینی خسته دلمه‌وه. یه‌کم پرسیارم ئه‌وه بwoo: ئیمه چیین و کیین و بتو هاتووینه ئه‌م جیگایه؟ به‌لام وه‌لامیکی و هام چنگ نه‌که‌وت. له ناو هاوریکانمدا، من بچوکترین و لاوازترینیان بعوم، چواره‌که‌ی تر زل و بهخووه بعون. سه‌یربیوو به‌لامه‌وه، که جیگاکه جگه له سئ که‌س که هم پاسه‌وانیان ده‌کرد و هم سه‌رپه‌رشتی پاک و خاوینی و ریکخستن بعون، کسی تری تیدا نه‌بوو. له چیشتاخانه‌که و له کاتی به‌رجاییدا هیچ خزم‌ه‌تکاریم نه‌بینی، وک ده‌ستیکی نهینی هه‌موو شتیکی له‌سهر میزه‌کان داناییت و خوی کلاویکی ئه‌فسوناوبی له‌سهر کردیت و غه‌یب بوبیت. به‌یانی هر پینجمان له و چیشتاخانه پاک و ته‌میزه‌دا به‌رجاییمان خوارد. هیشتا یه‌کترمان نهدنناسی، هه‌موو له ژیره‌وه سه‌یری یه‌کمان ده‌کرد و هیچمان نه‌ده‌گووت. یه‌کنیکیان سه‌رنجی راکیشام، به‌رده‌وام له کاتی به‌رجاییدا سه‌یری منی ده‌کرد و له ژیره‌وه زه‌رده‌خنه‌ی ده‌گرت. کوریکی مووزه‌ردی ده‌موچاو بچکوله بwoo، سه‌ری له چاو له‌شیدا گچکه‌تر ده‌ینواند، تا به‌رجاییمان ته‌واوکرد، ئه‌وه هر له بنه‌وه سه‌یریده‌کرد و وک مندالان پیده‌که‌نی، ئیستا که بیری ئه‌وه چه‌ند رقزه ده‌که‌مه‌وه، جوانترین شت له‌لام ئه‌وه خه‌نده و نیگا نهینی و ژیره‌وانکتیکه‌ی ئه‌وه که زیاتر له هر شت دیته‌وه به‌رجاوم. دوای به‌رجایی ده‌بیوو بکریتنه‌وه ژووره‌کانی خومان، من چونکه کاریکم نه‌بیو هر ده‌بیوو یان سه‌یری ته‌له‌فزیونی دیلاوار بکم یان گوی له رادیو بگرم، به‌لام هیچ کات له ژیانمدا نه‌متوانیوه له چاره‌کنیک زیاتر هوشی خۆم به‌وه دوو ئامیره بسپیزرم، رقم له هر ئامیریکه مرؤف

نهتوانیت و هلامبیداته وه. هر زوو تله‌فزیون و پادیوکه م بینده‌نگرد و له بهر پهنجه‌رهکه دا دانیشتم و سهیری بهرده‌رگای ئەم جیتکا چه‌پهک و نهیینیمه م دهکرد. له نزیکی نیوه‌رقدا له پهنجه‌رهی ژووره‌که‌مه وه بینیم ماشینیکی نوی هات و دووان له جلی سه‌ربازیدا دابه‌زین و دوو هاودهم به چه‌که‌وه پیشیان که‌وتن. دوای سه‌عاتیک دهبوو هر پینچمان له ژووریکی تایبې‌تدا که پتر له پۇلی وانه خویندنی قوتا بخانه دەچوو كوبىبىنەوە. گەرچى من شتىکى ئەوتۇم له پله و پايىھى سه‌ربازى نەدەزانى، بەلام ئەم دووانه هىچ پوتىھ و نشانەيەكى سه‌ربازىييان پىتوھ نەبۇو تا بزانىن به راستى پله‌دارى سوپان يان هەر شارەزاي مەدەنین و جلی سه‌ربازىييان پوشىوھ. دوو كەس بۇون به دوو چاولىكەی رەشەوه، به دوو كاسكىتى سه‌ربازىيەوه كە پراوپر سه‌ريانى داپوشىبىوو. هىچ كات چاولىكەكانى چاوليان دانەگرت، به جۆره دەنگىك كە پىشتر كەسىكىم لە دىلاوار نەبىنېبىو واقسەبکات دەدوان، دەنگىكى منگن، وەك ئەوهى لە بن ئاوهوه بىتەدەرى. خۇيان وەك مامۇستاي مەشق بە ئىمە ناساند، گۇوتىيان كە پسپۇرى تاييەتى قەناسن و شىشيان ئەوهىھ فىتىرى ئەو چەكەمان بىكەن. زوو زوو دەيانگۇوت «ئىتوھ پېتىج دەست راستىرىن كەنجى دىلاوارن». پىيان گۇوتىن كە غەمى هىچ نەخۇين و دەمان لاي كەس نەبىت، ئەوان ھەموو شتىكىيان بۇ رېيکھستۈوين و هەر شتىك خىزانە كانمان پيوىستيان پى بىت دابىنيانكىدوھ. مامۇستاكانمان هىچ كات ناوى خۇيان ئاشكرانەكىد، هەتا كە من پرسىم ئايا راستە كە جەنابى پەزمثاراي قەرقازانى بەرپرسى ئىمەي؟ بە مۇنى و گۈزىيەوه وەلام وەرگرت كە نەختىر، هىچ كەس نىيە و گەر بەرپرسىيکىش ھەبىت، ئەوا ئىمە وەك سه‌رباز كارمان تەنبا جىيەجىكىدىنى فەرمانى سەركىرە كانمانە و بۇمان نىيە لە ناو و شوناسى كەس بېرسىن.

دەبۇو له ھەمان رۇزەوه مەشق دەست پېتىكەين.

مهشقه کامن له حهوشی پشته وهی بنکه که دهستی پینکرد، بهلام لهویادا دوایی نههات... و هک مامؤستا کامن دهیانگووت ههموو هونه ر و فلسه فهی ئیشه که لهودابوو، هه میشه به يه کم فيشه که نیشانه که مان بپیکن. له کاری قه ناسدا ئه گه ری ته قاندنی فيشه کی دووهدم زور که مه، مروف یان به فيشه کی يه کم کاری خوی جیبه جیده کات یان نایکات. مامؤستا که مان که هر زوو ناوامننا «گف لوطت»، چونکه و ها بوو و هک هه میشه له لووتیه وه با گئهی بیت. دهیگووت «قه ناسی راسته قینه هه میشه يه ک فيشه کی به سه». ئه و به دهست راستی و نیشانه شکینی ئیمه سه رسام بوو، بهلام شهیدای من بوو، هر ئیواره که يه کم که بر دیانین و سه رو قه ناسیان داینی، من برسکهی ئاسن و برقیه که ته خته و دوور بینی سه ر تفه نگه کان شیتیان کردم. چهنده ها جوری قه ناسمان بو دانربوو، هر يه که مان جوزیک تفه نگمان و هر گرت که دهبوو له کاتی مهشق و له سه رینمايی و به داوای مامؤستا، جار جار بیگورینه وه. من سه رهتا تفه نگیکی نوبی جوری پی ئیس جی ۱ ئه لمانیم پی بوو، به قسے مامؤستا، جوزیکی کونی قه ناس بوو که ئه و به چه کینکی زور باشی دهزانی. ئه وانی تر تفه نگه کانیان نوینتر و باشتربوو، يه کیک ئیم سی جی ۹۰ يه کی تازه تازه بېرکه وت، يه کینک ئیم ۲۴ يکی ئه میریکی، يه کینکی تر ئیم ۴۰ يک، يه کینکی ترمان والتهر ده بليو ئه ۲۰۰۰ کورتە قه ناسینکی عاجه يه ب که ئاره زووم بوو، بەر من بکه ویت.

پوژی يه کم سه لماندم که چ دهست راستیکی عه جایه بم. هیچ نیشانه يه کم به خه سار نه دهدا. کابرا هر شتیکی بو دابنابام، چاوم دهنا به لوله که دوور بینه که وه و تراق هر هینده بلىت يه ک و دوو ده مپیکا. کورانی تریش دهست راست بوون، بهلام که سیان نه ده گه يشتنه ئاستی من. مامؤستا هر يه کم ئیوار به منی گووت «بچکول، بهم هه موو زیپکه قیزه ونه سه ر لوطت وه ئه م هونه ر له کوی فیر بیو ویت. من دهست راستی و هک تۇم له ژیانمدا نه بینیوھ». زورم پی ناخوش بوو که به

بچکول بانگیکردم، بهلام ئەوه حەقىقت بۇو، من بالام بە ئاستەم لە تەنەنگەكە درىېزتر بۇو، كە دەمکردد شانم دىمەنىكى سەير و پىنکەنىناويم هەبۇو، بەوەدا سەرپەخسارىشىم مەندالان بۇو كەسىك منى نەناسىيابىيە هەر باوھرى نەدەكرد بتوانم فيشەك بەتەقىنەم. بە شانازىيەوە گۇوتەم «ھىنى مامۇستا، خەبەرداربە، رەحەمەتى خواتلى بىت، يەكەم فيشەك لە تەنەنگى باغەوانەكانەوە من تەقاندۇمە، تۈش ئىستا پىتم دەلىت بچکول». دەبىت بلۇم چوارەكەي تىر ھېچ كەفيان بەو دەست راستىيەي من نەدەھات. سەرەتا كە نوبەتى تەقە دەھاتە سەرەي من، ھەموو كۆدەبۇونەوە و چاودەروان بۇون، من نىشانەيەك و يېلېكەم و نەپېيىكم، بهلام دۇو مامۇستاكەمان ھەر نىشانەيەكىيان دابنایە، من دەمدالە تەختى و زرمەم لى ھەلدىھستان. تا نىشانەكە بچوكتىر بايە و دوورىتر بايە و لە چاوى دوورىيىندا لىل و نەپېنراو بايە و زىياتر بجولايە، ھاۋىيەكانم كىشەيان زۇرتىر دەبۇو، بهلام منى بىزەھەم چارم نەبۇو، كالىتم لەگەل نەدەكرا، ئەوهى تەنەنگى شەيتانىش نەپېيىكايدە، بە ترپەيەك تەختىم كونساودەر دەكرد.

زور درەنگ بۇم دەركەوت كە ئەو ھەموو زرنگى نواندىنەم ھېچ نەبۇوە جىگە لە گەمزەيىيەكى تەواو. چوار كورەكەي تىر «ئەحمدە سورەت، ئەحمدە كوفىيان، مەحمەد پاشا و نياز گچكەل» يان ناوبۇو. ئەحمدە كوفىيان زىز زىل بۇو، لەسەرەوە پان و پۇر و گەورە، بهلام قاچەكانى بارىك و درېش، بە جۇرىك ھەموو سەرسام بۇويىن چۈن قاچى لە ژىر ئەو بارە قورسەدا ناچەمەنەتەوە. من ھەر سەر و پۇوم لەگەلەدا كرايەوە، پىنمگۇوت «مالۇيران، تىيم ناگەينىت ئەو قولە بارىك و تىرۇكىانەت، چۈن ئەو لەشە زىل و سەرە قورسەتى بۇ ھەلدىگىرىت؟». ئەحمدە قىسەى لە نەخۇشىيەكى خراپى مەندالان دەكرد كە لەسەر بىشىكەوە تووشى بۇوە و تەنبا موعىزىزە خودايى لە دەست ئىفلىجىيەكى ھەمىشەبىي رېزگارىيەكىردوو. پىنى وابۇو ئەوهى دەتوانىت بە پىنۋە بۇھەستىت، تەنبا بەرەكەت و كۆمەكىنەكى

یه زدانييه و له قهربووی ئوهدا ده بيت به رده وام سوپاسگوزاري خوداي گهوره بيت. ئەحمدە تاكە كەس بwoo كە هەموو نويژەكانى دەخويىند و بەر لە وهى پەنجە لە پەله پىتكە تفەنگەكە راکىشىت ناوى خوداي دەھينا. نياز گچكەلىش ئەو گەنجە مۇو زەردى سەر بچۈلەيە بwoo كە قەناسى والتەر دەبلىوھەكەي پى بwoo، به رده وام لە كاتى نان خواردىندا لە زېرىھە سەيرى منى دەكىد و پىدەكەنى، كورپىكى مندال بwoo، دەستى لەوانى تر راستىر بwoo، بەلام لەو كەسانە بwoo كە هەموو شتىك بە فشەدەگىن و بە بىينىنى لووتى خۇشيان دەكەونە تريقە، لە بەرئەوە ما مۆستا زوو زوو هەرەشەي سزاي قورسى لىتەكىرد، هەتا جارىك فورميان پى پىركىرده و بىينىرن بۇ بىنكەي جەنگاوهە لاوازەكان و لەوئى پەروەر دەبىكەن، بەلام لە دوا چۈركەدا پەشيمان بۈونەوە. ئەحمدە سورەت و مەحمەد پاشا، هەمىشە پىنكەوە بۈون، زۇرتى لەگەل يەكدا قىسە ياندەكىرد، من و نيازيان وەك دوو مندالى گىيل و گەمزە دەبىنى، ئەحمدە كوفيانىش ھىنند بىندەنگ و بەستە زمان بwoo، نەدەكرا بىكەيتە هاۋپىي خۇت، لەو پىاوانە بwoo كە ناتوانىت هاۋپىي ھەبىت. ئەو جووته ھىچ كات قىسە يەكى ئەوتۇيان لەگەل مندا نەدەكىرد، بەلام دەمزانى مەحمەد پاشا ئىرەبىيەكى خراپى لە دەستراستىيەكەي من ھەبىءە، هەتا جارىك من نىشانە يەكى گەلىك بچۈك و سەختم پىكا، بەو كارەم گەلىك خۇشحال بۈوم، ئەو گووتى «زېپىكاوى ... ئەوهندە بە خۇت مەنازە، وامەزانە كە دەستت تۈزىك لە ئىتمە راستىر بwoo، ئىتىر دەتكەن بە پاشا. ئەم هەراو زەنایەت لە چىيە، ئەوهندە بچۈكىت، بىخەن سەر تەختى شاهىش، سەرت ھەر ناگات بە گۈونم». قىسە كانى زۇر بىرىنداركەر بۈون، من وەلام نەدایەوە، ترسىكىم ھەبwoo زۇر لە سەرى بىرۇم بە مستىك نوقمى زەۋىيم بىكت.

پۇزانە چەندىن سەھعات مەشقمان دەكىرد، هەستىمەكىد بۇ كارىتكى گىرنگ و خەترنال ئامادەماندەكەن، بەلام جىڭا و شىوهى ژيان و خەو و

خوراکمان به جو ریک تایبیهت بیون، حزم نهده کرد مهشقگاکه به سه ربچیت و بمانبهنه و بز شار. لهو ماوهیهدا دهروونیکی ساردم گرتبوو، بیری کسم نهده کرد، ههتا دایکم به خهیالدا نهدههات. هلهبت تلهفون و پهیوهندیکردن تهواو قهدهغه بیون. نیاز گچکه ل هندي جار دهیگووت دواي ته او بیونی مهشقگاکه دهماننیرن بز مهمهد حهسار، لهوی ده بیت هندي چالاکی گرنگ ئەنجام بدهین. جاریک «گف لووت» پىنى گووتین و امىزانن ئىشى قەناس كاريکى ئاسانه، گەر بچن بز شهر و ئەم تەنگە دوور بىندارەتان پى بیو، بزانن خەو و خوراكتان وەك جەنگاوهريکى ئاسابى نىيە، قەناس جەنگاوهريکى تەنھايە، سەد لەشكى لە پشت بىت هەر تەنھايە، زۆربەي جارەكانىش گوللەيەك كە بەر تەختى ناوچاوانى دەكەۋىت، كوتايى بە ژيانى دەھىتىت.

چەندەها هەفتە لهو جىگايده مائىنه وە. مامۇستاكان ھېچ كات پېشان نەدەگووتین كەي مەشقمان دوايى دېيت و بۆچى مەشق دەكەين، له راستىدا خوشيان وەك ئىمە شتىكى ئۆتۈ گرنگىيان نەدەزانى، زانيارىيەكىيان نەبۇو كە بۆچى ئەم گەنجانە پەروەردە دەكەن. شەويك نزىكى دوو ھەفتە بەر لە كوتايى پاپىز، نيوهشەو لە دەنگى ماشىنېك بە ئاگاھاتمە وە. شەوان ئەو دەقەرە چۈل و بىدەنگ بیو، مامۇستاكان لە سەعات چوارەوە دەگەران وە بز شار، لهو كاتە وە ئىمە هاتبۇوین بە شەو ھېچ ماشىنېك نەھاتبۇوە ئەم ناوچە يە. من لە پەنجه رەكەوە روانىم و ماشىتىكى نوبىم بىنى، دوو پىباوى نەناسراو لە جىبىكى سەوز دابەزىن، دىلم خورپەيەكى سەيرى پىداھات و ترسىنېكى كتوپر دايگىتم. بىئە وە بىزانتم بق، هەستمكىد ئىتر ئەمە دواھەمین شەۋى ژيانى منه لەم جىگايدەدا ... دلىنيابۇوم ... بىئە وە كەس فەرمانم پېيدات، پەتۈكەم لابرد و هەستام و دەستمكىد بە كۆكىرنە وە جەكانىم و رېكخستى كۆلەپشتەكەم.

## ۳۷

«که هوشم هاتهوه مستهر گرینوک له سهرم بورو. و ها حهپه ساپووم هر  
وهختبوو چاوانم له گلینه ده په پن. گووتم خواي عاله، تو چى ده كهيت بهم  
شهوه، تو سنگدان ليني داويت، گلاراوت گرتووه واهاتوويته سره جيگاي من  
و چيت له من دهويت، من پياويكى بهسته زمان ئهلى كاري گند نيم. ئه و  
فه قيره خوى وەك ڙنى كوستكەوتوو ده گريا. مستهر گرینوک هر به راستى  
مستهر گريتوکه، كەسيكى تا خوا حهزكات دلناسكه، تو بلى توزيک خراب  
به سره گويچكەي چه پيدا خه وتوروم ئه و سەعاتيك بزت ده گرى. گووتى  
داود ئاغا قوربانى روحت بم... قوربانى ئه و دله پاكهت بم، تو ئەمشەو  
چ خهونىكت بىنيو، مىش هر ئه و خهونه بىنيو. دهى من چون باور  
به قسەي وابكەم، كەستان بىستووه تا ئىستا خهونى كەسى تر بىنىت،  
ئه وته ئادەم ئادەمە و حهوا حهوايە، هر كەس خهونى خوى ده بىنىت  
و برايەوه. من گووتم بهس قسەي مفت و بهلاشم بۇ بکە، خۇ من مندال  
نىم كلاوم له سەر بىنىت. گووتم عەزىزم، من تا ئىستا كلاوم بۇ ھزاران  
كەس دوريو، ئىستا تو دەته وييت كلاو بخه يتيه سەرى من... فه قيره له بهر  
پەريشانى زمانى گۈي نەدەكرد و له بهر بارانى فرمىسىك چاوى نەيدەبىنى.  
بهس كە ئه و گەمال باوکە باسى ئه و ئەسپە سېپىيەي ناو خهونه كەي منى  
كرد، ئىتر كەس نەپرسىت حالى من چى بورو... له دلى خومدا گووتم كوره

خو ئەم سەگبابە بە راستىتى. لە ئىتوھى ناشارمەوه ئەو دەقەيەى ئەو رايچەلەكانت من خەونم بەو ئەسپە سپىيەوە دەبىنى. مەگەر بەس خوا خۇرى بزانىت ئەو ئەسپە سپىيە چەند سالە لە ھەموو خەويىمدا ھەيە. ئەو مەلعونە من چىم لە خەوندا بىنېبۈو ئەو يىش بىنى بۇوى. ھەموو ئەوانەشى بىنى بۇو كە لە خەوندا سلاوم لىدەكەن. دەي سلاوى خوتانلى بىت ئەمە يەعنى چى... من گۇوتىم مەردبە و مەردى خوابە پېتىلى تۆ چۈن دەزانىت من خەوم بە چىيەوە دىيو، كەچى ئەو گەمال باوکە نايھىنەت و ناييات دەلىت و اى داود ئاغا گىيان، واى بەقوربانى ئەو بۇحە پاكەت بىم، ئەو نەخۇشىيە و چەند سالە لەگەلمائى. من گۇوتىم دەي نەخۇشىيە گەمال باوک لە ناو ئەو دونيا و عالەمەدا كەس براوە خەونى من نەبىت بىبىنەت. ئەو دەستىكىرده ملم و وەك ئىستا باوکى مردېبىت دەگریا گۇوتى داود ئاغا تۆ بۇحەكى پاكەت ھەيە، دامىتى تۆ وەك دامىتى فريشىتە خاوينە بۇيە خەونى تۆ دەبىنەم ....».

داود ئاغا دەمى نانى نىوەرق، بىئەوەي خەبەردارى ئەو بىت من لە پشت چادرەكەوە وەستاوم و گۈيم لە ھەموو شتىكە بەوجۇرە بەسەرھاتەكەى شەۋى بۇ ئەوانى تر دەگىزايەوە. ھەموو لە دەوري سەفرەي نىوەرق بۇنىشىبۇن و ماق و حەپساؤ گۈييان لە داود ئاغا دەگرت. يەكىك گۇوتى «شتى واھەر نايىت، داودى داود ئاغا، خوتان دنيا دىدەن، پانتول و چاڭتى زوربەمان خوتان درووتانە، قەت شتى وانەبۇوە و نايىت، من قەت نەمبىستووە كەس خەوى يەكىكى تر بىبىنەت». يەكىكى تر كە «ئەبو شەھاب» يان پىتەگۇوت، پىر لە ھەموو ئەوانى تر نىشانەي بىمارى و پەشۇكانى دەرروونى پىنۋە بۇو گۇوتى «ھىچ عەجايىب نىيە. عەجايىبى لە كويىدایە، عەجايىبى چى، لە خوتەوە بۇ دەلىت عەجايىبە، من ئەسلەن بە عەجايىب نايىتىم، بۇ دەبىت عەجايىب بىت، لە كەيەوە شتى وەها بۇتە عەجايىب، گەر شتەكە وانەبىت عەجايىبە». زۇر لە ئىشىكەرەكان تا ئاوا نەكەوتىنانىيەتە قىسە هەستم بە ھىچ نىشانەيەكى شىتى نەدەكىرد، بەلام

ئەبو شەھاب کە قسەیدەکرد بەوجورە و نىدەکردىت، دواى چەند رىستەيەك نەتىدەزانى چىت گۇوتۇوھە لە باسى چىدا بۇويت. ماوەيەك ھەموويان پىكەوە قسەيانلىكىد، ئىدى من لە دەرەوەي چادرەكە ھېچ تىنەدەگەيىشتم، لە ناڭاكا بۇ ئەوەي تووشى سەرسامىيانبىكەم، قىرخەيەكم كرد و يەك راست خۇم كرد بە ژىر چادرەكەدا، هىننەدى مەنيان بىنى ھەموو بىدەنگ بۇون. من رۆخسەتم خواتىت و لەگەلىاندا دانىشتم. ھەوا ورده ورده خەرىكىبوو ساردى دەكىد، گۇوتىم «سوپاس كە ئىشەكان باش بەرىۋەدەچەن. گەر ھىمەتكەين، تا چەند رۇزىكى تر گەچكارى دوو سىن ھۆل تەواو دەبىت. بەر لەوەي باران و بەفر دەستت پى بىكەت دەبىت بىرۇننىك لە جىڭكاي بەشهر بچىت». ھەموو بىدەنگ سەيريانكىدەن و ھىچيان نەگۇوت. من بۇئەوەي ئاسايى دەرىكەوم گۇوتىم «ئەم بەيانىيە يەكىن بەرمىلە بازىزىنى مۇھىلەدەكەمى كونكىردوھە و زۇربەي بەنزىنەكە رېزاوه، رەنگە ئەمشەو بى كارەبا بىن... نازانى كى وايكردوھە؟ كەستان ھېچتان نەبىنیوھ؟». ھېچ كەس قسەي نەكىد، ھەموو بىدەنگ سەيرياندەكىدەن و ھىچيان نەگۇوت، من سەرم داخست و گۇوتىم «تا دوو رۇزى تر بازىزىنمان بۇ نايەت، جەنابى نەقىب زۇر تورەيە». ئىنجا داود ئاغا وەك دلىنابىت من گۈيم لە ھەموو قسەكان بۇوە، بە شەرمىكەوە گۇوتى «جەنابى مستەر، ئەم ... جەنابى مستەر... من پىمگۇوتىن كە تۇ دەتوانىت خەونى خەلکانى تر بىبىنەت». من سەيرى داودم كرد و چاوىيكەم بە رۆخسارى ئەوانى تردا خشاند و گۇوتىم «من شەوان ھەندى خەون دەبىنەم كە خەونى خۇم نىن ... بەلى، داود ئاغا راستىدەكت، من دەتوانىم ھەندى خەونى خەلکانى تر بىبىنەم». كەس ھېچى نەگۇوت، ھەموو پىكەوە خاموشبۇون، سەيرى يەكىان كرد و بىدەنگىيەكى ئاللۇز و تەماوى نىشتە سەر رۆخسارىيان. ھەموو بىدەنگ نانى خۇيان خوارد، لە كاتى نانخواردىندا ھەندىكىيان لە ژىرەدە و بە ترسەوە سەيريانكىدەن و ھەندىكىشيان بە ھېچ جۇرييەك، وەك نېبم، تەماشاييان نەكىدەن.

ئیوارهیهک بە خۆم و دەفتەری خەونەکانمەوە خۆم کرد بە چادریکدا و ئىشکەرەکامن لە دەورى خۆم كۆكىرىدەوە و گۇوتىم «وەرن لە دەورم دانىشىن با ھەندى لە خەونەکانى خۆتان بۇ بىگىرمەوە». نازاتىم بۆچى وامكىرد، ھەمېشە ئارەززوو يەكى بىمانا لە ناخىمدا بۇوە وا بىكەم خەلک بىزانن من خەونى ئەوانى تىر دەبىتىم، دەتوانم بېچە ناو مائى ئارەززوو و ترسەکانىانەوە، ھەر ئەو ھۇيەش بۇو كاتى خۆى پالى پىتوەنام بېچە لاي مامە سىام و نەيىنى خۆمى بۇ ئاشكراپكەم. رەنگە ھۆكەي ئەوە بىت، من بەھەرەيەكى گەورەم لە ھېچ شىتىكى تردا نەبۇو، ھەتا كاتىك سەيرى دەست و بازىووی كريكارەكانى فەسىلەكەش دەكىرد، دەمزانى دەست و بازىووی ئەوانىشىم نېيە و ناتوانم نىوەي ئەو كارانەش ئەنجامبىدەم كە ئەوان دەيىكەن. ئىستا دەمويىست خاوهنى شىتىك بىم و شانازى پىتوە بىكەم، ئەوەي دەمتوانى لە سەرە خۆمدا خەونى ھەموو دۇنيا كۆبىكەمەوە، بىيانپارىزىم، ھەلىابىگرم مايەي شانازىم بۇو... خۆم بە كەسىك دەبىنى پېچەوانەي ھەموو مىژۇووی كۇن و نويى دىلاوار كە يان خەونى خنکاندو، يان وەك لانكەي كارەسات سەيرىكىدو، من بە پېچەوانەي ھەمووانەوە ھەستىمەكىد خەون بىنىن ھونەرە و منىش توانى ئەوەم ھەيە، خاوهنى ئەو ھونەرە بىم.

لە ناكاوا من بۇوبۇوم بە ماشىتىكى ترسىناكى خەونبىنин، سەرەتا كەس باوەرې بەوە نەدەكىرد، بەلام ھىننەي كەوتىم گىزانەوەي خەونەكان، ھىننەي ھەموو شىتم ئاشكراڭىد، ھىننەي ناوهەكانم ھىتىا و ترسەكانم بىزاوەن و دەرگاي ھەموو پەنھانىكىم كىردىو، ئىتىر بوارىك بۇ گومان نەمايەوە. لە راستىدا سەفەرى شەوانەم بە خەونەكاندا تا دەھات قۇولتىر و سەيرىتىر و خىتارتىر دەبۇو، زۇرجار لە كاتى خەوتىدا ھەستىمەكىد خەونەكان لەسەر ئەوە بەشەردىن كاميان زۇوتىر بىگەنە لام، وەك شەمەندەفەرىيەكى، بە خىتايىيەكى

شیت، به سه رهیلیکی ئاسینینی پر مهترسیدا بروات، به سه رزه مینی نیگار و خەپالاتدا ئاواها سەرم لە گوژمی سەرگەوتن و دابەزینیکی شیتانەدا بۇو، كە هەر ساتىك و مەترسى بەربۇونەوەيەكى كوشىندەلىدەكرا . من ئیمپراتورى جىهانىكى تايىبەت و نەھىنى بۇوم و لەو بۇوهەوە هيچ كەس لە وىتەم نەبۇو. بىنېنى ئەو ھەموو خەونە سەير و تىكەلاوە، رېچۇون بۇ ناو ئەو ھەموو جىهانە سەير و تەماوى و تارىكە، نوقىبۇونم لە ئازار و ترس و ئارەزووی نەھىنى ئەوانى تردا، بە درىۋىزى دۇرۇش لەكەلما دەمایەوە و كارىگەریيەكى رېشەيى كىرىدىبوو سەر رەفتارم. هيچ شىتكى لە بىنېنى خەونى ئەوانى تر سەيرتر و ترسناكتىرىنىيە، من لە گەشتەكەمدا بە خەونەكاندا، تەنبا ئەو جەلادانەم نەدەبىنى كە هەر يەكەيان رەنگىك و شىۋىھەيەك و پوخسارىيەكىان ھەبۇو، بەلكو دەچۈومە ناو نەھىنى دۇخى مروفەكان، ناو عەشقىيان، ئارەزووەكانىيان، تەماحەكانىيان ... حەزىياندەكىد كى بکۈزۈن، گومانى خراپىيان لە كىن ھەبۇو، دەيانەوېست لەكەل كى بخەون، بۇ كۆئى سەفەر بىكەن ... خەون خەزىنەي ھەرە نەھىنى و شاردراوەي مروفەكانە، بە پىچەوانەي ھەندى لە تەفسىرە دەرروونىيەكانىش، مروف لە پال ھەموو خەونىكى ئەلاجەيى و جەنلىق و فەرنىدا، ژمارەيەكى زۇر خەونى ئاقلانە و دارېزىرداوى ھەيە. ئەوهى سەير بۇو من زۇر بە بۇونى و سافى خەونەكانم دەھاتەو ياد، رېيدەكەوت ھەندى شەو چەندەها خەونى يەك كەسم دەبىنى، خەونگەلەك هيچ يەك لە خاونەكانىيان بەو سافى و بىنگەر دېيىمى من نە دەھاتەو يادىيان، من زۇر بەي خەونەكانم بۇونتىر لە خاونەكانىيان دەھاتەو ياد. ئەوهى لە سەرهتاوه باوەرم پىنى بۇو، خەون و حەقىقەت تىكەلاو نەكەم، لە ناو ئەم چىيانەدا لە دەستىدا، بە يەكچار خەون و حەقىقەت وەھا لە ڙىانمدا بۇون بە يەك، ئىتىر جارىكى دى ترازانىيان بۇ نەبۇو. لەو بۇزەوە كە ئىشكەرەكان دەيانزانى من خاونەكانىيان دەبىنىم، ترسىتكى سەيريان لە من ھەبۇو، ھەندىكىيان خۇيان لادەدا و ھەندىكىيان

خویان نزیکده کرده و ههندیکیان که دهیانزانی من خهونه کانیان ده بینم  
دهاتن و چی نهیتیه کی تریان ههبوو ئاشکرایاندەکرد، سوزی دلیان  
ھەلدرەشت، ئارەززووھ حەرامە کانی خویان دەرده خست، دەگریان و منیش  
له گەلیاندا دەگریام.

سەرهەتا گیرانە وەم بۇ خهونه کان ئاشکرا و کراوه بۇو، شەوان وەك  
ھیکایە تخوانیکى قسە خوش، ناواھ راستى مە جلیسە کانم دەگرت و دەفتەرە كەم  
دەرده هەيتا و دەكەوتە گیرانە وەي خهونه کانی شەوى پېشىوو. خهونى ھەر  
كەسىكىم وەك خۆى و لە بەر چاوى ھەمووان دەگىپايە وە... دوو ھەفتەي  
يەكەم ھەمووان ھەر پىدەكەنин، كاتە کانى خهون خويىندە وە لە ساتە  
خوشە کان بۇو، كوبۇونە وەيە كى نائاسايى بۇو. دواى پۇزىكى درىزى ئىش،  
ھەموو كۆدە بۇويتە وە كەمىك خەنده و خوشيمان دروستە كرد. بەلام  
خهون ئامىرىكى ساماناكە نازانىت لە كويىدا و كەى و چۈن نىچىرى خۆى  
دەپىكىت، نهينى راستە قىنهى زۇر خهون تەنیا لاي خاوهە كەيەتى، من تەنیا  
سەرييک بۇوم پەل دىمەن، شتىك وەك مەكىنە سىينە مايەك كە لە برى  
فیلم تەنیا خهون پېشاندە داتە وە... لە ماناي زورىيە خهونه کان تىنەدەگە يىشتىم،  
زۇر جار سەمبول و ئامازە کانم نە دەبىنى، تىنەدەگە يىشتىم دەركە و تىنیكى  
گرياو، مەندالىكى كۈزراو، درەختىكى گېڭىرتوو، بالىنەيەكى بىيال، مەمكىنلىكى  
برىندار، گولىتكى زىپىن، ماسىسيە كى ئاسىن... دەبىت نىشانە چى بن، هەندى  
لە خاوهە خهونه کان ھېچيان لە خهونى خویان بىر نەدەمما، قەبۇولىيان  
نەدەكىرد ئەوھ خهونى ئەوان بىت، يان تەنیا پىزۇلىك لە خهونە كەيان ياد  
بۇو، بەشىكى كورت، وينەيەك، رستەيەك... هەندیکیان گەرچى ھېچيان لە  
خهونە كە خویان يادنە ما بۇو، ھىندهى من دەكەوتە گیرانە وەي دەيانزانى  
ئەوھ خهونى خویانە. ھەموو مەرقۇقىك، ھەموو شارىك، ھەموو دەقەرىك  
شتىك لە خهونە كانىدا ھېيە كە لە جىڭا و شويىنى تردا نىيە. مەرقۇق  
گەر ھەموو ئەرشىقى خهونى خۆى لە بەر دەستدا بىت، روونتر تىدەگات،

شتگه‌لیک که له‌سهر خوی دهیانزانیت، چهند که‌م و چهند نادر وستن. له ناکاو من به هوی خهونه کانه‌وه، بوبووم به که‌شته‌یه وانیکی ترسناکی ناو ناخ، ته‌نیا نهینی مرؤفه کانم نه‌ده‌بینی، به‌لکو هه‌موو ترسه کانی دیلاوار و ئاوات و پلانه کانیشم ده‌بینی. من به روزر، کاتیک کریکاره کان سره‌قالی ئیشکردن و بازوو و هشاندن بوون، خه‌ریکی جه‌بله‌گرتنه‌وه و تیکه‌لکردنی چه و چیمه‌نتو و لم بوون، عاره‌قیان ده‌رده‌دا، به‌ردیان ده‌شکاند، دیواریان به‌رزده‌کرده‌وه، خه‌نده‌کیان لیده‌دا ... من داده‌نیشتم، گه‌ر هه‌تاو بایه له ژیر هه‌تاودا، گه‌ر ساردبایه په‌توویه‌کم له خومه‌وه ده‌پیچا و خهونه کانم ده‌خوینده‌وه، لیبان وردده بیوومه‌وه، شتے هاویه شه کانم تیدا جیاده‌کردنه‌وه، کوچه و بازار و قیسه‌رییه کانی دیلاوارم تیدا ده‌بینیه‌وه، باعه کان، ده‌ریاچه کان، ماسیگره کان، قاچاچیه ره‌شیپوشه کان، هه‌زارپیچی ناو زیندانه کان، بیزی بینکوتایی نه‌خوشه کان، بالنده‌ی کوژراو و کله‌که بیوی سه‌ر شوسته کان، مناره کان له دوخی له‌رzan و له‌رینه‌وه‌دا، زه‌نگی کلیساکان له حاله‌تی کپ و خاموشیدا، باعه کان له گه‌شی و باعه کان له په‌ژموورده‌گیدا... ده‌فتهری خهونه کانم ورده ورده تا ده‌هات گه‌وره ده‌بیوون. هه‌ستمکرد ئیستا به راستی ناو دفعی دیلاوار ده‌بینم. دوژمنه کانم ده‌بینی له خهوندا، ترسم ده‌بینی له جه‌نگ، ئاره‌زووم ده‌بینی بز جه‌نگ، خه‌بالاتی مردن و هه‌لاهه‌لابوون، خه‌بالاتی سه‌رکه‌وتن و مارشی هه‌ماسه‌تداری سوپاکان، بریندار بیوون، که‌وتن، به‌ریا بیوونی مه‌حشه، تیکشکان.

سه‌دان وینه که هه‌مووی وینه کانی دیلاوار بیوون، ئه‌رشیفی تاریکی شاره‌که بیوون، میژووی هه‌ره خنکاو و هه‌ره نادیار و نه‌گیراوی شوینیک بیوون که میژوو تیدا چین دوای چین له‌سهر یه‌ک نیشتبوو. جه‌لاده کان ته‌نیا شتیک نه‌بیوون که به‌رده‌وام له هه‌موو سه‌ریک و له زور خهوندا دووباره ده‌بیونه‌وه، جه‌لاده کان له یه‌ک خهون و له یه‌ک پوخساردا ده‌رنه‌ده‌که‌وتن، خهونه ترسناکه کی دیلاوار ته‌نیا خهون

نهبوو که چه قق بدهستیکی نهناسراو و غهربیب به خوی و ئیرادهیه کی  
بیسوز و رەحمەوه دەردەکەوت و بى هیچ ترسیک لە مەرگ و خوین  
قوربانییەکانی سەرددەبری. جەلادەکان ھەتالە ناو یەک سەردا، ھەندى جار  
لە ناو یەک خەوندا روخساری جیا، رەنگى جیا، چەکى جیا، ئەشكەنجه و  
مردىنى جیابايان پى بwoo. خەونەکان تەنبا سەربېرین و ترسیان تىندا نەبwoo،  
بەلكو دەييان خەونم بىنیوو کە قوربانی غەربىپەکان و جەلاد ئىئمە بwooين،  
جەلادەکان ئەم پیاوه ماندۇو و دیوانە و تەنھايانە بۇون کە لە بەرگى  
تردا، لە دەمۇچاوايى تردا لە خەونەکانی خۇياندا وەك سەرپەرین، چەقۇدار،  
سزابەخش دەردەکەوتىن. خەلکانیان وەك مەر پىزىدەكرد و وەك قەساب  
سەريان لەشيان جيادەكردنەوە. ھەموو لە يەک كاتدا جەلادىنک بwooين  
بە سەدان دەمۇچاواهە، قوربانییەكىش بwooين کە جەلادەكانمان سەدان  
دەمۇچايان ھەبwoo. من ھەندى شەو ھەلدەستام و ھەموو گیانم دەلەرزى،  
ھەلدەستام و سەرسام بwoo، چۈن ئەم پیاوه ماندۇو و بىدەنگ و  
بەدبەختانە دەتوانن لە خەوندا بىن بە پياوكوش، بە سەرپەرین، بە قەساب...  
من لە دوو ھەفتەي يەكەمدا خەونەکانم تەنبا وەك گەمەيەكى مندالانە،  
وەك يارىيەك کە خۇشى و پىتكەنلىنى تىدايە دەگىزرايەوە. يارىيەك بwoo وەك  
ئەوهى كەسىنگ ئەنگوستىلەيەكى لە ڙىر يەكىك لە دە كلاودا شاردېيتەوە  
و من ھاتىم بى هىچ بىرکىرنەوە و سەختىيەك ئەنگوستىلەكەم دۆزىيىتەوە.  
وەك بە خاونەن خەونەكە بلەم «ئەها، من دەزانم تو ئەنگوستىلەكەت لە  
ڙىرج كلاويىكدا داناوه». سەرەتا شىتمەكان يارىي بwoo، پىتكەنلىن بwoo، پاك  
بwoo، بىگۇناھى بwoo... نە نيازىكى بەريان لە پشت بwoo، نە خواتىيەكى  
خراپ... بەلام هىچ يارىيەك نىيە شەيتان دەستى تى نەخات، بە تايىەت  
گەر كارى بە دونىاي پە نەتىنى و زولەتى خەونەوە ھەبىت.

ورده ورده و پۇژ دواي بۇژ پاكى گىرانەوەكانم دەكەوتتە ڙىر پرسىيار  
شەويىكىان دواي دوو سەعات گىرانەوەي خەونى جىاواز لە ڙىر يەكىك لە

چادره کان هاتمه ده ری، دفته ره که مم خستبووه بن هنگل و به ریگاوه بیوم بو شوینی خوم. له ناکاو دهستینک توند رایکیشام و به ره ناو بینای هوله تازه کانی بردم، بو بینی کوله کهی ترنجاوی ژیر ته ختهی ته خته به سته کان، جینگایه ک بونی چیمه نتو و شیی لیده هات، سارديیه کی کپ و خنکنه ری تیدابوو، بونی بینایه ک له سره تای دروستبوونیدا، بونی سه قف، بونی کوله که، بونی دیوار به ره وهی هیشتا خویان گرتیت. دهستینکی به هیز بیو که توند رایکیشام و دهستی خسته سه رچاوم و تا نه گهی شتمه نیوان کوله کهی ته خته به سته کان، ئازادی نه کردم. به جوریک توند گرتبوومی و رایده کیشام نه توانيم هاور بکه، نه توانيم تیگه، نه توانيم هله لبیم. که به ریدام راسته و خو له پایه کی کونکریتی گیر کردم، هر به قهواره هی لەش و رو خساریدا زانیم، ئیسماعیلی خله کی دسکارا بیو، ئه و بیاوهی لە خهونه کانیدا به رده وام هزاران بولبول دهیان خویند. ئه و شه و من یه ک خهونم لە ئیسماعیل گیزایه و، خهونی ژنیک به رووتی لە دوکانیکی قه سابیدا و هستاوه و به چه قویه کی گه وره، پارچه یه ک گوشتی گه وره لەت لە تده کات، ناو قه سابخانه که چهندین قه فهزی بالنده تیدابوو، کومه لیک بولبول به یه که و دهیان خویند. لە خهونه که دا ئیسماعیل ددهات و ههندی قسەی لە گەل ژنه که دا ده کرد، قسە کان نه دهنگیان ده بیسترا و نه دیار بیو باسی چی ده کەن، دواتر بو چهند ده قیقیه که هه موو شتیک ده و هستا، دینگی بولبوله کان به جوریکی درندانه به رزد بیو نه و، به شیوه یه ک مرغۇشى شىيتدە كردى... دهنگە کان گەرجى جوان بیون، بەلام به جوریک ئازار بە خش بیون مرقۇشان نه خوش دە خست. من هەستمكىد جەنجائى ئه و دهنگە جوانانه تا سىنورى كوشتن و شىتى دەمبەن ... لە ناکاو ئه و ژنه قەشەنگە، به كىرده کەی دهستى ده كەوتە سندوقە کان، وەک بایه کى شىيت، وەک جەنگاوه رېكى زامدارى كوتەگ بە دەست، قەفەزە کانى دەشكاند و بالندە کانى دە خست و پەرى بولبوله زامدارە کانى دونيايان پىرده كردى...

بولبوله کان هه میشه دهیان خویند، ژنه که له ناکاو به کنیده تیژ و بیزه حمه کهی دهستی دهکه وته گیانی خوی، دهکه وته لهت له تکردنی دهستی خوی، له پنهجه کانییه وه دهستی پیده کرد، ورد ورد دهیجنین، بازووی، قاچه کانی، مهمکی، به جوریک دواجار ته نیا دهستیک و سه ریکی غه مگین و جووتیک چاوی سوری خوینین دهمانه وه.

ئهوه ئهوه خهونه بwoo که من گیرامه وه.

من هیچ شتیکم له سه رژیانی ئیسماعیلی خله لکی دسکارا نه دهزانی، ئهوه نه بیت خله لکی گوندیکی باشوروی دیلاوار بwoo، واده زانم زهمانیک که هاتبووه دیلاوار ههر کات خوی به خله لک ناساندبوو، وەک ئیسماعیلی خله لکی دسکارا خوی ناساندبوو، بؤیه ههر بھو جوره بانگیانده کرد. کاره کهی تیمارپیچی بیمارستان بwoo، هۆی بونیشى له بەتالیقنى سیدا، ئهوه بwoo تووشى ترسیکی بینھو و دەررونى له ژنان بwoo بwoo. دەمیک هاتبووه سەنتەر، بە نیازى چاره سەری لهو ترسە ناوی تومار كرابوو، ژنه کهی و مندالەکانی له گەل ھەندى خزمدا پەلبەست ھیتابوویانه بیمارستان، دواجار له سەنتەر ئارام و ئاسووده و هیتور بوبو ووھو، هاتنىشى بۇ چیاکان له سەر ئارەزووی خوی بwoo تا بەرهەو سەر زەمینىك بروات ژنى تىدا نه بیت. کە منى راکىشايە ناو دار و شىلمانى بىنا تازەکانه وھ، توند دهستى خستە بىنم و بە تورە بونىكى نائاسايىھو گۇوتى «دواجارت بیت باسى ژنه کەم بکەيت... دواجارت بیت». من سەرسام و بىئاشاڭا گۇوتىم «من، من له کوى باسى ژنى تۇم كردوھ، من ژنى تۇ لە کوى دەناسىم». توند رايوه شاندەم بە جوریک سەرم بەر شىلمانەکە كەوت و گۇوتى «ئهوه ژنه ئىچە ناو خهونه کە ژنى خۆمە... تىدەگەيت... ئهوه ژنى خۆمە. من نامەويىت بىتھو یادم تىدەگەيت، من نامەويىت، من ھەموو خهونىك، يادىك، شتىك پەيوهندى بەوهو ھەبىت لە مىشكى خۆم سېرىيەمەتھو و

تو دیت دهیخه یته وه بیرم». شیتیبه کی بینوینه له دهنگی ئیسماعیلدا بwoo، به هه مموو هیزی خوی دهستی خسته بینم و گووتی «توش مه لعونی، وای مستهر گریتوکی مه لعون، مستهر گریتوکی مه لعون، ههی که نیوی بؤگمن، جانه و هری بینمه زهب». چهند جارینک توند رایوه شاندم، سه رم زور توند بهر شیلمانه که که وت و ههستم به خهفه بیرون و خنکان و ترسیکی گهوره کرد، دلنيابووم بهو دهسته زل و به هیز و زیرانه خهفه مده کات. له چرکه يه کدا ده ممکرده وه و به هه مموو توانيه کی خوی قیزاندم و داواي يارمه تیمکرد، هاوار مکرد فریامکهون. ئه و به جوزینک و هک نیازی بینت بمخنکنیت توند دهستی خسته سه ره دهم. هاواره که م گیشته گویی ههندی له ئیشكه و پاسه وانه کان و بهره و ناو بیناکان پرتاوايانکرد. هه مموو سه رسامبوون که منیان خویناوی و نیوه خنکاو له ژینر دهستی ئیسماعیلدا بینی. ئیسماعیل که هوروزم و هاواري ئوانی تری بینی، دهستی کیشاوه و گهرايه وه دوا. من له بهر لیلی چاوانم و تاریکی شوینه که جگه له کومه لینک تارمايی هیچی دیکه م نه ده بینی، ههستم به خوینیکی گه رم کرد، به سه ره و پشتلمدما دیته خوار، خوینیکی به خور... به دهنگیکی گریاو گووتم «یارمه تیمبدهن ده مرم، يارمه تیمبدهن خوینم لئی ده روات».

شهوینک بwoo له شهوه ناخوشەکان، پاسه وانه کان ئیسماعیلیان گرت و نه قیب به ماشینه تاییبه تییه کهی خوی منی نارد بو بیمارستانیکی سهربازیی که نزیکی چل دهقیقه له خیوه تگاکه مانه وه دوور بwoo. من زور خوینم له بهر ده چوو، بهلام هیشتا ئه و هنده وزهی ژیانم تیدابوو له هوش نه چم. هر يه ک له زه هاو و نه اواس له گله لمدا بیون. دواي دوورینه و هی برينکه کهی سه رم، شه و له و بیمارستانه مهیدانییه مامه وه که ته نیا بو چاره سه ری خیرای رووداوى کتوپر دانزابوو، بیئه و هی که رهسته و کله په لینکی پزیشکی ئه و تؤی تیدا بینت بکریت برينکی گهوره و ده ردی سه خت چاره بکمن. پزیشکنکی گهنجی خه واللوو به ده باویشک و پرسیاری گیلانه وه برينکه ته قه لکار کردم،

من گەرچى لە لىتوارى لە ھۆش خۇچۇوندا بۇوم، بەلام پزىشكەكە لە من بىنحالىر، ھىند خەواللو بۇو، ترسىم بۇو لە بىرى جى بىرىنەكە شۇينىكى دىيم بىدورىتەوە. واپتۇيىستىدەكىرد ئەو شەوه لەسەر تەختىك لە بىمارستانە مەيدانىيەكە بەمېنەمەوە، من بە كارىگەری دەرزىيەك و ھەندى حەب خەويكى قۇولم لىكەوت و تەنبا بەيانى زانىم كە زەھاوا و نەواس شەو گەراونەتەوە بۇ خىوتەنگاكە و من تەنبا لەۋى بۇوم.

بۇ بۇزى دوايى كە گەرامەوە زانىم، نەقىب ھەر ئەو بۇزى و بۇ ماوهى دوو ھەفتە ئىسماعىلى ناردوھ بۇ كەمپى ئىش و تەمىكىرىدىنى قورس، كەمپەكە چەند سەعاتىك لە ئىتمە دوور بۇو، لە ناو بەشى ھەرە سەخت و ترسناكى چىاكاندا، جىنگايەك بۇ سەرپىتچىكەران و ئىش نەكەران و گىرەشىپۇندا تەرخان بۇو، ئەو بېيارەي نەقىب زۇر تورەيىكردەم، ئىسماعىل دواجار كەسىكى نەخۇش بۇو لە دۆخىتكى دەرروونى نائاسايى و پەريشاندا، من بىشەوهى بىزانم و مەبەستم بىت بىرىندار مىركىدبوو، سىزاي وەها دەرەنجامىتى باشى نەدەببۇو. من ھەستم بە گۇناھىنەكى گەورە كەردى و لە بەرچاوى ھەمووان گۈريام بۇي، ھەممۇ ناپەزايىھەكانى خۆم بە نەقىب گەياند، بەلام نەقىب بە رۇونى پېتىگۇوتىم كە ياساكان وەھايە ھەر كەسىك بېچىتە ئەۋى تا ماوهى تەمىكىرىنى خۇرى تەۋاۋ نەكەت ناگەرىتەوە... جىڭە لەھەي ئەو تەمىكىرىنى بە پېتۇيىست دەزانىت، تا ھەر كەس سەنۇورى خۇرى بىزانىت و ئەندامانى ترى فەسىلەكە لە جۇرە پەلامارى وەها بېارىزىت .

لەو بۇزەوە من گىپانەوهى خەونەكانم وەستان، ھەستىمكەد بەردى وامبۇون لەسەر ئەم يارىيە دەرەنجامى ترسناكى دەبىت... بەلام ئەوە تەنبا سەرەتا بۇو.

## خمونیک له ده فتهری خمونمه کانموه

من خه ریکی خویندنه وهی کتیبیکی گهوردم که هه ستدکه م تا زیاتر ده خوینم وه چاوامن ئیشیکی نهینی تیده گهربیت، نازانم چی ده خوینم وه، به لام تا دهست له لایپره کان ده ده، سه رپه نجه کانم ده ته زن، هه ستدکه م بېشیکی له شم ده سووتیت و بېشیکم سه رمایه تی، برام بهار خوم سی ئاوینهی جیاواز ده بینم، من له هه رئاوینه یهدا له شتیک ده چم، کاتیک ده جولیم هه ر سی وینه که ده جولین، به لام هه ر یه که بیان به جوریک و هه ر یه که بیان به ئاراسته یه ک. له هه ر ئاوینه یه کدا و ده موچاویکم هه یه، هیچ یه ک له وینه کان له یه ک ناجن و منیش له هیچ یه ک له وینه کان ناجن. که سهیری کتیبه که ده که م ئاوینه کان نامینن، که سه ر بەرزدکه م وه دووباره ده گهربینه وه، ههندیک له لایپره کان ناکرینه وه و من ده بینت به چه قویه کی تایبەتی هەلیانبرم، هه ستدکه م کاتیک چه قوکه نزیکدکه م وه کتیبه که ده گری... دلنيام ده نگیک له ناو یه کیک له لایپره کاندایه که به نهینی ده گری، به خیرایی کتیبه که هەلدەدەم وه و هیچ شتیک نادقزم وه، دەم ویت بزانم ئه و گریانه له چ لایپر یه کدایه... به لام دوزینه وهی ئەسته م، من بەردەوام سهیری کتیبه که ده که م، ده بینم هیندی هیندی ده سووتیت و دوکەلە کەی ده چیت بۇ ئاسمان... ده بینم ده بینت ههور... ده بینم ده باریت... ده بینم من له هه مۇو ئاوینه کاندا سه رم بەرزکردن وه بۇ ئاسمان و سهیری ئه و بارانه ده که م، ده بینم کتیبه که دووباره له که بەردەستم ده کە ویت ده بینت به خوین، ده بینم کتیبه که دووباره له ئاسمان وه دیتە خوارى... هه مۇو حەرفە کانى برىندارن، هه مۇو لایپرە کانى خوینیان لى دەتكیت... دەم ویت دووباره بخوینم وه، به لام ناتوانم... پروفیسۆر بەهنام لیم نزیک دەکە ویت و دەلیت «خوین ناخوینریت وه،

خوین ناخوینریتهوه، خوین ناخوینریتهوه». من دهلينم «ئاھ، چۈن خوين ناخوینریتهوه». ئەوانەی لە ئاوينەكەدان ھەر سىكىيان سەر دەلەقىين و دەلين «خوین ھەر خوينە، ناخوینریتهوه». پروفېسۋۆر دەلىت «ھەر كېيىك خوينداي بىو، با لە ئاسمانىشەوه ھاتىيەت، دەستى لىيمەدە... دەستى لىيمەدە». من ترساولە كېيىكە دووردەكەۋەمەوه و رادەچەكم ... بە ئاگادىمەوه بىئەوهى بە ئاگابم.

## ۳۸

ئال موراد گىرايەوە :

تفەنگى دووربىندار، وەك تفەنگى ئاسايى نىيە. لەم تفەنگەدا مرفۇ  
نىچىرەكەي ڕۇونتر و سافتر و نزىكتىر دەبىنىت. لە تفەنگى ئاسايىدا هەتا  
كاتىك جاسوسەكەت پىك لە نىشانەكە جووتىدەكەيت، نىشانەكە ھەمېشە  
دوور و ناپۇشىنە لات، شىتىك ھەيە من ناوى دەنیم غەربىيى نىوان تفەنگچى و  
نىشانەكەي، ئەو غەربىيى ھەمېشە دەمىننەوە. دووربىيەك كە لە دووربىيەكى  
پۇوتەوە دەبىتت بە لېكتىرزاڭىكى تەواوى نىوان تفەنگچى و نىشانەكەي، وەك  
ئەوهى من و نىچىرەكەم ھەر لە ئەزەلەوە لەيەك دووربۇوبىن، من بۇ ئەوهە  
درۇست بۇوبىم لېرەدا بە دىيار نىچىرەوە دانىشىم و ئەويىش لە دوورەوە  
ھاتىتت تائىستا و لېرەدا من بېپېتىم. بەلام تفەنگى دووربىندار نىچىرەكە بە<sup>1</sup>  
چۈرىيىك نزىكىدەكەتەوە كە ھەموو ئەو غەربىيى پىويسىتە لە نىوان تفەنگچى  
و نىشانەكەدا بەمىننەوە، لە نىتو دەچىت. كاتىك لە چىا مەشقماندەكرى،  
نىشانەكان بېگىان بۇون، شوشەبۇون، بەردبۇون، درەخت بۇون، پىويسىتم  
بەوە نەبۇو بىر لە دوور و نزىكى بىكمەوە، بەلام كە دېتىتە سەر ئەوهى  
لە شوشەي دووربىنەكەتدا، لە زائىدى پىكاندا روخسارى مەرقۇقىكى زىندۇو  
بېبىنىت ھەموو شىتىك دەگۈرىتىت، دووربىن وەها روخسارەكان نزىكىدەكەتەوە

ناتوانیت خوشت نهون، من به جوزریک له جوزرهکان عاشقی هموو ئەو دەموجاوانه بولوم کە لە بازنهی دووربینەکەمدا بینیمن. ناسەرزەنستم مەکەن، من دەزانم ھیچ خوشەویستىيەك وەك ئەو عەشقە ئەستەم و ئازاربەخش نىيە كە لە نیوان تفەنگچى و نىچىرەكەيدا دروستىدەبىت، عەشقىكە لەو ساتەدا لە دايىكەبىت كە دەست بە پەلەپىتكە ئەندەنەتىت، لەو چركەيەدا كە گوللەكەت بەرىۋەيە بەرھو پىكان، ساتىكى سەيرە، زۇربەي قوربانىيەكان لەو چركەيەدا پىتەكەن، خەندىيەكى گوره دەكەۋىتە سەر بۇخساريyan، وەك ئەوهى بۇ كامېرىايەك، بۇ فلاشى وينەگرىك پېتەكەن، دوا خەندە و دوا پېنکەنن، دواتر گوللەكە دىت، گوللەكە وەك بريىشكە فلاشەكە وەھايە... تراق ... لەگەل بريىشكە فلاشەكەدا گوللەكە دەپىكىت و بۇ ھەتا ھەتايە وينەيەك لە خەيالتدا دەمەننەتەو، بە جەشىنگ گەر دوای مەرگىش خەيالت بىرىتنىن بەنگەكانى ھەر ماون و نەرۇيىشتوون.

ھىچ كات باوەرم نەدەكرد بمانىن بۇ جىڭىايەك لەسەر مروفى راستەقىنە مەشقىكەين. دەمزانى دىلاوار تا دىت لە گۆمى خوين و بىرەممىدا نوقدەبىت، بەلام بگاتە ئەوهى قەناسەكان لەسەر نىچىرى زىندۇو مەشقىكەن، شتى وا ئەستەم بولۇ، گەر خۆم لەۋى نەبۈومايمە و يەكىن حىكايەتەكەى بىگىراپايانەتەو، باوەرم نەدەكرد. ئەو شەوهى لە نىشتەجىنى يەكەممان ھەلىانكەندىن، بە ماشىن ھەنئايانىن بۇ جىڭىايەكى دوورى دىكە. مالىك بولۇ، وەك مالى پادشاي ناو فيلمى مەنداان بەسەر قوتەيەكى بەرزمە، جىڭىايەك بەسەر خەرەندىكى گەورەدا دەيروانى، چالىكى قولل كە لە بىندا زىندانىكى بچوک ھەبۈر، زىندانى خەرەندىان پى دەگۈوت. لە بىنکە توپىكەدا مامۇستايەكى نويشمان ھەبۈر، كورىكى قۇزى بارىك بولۇ، لەش و لارىكى پىك و مەشق دىدەي پېتە بولۇ كە لە بەرمەزازىدەكرد، وەك دوو مامۇستاكە ئەپىشىو چاولىكەيەكى ھەستىم بە شەرمەزازىدەكرد، وەك دوو مامۇستاكە ئەپىشىو چاولىكەيەكى رەشى لە چاودا بولۇ، ئەمېش بە دەستتۈرۈ ئەوانى ئەپىشىو تەپلەكەي

سه‌ری خوی تا بناگوئی کیشابوو. هیچ نیشانه و روتبه‌یه‌کی سه‌ربازی پیووه  
نه‌بوو، به‌لام زمانیکی سافتر قسه‌یده‌کرد و ئیراده‌یه‌کی ئاسنینتیری هه‌بوو.  
مامؤستاکه‌مان هه‌ر پۇزى يەكەم بە دەست ئامازەدە بۇ زیندانى بىنى خەرەند  
کرد و ئاگادازىکردىنەوە كە ئەو زیندانى كەسانىكى مەحکومن بە مەرك.  
سەدان كەس لەوانەی دەببوو بىرەن لەو زیندانە قوولەدا بۇون، جىڭاکە وەها  
عاسىبىوو، هەلھاتن لىتى كارى رۆحلەبەرى بىنى باال نەببوو. تا ئەو كات بۇونى  
جۇرە زیندانىكى وەهام نېيىستبوو، دىلاوار خوی شارى زیندانە گەورەكان  
بوو، ئىستا بۇ دەببىت لەم دۇلە بىنەنگەدا، لە ناواچە‌یه‌کی سه‌ربازىي داخراودا،  
لە زەھىيە‌كدا نزىكى سەد كىلۇمەتر لە خودى دىلاوارەوە دوورە، ئەم زیندانە  
لە شوينىكى وەها نەينىدا ھەببىت، دلىبابۇوم دىلە كانىش بە رەوشىكى ياسايى  
درۇستدا نەرۋىيەشتوون و بە دزىيە‌وە گىراون و بە دزىيە‌وە حوكىمداون.

اماوزستانويكه مان که پیاویکی خویندهوار و پر زانیاریی دیاربوو، پیینگووتین «قەناسە چەکىنکى نوئىه بۇ ئىمە. چەکىنکى پىسە، پېشتر تەنبا خورئاوايىھ سەگابەكان باش بەكاريانھيناوه، بەلام ئىتر ئىمەش دەبىت ھەمان بىت. قەناسە چەكى سەردەمىكە کە بکۈز نايەوەيت خۇى دەربكەوەيت، چەكى ئەو كارانىيە کە دەمانەوەيت بە نەھىنى بەيىنەوە، ھېچ شتى لەوە خۇشتەر ئىيە يەكىك بکۈزىت و تا قىامەت كەس نەزانىت كى پەنچەي ناوە بە پەلەپىتكە ئەنگەكەدا، ئەم چەكە دەتوانىت مىتۈرۈپ بېرىكەت لە نەھىنى، ئىشىكى زۇر بۇ مىتۈرونوسە دەبەنگەكان بىدۇزىتەوە كە تاقىامەت بېھىن و بېھىن بىزانى كى و لە كويىوە تەقەيىكرىدوھ. هىنى گوئىگەرن، ئىيە كە وەك پېتىج دەست راستىرىن جەنگاوهرى دىلاوار ھەلبىزىردرارون، بۇئەوە ئىيە نىشانە لە كەلەشىر بىگنەوە، شوشەي شرووبى كۆكە يان بۇتلە بىبىسى بەتال بشكىن، لە دوورەوە پىيۇي بن بەردانمان بۇ بکۈزۈن. ئىيە ئىشتان نىشانە گرتتەوەيە لە سەرەي ئىنسان، ئەوە ئىشى ئىيە. ھەر چى مەشقىك کە دەيکەن تەنبا بە يەك مەبەستە، كە نىشانە تان گىرت راستە خۇ لە ناوجاواز بىدەن».

گه رچی له سهره تاوه ئوهه مان ده زانی، به لام قسه کانی وا پوون و بئی پېچ  
و پهنا بwoo، ئازاری دلی دهدا. مامؤستا نويکه مان رەحمى نه بwoo، فيشه کيکى  
گرت به دهسته و گووتى «ئەوهى ئەم چەكەي گرت به دهسته و، چاوى  
نا بەم دور بىنە و، ده بىت كارى بەوهوه نه بىت كى لە بازنه ئەم شوشە  
بچوکەدا دەر دەكە ويت... نەپرسىت ئەمە كىيە؟ ئەمە چىيە؟ ئەمە بزو؟ .  
ئىشى ئىوھ يەك شتە، نىشانە يەكى ورد بگرنە و و هەلە نەكەن. هەمۇو  
ھەلە يەك لە دونيادا لە وانىيە راست بىرىتە و، به لام ھەلەي قەناس نا، ئىوھ  
بەم فيشه كەي دەيىتە قىين مىزۇو دەگۈرن، گەر بىنىكىن مىزۇو بە ئاراستە يەكدا  
دەروات گەر نەپىنکىن بە ئاراستە يەكى تردا»، فيشه كەكەي بەرزى كىرىدە و  
بە ئىمەي گووت «جوان سەيرىبىكەن... جوان... شتىكى وا بچوک و بىتمانا  
ھەندى جار دەتوانىت بىيار لە چارھنوسى سەدان ھەزار كەس بىدات».«

کوره کان دهیانگووت مامؤستاکه مان به شداری له دهیان شه پدا کردوه،  
له هه مو جه نگه کانی خوره لاتدا به شداربووه، له که ناره کانی ده ریای  
سپیبه وه تا چیا کانی ئە فغانستان چ جه نگ و پینکادانیک بووه ئەم له وی  
بووه، ئەو شتیکی له سه را بوردووی خۆی بۇ ئىمە باس نە دە کرد. له و  
مامؤستا حیرفە گه رانه بوو کە هە میشە مە دایە کى تاریک و پیویست له  
نیوان خویان و قوتاییدا دەھیلە و. ئەو دە گووت «ھەر كە سیک، ھەر  
شتیک له ئاوینە دوور بىنە کە دا بوو تو مە بىینە، مە بىناسە، گوئى پېمەدە،  
ئىشى ئىتوه پیویستى بە ئىحساسات نىيە، ئىتوه نىشانە يەكتان ھە يە و دە بىت  
لىشىدەن، هەمو خە يال تان دە بىت له سه ر ئە و بىت لە نىشانە کە بىدەن، ھەر  
کات بۇ چركە ساتىكى كورتىش خە يال تان چووه سەر ئە وھى ئەم كە سە يى  
دە تان و بىت تەقەي لىبى肯 كىيە، پرسىستان بۇ دە بىت من ئەم كە سە بکۈزم،  
دللىابن نىشانە كە تان لە دە سىداوە. ھونھەرى ئەم ئىشە ئە وھى كە بى زانىت تو  
تەنبا قەناسىت... تو كەس ناكۈزىت، تو نىشانە كە دە بىكت».

گه رچی قه بوللکردنی ئەو سەخت بۇو، بەلام ھىچ دەسەلاتىكىم نەبۇو  
جىڭە لەوهى كە قەبۇولىيېكەم.

شۇينى ئىمە لەو مالەى لىوارى خەرەندا بۇ ئەو دىيارىكراپۇو بەسەر  
سەربانى زىنداڭە كە و حەوشە گەورەكەيدا بروانىت، زىنداڭە كە دۇو ئەلقەى  
مەحکەم پاسەوانى ھەبۇو، يەكىنلىكىان لە ناو زىنداڭە كەدا، يەكىنلىكى دىشىيان  
لە دەرەوە، لە دەمى دەرى خەرەنداڭە و لە چوار دەوري بىناكە. ئىمە  
لە سەربانى مالەكەى خۆمانەوە تفەنگە دوور بىندارە كانمان دادەمەززاند.  
بەرپرسانى زىنداڭە كە كە خەبەرى تەواويان لە مەشقەكانى ئىمە ھەبۇو،  
مەحكومە كانيان دەھىنىا، لەسەر كورسىيەك دايىاندەننان، دەيانخستتە ناو  
ھەندى نىشانە ترەوە، فەرمانىيان پىندهدان بجولىن. ئەوانى مەحكوم بۇون  
بە مردىن دەبۇو بەو جۇرە حوكىمەكەيان جىئەجىيېكىت. ئىمە ئەو جەلادانە  
بۇوين كە ھەم مەشقەماندەكىد و ھەم حوكىمان جىئەجىيەكىدەكىد ... مامۆستا  
گۇوتى «مەشقەكان درىيىن، تەنبا چوار بۇز دەتۋانىن لەسەر نۇمنەى  
بەشەرىيى ئىشىكەين. دواي ئەم چوار بۇزە تەنبا يەكىتكان وەك شاقەناسى  
دىلاوار ھەلدەبىزىرىدىت و چوارەكەى تر دەگەرىتىو بۇ ناو فەسىلەكانى  
خۇتان و دەبنەوە بە جەنگاودىرىكى ئاسايى». ئەو كات نەماندەزانى بۇچى  
ھەلماندەبىزىرن، ئەوهى دەبىت بە شاقەناس دەبىت چى بىكەت و چەپاداشتىكى  
دەستدەكەويت.

پۇزى يەكەمى مەشقەكانمان، كە دەستمان پىكىرد، من دواھەمین كەس  
بۇوم كە دەبۇو نىشانە بىگرم، نىوھەپۇزىيەكى پاپىزى ساردىبۇو، نىوھەپۇز  
و نىوھە هەتاو. ھەر چوارمان پەپۇزىيەكى تايىھتى باغەوانە كانمان بەستبۇوە  
نىيۇچاوانمانەوە و بە پېز تفەنگەكانى خۆمان لە بەردىم خۆماندا داناپۇو،  
مامۆستاكەمان بە خۆى و چاولىكە پەشەكانىيەوە لە پېشمانەوە پېتىمايدەكىدىن  
و فەرمانى پىندهداين . مەحمدەپاشا يەكەمین گوللەى كەلىك خراپ تەقاند،

ئەحمدەد كوفيانىش نيشانەكەي نەپىتكا، بەلام نياز گچكەل يەكەمین كەسى ناومان بۇو نيشانەيەكى زىندۇو بە جۇرىيکى كوشىنەد بېتىكتىت. ئىستا دەبۇو بۇ من و ئەحمدە سۈرەت نيشانەيەكى تر بەھىنەن. ئەحمدە سۈرەت تەقەيىكىدە و نەپىتكا، نيشانەكەمان كەسىك بۇو لە ناو چەندىن بوكلەي تەختەدا دەجولا، پىكانى سەخت بۇو، يەكىك بۇو نەيدەويىست بە ئاسانى بەرىت، دەيزانى گوللەكان لە كويىوه دىن. من كە چاوم نا بە دووربىنەكەوە، يەكە مجار تەنبا كۆملەنلەك بوكلەي دارىنەم بىنى كە وەك دەيىان بەربەست لە بەردەم روانىندا پىڭربۇون. هەموو شوينەكە وا چىزابۇو تا بىكىت قەناسىتىكى باشى تىدا تاقىبىكىتىهە، ئاشكابۇو هەر مامۇستاكانى خۇمان نەخشەي ئەو جىنگايەيان چىنیوھ و ئىدارەي زىندانىان فىنەكىردوھ دىلەكان وەها رېتىمايىبىكەن، بە سۇودى تاقىكىرنەوە و مەشقى ئىتمە بجولىتەوە. من لە ناو بوكلەكاندا نيشانەكەم دۇزىيەوە، بە رۇونى دەموجاۋىم لە ناو دووربىنەكەدا بىنى، زۇر دەجولا، بەلام دەمتوانى بىبىنەم، گەنجىكى ئەسمەر بۇو، سەريان تاس بۇ تاشى بۇو، لەكەل لاوازىيەكەشىدا دەيىيەت دوا شەرى ژيانى خۇى بە باشى بىكەت، فانىلەيەكى سېپى و پانتولىكى رەشى لە بەردابۇو، تەنبا فرياكەوتم و وينەكەيم لە يادەورىدا گرت و بۇ ئەبەد خستەمە خەياللەمەوە، دەمزانى دواتر و تا مردىن دەيەنەنمەوە پىش چاوى خۆم، دەمزانى وەك ھاوارتىيەك يادگارى ھەلدەگرم و دەپىارىزىم. كاتم زۇر نەبۇو، ئەو بە جۇرىيکى خىرا و شىتانە ھاتوچۈيەدەكرد، نەيدەويىست ئۆقرەبگىتىت و ئاسان بخىرىتە جوغزى پىكانەنەوە، نەيدەويىست نىچاوانى خۇى دەرېخات و بلىت ئەوە منم و تۆ وەرە و وەك دەستىتىك بىمكۈزە، تا بىتوانىيە سەرى خۇى لە نىتوان بوكلە دارىنەكاندا ونەكىدە، دەيزانى بەس بۇھەستىت دەپىيىكەم، لە بەر ئەوە بە جۇرىيکى زىرەكانە لە ناو بوكلەكاندا رايىدەكرد. لە مەشقەكانى پىتشۇودا سەلماندۇبۇوم كە پىكانى نيشانەي جولا و بۇ من لە نيشانەي وەستاۋ سەختىر نىيە، دەستىتىكى خىرا و ساتىتىكى دروستى بېرىارم ھەبۇو. لە ساتەدا قىسەكانى مامۇستا بە جۇرىيکى

کەمژانە لە سەر مدا دەزرينگانەوە «من ناكۈزم، من نىشانەيەك دەپىنەم». ئەو بپروایە وايدەكرد ھەموو ھۆشم لە سەر لىدانى نىشانەكە كۆبکەمەوە. ئەو دەجولا و بە ھەموو لايەكدا ھەلدەھات، دەيزانى مەرگ لە پېچى داھاتوودايە و دەيويست دۇنيا لەو راکردن و ھەلھاتنە بىسۇودەدا بۇھەستىتىت. من چىتر مەنالە ترسنۇكەكەي دوو مانگ لە مەۋپىش نەبۇوم كە لە فولكەيەكى دىلاوارى رەشدا خەرىكىبوو خوين بىڭىرتىت و ببورىتەمەوە، لە ژىرلىنۇمەوە گۇوتىم «بۇھەستىت يان نەھەستىت دەپىنەم». خۇم وەك ئەو لە ژىرلى بارى فشارىنىكى توңدا دەبىنى، مەنيش تەنبا يەك گوللەم ھەبۇ، تەنبا چارەم ئەوھەبۇ لە يەك ساتدا و بە مەۋدایەكى زۇر كورت گوللەكەم بەتەقىنە پېشى، بۇ ئەوهى لە گەل ھەنگاوى داھاتووئى ئەودا فيشەكەكەم دروست بىدات لە شوينى مەبەستى خۇى. لە گەل دەرچوونى گوللەكەدا ھەناسەيەكى كورتى دەويىست تا دلىابىم نىچىرەكەم پېتکاوه، بىنیم كەوت و چەند بوكلەيەكى لە نزىك خۇيەوە خىست. مامۇستاکەمان كە لە دووربىنى خۇيەوە بە وردى تەماشايىدەكرد، گۇوتى «لە سەرىت دا ... رېك لە سەرى ... قەناس يان نەبىت، كە بۇو دەبىت وابىت». من تەنەنگەكەم داگرت و خەندەيەكى ropyنى سەرگەوتىن لە سەر نىگام بۇو، ئەوهى لەو ساتەدا بىرم لى نەكىرەوە ئەوه بۇو كە من مەرۇقىكىم كوشتوه، كەسىكىم كوشتوه كە رەنگە بىكۈناھە بىت. ئەوهى دواتر ئازارىدەدام ئەوه نەبۇو كە يەكىنكم كوشتبۇو، بەلكو ھېچ كات ھەستىم نەكىرە كە كەسىكىم كوشتىتىت، تاكە ھەستىك داگىريكىردىبۇوم ئەوھەبۇو نىشانەيەكىم پېتکاوه.

ھەمووی بۇ ئىمە وەك يارى و پىشىپكى بۇو، گەرجى پىشىتىر كە سمان پىاوكۇز نەبۇين، بەلام لە ماوەيەكى كەمدا وەك بکۇزى سارد و بىباڭ نىشانەمان دەگرت، من ھەموو كۆزراوەكانم لە خەيالى خۇمدا وىنەدەگرت، ھەموو يانم خۇشىدەوېستىت. خۇشەوېستىيەك لە جۇرىنىكى تايىھەتى، خۇشەوېستى كورپىك نا بۇ كېچىك، خۇشەوېستى دايىكىك نا بۇ كورپەكى يان ھەر شتىكى

پرپوچی تر له و جوره، بهلکو خوشەویستی یاریزانیک بوق مهداپاکانی، خوشمدهویستان له بەرئەوهی شتیکیان دابوو به من. خوشەویستیم بؤیان، خوشەویستی دەرۈزەکەریک بۇو بۇ کەسیک لە رینگادا خىریکى گەورەی پىندهکات و ئیتر ئایینیتەوه، ھەستم نەدەکرد كە من سزام داون، بهلکو دلىبابووم ئەوان روحى خويان بەخشىو بە من، روحى بەنگاورەنگیان، وەك بالندەكان، وەك ئەو تېرە قەشەنگ و دەگمەنانەی ژيانى خويان و پەرى جوانى خويان و گۆشتى ناسكى خويان بەخشى بە من. من كال موراد كە بە درىزايى ژيانم لە غەفارىي خاوهنى هيچ نەبۈوم، زۇر رۇز بە بىرسىتى چوو بۈوم بۇ قوتاپخانە، سال دەھات و دەچوو من پارەى بىنىشىتىك لە گىرفانمدا نەبۈو، دىزى كىتىب بۈوم، شەرمىنی يەكەم كە ھەموو گالتە بە زىپكەكانى سەر لۇوتى دەكەن، ئىستا بە يارمەتى ئەم تەنگە، ھەموو شتەكان ژيانى خويان بە من دەبەخشى. من كە هيچ نەبۈو ئىستا لە سەرمدا ئەلبومى كەسانىكەم لەلگرتۇوە، كە چاكىيەكى گەورەيان دەرەھقى كردىبۈوم، ژيانى خويان پى بەخشىبۈوم.

چوار رۇز بە جۈرە مەشقمانىكىد، زۇر زىندانىمان پىنكا كە دەبۈو بە جۈرە حوكىمەكانىيان جىتبەجىتىرىت، بە قىسى مامۇستا ھەر زامدارىك گوللەي ئىمە نېيكوشتىتىت، پاسەوانەكان لە خوارەوە بە فىشەكى رەممەت كوتاييان پى هيتنادە... باشتىرين پىكان كە خالى زۇر لە سەر بۇو پىكانى سەر بۇو، من لە پىشى ھەمووانەو بۈوم، كەمترىن گوللەم بە خەسار دابوو، زۇرتىرين سەرم پىكابۇو، سەختتىرين نىشانەكانم شىكاندېبۈو.

ئىستا نامەۋىت وردهكارى ئەو رۇزانە بگىرمەوە. دەستراستى و نىشانە پىكان شتىكە تەنبا دلى ئەو كەسە خوشدەكات كە تەنگەكەي لە دەستدايە. يارىيەكى دووبارەيە، بەلام ھەميشە ئەوهى كە نىشانەيەكت پىكاواھ، بۇ دەستراستان مايەي بەختەوەرييە، هەزار جار يەك نىشانەت بوق دانىن،

هه ره زار جاره که تو بیپیکیت، له زه تی هه زاره مین جار له له زه تی يه که مین جار که مترا نییه. من له و مه شقه سه ختنه دا تووشی ئه و ده رده بووم، که هه میشه بیتکم، هیچ کات هله نه که م، هیچ کات فیشه کم به زایه نه چیت.

له ئیواره‌ی پوژی چواره‌مدا هه ممو شت روشن بوو، من باشترين نیشانه‌شکین و قه‌ناسی دیلاوار بووم. بى ئه وهی بزانم ئه وه بهره و ج کاره‌ساتیکم ده بات، خوشحال و مهست که یفمده کرد و به خزم و زیکه‌کانی سه ر لووتمه‌وه فه‌خرم ده فرشت، هیندہ شانازیم نواند. پوژی دواتر هاوپیکانم دلشکاو پویشتن و مالاواییان لى نه کردم. به‌لئی، به‌یانی پوژی دواتر هه ر چوار هاوپیکم پیکه‌وه سوار ماشینیک بوون و بى خودا حافیزی بی پویشتن. ئایا گه‌رانه و بؤ شار؟ چوونه‌وه بؤ ناو فه‌سیله‌کانیان؟ بوون به بناغه‌ی هیزیکی تایبەت؟ نازانم... ئیتر هیچ شتیکم ده ریاره‌یان نه بیست. له و ماوه‌یه‌دا کیشەکەنی خۆم هیندە گه‌وره بوون، کات و ده رهتی ئه وهی نه دا له چاره‌نوسیان بېرسىمەوه.

من ئیواره‌ی هه مان پوژ جیبیکی ئه مریکی سه‌وز هات به دوامدا و سواریکردم و بردمى بؤ جینگایه‌کی دیکه، بؤ ناو مالیکی تایبەتی زور گه‌وره، کوشکیکی راسته‌قینه له قه‌راغى دیلاوار. دوو پاسه‌وانم له‌گەلدا بوو که به‌رهو بېشیکی تایبەتی کوشکەکه رینما بیان کردم، سویتیکی که‌میک جیا و سه‌رەخ، به‌لام پاک و پازاوه. به حورمه‌تیکی زوره‌وه وەک کارمه‌ندى ئوتیله‌کان هه ممو شتیکیان بؤ پوونکردمەوه، حه‌مامەکه‌یان پیشاندام، سارد و گه‌رمەکه‌یان تاقیکرده‌وه، کونترولی تله‌فرزیونه‌که‌یان دایه دەستم، له بەفرگەکەدا چەندىن جۇرى خواردنەوهی تیدابوو، چەندىن جۇر خواردنى قوتو، چەرس، میوه‌ی جۇراوجۇر... گووتیان که نیوه‌روان و ئیوارانیش خواردنى تایبەتیم بؤ دىت. دەبوو له‌وى چاوه‌روان بىم تا فەرمانیکى نویم بؤ دەرده‌چیت.

پاسهوانه کامن رویشتن و لهودیوهوه دهرگایان لهسهر داختستم، دیلیکی بهشکو بیوم، پیشوازییه کی سهیر بیو که له ساتی یهکهمهوه تووشی گومانیکردم. من ثال موراد، جیقههی ناو قاره‌مانه کانی دیلاوار، کوره زیبکاوییه کهی غهفاریی، با دهستیشم راست بیت، با باشترین نیشانه شکینی یونیاش بم، بتو دهیت قهدری وام لیبنین، کهی شیوه و پوخسارم ئهم جینگا شاهانه یه دههینیت... دایکم له مندالییه و پییکووتبووم «قهدری زور، نیشانه داوی گهوره یه»، دهیکووت له هر جینگا یه ک دوشکی ئاوریشمیان بتو راخستی، سهیری ژیری بکه، له بنیدا چالینکی گهوره ههیه ... خو من بلیمهت نه بیوم، بهلام هر ئهم جینگا یه بینی، گومانیکی تاریکم تیدا سهوزبیو ... بتو جیایان کردمهوه، بتو دهرگایان لهسهر داختستم؟ چهند سهرم دههینا و دهبرد به هیچ نه دهگه یشت.

هر یهکه مین شهو، لهسهر تهختی خه وتنه که وهک پادشاکان پالکه وتبوم و سهیری تله فزیونم دهکرد، که له ناکاو له دهرگا درا، پاش ئیستیکی کورت دهرگا که کرایه و پیاوینکی کهته و بالا به رز هاته ژوری، که سیک بینینی توره یکردم، پیاویک له و مخلوقه دووبارانه لەم ماوه یهدا بوبوونه مامؤستام، به خویان و چاویلکه ردهش و تهپله سهربازییه چه سپه کانیانه وه بی نیشانه، بی روتبه، بی هیچ به لگه یهک بزم بسەلمینیت کین و چین. پیاووه که خوی وهک بەرپرسی راسته و خوی من ناساند، گووتی «له سهره تاوه من بەرپرسی راسته و خوی تو بیوم، تو جینگای متمانه ھەموو سهروک و پیاووه گهوره کانی دیلاواریت». من پرسیم «مەبەستان سەی ئەسلام و جەنابى جینگرە کیان رەزمثارای قەرقازانییه؟». گووتی «دهیت باوەرت به من بیت، من ناتوانم هیچ ناویکت پى بلیم، من دەلیم ھەموو سیاسەتمەداره دلسوزەکان، ھەموو روله به شەرەفه کانی دیلاوار، ھەموو ئوانه ی دهیانه ویت دیلاوار له شەری داھاتوودا نەبەزیت، سەرشوپ نەبیت. ھەموو ئەوانه ی دەزانن دیلاوار پیویستی به هیزینکی راسته قینه و نوییه...»

تو جیگای متمانه‌ی همموویانیت». من سه‌ری لووتم خوراند و گووتم «مهمنونی همموو به شه‌ره‌فه کانی دیلاوارم، به‌لام جه‌نابی به‌پرسی من ئیوه به تمان چی له من بکهن وا به جیا داتان ناوم و لام جیگایه تو ندتاکردم؟». گووتی «تو دهست راستی یه‌که‌می، له دیلاوار له تو باشترمان نییه، من پینج راپورتی تایبیه و نهیینم له‌سر تو خویندزته‌وه، ماموستا و مه‌شقده‌ران و هک موعجیزه باستده‌کهن، و هک دیاری خودا بتو خه‌لکی دیلاوار. ئیتر بوقزی ئه‌وه‌یه بهم توانا و به‌هره‌یهت کارینک بتو دیلاوار بکه‌یت، کارینکی گه‌وره که میژوو بیری نه‌چیته‌وه». من بیسه‌بر گووتم «دهی گه‌وره، میژوو هه‌رقل و ناپلیونی بیرچوت‌ته‌وه، ئیستا منی به‌ده‌خت چی بکه‌م تاله بیر نه‌چمه‌وه. کاری چی، پیم بلن بزانم ده‌توانم». خه‌نده‌یه‌کی گرت و سه‌ری دانه‌واند، زور حه‌زده‌کرد یه‌کیک لام چاویلکه له چاوانه جارینک چاویلکه‌که‌ی دابگریت و به روونی سه‌یری‌بکه‌م، به‌لام هه‌موو دنیات پی بدانایه، وازیان له و چاویلکه‌یه نه‌ده‌هینا. کابرا کلاوه‌که‌ی له‌سری تو ندتر کرد و گووتی «له‌م بوقزانه‌دا کارینکی گه‌وره‌مان هه‌یه... کارینکی گه‌وره. هر کاتینک له هه‌موو شت دلیابووین خوم دیم به دواتدا. بیرت بیت، تو فه‌رمان به‌س له من و هر ده‌گریت، هر نیشانه‌یه‌کم نیشاندایت تو ته‌قه له‌وه ده‌که‌یت ... ئه‌ی چون، به‌وه ده‌چیته میژوو‌وه». من هیچم نه‌گووت... دوو دل بووم... ده‌بوو ته‌قه له کی بکه‌م؟ . زانی گومانم خراب کردوه و که‌وتوومه‌ته سه‌ر گینگل و دوو دلی. گووتی «ده‌بیت ده‌ستت نه‌له‌رزیت، نه‌ترسیت، تا ئیستا چون هه‌موو نیشانه‌یه‌کت پیکاوه ئه‌مه‌ش بپیکیت، دلیابه ئاسانتر ده‌بیت له و نیشانه سه‌خنانه‌یی له مه‌شقدا پیکاوتن، به‌لام له برووی برق‌خی و ده‌روونی‌بکه. ئه‌و فیشه‌که‌ی ئه‌مجاره ده‌یته‌قینیت هه‌موو میژووی دیلاوار ده‌گوریت».

ئاه... چ مه‌راقینکی گه‌وره بتو ... ده‌بوو ته‌قه له چ که‌لله زلیک بکه‌م... خودایه؟.

## ۳۹

سەرم بە شاشىيىكى سېپى بەستووه و لەسەر بەردىكى گەورە بەرامبەر چادرەكان دانىشتۇوم، سەعاتىكى دەبىت ئىشىكەرەكان دەستىيان ھەلگرتۇوه، ئەوانەي نويزىدەكەن پىكەوە چۈونە سەر بەرمالەكانىيان، ئەوانەي خۇيان دەشۇن، لە پشت پەردىكەنەوە مەنجەلىكى گەورەيان خستوتە سەر ئاگىر و ئاۋ گەرمەكەن، دۇوان لەسەر بەردىكى گەورە دانىشتۇون و دامە دەكەن. دىمەنى زنجىرىدەكەن ھۆلى درىيىز كە دەبىت بە جىڭىاي سەربازگە و جىبهخانەيەكى گەورە، وەك ھەندى دىيۇ دىزىو و خۆلەميشى بەرامبەرم نۇستۇن. ھەوا تا دىيت سارد دەبىت، ھەندى سەعات ھەور تەلواي ئاسمان دەگرىت. دەبىنەم لە سەر رىيگاي سەرەكى ماشىتىنە قورس و گەورەكان بەردىوام لە ھات و چۈدان. ميرئەودال دەبىنەم لە بەردىم چادرەكەدا چەند فانىلە و دەرىپىتىكى شۇراوى خۇرى ھەلددەخات، سەيرىدەكم و پىتەكەنم، سىنى شەو لە ھەوبەر لە خەونەكانىدا بەلەمە مۇرەكان و كەشتىيە شىنەكان و پىياقە ئەرخەوانى و چەقۇز وەنەوشەيىكەن ئەم بىنى، ھېچ خەونىتك وەك خەونەكانى ئەم پىاواز زىلە رەنگاوارەنگ ئىيى، خەونەكانى يەك پارچە رەنگن. لە خەوندا ھەر بىكەوتىامايدەتە جىهانىكى رەنگاوارەنگەوە، دەمزانى ئەوە يەكىكە لە خەونەكانى ميرئەودال. ئىستا دەبىنەم جلهكانى ئىزىزەوشى بەجۈرييىكى سەير، بەلام جوان رەنگدارن، مير ھەر مندالىكە و گەورە بۇوە،

خوشحالم دهیینم ئارام و دلخوشه، هندی جار که دهیینم بانگمهکات «هینی برازاكهی دكتور، مامه سیات هیچ نازانیت، هیچ ... هر هیچ. لە ئىنسان تىنلاكتا»، وادھلیت و بە دەنگى بەرز پىتەكەنیت. من ئىستا تەماشایدەكەم و خالخالوکە رەنگىنهكانى ناو خونەكانىم بىردىكەويتەوه و پىتەكەنم. لە نیوەرپۇوه زەھاوا چووه بۇ سەر چياو نەهاتوتەوه، ئەۋىنى زۇر پىخۇشە، زۇر دەجولىت، دەچىتە باز لوتكەي چيا و بەرامبەر جەنگاوهەكانى مەمەد حەسەر دەوەستىت و سەيرياندەكەت، دەزانم بىنىنى ئەو سروشە گەورە و بەرىنە ئارەزۇوى گەشتىكى دوورى تىدا دروستىدەكەت، لە خونەكانىدا زۇر دەگەريت، ھەميشە دەرىوات، بەلام ھەميشەش سەيرى ھەور دەكەت، هیچ كەسم نەديوه وەك ئەو كورە عاشقى ھەور بىت، ھەم لە خوندا و ھەم بە ورىايى. من بە درىڭىلىي پۇز ھەستىم بەسەر ئىشە و لاوازى دەكرد، ئارەزۇويەكم نەبوو نان بخۆم و شتىك بخەمە بەر دىلم. بىرى دىلاوار دەكەم، ھەستىدەكەم پىتىسىم بە سەفرىك و پېشۈرىك و گەرانەوەيەك ھەيە، بەلام نامەويت لە كەنگەرەكان دووربىكەومەوه ... ئاه دىلاوار، دەبىت ئىستا چۈن بىت؟ ئەوهتەي ھاتۇوم ھېجم دەربارەي نەبىستۇوه، نازانم شتەكان چۈن دەچنە پېشى، ئەم جىڭايە نە رۇزئىنامەي بۇ دىت و نە تەلەفزىيۇن وەردەگىرىت. زۇر جار ھەستىدەكەم نەقىب شىتمانلى دەشارىتەوه، هندى جار دەپرسىم «جەنابى نەقىب، دەنگوباسى دىلاوار چىيە؟ خەبەر چىيە؟ دونىا چى بەسەر ھاتۇوه؟». بە دوودلىيەوه سەيرمەدەكەت و بە چاوه شىنە پېغۇرەكانىيەوه دەلىت «چى بىت، دىلاوار چى بىت... ئىمە ھەموو سەربازى ئەوين، سەربازى قەرقازانىيەكانىن، كىانفييداي نىشتمانىن... ئىتىر چى بىت». دوينى كە لە بىمارستان گەرامەوه زۇر لە ئىشكەرەكان لە پېشۈرى خۇياندا هاتن بۇ لام، من زۇر گريام، وا ھەستىدەكەم هیچ رۇزىك لە ڇىانمدا ھېنده نەگريابم... ئىستا بۇتە شتىكى ئاسايى ھەموو من بىبىن دەگرىيم، هیچ كەس ناپرسىت بۇ دەگرىيت ... ئەوه

پرسیاریکی پوچه که سینک له مسته گرینژک بپرسیت بو ده گریت. هه موو ده زانن هه میشه بهه نه یه کی پوچم بو گریان هه یه... خواستیکی نه خوشانه بو لیبوردن و خوپاکردنوه.

من وانه بیووم، ناتوانم بلینم هه موو ژیانم گرینژک بیووم. ئاره زووی من بو گریان ته نیا پابهندی ئه وه نه بیوو داوای لیبوردن له مرؤفه به دبه خته کان بکم، به لکو بیده سه لاتی ردهای من بیوو له گورینی هیچ شتیکدا له دونیا. ئه وئیواره یه که له سه ره ئه و بهرده گهوره یه دانیشتم، دهمزانی گریانی من هه میشه سه رچاوهی له ترسه وه بیووه ... ترس له شتیکی گهوره. کاتیک له بیمارستان ده گریام هوکهی ترسم بیوو له شیتی، له و خواسته که هه موومانی ده هاری. راسته من له بهردم بیماره کاندا ده گریام، ئه وانه که له بشی په رو هرده و ته میکردن ده مهیانه وه، به لام ئه وهی منی والیده کرد تا ئاستی مردن هاوار بکم و بکریم، گهوره یی ئه و ئامیره ترسناکهی شیتی بیوو که هه موومانی به ره و ناو خوی کیشده کرد. شیتی ... شیتی ... شیتی له هه موو شوینیکدا بیوو، له هه موو که سینکدا بیوو، له هه موو شتیکدا بیوو ... ئه و شیتی که به هه موو جینگایه کدا ده کشا و ها به هیز بیوو جکه له گریان هیچ شتیکی ترم نه بیوو جهنگی به رامبهر بکم. گریان لای من هه زار جار له نوسینی درق، له سیاسه تی درق، له چاکسازی چاکسازه دروزنه کان، له شورشی شورشگیره دروزنه کان راستگوتر بیوو ... من، مسته گرینژک، به فرمیسکه کانم ته نیا چیز وکی ئازاره کانی خزم نه ده گیزایه وه، به لکو تاکه پینگای راستگویانه شم ده گرته بهر، که له گهل خومدا، له گهل روح مدآ ده گونجا، بو دوورکه و تنه وه له هه درق و پیایه ک که به ئومیدی درق ئازاره کانیان سووکده کردین.

هه موومان که سانی لاواز بیوین، به لام من له هه ره که سینکی دی زیاتر هه ستم به و لاوازیه ده کرد، ئه وه ده یگریاندم که ده میبنی هیزیکی تاریک

ههیه که هیچ کهس ناتوانیت رینگای لینگریت. ده مبینی ئه و شیتیه ده مکات به بشیک له خوی، ده مبات، ده مخاته ناو ههزار پینچی خویه وه. له و کاته وهی هاتم بۇ ناو چیاکان بچوکی و ناچیزی ئیمه بەرامبەر ئه م هیزه گەورانه دهیانترساند، بچوکیم بەرامبەر چیاکان، بەرامبەر تاویره رەقه کان، بەرامبەر ئه و تاریکیه بیسنور و قورسەی شەو لەم دۆلانەدا دەتىشىت، بەرامبەر رەقى خاک كە دەبىت هەزاران مروف، هەزاران سەعات لە تەمنى خويان بېخشن تا خەندهكى تىدا دروستىكەن، بەرامبەر رەنچى بىنھودەی ئەم ھەموو پیاوه كە لە چاوه روانى شەپىكى نادىياردا دەبىت بەردەوام پاچ بەهاون، گل دەرددەن، بەردېشكىتىن، بلۇك بگۈازنەوه، چىمەنتۇ بگرنەوه، عارەق بىرىژن، بىئەوهى دىيار بىت ئاخۇ ماندووبۇونيان هىچ مانايەكى ھەيە. ھەموو شتەكان بچوکى خۇميان بىردىھىستەوه... گريانى گريانى بىتەسەلاتىم بۇو بەرامبەر ئەم ھەموو هىزە تارىكەى لە ناوه و دەرهوھ گەمارقىاندابۇوم .

ئه و ئىوارەيە لەسەر بەردەكان دانىشتىبۇوم كە نەواس، كورە بەردەستەكەى نەقىب نەجات هات بە دوامدا و گۇوتى «جەنابى نەقىب، دەفەرمۇيت، شەو گەر كاتتان ھەبوو، گەر بەسەر پېشەوھ بۇوە، سەرىكى لىدەن». پىتم گۇوت «باشە، بە جەنابى نەقىب بلى، شەو دەبەمە میوانىان». شەو دواى ئەوهى شىتىكم خوارد، چۈوم بۇ ۋىر چادرەكەى نەقىب. ئەوهەتەي پىنكەوھ لە ناو ئەم چىايانەدا كاردەكەين شەو سەردانى نەقىبىم نەكىدوھ، نەقىب شەوان كەم تىكەللى ئىمە دەبىت، ھەندى شەو بە جىبەكەى دەروات و دەچىت بۇ جىڭايەك ئەفسەرەكان لىنى كۆدەبنەوه. ھەندى جار بۇ كاروبارى سەربازى و ھەندى جار بۇ خواردنەوه و كەيفىكىن لەھە ئەلچە دەبەستن. جەنابى نەقىب، ھەموو ئەفسەر و پەلەدارە بەرزەكانى ناو چىا، لەھە يەكدىيان دەبىنى. كۆبۇونەوه كان لە جىڭايەك بۇون كە يانەي ئەفسەرانيان پى دەگۇوت. گەر شەپىك نەقىب نەچۈوابايە بۇ ئەھى لە

چادره‌کهی خویدا دهمایه‌وه و گویی له رادیو ده‌گرت، حه‌زی زور به گورانی و ئوازی کون، دهنگخوشانی سه‌ردەمی گرامافون ده‌کرد. ئه شه‌وه نه قیب به دەستیک تراکسوتى ره‌شەوه له‌سەر تەختیکی گه‌وره پالکه‌وتبوو، باليفيكى سورى گه‌وره له ژىر سه‌ريدا بwoo، ليفه‌يەکى بريقه‌دارى پەمه‌يى خاوينى دابوو به خويدا. ناو چادره‌کهی نه قیب هيچى له ناو چادره‌کانى ئىتمە نه دەچوو، بۇنىكى خوشى لىدەھات، بىكۈپتەكىيەکى سەيرى تىدابوو، كە له بىرى ئەوهى ديسپلېنى سەربازىم بېرىخاتەوه، سەلىقەى دىكورسازىكى كە له بىرى ئەوهى دەھيتىنامەوه. چادره‌کە له ناوه‌وه گه‌وره تربوو له‌وهى له دەره‌وه دەيتواند. رەنگى كەلۋەلەكان و چۈنۈتى دانانى ئەساسەكەش وەها بۇون، وەك نه قیب نەيەويت هەستى ژيانى ناو مال ونبكتا. چادره‌کەى تەواو وەك ژۇورىك لە مالى شارىكى ئارامدا بېنکخرابوو، چەندەها گولدانى جوان، پارچە فەرسى رەنگىن لە چادره‌کەدا بwoo. دوو قەنەفەی گه‌وره و مىزىكى شوشەش ھەبۈون كە من و نه قیب يوكىسىل بەرامبەر يەك له‌سەرى دانىشتىن.

نه قیب كە منى بىنى له جىڭاكەى هەستا و هەوالى تەندروستىمىي پرسى و فەرمۇوى لىنکىرىم تا دابىنىشىم. پىشتر له‌سەر ئىسماعىل كەمىك توند له‌گەل يەكدا قىسەمانكىرىبىوو، بەلام ئاسايى بwoo، لەو ماوەيەدا فيرىبوبۇوين ھەندى شتى رەق بە يەكترى بلېئىن بىئەوهى له يەك زویر بىن. من گووتىم «ببورە جەنابى نه قیب، بەلام لە چادره‌کەى ئىۋەدا مەرۆڤ ھەست ناكات لەم شاخ و كىتىو و رەقەنەدا گىريخواردۇو. ھەستىكىم ھەيە وەك ئەوهى له مالىكى خوش بىم لە شار». نه قیب بەرامبەرم دانىشت و گووتى «بە ئەگەرى زىياد لەم جەنگەدا كە دىت تىيا دەچىن... نامەويت دوا مانگ و ھەفتەكانى ژيانم زور نارەحەت بىم». وەلامەكەى غەمگىن بwoo بىز من. بىئەوهى ھىچ بىزانم يان بەلگەم ھەبىت، گووتىم «نا جەنابى نه قیب، باوھر ناكەم جەنگ روبىدات»... قىسەكەم تەنبا بۇ ئەوه بwoo شتىك بلېيم. نه قیب قاچى خستە سەر قاچى و

به و چاوانه‌یه و که له گورگ ده چوون، سهیرینکی قولی کردم و گووتی «جهنگ ده بینت روبدات، رودانی جهنگ شتیک نییه له ئگه ر و نگه ردا بینت. مانه‌وهی دیلاوار به جهنگه وه بستراوه، گهر له گهل مه‌مدحه‌سار یان جیگایه‌کی تردا نه چینه جهنگه وه، دیلاوار له ناوه‌وه ویرانه‌بینت. ئه م روحه‌ی تو ده بینیت، ئه هیزانه‌ی تو ده بینیت که وا ئازا ئیشده‌کن، بهره‌همی جهنگن. جهنگ نه بینت ئه میله‌تانه‌ی ئیمه ده‌زین، بونگه‌نده‌کن. ساله‌هایه دیلاوار له ناوه‌وه بونگه‌نیکردوه، مه‌گهر ئه م جهنگه رزگاریکات». من به هیمنتی و به خهنده‌یه که وه پرسیم «له و باوه‌ه دایت بونی جهنگ له بونی ئیستای دیلاوار خوشتر بینت؟». جه‌نابی نه قیب که پیده‌چوو هموو دوای نیوهرق خه‌وتیت، گووتی «بونی جهنگ و بونی روحی دزیو دوو بونی جیاوازن. وک جیاوازی گوشتنیک تازه له قه‌سابخانه هاتبیته ده‌ری له گهل گوشتنیک بونگه‌نیکردیت. له جه‌نگدا بونی خوین و گوشتنی تازه له تکراو ده‌چیت به‌سه‌رماندا، من ئه‌وهم له دزینی روح و له بونگه‌نکردنی ئیمانی ئینسان پیباشتله ». من هیچم نه گووت، نه‌مده‌زانی بلیم چی و نه‌شمده‌ویست بچمه گفت‌گویه‌کی رهق و تونده‌وه له گهل نه قییدا. خوی پاش ئیستیک گووتی «بزوئه وه ناردم به دواتدا تا له‌سه‌ر چیزکی ئه م خه‌ونانه قسه‌بکه‌ین. ئه‌وهی من بیستوومه شتیکی سه‌یره، شتیکی زور سه‌یره. حه‌زده‌که‌م بپرسم به راستی وايه، شتی واده‌بینت؟». ویستم و‌لام نه‌دهمه‌وه، بلیم جه‌نابی نه قیب فه‌رام‌وشیبکه، ئه‌وهی بوروه و روویداوه ته‌نیا یارییه‌ک و سه‌رگه‌رمییه‌ک بوروه و هیچی تر، به‌لام کتوپر ئاره‌زروویه‌کی نه‌ینیم تیدا خولقا، شانازییه‌ک به خومه‌وه بکه‌م و فه‌خریک بفرؤشم، گووتتم «بلی جه‌نابی نه قیب، من هه‌ستده‌که‌م له و رووه‌وه که‌میک نه خوشم، حاله‌تکه‌م شتیکی نائاساییه. بینینی خه‌ونی ئه‌وانی تر نه خوشییه. ده‌دیکی ئازار‌به‌خشنه». نه قیب، نه‌واسی بانگکرد و پیکووت «دوو په‌رداخ ئاواي پرت‌قالمان بتو بگره، له پرته‌قاله تازه‌کان». که‌میک خوی راستکرده‌وه و

به چاوه شینه کانی سهیریکردم و گووتی « من دیلاواریه کی رهسنه، پشتاوپشتم له دیلاواردا ژیاون، من گهه خه و نیش ببینم نایه تهه و یادم، یه کیک له پرسیاره سهیره کانی ژیانم ئهوه ببووه، له خهونه کانمدا ئاخو چی بگوزه ریت ». چاوه کانی هه میشه شتیکی ترسناکیان تیدابوو، هیچ چاوینک لای من ودک چاوی شین جیگای گومان نییه، به پیچه وانهی خه لکی نئاسایی دیلاواره ووه که زوریان عاشقی چاوی شین، چاوی شین بق من هه میشه شتیکی ترسناکی تیدابووه که نائومیدیی و دوودلیم تیدا دروسته کات، ئه و بوانین و غروره قوولهی له و جوره چاوانه دا ههیه توره مده کهن، ده لیم « جه نابی عهقید، باشتر که خهونه کان نایه تهه و یادت، له وش باشتر ئه وهیه مروفه هه ر خهون نه بینیت، من له و بروایه دام و هسوه سهیک ههیه له خهوندا دروسته بیت، دواتر مروفه بیئه وهی به خوی بزانیت سهیرده کات هه موو ژیان و هوشیاریی بوتله دیلی ئه و وسوه سهیه ». عهقید گووتی « نا ئه وه راست نییه، ئینسانیک له خهونه کانی پچرا بینت، له نیوهی ژیانی پچراوه، خه و سه رزه مینی ئیله امه، من خویندو مه تهه وه، زور له سه رکرده سه ربارییه کان له خهودا ئیله امی نه خشے گرنگه کانیان بق هاتووه، به شیکی ئیمه له خهونه کانمادایه، ئیمه ئه و به شه مان و نکردوه، ره نگه ئاسو وده بین، به لام نو قسانین، نیوه ژیان ده ژین ». سهیرم لیهات که نه قیب نرخیکی و ها زور ده خاته سه ر خهون، گووتم « کیشە ئه وهیه، مروف چهند هه ولبدات خهون و حه قیقهت تیکه ل نه بن، ره نجی به هه دهه ده روات، من لهم چهند مانگه دوا بیدا سه رم له دیلاوار سور ماوه، سه رم له وه سور ماوه چون خه لکی به وجوزه راستی و خهونه کان تیکه لدکه کهن، خهون به بروای من یارییه، گه مهیه کی هوشه، هه ستده کم جه نگ له بندره تدا تیکه لبیونی ئه و دووانه یه، تیکه لبیونی خهونه له گه ل حه قیقه تدا ». نه قیب پیکه نی و گووتی « به جوزیک له جو ره کان هه ق به تویه، بله هه ق به تویه، جه نگ به به خهون ناکریت، له میژ جه نگ به شیکه له خه یالاتی رؤژانه م، جه نگ

له پیشدا له خهیالی ئەفسەرەکاندایه، دواتر دەبىت به راست. رەنگە زور له وانەی دەچنە كۈلىزى سەربازىي بەو ئومىدە بېن کە هيچ كات و هيچ رۇزىك جەنگ روونەدات، روتىپەكانيان بخەنە سەر شانيان و له نیوان سەربازگە و مالەوهدا هاتوچۇبکەن، زوربەي ئەفسەرەکان بەو خهیالە دەچنە كۈلىزى سەربازىي كە جەنگ ئەستەمە، بەلام من بىنم گووتى، من وانىم... من عاشقى جەنگم. خەيالم پەرە لە باروت و بۇنى جەنگ، دەمەويت بىزانم لە خەونەكىنما چى روودەدات، دەمەويت تو خەونەكائىم بىبىتت».

ئەو سەير ترین داوابۇو لىم بىرىت، يەكىن تکا بکات خەونەكائى بۇ بىبىن.

من ئىرادىدەيەكم بەسەر خەونەكىنما نېبوو، بەلام سەرنجم دابۇو كە من خەونى ئەو كەسانە زىياتر دەبىن كە لىتمەوه نزىكىن، كەسانىك كە لە جىگايەك دەخەون كە دوور نىن لە منهوه. تا نزىكتىر بن، روونتر و زىياتر خەونىيان دەبىن، كەسانىكىش زور بىرم لى كىردىيانىيەتھو، خۇم بموىستايە خەونىيان بىبىن، خەيال و هوشم بخستيانىيەتھ سەر، هەتا گەر دوورىش بانايە لىم، وەك ئەوهى لە رىيگاى رادارىكى نەھىننېيەو شەپولەكانيان بىزۇزمەوه و لە لاي خۇم تومارىيەكەم، دەمتوانى خەونىيان بىزۇزمەوه. لە سەرەتاي سەرەلەدانى ئەو توانايەدا بەوجۇرە خەونەكائى سابات، خەونى كچە مامەكائىم، خەونى هەندى هاپرىنى كۆنى خۇمم دەبىنى، دەچوومە ناو نەھىننېكانيان، حەزەكان و ترسەكانيانم دەزۇزىيەو. هەندى جار ھەستىمەكىد لە كاتى خەوتىدا بە مەبەست خەيالم بۇ خەونى كەسىكى دىيارىكراو دەگەرىت و دەبىيكتىت. زورجار ھەستم بە شانازىدەكىد كە دەمتوانى لە ناو لىشاوى سەدان خەوندا، ئەو خەونە بىزۇزمەوه كە بۇي دەگەرىن، بەلام هەندى جار گەرجى ھەولمەدهدا و خەيالم كۈدەكىردهو، نەدەگەيشىتمە هيچ. ئەوهەتى هاتووينە ناو چيا كان و ئەو ئامىرە درىنەدەيە لە سەرمدا كە وتۇتەوه كار، خەونى زور دەبىن، زور جار زىياتر لەوهى بتوانم ھەموويان بناسمەوه، زورجار

## هورهکانی نانیال

دهیان خهون دهینم که نازانم هی کین، ههستدکم خهونی ههمووان  
دهینم، خهونی غهربیه کان، خهونی خیوه تگاکانی تر، خهونی ئه و پاسهوان  
و سهربازانه ش که له لووتکهی ئه م چیایانهدا ئیشکده گرن. رەنگه ههندی  
خهونی نه قیبیشم بینیت و نه مزانیت.

نه قیب گووتی «بەلی، جەنابى کاک رېنوار، من زور بهم توانایهی تو  
سەرسام، ئه و توانایهی تو لەوه گرنگتره که خوت هەلیدەسەنگینیت.  
من دوینى لەگەل چەندین لە كرييکارانى فەسىلەكەدا قسەمکرد، هەموو  
دلنيايانكردەوه که تو خهونی ئه وانت بىنيوه، شتەكە گومان هەلناگيرىت،  
جيڭگاي دوودلى نىيە. تو توانایهكى سەيرت هەيە کە پىشتر كەسى تر  
نەببۇوه».

بۆئەوهى خۇم لە هەر گفتوكويەكى جىدى دوور بخەمه و گووتىم «واي  
جەنابى نه قیب، شتەكە چ ترخىكى هەيە. هەندى جار من وەك يارى و بۇ  
خوشى باسىدەكەم. تواناي چى ... من تەنبا بۇ خوشى شتەكان دەگىزەمەوه،  
دەمەويت خەلک تەنبا بە مستەر گىرينۈك ناوم نەبەن، بەلكو كاتىك منيان  
بىر��ەوتھەو، پېتكەنن، دلىان خوش بىت». نەواس شەربەتكانى هىنبا و نه قیب  
دەم و دەست، دەمى نا بە پەرداخەكەي خزىيەوه «نا، مەسەلەكە گەمە  
نىيە، تو پىت وەك دكتوريك وەهايت. چۇن پىزىشكەكان لە كاتى بىھۋىشىدا  
ناوزگمان دەدرىن و سەيرى لەشمان دەكەن و پارچەي لىدەر دەھىنن، توش  
لە كاتى بىھۋىشىدا، كاتىك لە خۆمان بىخەبەرىن، دىيىت و چى لە سەرماندا  
دەقەومىت دەبىينىت... ئەوه كەم نىيە. تو لە من تىيىگە، دەمەويت داوه تېتكەم  
بىتىت و خهونەكانم بىنېت». ساتىكى بچو كبوونەوه و دابەزىن بۇو لە  
ئەفسەرېكى مەغۇرەوه ... هەستمکرد بۇ يەكە مجار لە بەر دەممدا هەست  
بە بىھيزى دەكات.

سەرهەتا نەمزانى چى بلۇم، سارد و بىر فوح سەيرى نه قیب يو كىسەلم

کرد، نیگام و هک نیگای که سیک بورو له بوشاییه ک راماپیت. بو ئیستینک شته کان سه رسورهینه بروون، لم چیا سه ختانه دا که هیندی هیندی سه ره تاکانی و هرزی سارد خه ریکبوو دهرده که ووت، من له گه ل نه قیینکدا، له ژیر چادرینکدا، و هک چادری جادوگه ران باسمان له خه ونینین ده کردن... نه مده زانی نه قیب ئه و خهونانه بق چیبه. به سارديبه وه گووت «خهون یان شتی بیمانا و بی پهیوندی و شلهوبله یه یان ئازاریکی نهینی تیدایه که باشتره هه ده رنه که ویت. خهونت بق چیه چه نابی عه قید، خهونت بق چیه؟ گه ر خودا له ئه زهله وه ئه و ده رگایه لى داخستوتیت مه یکه ره وه، تو و هک خوت ده لیت دیلاواریه کی ره سه نیت، دیلاواریی ره سه نیش خهون نایینیت». به گومانه وه سه یریکردم و گووتی «وانیه ... له و باوه ره دام خهون نه بینین نیشانه یه کی بینهیزی بیت. دیلاواری کون ویستوتیت ئاسووده بژی، به لام دونیای ئیستا ئاسووده بیت تیدا نیه، هه مووان خهون ده بینن، میله ته گه وره کان، بچوکه کان، به هیزه کان، لاوازه کان، زیندووه کان، مردووه کان... هه موو خهون ده بینن، هه موو خویان ده دنه دهست خواست و ویستی ناو ناخی خویان. نا له نرخی خهون که ممه که ره وه. پیم بلی و محی چیه که بق پیغمه مبه ره کان هاتوته خوار، جوزیکه له خهون. ئیلام چیه که شاعیره کان پیمان نوسیوه، ئه ویش هه جوزیکه له خهون. من که ئه م کریکارانه ده بینم لیر بم جوزه ئیشده کهن، له به رئه وه یه خهونیکیان بینیوه... من جه نگاوه رم، جه نگاوه ریش یه ک مانای ھیه و بس. مرؤف له جه نگدا خوی بداته دهست خواست و ئاره زرووه کانی ناخی خوی. دیلاوار ده بیت خوی بداته دهست تاریکیه کانی روحی خوی... خوی بداته دهست ئه و خیو و دیو و درنجانه یه ناخیدا خه توون. هه موو دونیا و اده کات. میله تینک بق ئه وه بتوانیت بژی، ده بیت خوی بداته دهست ئه و تاریکیه. بیانی له جه نگدا پیویستمان به که سانیکه خویان بتقیننه وه، مندالان سه رسبرپن، به سه ر میندا برپن، دوژمن به زیندووه بسوو تینین.

پیویستیمان به کریکاره شه و رفز ئیشبات، پیویستیمان به جهنجاوهره شه و رفز له سنهنگه ردا بیت، پیویستیمان به ژنه قاچی هلهلبریت و ئەفسەر و سەربازەکانمان خویان له ناویدا خالیبکەنەوە. پیت وايە ئەمانە به مرۆقى هوشیار دەکرین؟ ... ها. پیت وايە پیاو و ژنى دانا دەچنە ژیر بارى وەهاوه؟ هەركەسیك لە ژیر کاریگەری ئەو بەشە تاریکەی گیانى خویدا نەبیت، ناتوانیت ئەو بکات. تو وادەزانى من لە خەوندا بۇچى دەگەرىم... با پیت بلیم، من دەزانم ئەم تاریکىيە ئیستا لە ناخەدایە بەشم ناکات. سوپای دیلاوار لەوە لاوازترە بتوانیت ئەم جەنگ بەرىتەوە، جەنگ بە ئىرادە دەبرىتەوە، ھەموو ئىرادەيەك نا، بەلكو ئىرادەيەكى بىزەحم. من پیویستیم بە جەنگاوهريکە کاتىك سەردەپەرىنیت، ھەست نەکات سەر دەپەرىنیت، كە خۆى دەتكەقىنیتەوە ھەست نەکات دەمرىت. دیلاوارىيەك ھەيە هيستا ماويتى، هيستا لاوازە، هيستا زورى ماوه بتوانیت شەپى گەورە بیاتەوە. دیلاوار پیویستى بە شەركەرىكە تاوانبار و بیتاوان نەناسىت... بەلى دەبیت شەركەرى و اپەروهەر دەبکات، ئەوهش بە يەكىن ناكىرىت نەزانىت لە ناخى خویدا چى ھېيە. كى درېر بیت ئەو جەنگ دەباتەوە».

من سەرسام گويم دەگرت و نەمدەویست باوهەرىكەم. گووتم «لەوە زياتر چىت دەويت جەنابى نەقىب. هەركەسیك بروانیت دەبىنیت كە دیلاوار ئەم ماوهى زور گۈرپاوە، خەلک شەسوق و ئارەزوویەكى زوريان بۇ جەنگ ھېيە، بەردهوام سەربرىن و كوشتن ھېيە». نەقىب يوكسەل زرىزەمى چاكەتى تراكسوتە رەشەكەي كەمىك كردهوە و سەپرىنگىكىردىم و بە گومانەوە گووتى «من باس لە خۇم دەكەم، ھەستىدەكەم خەلکى دیلاوار دەتوانن ئىلھام لە خەونەكانى خویان وەرگىرن. ئەم كەنگارانە ئىلھاميان وەرگىرتووە، دیلاوار لاوازە، زور لاوازە، پیویستیمان بە ھەموو شتىك ھەيە هيلى خۇمانى پى راپەرىنلىن. ئەمە جەنگ، لە جەنگدا دەبیت ھەموو كەرەستەيەك بەكاربەھىنلىن». بۇ ئەوهى زور لەسەرى نەروات و

توره م نه کات گووتم «من ده بیت چی بکه م... داوای ئیوه چیه له من؟». به نیگای ئەفسه ریکه وه که هم ده یه ویت و هک دوست بنوینیت و هم نایه ویت غروری خویشی له ده ستدات، گووتى «داوای من له تو داوا یه کی دوستانه يه، تکایه که، ئومیندیکه خهونه کانی خۆم پیبلیت. ده مه ویت برازام خهونی چی ده بینم. و هک ئەفسه ریک که خۆم بۇ جەنگیکی گەوره ئاماده ده کەم پیویستم بە وەیه». من گووتى «جەنابى نەقیب. خوت دەزانى ئە وه بە دەست من نیيە، من و هک بىھۇشم، و هک ئیوه له خهودام، منیش دەمە ویت تەنیا خهونی خۆم ببینم، حەزم لە وه نیيە سەرم و هک گەنجینەی لیي بیت، باوھرت بیت حەزم لە وه نیيە. بەلام جەنابى نەقیب... دلنیابه، گومان له هەر خهونیک بکەم بۇ ئیوه دەگیرمەوە».

دوای ھەفتە يەک ھەولدانى بەردەوام، دەمتوانى خهونه کانى نەقیب نەجات یوکسەل ببینم ... و هک دەستىكى نەھىنى خهونه کانى ئە و رېنمايىبىكەن، بە پۇل دەفرىنه لاي من، و هک خویشى بە نەھىنى كەنالىكى دۈزىيەت و خهونه کانى خۆی بەرھە لاي من رەوانە بکات، دەمتوانى خهونی ئە و ببینم.

### نمونە له خهونه کانى نەقیب

«انە قیب لە جلى سوالكە رېنگىدا رەبینم، لە شەقامىكى جەنجالىدا رەبروات، شەقامىكى ھەزاران كەسى لە سەرە. لە ناۋئە و شەقامە جەنجالىدا، ژىنلەپ، پېرىن، بەلام رېكىپوش و خۇش نۇين دەستى نەقیب لە گىرىت و رەبیيات. ژىنە كە زور لە نەقیب تورەيە، بە سەریدا رەقىزىنیت، ئە و تەنیا ملکەچ و رەستاوه و سەبىدە كات، دواجار نەقیب رەلتىت «وازم لىبەنە، وازم لىبەنە، دەمە ویت بچىم بىر رەتكانى ئاسىنگە رەكان و چەقۇر بەنەم «. ژىنە كە زور شىت رەلتىت من تىنلاڭەم، نەقیب رەبروات و بە چەقىرييە كىسى تىيىزەوە رەگە رېتىه وە. ئە محارە

گوینم له رهنگی ژنه که به رهانیت «تغیر ناتوانیت چه قفو به کاربینیت، خوفت دهبریت، بچو بولایی به کنیک فنیرت بکات». نه نقیب رهانیت «من ره زانم... من ره تو انم فنیریم ... ره تو انم فنیریم». ژنه که رهانیت» تغیرت فنیری چه قفو ناییت، فنیرناییت، من له مندالیه وه پنیم گووتوویت». نه نقیب له خهونه که را پارچه یه ک له گفشتی مه چه کسی ره کاته وه و رهیخاته بـر ره مسی ژنه که و رهانیت» بینیه، بینیه، ره تو انم». ژنه که وهک مهست بیت، گفشتکه هلهده گریت و بـه سه رسامیه وه سه بیریده کات و رهیخاته ناو ره فرنیکسی قورو و سه ری راهه خات و رهروات».

«نه نقیب جلی جه نگی له به رایه، له مهیانیکی روکه لاویس و تاریکدا و هستاوه. چواره دوری سهرباز و ئهفسهـر و پلهـداره، دووربینیکی بچوکی به رهستهـوهـی و سهـبـرـیـلـوـورـهـکـاتـ. رهـانـیـتـ پـیـوـیـسـتـهـ لـهـ ئـاـوـیـ کـهـوـرـهـوـهـ کـهـنـالـیـکـسـ کـهـوـرـهـلـیـدـهـیـنـ تـاـ دـوـرـنـ نـهـتـوـانـیـتـ ئـاسـانـ بـهـ بـرـیـهـوـهـ. روـاتـرـلـهـکـهـلـ سـهـرـازـ سـهـرـبـازـ رـاـکـهـ هـهـمـوـبـیـازـ گـهـلـاـوـ گـیـاـ وـوـرـهـ چـلـیـازـ لـهـ خـوـیـانـ نـاوـهـ، بـهـ چـیـاـیـهـ کـیـ بـهـزـرـیـ سـهـرـدـهـکـهـوـنـ. یـهـکـیـ لـهـوـ سـهـرـبـازـانـهـیـ لـهـ گـهـلـ نـهـقـیـبـاـ سـهـرـدـهـکـهـوـنـالـهـ، مـیـرـئـهـوـالـهـ، مـیـرـئـهـوـالـ شـانـ بـهـ شـانـیـ نـهـقـیـبـ رـهـروـاتـ وـ تـلـاـیـهـ کـیـ دـرـابـیـ رـیـلـاـوـارـیـ بـهـ رـهـسـتـهـوـهـیـ وـ بـهـ رـهـنـکـسـیـ بـهـ رـزـ سـرـوـرـیـ . رـیـلـاـوـارـ ئـهـیـ سـهـرـزـهـمـیـنـیـ شـنـیـزـانـ . رـهـانـیـتـهـوـهـ. لـهـ نـاوـهـرـاستـیـ چـیـاـکـهـراـ پـیـرـیـزـنـیـکـ رـهـبـینـنـ لـهـسـهـرـ بـهـرـدـیـکـ رـانـیـشـتـوـوـهـ. ژـنـهـ کـهـ رـهـانـیـتـ «پـیـمـگـوـوتـیـ لـهـ بـهـزـاـیـهـوـهـ مـهـرـقـ. مـهـمـهـ رـهـسـارـلـیـرـهـوـهـ زـورـ دـوـورـهـ. بـرـخـوـارـیـ وـلـهـ بـنـیـ رـاـسـتـانـهـکـانـهـوـهـ بـرـقـ». پـیـرـیـزـنـهـ کـهـ رـهـنـگـ وـ رـوـوـیـ شـهـیـتـانـیـ هـهـیـهـ، بـهـلامـ بـهـرـهـوـامـ رـهـانـیـتـ «مـهـمـهـ رـهـسـارـلـیـرـهـوـهـ نـیـیـهـ، گـهـرـهـتـهـوـیـتـ بـچـیـتـ بـفـ مـهـمـهـ رـهـسـارـ بـرـقـ خـوـارـ وـ بـهـ نـاوـ دـارـهـکـانـداـ بـرـقـ». روـاتـرـوـهـکـ ئـهـوـهـیـهـ نـهـقـیـبـ لـهـ نـاوـ دـهـخـتـهـکـانـداـ توـوشـیـ دـاـوـیـکـیـ گـهـوـرـهـ بـوـوـیـتـ، لـهـشـکـرـهـکـهـیـ خـنـکـابـنـ وـ بـهـرـهـخـتـهـکـانـداـ هـهـلـوـاسـرـابـنـ، لـاـشـهـیـ مـیـرـئـهـوـالـ لـهـ نـاوـ لـاـشـهـکـانـداـ رـهـنـاسـمـهـوـهـ. نـهـقـیـبـ لـهـ خـهـونـهـ کـهـیـدـاـ یـهـکـ یـهـکـ بـانـکـیـ سـهـرـبـازـهـ مـرـبـوـهـکـانـیـ رـهـکـاتـ وـ رـهـانـیـتـ

«هەستن، هەستن بتو خوتان کردوه بە خەوتۇرى بەرلەوەی زىستان بىت دەبىت خەندەكە كەمان تەواو بىكەيىز» بەلام كەس وەلام ناداتەوە... پېرىزىنەكە رەزىدەكەۋىت و رەھلىت» پېيم گۇوتى لەنیرەوە مەچۇ بتو مەمەرە سار، لەنیرەوە مەچۇ». نەقىبەمەدەستىن و بە تەنپىلاڭ كەل پېرىزىنەكە رالە ئاۋىزىك رەپەرنەوە. پېرىزىنەكە بە دەست ئاماشە بۇنىاو تەمتوۋانىك دەكتەن و رەھلىت» ئەوەيە مەممەرە سار... بىرق، ئەوەيە مەممەرە سار».

«شەۋىيىكى پېرئەستىرەيە، نەقىبەمەل پېنج سەربازى نەناسراودا كە هەر پېنجيابان كلاۋى ئاسىنىنى سەربازىيابان لەسەردايدى، لەسەرتەرفىكى چىايەكى بەرزى رانىشتۇرۇن. دەنگى تەقىنەوە دىت، بەلام عەقىد و سەربازەكان بىباڭ لەسەر ئەو بەرە سەيرى مانگ رەكەن، گىزەمى گولالە، شىرىخەمى پارچەمى خومىپارە، ھارەمى تىكىشىكانى بەرد و هەرسى شانى دىت. لە ناكاڭ يەكىنەكە سەربازەكان رەھلىت، جەنابى نەقىب سەيرى ئەو فىشەكە بىكە. نەقىب سەيرى بىور دەكتەن و رەھلىت و اىيە ئەوە فىشەكىنەكە بولايى ئىئىمە دىت. هەموو سەيرى بىرىسىكە ئەو گولالەيە دەكەن كە بەرەو روپويان دىت. نەقىب سەيرى سەربازىك دەكتەن و رەھلىت بەر سەرى تۇرەكەۋىت. سەربازەكە رەھلىت دەمنىكە چاودەپوانىدەكەم، دەترىم بەرم نەكەۋىت. هەموو پىدەكەن زىن و زىنچى راپەوەستن و چاودەپوانىن گولالەكە بىگاتە بەرەوە. گولالەكە دىت و زەدات لە سەربازەكە. نەقىب رەھلىت. من گۇوتىم ئەوە فىشەكى تۈرىيە، هەركەسەو فىشەكى خۇرى ھەيە. سەربازەكە رەھلىت راستىدەكەيت، جەنابى نەقىب يۈركىم، خۇمەرلە مەنالىيەوە دەزانم شەۋىيىكى مانگەشەو دەمرىم، ئىيىستا زۇر دلخۇشم كە شەۋىيىكى وەمە دەمرىم، عەقىد دەستىدەكتەن ملىي و رەھلىت چەندىم پېخۇشە كە تۇلە شەۋىيىكىدا دەمرىت كە خۇت حەزىزلىيە، مەنيش حەزىدەكەم لە شەۋىيىكىدا بىرمە خۇمەرلە زەنم لىنى بىت. سەربازە

کوژراوه که که هیشتا قسسه ره کات ده لیت . که جه نگمان برده وه، مندان له بیر بیت .. نه قیب و همه مسوو سه ریازه کان پیده کانن و ده لین . به لام که س نازانیت تواناوت چیه، تف ناوت ته نیا سه ریازه، سه ریازه و هیچی تر، ئیتر چون تف مان له بیر بیت . سه ریازه که ره لیت . ئا راسته که ن بلین ئه و سه ریازه که سه ریز بیز کوژرا . یه کنیک له سه ریازه کان ده لیت . باشه که جه نگ ته او بیو، همه مسوو ده لین ده بیو بیو سه ریازه که ده سه ریز بیز کوژرا . سه ریازه که راه لیت و همه مسووان پیده کانن، هه تا خوبی سه ریازه مردووه که ش زاری به گه وره بیسی ره کاته وه و پیده که نیت».

نه قیب دهیه ها خهونی سهیر و بیمانا و کورتی له و جو ره ده بینیت، که لای من وه ک زنجیره خهونی پیاوینیکی شپر زه و شله ژاو ده رده که ون. دیمه نینیک همه مسوو شه ویک له خهونه کانی نه قیبیدا دو و باره ده بیته وه، دیمه نی دیرویشتنی ته نیای نه قیبیه به سه وزایی کی پان و به ریندا، ده نگنیکی ژنانه له نوره وه بانگیده کات «نه جات نه رفی، نه رفی، شه وه ریگا که نییه، نه رفی». به لام نه قیب به خوی و گوچانیکه وه هه ده روات، تا ده گاته ناوه راستی ئه و کیلکه زور گه وره بیه، له ویدا ئا ورد ده داته وه و وه ک مالا وایی له که سینک بکات دهست به رزدہ کاته وه و چهند جاریک دهستی راده وه شینیت. هنگاویک ده نیت بو دواوه و خهندیه کی گه وره ده گریت، خهندیه کی گه ش و پر ټومید، وه ک یه کنیک دهست به سه فه ریکی نوی بکات، من هیچ کات خهندی و ههام له سه روخساری خوی نه دیووه. هنگاویکی تر ده رواته دواوه و له ناکاو پوخساری ده گوریت، شعینیک له ژیر پییدا به رزدہ بیته وه و ناله بیه کی سامناک دونیا ده هه ژینیت، عه قید پارچه پارچه ده بینیت و پارچه کانی به هه وا و ئاسماندا بلاوده نه وه ... له جینگا کی ئه و ته نیا دو که لینیکی ره ش به رزدہ بیته وه ره شتر له هه دو که لینیک من له ژیانمدا بینیبیتم.

عهقید ههموو شهويك ئهو خهونه دهبينيت... هيج شهويك نيءه ئهو  
خهونه دووباره نهبيتهوه.

عهقید دهيان خهوي سهير دهبينيت كه يهك يهك ههموويانى بق  
دهنوسمهوه. خوشى نهواس را ده سپييريت ههموو خهونه كان له ده فتريکى  
جيادا بق بنوسىتىوه. زورجار له سه رساميدا دهمده كاتهوه و زورجاريش  
بىدەنكىيەكى قورس دايىدەگرىت و چاوه شىنه درەكانى كز و ماندوو  
دهروانن. من جار دواى جار تكادەكەم كه واز لە گىزانەوهى خهونه كان  
بەھىتم، بەلام ئهو دەست بەردار نيءه.

من ماندوودەبم، بە رۇز ههموو كاتم لەگەل كريكارەكان و كىشەكانيان  
دەبەمەسر، بە شەويش ئەم خهونانە ئازار مددەن. رۇزىك ھولەكانى  
خهوتىن تەواودەبن و ههموو چادرەكان كۆدەكەينهوه و لە ژوورەكاندا جىڭا  
دەگرىن. زور نابات يەكەم بارانى توندى پايىز و يەكەم باي شىتانەي ناو  
چياكان هەلدەكتا. ئىشىركەن لە ژىير باراندا سەخت و نالەبارە، كريكارەكان  
زياتر نەخوشىدەكەون و ماندوودەبن. رۇزىك ئىسماعىلى خەلكى دسكارا  
دەگەرىتىوه و زور تورەيە لە من، ژيانى لە تەمىخانەي ناو چياكان  
دۆزەخ بۇوه. من بانگىدەكەم و لە بەرددەميدا دەگرىم. بانگىدەكەم و تىيىدا  
دەپارىمەوه بمبوريت. ئهو سارد و بىنەست سەيرى گريانەكانم دەكتا و  
دەچىتى دەرەوه و نامبوريت، هيج هەستىكى بە نارەحەتى و پەشيمانى من  
نيءه، تاكە شتىك لە ناخيايەتى رېقىكى گورەيە. لەگەل ئەندامانى دەبىت من  
لىزبم و پارىزگارى لە بارى رۇزى ئىشىكەرەكان بىكم. لەو كاتهوه كە  
ھولەكانى بىنار تەواودەبن، ژمارەيەكى زور لە ئەندامانى فەسىلەكە دەچن  
بۇ سەر چيا و لهوپىش بىنکە نەيتىيەكان دەبىت تەواو بىن. تا ئهو كاته هيج  
نىشانەيەكى جەنگ ديار نيءه، هەميشە دۈزىن لە دوورەوه سەيرماندەكتا  
و ئىتمەش لە دوورەوه سەيرى ئەوان دەكەين. ئىستا بە دامىتى چيا دا و بۇ

مهودایه‌کی نادیار ده بینت له سهر خهنده‌کنکی دریز ییشکه‌ین. من له گهل زه‌هاو ژوورینکی بچکوله‌مان جیاکردوته‌وه و له‌وی ده‌خه‌وین. له‌و کاته‌وه‌ی من خهونه‌کان ده‌گیزمه‌وه نقیب بوته پیاویکی غه‌مگین، زور بیز له من ده‌گریت. ئیستا شهوان به‌رده‌وام به‌جیمان ده‌هیلیت و ده‌چیت بو یانه‌ی ئفسه‌رکان، همیشه به غه‌مگینی ده‌گره‌یته‌وه. نه‌واس باس له‌وه‌دکات که ره‌فتار و روانینی ته‌واو گوراون، له‌جاران بیده‌نگتر و غه‌مگینتره. دل‌نیام له ناو خهونه‌کاندا به‌هندی نهینی که‌وتوروه که ته‌نیا خوی ده‌یانزانیت. دل‌نیابووم خهونه‌کانی پرن له ئاماژه‌ی نهینی و سه‌یر بو شتگه‌لیک که ته‌نیا خوی تییانده‌گات. من به‌یانیان ده‌فته‌ری خهونه‌کان ده‌بهم و له سهر میزه‌که‌ی دایده‌نیم و ئه‌و بیده‌نگ ده‌ستده‌گات به خویندن‌وه‌یان، دواتر نه‌واس خهونه‌که له ده‌فته‌ریکی تردا ده‌منوسته‌وه. زور که‌م پرسیار له سهر خهونه‌کان ده‌گات، و‌هک ئه‌وه‌یه بو شتیک گه‌رابیت و دوزیبیتیه‌وه. ههندی شه‌و، ههندی له کریکاره‌کان دین و داوده‌کهن من خهونیان بو بکیزمه‌وه، به‌لام بریار مداوه هیچ نه‌درکنیم، ده‌ستده‌خه‌مه سهر شانیان و دل‌لیم «نا، شتیک به‌دهختی له دواوه بیت، ده‌بیت زوو کوتایی پی بهینین. وازبهینن ئه‌وه هر بو خوشی بوو».

له‌و روزه‌وهی هاتووین هه‌والینکی ئه‌وتوم له دیلاوار نییه. ههندی له کریکاره‌کان نامه و پوسنیان له خیزانه‌کانیانه‌وه بو دیت، به‌لام من هیچ. سه‌رہتا چاوه‌روانی ئه‌وه‌م ده‌کرد، مامه سیام ههندی جار نامه‌یه‌ک یان هه‌والپرسیه‌ک بکات، به‌لام نه‌بوو هه‌تا به سلاوینکیش منی یاد بیت ... هر جاریک که پوست ده‌هات، من چاوه‌روانی ئه‌وه بووم بانگمکه‌ن، به‌لام هه‌تا جاریکیش نه‌بوو نامه‌یه‌کی منی تیدا بیت. تاکه که‌سیک حه‌زمده‌کرد بیینمه‌وه پروفیسیور به‌هنانم بوو، ئه‌ویش نه‌یده‌توانی نامه بنیریت.

ئیستا به‌رده‌وام باران ده‌باریت، بارانیکی به خور و شیتانه، کریکاره‌کان

ههموو به موشه‌مای بارانه‌وه ئىشىدەكەن، ماشىنەكان خەندەكەكان هەلددەكەن و كرييكارەكان دەبىت خىرا فەرده خۇل و لم پېرىكەن. لە ناوجەكانى سەرروو ئىمە زور لە كارەكان هاتۇونە كوتايى، ورده ورده رۇزانە دەبىنин هيلىزى سوپا دىت و دەچىتە بنكە تازەكان، فەسىلەكانى دى بە خىرايى لە بارەلگەر و پاسى گەورەدا دەگوازرىنەوه بۇ شوينى تر. نەقىب دەلىت «كارى ئىمە تا دوايى زستان بەرده وام دەبىت». لەكەل هاتنى سەرمادا حالى ئىمە زور بەرەو خراپى دەپرات، كرييكارەكان زوو زوو توشى نەخوشى دەبن، بارى دەرەونىيان چىتەر وەك جاران هيمن نىيە، ئىشىكى زور و دوورودرىيىز هيلىدى هيلىدى لاۋازىاندەكەت. من پېشىنار دەدەم بە نەقىب كە ھفتانە دەستەيەك لە كرييكارەكان پېشۈپدەن تا تىن و هيلىزيان تىدەگەپىتەوه، بەلام نەقىب قەبوولى ناکات، كارەكان زورن، نەقىبىش لەكەل ھيلاكى و پەككەوتىنى جەستەيى فەسىلەكەدا زىاتر تورە و گۈرۈ دەبىت.

دوای دوو ھەفتە سەرمادا باران ئىستا كرييكارەكان زىاتر لە جاران تۇوشى بارى رەقى دەزواردەتىن. لە يەكىن لە ئىوارەكاندا موحىسىنەرەبانچى، كە بە درىيىزايى رۇز فەرده خولى پە كردىبوو، لە بەردىم سەنگەرەكاندا لە هوش خۇى چوو، لە جىنگاى كارەكەى و لە ناو قورپاوى ئىشىكەيدا بۇورايىهە. كە هيتنىيانه‌وه بۇ ناو قاوشى خەوتىنەكە سەرپاپى لىتە و تەرىپى و پىسى بۇو، بە دەستى خۆم مىشەما قورپاپىھە كەم لە بەر دامالى و كەوتىنە ھەولى ھۆشھەينانه‌وهى بە هەموو ئەو رېگايانەى لە فرياكەوتىنى سەرتايى دەمزانى، دواى ماندو بۇونىكى زور ھاتەوه هوش خۇى، بىنەوهى بتوانىت بە رەونى قىسەبکات و باس لە دەردى خۇى بکات، بە جۇرىتىكى خراپ نەخوش بۇو، بەشىوه يەك كەيشتە ئەوهى من چەندىجار بەسەرىدا بىرىم. هەموو كاتەكە من و زەھاوا بەسەرىيەوه بۇوین و ئاڭاداريمان لىدەكرد.

ئیواره دوای ته و او بیونی کارهکان، نه قیب یوکسەل به خۆی و پالتويەکى زستانەی دریز و کاسکیتیکی سەوزەوە کە پیشتر لە سەریدا نەمدىبوو، هات بۇ لای نەخۆشەكە. من خۇشحال بیوم ببىن نه قیب دۆخى کریکارهکانى بۇ گرنگە، بە گرتنى پلەی گەرمى و فشارى خوین و ترپەی دل حالى خراپى دۆخى موحىسىن زیاتر بۇ چۈنگۈزى دەنگەنلىقى دەنگەنلىقى بىمارستانە مەيدانىيەكە، ئەو لە پىگا دووبارە تۇوشى لە ھوش خۆچۈن ھاتبۇوه و دكتورەكان بە ئەمبولانسىكى تايىھەت ناردبۇويانەو بۇ شار. موحىسن يەكەمین دۆخى دژوار نەبۇو، کریکارهکان تا دەھات غەمگىنتر دەبۇون، ذۈريان نىشانەكانى غەمۆكى و بىدەنگى و داكەوتى پۇھيان پېتەدیار بۇو، ھەندىنکىيان بەردەوام ئازاواھىان دەنایەوە، سیاسەتى نه قیب لە نىتوان نەرمى و پەقىدا ھاتچۇيىدەكرد. نەدەيتوانى زور نەرم بىت، دەترسا شىرازە فەسىلەكە لە يەك بىرازىت، نەشىدەيتوانى زور رەق بىت، دەترسا کریکارهکان بخزىنە جوغۇزىكى تەنگەوە و ياخىبىن و کارهکان دوا بکەۋىت. لەو پۇزانەدا چەندەما جار شتى وا ھاتە پىش، ھەندى لە کریکارهکان لە ھوش خۇ دەچۈن، ھەندى توند دەكەوتى گیانى يەك ... ھەموو شتەكان نىشانە کارەسات بۇون... کارەساتىك دەمانزانى لە پىدايە و ھىچمان نەدەكرد بۇ ئەوهى خۇمان و دونىيائى لى بىارىزىن.

## ۴۰

### ئال موراد بۇی گىزامەوھ

دلنيابووم منيان بۇ يەكجار دەويت، هەرچەند سەيرى سەر و بىچمى خۆم دەكرد، لەو باوهەدا نەبۈوم، وەك كەسيكى زىپىن ھەلمېگىن و بىمەنە كوشى سەفا و عەيش و نۆش، تا گەر جاريکى دى كاريکى نوينيان بۇو بلىن «ئاغاي ئال موراد، تو خودا كاتتان ھەيە، گەر بە ئەركى نازانن، دەي بەساقە، قوربانى جووتە گۈونە ئالتۇونىيەكەت بىن، بەرمۇون كەسيكى ترمان ھەيە بۇمان بکۈژ». نا ... ھىنده گىل نەبۈوم، بکەومە داوى وەهاوه. ھەميشە ئەو قىسىم دايىكم لە ياد بۇو، لە ھەر شوينىك زۇر حورمەتىان گرتى، لە پىشدا و بەر لەوهى دلخوشكىيت، ڑىز قۇونى خوت بۇ چالىكى پەش بگەرى . ھەموو ئەو رۇزانەي لە ژۇورە تەنبا و داخراو و رازاوهكەدا بىردىنە سەر، بىرم لە يەك شت دەكردەو، چۈن دواى جىبەجىكىدىنى ئەو ثىشەي پىنم دەسىپىرن، دەرچم و و نەگەرىمەو... راستىم ياخود ھەلە، دەنگىك لە ناخىدا پىنيدە گۈوتىم من وەك ئەو چەقۋيانەم كە يەك جار بەكاردىن، دواى تەواوبۇونى زەماوهندەكە بىن ھىچ دوودىلى و نىگەرانىيەك دەمەنە تەنكەي زېلەوە. راستىرىن شتىك لە ڇىانمدا بىستىيت ئەو رىستەيەيە كە دەلىت «قەناس تەنبا يەك گوللەي ھەيە»، منىش يەك گوللەم ھەبۇو، فيشەكىنلىكى تاك و تاقانە و هيچى تر. دلنيابووم

هر نیشانه کم بو دابنین ده بیت لی بیدم. گه ر له نیشانه که نه ددم، له ویارا  
دهستورد گولله که ده نین به سرهمهوه و کوتایی به هه مهو شتیک  
ده نین ... تو چیت؟ هیچ نیت؟ ته نیا فیشه کیکی هله لیت و ته واو.

به یانیان که له خه و هله دستام، له ناو جیگا که دا چاوم ده نوقاند و  
بیرم له وه ده کردده وه که ده بیت شته کان چون به رینوه بچن. ئه وهی پیشینی  
وردی رهوتی هه مهو شته کان بکه، وه ک جوزه خولیا و یاریه کی لیهاربوو.  
له و کاته وه ده مهینایه برجاواخ خوم که ده رگای ئه م ژووره ده کنه نه وه تا  
ئه و کاته ای ئیدی من نیشانه که مم پیکاوه و ئه وان به دوو که س ئه ملاوا لم  
ده گرن و ده مخنه جیبیکی بچوکی جام ره شوه و ده مبهن تا بمکوژن و به  
نهینی له چالیکی نه بینراو و نه زانراودا بمنیژن. هه مهو ئه و رهوتهم دهیان  
جار ده هینایه وه پیشقاوی خوم، هر بیکایه کی دیلاوارم له خه یالدا بایه،  
ماشینه که م ده برده ئه وی، هر مهیدانیکی دیلاوارم بزانیایه، کاری خوم  
ده برده نزیکی، ده موچاواخ ئه وانه م ده هینایه خه یالم که ده شیت له گه لاما  
بین و ریناییم بکه ن و نیشانه که م پیشانبدهن، شیوه هی قسه کردنیان، شیوه هی  
رویشتنیان، شیوه هی سلاؤ و ملاوا ییکردنیان. له هه مهو ئه و وینانه دا بو  
یه ک شت ده گه رام، کاتیک نیشانه که ده پیکم، دواتر چون له دهست ئه و  
یا وه رانه رابکه م و خومیان لی ون بکه م. شتیک له دلمدا پیکی ده گوو تم  
که رهله نهیه م ده مکوژن. ئه وهی ئه و ماوهیه له دیلاوار بینبیووم به س  
بوو با وه رهه به نیم ئه وانه لی له پشت ئه م کاره وهن دهست له که س  
نایاریز ن، به تاییه ت میزوچه یه کی مل باریکی وه ک من. ده بوو بیر بکه مه وه  
دوای ئه وه چی بکه م و چون نزیکترین ده رفه ت به کار بھینم تا خوم ون بکه م.  
ئهی گه ر خوم و نکرد بو کوی بچم؟ . ته نیا جیگایه ک له خه یالدا بوو.  
مالی ئاموزایه کی دایکم بوو، پیاویکی به ته من که ههندی جار ماله که یم  
بو پاکده کرده وه و له سر خواستی دایکم خواردن و میوهم بو ده برد،  
پیره میر دیکی له خواترس و بیٹاگا له دونیا که ژیانی زاهیدیکی له دونیا

دابراو دهژیا، من له مندالییه و «مامه‌ی دایه»م پیده‌گوت. ئهوه خولیای سه‌ره‌کیم بwoo، دهمویست هه‌موو وینه‌کان بهینمه پیش چاوی خۇم، تاله و ساته‌دا که داده‌بەزم، بتوانم راسترین بىرياربىدم.

دوو بۇز دواتر، من له خەودا بووم كە دەرگاكەيان كردەوه. كەسىنگى درېئىز كە لووتىكى نىوه خەرتومى هەبwoo هاتە ژوورەكەمەوه، وەك ئەوانى تر چاويلكەيەكى رەشى لە چاودا بwoo، بەلام لە بىرى بەرگى سەربازى، قاتىنگى خۆلەمېشى توخى پۇشىپپو، رەنگىكى بۇرى هەبwoo، جله جوانەكانى لە گەل قىافەيدا نەدەگونجان، سەمیلىنگى نارىنگى بwoo كە دىاربwoo خۇم نەزانانە مەقەستىپاچى كردەوه. كاسكىتىكى تەپاندبووه سەرى، كە دىاربwoo كەللەيەكى ساف و بىتمۇو و پۇچى لە ژىيردا شاردۇتەوه. خالىنگى گەورە لە ژىير لووتىدا بwoo كە ناشىرىنېنىڭى بىنۇنەي پېپەختىشى بwoo، لە گەل ئەو سىيفەتانەدا دەنگى لە رۇخساري بەدتر بwoo، كە قىسىمە يىكە دەنگى وەها ناخوش بwoo، گەر بەو دەنگە سرۇدى پەريانى بەھەشتىشى بخۇيندبايە دەتكۈوت خالق بىنگى جەھەنەم كوا و قاپى دۇزەن لە كۆننەيە. كە هاتە ژوورى، يەكەم شىت سەيرىنگى وردى ناو ژوورەكەي كرد، چاوى بە هەمۇو لايەكدا گىرما، ئىنجا چووه توالىتەكەوه و مىزىنگى درېئىزى كرد، كە هاتە دەرى سەر لە نوى بە چاوا ژوورەكەي پېشكىنى و دواجار بىئەوهى سلاوبكات گۇوتى «ئەمۇز كارىنگى گرنگەتەھىيە، ھەست». رەفتارى لاي من قىزەون بwoo. پرسىيم «تۆ كىتىت... دايىك و باوكت فىئرى ئەدەب و سلاويان نەكىدۇيت، نازانىت چوويتە هەر جىنگايەك چاوت بە كەسىنگى كەوت يەكەمجار دەبىت سلاوبكەيت؟». كابرا بىئەوهى سەيرمبكات يان بۇي گرنگ بىت چى دەلىم گۇوتى «من دايىك و باوكم نىيە. پىنم گۇوتى ھەستە، ئەمۇز كارىنگى گرنگەتەھىيە». بىئەوهى لە جىنگاي خۇم بجولىم گۇوتىم «ئەوهى سەرپەرەشتى ئەمۇز كارانە دەكەن. ھەقە خەلکىك بىدۇزىنەوه، لە تۆ نەچىن». كابرا گۇوتى «ھەستە بىرۇ خۇت بىشۇ، حەمامىنگى بکە، با ھۆشت لاي خۇت بىت

و چاوت روون بیینیت». من به بیزاریبه و ههستام و گووتم «تو خه می چاوی خوتت بیت... کارت به چاوی منهوه نه بیت». تورهییم که متر به هوی بن نزاکه‌تی و که م ره‌وشتی کابراوه بwoo، بهلکو زیاتر له و بwoo که پیشتر چی شیوه و چی ئه‌گه ریکم هینتابووه به رچاوی خوم هیچیان بوجوره دهرنه‌چوون که پیشینیمکردبwoo. لووت ذلی و هماهه نه هاتبووه خه‌یالم. کابرا بیئه‌وهی توره بیت گووتسی «پهله‌بکه، خه‌لکنکی به پایه و مقام، له خوارده و چاوه‌بروانن». من له حه‌مامه‌که وه بازگمکرد «هینی توش قسهت خوشه. خه‌لکنکی به پایه و مقام کاریان به من چییه؟». که خوم شت و هاتمه ده‌ره‌وه، له ئاوینه‌که دا سه‌یری خوم کرد، دووول بووم ئاخو ئه‌مرق دوا رۆزی ژیانمه ياخود نا؟. ههستم به بیباکییه کی شیرین ده‌کرد. ده‌زانیت بیباکی شیرین چییه، ئه‌وهی نه بوت گرنگ بیت کنی ده‌کوژیت و نه بوت گرنگ بیت کنی ده‌تکوژیت، به و ده‌لین بیباکی شیرین. ئه و ههسته به ره‌همی ژیانی ئه م چهند مانگه‌ی رابوردوو بwoo، به ره‌همی ئه و ئیواره‌ییم بwoo که له مهیدانه‌که‌ی باشوروی شار، سه‌یری بوقبوقیله‌م کرد که‌سیک سه‌رده‌بریت و هیچم نه‌کرد. ئیستا ئه و بیباکییه شیرینه هه‌موو بوون و ژیانمی داگیرکردبwoo. کابرا له سه‌ر کورسییه ک دانیشتبوو و چاوه‌بروانی منی ده‌کرد. من به ده‌رپییه کی کورته‌وه له ژووره‌که دا ماوه‌یه ک هات و چزمکرد. ده‌مویست کابرا بزانیت من ههست به بونی ناکه‌م. دواتر به کاوه‌خو خوم گوری و قژم داهینتا. کابرا ته‌نیا سه‌یریده‌کردم و هیچی نه‌ده‌گووت. دوای ئه‌وهی ته‌واوبووم، بؤئه‌وهی بیزارییکه‌م پرسیم «هینی کابرا ... تو خه‌لکنکی دیلاواریتت یان چی؟ به سه‌روچاوتدا لاهو ده‌چیت خه‌لکنکی شاری قزقازان بیت». هله‌بت من ده‌زانی ئه‌سله‌ن هیچ ناوجه‌یه ک یان شارینک له دونیادا بونی نییه ناوی قزقازان بیت، ته‌نیا بق توره‌کردنی ئه و پرسیارینکی وهام کرد. کابرا پرسی «قزقازان کوییه؟ تو ده‌لینیت چی؟». من گووتم «قزقازان کوییه؟ ئه و شوینه‌یه که خه‌لکنکی وهک تو

لیتی له دایک ده بن. دلنیام تو سهرهتا له قژقاژان له دایک بسویت و دوایی هیناویانیت بو ئئیره». کابرا پیندهچوو لهوه گیلتە بیت له گالتە تىپکات، هەر له جىنگاى خۆی قنج دانىشتبۇو و گووتى «نا بابە، من خەلکى قژقاژان نىم».

نيو سەعات دواى ئەوه له خوارەوه بسوين، لەبەردەم تەلارە كەدا. ئىتر دەبۇو دلنىابىم شتە كان گالتەنин. سوار ئوتومبىلىكى نوبيان كردىم، ئەم پىاوه خۆى دەرگاى پىشەوهى بو كردىم و سوارىكىردىم، دوو كەسى تر، كە هەر دووكىيان قاتى خولەمىشى تىرىيان لە بەرداپۇو، چاولىكە رەشيان دانابۇو، كاسكىتىيان لە سەر كردىپۇو، لە دواوه دانىشتبۇون. ئەو پىاوه مۇنەى لە مالەوه لەگەلمدا بۇو، سوار ماشىنە كە نەبۇو، سلاۋىكى كۈيلانەي بو نىشته جىكىانى دواوه كرد و يەكىنلىكى تر لە تەلارە كە هاتە دەرەوه و بو شۇفىتى لە تەنېشتمەوە سواربۇو. من جىڭاكەم وابۇو نەتوانم باش ئاپىرىپەمەوە و بە وردى لەسەرو سىيمى ئەوانى دى وردىبىمەوە. كەس هيچى نەگووت. باش ئىستىك يەكىنکىان پرسى «كاك موراد خۇ خۇت دەزانىت چى دەكەيت؟». من بىئەوهى هيچ بىزامن گووتىم «بەلى ... بەلى، ئەى چۈن، حەيفت نەكىرد». واهات بە دلەمدا ئەوهى لە دواوه دانىشتووه و پرسىياردەكتەن، پەزمئاراي قەرقازانى خويھتى. دەى پەزمئاراي قەرقازانى كى بۇو؟ من هەر نەمدەزانى، لە ژىانمدا نەمبىنېبۇو، هيچ وينە يەكىشى بەرچاوم نەكەوتبۇو. بەلام لەو ماوهى دوايىدا كورپانى باغەوان ناويان زور دەھىتىنا. بۆچى هەستىكى وام تىدا دروستىبۇو كە ئەوه پەزمئاراي قەرقازانىيە، نازانم؟ . هەستىكىدە شتىكى زور گەورە بەرىۋەيە و من قارەمانى يەكەمى ئەو شتە گەورەيەم و پەزمئارا وەك كەسىكى نەھىنى و ئەفسانەيى دەھىتى لە پاشى هەموو شتە گەورە كانەوه بىت، بۇيە دوور نېيە خۆى بە دەستى خۆى پالەوانى يەكەم بەرەو جىنگاى ئەو رووداوه گەورەيە بەرىت، كە هەلبەت لەكوتايىدا قارەمانى يەكەم، وەك هەمىشە، بە

هوزی خنهنجه‌رینکی نامه‌ردانه له پشته‌وه شاهید دهکریت و وهک پاله‌وانی ناو ئەفسانه‌کان بەر لەوهی بمریت دهست بەرزدەکاته‌وه و دهليت «ئەی ئاسمان...ئەی ئەستىزه‌کان ... شاھيد بن، من بە چ غەدریک كۆژرام». من بىرم لهو شتانه دەکرده‌وه و دەمویست قاقا پېیکەنم. جار جاریش ده‌وستام و بە خۆم دەگووت «بەلنى ئال موراد ئەوه خۆیەتى، ئەوه بىباکى شيرينه، كە دەلین بىباکى شيرين هەيە ئەمەتى تۈيە، ئىستا دەتبەن يەكىك بکۈزىت و دوايى خۆشت وەك توتكە سەگ دەتۈپىتن، كەچى تو خەيالت لاي ئەم شتە پروپوچانەيە، بۇ خوت هەر پېیکەنە، تۈزىكى تر حالى گەل و گىپالى خوت دەبىيەتتەوه». هەلبەت ئەو كاتەتى لە ماشىنەكەدا بۇوم تەنبا بىرم لاي ئەوه بۇو كە دواتر چۈن دەربازبىم و رابكەم. ماشىنەكە بە هيچ يەكىك لهو رېگا و شەقامانەدا تەرىقىشت كە من پىشىپىنەمكىردىبوو، من چەند بۇز بۇو ھەمۇو جۇرە رېگايكەم ھىتابۇوه خەيالى خۆم، كە چى ئىستا ئەم ماشىنە مەلعونە بە لارىگايكەدا دەچۇو بۇ دېلاوارى باکوور، بۇ نزىك مالى خۆمان لە غەفارىيى، بۇ جىنگايكە من هەر لە فيكىر و خەيالما نەبۇوه. هەر لە رېگا بۇو بە پرسىيارىكى گەورە بۇم: بۇ دەبىت بچىن بۇ نزىكى غەفارىيى، دەبىت كويىلى بىت، دەبىت كىنىلى بىت؟ . خەيالى بۇ هيچ نەدەچۇو. تەنبا ترسم ئەوه بۇو كە ئىشەكە لە چۆلەوانىدا بىت. بۇ نمونە من بخەنە سەر بانى بىنايەك يان قوتا بخانەيەكى چۆل و لەويتوه نىشانەيەكى بىدەن بېپېكىم، ئەوكات دەربازبۇونم مەحال بۇو، چونكە دەم و دەست لەويادا كۆتايسى بە منىش دەھىنن و مالاوايى ھەتاھەتايىم لى دەكەن. لە پىنچىكدا ماشىنەكە بەرهە ناو بازارى غەفارىيى دابەزىيى. ئەوه نىشانەيەكى ئومىدېخش بۇو بۇ من. تا جىنگاکە جەنجال و پەر جولە بىت، ئومىدى دەرچۇونم زورتر دەبىت. بازارى غەفارىيى جىنگايكە كى جەنجالە، سەدان دەستگىر و وردهوالە فرۇش لەم ناودەدان، سەدان دوکانى بچوک و كوجە و لا گوزەرى تىكەلاؤ، خۆشم شارەزايىھەكەم لهو شوينە هەيە.

ماشینه که له ناو جهگهی بازاردا ده و هستیت، یه کنیک له وانهی دواوه له گهله مندا له ماشینه که داده به زیست، شو غیره که و ئه ویدی دانابه زن، من و را به ره که م له ده روازه یه کی بچوکه وه ده چینه ژووری که له سه ری نوسراوه «ئوتیلی ئومید». ناوینکی سهیر و پینکه نیناوای، که له گهله باری ده رونوی مندا نه ده گونجا. من له و ساته دا له و پهربی نائومیدی و شکاویدا بووم. هاوده مه که م زه لامینکی که ته و به قیافته، پیکی گووتم «دوامکه وه». چوار قات به پله که یه کی ته نگ و بوداردا سه رده که وین، سه ر پله که کان به جوزینک چلکن و بوقرتون خه ریکه ده رشیمه وه، له ناوه راستی پله کاندا ههستیکی توندی هیلنچ دامده گریت، به لام زور له خوم ده که م سه ربکه وم. سه ر پله کان ته او بیده نگن، پیناچیت که س له ئوتیلہ که دا بیت. من پیشتر نه مزانیووه ئوتیلی وه اله غه فاریی هه یه، من یه ک یه ک دهست له ده رگای ژووره کان ده دهم بزانم ده کرینه وه. تا ده گهینه قاتی چوار هیچ که س نایینم، دلم به خیرایی لی ده دات، سهیری هه مسوو کونج و دیوار و ده رگایه ک ده که م، هه ولد دهم به خیرایی له خه یالمدا وینه یه کی گشتی بق هه مسوو ئوتیلہ که و ده روبه ری بکیشم. له ژیاندا سه دان جار لیره وه تیپه ریووم و ئه م ئوتیلهم نه بینیووه. ئیستا له گیلیتی خوم توره م. تا که ریگای بزگاریم ئه وه یه هه ولبدم بزانم ده توام له دیوی ئه و دیووه ده ربا ز بم. به پهله سی پلان له سه ری خومدا داده نیم، یه کنکیان : له کاتی دابه زیندا هه رایه ک بنیمه وه و گولمه زیک سازبکه م و شانسیک دروستبکه م تا به ته نیا تیپتی قیتم و ده رچم. دووه م : سهیر بکم بزانم ده رگای هیچ ژوورینک کراوه یه تا له کاتی دابه زیندا، به خیرایی خوم له ژورینک توند بکم و له پهنجه روه خوم بگهینه یه کنیک له شهقامه کانی ئه و دیو. سی ته م و ریا بام و هه ر ده رفه تیکی گونجاو بو فیلکردن له م پیاوه هاته پیشنی، گیلیتی نه نویتم و به کار بیهیتم، تا چهند ده قیقه یه کم ده ستبکه و نیت و خوم لیره دوور بخه مه وه. که گهیشتنه قاتی چوار، هاوده مه که م ده رگای ژووری چوار سه د و شهشی کرده وه و پینکه وه

چووینه ژووری. ژوورهکه بۇی جگەرە، زېلى کۆن، تەوالىتى گىراو، فەرشى شى گرتۇو، چەرقەفى چلکن، تەختەی بىزىوی لىدەھات. پىندەچوو بەر لە هاتنى ئىمە كومەلىك خەلک بۇگەنى پاشەلى خۇيان لىرەدا بەردابىتەوە و بە دەركەوتتى ئىمە، ھىندەي بلىيى يەك و دوو ئەم ناوهەيان چۈلكردىت. ژوورهکه ژوور نەبۇو، بۇ پاشەرۇيەكى پىسى لىدەھات، وەك ھەموو پىسى دىللاوار بىزابىتە ئەم چەند مەتر چوارگوشەيەوە. كابراي ياوهەرم، كورىكى دەمۇچاۋ خېرى سېپىكەلە بۇو، گۇوتى «دوو قاتى ئۇتىلەكەمان بۇ ئەم ئىشە بە كىرى گرتۇوە». دەستى بىر و پەردىكەنلىكى لادا و پەنجەرەي ژوورەكەي كىردىوە و ھەوايەكى پاك ھاتە ژوورى. گۇوتى «وەرە لىرەوە سەيرېكى... لىرەوە». كە چوومە بەر پەنجەرەكە سەرەنجى شتىكى تايىەتىم نەدا، سەقنى سەدان سەربان بەرامبەرم بۇو. دىمەنەكە جىڭگاي دلخۇشى نەبۇو، دىمەنى بەرمىلە كۆن و كورسېيە شىكاو و تايىەي بىتكەلک چاوى تووشى پىشكە و پىشكە دەكىرد. خوار پەنجەرەكە بەسەر لا كوچەيەكى تەسک و داخراودا دەپروانى كە پىندەچوو شوينى كوكىدىنەوە زېل و پىسى بىت. جىڭگاكە لەوە بەرزىر بۇو بتوانى بازبىدەم، نزىكتىرين سەربان لە ژىزىمدا ھەشت مەتريك دەبۇو. ياوهەكەم دەستى بۇ خالىتكە راكيشا و گۇوتى ئەو حەوشەيە دەبىيەت، ئەو حەوشەيە كە لە پىشەوە نوسراوە «قوتابخانەي سورەيى سەرەتايى كچان». گۇوتى «بەلى دەبىيەن، چۈن نايىيەن... جا دەبىت تەقە لە چى بىكەم، لە قوتاپخانەكە يان لە كچانەكە». كابرا زۇر بە خوين ساردى گۇوتى «ھېچىيان... ھېچىيان... تەقە لە نوسىنەكە تاكەيت، تەقە لە زەلام دەكەيت. ئىستا كۆمەلىكى زۇر دىنە دەرەوە، لە ناو ئەوانەدا يەكىكت پىشاندەدەم، تۆ تەقە لەوە دەكەيت». لە ژوورەكەدا دۇلابىكى كۆن ھەبۇو، دەرگاڭاكەي كىردىوە و تەھنەنگىكى دووربىندارى گەورەي دەرهەتىنا، تەھنەنگىكى جوان، جۇرىكى تابلىقى ناياب و ناوازە. تەھنەكە ھىند جوان بۇو ھەزمەدەكەد مولىكى من بىت، تەھنەكى ئەو بۇو تەننەيا دەستپاستىكى بلىمەتى وەك من

بىگرىت بە دەستىيەوە. من ئەم ماوەيە كە لەگەل تەنگى پىكان و دووربىنداردا ئاشنايىم پەيداكردبوو، بۇوبۇوم بە عاشقى تەنگى جوان، زور حەزم لە گرتىن و دەست لىدان و سەيركىرىنىان دەكرد. كە تەنگەكەي دايە دەستم گووتىم «واى چ پارچەيەكە، واى چ بۇوكىنەكە... ئەمە چىيە؟ دەتوانم ئەم تەنگە بۇ من بىت». دەمزانى پرسىيارىنى بىمانا دەكەم، بەلام وىستم تۈزىك ھوشى پەرتىكەم و كاتم ھەبىت دواى نىشانەكە، بەقسەي پوج كەمىك كات بىذىم و ھوشى بەلايەكى دىكەدا بەرم. كابرا يەك فيشەكى لە كىرفانى دەرھينا و دايە دەستم، گووتى «تەنبا ئەم فيشەكەت ھەيە، كەر نىشانەكەت پىنكا، ئەوا تەنگەكە و كۆملەنگى شتى ترىش ھى خۇتە. گەر نەتپىكا...». دەستىكىد بە گىرفانىدا و يەك فيشەكى ترى دەرھينا و خستىيە ناوا دەمانچەيەكەوە و خستىيە سەر سەرم و گووتى «بەمە مىشكەت دەتەقىنەم». «مىشكەت دەتەقىنەم» ... ئەو رىستەيە بۇو كە زورجار لە كورانى باغەوانىم بىستىبوو. من ئەو دىيمەنەم وەك خۇى لە خەيالما هىتابۇوە پىش چاوم، بىياكانە دەستىم لادا و بە نارەحەتىيەوە گووتىم «دەستت لابە و كەر مەبە، گەر تو وَا ھەرەشملى بىكەيت، چۈن دەتوانم باش نىشانە بىگەمەوە. ئىۋە بۇ ئەوندە سەيرن ھېچ حساب بۇ بارى دەروونى من ناكەن، لە گىاي چ كىويكتان خواردوھ و بە ئالفى چ ئاخورىك گەورە بۇون؟ دەتى تا تو ئەو فيشەكە لەو دەمانچەيە دەرنەھىنەت، قەسەم بە چىل و چوار ھەزار پىتفەمبەر تەقە لە تەنگى منهۋە نايەت». لە راستىدا دەمويىست مەنالبازارى دەربەيىنم و كارىكىكەم كابرا تۇوشى پەشۈكان بىت و لە بۇوى دەروونىيەوە ئاسان بىريارى بۇ نەدرىت. كابرا بە ناچارى فيشەكەكەي دەرھينا و خستىيەوە گىرفانى. من گووتىم «نا عەزىزىم، ئەوندەش گىل نىم، بىنە فيشەكەكەم بەدەرى، كىن دەلىت ئىستا ناچىتە توالىتەكە و دەمانچەكەت پېر ناكايتەوە... كىن دەلىت. دەتەۋىت تو دەمانچە بخەيتە سەر سەرم و من نىشانەت بۇ بىپىكم، بۇ؟ ھا بۇ؟ چى بۇوه؟ كەرى كىن توپىيوه تو ئەم

حورمەت و ئىمتىازەت داوهەتە خۇت. من ئال موراد باشتىرين قەناسى دىلاوار دەبىت من نازبىكەم يان تو ... كابرا، كە هەر نەمدىوی و نازانم كىتىت». كابرا چاوهروانى ئەوه نەبوو تۇوشى قسە زلى وەك من بىت. دوايى زانىم ھەممۇ ئەم ھىزەى لە سەرەتاوه من سەرەكارم لەگەلياندا بۇوه، گروپىكى تايىبەتى بىنەمالەتى قەرەقازانىن كە چەندىن سال بۇ ئەم جۆرە كارانە پەرەردەكراون. لەوه دەچوو لەسەر ھەممۇ شتىك مەشقىانكىرىدىت، ئەوه نەبىت چۈن لەگەل كەسانى وەك مندا رەفتاربىكەن ... كەسىكى قىرچىسىمە كە دەزانىت چۈن تۇوشى پەشۇكان و سەرلىشىۋانىان بىكەت. دوايى ھەندى گفتۇگۇ و دەمەقالە كابرا ناچاركىردىشە كەم بىاتى. گەرجى دلىنابۇوم كابرا فيشەكى ترى پىئىه، بەلام ھەستمكىردى بە جۈرييەك لە جۈزەكەن مەتمانەم لى سەندۇتەوە و ئىستا بە دوودلىيە و رەفتاردەكەت. من تەقەنگەكەم لە ليوارى پەنچەرەكەدا دامەززاد و نىشانەم لە ناو دەرگاي قوتابخانەكە گرتەوە. كابرا لە تەنىشتمەوە بە وردى چاوى بېرىپۇوه ناو ھەوشى قوتابخانەكە. من پرسىم «ئەوهى تەقەى لىدەكەم، ژەنە ياخود پىياوه؟». گۇوتى «ھەلبەت پىياوه... پىياوه. لىت تىكەنەچىت». «ئەي بۇ وينەكە يەم پىشان نادەيت، تا بىناسم». كابرا خەرىكىبوو ھەوسەلەتى لەسەردا نەدەما، بەلام دانى بە خۇيدا گرت و گۇوتى «ديارە ھۆيەك ھەيە كە وينەكەت پىشان نادەم، ھۆيەك ھەيە. ئىتىر ئەوهندە قسەمەكە». گۇوتىم «باشە ... باش، بەس يەك پرسىيارى تر، ئەو كەسى دەيكۈزم پىاوييکى زور گرنگە يان نا؟». «گرنگە ... بەلى ... بەشى خۇى گرنگە؟». «پىاوييکى خراپە؟ ئەگەر پىاوييکى خراپ نىيە، بۇ بىكۈزىن؟». «بەلى پىياوى خراپە، دەيكۈزىن چونكە پىاوييکى خراپە». من ھەناسەيەكەم ھەلكىشا و گۇوتىم «شتىكى باش نىيە، پىاوييکى وا خراپ خۇى كردوھ بە خۇيىندىگايى كچاندا. بۇ ھېشتىتان بچىت؟ دەببۇو بەر لەوهى برواتە ژۇورى بىكۈزىن. تازە سوودى چىيە؟». «ئەھەھەھەها. تو چىت، بىدەنگ بە، چاۋ بىنى بە دووربىنەكەوە، دلىنام

توزیکی تر دینه دهی». من گووتم «باشه باش. بهس راست دهويت، تا ئیستا نه میستوه کهس له دیلاوار به گولالهی قهناسه بکوژریت. گه رخه لکی فیری ئهم ئیشەش بین باش نییه. ئوسا کهس بۇ میزکردنیش ناتوانیت سەر لە ژوور بینتەدەری، ئیشەکە دەبىت بە گالتە بازار. پىتم خوش نییه ئەم تفەنگە جوانە بۇ ئەم کارانە بەكاربەتىم. من بۇومايمە له جياتى ئىیوه کارى وام ندهكەرد». کابرا كە تەواو سەغلەت بۇوبۇو، گووتشى «تۇ راستدەكەيت.. راستدەكەيت. منىش كەسىكىم وەك تو. بهس تو ئاگات لە تفەنگەكەت بىت». من گووتم «ھىنى باشه باش. بهلام پىتم بلى توش سەر بە باغەوانەكانىت، توش وەك من لە باغەوانەكاندا بۇويت؟». ئەو بەدرۇوھ گووتشى «ئا.. کاكە .. ئا. منىش لە باغەوانەكانم». «دەی کەوايە، دەبىت بىزانىت كى يەكەم فيشەكى باغەوانەكانى تەقاند، دەی پىتم بلى، گەر زىرەك بىت دەزانىت ...». کابراى گوپدار گووتشى «نازانم، لە كوى بىزانم. ئاگات لە ئیشەكەت بىت و ئەوەندە قىسى پېروپۇچ مەكە». «من بۇوم، من يەكەم كەس بۇوم كە يەكەم فيشەكى باغەوانەكانم تەقاند. ھەموو دەزانىن، سەھى ئەسلان خوشى دەزانىت». کابرا جىڭەرەيەكى داگىرساند و گووتشى «باشه، دەستخوش بىت، دەستخوش بىت. خىرت بىنوسىت». من توزىك لۇوتىم خوراند و گووتم «دەزانىت، ئەم ماۋەيە ھېننەدە كورت و كەمە ئەسلەن قەناسى ناویت. من بە دەمانچەي ئاسايىي ھەر شتىكىم بويت لىيىدەدەم». کابرا گووتشى «وايە، راستە، بهلام چەكى دووربىندار ورىتىرە، قەناسە باشتەرە. نامانەويت ھەلەي تىيدا بىرىت. ئىمە ئىشى خۇمان دەزانىن. ئىتىر تكايە بىدەنگ بە». من بۇ ماۋەيە چەند ھەناسەيەك بىدەنگ بۇوم و دواتر پرسىم «تۇ مامۇستا سەمكۇ سوھەيپ دەناسىت؟». «مامۇستا سەمكۇ سوھەيپ چ گەوادىكە؟». «نا، مامۇستا سەمكۇ سوھەيپ زۇر پىياوى چاكە، ئەسلىن گەواد نییە، راستە ژەنکە زۇر جوانە، ئەويش زۇر دلى پىسە و حەزىش ناگات كەس بچىتە مائىيان، بهلام ئەسلىن گەواد نییە. پىياوىكە

دهزانیت زور حهزی له چیه؟». کابرا به تورهییه و شهقیکی له دیوارهکهی بهردنه می هلدا و گووتی «نا... نا، له کوییوه بزانت مامؤستا گوو، حهزی له چیه؟». من به ساردى گووتم «زانیم نازانیت... به خودا زانیم نازانیت. مامؤستا زور حهزی له پهربی بالنده بوو، دهیه ویت بالندهیه کی گهوره گهوره دروستیکات، پهربی هر چی جوزره تهیری دونیایه کویکردوته وه، چی تهیریک له سه رزه وی ههیه، مامؤستا له هر یه کهیان تاقه پهربیک به کاردههینیت، له ههموو پهربکان دواجار بالندهیه ک دروستدکات، به ئەندازه‌ی بورجییکی زور بهرز ...».

لهو قسانه دابووین که بهر ده رکی قوتا بخانه که جموجولیکی تیکه وت. من چاوم نا به دووربینه که وه و نیشانم له ناو ده رگا که گرت وه. کابرا کهی ته نیشت هناسه بېرکنی پېکه وت، به پهله گووتی «پیاویکی قات له بهره، قاتیکی قاوه‌یی کالی له بهر دایه، سمیلیکی گهوره زه ردی ههیه، قژی بو دواوه هه لداوه وه». له گهل قسە کانی ئهودا خەلکانیکی زور پېکه وه له ده رگای قوتا بخانه که هاتنه ده ری. قوتا بخانه که دوو ده رگای هه بوو، ده رگایک له سه ره وشی قوتا بخانه که و ده رگایکیش له سه ده ره وه، مهودای نیوان ئه و دوو ده رگایه نزیکی بیست مهتر ده بوو، من ده بوو له مهودای ئه و بیست مهتر دا بېیکم. باشتر بوو له ده مهتری یه که مدا، گونجا و ترین ده رفه ته لبزیرم و بېیکم. له ناو دووربینه که مدا دوزیمه وه، پیاویک نه بوو که س نه یناسیت، هه موو دیلاوار له مندالییه وه ده یانتساسی. بەلام من لهو ساته دا وەها خەیالم له سه دهست و هناسه‌ی خۆم بوو، ئه وهی بیرم لى نه ده کرده وه، ئه وهی ئه و پیاوه بناسم وه و بزانت کیه. له ناو دووربینه که مدا وەک پیاویکی سوور و سېی و جوان هاته پېش چاوم، پېکه نینیکی گەشی هه بوو، چوارده دوری به مامؤستای قوتا بخانه که گرایبوو. ئه و له ناو دووربینه که دا پېدە کەنی و منیش له گەلیدا پېدە کەنیم، بە جوزریک نزیک بوو لیمه وه هه ستم به دوستایه تى ده کرد. ئیستا دوو

هاوبی بیوین، من ئۆرم دەبىنى و ئەو منى نەدەبىنى ... ئەو ساتەی کە دەستم نادا بە پەلەپىتكەی تەنگەکەدا، دەمزانى گوللەيەك رەوانەدەكەم کە ھەرگىز ناگەپىتەوە، دلىاش نەبۈوم دەپىكتىت يان نا، نەشەدەزانى ئايىا بە زىندۇوېي دەمىنەم تا بىزەنم كارىگەرىي گوللەكەم لە سەر مىژۇوى دىلاوار چىيە يان نا... تەقانىدم و تەواو ... تەقانىدم و بىئەوهى بىزەنم بۇ؟ بە سەلېقەي دەستىراستىكى لىزانەوه نا، بەلكو بە بىباڭى يەكىنەوه کە ھىچ شتىكى بۇ گۈرنگ نىيە.

## ۴۱

له دهرهوه باران به توندی دهباریت. من له سه جینگاکه م گینگل دهدم و دهمهويت بخهوم. زههاو له میژه خهوتوروه و من دهنگی بارانه که ناهیلیت بخهوم، چاو داده خهوم و گوى له دهنگی باران دهگرم. له کورته ساتیکدا ئه مو دا ئەفسانه ھېي لە نیوان خهون و راستیدا ھېي تىكەل دهبيت. ھەم له دهرهوهی ڈووره کەم باران دهباریت و ھەم له خهومدا، به جۆريک نازانم ئەو دهنگەی دىتە گويم، دهنگى بارانى ناو خهونە كەي يان دهنگى بارانى راستىيە... ھەردوو دهنگە كە وەك يەك وان، ھەر دوو دهنگە كە يەك ئاواز و يەك خىزاييان ھېي. من چاو لىكدهنېم و ھېدى ھېدى دەرۇمە ژىز ترسناكتىرين بارانىك لە ژيانمدا بىنىوەم. كۆمەلە ھەورىكى زور تورە دەبىنم، ھەورەكان وەك ھەورى ئاسايىن نىن، لەو ھەورانەن كە بە نيازى پەلامار دەرددەكەون، لە سەرەتاوه شىت و پقاوىسى و ھېرىشېرن. تەنبا كە ئەو جۆرە ھەورانە دەبىنم لە بۇونى ھېزىنەكى هوشىيار و تارىكى ناو سروشت دلىيادەبىمەوە، جۆرە ھەورىكىن كە لە ئاسۇڭانە و دەرددەكەون دىيارە بە نيازى ترساندن و ھەرەشە دەركەوتۇون، دىيارە دەيانە وييت شارىك يان نەتەوەيەك يان دەفەريتىكى گەورە بىرسىن، من دەيانبىنەم دىن، دەيانبىنەم وەك درندەيەك بە سەرمائىدا دەكشىن، وەك ھەورى تر نم نم داناکەن... وەك ھەورى تر لە چەند دلۋىپەكە و دەستت پى ناكەن، بەلكو وەك ئەوەي

غهزریتکی خودایی دهربخنه نالهیه ک دهکنه و به جوڑیتکی یهکسره دهگنه ئه و په برى توندی و خیرایی، به شیوه یه ک ئاده میزاده کان ناتوانن جاريکى تر سه ر به رزبکه نه و بیین به چ هوروژمیک، به چ گوزمیکی شهیتانی دهدهن به زهودیدا. من ههوره کان ده بینم... ههوری ناو خهونه کان... ههوریتک یه که مجاره ده په پیته خهونمه، ههوریتک که نازانم ههوری ناو خهونی منه یان خهونی که سیکی تره... له ساتیکدا ههستدەکەم له خهونی خۆم ده رچووم، له ساتیکدا ده په پریمە ناو خهونی زههاو، ده زانم ئیتر ئه و من نیم که سهیری ئه و ههوره شیتانا ده کات، ههوره کان له سه ری ئه و دا شیتتر و تو ندتر و درنده ترن، وەک جانه و دری توره، وەک درنده یه کی نه بە داری خوارفی، ههموو به جوڑیکی ترسناک دەنگیتین، دەنگیان له دەنگی جانه و هریتک دەچیت خۆی بۇ پەلامار ئامادە بکات، ههورن که هاتعون زه مین و پیران بکەن، دارستانه کان هەلکەن، شاره کان بخنگیتین، ههستدەکەم که زههاو کەوتوتە ئیتر ئه و بارانه، ههستدەکەم وردە وردە دەلەرزیت، گویم له هه ناسە یه تى بە رزدە بیتە و، له خهونه کە دەنگی دلى زههاو دەبیستم، ترسى ههست پىندەکەم، لە رزى له شى دەگواز ریتە و بۇ ناو له شم... له ناکاوا ههوره کان رەنگیان دەگوڑیت، وەک ئه وەی له پاشتە و، له چىنە بالا کانى ئاسمانە و، له شوينە دووره کانى گەردونە و قەسابخانە یه کى نهیتى بەرپابىت، وەک ئه وەی خوینىکى نهیتى له سەقفي مەلکوتە و بىتكىت و دوپۇيا سوور بکات، ھېدى ھېدى ههوره کان سوور دەبن، به جوڑیتک سوور دەبن من توشى ترس و هەراس و هاوار دەبم، ههموو گیانم دەنیشىتە سەر ئاوا، ئاگادار دەبمە و له بەر خۆمە و وەک فىگرتۇو دەلیم «ھهوره کانى دانیال ... ھهوره کانى دانیال ... ھهوره کانى دانیال». سەراپاى چەستەم ئاوا، وەک تەواوى ئه و بارانه مەلعونە لىتىدابم، ههموو له شم وەک يەكىن لە رزوتايە گوشتىدە گرچىت دەلەرزیت، دەست بە دەمۇچاومدا دەھىتىم و گویم له تەپەي سىنەي خۆمە، وەک يەكىن شىت،

هندی قالونچه‌ی قیزهون به جهسته‌یدا هلبگه‌رینت چهند هاواري خنکاو  
له گهروم دینته‌دهرئ... چاو دهکه‌مهوه و له تاریکیه‌کهدا زههاو دهبینم که  
له جینکای خوی هستاوه و وهک مندالیکی ترساو له شویتی خوی به  
دهنگیکی کپ و خفه دهگری. من خوم دهخشیتم و دهگه‌مه لای و باوه‌شی  
پیداده‌کهم و هاوارده‌کهم «زههاو، زههاو، زههاو». به دهنگیکی ترساو و  
گر و کپه‌وه دهلیت «مسته رهوره‌کانم بینیه‌وه، ههوره‌کان، بابروین شتی  
ناخوش بهربویه... بابروین». من باوه‌شی پیداده‌کهم و دهلم «منیش بینیم،  
ههوره سووره‌کان، ههوره‌کانی دانیال... ههوره‌کانی ئه». وهک ئوهیه  
گویی لئی نهبووبیت من گووتم چى، به دهه ئازار و ههنسکیکه‌وه که پره له  
نیشانه‌ی ترس دهلیت «بابروین، گهوره‌م با لېرە ببروین. ههروهختیک ئه و  
خهونه دهبینم شتی زور ناخوش ړووده‌دات، زور ترسنائک». من باوه‌شی  
پیداده‌کهم و دهلم «بۇ کوی ببروین، بۇ کوی... شوینیک نییه بۇی بچین...».  
دهکشیته‌وه دواوه و خوی دهنووسیتیت به دیواره‌که‌وه و ههموو گیانی  
دهله‌رزیت.

ئه‌وه يەکه مین جار بۇو، ههوره‌کانی دانیال بینیم... ههوره‌کانی کاره‌سات  
... نیشانه‌کانی ترسیک که له میزه چوتە رژحمانه‌وه. زورى نهبرد دواي  
ئه‌و شه‌وه سه‌رتای کاره‌سات‌کان دهركه‌وت.

جهنگ له‌گەل سه‌رتای زستاندا دهستی پیکرد، جهنجی راسته‌قینه. سوپای  
ممهد حه‌سار که ئاگاداری خوئاماده‌کردنی گهوره‌ی ئیمە‌بۇو، بۇئه‌وهی  
پیگا له ئاماده‌کارییه‌کان بگرینت و پلانی ڙهناله‌کانی دیلاوار ههلبوه‌شینیت‌هه،  
دهستیدایه هیرشینکی پیشوهخت. ته‌واوی سه‌رکرده سه‌ر بازییه‌کانی دیلاوار  
له‌و بروایه‌دا نهبوون که دوزمن له سه‌رتای زستاندا په لاما برات،  
هیرشه‌کان غافلگیرییه‌کی ته‌واو بۇون. له‌و کاته‌وهی ئیمە هاتبوبین، به

دهگمن و له دوورهوه نه بیت گویمان له دهنگی گولله نه بوبوو. شهودی په لامار، سرهتا دهنگی تهقینهوه و دهسترنیزه کان له دوورهوه دههاتن. دهنگه کان گورهبوون، زرمهی گولله توب که له سنهنگه رهکانی سه رووی ئیمهوه دهیدا به زهودا، ترسیکی سرهتایی خسته دلمانهوه. له دهسترنیکدا دهنگه کان کپ و نه رم دههاتن، دواتر هیند نزیکبوونهوه دهیدانتوانی هه مورو خه و توهه کان به ئاگا بهینتهوه. نزیکی سه عات يەکی شهود بوو که دهنگی تهقینهوه کان تهواو له ئیمه نزیک بوبوه، که من هاتمه دهري نه قیب خوی گوربیبوو و پالتقیه کی بارانیی دریژی له بەرگردبوو. له گەل سهربازی بیتله کەدا قسے یده کرد، پىدەچوو هه ولی دروستکردنی پەيوەندی بدهن و بۆيان نه کریت، نه قیب تورهبوو له وھی نه یەدەزانی چى بوبوه و له سه رwoo خوشییهوه دهنگیک نییه راستییه کانی بۇ روونبکاتهوه، چەند هه ولیاندەدا له گەل بنکه کانی ترى سوپادا پەيوەندی بگرن، بەلام هه مورو ھیلە کان بچراپوون و كەس نه دههاته سەر خەت. نه قیب منى بانگکرد و گووتى «تکایه ئاگاداری گریکاره کان بە، من ده بیت بچم بۇ سەر چیا». ئیمه له سەر شاخ، پېتىج كریکارمان ھەبۇو، له گەل حەوت سەرباز کە تازە هاتبۇون و ئىشيان کارى ھەوالگىرى بوبو. باران بە توندى دەبارى، دهنگى تەقە و تەقینهوه کان و چانيان نه دەدا. نه قیب خوی بە تهواوى چەکەوه و له گەل دوو سەربازدا بەرھو ترۇپكى چیا سەرکەوت. من له خوارهوه ھەمۇ ئىشکەرە کانم ھەستان و پىنماییم پىدان تا كەلۋەلى زور سووک و پیویستيان كۆبکەنەوه و ئاماھە بن. لەر زینک پەريپووه گیانمان، ھەم ترس و ھەم سەرما پىنکەوه يارىيابن بە جەستەمان دەکرد. زورىھى ئىشکەرە کان دەلەر زىن، من بە سەریانەوه دەگەرام و پەتكانم تىۋە دەپىنچان و د اوم لىتەکردن ئازام بن. ھەمۇوی چەند دەقىقە يەك بوبو کە نه قیب بەریکە و تبۇو كە يەکەمین نالەمان له سەرخ خۇمانەوه بىست. شوينى ھولەکان كەنار و بن چیا كەوتبۇو، لە ويئو نه ماندە تووانى بىبىن ئىچى لە سەرھوھ پۈرەدات،

من و زدهاو تکامان له ئىشىكەرەكان كرد دابىشىن و ئارام بىگرن و نەچنە دەرى، تا بىزىن و هەوالىك بزانىن. هەر دووكمان دۇو جلى باشى ژىر بارانمان لەبەركەر و چۈويىن گۈشەيەكەوه تا شتىك لە لوتكە و پىڭاكانى دەوروبەر بىيىن. تەقىنەوهى يەكەم، چەندەها تەقىنەوهى ترى بە دوادا هات. شريخە تۆپ كە دەيدا بە بەرد و تاوىرەكانى چىاي سەروماندا لە تەواوى دۇل و بنارەكەدا بە جۈرىكى توقىتىر دەنگىدەدایەوه. دواى هەر تەقىنەوهىك گۈيمان لە چەندىن دەسترىيىز دەبۇو، وەك ئەوهى يەكىك بە چەكىكى سووك بىھۋىت وەلامى ئەو نالە و گرمانە بىاتەوه كە گوللە تۆپەكان دروستىياندەكرد. زدهاو گووتى «دىلىيام لە مەممەد حەسەرەوه پەلامارىدەن». منىش گووتىم «دىيارە... شەر زووتر لەوه دەستىيېتىكىدە كە نەقىب يوکسەل چاوه روانىدەكرد». باران نەيدەھىشت بە روونى دەنگى ھەموو ئەو گوللە و تەقىنەوانە بىيىتىن كە شەويان دەھەڙاند، لە وچانىكدا ھەستمانىكىدە كە لە سەرەوه و لە ترۇپكدا پىكدازاران و شەپى روو بە روو ھەبىت، دەنگى دەسترىيىز لە شوينى جىا و لە تەنگى جۈراوجۈرەوه دەھات. من ترسىكى گەورە لە دەلم نىشتىبوو. تاكە پرسىيارم ئەوه بۇو، گەر دۇزمن لە چىا بىتەخوارى، ئىئمە چىمان بە سەردىت.

نيوسەعاتى نەبرد كە نەقىب و دوو سەربازەكە بە پەلە هاتنە خوارەوه. تارىكى و باران نەياندەھىشت بە روونى روخسارى نەقىب بىيىن، بەلام بە ھەناسە و پەشىيى دەنگىدا ھەستم بە شلەڙانىكى دەرروونى گەورە كرد. گووتى «سەربازەكانى مەممەد حەسەر گەيشتۇونەتە سەر چىا. پەيوەندىمان بە سەرەوه بۇ ناكىيت. چەند ھەولەدەيىن پەيوەندى بىگرىن و ھەوالىكمان دەستىكەۋىت يان فەرمانىك لە سەركردايەتى سوپاوه وەرىگرىن، شتىكمان دەستىگىرنابىت. تكايە بە پەلە پاسەكان ئاماذهېكەن، مەھىلەن ھىچ روناكييەك بىيىزىت، چرا دەستى و لايت دامەگىرسىن، كەمترىن دەنگىغان لىيۇھ بىت، دەبىت ھەولىدەيىن كەرىكەرەكان تا خوارەوه بەرين و جىتگايەكى ئەمېنىان

بۇ بىدۇزىنەوە، گەر ئىستا كرييكارەكان دوورنەخەينەوە سېبەى كە ۋوناك بىووھە ناتوانىن و خودا دەزانىت دواترىش چى پوودەدات.».

دىنيابۇوم كە نەقىب خۆشى بە دروستى نازانىت چى دەكەت. شىتىكى دىيارىكراوى لە پلاندا نەبۇو، ھىند ھەبۇو ئىستا ئىمە ھىزىكى دايپاراوى گەورە بىووين كە نەماندەزانى چى لە چوار دەورمان پۇويىداوە. من لە ناو دەنگى پىزىنەي تەقە و رەھىلەي باراندا بە نەقىبم گۈوت «گەر ئەمشەو سەرى چىيان گرتىيت، لەوانەيە بىنە خوار، بەلام ئەى كرييكار و سەربازەكانمان لەسەر چىا چىيان بەسەرھاتووه؟ چۈن ئەوان جىيەتلىيin؟». نەقىب گۈوتى «ئىمە تا نزىكى لوتكە سەركەوتىن. دوو جار وەخت بۇو پارچە تۆپ بىانپىكىت. لووتىكەيان گرتۇوھ و ھىزىكى زۇريان لى بلاڭىرىدۇتەوە. ئىستا بە ھەموو جۇرە چەكىك دەوروبەرى خۇيان بۇرۇمان دەكەن، دەترىن ھىزىك ھېبىت سەربىكەوتىن و پەلاماريان بىداتەوە، دلىنام كەمىكى دى دەكەونە كوتانى ئەم بىنارە. تا زۇوتى لىرە دووربىكەوە دەنگە. لە كەمتر لە چارەكىنلىكى تىردا بۇرۇمانى كەمپەكەش دەست پىنەكەت. تەنبا شىتى گىنگ بىزگاركىدىنى ئەم ئىشكەرانەيە، ئەمانە حىسابى ھىزى جەنگاھرىيان بۇ ناكىرىت، دەبىت تا زۇوه لىرە دوورىيان بخەينەوە».

من بىئەوەي بىرېكەمەوە گەرامەوە بۇ ناو ئىشكەرەكان، ھەموو بە جۇرىنەك لە جۇرەكان ئامادەبۇون، چرا كان خامۇشكەران و لەسەر رۇشنايى ھەندى لایتى دەستى و مۇمدا ھەرچىيەك ھەبۇو كۆمانكىرىدەوە، من لە ژۇورەكەي خۆمدا بەستە دەفتەرە خەونەكانم خستە كۆلە پشتىكى بچوک و دەستى زەھاوم گىرت و گۈوتىم «زەھاوا گوينىگە، من بەرپرسىم لە تۆ، بەرپرسىم لە ژىانت، ھەرچىيەك بۇوە دەبىت پىنکەوە بىن، تكايە لە من دوورمەكەوە». زەھاوا سەيرىكى كىرىم و گۈوتى «گەورەم من پىنگا دەزانم، بابۇقىن، من رىنگا دەزانم. دلىنام شتى خرآپ پووودەدات، شتى زۇر خرآپ». دەنگە

هر دووکمان گومانیکی زورمان ههبوو، من بتوانم نه خوم و نه ئهو له هیچ مهترسییهک و له هیچ دوژمنیک بپاریزم، بهلام دهبوو باوه‌رمان به يهک بیت. دهستم خسته سر شانی و گووتم «چون دهتوانم له شه‌ویکی و ها بیزه‌حمدا واز لم به دبه‌ختانه بھینم، چون دهتوانم؟ ها بۇ وادهزانی من هیننده نامه‌ردم». زه‌هاو به ده‌نگیکی گریاوە و گووتى «دهزانم هیچت بۇ ناکریت، چیت بۇ ده‌کریت، هیچ کەس هیچى بۇ ناکریت». توند دهستیم گرت، نه‌مده‌ویست کات به فیرف بدم گووتم «کوییکرە زه‌هاو ده‌بیت هه‌ولى خومان بدهین، ده‌بیت هه‌موو هه‌ولى خومان بدهین، هه‌سته و خوت کوبکرەوە». لەو ساتەدا خەیالم لای هیچ نه‌بوو هەلھاتن و دوورکەوتتەوە نه‌بیت لەم جىگايە كە سى مانگ بۇو بەردەوام ئىشمان تىدادەكىد. زه‌هاو ویستى كەللەرقى پېشانبدات، كاريکەری خەونەكان و ترسى تەقىنەوەكان و وينە تارىكەكانى ناو ياده‌وەرىي خۆى تەواو ترساندبوويان، گووتى «ئەو بارانەي ئەم شەو دەبارىت، هەمان بارانى ناو خەونەكانمە». من توند دهستم گرت و لەگەل خۇمدا بىردىمە دەرى، بىئەوەي بوارىيک بۇ قسە و نارەزايسى بەيلەمەوە. بە پەلە و بىيەنگ، لە ناو باران و رەھىلەيەكى بىتوينەدا كە هەموومانى تا سەر ئىسقان تەركىدبۇو، چۈويىنە ناو پاسەكان، نەقىب بېياريدا خۆى لە پېشمانەوە بىروات. ترس، لەرزى خستبۇوە جەستەي زۇبەمان، ميرئەوەدال نه‌بیت كە كېپ و بىباڭ دەردىكەوت، بىندەچوو درىيەزدان بە خەوى لە هەلھاتن لە مەرك بۇ گىنگتر بیت. مام دەرويشى شۆفیر لە كىشمان زىياتر دەلەرزى. يەك دووانىك لە ئىشكەرەكان بەر لەوەي سوار پاسەكە بىن، سەرسەختيان دەنۋاند و داواى چەكىان دەكىد تا شەپى دوژمن بىكەن، بە دەنگى بەر ز ئازايەتىان دەردىخست و جوامىريان دەردىھىنا و دەيانگووت «لىيگەرىن باكۈزۈيىن و دوژمن بىزانتىت دېلاوار جەنگاوهرى هەيە». من كەمېتك تورە و ناثارام گووتم «ھەلبەت گەر چەك هەبىوايە شەرماندەكىد. بهلام ئەمە ھىزىشىكى كەپپە، نە چەكمان هەيە، نە دەزانىن

چی پوویداوه. په یوندی بیتله کانمان له گهله سه رکردا یه تیدا پچراوه. ئمه کاریکی خوپاراستنه تا تیده گهین چی پوویداوه و ده بیت چی بکهین». هه مهو له پاسه که دا دانیشتبووین که یه که م گولله هاوهن له شوینی کونی خیوه تگاکه ماندا ته قیمه وه. ناله کهی و هما گهوره بwoo پاسه کهی له رانده وه. هه مهو دلمان به جوئیکی نائاسایی و خیرا لیتیده دا، ناو پاسه که تاریک بwoo، هیچ جوزه سه رچاوه یه کی رو ناکی نه بwoo، به لام هه ستمده کرد ده توانم له فهزای گشتی پاسه که دا، له و بیده نگیه قورسنه که بالی به سه رماندا کیشاوه، قوولایی ترسه کان بخوینمه وه، ترس ته نیا له ناو چاو و له سه ر پوخسار و له روانیندا ناخوینزیته وه، بلكو له همناسه و بیده نگی و جوله هی جهسته که مرؤفه کانیشدا ده رده که ویته وه. بهر له وهی پاسه که بکه ویته جوله، دوو هاوه نی تر له به رده لانه کانی بان ئه و جینگایه هی خهنده کمان لیده دا که وت و رو ناکی ته قینه وه کانیان شه وی رو وناکرده وه. پاسه کان به خیرایی که وتنه برى، ئیمه دواي خیرایی جیبه کهی نه قیب که وتبوبین، من له پیشه وه نزیکی مام ده رویشی شو فیر دانیشتبووم، ده مبینی که خیرایی ئیمه پابهندی خیرایی جیبه کهی نه قیب که له ههندی شویندا خیرا و له ههندی شوینی تردا به کاوه خو ده رؤیشت. زور نه بwoo که وتبوبینه برى که له ناکاوه جیبه که وستا، من له شوشه هی باران اوی پاسه که وه تارما یه کی نه قیبم بینی دابه زی، له تاریکیدا هه ستم به نزیک بونه وهی تارما یه کی تر کرد. وه ک ئه وه بwoo پینگاکه کومه لیک که س و سه ر بازی تری له سه ر بیت. بو ئیستیک دوو دل بoom، به لام دوا جار بريار مدا دابه زم. دابه زیم و بهره و لای جیبه کهی نه قیب رؤیشت، باران درندانه تر له پیش وو ده باری، له بهر خوره هی ئاو نه مده تواني باش گویم له هیچ بیت. تارما یه کی نه قیبم بینی له گهله دوو سه ر بازی پاسه واندا بهره و ناو تاریکی ده رقون و منیش بیئه وهی بزانم بق، دوايانکه وتم. گویم لى بwoo يه کیک به نه قیبی گووت «بگه رینه وه، بگه رینه وه. سوپای مه مه حسار په ریونه ته وه و سه ر جاده دیلاواریان

گرتووه». دلم به جوریکی توند لیدهدا، فشاری خوینم تا دیت دهچیته بالا، بهلام بتوئهوهی بزانم چیبه، بهرهو لای نهقیب و دهنگه که چووم و پرسیم «خه بهر چیبه؟ بتوهستاوین، کهی نیره جینگای و هستاه؟». نهقیب قسهی لهگه ل چهند سهربازیکدا دهکرد که هموو گیانیان له ئاو هلکشابوو، پوسته له کانیان همووی قور و لیته بیو، له سه رمادا دله رزین. گووتیان «ئیمه سهربازی په رته واژه فه سیلی هه زدهین، شهش پوژه بتو پاسه و اینکردن هاتووینه ئم ناوچه يه، شاره زایمان لم ناوهداده هر نیبه. چوار سه عات له مهوبه هیزیکی گهوره په لاماریان داین، هیزیکی زور گهوره يه که له پشتی ئیمه و په پریونه تهوه و هم شهقامی گشتیان گرتووه و له و دیویشه و پیچیانکردو تهوه و پشتیان له تهواوی هیزه که مان گرتووه». سهربازه کان له وانه بیوون که شانسیان هینتابوو و به هوى باران و تاریکیه و توانیبوویان ده رچن و نه کونه دیلی سوپای محمد حه سار که یه کیکیان دهیکووت به چاوی خویی بینیویه تی، دهم و دهست، هه ر له جیدا هموو دیله کانیان سهربزیو. به قسهی سهربازه کان و به پیتی دوا قسهیه ک که له ئهفسه ری هیزه کهی خویان بیستبوویان، یه که مین بنکهی سه رکردا يه تی سوپا، و اته دوورترین خالیک که ده بیو دوزمن دهستی پیدا بگات، له ویوه دهستیان پیکر دبوو، هم بتوئهوهی شهقامی سهربه کی بیچرین و هم بتوئهوهی هیزه کانی خویان به خیرایی و ئاسانی په پریتنه وه نهقیب دهسته پاچه و بیچاره دهینواند، گووتی «ئیستا ده زانم چیبان کردوه، ده زانم چیبان کردوه. هر دوو بنکهی سهربه کی سه رکردا يه تیان له باشورو و باکوور گرتووه، ناوهندی په یوهندی و سهنته ری سهربه کیان خستوته ژیر دهستی خویان تا په یوهندی نیوان هموو هیزه کان بیچرین، دوو هیزی کوماندووی لیزانیان به خیرایی له راست و چه په وه جولاندوه بتوئهوهی گه مارقی تهواوی ئم ناوچه يه بدنه و له و بینه دا به کومه لیک هیزشی ورد و کورت، سهربازه کانی ئیمه يان به دریزایی چیا ده رکردوه و ئیستا

ئیمه له گەمارقۇيەکى تەواو داین». قىسەكانى نەقىب ترسناك بۇون، بەلام پىتەچىو راست بن، من سەيرىنکى نەقىبم كرد و گۈوتىم «ئەى ئىستا چى بکەين؟». نەقىب له و سەربازانه نەبۇو، بىھۆيت لە يەكەم شەوى جەنگدا تىابچىت، سالھاى سال بۇو، خەونى بە مەيدانى كوشтар و گوربەپانى جەنگە و بىنېبۇو، ئىستا كەوتبووه دۇخىنکە و ھەم ژيانى خۇرى و ھەم ژيانى فەسىلەكى لە مەترسىدا بۇون، ئەو لەوانە بۇو كە ئاسان خۇيان نادەنە دەست دۇرەمن، دلىبابۇوم كەر بىزانتىت دەكەويىتە دەست ئەوان، خۇكۈشتەن ھەلەبىزىرىت تا دىلى. بۇ چىركەيەك سەيرمكىد و زور دلم بۇي سووتا، ئەفسەرەتكى جەنگاودەر، بەلام بىھىز، بىچەك، لەگەل كۆمەلىك كريتىكاردا كە هيچيان ئەزمۇونى شەپىان نىيە. ئاخۇ دەبىت لە مىزۇودا چەندىجار و چەند ئەفسەرى كارامە، بە ھۇى ھەلۇمەرجى و ناداپەرور و سەختەوە شىكتىيان خواردىبىت و دونيا لە بىرىكىرىدىن، نەقىب له بەر بارانەكە وەستا بۇو، ھەمۇو ھۆش و خەيالى خۇى كۆكىرپۇوه، چى بىكەت. پىاوىيکى بىچارە كە بۇو بۇو بە داۋىيکى چىراووه... دواجار گۇوتى «لىرەوە بۇ بىنکەي باشۇور نىزىكى بېنچ كىلۇمەترە، دەتوانىن تا سى كىلۇمەترى دىكە سوود لە پاسەكان بىبىن، رىنگايەكى بارىك ھەيە، دەكەويىتە پىشى بىنکەي سەرەكىيەوە، باوەرناكەم ھىزەكانى مەممەد حەسار ئەو تولە پىگايەيان كۆنترۆلكردىت، ئەوان ئىستا سەرقالى خۇجىنگىركردىن و خۇپاراستن، ئىمە ناتوانىن بچىنەوە دوا، تا بۇ دواوه بىرۇين ئەگەرى ئەوهى بکەويىنە تەپكەي ئەوانەوە زۇرتىرە. ھەر گەرانەوەيەك بۇ دواوه مەترسىدارە... تەنبا شانسىك مابىت ئەوهى لە درزىكە و گەمارقۇكە بېرىن. تا شەوه و تا بارانە و تا ھىزەكانى ئەوان خۇيان نەگىرتوو، دەتوانىن ئەوه بکەين، ئەوه نزىكتىرين درزىكە بىكىت بەكارىبىھىن. كەر لىرەوە بەم چىابانەي بەردهمماندا سەرکەوين ھەم كاتىكى زۇرمان دەپروات، ھەم نازانم تا رپۇز دەبىتەوە دەگەينە كوى، ئەو درزە تاكە شانسى ئىمەيە، لە بەر

به یانه وه ئىتىر هىوامان نامىنەت، يان كۈزۈراوين ياخود دىلىن، بەلام گەر ئەمشەو دەست و بىرد بىكەين دەتوانىن دەرچىن... بە كىلۇمەترينك بچىنە پشت بىنكەي سەرەكى، ئىدى لەۋىيە بە ئاسانى دەگەينەوە بە ھىزەكانمان».

لە راستىدا من شتىكىم لەسەر جوگرافىيە شويىتكە نەدەزانى، گەر بشىزمانىيە نەمدەتوانى زور قىسى تىتابكەم، مەسەلەكە پەيوەندى بە چارەنوسى زىاتر لە سەد و پازىدە كەسەوە ھەبۇو. پىتەھچۇو نەقىب لەسەر ھەق بىت، ئىتمە شانسىكى ئەوتۇمان بۇ نەجات نەبۇو، ھورهكانيش وەك ھەورى ناو خەونەكە تا دەھات تارىك و درىندە و خور دەبارىن. من ھىندهى لە فيكىرى پەيوەندى نېوان خەون و حەقىقەتى ئەم شەۋەدا بۇوم، لە فيكىرى پىزگارىدا نەبۇوم، بە جۈرييەك لە جۈرەكان ھەستىمەكىد چارەنوسى ھەموومان پىكەوە گىرىدراوه، گەر بىرىن ھەموو پىكەوە دەمرىن و گەر بىگىرىن ھەموو پىكەوە دەگىرىتىن. لە ناخىدا ھەستىكى نەھىنى و شاردرابە ھەبۇو كە دەبىت مەمانەم بە نەقىب بىت. گەرجى دۆخەكە زور سەخت بۇو، بەلام نەقىب دەيتۇانى ھېتىن و ورد بىرېباتەوە. ئىستىتا ھەستىمەك بارانەكە لە قازانچى ئىتمەيە، دەنگ و خورەي باران بەسەر ھەموو دەنگىكى ترى شەۋەدا زال بۇو، پاسەكان دەيانتوانى تا ماۋەيەك بە ناخى شەۋەدا بېرۇن و دەنگىيان نەگاتە دوور، دەبۇو دۆعابكەين كە تا دەگەينە شويىنى خۇمان باران ھەر توند بىت و خۇش نەكاتەوە.

چارەكىكى دى بە پاسەكان دەرۋىين، ترسناكتىرىن چارەكە سەعاتىكە لە ژيانمدا، دلىيابىن سەربازەكانى مەممەدەمىسار لە ھەموو لايەكەوە، لە چواردەورى ئەم پىتگایە لە خۇرىكخىستىكى گەورەدان بۇ گەمارۇدان و خنکاندى ھەر دىلاوارىيەك لەم ھەۋزەدا بىت. خوشبەختىن كە لە زور جىڭادا شەقامەكە بە جۈرييەك شاخاوىيە، بە زەممەت ھىچ ھىزىك بتوانىت لە بەرزايىيەوە ھەموو بەشەكانى بىيىنت و بىخاتە بن پەكتىفىيەوە.

پیش‌چیت هیزه‌کانی دوژمن توانیبیتیان ته‌واوی ئه و بازنیه دروست‌بکن که مه‌بستیان بورو، به هیمنی و سه‌لامه‌تی له دووریبیه‌کی دیاریکراوه‌وه هه‌موو داده‌به‌زین. نه قیب تا نزیکیه‌کی بەرچاو له که‌مپی يه‌که‌م نزیکده‌بیته‌وه. يه‌ک يه‌ک فاسیله‌که ئاگادارده‌که‌مه‌وه که ده‌بیت ته‌واو بیده‌نگ بن. نه قیب خوی له پیشه‌وه ده‌بروات، ئه و ته‌نیا که‌سه که ده‌زانیت به کویندا بمانبات، به من ده‌لیت، ده‌بیت من له لکی کاروانه‌که‌دا بم، دوا که‌س بم، ده‌بیت هر که‌سه و به فاسیله‌ی ده هنگاو له دواي ئه‌ویتره‌وه بجولیت. به کریکاره‌کان ده‌لیم، هر که‌سینکمان هله‌بکات ژیانی هه‌موومان ده‌که‌ویته مه‌ترسییه‌وه، له هیچ حاله‌تیکدا ناییت، هیچ که‌س، هیچ جزره ده‌نگیکی لیوه بیت. هه‌موو ترساو و دوودل و په‌ریشان، هه‌ندیکیان ده‌له‌رزن، نازانم به کاریگه‌ری سه‌رمایه ياخود ترس، هه‌موو باران به گیانماندا ده‌چوریت، موشه‌ماکانی به‌رمان ناتوانن ده‌موچاومان بپاریزن، تا دیت باران توندتر و قامچی ئاساتر لیمان دهدات. نه قیب خوی سه‌ری کاروانه‌که ده‌گریت و سه‌ربازه‌کانی له دواوه دین، نه قیب هیزه‌که وا ریکده‌خات هر چه‌ند کریکاریک و سه‌ربازیک بکه‌ویته نیوانیان، هم بق پاراستن و هم بق دابه‌شبوبون و هم بق کومه‌ک گه‌یاندن له کاتی پیویستدا. هه‌ندیکیان به ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌ترسن، گومانم هه‌یه هه‌موو شتیک راست و پیک و به‌وان بروات. گوییمان له ده‌نگی سه‌ربازه‌کانی دوژمنه له ناو باران و تاریکیدا بانگی يه‌کتری ده‌کهن، له پال که‌مپه‌که‌دا که‌ندرپیکی که‌مینک قولول هه‌یه که پرینکی دارینی له‌سه‌ره، سه‌ربازه‌کانی مه‌مداد حه‌سار ده‌بینین که هه‌ندیکیان بیترس لايتی ده‌ستی به‌کارده‌هینن، ئیمه ده‌بیت به توله پیگایه‌کدا تیپه‌رین که په‌نجا مه‌تریک له پرده‌که‌وه دووره. پینگاکه لاریتیکی فراموشکراوه که پیتده‌چیت کون گوندنشینه‌کان بق مه‌بستی سه‌رکه‌وتن برهه‌و په‌زه‌کانی دامینی چیا به‌کاریانه‌تیابت. په‌رینه‌وه ده‌بیت به جوریک بیت سه‌ربازه‌کانی دوژمن هیچ نه‌بیستن. من و زه‌هاو له دواوه دواوه

دەرقىين. بىنگاكلە زۇر بارىكە، باراتىش زەھۆرىيەكەي وەها خىزىرىدوھ کە ھەر چەند ھەنگاوىيىك دەرقىين و دەكەويىن، گەر باران بۇھەستىت بە دلىنایيە و گوپىيان لە دەنگى پى و خىشە مۇشە ماڭانمان دەبىت. بەلام دەنگى باران و دەنگى تۈپبارانى بەردەواام كەشىكى وايان رەخسانىدوھ بىتوانىن لە پشتى ھېزەكائى دوژمنەوە بېپەرىنەوە. نزىكى دە دەقىقە بە بىنگادا دەرقىين و لە ناكاوا فەسىلەكە لە پېشەنگەوە دەھەستىت، ھەستىدەكەم ئىتىر گەيشتۈنەتە جىگاى خەتەر، لىرەوە دەبىت ھەمۇوان ئازام بن، لىرەدا ژيانى ھەر كەسىك ئىدى وەك ئەلقە لە ژيانى ئەوانى تر ھەلكىشراوە... لەسەرەخۇ كاروانەكە دەكەويىتەوە جولە، دلىن iam ئىستا يەك يەك لە پېشەوە دەپەرنەوە. من لە جىگاى خۇمەوە تارمايى ھەمۇو كامپەكە دەبىنەم، لە دوو ژۇوردا رۇشنايىيەكى كەم دەبىنەم، پىدەجىت ژۇورى ئەفسەرەكان بىت، ھاتوچۇيەكى كەم لە ژۇورەكاندا دىيارە. بەلام دەرەوە زۇر تارىكە، دلىن iam ئەو ھېزانەي شەو پەريونەتەوە سەرچەمى پىادەن، پى ناچىت ھىشتا توانييەتىان كەلۋەلى قورس بگوازىنەوە. تۈپەكانيان لە دوورەوە ئەم ناواھ دەكوتى و سەرپۇشىكى ئاگر بۇ جەنگاواھران دابىنەدەكتات. لەكەل دەنگى بارانەكەشدا ھەندى جار دەنگى ھاوارىتكى كې و خنكاو لە دوورەوە دىت، وەك يەكىنە ھاوارېبات، يان دەنگىكى دوور بە نائۇمىتى شەو شەقېبات. ورددە ورددە و بەخاوى دەچىنە پېشى. لە ناو تارىكىدا پىتر تارمايى پىردىكەم لە بەرچاوا روون دەبىتەوە. زەھاولە پېش منهو دەپروات، ھەمۇو دل و نىگام لەلايەتى، تادىت ئىمە زىاتر لە پىردىكە نزىك دەبىنەوە. دلىن iam ئىستا بەشىكى زۇرى كرىنكارەكان پەريونەتەوە. بۇ چەند چىركەيەكى كورت، خۇشباوەر و گەمزە ھەستەكەم ھەمۇ شتىك بە ئاسانى و سەلامەتى دەپروات، ئىمە تەواو لە تىپەراندىنى پىردىكە و گوزەر بۇ پشتى ھېزەكائى دوژمن نزىك بۇويىنەتەوە، نازانىم چەند كەس لە پېشىدەمەدا ماون، بەلام دلىن iam لە سى تا چوار كەس زىاتر نىن. ھەمۇ ھەستەوەرەكانم كۆرەكەمەوە تا وریايانە لەم

جیگا ترسناکه بگوزه‌ریین، هیشتا پهنجا مهترینکمان بو ئاستى پرده‌کە ماوه. له‌ویادا بو یەکەم جار دەستریزیئىکى رەق و دریز و ترسناک رامدەچلەکىنیت، گویم له پیکراویکە پر به شەو ھاواردەکات. لەگەل دەنگى تەقەکاندا ھاوار له‌وانەی پیشەوە دەکەم بگەرینەوە، له سەر پرده‌کەوە تارمايى سەرباز دەبىنم کە تەقەدەکەن و به راکردن بەرەو لای ئىمە دىن. من به ھەموو ھیزم جله‌کانى زەھاو له دواوه دەگرم و رايدەکىشىم، ھەر دووكمان خۇمان دەدەين بە زەھویدا و گوللە وەك باران بەرەو پوومان دىت. چاوم لىتىھ ئەوانى پیشەوە بە پىتاو باز بەسەر برىندارەکاندا دەدەن و بو پیشەوە دەرۇن، گویم له نالەی پیکانە، بەلام لەھە گىنگتەر ئەۋەھىيە خۆم و زەھاو بە خىرايى بەرەو خوار تىلەتىنەوە، تەنىشت رېڭاكە كەندىرىيکى پر بەرە، لەگەل تەكائىدا بەرەدە تىزەكان دەچىن بە لەشمدا و توند ئازارم دەدەن، سەرم لە چوڭلى ھەندى بەردى تىز دەدات. گویم له دەنگى زەھاوه كە لەگەل مندا بق ناو بىنى كەندىرەكە تىلەتىنەوە، گویم له دەنگى گوللە و دەستریزە كە تەواوى لاپال و ناو كەندىرەكە دەبىزىت. دەيەها تەنگ كويىرانە تەقەدەکەن و دۆلەكە دەبىزىن. تاوى بارانەكە بە ھېزىتەر دەبىت، زەھاو لەگەل تەكائىدا دەلىت «من گووتەم. من گووتەم ... من گووتەم». كە دەگەمە بىنى كەندىرەكە لە بەر لېزمەي باران ناتوانم باش چاوم بکەمەوە، بەلام زەھاوه دەستم دەگرىت و به ھەموو تواناي خۆى رامدەكىشىت، گویم له ھەناسە ترساوه‌کانىتى، به توندى دەستم دەگرىت و ھەلمەدەستىن، دەكەومە سەر ئەزىز، ھەر دووكمان بە دەست و لەسەر ئەزىز وەك دوو ئاژەلى ترساوه بەرەو دواوه ھەلدىيىن، بىتوچاو و به خىرايى و به ھەناسە بېرىكى ھەلدىيىن. گویم له ھەندى دەستریزى بەرامبەرە، دلىنام سەربازەكانى خۇمان بق ترسانىن و دورخستەوەي حەسارىيەكان بە چىرى تەقە لەسەر پرده‌کە دەكەن. ئاپرده دەمەوە و ئاڭرىبارانى يەكدى دەبىنم، لە ھەموو فەسىلەكەدا بەس من و زەھاوه بەرەو دوا كشاوينەتەوە و ناتوانىن جارىكى تر لە بەردىم

ئەو پىردىدە و بىرىپىن. دەزانىم گەرانە وە و يەكىگىرتتە وە لەگەل فەسىلە كەدا كارى نەكىرىدە يە. زەھاوا وەك پېشىلە يە كى ترساوا وايە، لەشسىك و بازدار لە پېشىمە وە، وەك كە روېشىكىك لە تانزى ھەلبىت ۋادەكات، ھەر دۇوكىمان وەك شىت لە سەر چوار چنگولە بە ناو لىتە و بەرد و ئاوه رەقى ساردى باراندا بىئە وەى بىزانىن دەچىن بۇ كوى، بەرەو دوا دەگەرپىنە وە. گويمان لە تەقەيە... گويمان لە هاوارە ... گويمان لە بارانە ... گويمان لە ھەورە ... گويمان لە دەنگى بەرىيەككە و تىنى ئىسلىكى خۆمانە لە گەل بەردىكەندا ... دوا جارىش گويم لە گرييانە، گريانى خۆم كە وەك ئاژەلىكى ترساوا لە سەر چنگولان ھەلدىم و لە ژىير باراندا دەگرىم.

## ۴۲

### ئال موراد بۇي گىرامەوه

لەگەل تەقاندىنى فيشەكەكەدا، يەكسەر تەنگەكەم فېندا و بەپىتاو  
وەك شىت، بە دوا خىرايىەك كە خودا بىبەخشىت بە لەشىكى سووك  
و بچوکى وەك لەشى من، وەك بالندىيەكى چۈزۈلەي فېيو تا ھىزم تىدا  
بۇو پامكرد و بەسەر پلەكاندا وەك با بەرهە خوار گەمكىد. راکىدنىم  
وەها خىراپىو، نە پاسەوانەكەي ياوهەرم، نە دوو سەرنشىنى ماشىتەكەي  
خوارەوە كە ئىستا رووى ماشىتەكەيان وەرگىزابۇو و لەبرى ئەوبەرى  
شەقامەكە چاوهەپوان بۇون، جولەيان بۇ كرا... ھىچ يەك لەوان پىشىبىنى  
راکىدنى مەنيان نەكىرىپۇو، عەقلیان بۇ ئەوە نەچۈوبۇو من وەها بىزىسى  
و دووربىن بىم. دىاربۇو بىنخەيال دانىشتۇون و ئامادەگىيان بۇ كىرىارىنى  
وەك ئەوهى من نەكىدوه. من بە پىچەوانەي ئاراستەي ماشىتەكەوە، وەك  
با خۆم كرد بە ناو پېپواراندا و لە دوورى دووسەد مەتر، بە پلەكەيەكى  
كەمەتكى درىزىدا چۈومە ناو قەيسەرەيەكائى غەفارىيەوە كە سەدان كەس  
تىيدا بەيەكدا دەچۈون و سەۋدا و مامەلەيان دەكىرد. من لە جىڭايەكدا كە  
دىنابۇوم كەسم بەدواوه نىيە، خاومكىردهوە و كەوتىمە سەر رۇيىشتىنى  
ئاسايى، لە يەكىنلە دەرواژەكائى قەيسەرەيەكەوە چۈومەدەرى و خۆمكىرد  
بە گۈزەرى قەساب و سەرپىن فرۇشەكاندا. سەد مەتريكم دەويىست بۇ

ئەوهى بگەمە مەيدانىيکى بچوڭ كە تىيىدا تاكسييەكان دەۋەستان. لەو سەد مەترەدا ھەستم بە شلە ئازىنەنى زۇرى ناو بازاركىد، گوينىم لە دەنگى ھەندى تەقە بۇو، بىتىم ماشىتەكان بە خىرايىيەكى شىتىنان لىدەخورىن، خەلک زۇرى بە پېرتاۋ سوار تاكسى دەبن. دەبۇو منىش دەست و بىردىكەم ... بە راڭىرن خۇم گەياندە مەيدانەكە، لەويىدا ڦمارەيەك لە باغۇانەكانم بىنى بە خۆيان و پەرۇز وەنەوشەيىيەكانى ناوجاۋانىيانەوە راادەكەن و خەرىكىن بە سەر چوارم رېنگاكەدا دابەشىدەن. من گەيشتمە تاكسييەك و خۇم تى فېردىا و بە كابرام گۇوت، خىرا بە دەورى مەيدانەكەدا بىسۈپتۈرە و بە ئاراستەمى باشىورلىخورە. شۇفېرەكەم پىاۋىيىكى خىزانىدارى بىتىۋى بۇو لە ھېچى نەپرسى و پارەيەكى زۇرىشى نەسەند. من لە دوورى دووسەد مەتر، لە مالى «مامەمى دايە» دابەزىم و سەرم داخست و بىشەوهى بەھلەم ھىچ كەس لە پوخسارم وردىبىتىمۇ، خۇم كرد بە لاي «سەھى فەتحولًا» دا كە وەك ھەمېشە لە سەر بەرمالەكەن نويىزى دەخويىند. سەعاتىك دواى ئەوهى لە رېنگاى رادىيوكەن مامەدى دايەوە زانىم كە ئەمپۇ دەستىكى چەپەل و دوژمنكار، مەرۇقىتىكى خوينىز و لە ئىنسانىيەت بەدەر، بە گوللەيەكى بىتەھەم كۆتايى بە ڑيانى فەرماندارى دېيلاوار «عەبدولسەلامى ماروفى» ھيتناوە، دواى ئەوهى بە مەبەستى بەسەر كىرىدىنەوە و ھاندانى قوتاپىيان، بۇ ئاگادارى لە پىداويسىنى ھاولاتىيان، لەسەر دانىكى رەسمىدا بۇوە بۇ قوتاپاخانەسى سورەيى كچان لە گارەكى غەفارىي. بە پىنى رادىيۆكە كۆنقدىرا سىيۇنى بەنەمالەكانى دېيلاوار لە كۆبۈنەوهەكى پەلەدا بۇون، بۇ دانانى رېتۈشۈپىنى پىتىپست بۇ پاراستىنى ئازامى و ئاسايىش و رېنگىتن لە ھەلھاتنى تاوانبىاران. بۇ ئەو مەبەستەش حاكمى عەسکەرلى ياسىنى قەرقازانى فەرمانى بە سوپاى دېيلاوار و باغۇانەكانى دېيلاوار دابۇو تەواوى شارەكە بخەنە ڙىر چاودىرى وردهو و ھەمۇو رېنگايدەكى هاتن و چوون بېستن. لەويىدا زانىم كە گوللەكەم پېتكاۋىتى... دواترىش بۇم دەركەوت كە فيشەكەم پىك دابۇوى لە تەختى

ناوچاوانی فرماندار، دهبیت بلیم که پیکانم بُو ئَو پیاوه تهنيا خواستيکي میکانيکي و ئارهزويه کي نه خوشانه بورو له لايەن دهست راستيکه و تا هیچ گولله يه کي به هەدەر نەچىت و هیچ نيشانه يه کي له تىرى دەرباز نەبىت. من هیچ شتىكم بەرامبەر فەرماندار نەبۇو، بەلان نيشانەش كىننیك بۇوم كە دەبۇو نيشانەم لە هەر چىيەك گرتەوە لىيىدم، هەتا گەر ئَو نيشانەي سەرى فەرماندار يىش بىت... من ئال موراد، كە چەند مانگ لە مەۋپىش لە كەمپى پەروەردە و مەشق كالىھ جارى ھاوارپىكانت بۇوم، ئىستا بکۈزى فەرماندار بۇوم، تىرسناكتىرين پياواكۈزى دىلاوار بۇوم، ئَو بۇوم كە تەواوى شار بە دوامدا دەگەرا. منىش لاي مامەي دايە، لەسەر كورسىيەكى نايلىون دانىشتىبۇوم و جامىكىم خستبۇوه سەر كۆشم و غەمگىن و پەشىمان نۆك و مىتوۋۇم دەخوارد.

تهنىا كەسىك بە خەيالىدا ھات داواي كۆمەكى لىيىكم «ئەرسەلانى موقتى» بۇو. گەر ئَو يارمەتى نەدامايە هیچ كەسم نەبۇو له دونىيادا يارمەتىم بىدات. بەلام «ئەرسەلانى موقتى» نە ھاوارپىم بۇو، نە كەسم بۇو، نە دۆستىكى نزىكىم بۇو... تەنىا شتىك دەمىزانى ئَوەيە كە رقى لە سەى ئەسلام، رقى لە باغەوانەكانە. گەر ھەموو شتىكىم بە وردى بۇ باسبىركىدايە ئۇمىدىكى لوازم ھەبۇو يارمەتىم بىدات، گەر يارمەتىشى نەدابام، دلىابۇوم بە گرتى نەدەدام، لەوە دلىابۇوم. دەبۇو له دىلاوار كەسىك ھەبىت، تاقمىكىكە بىت كۆمەك بە كەسانى وەك من بکەن. ئَو شەوه و سى شەھى دواترىش نەمۇيرى بچەمەدەرى و هیچ پەيوەندىيەكىم بە دەرهەوە نەكىرد. لە ھەوالەكانە و بىستىم كە قەرقازانىيەكان بە كۆمەكى سوپاي باغەوانەكان دەستيانگرتۇوه بەسەر ھەموو پۆستە مەدەننېيەكاندا، بەرىنۋەبەرى پۆليس تاهىرى وزىرى و كورەكەي گىراون، سەى ئەسلام وەك بەرىنۋەبەرى ئىدارەيەكى كاتى دەسەلاتىكى زۇرى وەرگرتۇوه تا دىلاوار بۇ قۇناغىنېكى نۇئ ئامادەبکات. باغەوانەكان بە سەدان لە ھەموو كۆچە و شەقامىكدا بلاوبۇوبۇونەوە، لە

و تاریکی ئاگراویشدا سهی ئىسلام ئەوهى راگە ياند كە شەھید عەبدولسەلامى ماروفى بە دەست بەكىرىگىراوەكانى مەمەد حەسار كۈژراوە و بکۈزەكە كەسىكى ناسراوە و دوو مانگە بە دىزىيەوە خۇرى گەياندۇتە مەمەد حەسار و لەۋى مەشقى لەسەر چەك كىردوھ و نىزىدراوەتەوە بۇ دىلاوار تا ئاسايىشى ناوخۇ تىكىدات، لەم قۇناغە هەستىارەشدا لە مىژۇرى دىلاوار ھەموو دەبىت لە ئاستى بەرپرسىياريتىدا بن و بىرى تەسکى بىنەمالەچىتى واز لېتىھىن و بىر لە قازانجى بەرزى دىلاوار بىكەنەوە كە وا پېويسىت دەكتات تەواوى دەسەلاتەكان بدرىت بە گەنجانى خوينىڭرم و جەنگاوهەر لە سوپاي باغەوانەكان و بە حاكمى سەربازى، تا بتوانىن دوور لە پۇچى تەسکى خۇويستى و عەشرەتبازى دىلاوار لەم مىحنەتە دەرېھىنин. لە راستىدا سەي ئىسلام بە جۆريکى هيىند بىرواهىن قىسىدەكرد، گەر من خۆم ئاز موراد نەبۇومايمەوە و خۆم فەرماندارم نەكۈشتىبايە، باوەرم بە ھەموو چىرۇكەكە دەكىرد. من لاي خۆمەوە ئىستا تىدەگەيىشتم كە قەرهقازانىيەكان و سەي ئىسلام بەراستى لە پاشت ھەموو مەشق و ئامادەكارىيەكانى منەوە بۇون، دلىنىاشبۇوم گەر ھەلەھاتبام دەيانىكۈشتىم. من بەش بە حالى خۆم ئىستاش لە ھەندى شت دەپرسىم و وەلامىكى بۇونم نىيە بۇيان. ئەو ساتەي كە لە دوورىيەكەدا فەرماندارم بىنى ناسىيمەوە؟ زانىم ئەوه فەرماندارە... ئەوه عەبدولسەلامى ماروفىيە؟ نازانم. بىركرىنەوە قەناس لەو كاتانەدا بىركرىنەوە كى ئاسايى و مەنتىقى نىيە. مەرفۇت تەنبا چەند چىركەكى ھەيە، ئەو چەند چىركەكە بە جۆريک تىكەل و ئالۇزە دواتر بەشەكانى پېكەوە نالكىتىرىنەوە، مەرفۇت لەو چەند چىركە كورتەدا كاتى ئەوهى نىيە بىرېكەتەوە ئەوه كىيە لە بازنى ئاگرى دوورىيەكەيدا و ئايا بىكۈزىت يان نا. غەریزەي قەناس لەويندا بە پلەي يەك لەسەر خواتى لىدان دەوهەستىت. من دەمۇيىت بۇ دونيای بىسەلمىتىم كە بەلنى من دەستىراستىرىنى دىلاوارم، بۇ كىتى بىسەلمىتىم؟ ... بۇ مامۇستاكام... بۇ ھاۋىيەكانم ... بۇ ئەو سەركرىدە

نادیارانه‌ی که له‌سه‌رو منه‌وه بوون... بو خودا ... بو دراوستیکانمان ... بو باغه‌وانه‌کان ... بو هممو خله‌کی دیلاوار و مه‌مه‌دحه‌ساریش؟ نازانم. منیک هممو ژیانم گالتیان پیتکربووم و ترسابووم، ده‌مینک تفه‌نگیک که‌وتبووه به‌ردستم، جگه‌له‌وهی بو سرینه‌وهی بچوکی و لاوزیی خوم به‌کاریبهیتم، ده‌کرا چی لی بکه‌م؟ . قه‌ناس وهک پزیشک وايه، چون پزیشک ده‌بیت هممو نه‌خوشیک تیماربکات، هتا گهر دوزمنی ههره که‌وره‌شی بوروه، قه‌ناسیش به پیچه‌وانه‌وه، ده‌بیت هممو نیشانه‌یهک بپیکیت هتا گهر دوستی هره نزیکیشی بوروه، ئوه فه‌لسه‌فهی ئیشه‌که‌یه‌تی.

دوای سی بقز، شار که‌میک هیتور بورو بوروه، هممو دیلاوار به دوای خائینیکدا ده‌گه‌را که ناوی ئال موراد که‌نغانه، بوقچی له بری ناوی باوکم ناوی باپیره گه‌وره‌میان به‌کارده‌هیننا نازانم؟ . من کاریکم کرد، مامه‌ی دایه نه‌زانیت، به‌لام ناوی من هیندله له دهنگوباسدا دووباره‌ده‌بوروه ۋاشکرابوونم نزیک بورو، بوقئه‌وهی پیم نه‌زانیت تا ناخه‌وتبايە گوییم له دهنگ و باس نه‌ده‌گرت. ئوه چهند شهوه من و مامه‌ی دایه وهک دوو ئازاهلى جیاواز که هر يه‌که‌مان سهار به جنسیک بیین، بیده‌نگ و بیتھیوندی ده‌زیاین، مامه‌ی دایه نویزه‌کانی خوی ده‌کرد و خواردنیکی که‌می ئاما‌دده‌کرد و ده‌خه‌وت، منیش بیتھه‌وهی هیچ بلىم یان هیچ روونکردن‌وه‌یهک بدم ده‌چوومه سوچیک‌وه و بیده‌نگ داده‌نیشتیم. من و ئوه وهک قه‌ل و که‌رویشکیک و‌هابووین، کرابیتینه ناو قه‌فه‌زیکه‌وه، نه يه‌کمان خوشده‌ویست و نه پقمان له يهک بورو، هر يه‌که‌مان سوچیکی قه‌فه‌زه‌که‌ی بو خوی گرتبوو و بیتھه‌وهی هه‌ستیکی زورمان بو به‌رام‌بهره‌که‌مان هه‌بیت، لیده‌گه‌راین ئه‌ویدی خله‌لوه‌تی خوی بژی. شه‌وهی چواره‌م ده‌بورو بچمه ده‌رئ، هیتدى مانه‌وهم لىتره ده‌بورو به کاریکی بیتسوود، ده‌بورو هه‌رجییه‌کم کردوه هه‌ولبدهم له دیلاوار ده‌رچم. ده‌مزانی قاچاغچییه‌کان به چیاکاندا خله‌ک ده‌بېن بو شارانی تر. به‌لام من نه پاره‌یه‌کی زورم به‌دهسته‌وه بورو و نه که‌سم ده‌ناسی. شه‌وه‌سری خوم

خسته بن کلاویکی گهوره، که زستانی پار لای مامه‌ی دایه بیرم چووبوو و هاتمه دهرهوه. پهرویه‌کی باغهوانه‌کانیش له گیرفانمدا بwoo، ئه‌ویشم بهست به ناوجاوانمهوه و له دهرگای مالى ئه‌رسه‌لانم دا. له شانسی زیرپینی مندا ئه‌رسه‌لان خۆی کردىيەوه، هەر منى بىنى دەمى بە ئەندازەی نەھەنگىكى حپهساو داچەقى، به جۇريك ترسا خەرىكبوو دەم و دەست دەرگاكە به دەمچاومدا دابخات و رابكاتەوه ژوورى، بەلام تۈزىك بېرىكىردهوه و زانى كە ئەوه كارىتكى گەمزاھىيە، خىرا يەخەي چاکەتكەكەي پاكيشام و بىرمىيە ژوورى و به سەرسامى و ترسەوه گووتى «واى كورى ئاسمان، خۇ گىل نىيت، تۇ چى دەكەيت، بۇ ھاتوویت بۇ لاي من، نزىكى ۵ ھەزار كەس بەدواتەوهن... گىلىت يان تەواويت، دەته‌ویت بە كوشتم بەدەيت؟». من بەدەنگىكەوه كە خالى نەبwoo له پاستگوئى گووتى «ئەرسه‌لان، نامەویت ئازار بىيىت، نامەویت بە هوئى منهوه تووشى ھېچ بىيت، بەلام من گەر ئەو كەسە ترسناكە بىم كە ئەوان باسىدەكەن، پشت و پەنایەكەم دەبwoo، گەر خائين بۇومايه كونىتىم دەستتەكەوت خۇمى تىيا بشارمەوه. هەر چى شتىك كە له پادىق و تەلەفزىيوندا لەسەر من دەيلەن درۇيە. خۇت دەزانى من تاقە كورى ڈىنلىكى بەستەزمانم، نە حەزم لە شەره و نە ويستووم بىم بە قارەمان، بەلام منىش وەك تۇ، وەك زورىنەي ئەوانەي لە سوپادان يان لە باغهوانه‌کانى دىلاواردان تووش بۇوم، من نە خائىنم نە ھېچ... لە ڈيانمدا مەمەد حەسارىشىم نەبىنیو. دوو مانگە مەشقىم پىتەكەن، تىپىكى تايىبەتى سەر بە رەزمثاراي قەرقازانى مەشقىم پىتەكەن، هەر من نەبۇوم پىتىچ كەس بۇوىن، ناوه‌کانىيات دەدەمنى تا بچىت بېرسىت و دلىابىت. من يەك رۇزىش لە دىلاوار نەچۈومەتە دەرەوه، هەرجىيەك لەسەر من دەيلەن درۇدەكەن. دواتر خۇيان تەھنگىيان دامى و فەرمانىيان پىتەم تەقەبکەم، پلانى خۇيان بۇو فەرماندار بکۈزۈن و بچەنە جىتگاى. ئىستاش من تەنبا شاهىدەم كە دەتوانم ھەموو شتىك ئاشكراپكەم، تكايە من ھېچ كەس ناناسم، چوار

پوژه له ژوورینکی بچکولهدا خوم شاردوتهوه، گهر تو یارمهتیم ندهدیت دهکوژرینم و ههموو شت له گهل مندا دهچیته گوپهوه، بهس توم ههیه ئرسه‌لان، دهزانم تو دهیانتاسیت... دهزانم تو وەک ئهوانی تر کەر و کوپر نیت... بؤیه له ههموو دونیادا هاتووم بۇ لای تو، تکایه ئرسه‌لان یارمهتیم بده؟».

ئەرسه‌لان حەپەسابوو، چاوانى ترسیکى زوریان تىدا بwoo، دەیزانى راستى دەلیم، بەلام راستى و درۆ لە کاتى وادا جیاوازبىيەكى ئەوتويان نىيە، كىشەي ئەرسه‌لان ئەوه نەبwoo من راست دەلیم يان درۆ، كىشەكەي ئەوه بwoo ئىستا چى لە من بکات، ھەلبەت دەيتوانى بلىت ئەم بەردەرگايە چۈلپە و لەم ناوە مەمینە، بەلام دوودل بwoo، ھەستمکرد بۇ ساتىك واپىرىكىردهو گەر يارمهتیم بىدات بۇ خوشى سەلامەتىرە، ھەر دەركەوتىم لە بەر دەرگاي مالەكىدا مەترسىيەكى گەورە بwoo لەسەر ژيانى. ھەر شتىك خوار پۇيىشتبا، ھەر بىانزانىبىا يە من ئەم نەھىتىيەم بەو گووتۇوه، ژيانى ئەويش دەكەوتە مەترسىيەوە. بە دوودىلىيەوە گووتى «باوهەرت پىدەكەم، باوهەرت پىدەكەم. بەلام باوهەركىردن و نەكىرىنى من ھىچ لە ھىچ ناكىرىت. من باوهەرم بەو قسانە نەكردۇو كە لەسەر تو كرديان. بەس تکايە پىم بلنى، من نازانم چۈن يارمهتىت بىدەم، چى بىكەم... خۇ گىل نىت، خوت دەزانىت من ھىچم پى ناكىرىت». زۇر غەمگىن و دەستەپاچە دىياربىوو. گووتى «پىم بلنى، دەتوانىت سەرەتا بۇ چەند رۇزىنک جىنگايەكم بۇ پەيدابكەيت. دەمەۋىت دواتر قاچاغچىيەك بىدۇزمەوە لە دىيلاوار دەرمېكەت. ئەوه تەنبا شانسى منه، لەوه دەرچىت كوشتنم مسوگەرە، گىرانم مەسەلەي پۇز و سەعاته». گووتى «بەم شەوه ناتوانم ھىچ بىكەم، ھەر شتىك بىكەين مەترسى خۇى ھەيە. بىرت نەچىت براکانم لايەنگرى سەرسەختى سەھى ئەسلالن. خۇ گىل نىت، خوت خەلکى دىيلاوار دەناسى چ عاتىفي و گەمژەن، لەم رۇزانەدا ھەموو وەك پىنگەمبەر سەيرى سەھى ئەسلالن دەكەن. ھەر نابىت لىرە

بتنین. به لام پیم بلن، تۆ دەتوانیت تا دوو شەوی تر لە و جىڭايە بىتىتە وە كە ئىستا لە وىتىت... دەتوانیت يان نا؟». بە نابەدلىيە وە گووتەم «بەلنى دەتوانم كەرچى مەترسى خۇرى ھەيە، بە لام ھەممو شىتىك دەكەم دوو شەوی تريش لەوی خۇم بشارمە وە». گووتى «يەك تۆز بوهستە، يەك تۆز بوهستە، خۇم دەكۈرم و دىيم لە گەلتىدا، تا تۆ جارىكى تر خۇت نەخەيتە بەرئە و مەترسىيە. با من جىڭايى تۆ بىزانم». من گووتەم «نا... نائەرسەلان. من ناونىشانە كەت دەدەمى. سى شەويتىر سەعات ٩ ئى شەو وەرە بۇ بەردەمى فرۇشكىاي سەفا، بەرامبەر مالى جىيەدارى دەلاك، دەزانىت كوى دەلىم، تزىك مالى كچە جوانەكانى لوتفى خان. كورىتكى نىيە لە غەفارىي مالى كچە جوانەكانى لوتفى خان نەزانىت. وانىيە؟ خۇ گىل نىت... ئەم رىنگايە لە گەل مندا مەبرە... رېنگاكە بەشى خۇرى ترسى ھەيە». كە پیم گووت «خۇ گىل نىت» هەر دوو كەمان پىنگە وە پىنگە نىن، ئەرسەلان چاوانى پېپۇون لە ئاو و گووتى «كال موراد كۆيىگەرە... كەر نەمتوانى شىتىك بکەم، لە بەرئە وە نىيە كە ناتوانم يان دەترسم، بەلكو تەنبا لە بەرئە وەيە ھەممو دىلاواريان تەننیوە. دار و دونيابىان پىركىردو لە جاسوس و پاسەوان». من خەندەيە كەم بۇ گرت و گووتەم «دىنیام، دلىنام ئەرسەلان».

ئەو شەو كە لە مالى ئەرسەلان دووركە وەتمە وە، بۇ يەكە مجارە سەستم بە گوناھىكى زۇر كرد. بە درىزا يى ئەو ماوەيە خۇم بىنگوناھەت بۇوە پېش چاو. تاوانبار ئەوانى تر بۇون كە بە زۇر منيان خستۇتە دۇختىكى دىۋارە وە، بە لام ئەو شەو لە رېنگاكى گەرانە وە مەدا بايەكى سارد ھەلىكىرىبۇو، كۆلان و شەقامەكان بە جۈرىيکى بەرچاو چۈل بۇون، دنيا بۇ ترسىنگى سەيرى لىنى ھەلدەستا، ھەستىمە كەردى با و ئەستىرە و درەختە كان سو سەي كارەساتىنگى كەورەيان كەردو. من لە ناو ئەو سەرما و ترسەدا ھەستم بە كوناھى كەورەي خۇم كرد. من تاوانبار بۇوم، لەو ماوەيەدا چەندىن كەسم كوشتبۇو. وينەكانى ئەو قەسابخانە يەي لە سەربانى زىندانە نەيتىيە كە سازمانكىردى لە

به رچاوم بیون. چیتر نه مده توانی به گوناها بارکردنی ئه وانی تر بژیم. هه ممو  
که سینک ده بیت به شه گوناھی خۆی بگریته ئه ست. سزای کەسانی وەک  
من چیبە و ده بیت چۈن بیت؟ ئه وە نازانم؟ بەلام سوور بیووم لە سەر  
ئه وەکی کە ده بیت سزاپەک بیت لە دەستى تاوانبارە کانە وە نە بیت... هەر  
سزاپەک تاوانبار بۇ تاوانبارى دابنیت، سزا نیبە، بەلکو تاواننیکى نوبىيە. نە  
دەببۇو بەھیلەم بگیریتم، کە گەرامە وە بۇ مالى مامە دایە، مامە خەوتبوو. ئە و  
شەوە خەوتەم و بۇ يە كە مغار كۆمەلەنکە هەورم بىنى لە سەر مدا دەبارىن...  
بە يەك جار ناو سەرم پې بۇ بۇو بۇو لە هەور... وەک ئە وەکی هەممو هەورى  
سەر زەمین ھىزىشىكى نەيتىيان بۇ ھىتايىتم، ئاسمان وەک درىندە يەكى تورە  
دەبارى. دەنگى هەورە گرمە و دەنگى بروسوکە و لېزمەی بە خور خەریکبۇو  
شىتىياندە كىدم، نىبە شەو بە ئاكا ھاتمە وە، بە دەم ھەزىن و عارەق و  
ترسەوە لە سەر چىڭۇلان بەرەو لای سوراھى ئاوه كە چۈووم، کە شەوان  
مامە دایە دەيختە نزىكى خۆيە وە، بە جۈرىك تىنۇوبۇوم خەریکبۇو  
دەخنکام. وەک فىن ھاتتوو لە بەر دەم خۆمە وە دەمگۈوت «ھەورە کان ...  
ھەورە کان ... ھاتوون بۇ ناو سەرم». بۇ وام دەمگۈوت نازانم. لەشم نوقمى  
ئاوشۇو، دەله رزىم، سەرمامبۇو، دەنگى چۆقەی ددانم لە دەرگائى دەرەوە  
دەبىسترا. ئە وە شەوی يەكەمم بۇو لە گەل ھەورە کاندا، لە گەل باراندا، لە گەل  
ئەو چەخماخانە سەرمدا كە خوين و دەمار و ئىسىكىان پۇناكىدە كىرمە وە،  
بەلام دوا شەوم نەبۇو، ھەورە کان ئىدى لەو شەوە وە بەر دەوام لە سەرمدا  
بۇون.

سى شەو دواي ئە وە بە ترسىنکى زۇرەوە چۈووم بۇ نزىكى فروشگەي  
سەفا، سەھات و نىويتكى پېش وادەي خۆم لەو ناوه بۇوم، بۆئە وەکی گەر  
جولە يەكى ناسرو شتىم بىنى دەربازبىم و خۆم لە قەرهى ئەرسەلان نە دەم.  
بەلام ئەرسەلان لە كاتى خۆيدا و ئە ويش بە ترس و لە رزىكى بە رچاومە وە  
ھات. كە منى بىنى بە هيتنى خۆى كرد بە يەكىك لە كۈلانە تارىكە كاندا

هورهکانی نانیال .

و منیش لهسەرە خۆ دوايکەوتم. لە جىنگاپەكى گونجاودا لهسەرم وەستا و بىئەوهى سلاو بىكەت، پەشۇڭاۋ و نائارام لە منى پرسى «تۆ پروفېسۈر بەھنام دەناسىت... دەناسىت؟». من گووتم «نا، پروفېسۈرى چى... هىچ كەس ناناسىم پروفېسۈر بىت، بەدېختى وەك من و ناسىنى پروفېسۈر، تۆ بلى بۇقۇقىلە، بلى بەرازە رەش، بلى فازىلى سەلە ئەفغانى... من ئەوانە دەناسىم، بەلام پروفېسۈر نا». خەندەپەكى گرت و گووتى «راستىدەكەيت. هەق بە تويىھە»، بەلام دەستى و دەنكى وەك دەست و دەنكى من دەلەر زىن. گووتى «باشە، گوپىگەرە. شتەكە بە مەجرەيە. من ئىستا لە بەشى زىندان ئىشىدەكەم، تىدەگەيت، ماوەپەكە منيان گواستۇتەوە بۇ بەشى زىندان. پىرى شەو لەگەل باغەوانەكانى دىلاواردا چۈوپىن بۇ گواستۇتەوە پىاپىنک، ناوى پروفېسۈر بەھنامە. پىاپىنکە واتىدەگەم نەيارى سەھى ئەسلامە. يەكمىن شتىك ئەو كىرى كە بۇوە جىنگىرى حاكم ئەوهبۇو مۇزەخانەكەھى ئەھۋى داخست. تىدەگەيت. منیش وەك تۆ تا پىرى شەو ناوى ئەم پىاوم نەبىستىبوو، نەشىمە زانى دىلاوار مۇزەخانەيەكى وا گەورەي تىدایە. ئىمە ئەركى ئەوهمان لەسەر بۇو پروفېسۈر بىرىن و بىبىھىن بۇ زىندانىكى تايىھەت. من ھەر بىنیم زانىم پروفېسۈر پىاپىنکى بەرىزە، ئىنسان خۆ گىل نىيە، مەرۇف خۆى دىيارە، زانىم هىچ گوناھىتكى نەكىردوھ تا بىگىرىت. ھەموو دوپتنى من پاسەوانى تايىھەت ئەو بۇوم. لە فرسەتىكىدا ليم پرسى دكتور چى كارىنکى تايىھەت ھەيە، چى راسپاردىيەكت ھەيە پېتىم بلى، من دەزانم تۆ كەسىتكى خراب نىت. من ھەولىدەدم بېپىتى توانا جىنچەجىتىكەم....». من دوودىل و نارەحەت پرسىم «گوپىگەرە ئەرسەلان، من ژيانم لە مەترسىدايە، ج كارم بەم پروفېسۈرەوە ھەيە ... تۆ باسى چى دەكەيت، ئەم ورىئە قورانە چىيە، بۇ نايپىرىتەوە و بىتىتە سەر ئەسلى شتەكە؟». گووتى «دەزانم، دەزانم، بوهستە، پەيوەندى ھەيە، زۇر پەيوەندى ھەيە... خۆ گىل نىت، بوهستە با تىتىكەينىم». گووتم «ئادەي، بەس خىرابكە، وەستانى لەم جۆرە و لىرەدا مەترسى خۆى ھەيە».

گووتی «پروفیسور گووتی بچو ههموو کلیلی موزهخانه که له کچهکم و هر بگره، په مزیکی نهینی دامنی و من چووم کلیله کانی موزهکم له کچهکهی و هرگرت. په مزکه شتیک بوو له با بهت ههوره کانی دانیال و نازانم چی ... شتیکی بیمه عنا بوو. گووتی له ژیر زهینه که داله ده رگایه کی ثائینی لای چه په وه برق ژووری و له فلانه جینکادا کتیبکی زور کون ههیه، ههليکره و بیبهره لای خوت و دواتر بیده به دکتور سواعد، پیاویکی سه رچچی تاخوا کتیبه کونه که وه چووم بزو لای دکتور سواعد، پیاویکی سه رچچی تاخوا هزبکات ناشیرینه، به لام زور میهره بانه. ئینسان که ده بینیت سه رهتا لینی ده ترسیت، بهس دوایی ده رده که ویت که سیکی به په حم و دلپاکه. من هه مو دوینی شه و له گه لئه بیووم، باسی توم بق کرد، هه موو چیروکی توم له نوکه وه بق گتپایه وه، ئه و نامه یه ک و ناویشانیکی داومه تی ده بیت ئیستا بچین بق ئه وی ... تو له وی ده بیت تا دکتور که سیک ده دوزیته وه بتیریت بق ده رهه وی دیلاوار. له بهرام به رهه ودا من په یوهندیان له گه ل پروفیسور دا بق پیکده خه، ئه وان زور پیویستیان به پروفیسوره. دو عام بق بکه تا تو ده رده چیت من هه ر پاسه وانی پروفیسور بم». که وايگووت من توزینک کرامه وه و باوهشم پیاکرد و گووتم «دهی گه ر وايه، هزار جار سوپاس بق تو ها پریم. تا مردن ئه مهم بیرناچیت وه. هه ر چیه که و هه ر جیگایه ک ههیه، بابر قین. تا شه و در هنگریتیت هاتوچو مهترسی زور تره».

ئرسه لان به تاکسیه ک، منی برده مالینک له باشووری دیلاوار، له و گه ره کانه له گه ل با غه وانه کان پاوی دوز منمان تیداکر دبوو. مالینکی هه زار که ژووریکی بچوک و تاریکیان له پشت ووه هه بوو، چهند شه ویک له و ژووره دا مامه وه، نه من قسیه کی ئه و توم کرد و نه خاوه نماله کان و شهیه کیان له گه لدا گوپیمه وه، هر دوو کمان ئاگادار کرا بیوینه وه که هیچ نه لیین و هیچ نه پرسین. له وی هه موو شه ویک خه و نم به ههوره کانه وه ده بینی ده بارین، شه و تا بیانی نو قمی ئاو و عاره ق ده بووم، هه موو شه ویک تا بیانی هه رچیه کم

بىكرايە هەر ھەور و باران بۇو، ھەر ھەور و باران و ھېچى تر. شەھۆيىك بەر لە دەرچۈونم بەرەو مەممەد حەسەر دكتۇر سو عاد لەگەل ئەرسەلانى موقتىدا ھاتن بۇ لام، كتىيىكى كۆنيان پى بۇو، لە چەندەھا شتەوە پىچابۇويان، خىستبۇويانە قۇوتۇويەكەوە. دەبۇو لەسەر راسپاردەي پروفيسيئور، ئەو كتىيە بىگات بە دەشتى كەسىكى تر لە مەممەد حەسەر دكتۇر كتىيىكى زۇر دىريين كە بەرگىكى نويىي تىكىرىباپوو و يەكىن بە خەتكىي جوان لەسەر ئىنسىيپوو «چىرۇكى راستەقىنەي ھەورەكانى دانىال». من لە دكتۇرم پرسى «ئەمە كتىيى چىيە، كە هيىننە گىرنگە كە دەبىت من ئاوا بە ھەممو چىارا بىبىم؟ من زۇر سوپاسى ئىيۇ دەكەم و تا مردىن قەرزازبار و شەرمەندەتائىم، بەلام خۇتان دەزانىن پىگاكە چەند نالەبار و درېئىژ، دەترسم ئەم ئەمانەتەم بۇ ھەلنە گىرىيت». گۇوتى «بەبى ئەم كتىيە ئەو كەسەي دەبىت لە مەممەد حەسەر بىتگىرىتە خۆى و بىتپارىزىت و كۆمەكتىبات، بىتسوازىتلىنى ناكات، ئەم كتىيە كليلى ژيانى تويە، بەبى ئەم كليلە ھېچت پى ناكىرىت و ھېچ دەرگايەكت بۇ ناكىرىتەوە. من نازانم، ئەم كتىيەم نەخويىندۇتەوە، كتىيىكە دەبىت بىنلىرىن بۇ جىنگاپەك نەفەوتىت. ھەورەكانى دانىال ناوىتكە بۇ كارەساتىك كە ھەميشە لە خەيالى دىلاواردا بۇوە ... كارەساتىك ھەميشە بەپىتوھى و دووبار دەبىتەوە ... توغانىك ھەميشە بە شارىدا راھى لە سەرماندا بۇوە ... وادھلىن ... وادھلىن، بەلام من ھېچ نازانم. گىرنگ ئەوهىيە كتىيەكە وەك ژيانى خۇت بىپارىزىت. ئەم كتىيە نەبىت توش نىت». گەياندىنى ئەو ئەمانەتە تاکە راسپاردەي دكتۇر سو عاد بۇو. ھەر ئەو شەوە ناونىشانى چاپخانەي «ئىعىتماد» م وەركىت، دەبۇو لەوى كتىيى دانىال بىدهەمە دەست پىاپىتكە بە ناوى پروفيسيئور «قااسم شابەندەر». جىڭە لە كتىيەكە نامەيەكى داخراوى پروفيسيئور بەھنامم بۇ شابەندەر خستە گىرفانم و خۇم بۇ سەفەر تەيار و ئامادەكرد. شەھۆيى دواتر لەگەل قاچاغچىيەكى بىستە بالا دا، دىلاوارم بە ھېتكاى چىاكاندا، پۇوە و شارى دوزىمن، بەرەو مەممەد حەسەر بەجىيەشت.

## ۴۳

به چنگولان و به دم گریانه و به ناو کهندیکی دریزدا ده روم، زه هاول له دوامه و هیه، چهندین ساعت سه عاته بیوچان سه رده کهوم، سه راپای دهست و ئەننوم خوئنه، به لام به جوریک سرم، به جوریک بیههستم، ههست به ئازاری برینه کانم ناکهم. شه و دریزد بیته وه، گویم له بارانه، گویم له تهقیه، گویم له هیچیش نییه... هه مو و دهنگیک ده بیستم، به لام نازانم دهنگی پاسته قینه نیان ژاوه ژاوی ناو سه ری خۆمن، جیاکردن و هیه ئەو دهنگانه که هیلاکی و وربون و گریان له ناومدا دروستیانکردوه له دهنگه کانی ده روه، سه خته. هیدی هیدی دونیا خه ریکه روناک ده بیته وه. زه هاول له من توانا و تینی زورتره. ئه ویش سه رتاپای لیته و ته بری و برینه. له ئاسکیک ده چیت له ده می گله گورگیک به ربووبیت. بهر له و هی دونیا ته او روناک بیته وه، زه هاول رامده کیشیت ناو چالیکه وه و ده لیت ده بیت تا شتیکمان لئی رون ده بیته وه لیرهدا خۆمان بشارینه وه. من چاوم سور بووه، دهنگم نوساوه، تا خودا حەزبکات بیتینم. لەگەل ده مه و به یاندا باران به هه مان گوری شه و هوه بەردە و امه، چیتر له شم ههست به ته پی ناکات، ئیسکە کانم یان ده بیت بەرگە بگرن ياخود بمن. به جوریک تینومه ده م ده کەم وه ئاسمان ئاوم بداتى. من له و چالهدا بیهڙش ده کهوم، هه ردووکمان ماوه یه کی دریز بیجوله له جیگای خۆمان ده میتینه وه. من هه ستدە کەم

خهوبیکی قوول و دریژم لیکه و تووه، ههستده کم له شم پیویستی بهوهیه ماوهیه کی دریژ بچیته سورینکه و نزیک له مردن، هیچ شتیکم یادنامیتیت، هیچ شتیک به ئاگام ناهینیتیه و، چهندین سه عات بیهؤش یان خه و تووه به ده مدا له ناو کەندریکدا دەمیتىم و نه هیچ دەبیستم و نه ههست به هیچ شتیک دەکم. سەعاتیک کە نازانم کەیه، زەھار وەلمدەستیتیت، ئەویش تېکشکاو و نیوه گیانه، بەلام له من و ریاترە، هۆشى كوتىر و هەستەکانی به هەموو تیڑى و زىرەکى خۇيانە وە ئىشىدەکەن. دەلیت «هەست». دەبیت بجولىشىن، دەبیت تاشەو دانە ھاتۇوه ھەولبىدەین پېگا بىۋزىنە وە ». من ھەلەستم، تەواوى لە شم كوتراوه، ماسولەکە کانم بە جۈريک كىز و پەقنى، ھەموو جولەيەكم ئازارھىن و سەختە، بەلام زۇر لە خۆم دەکم، زەھار كورپى ئەم شاخانە بۇوه، لېتىدەپرس «دەزانىت لە كويىن؟ ». دەلیت «نازانم» شەو وەك تو، ھەر لە خەيالى راکىرىندا بۇوم، نازانم گەيشتۇوينەتە كوى، بەلام لە دىيلاوار دەرچووين». دەپرس «مەبەستت چىيە لە دىلاوار دەرچووين؟ ». « ھەموو شەو رامانكىردوه، ھەشت سەعات زیاتر، باوھر دەکەم ئىستا لە قوولايى خاكى مەمەد حەساردادا بىن ». من ترسىنگ دامدەگرىت، ھەست بە پەشۇكان دەکم «ئىستا دەبیت چى بکەين، چۈن بىگەرپىنە وە بۇ دىلاوار؟ ». « دەبیت چاونىك بەو دەوروبەرەدا بىگىرم، بىزانم ئەو سەر قووتانە ھىچيان لىيە. گەر سنۇورەكە يان گرتىتىت، ناتوانىن بىگەرپىنە وە بۇ دواوه. ئىشى ئەو حەساريييانە دەزانم، داخيان والە دلى مىدا. ھەر ئىستا خەریکى مىن پېژىركىن، يەكم شت رقيان لىيە، ئەم لارى و شتانە يە... بەلام دەبیت سەير بکەم ». بە دەنگىكى گرياووه دەلىم « يەعنى چى نەگەرپىنە وە بۇ دىلاوار... يەعنى چى؟ دەبیت رېگايەك ھەر ھەبىت ». زەھار دەلیت « گەورەم، گەر ئەلقاو ئەلق كەمارقى ئىمە يان دابىت، دوو رېگامان لە بەردەمدا يە، يان دەبیت ئەو رېگايە بىۋزىنە وە كە قاچاغچىيە كان بە كارىدەھىنن، يان دەبیت لېرە وە بە ناو خاكى مەمەد حەساردادا نزىكى

سەد کیلو مەتر بەپن بىرۇين. تا بتوانىن لە كونجىك يان كەلەبەرىيکەوە خۇمان بىكەينەوە بەودىيۇدا، بەلام من شارەزا نىم، ئەوهيان حۆكمى مردىنە، ئەم رېنگا درېئە بە خاکى حەسارىيە كاندا لە كاتى شەردا گالتە نىيە». من دەلىم «دەبا ئەو رېنگايە بىۋازىنەوە كە جاران پىا ھاتوویت، بايدۇزىنەوە». من ترسىتىكى گەورەم ھەيە. من و زەهاو پىتكەوە لە كەندىرەكە دىننە دەرى و بەسەر بەرزايىھەكدا سەردەكەوین، لە نزىكى لووتىكەوە دەنىشىتىنە سەر زەھى و زەهاو بە خشكان تا ترۇپكى گىردىكە دەچىت. چىتەر لە وەدا نەماوين شەرم لە قور بىكەين. زەهاو لە نزىكى لووتىكە بە ئەسپاپى و بىتەنگ بانگىمەدەكتەن، من بە هيمنى خۇ دەخشىتىم و دەچەمە لاي. لەۋىتە تەختانىيەكى گەورە دەبىنەم كە سەدان سەربازى مەممەد حەسار لە ژىر باراندا خەرىكى ھەلدىنى چادرن، ژمارەيەكى زور ماشىنى سەربازى دەبىنەم كە هيزيتىكى بىتادەي گەورە بەرەو سەررووت دەگویىزىنەوە. بە چەپەوە دەلىم «جەھىزىتىكى گەورەيە». زەهاو بە ترسەوە سەيرىمەدەكتەن و دەلىت «گەورە، شەر دەستى پىتىردوه. شەر بە تەواوى دەستى پىتىردوه». منىش سەيرى هيزيتەكە دەكەم و دەلىم «ئەمە هيلىزى هيلىشە، خواي گەورە دەلىام ئەمرۇ يان سەبى پەلامارى گەورە بۇ سەر دەيلاوار دەست پىتىدەكتەن ... خوداي گەورە دەيلاوار تىاچىوو... دەيلاوار لە دەستچوو». زەهاو دەستىم دەگرىتىت و دەلىت «ئىتەر ناتوانىن بەرەو خوار بىرۇين، گەورەم، ئەوهى بتوانىن بە ناو ئەم هيزيتدا بىرۇين و نەماندۇزىنەوە، بى عەقللىيە ... يەك رېنگامان لە بەرە بچىن بۇ سەرەوە. گەر رېنگاي قاچاغچىيەكان بىۋازىنەوە، من شارەزام، كونج و كەلەبەرى دەزانم، بە مەرجىك مىن رېنژ نەكراپىت... گەر مىن رېنژكراپىت و گىرا بىت، ئىتەر دەبىت بە پىچەوانەوە بىرۇين». من سەيرىدەكەم و دەلىم «مەبەستت چىيە بە پىچەوانەوە بىرۇين؟». «يەعنى بچىن بۇ مەممەدەسەر». نە گۈيىم باوەرەدەكتەن، نە باوەر بە گۈيىم دەكەم. بە توپھىيەوە دەپرسىم «بچىن بۇ كۈى؟ شىيت بىوویت». «شىيت يان عاقل، گەر رېنگاكە مىن

پیژکرایت یان گیرایت، ریگای ترمان نییه. گهوره، من دهتوانم تا ناو  
مهدهسار به سهلامه بتبعه». و هک شیتم لیهات «تو دهليست چی؟ ...  
زههاو... له مهدهسار چی بکهین... چی؟ له ويش دهمانگرن». «نازانم.  
دوو مالی قاچاغبه‌ری حهساری دهنانسم، لهوه زیاتر هیچ. له ناو  
مهدهساردا بمانگرن و بلین قاچاغبه‌رن، باشتره لهوهی لیره بمانگرن و  
بلین جاسوسی سوپان یان سهربازن». من دهليتم «بابکه‌وینه بی بهره و  
باکوره، تا زووتر بگهین شانسی دهچوونمان زیاتره، تا زور  
بلاونه بیونه‌تهوه، با خیراکه‌ین». گهرجی جهستم نایکات، گهرجی  
ماسوکه‌کامن ههموو لاوان، گهرجی برسيمه و هیچ شتیکمان پی نییه  
بیخوین، بهلام جگه لهوهی چی وزهمان تیدایه تا ئوهپه‌ر به کاربیهینین  
چاریکی ترمان نییه. دهچینه‌وه خواری، دواى که‌متر له کلومه‌ترینک دهبيت  
سه‌رکه‌وینه‌وه، من به لای راست و ئهو به لای چهپدا، دهبيت به چوریک  
برقین ئاگاداری ههر دوو دیوی دوله‌که بین. له جینگایه‌کدا ده‌گهینه  
ههريميکي ئاودار، دهتوانين ماوهیک له ناو چرستانیکی پر درهختا خومان  
بشارينه‌وه و برقین، درهخته‌کان پووت و بینگه‌لان، بهلام بواری ئوهه دهدهن  
به ناوياندا برقین و خومان له پووتهن بپاريزيين. که له ناو درهخته‌کان  
دهرده‌چين، ده‌که‌وینه به‌رامبه‌ر کۆملەيك گرد. زههاو له من چاوتىزتره و  
دهليت «گهوره سهيربکه، دهبيت، له سه‌ری گرده‌که ورده‌رهوه،  
دهبيت». من ورده‌بهمه‌وه و سه‌ربازه‌کان دهبيت ده‌جولين، سه‌يرى لوتكه‌ي  
همموو گرده‌کان ده‌کم و له سه‌ر زوربه‌يان سه‌ربازىك یان دووان ده‌بيت.  
دهپرسم «ئىستا دهبيت چى بکهین؟». «گهوره هیچ، هیچ. دهبيت  
چاوه‌رېتكه‌ین تا تارىك دادىت، من لىزه‌وه شاره‌زام. که خورئاوابوو ده‌بيت  
به نیوان گرده‌کاندا برقين، دواى ئەم گردانه، تەختانىيەکى گهوره دىت،  
ده‌بيت ئەم شەو ئهو تەختانىيە بېرىن، چونکه گه رۇزبىتەوه ده‌مانبىن،  
گه نەشمان بىنن له برسا دەمرىن. ده‌بيت ئەمشەو تا بنارى چىاي

بۇخىسان بېرىن، لەوى چىر و دارستانە، دەتوانىن بە رۇز بىكەينە سەر لوتىكەكەى، كە لەوى دابەزىن دەچىنە سەر بىنى قاچاڭچىيان. بۇخىسان چىايەكى زەبەلاحە گەر ھىزىشىيان لى دانابىت، پەرە لە بىنگى دىيۇ و درنج و جىوڭكان كە من ھەموو يان دەزانم. لەويوه دەبىت دابەزىن و بىبىنەن ج باسە». لەناو دارەكاندا دانىشتىن و ھېچ كارىكمان نەبوو جە لەۋى باران ليمان بىدات. ھەندى جار لە ژياندا دەبىت چاوهپىسى رۇز بىكەين و رۇز نايەت، ھەندى جارىش دەبىت چاوهپىسى شەو بىكەين و شەو نايەت ... ژيان ھەميشە شتىكە كە نايەت. زەهاو بە ناو درەختەكاندا بۇ شتىك گەرا بىخۇين، ھېچى دەستت نەكەوت. ھەردووكمان دەلەرزىن... لە بن دارىكدا دادەنىشىن و كات ناپروات، هاتنى شەو درېزىدەبىتەوە. باران كەمىك خۇشى كەردىتەوە، ئەو ماوهىيە بەكاردەھېنин تا بە نورە كەمىك بخەوين، ھېندهى تارىكى دەكەويت بەرېيدەكەوين، جە لە ئازارى بىرىنەكانمان، بە ھۆى ئەو پشۇووه شتىك لە تىنمان تىزاوەتەوە. لە گۈزىمى يەكەمدا نىو گىردىكەن دەپىن و دەگەينە تەختانى، سەربازەكانى مەممەد حەسار لەم ناوهدا بىتەخەيالن و پاسەوانىيەكى وەها ئەنجام نادەن. زەهاو لە رۇيىشتى تەختانىدا ئىجگار بە گور بۇو، كەمبۇونەوەي بارانىش كۆمەكى پىنكىرىدىن خىترا بېرىن. ھەموو شەو بىدەنگ رۇيىشتىن، كەسمان شتىكى ئەوتومان نەگۈوت، من ھەندى جار شەكەتى دەپپەركاندەم و دەوەستام، بەلام زەهاو زۇرىدەكەرد نەوەستىن. بەر لەۋى خۇرەھەلىت كەيىشتىنە دامىتى بۇخىسان. ئاه بۇخىسان ج چىايەكى سەيرە، پەر نوک و چوكل و دىندانى بەردىنە، وەك پەيكەرېنگ وەھايە لە بەردى زل زل چىنرابىت، تاشە بەردىكەن و لەتە تىزەكانى پىدەچىت يەكتىك بە دەست بە چىاكەوەي نۇو ساندېتىن. بىنېنى ئەم جۇرە شاخانە ھەميشە مايەي ترس و دوو دەلىم بۇوە، زەهاو دەلىت «سەركەوتىن بەسەر ئەم چىايانەدا، وەها قورس نىيە وەك بەچاو دىيارە». لەگەل بەياندا، دوو بەردى ساف و گەورە دەنۇزىنەوە و لەسەرى دەخەوين، شۇينى

خوهکهمان نه با دهیگریتهوه نه باران و نه تیشك، بهلام لهگهله بیاندا گوییمان له نالههی بؤمب و هاونه له دوورهوه دین. به دریزایی شهو گوییمان له هیچ دهنگیک نهبوو، بهلام ئیستا زورجار دهنگی نامو و نزیکمان گوی لیئه، لهگهله ئوهشدا دهخوهین. بررسیتی به جوریک برسنی لى ببریوم دهمه ویت خه و له بیرم بەریتهوه. دواى خه و هەلەدستم و لهشم لهگهله نایهت، ماسولکه کانم به جەمام کەوتونن، دەمارم کرڙ و پۆحەم گرژییه کی سەیری تیدایه. دواى دوو شهو ئیستا به پوونی دەبینم له چ دۆخیکی دژوارداین که لهوانه یه لیئی دەرنەچین. لهگهله زههاؤ له کونجه که دینه دەری، بوقئوهی بەسەر چیادا سەربکه وین، له ناوچەدی بۆخرسانانین که هەستدەکەین دەنگیکی زور له ترۆپکی چیاوه دیت. زههاؤ دەلیت دەبیت بودستین تا شهو دادیت، دووباره له بن بەردەکاندا خۆمان دەشارینه ووه. له جیگای خۆمانه ووه پووبەریکی بەرفراوان له سنووری نیوان دینلاوار و مەمدەحەسار دەبینین، تەواوى سنووره کە به هیز تەنراوه، به پوونی توپبارانیکی پچر پچر دەبینین، شەقامه سەرەکییە کانمان لى دیاره. بەردەوام له مەمدەحەساره ووه هیز دیت و لهو پىتدەشتانه دا جىنگىر دەکرىن. گەرجى بە پوونی له زور شت تىنلاگەم، بهلام هەستدەکەم هیزەکانی دینلاوار جۇرە بەرگرییەک پیشاندەدەن، جارجار دوکەللى تەقىنە ووه دەبینم له خاکى مەمدەحەساردا بەرزەبیتەوه. لهگهله کەوتقى تاریکىدا زههاؤ دەلیت «گەورەم دوام بکەوه». زههاؤ بست به بست بۆخرسان شارەزايە. له لارېیەکە ووه بەرەو ئەودیو دەمبات. ھیندەی چاومان ئاواقاي تارمايیە کانى ئەودیو چیا دەبیت، دەزانین هیزىکی زور گەورە له دەربەندى بۆخرسان كۆكراوهتەوه. گوییمان له دەنگى گروپیکە سرورد و ئاوازى دینى دەخويين، قالفەیکى سەربازى دەبینین لەسەر ئەو شەقامەی کە به ناو دەربەندەکە را گوزەرددەکات، دەيان نەفرەلگرى سەربازى کە زورىان چرای ماشىنەکانيان هەلکردوه و سەربازە کانى له چاوه پوانىدا دابەزىيون و له

که نار پی دانیشتون. ئیمە کەمیک دەوەستىن، لە ناكاو گويمان لە دەستېریزى نزىكە، گويمان لىيە هيئەكە دەشلەزىن و ھەموو بە ئاراستەي جىگايەكى دىاريکراو لە چىا تەقدەكەن، چاومان لە پىژنەي گوللەكانە كە كەمتر لە كىلۆمەترييک لە ولا ئىمەوه بە ئاراستەي چىا دىن. زەهاو دەلىت «بىيت و نېبىت، كەسانىتكى تر ھەن، وەك ئىمە، وان بە بۇخرسانەوه». دوور نىيە خەلکانىتكى تر، ئىشكەرى فەسىلەكانى تر وەك ئىمە پەرتەوازە بوبىن و كەوتىيتنە چىا. من بە زەهاو دەلىت «دەترسم بە ھۇى ئەم غەربىانەوه ئىمەش ئاشكراپىن». زەهاو دەلىت «نا، پەرينەوه بۇ ئەمبەرى چىا ئاسان نىيە، گەر بىشمانىيىن مەگەر ھەر دوور او دوور تەقەبكەن». دوای دە دەقىقە تەقەكان ئارامدەبنەوه. من و زەهاو بە قەدىپالى چىادا بەرەو خوار دادەگەرىيىن. زەهاو دەلىت ئەشكەوتىكى بچوڭ و نەھىنى ھېيە كە دەبىت بگەينە ئەۋى، بېيار نىيە لە ئەشكەوتەكەدا بەمېتىنەوه، بەلام جىگايەكە بەسەر قاچاغچىياندا دەروانىت، گەر رىگاكە مەترسى لەسەر بىت لەۋىتوھ دىارە، دەبىت تا دەمەو بەيان لەۋى بەمېتىنەوه، تا بتوانىن بەشىك لە رىگاكە بېيىن. زەهاو گەشىپن نىيە، ئەو هيئە گەورەيەي لە دەربەندەكدايە، بىردايەك بۇ ئەوه ناھىيلەتەوه كە هيئەكانى مەممەدەخەسار رىگاكى قاچاغچىيەكانىيان ھەروا ئازاد جىھېشىتىت. بە كىزى و بىندەنگىيەكى زۇرەوه، لە ناو تارىكى ئەنگوستەچاوى شەۋىنلىكى ھەورىندا بە رىگاكە كى بەردىندا، بە جۇوتىك پىنلاوەوه كە هيئىدى هيئىدى خەرىكە دەرىيەن و كوندەبن، بە ترسەوه بە قەدىپالى بۇخرساندا دادەبەزىن. بەر لەوهى بگەينە ئەشكەوتەكە گويمان لە دەنگى ترە، گويمان لە تەقەي نزىكتە، ھاوار و خشە و دەنگى خنكاو دەبىستىن، جارىكى تر من و زەهاو لە ناو بەردەكاندا خۇمان دەشارىنەوه. تەقەكان ئىستا بە ئاراستەي جىگاكەي ئىمەن، بەلام دلىيانىن ئاخۇ تەقە لە ئىمە دەكىرىت ياخود نا. نيوسەعات لە ناو بەردەكاندا خۇمان حەشاردەدەين، ھىچ دەنگىك نامېتىت، خاموشىيەكى ترسناك بال بەسەر چىادا دەكىشت.

به هیمنی له بن بهردکان دیننه ده ری و بهرهو ئەشكەوتەکه دەکشىن. لە دەمی ئەشكەوتەکەدا گويمان لە دەنگى كەسيكە قسەدەکات، زمانەكەي دىلاوارىيە، گويم لە وشەگلى وەك «نامريت، خوت بىگرە، پالكەوه» يە، دەنگەكە دەنگىكى ماندوو و بىرىندارە، تىناگەم دەلىت چى، بەلام دلىام كەسيكى دىلاوارىيە و وەك ئىمە لە چيا كاندا ونبۇوە. دەزانم پتويسى بە يارمهتىيە، دلىام پتويسى بە كۆمەكە، بىن هىچ دوودلىيەك خۆم دەكەم بە ئەشكەوتەکەدا... بەلام لە بەر تارىكى هىچ نابىن.

ھواي ئەشكەوتەکە خنكاو و پېشىيە. بە زەهاو دەلىم كەر شتىك بۇو، ھەللىيت و دواي من نەكەويت. دەچمە ژورى و ترسىكى نەھىنى لە دلمدايە، بە زمانىكى ساف و ropyونى دىلاوارى دەلىم «كى لىزەيە... من گويم لىت بۇو ... من خەلکى دىلاوارم، كى لىزەيە». تەنبا دەنگى نەفەسىكى قورس دەبىستم، يەكىن بە سەختى دەتوانىت ھەناسە بىدات، بەلام لە بەر تارىكى هىچ نابىن. جاريڭى تر دەلىم «گويم لىت بۇو بە دىلاوارى قسەتكىرە، تو لە كۆپىت، گويم لىت بۇو... تو كىيە؟». هىچ ولامىك نابىستم. كەمىك زياتر دەچمە ناوهو، بەردەوام دەرۇم و دەلىم «تو كوايت؟». هىند نزىكەدەبمەوە گويم لە ھەناسەيەتى، دلىام دوو كەسن، يەكىكىان خىزەي سنگى بەرزە، ئەويترىان بە خىرايى ھەناسەدەدات. دوو ھەنگاوا زياتر دەرۇم و بەسەر يەكىكىاندا دەكەوم، ھەر دوو كەمان لە ترسىدا ھاواردەكەين. دەنگىكى ماندووى ھەيە، من دوو تل دەدەم و كەمىك دەكشىمەوە دواوه و بە توندى دەلىم «تو كىيەت بۇ قسە ناكەيە؟». پاش ئىستىك دەلىت «شتىكت پېيە بىرىنى پى بىنچەم، پتويسىتىم بە شتىكە بىرىنى پى بىنچەم، ھاوريكەم دەمرىت». لەسەر چنگ بەرەو لاي دەنگەكە دەرۇم، خۇى تىشكى لايتىكى گەورەم تىدەگرىت، تىشكى لايتەكە دەدات لە چاوم، ناتوانم هىچ بىبىن. بە ترسەوە دەپرسىت «تو كىيەت، تو كىيەت؟». من دەلىم «ئەو روناكىيە لابە لەسەر چاوم، ئەو روناكىيە لابە، هىچ نابىن». ئەو دەلىت «شتىك بەھىنە ھاوريكەم دەمرىت،

ئه و کورى قەحبانە پىكايىن... شتىك بھينە تكايە». لايته كە لادهبات و من بۇ يەكە مجار دەيىيەنم، دەمچاۋىتكى قوپاوا و بارىك و ترساوى هەبە كە شەوقى لايته كە لاونىو رۇشنىكىردىتەوە. ئه و يەكە مىن بىيىنى منه بۇ ئال موراد، خۆى لە سەر دەست بەرەو پۇوم دىيت و دەلىت «خراپ پىكراوه... خراپ پىكراوه». هاۋرىتكە بىستە بالا يەكى بچۈلەنەيە، لايته كە لىن و هەر دەگرم و سەيرىدە كەم، لە گيانە لاودايە، لىوە كانى شىن بۇونەتەوە، چاوانى هەلنايەن، خىزەي سىنگى تا دىيت كەم دەبىتەوە، كوللە يەك لە قەراغەوە پىكاۋىتى و لە جىڭايەكى نادىيارى ناو سكىدا گىرساواهتەوە. برىنە كە لە جىڭايەكدا يە كە ناپېچرىتەت، من دەلىم «ئەمە كىتە، ئەمە چىتە؟». دەترسم هاۋرىتكە يان برايەكى بىت. بە دەنگىكى گرياو دەلىت «كەسم نىيە، ئه و قاچاغچىيە كە دەببۇ دەرمىكەت، كە دەببۇ بىبات». من لايته كە دەببەم و دەلىم «دەقەيەك سەبرىكە، دەقەيەك سەبرىكە، ئىستا دېم». بە پەلە دېمىدەرى و زەهاو بانگدە كەمە ناو ئەشكەوتەكە. پىنكەوە دەچىنە سەر برىندارەكە كە لە دوا هەناسە كانىدایە. زەهاو بە سەرسامىيە و دەلىت «خواى عالەم، ئىلاھى، ئەمە ياقوبى قەمۇورە. ياقوبە، زىرەكتىرين قاچاغچىيە كانى چىايە، بە گوربەي شاخ بەناوبانگ بۇو». من دەلىم «زۇر خراپ پىكراوه، كوللە كە لە شوينىكى كارىگەری داوه». برىندارەكە هيىدى هيىدى خىزەي نامىنەت، لە ناكاوا تەواو بىدەنگ دەبىت، بەر دەۋام خويىنىشى لى دەروات. ئال موراد بە دېخت و بىچارە سەردى خستۇتە ناو دەستى و دەگرى و دەلىت «مرد... مرد». من ترپەي دەستى دەپتۇم، چىتە خوين بە شادە ماراندا نايەت، سەر دەنیمە سەر سىنگى و دلىشى بى ترىپەيە، بە دەست بە ھەموو تونانى خۆم فشار دەخەمە سەر سىنە بە لەكۈ لىدانى دلى بگەرىتەوە، دەستە كانى توند دەجولىتىم، بەرزىدە كەمە و رايدە وەشىتىم، بەلام بىسۇودە. مەنيش دەستىدە كەم بە گريان و دەلىم مرد.

## ع

ژیان به وجوره‌یه، من له شویننیکی و ههادا، له شه‌وینکی به و جوره‌دا ئال مورادم ناسی. من به ریگاوه‌بوم بگه‌پیمه‌وه بق دیلاوار و ئه و به ریگاوه بwoo بچیت بق مه‌مه‌دحه‌سار، له دهمی ئه و هوه یه‌که‌مجار چیزکی کوشتنی فه‌رماندارم بیست. ئه و به منی گووت «له دیلاوار، سه‌ی ئه‌سلان و قه‌رهازانییه‌کان هه‌موو شتیکیان گرتقته دهست». هه‌واله‌کان بق من سه‌یر و دلته‌زین بعون. من گه‌رچی فه‌رماندارم خوش نه‌دهویست، به‌لام هه‌والی کوشتنی کاره‌ساتیک بwoo بق دیلاوار. ئیستا ژیان و چاره‌نوی هه‌مووان له ژیز پرسیاردا بwoo. هر ئال موراد به ئیمه‌ی راگه‌یاند که ریگای قاچاغچیه‌کان به ته‌واوی کیراوه و گه‌رانه‌وه به سه‌لامه‌تی بق دیلاوار له ئه‌گه‌ردا نییه. قسه‌ی له بیننی لاشه‌ی چه‌ندین قاچاغبیر کرد که له ریگای هاتن و په‌رینه‌وه‌دا تا بق خرسان بینیونی و گووتی هه‌مووان به دهستی هینزه‌کانی مه‌مه‌دحه‌سار تیاچوون. به قسه‌ی ئه و هینزه‌کانی مه‌مه‌دحه‌سار مرغف ناکوژن، به‌لکو چاوانی ده‌رده‌هینن و زگی ده‌درن و زه‌که‌ری ده‌برن و زورجاریش سه‌ری لیده‌که‌نه‌وه. دوو شه‌وه له دوای ده‌رچوونی ئه و له دیلاوار، هیزشی گه‌وره‌ی مه‌مه‌دحه‌ساريیه‌کان دهستی پیکردبیو، ئه و که‌وتبووه ناو بازنی هیزش‌که‌وه و وریایی و زیره‌کی یاقووبی قه‌مدور تا ئیزه‌ی هینابوو، گه‌ر قه‌مدور نه‌بايه هر شه‌وه یه‌که‌م ده‌کوژرا. ئال موراد قسه‌ی له گرتن

و کوشتنی سه‌دان سه‌ربازی دیلاواری دهکرد. قسه‌کانی و هک دوا تهقیلی کفن بیون، بو هیوای گرانه‌وهی من. له راستیدا ترسی گهورم له خوم نهبوو، ترسی گهورم له زههاو بیو، که به هیچ جوریک نه‌مدھویست بیخه‌مه بهر مه‌ترسی و هها گهوره، ئه و هسته‌ی که ژیانی ئه و هیشتا ئه‌مانه‌تیکی گهوره‌یه له ملمند هه‌میشه له ناومندا زیندووبیوو، به‌لام ئیستا هه‌موو شت پیچه‌وانه بیو، ئیستا هه‌ستمده‌کرد پروفیسیور گه‌مه‌یه‌کی ئالوز و سه‌یری له‌گه‌ل کردوین، ئه و زههاو که راسپیت‌در اوه ژیانی من بیاریزیت و پزگارمبکات، هه‌ستیکی قوول و ئه‌فسانه‌بیم هه‌بیو که دکتور پیش‌بینی هه‌موو ئه‌م ریگایه‌ی کردوه که ئیمه پیا ده‌بروین و ژیانی منی داوه‌ته دهست زههاو بی‌پاریزیت. ئیستا زه‌هایش دلنيابیوو که گه‌رانه‌وه به ریگای قاچاغچیه‌کاندا کاری نه‌کرده‌یه، له‌به‌رئه‌وه جگه له ریگای مه‌مده‌سار ریگای ترمان نه‌بیو، تاکه ئاپاسته‌یه ک بتوانین بیگرینه بهر ئاپاسته‌ی مه‌مده‌سار بیو. هیچ شت‌نیکمان پی نه‌بیو بتوانین له ناو ئه‌شکه‌وتکه‌دا گوریکی لایه‌ق بو یاقووب هه‌لبکه‌نین، به‌لام به دزیبیه‌وه و به بیده‌نگ کومه‌لیک به‌ردمان هینتاو به دهوری لاشه‌که‌دا هه‌لمانچنی. ئه و تاکه کاریک بیو بتوانین بیکه‌ین تا حورمه‌ت له لاشه‌ی کوژراوه‌که بینین. له‌گه‌ل روناکبوونه‌وه‌دا، هیزه‌کانی مه‌مده‌سارمان بینی له و نزار و به‌رچیایه‌دا بلاوبونه‌ته‌وه و ته‌واوی ناوچه‌کانی ئه‌وبه‌ریان گرت‌ووه. لده‌می ئه‌شکه‌وتکه‌وه ده‌مان‌توانی هه‌ندی له جوله‌ی هیزه‌کانیان بیینین. به‌لام ده‌بیو ته‌واو له بوسه‌دایین و ئاگاداربین. دوای تهق‌کانی دویننی شه و دلنيابیووم چاویکی به‌رده‌وامیان له‌سهر بوخرسانه، ته‌نیا ترسم ئه‌وه‌بیو قاچاغبه‌رانی تر په‌ریبیت‌وه ئه‌مبه‌ری چیا و کاریک بکه‌ن مه‌مده‌ساريیه‌کان بو گرت‌نیان، هیز بیننه سه‌ر چیا و بینه ئه‌مبه‌ر. ده‌بیو هه‌موو رۆز له ده‌می ئه‌شکه‌وتکه‌دا چاوه‌پوانی تاریکی بین. تاریکی گهوره‌ترين پردي خله‌کانی بیچاره و هله‌هاتووه، گه‌ر تاریکی نه‌بایه ئیستا هه‌زاران مرؤوفی ئازاد له زیندان و هه‌زاران که‌سانی زیندوو له گورپدا بیون. مرقف ده‌بیت

حهشارخواز و هلهاتوو بیت تاله نرخی تاریکی تیگات، لەم خاکە تاریکانەدا پۇز و پوناکى دوزەخى ئازادىخوازانە. دەبۇو شەو بەرھو قۇولایى ناوجە ھېمنەکانى مەممەد حەسار بە رىنگاوه بىن، تا بتوانىن بە رۆز لە رىنگايەكى كەمىن كەمىن ئەمانەو بچىنە ناو شار. زەھاۋ تەنیا چاوساغمان بۇو، ئەو ژيانبەخش و بىزكاركەری ھەردووكمان بۇو. ئال موراد بەردەۋام دەيگۈوت «ئىيە دىيارى خودان بۇ من، ئەو نىشانى يە كە خودا نايەوەيت من بىرم». ئەو لەو ماوەيدا لە زۆر تەلەي مەركى بىزكارى بۇوبۇو، دەركەوتتى ئىمەشى لە ئەشكەوتتەكەدا بە موعجيزەيەكى خودايى دەزانى. پىيى وابۇو ئىتمە فريشتنى نەجاتىن و لە ئاسمان دابەزىووين، بەلام بۇ من پىچەوانەكەي پاست بۇو، دەركەوتتى ئال موراد، فريشتنى فريادرەسى ئىتمە بۇو. ئەو كۆمەكى بە ئىتمە كەردى لە برسانەمرين. رىنگاي ئىتمە رىنگايەكى درىز و ناخوش بۇو، بەلام سوودمان لە ھەندى خواردىنى كۆلەپشتەكەي ئال موراد و ياقوب بىنى، تا بەسەر برسىتى دوو بۇزى پىشۇودا زال بىن، بۇ يەكە مجار دواي زىاد لە دوو بۇز شتىكمان دەخوارد و تىنى ئەوەمان تىدەگەرا بتوانىن بەرھو شارىكى نەناس و دوژمن بە پى بىكەوين.

من خۆم وەك مىستر گرینۆك بە ئال موراد نەناساند. لەبرى ناوى خۆم گووتىم من «زەريياوارىيەكى خەونبىن» م، كەسىكىم توانييەكى شەيتانىم ھەيە خەونى ئەوانى تر بىبىن، گەر خەونى مروقەكانىش نەبىت، خەونى شتەكان، خەونى بەردى، كىيا، زەھرى، ئاۋ. بە خەندەيەكى تالەوە گووتىم «تۆ كەسىكى شانسىدار نىت، گەر كەمىك بەختت ھەبايە لىرەدا، لەم ئەشكەوتە خنكاو و تارىكەي سەر سىنورى جەھەنەمدا بە من، بە پادشاھى خەونە جىنى و فەننەيەكان نەدەگەيشتىت». ھەستمكەر نە دەزانىت باسى چى دەكەم، نە تىدەگات مەبەستم لە بىيىنى خەونى ئەوانى تر چىيە. ئەو گووتى «من ھېچ نىم، جەڭ لە دەستپەستىكى گەمزە، كە وەسواسى ئەوەم ھەيە ھەر نىشانى يەكىم بۇ دابىن بىشىكىن، ھەتا گەر سەرەي مروقەنەكى گەورەش بىت».

هلهبت سهرهتا نهیکووت که ئهو بکوژی فەرماندار ماروفییه. ئهو گووتى بۇ ئوهى بزانىت من كىم دەبىت لە سەرەتاوه قىسەت بۇ بىم، لە رۈژىكە وە كە بەرازە رەش و ھاۋپىئەكى چوون بۇ لاي سەى ئەسلان. منىش گووتىم، زور چاكە، گەر وا بىت منىش دەبىت لە سەرەتاوه بۇت بېگىرەمە، لەوى پۇزەوە كە ميرئەودال ھات بۇ عيادەكەي مامم و دەستى بە كىزانەوەي خەونى خۆى كرد.

شەو بەر لەوهى بکەوينە پىنگا بەرەو مەممەدەسار، ئال موراد كۆلەپشتەكەي كردىمە و قۇوتۇويەكى دەرھىتنا. گووتى «ئەم پىنگا يە ئىمە پىادەرۇين وەك پىنگا ھات و نەھاتە، لە مەممەدەسار كەسىك ھەيە دەتوانىت يارمەتىمان بىدات ناوى پروفيسيۇر قاسمى شابەندەرە، لە چىدا پروفيسيۇرە؟ نازانم. بەلام گەر من لە پىنگا كۆزرام، تىياچووم، كىرام يان بەر گوللە كەوتەم، هەرىيەكىك لە ئىتە دەتوانىت بچىت بۇ ئەم ناونىشانە «چاپخانە ئىعتيماد، شەقامى حەبىبولا داغستانى، ژمارە ۱۹، گەرەكى حاجەری خوارو» و ئەم كتىبە بە دەستى بىداتە پروفيسيۇر، تەننیا پروفيسيۇر خۆى و ھىچ كەسىكى تر نا. لەكەل ئەم نامەيەدا، جوان سەيرىبىكەن، ئەمە نامەي پىاويكە ناوى پروفيسيۇر بەھنامە، ئەم كتىب و نامەيە كلىلى ئىمەيە تا لە مەممەدەسار بۇ ماوهەكىش بۇوه جى خەويكى ئەمینمان دەستبىكەوەيت، وشەيەكى نەھىنى ھەيە دەبىت بە پروفيسيۇر قاسمى بلېن ئەوسا دەتابىبىنەت «ھەورەكانى دانىال». بەبى ئەو وشە نەھىنېي بىنېنى شابەندەر ئاسان نىيە. گەر بە يەكەوە كەيشتىنە ئەو شارە، پىنگە دەچىن بۇ لاي پروفيسيۇر، گەر منىش كۆزرام ئىتە بىبەن، گەر ئىتە كۆزرام من خۆم دەيىبەم... ھەر كەسىك لە ئىمە كەيشتە مەممەدەسار دەبىت ئەو كارەبکات، ھەم لە بەر خۆى، ھەم لە بەر ئەم كتىبە كە دەبىت بگاتە شوينىكى باش».

ناوى پروفيسيۇر بەھنام، دلى منى تووشى خورپەيەكى كتوپىركەد. لە

ئال مورادم پرسى «پىتم بلى، تو چون پروفيسور بەھنام دەناسىت، ئەم كىيە چىيە بىتە و كى تۆى خستوتە سەر ئەم پىگايە. پروفيسور هاوبىتى من و زەهاوېشە، ئەو ئىنمەي بە يەك ناساند، ھەر ئەو ئەمانەتى پاراستى ژيانى ئەم كورەمى خستە گەردىنى من». ئال موراد وەلاميدايمەوە «نا براى زەريياوارى ... نا». ئىتر بەردهوم وا باڭمەدەكتات «براى زەريياوارى». «نا، من پروفيسور ناناسم، پروفيسورم نەبىنیوە، كورېكى هاوبىتى ئەم كىيەى بۇ هيئام، ئىستا مۇزەخانەكەي پروفيسور لە بىندەستى سەھى ئەسلاندايە، لەسەرچى سەھى ئەسلان بقى لە پروفيسور بەھنامە؟ نازانم، بەلام ھەر پۇزى دووهمى دەستبكاربۇونى وەك جىنگرى حاكم ياسىن، ھىزىكى نارد دەركاى مۇزەخانەكە دابخەن و پروفيسور بىگرن. كەسيك كە خۆي ئەندامى باغەوانەكانە، يارى بە ژيانى خۆى كردوھ و چووه ئەم كىيەى دەرهەيتناوه و پىزگارىكىردوھ. سەھى ئەسلان مۇزەخانەكەي بۇچىيە؟ كەس نازانىت. ئاخۇ دەيھەويت بىسىووتىنىت، دەيھەويت وېرانيكەت، دەيھەويت دەستى بەسەردا بىگرىت، من ھىچى لى نازانم. تاكە شىتىك لە مۇزەخانەكە ھاتوتەدەرى ئەم كىيەيە، بەوهدا جەنابى پروفيسور خۆى لە زىنداھ رايىسپاردوھ كىيەكە بگاتە دەست ھاوبىتىكى كە نرخى كىيەكەي لايە... لەوانھە ئەمە بە نرخترىن شتى مۇزەخانەكەي بىت، لەوانھە شە وانھېت، كى چۈزانىت؟ پروفيسور دلىنيا، دىلواار كەسى واي تىدا نەماوه ئەمانەتى وەھا ھەلبىگرىت... تا دواي خۆى كىيەكە نەفەوتىت، داوېتە دەست من... من ھەر ئەوهندە دەزانم».

«من دەزانم، دەزانم، ئەوه كىيى دانىالە... دلىنام كىيى دانىالە، خۆيەتى»

ئال موراد بە بىباڭى سەپىرىكىردىم و گۇوتى «دەى كەواتە تو لە من باشتى دەزانىت. تو لە من زانىارىت لەسەر نرخى كىيەكە زىاتر لايە». ھەستمكەد سەرسام نەبۇونى دەگەرایەوە بۇ گەمژەيى. يەكەمین نىشانەي گەمژەيى نەمانى تواناي سەرسامىيە. من گۇوتىم «نا، نا زانىارىم نىيە، ھىتىد ھەيە من

چهندین شهود، ئهو ههورانه له خهوندا دهینم، چهند شهود له خهوندا هر بازان دهباریت». خوشم نه مزانی په یوهندی ئهو و چیبه بهوهی که من ناوی ئه و کتیبه ده زانم. سهیری چاواي دهکم، دلنيام ئهويش ئهو خهونهی بینيوه، بهلام هیچ نالیت، سهیری زههاو دهکم و ئهويش سهرسام سهيرمده کات، دلنيایه ده زانم که ئهو له میزه خهونی ههورهکان ده بینيت... ههورهکانی کارهسات، ههورهکانی دوزهخ، که بهر لوههی به سره ئهم چیایانه دا بیارین، به سره ئهم شارانه دا بیارین، له ناخی ئیمه دا باریون. من له ده روازهی ئه شکه و ته کوه ده پوانم و ههورهکان ده بینم، ئهو و یه که مجارة کاتم هه بیت و هوشم لای خوم بیت و به مه بست سره بقئ اسمان به رزبکه مهوه تا ههورهکان بینم. ههستیکی سهیر دامده گریت که ئهو ههورانهی له ئاسماندا ده يانبینم، ههر ههورانه دهکم، و له ده می ئهم ئه شکه و تداله خوم ده پوانم، تیده کم هرجی ئومید و خمیالاتیک له دیلاوار همبیو ته او بیوون، من و سه دان هه زار خه لکی تر ئیستا له ناو جه رگهی جه نگاین، سه دان هه زار کمک سه ساله هایه بقئ ئهم جه نگه ئیشده کهن. ههورهکان به خیزایی ده رون و من به رده وام سهیریانده کم، لهوه خیراترن، بتوانم رایانبگرم، ههستد کم به جوریکی شیتانه پووهو دیلاوار ده کشین، ره نگیکی خوینین و سهیریان هه یه، تا دیت له به رجاوم سوورتر ده بن. چیتر لهوه دره نکتره که س بتوانیت هیچ چه قویه ک رابگریت، هیچ گولله یه ک بگیریت و، هیچ ههوریک له ئاسماندا بوهستینیت، هه موو کاره ساته کان که توونه ته سره هیلى خویان، ئه وهی جاریک به خهونیک، به ترسیک دهست پتنه کات، ئیستا له نیوان ئهم دوو ده فرهدا وک جه نگیکی هه تاهه تایی، وک سه ربین و سووتانیکی بیکوتا و تا ئه به ده رکه و ته وه. هه موو کاره ساته کان چوونه ته سره رینگای خویان. ده پرسم ئایا له هیچ جیگایه کدا، له هیچ روزیکدا ده کرا ئهم جه نگه بوهستینیت. که بیر له خوم دهکمه و، که بیر له مامه سیام دهکمه و،

که بیر له نهخوشهکانی عیادهکه دهکهمهوه، که بیر له فهرماندار و حاکم یاسین دهکهمهوه، که بیر له نیگارکیشهکان دهکهمهوه، دهليم نا... نهدهکرا. بهلام که بیر له پروفیسور دهکهمهوه، بیر له دکتور سواعد دهکهمهوه، بیر له و دهموچاوه غه‌مگینانه دهکهمهوه که له شه‌وینکی تاریکدا له دیلاواری رهش بینیمن، دهليم بهلی ... بهلی دهکرا. له دهمی ئەشكەوتەکەوه دهروانم و سهربازه در و توره و پیشهاتووهکانی مەممەدحەسار دهبینم، له خهیالی خومدا دهليم «سەدان سال له مەوبەر، دانیال لەمجۇرە ههورانەی بینیوھ». وەک شتىكى دووباره بلىمەوه، وەک راستىيەك بدركىنەم كە له مىزە دەيزانم و خۆمىلى ئىغافلەكەم، دهليم «مرۇۋەت بۇ ئەوهى كارەسات بىبىنت، پیویست ناكلات سەيرى مىژۇو بکات، سەيرى ئاسمان بکات، سەيرى زھۆرى بکات، تەنیا بەسە له ناخى خۆى بروانىت». غەمگىن سەيرىنکى ههورهکان دهکهمهوه، دلنيام ئەوه ههورى خەونەكانى منه دەروات و دەبارىت ... ههورى خەونەكانى زەهاوه، ههورى خەونەكانى پروفیسۇرە ... له خۆم دەپرسەم، دەبىت مامە سیام ئەم ههورانەی دېبىت، دەبىت ئەمجۇرە بارانە له خەونەكانىدا بارىپىن؟ دەبىت ژەنزاڭ مەحمودى قەرقازانى چىرۇكى ئەم ههورانە بىزانتىت؟ . ھىنەدى من له مامە سیام تىنگەيشتىم، پىاپىك بۇو لەم دوايىھدا پەيوەندى بە دەروونى خۆيەوه پچىرابۇو، چىتەر نەيدەزانى چى لە ناخى خويىدا دەگۈزەرىت.

ئىستا ئاپىر لە رابوردووم دەدەمهوه و دەزانىم، جىنگايەك بۇانم پىزگارى خۆمى تىدا بە دەست بەھىتم و لەم جەنگەدا نەخنىكىم، دىلاوار نىيە ... من چىتەر سەر بە ھىچ شارىنک، نەتەوهىيەك، زمانىنک نىم، بەلكو تەنیا ترسىكىم و بەزهويىدا دەگەرىم. لەگەل زەهاو و ئال موراد دا كۆلەپشتەكەى ياقۇوبى قەمۇور ھەلدەگىرم و دوا نىگاى تەرمەكەى دەكەم و بەرەو مەممەدحەسار دەكەومە بىر. بە خەندەيەكى بىزاز و تالەوه بە خۆم دهليم «مىستەر... بۇئەوهى خۆت بناسىت، بىرۇ و كەمەتك لە شارى دوژمنانىشدا بىزى».

## ٤٥

مەمەدەسار شارىكى گەورەيە، كە لە ترۇپكى «يائىمام»-ەوە پوانىمان،  
 ھەموو شار لە بەرددەمماندا بۇو، بەلام كوتايىيەكانى لە ھىچ جىڭاپەكەوە  
 دىارنەبۇون، دەرىيايەكى گەورەي تىشكى بۇو، ملىونەها گلۇپ پىنکەوە  
 دەسووتان. ھىتىدەي لە سەرى يائىمامەوە، چاومان بەو تىشكىستان بەرينە  
 كەوت، ئال موراد گۇوتى «واى، سەيركەن، سەيركەن، چ شارىكى گەورەيە،  
 چ شارىكى عەجايىبە، رەنگە ئەمە گەورەتىرين شارى دونيا بىت». ئەو  
 كات نەمدەزانى دوژمن خاوهنى شارىكى وەها گەورەيە، دىلاوارى ئىئمە  
 بە ھەموو گەورەيى خۆى، پىندەچۇو سى يەكى ئەم شارە نېبىت. من بە  
 سەرسامى گۇوتىم «گەر گەورەتىرين شارى دونيا نېبىت، ئەى گەورەتىرين  
 شارى دونيا دەبىت چۈن بىت؟». لە شوينى خۆمانەوە لە ترۇپكى يائىمام،  
 نەماندەتوانى ئەسەرى ئەم زەرياي تىشكە بىيىن، ملىونەها تىشكى كە ھەر  
 يەكەيان دەستى ئادەمیزازىك دايىگىرساندون، ھەر يەكەيان مەرقۇقىك لە بەر  
 بوناكىيەكىدا دانىشتۇوە، ھەر يەكەيان جۇرە دەستىنگ دەناسىت و جۇرە  
 ژيانىك لە ژىر تىشكە كانىدا ھەناسەدەدات. شارەكە بە جۇرەتكى سامانداك  
 گەورەبۇو، بە جانەورىيەك دەچۇو ھەر گەشەي كەدىيت و گەشەي كەدىيت  
 و ھىچ ھىزىيەك نەيتۋانى بىت بىوەستىنىت. سەيرم لىهات و لە خۇم پىسى،  
 بۇ دەبىت خەلکانىك كە خۇيان شارىكى وەها گەورەيان ھەيە، بىر لە

جهنگی شاری تر بکنهوه. شارهکه بهو گهورهییه ترسناکهی، بهو ههمو  
تیشکهی که لینی ههلهستا، بؤ من غهريپ و شه رانگیز دهاته بهرچاو.  
گهورهییه کهی ئاماڙهبوو بؤ برسيتىيەکى جانهوه رئاسا، وەك ئوهى لە ناكاو  
سەدان جىگا و شار و شارقچىکەی هەللوشى بىت، وەك ئوهى بىھويت  
بەردەوام بکشيت، نهوهستىت و جىگاي تر بخاتە سەر جەستە خۆى.  
من كە له سەر بەرزايىهه کانى يائىمامەوه روانىم، هەستمكرد شەپۇلىنىكى در و  
بېزەحصى تىشك لە شارهکەوه بەرهە دەۋام دىت. هەستمكرد بارانى چەند  
بۇزە خۇشبوۇتەوه تا ئىتمە لىنرەدا شەرانگىزىي ئەم شارە بىبىن، تىيگەين كە  
ئوهى بەرهە ناوى دەرۋىن، دەتوانىت لە خويدا بمانخنكىنەت و نەتوانىن  
ئاسان جاريىكى تر بىتىنە دەرەوه. ئاڭ مورادىش ھەمان ھەستى ھەبوو،  
سەيرى ئەن ئۇقىانۇسە رۇناكەی بەردەممانى كرد و گۇوتى «پىندهچىت بە  
ئاسان بىتىنە دەرئى». منىش وام ھەستىرى، وەك ئوهى كەوتە ئەم بەرەوه  
مەبەست، بە فريو، وەك تەلە و فاقەيەکى رەش، دەرگاڭانى خۆى بۇ ئىتمە  
كىرىپىتەوه. تاکە كەسىك كە راي جىياوازى بۇو، زەهاو بۇو، كە بە ھۆزى  
ئەزمۇونى خۆيەوه، وەك پىشىلەيەکى سەر رىگاوبان، دەيتوانى لە شوينە  
داخراوهەكان دەرچىت و بچىتەوه ناويان، ئەن گۇوتى «وەك ھەر شارىيکى  
تر دەرگاى خۆى ھېيە».

مەممەدھەسار بە جۈرىك گهورەيە، پاراستنى ھەمۇو دەروازە و  
دەلاقەكانى كارى نەكىدەيە، كە دەگەيىتە بەرزايىهه کانى يائىمام دەتوانىت  
لەپۇنوه بە ئاسانى لە ژىر بالى شەودا و لە ھەندىك لارىنى تايىتەوه  
بگەيىتە ناو شار. من و دوو ھاۋپىكەم لە شەۋىيەكى ئارامدا، دواى چەندىن  
بۇزە پۇيىشتىن و بارانى بەردەوام، پىمان خستە يەكەمین كوجەكانى  
مەممەدھەسارەوه، سەيربۇو، شارهکە لە بانەوهرا، چەندە رۇناك بۇو، لە  
ناوهەرە ھىند تارىك بۇو، وەك ئوهبۇو تىشكى چرا بىشومارەكانى بالا

هه مووی خهیالات بووبیت، یان ههر روناکیه و مولکی تایبہتی که سیک  
یان شوینیک بیت که هرگیز تیشکی نادات به ناو کوچه و جینگاکانی دی.  
کولانه کانی مهندس سار تاریک بوون، ئه و سه رنجی کتوپری ئه و شه وه  
سےیرهی زیانم نه بwoo، بلهکو له دوو سالی دواتریشدا که له شاره دا زیام،  
به رده وام کوچه کانم تاریک ده بینی، وەک ئه وهی تیشک به ئاسانی نه توانت  
شه وی ئه م زه مینه روناکبکاته وه، نه توانت قهوارهی زولمه تیک بشکینیت  
که به نهینی وەک هالاو له زه وییه وه هله دستا. له گەل گەشتمناندا به  
یەکەم شەقامی گەوره، یەکەم ئاسەواره کانی شەرم بینی، گەرجى ئېمە  
زور دوور له كەنارە کانی شاردا بwooین، بەلام چەندىن لافیتەی جەنگم  
بینی، دروشمى گەوره، وينهی سەرانىك که نه مەدەناسىن. شەو رووی له  
درەنگى بwoo، به قسەی زەھاوا نەدەبwoo بکەوینه نیوه شەو. تا کات درەنگى  
بايە، پېپواران و گەپیدەكان و غەریبان پتر دەبwoo نەجەنگى  
نه بwoo و ردېبینه وه، كاتمان نەبwoo له تاریكىدا سےیرى ئه م سەر زه مینه  
جيماوازه بکەین، له بالەخانه و تەلارى شار بنوارپىن. تاکە شتىك مەراقمان  
بwoo، ئە وەبwoo جيماوازى خۆمان دەرنەخەین و سەرنجى كەس پانەكىشىن.  
سى كەسى شەكت و بىپېست و چىكىن بwooین، دەبwoo به زووترين كات  
بگەینه ئە و ناونىشانە كە بەس خودا خۆى دەيزانى له ناو دەرياي  
ئه م شاره دا كەوتتە سەرچ شەقامىك يان ناوچ كوچە يەك. دەمانزانى  
شىوه و پوخسار و زمانمان جىڭاگى كومانه، بەلام چ چارىكمان هەبwoo.  
دواي چاوه روانىيەكى كەمېك درېز تاكسييەكمان چىنگ كەوت و زەھاوا  
بە و زمانەي كە دەيزانى ناونىشانى چاپخانە كەي پروفيسور شابەندەرى  
دا به شۇفېرەكە. ئال موراد هەندىك پارەي مەندەساري پى بwoo، كە  
نەماندەزانى چەندە و نەماندەزانى چى دەكەت، بەلام زەھاوا دەيگۈوت چەند  
پۇزىك كومەكماندەكەت و چەند نانىكى پى دەخورىت. خاوهن تاكسييە كە  
شوينە كەي به دوور دەزانى، بەلام وەك هەموو شۇفېرە سەرسەختە كان كە

سوروzn له کوتایی شهودا پارهیه کیان دهستبکه ویت، ملی رینگای گرته بهر. پیاویکی بیدهندگ بwoo، ههندیک پرسیاری که می له زههاوکرد که به ئارامى وەلامی دایه وە زههاو لە سالانی قاچاغبەریدا هیننده له گەل قاچاغچییه کانی مەممە دەحەساردا سەروکاری بوبوبوو، دەپتوانی ئەو وشانەی دەیانزانیت بە دروستی و لە شویتى خوياندا بەکاريانھېتىت. بە پىچەوانەی منهوه کە لەسەر پووی كتىب زمانەكان فېرىبوبۇوم و ئەگەرى بەکارھېتىنى ھەلم بق پىستەكان گەورەبwoo. دواي سەفرىتكى درېئىز كە نزىكى سەعاتىكى خەياند گەيشتىنە شەقامى حەبىبۇلاي داغستانى. شەقامەكە لەمسەر بق ئەوسەر داخراپوو، دەرابەكان زورىيان قەلىانلى درابوو، بەلام پىتەچوو ئەم جىڭايە بە پۇز مەيدانى جموجولىتكى گەورە بىت. چاپخانەي ئىعتيماد لەسەری فولكەيەكى گەورەدا بwoo، مەيدانىكى بەريىن و كراوه بەرامبەرى بwoo، پىياندەگۈوت «دەرۋازەي فيردىوس». چاپخانەكە بالاخانىيەكى سىقات بwoo، تاكە جىڭايەك بwoo لە سەرى مەيدانەكەدا دەرگائى كرابۇوه، من و ئال موراد پىكە وە چۈونىن ئۆورى و زههاوامان لە بەردىرگاكە دانا. گەر تووشى كىشە و راکىرنىك بھاتباين، زههاو دوا ھيامان بwoo جارىكى تر لەم شارە دەرمانبىكەت، ئىمە بېيارمان دابوو گەر ژيانمان لە مەممە دەحەسار بکەويتە مەترسىيە وە، هەندىك كەلپەل و نەخشەيەك بکەرىن و هەندىك كەس بۇوبىكەينەوە و دىسان بەرەو شارىك و جىڭايەكى دىكە بکەويتە رىنگا. گەر زههاوامان لە دەستبىدايە، ھەموو ھيوايە كىشمان لە دەستىددا، ئەو ھەر شارەزا و گورگى راستەقىنەي رىنگاوابان نبwoo، بەلكو لە ھەر دووكمان وریاتر و بە گورتىريش بwoo.

دەمى دەرگائى چاپخانەكە ئۆفىسىتكى گەورە بwoo، دەرگايەك لە ئۆفىسىتكە وە دەچۈوه سەر ھۆلىكى گەورە كە تىيىدا ئامىرە گەورە كانى چاپ وەك شىت دەنكىيان دەھات و چاپياندەكرد. مىزىتكى دارگۇيىزى زور كۇن و پتەو لە ناواھەپاستى ئۆفىسىتكەدا بwoo، تاقمىتكە قەنەفەي سەوزى تىر،

دولاپیکی پر کتیب، چهندین تپله ک که هر همه موبایان چهندها جزئی  
پروژنامه یان له سهربوو، شوشی سه ریزه گوره که خاوین و پاک  
ده برسکایوه، و هک بهر له هانتی ئیمه دهستیک شته کانی ریکخستیت،  
ته نیا پیاله یه ک چای نیوه خواراوه له سهربوو، له گمل کلوبیک شه کردا،  
سوپایکی نه و تیش له سوچینکدا ده سووتا. دواي نزیکی سئی مانگ یه کم  
جارم بwoo پی بخمه شوینیکه و له ژور بچیت، هه واي گه رم و ئارامى  
ئوفیسکه هینده به له شم دؤست بwoo، گیانم و ها غهربی شوینیکی  
وهه ای کردبوو، ده موبیست بی هیچ مؤله تیک خوم بدەم به سه رقنه فه کاندا  
و دانیشم. بونیکی تاییه تی له ئوفیسکه که دا بwoo، که بزو من جادویی و هه زین  
بwoo، بونی عهتر نه بwoo، بونی ده رمانی خاوینکردن و هش نه بwoo، به لکو بونی  
شتیک بwoo که بیرمده کرد، بونی تازه کتیب، بونی لاپه رهی نوی که تازه  
له ژیئر میلی چاپ دیتە ده ری، بونی حه رف که تازه و هک بیچووی بولبول  
له دایکبوون و خویان بزو ژیان ئاماده ده کان. پینم سهیر بwoo که بونی تیزی  
چاپخانه که، بونی ئامیره کان، بونی مه ره که بی چاپ، بونی کاغهن، لەم  
ماندوویتى و ترسەدا و ها ئارامدە ده کان. بزو ساتیک هەستم نه کرد لە  
مەمە دەھسارم، به لکو هەستمکرد له سه رزه مینیکی جاویدام، له جینگایە کدام  
کە له سه ره تای ژیانمه و بزو گه راوم، شوینیک کە بیئە وەی بە خوم بزانم  
ژیانم بەر ده اوام بزوی تیکردو. بزو چرکە یه کى کورت ئە ژنۇ کانم شل بون،  
دە بwoo له سه رزه وییە کە دانیشم، نە مە زانی چى بکەم، هەستیکی بیمانام  
هە بwoo کە لە کاتە وەی لە دېلاوار دەرچووم، بە نیازى ئىرە هاتووم و  
بە ره و ئەم جینگایە بە ریگاوه ببۈرم ... من و ئال موراد هەر دووكمان سە بىرى  
شته کانمان دە کرد، بونی شوینە کە مان دە کرد، هەر دووكمان چلکن و بیش  
هاتووبو وین، گەرچى بەر لە هاتە ناو شار، له سه رکانییە ک خۆمان  
خاوین کرد ببو ووه، بەلام هەر کە سینکی زیرە ک سە بىر يكى دە بىنى لە  
پىگای دووره وە هاتووبو و شە كەتىن. لەو کاتە دا پیاوینکی زور زلى سەر

پرووتاوه که جووتنیک گوپی خیپش و شوپری ههبوو، به لەفهیەکەوە ھاتە ژۇورى. كە ئىمەی بىنى لە بىرى ئەوهى بەھەپەسىت قاقا پىنگەنى و گووتى «ئەوه ئىۋە كىن؟ براڭام... فەرمۇون... فەرمۇون. چىتان دەۋىت؟». من بەو زمانەي لەسەر ropyى كىتىب فيرى بۇوبۇوم سلاۋەمكىد و بە دەنگىكى لەرزوڭ گووتىم «ئىمە ھاۋپىي دكتور شابەندەرلەن، ئەمانەتىكى تايىھەتىمان بۇ جەنابى پروفېسۈر ھيتناوه، لەگەل نامەيەكى خسوسى، دەمانەوەيت دەم و دەست چاومان بە جەنابىان بىكەويىت». دىاربۇو شىۋە و قەيافەتىمان بە ھىچ يەك لە ھاۋپىكانى پروفېسۈرلى نەدەكىرد. كابرا فەرمۇو لىتكەردىن، دانىشىن و بەسەرسامىيەو سەيرىكىرىن و گووتى «ئەها ... ئەها ... ئىۋە ھاۋپىي دكتور شابەندەرن، ھاۋپىي تايىھەتىن. دەتانەوەيت بە شەخسى خۆى بىبىن، ئەها... دەتانەوەيت دەم و دەست خۆى بىبىن». نەمزانى كابرا گالتى بە قسە كانمان دېت يان بە راستى دەيەوەيت تىپگات. من سەرم لەقاند و گووتىم «بەلى، وايە، دەمانەوەيت خۆى بىبىن، دەمودەست، شتىكى زۇر گىنگمان بۇ ھيتناوه». پياوهكە لەفەكەي دانا و دەستى بىردى بۇ تەلەفۇنېكى سەوز كە لەسەر مىزەكە دانزاپۇو و ژمارەيەكى لىدا و وەك يەكىنكى دوودىل بىت لە وەرگىتنى ژمارەكە بە چاۋىنېكى كەمىك حەپەساوەوە كەوتە چاۋەپوانكىرىن. گويم لە دەنگى كەسىك بۇو لەسەر، پياوهكە بە رىزەوە سلاۋەيکرد و بە خىرايى ھەندىك قسەيکرد كە من لە زۇرى تىنەگەيشىتم، دواجار گووتى «بەلى ئەمانەتىيان پىتىيە، يەكىن ئەمانەتىكى داونەتى بىھېتىن بۇ جەنابت». پاش ھەندىك قسە، پياوه قەلەوە سەر ropyىتاوهكە سەيرى منى كرد و پرسى «كى ئىۋە ئاردوھ؟». من گووتىم «پروفېسۈر بەھنام بريكان، پروفېسۈرلى مىژۇو و ئاسەوارە دىرىينەكان. ئىمە نامەيەكى تايىھەتىشمان لە جەنابى پروفېسۈرلە بۇ ئەوان پىتىيە، پىتى بلى ھورهکانى دانىال، ئىتىر جەنابىان دەزانىتتىكىتىن». كابرا ناوهكەي پروفېسۈر بەھنامى بۇ ئەوى سەر خەت دووبارەكىرددەوە و شەفرەي ھورهکانى دانىالى پىنگووت، كە قسەيىدەكىرد

جار جار به گومانیکیشهوه سهیری ئىتمەی دەكىرد و بە چاوبىكى سەير و سەرسامەوه لىتى دەپوانىن. دوايى تەلەفونەكەى دانا و گووتى «خۇرى بۇو، جەنابى دكتور بۇو، شەخسى خۇرى بۇو». وەك ئەوهى بىھۋىت ئىتمە بخاتە گومانەوه دووجار سەيرىكىردىن و گووتى «زۇر شەكەت دىارن، وانىيە، زۇر شەكەت دىارن... لە كويىوه هاتۇون؟» بە زمانىتىدا دىارە خەلکى ئىرە نىن». من گووتىم «ئەگەر جەنابتان كەرەم بەرمۇون و پىنگا بە ئىتمە بەدن، شەخسى دكتور خۇرى بىيىن، ئەوسالەكەل جەنابىان ھەمۇ شىتىك باسدهكەين». سەرىيکى راوهشاند و گووتى «تەبىيعى، تەبىيعى. دكتور لە سەرەوه چاوهروانتانە، كەر لەكەلمىدا بىن، من تا لاي ئەو دەتابىم. لە خۇشبەختى ھەمۇ ماندا ئەوه سالىتكە دكتور مالەكەشى ھىتاۋەتە ئىرە، ئەوه كارىنلىكى باش بۇو. تەبىيعى دەتابىم بۇلای جەنابى دكتور، تەبىيعى، خودى دكتور لە قاتى سەرەوه يە». من و ئال موراد دواي كابرا كەوتىن، ئال موراد پەنكى سېى بۇوبۇو، ھەردووكمان بە راستى دەتساسىن، ئەم ساتانە گۈنگۈرين ساتى ژيانمان بۇو، بە زەهاومان گووتىبۇو ھەر بىنىت ماشىنى پۆلیس لىرە نزىكىدە بىتەوه، دووربىكەوه و ھەولبىدە نەگىرىت.

بىئەوهى پىنويست بىت بە ناو ھۆلى چاپخانە كەورەكەدا بېرىيىن، بە راپەويىكى بارىكدا رۇيىشتىن، بە پەكەيەكى تەنگەبەردا دوو قات سەركەوتىن، نەمانزانى قاتى دووھم چى تىدایە، بەلام لە قاتى سىيەمدا پەكەكان لە پىش دەرگاكەكى دارىنى قەشەنگدا تەوابۇون. پىياوه قەلەوهە لە زەنگى دەرگاكەى دا و بە جۈرىيکى سەير ھەمۇ ھۆشى كۆكىردهوھ بىانىت دەتوانېت خشپەيەك يان جولەيەك بىسېتىت، گوى شلكرىنى وەك گوى شلكرىنى كەسىيکى ترساوا بۇو، كەسىك خۇرى ئامادەبکات تا لەكەل يەكم جولەي پىشت دەرگاكەدا ھەلبىت. من لە پىش دەرگاكەدا وەستابۇوم و تەنبا سەيرى پوخسارى ئەوم دەكىرد. بىئەوهى ھىچ دەنگىك بىت، لە ناكاو دەرگاكە كرايەوه. پىياوه كەكتۈپر دەموجاوى گۇرا و خەندەيەكى

مندانه که وته سه رسیمای و به دهنگیک شتیک له پیایی تیدا بwoo گووتی «ههی جهناپی دکتور، خوتانن؟ خوتانن؟ . عه جایه ب ئهی مه سعود له مال نییه، يان ئهو ته پؤیه له ئیستاوه خه و تووه». دکتور ده رگاکهی به ته واوی کرده و من و ئال مورادیش بینیمان، پیاویکی که میک ورگن و سه رخ بwoo، پیش و سمیلیکی چېرى هیشتبووه، جوو تیک برؤی زور گهورهی هه بwoo، چاوانی پهش و گهوره بون، پیشی ماش و برنجی بwoo، به لام قژ و برؤی ودها قهترانی که هیچ پیکه وه نه ده گونجان، ئهو دوو ره نگه ناکۆکییه کی جوان و سه رنجر اکیشی به خشیبوو به رو خساری. ده ستیک بیجامهی سبی له به رداد بwoo، چاولیکه يېکی به ده ست و بwoo و به سه رسامییه وه سه بیری من و ئال مورادی کرد و بیئه وهی وه لامی کابرا بداته وه، گووتی «به هنام بريکان؟ به هنام بريکان؟ ئه و ئیوه ناردوه بوا لای من ... ئهو؟». ده نگی پربوو له پرسیار و سه رسامی. من تقیکم قووت دا و گووتم «به لى، پرو فیسیور به هنام، میژوو... نوس». به پهنجه ئاماژهی بوا کر دین و گووتی «خیرا و هرنه ژووری، و هرنه ژووری». رو ویکرده پیاوه قله وه که و گووتی «به لى خه و تووه... به لى. تا به یانی پلاکاته کان ده بیت ئاماده بیت... تا به یانی، ئه مشه و فتوانی باوه حیز سی جار تله فونیکردوه. گهر تا به یانی کارتان کردوه، ده بیت ئاماده بیکهنهن». قله وه که پیکه نی و گووتی «ئه چون، ئه چون، ته بیعی. ئیوه ئارام بخهون و کارتان به هیچه وه نه بیت، پیش سه عات هه شت هه مورو شت ئاماده بیه ... هه مورو ئامیره کان ئیشده کهن، مه کینه گهوره که شمان دا گیرساندوه». ئیمه چووینه ژووری، کابرا ده رگاکهی توند داخست و به زمانیکی دیلاواری ساف گووتی «به راست، به راست ئیوه له دیلاواره وه هاتوون؟ به راست پرو فیسیور به هنام بريکان ئیوه ناردوه؟». ئیمه له ناوه راستی ژووره که دا و هستاین، ماله کهی پرو فیسیور قاسم، به مالی پیاویکی زه نگین و پاره دار ده چوو. فرشه کانی له گرانترین جوری بهن بون، کورسییه کانی له قه شه نگترین

جۇرى تەختە، روناکى و چىچراكانى تەلائى و بە شىكۈ. من و ئال موراد دوو چىڭن بۇوين، دوو ماندۇو، دوو ترساو، دوو سەرسام، كە بەترىسىدە پېمان دەخستە سەر فەرشە گرانبەھا كان نەبا پىسىن. هەر دووكەن سەيرمان لەزىلىلارىيە سافەى پروفېسۋەرەتات. ئال موراد گووتى «بەلنى، بەلنى جەنابى پروفېسۋەر لە دىلىلارەوە ھاتووين، من ھەلگىرى نامەيەك و راسپاردىيەك بۇ ئىتىوھ». ئەو بەرامبەرمان وەستا و بەوردى سەيرىكى كىرىدىن و وەك ھەرەشەبکات، پەنجەى راواھشاند و گووتى «چەند بۇزىز بە بىنگاوهەن، كەوتۇونتە ناو گەرمەى جەنگ، ناخوشى زۇرتان بىنېيۇھ ... بۇ خسارتان دىارە. وەك لە شەپ راتانكىرىتتى». من بە دەنگىكى كىز گووتىم «بەلنى». گووتى «دوماكەون». جارىكى تر ئىمەى بە ناو سالۇنىكى جواندا بىردى بۇ ژۇرېنگى پازاوه و فەرمۇوى لىكىرىدىن دانىشىن. ئال موراد بە پەلە نامەكەى پروفېسۋەر بەھنامى دەھىتىنا و دايىھ دەستى و گووتى «ئەم ئەمانەتەشى لەگەلدايە، ئەم ئەمانەتە». ئال مورادىش دەستى دەلەرزى، منىش دەستىم دەلەرزى. بۇ ئەوهى ئەمانەتە كە نەكەۋىت، ئال موراد قوتۇھ پىتچراوهەكەى بە ھەردوو دەست گىرت و خستىيە بەردەستى پروفېسۋەر. ھەستمكەن پروفېسۋەر لە دۆخىتكى و روژان و نائاسالىي دايىھ، بە پەلە نامەكەى كىردىوھ، سەرى لەقاند و گووتى «دەستوختە جوانەكەى خۇيەتى، بەھنام ... بەھنام برىيكان». نامەكە دوو لاپەرەي درىزبۇو، بە خەتىكى ورد نوسراپۇو. پروفېسۋەر بىئەوهى ھەتا يەكجارىش سەر بەرزبکاتەوە، دووجار نامەكەى لە سەرەتاوه تا كۆتايى خويندەوە، بە دەستىيەنلىكى ترساوهە دەستى بىردى بۇ قوتۇى كىتىيەكە و لە سەرەخز كەرىيەوە، من كىتىيى دانىالىم ناسىيەوە. ھەمان ئەو كىتىيە بۇو كە جارىك لە جاران گىرتىبۇوم بە دەستمەوە. ھەستمكەن پروفېسۋەريش دەستى دەلەرزىت، ھەمۇو گىيانى خرفشان و سەرسامى بۇو، لەبەر خۇيەوە دووجار گووتى «لەم شەوهدا ... لەم شەوهدا و ئەم ھەمۇو شتە سەير و عەجايىبە ... ئاھ لە دەست شەو». پۇويىكىرده ئىمە و گووتى

«کتیبه‌که ههیبه‌تی ههیه، دوا نوسخه‌یه له دونیادا، هیچ نوسخه‌یه کی تر لهم کتیبه بعونی نییه، گهر بفهوتیت به لگه‌یه کی میژوویی له سه‌ر دونیای دیزین دده‌هوتیت. کونترین کتیبیکه پیشبینی شه‌بری دینه‌کان، مه‌زه‌به‌کان، نته‌وه‌کانی ئەم سه‌ر زه‌مینه‌ی کردوه». سه‌یربوو به لامه‌وه پروفیسیور به‌هنا م به نرخترین پارچه‌ی ناو موزه‌خانه‌که‌ی خوى ناردوه بق ئەم پیاووه. به‌لام له دوخنیکدا نه بعوم پرسیاری و‌ها بکەم و بچمه ناو وردەکاری لهو جوره‌وه. پروفیسیور که‌مینک بونی کتیبه‌که‌ی کرد و وەک توحفه‌یه کی به نرخ که‌مینک نای به سنگیه‌وه و گووتی «دوای چەندین سال، دوای چەندین سال دەگەرتیت‌وه». ئىنجا سه‌یریکردن و گووتی «کامتان مورادن، کامتان؟ ... پروفیسیور راي‌سپاردوه من کۆمەکی موراد بکەم». ئال موراد گووتی «ئىمە سى كەسىن، هەر سىكمان پيوىستمان بە يارمەتىيە، هەر سىكمان ژيانمان لە مەترسیدايە، هەم له دىلاوار ھەلھاتووين و هەم له مەمەدەحه‌سارىش بى پشت و پەناین و گەر بگىرىتىن نازانىن چىمان بەسەر دىت. بەلى من كە له دىلاوار ھاتمە دەرهوھ لەگەل قاچاغبەرىنکدا بعوم، به‌لام له رىگا كەوتىنە ناو پەلامارى سەربازەکانى مەممەدەسار و ھاۋرىيکەم كۈزرا. ھاۋرىيم رېتۇوارى زەريماوارى و ھاۋرىيکەی، هەم من و هەم کتیبه‌کەيان پزگاركىد، گەر ئەوان نەبۇنانىيە من و کتیبه‌کە نەدەگەيشتىنە ئىرە. ئەوهى لىرەدا سەيرە ئەوهىيە كە كاكى زەريماوارى خوى دۇستىكى شەخسى پروفیسیور بەهنا، خوى شەرەفى ئەوهى پېتىراوه روو بە روو لەگەلى دابنىشىت و قسە وباسىش بىڭۈن‌وه».

پروفیسیور شابەندەر سەيرىنکى منى کرد و گووتى «ئەی ھاۋرىيکەتان كوا، ئەو له كويىيە؟». من بە شەرمىنکەوه گووتىم «لە خواره‌وه چاوه‌رىماندەكەات. ترسىمان بۇو ھەر سىكمان بىتىنە سەرەوه». پروفیسیور گووتى «يەكىكتان زەممەت بىكىشىت و بچىتە خوارى، با ئەويش بىتىنە سەرەي. من مەبەستم ئەوه نەبۇو بلەم كە تەنبا كۆمەکى كەسىن دەكەم كە ناوى له نامە‌کەي

پرۆفیسۆردا هاتبیت. بۆ ئیمە ئەو شتیکی نوی نییه، لە سالانی راپوردوودا پرۆفیسۆر بەهنا مژیانی چەندەها کەسى پاراستووە كە لە مەممەدھەسارەوە هەلھاتوون، ماوەیەك مالى ئەو شوینى حەشاردان و خۇشارىنەوەي ئەو كەسانە بۇوە كە لە دەستت فەرمانزەوايانى مەممەد حەسارەلەدەهاتن، من لىرىھەوە ئەوانم دەنارد بۆ لای پرۆفیسۆر و ئەو لەوى دەيشارىنەوە و ژیانى نویى بۇ دايىنەكىرن. من و پرۆفیسۆر ھاۋىيى مەدىلىيئن».

سەيرم لىھات دوو پىاو لە دوو شارى وەھا دوژمندا بەمجۇرە دوست بن. ئەو شەوه زەھاۋىشمان ھېتىا يە سەرى و دكتور بىئەوەي داۋى ھىچ چىرۇك و ھىچ بۇونكرىنەوەيەك بکات، بىئەوەي لە ناۋى تەواوەتىشمان بېرسىت، دواى ئەوەي يەكىك لە كريناكارەكانى چاپخانەكەي راسپارىد، ھەرچىيەك بۆ خواردن لەم كاتەدا دەستىدەكەويت بىخاتە بەردەممان، لە قاتى دوو، لە ژۇورىكى گەورەدا لەسەر سى تەختە خەوى پاك، شوينىكى نوستىنى تايىھتى پىنەخشىن كە لە دوو سالى داھاتوودا دەھىت بە شوينى مانەوە و خەوى ھەمىشەيى من و زەھاۋ. شەو دكتور شابەندەر پىنى گۇوتىن كە بەيانى بە ھىچ جۈرىك لەو ژۇورە نەيەينە دەرەوە، دەركاى ئەپارتىمانەكە دابخەين و دەركا لە كەس نەكەينەوە.

بەيانى من بەر لە ھەمووان ھەستام، شەوېكى بىنھوشانە و بىنخەون و مردوۋئاسام بىردىبووه سەر. توانانى بىركرىنەوەم لە ھىچ شتىك نەبۇو، لە پەنجەرەكەوە روانىمە شەقامى حەبىبۇلا داغستانى و مەيدانى دەرۋازە فىردىوس، شەقام و مەيدانىكى زۇر جەنجال و پەرتەتەنچىز بۇون، پىنەچۇو شارى مەممەدھەسار لەم مەيدانەدا، توندتر لە ھەر جىڭايەكى تر بەھەزىت و ھەناسە بىدات، ھەمو شتىك لەويىدا دەجوللا. لە ناوهراستى مەيدانەكەدا سەكۆيەكم بىنى، وەك بۆ شوينى ئاھەنگ و كۆبۈونەوە تەرخان كرابىيت. پەنجەرەي ژۇورەكەي ئىمە ھەم بەسەر مەيدانەكەدا دەپروانىت و ھەم

به سه ر به شینکی شهقامه که شدا، تا پهنجه ره کان داخراون ژووره که کپ و خاموشه، به لام هیندهی پهنجه ره یه کت کرده و لیشاوی دهنگ و هوروژمی هاوار و زیقهی فروشیاران و وردهی ماشین به شیوه یه کی بیزه حم خویان دهکنه به ژووردا... دهنگه کان به جورینکن ده بیت خیرا پهنجه ره که دابخه بیت. من ئه و بیانیه بو یه که مجار بونی راسته قینه مه مده سار چوو به سه رمدا، شاره کان به شه و بونیان نییه، ئه وهم له دیلاواریش تاقیکرد ژوتوه، هر وخت تاریکی دهکه ویت، هیدی هیدی بونی شهقام و کوچه کان پاشه کشیده کن و بی بونیه کی سارده له هه موو شوینیک ده نیشیت، به لام پوژ له کله هله اتندیدا هم مرؤف، هم بون، هم هالاوه تاییه تییه کانی شار له خه و هله لده ستینیت. مه مده حه سار دووه مین شاری ژیانی منه پیتی تیبخه، بونیکی سهیری هه یه، که پله به پله و جار به جار ده گوریت، هندی جار و هک تیکه له یه کی عه جایه به له بونی سیر و خلوز و سملی ژنان، هندی جاریش ئاویتیه که له بقی ترشیات و زیره و ئه دکولونی هر زان، هر جاریک که با دیت و ئه و بونانه دینیت، مرؤف له ناو هه سته جیاوازه کاندا نوقم ده بیت، دواتر دوو بقی تر ده چنه سه ر لیستی بونه سهیره کانی من، ئه و بونانه که تا ماوم و هک بقی مه مده حه سار دینه وه کپووم و له هر جیگایه ک بم به ئاگام ده هیننه وه ... بونی خوین و بونی سووتان... دوو بون هندیک پوژ له مهیدانی فیرده و سه وه تا ئه و سه ری شار و هک ته مینکی ته نک له هه موو جیگا کان ده نیشیت. پوژی یه که مم ته نیا یه متوانی له پشت پهنجه ره که وه سه ر سامانه له و شهقام و مهیدانه بنوارم، هر یه ک له زه هاو و ئال موراد تا دره نگ خه وتن، ده یانویست به خه وی دریز، شه که تی ئه و چهند پوژه له له شی خویان ده ربکه ن. نزیکی نیوهرق کلیلیک به هیمنی ده رگای ئاپارتمانه کهی کرده وه و جه نابی پروفیسیور به خوی و دوو زه رفی گه ورهی خزر اک و نانه وه هاته ژووری. پروفیسیور قژی له شه و پهشت و پیشی سپیتر دیار ببوو، که مینک رو خوشتر ببوو،

شەو ھەزان و سەرسامىيەك لە چاوىدا بۇو كە ئىستا نەمابىوو، ئاسايى و خۇشرپۇ دەيتۋاندا. كۆمەلېنگ زانىيارى دايىنى لە سەر مانەوە و ھاتوچۇ و خۇپاراستمان، بەلام گووتى «بەر لە وەي ھىچ بىريارىكى گىنگ دەربارەي چارەنۇستان بىدەين، دەبىت زور بىرېكەينەوە، مەسەلەي گەرانەوەتان بۇ دىلاوار مەحالە، جەنگ لە دويىتىو بە درىزىابى دوو سەد كىلۆمەترى سنۇور گىرى سەندوھ، گەرانەوە و ھاتوچۇ بە سنۇورەكاندا بۇتە مەحال، سەدان ھەزار جەنگاواھر لە ھەر دوو لا لە شەردا». دەبۇو ئىمە و پروفېسۈر يەك يەك دابىنىشىن و قىسەبکەين، پروفېسۈر دەيپىست باشتىرين رېگاىيەك بىدقۇزىتەوە بۇ ئەوھى يارمەتىمان بىدات. يەكم كەسىك كە قىسەي لە كەل كىرد من بۇوم، لە تەك خۇيدا چوومە ژۇورىكى جوانى ئاپارتىمانەكەي خۆى، دىياربۇو پروفېسۈر بە تەنبا دەزىيا. تەنبا كورىكى بەر دەست لە مالەكەدا بۇو كە كارى پاكىرىنەوە و پىخخىستى ئەنجامدەدا. پروفېسۈر ھەندىك پرسىيارى لە من كىرد و منىش شىتىكى كەمم لە ڈيانى خۇم بۇ گىزىايدە. پروفېسۈر شىتىكى دەربارەي ئەوھ بىستىبو كە فەرمانىرەوايان لە دىلاوار خەلک بە تۆمەتى شىتى دەخەنە قەرەنتىنەكان و دوايى وەك ھىزى كار دەيانبەنە سەر سنۇور تا ئىشيان پىتىكەن. گووتى «بەلى رۇزنامە كان لىرە بەردىوام قىسە لە دوژمن دەكەن، ھەوال زور بلاودەكەنەوە، بەلام چەندى راستە و چەندى درۇ مەرفۇ ھىچ كات ناتوانىت تىپىگات». من گووتىم «بەلى جەنابى پروفېسۈر، لە چوار مانگى رابوردوودا يەكەمین شىتىخانە لە دىلاوار دروستىكرا، بەلام ھىچ كات پىتەرىكى روونمان بۇ جىاڭىرىنەوەي شىتى و عاقلى نەبۇوه، ھىچ كات، زوربەي نەخۇشەكانمان كەسانى ئاسايى بۇون كە ھەندىك كىشەيان ھەبۇوه، بەلام ھىچ كات ناكرىت وەك شىت وەسفىيانبەكەين، ئىمە لە دىلاوار ھىشتا وەها زىرەك و شارەزا نىن، بتوانىن شىت و كەسانى ئاسايى لە يەك جىابەكەينەوە». دكتور گووتى «من مامۇستاي مىژۇوبۇوم، بوارى تايىبەتمەندىم مىژۇوى

شارهکانی خورههلات بورو، دیلاوار همیشه جینکای بایهخی من بورو.  
 من تا حهفده سالان له دیلاوار بورو، ئهو کات دهسەلات له مەمدەحهسار  
 سەلەنەتى بورو، سولتانى مەمدەحهسار خۆى به سولتانى دیلاوارىش  
 دەزانى، باوکم پزىشکى سوپايى مەمدەحهسار بورو، من له دیلاوار  
 لەدایكبووم، دايكم دیلاوارى و باوکم مەمدەحهسارىيە. پروفيسور بەھنام  
 ھاورييى مەنالىم بورو، له تەمنى پازىدە سالىدا پىكەوه خولىايى دروستكردنى  
 زنجيرەيەك مۇزەخانەي گوره له دیلاوار و مەمدەحهسار و شارهکانى  
 تر كەوتە سەرمان. بېرۇكەئ مۇزەخانەي دیلاوار كە دواتر پروفيسور  
 ھەموو ژيانى خۆى بۇ تەرخانكىرد، بېرۇكەئ ھەر دووكمان بورو، بەلام  
 من تەمنم شازىدە سالان بورو كە شۇرىشكىزپانى دیلاوار توانىيان سوپايى  
 ئىمە دەربكەن، من و خىزانىم گەپايىنهوه بۇ مەمدەحهسار، بەلام بەھۇى  
 دايكم و خزمەكتىيەوه ھەميشه له پەيوەندىدما بوروين. من و پروفيسور دواى  
 ئوه يەكتىمان نەبىنىيەوه، بەلام چەندەها سالە، هەتا مانگىكىش تىنەپەريوھ  
 بىئەوهى ئاكىمان له يەك بىت. ھەر دووكمان مىژۇومان خويىند، ئوه  
 خولىايى ھەدووكمان بورو، له كاتى نوسىنى دكتوراکەمدا گەلىتك سوودم له  
 شارەزايى و لىزانىنى بەھنام وەركرت». پروفيسور بە پىچەوانەي مامەوه  
 كە قىسىدەكىردىيەك كات چاوىلەكەئ نەدەكىردى چاوى، بەرەۋام بە  
 دەستىيەوه بورو، كە چاوىلەكەشى بىكىدەيەتە چاوى قىسى نەدەكىردى، بەلكو  
 شتىكى دەخويىندهوه. من گۇوتىم «من ناتوانم، بلىم كە دۆستىكى تۈزىكى  
 پروفيسورم، بەلام چەند جاريڭ يەكىمان بىنىيەوه. له چوارچىيە ئوه  
 ئەركەدا كە ھەر مەرقۇقىك بەرپرسىيارى يەكىن بىرىتە ئەستۇرى خۆى، ھەر  
 مەرقۇقىك مەرقۇقىكى تر بىزكاربىقات، من دەبورو بەشدارىم، من پىشىتەر ھەلەيەكى  
 كوشىندهم كەردىبورو، پروفيسور دەيگۈوت، بۇئەوهى خۇم پاكبەمەوه دەبىت  
 مەرقۇقىك بىزكاربىكەم. من لەۋىدا زەهاوم ناسى، گەرجى تا ئىستا ئەو زىياتر  
 كومەكى بە من كەردوھ، بەلام ھەر ئەو بەرپرسىيارىتىيەم بەرامبەر پروفيسور

به ره و ئیره‌ی هینام». پروفیسور له چەکمەجەکەی به رده‌میدا ھەندىكى گەپا و نامەيەكى دەرهەتىن، گووتى «بەلى تۇ لەسەر ھەقى، ئەوه نامەيەكى پروفیسورە دەگەرىتەوە بۇ نزىكى دوو مانگ لەۋەوبەر، لۇيىدا ھەمۇ شىتىكى بۇ نوسىيۇم، دەربارەي كوشتارەكان، دەربارەي سەربىرىنەكانى ناو شار، دەربارەي سوووتانى مالە غەوارەكان... سەيرە له ھەمان كاتدا كە له دىلاوار سەربىرىن و ترس دەستى پېتىرىد لە مەممەدەساريش سوپا و ھېزە تايىبەتكانى ئىمام سوبحان دەستيان به ترساندن و كوشتن و توقاندىن كىرد. كەر پاستىڭ بىم ئەو شستانە لېرە پېشىرىش دەستيان پېتىرىد، زور پېشتر... من و دكتور بەھنام ھەميشە سەرمان لەۋە سورىماوه، دىلاوار و مەممەدەسار وەك ئاوينەي يەكىن، ھەر شتىك لەۋى پروودەدات بەجۇرىنىكى تر، بە شىيۆھەكى پىچەوانە لېرەش پروودەدات. دوو شارن تەواوكەرى يەكىن، كەر مەممەدەسار نەبووايە دىلاوار دروستىدەكىرد، كەر دىلاوارىش نەبووايە مەممەدەسار دروستىدەكىرد».

پروفیسور پېتىگۇوتىم كە له مەولا ھەر بە دكتور قاسىم ناوى بەھىنەم بەلايەوە گىرنگ بۇو من دەممەويت چى بىكم. بەشەرمەوە گووتىم «جەنابى دكتور قاسىم، من و زەھاون بە ئارەزۈسى خۆمان نە ھاتۇۋىنەتكە ئىرە، ھاتنى ئىيمە لە بەر ئەوهەيە ھېچ پىگايەك نەبۇو پېتىدا بگەرىنەوە، بە ناچار ئاراستەي مەممەدەسارمان گرتە بەر. كەر بىكىت ماؤھەيەك خۆمان حەشاربىدەين تا پىگاكان ئاسايى دەبنەوە، دوا ئەوه كۆمەكمانىكەن تا بېرىنەوە دىلاوار». دكتور پېتكەنى و گووتى «كىن چۈزانىت ئەم جەنگە چەند دەخایەنىت، چىتىر پەرىنەوە بە چىاكاندا بۇ دىلاوار ئاسان نىيە. دەبىت حسابى ئەوه بىكىن كە جەنگ درىيىز دەبىتەوە، دەبىت ئەوه بخەينە بەر نامەوە كە ئىتوھ ناتوانىن بگەرىنەوە بۇ دىلاوار. ئىستا پروفیسور لاي سەئى ئەسلان دىلە، سەئى ئەسلان پىاويىكى شەرانىيە، ئۇمىيەدوارم دكتورى ھاپرىمان سەلامەت بىت. من كەرچى ئىمامىكى زۇرم بە پارانەوە نىيە، بەلام دۇعاعى بۇ دەكەم، دلىنام

شتیک که زور دلی خودا رازیدهکات، دواعای ئوانهیه که ئیمانیان نییه. دواعای بیئیمانان گهر بەلگەش نهیت له سەر بۇونى خودا، بەلگەیه له سەر لاوازى ئىنسان. ئیوه لای من وەك ئەمانەتى پروفیسورد وان. بهنام پیاویکە بىزكاركردى مىرۇف بە تەنیا ئىشىيکى گىرنگ دەزانىت كە له سەر زەھى مایتىت. من ناتوانم پىت بلېم تو كەی دەتوانى بچىتەوە دىلاوار، جەنگ هيشتالە سەرەتادىيە ... جەنگىكە چەند سالە خۇيانى بق ئامادەدەكەن. بەلنى بەداخەوە مەمدەحەسارىيەكان لە پىشپەويىدان، ھېرىشى يەكەميان گورزىيکى كوشىندەبۇو لە دىلاوارىيەكان كە پىددەچىت كالفارمى و نارېتىكى كۆنیان ھەر وەك خۇى مایتىت».

نەگەرانەوە بق دىلاوار، لای من زور سەخت بۇو، لە ناكاوا بۇوبۇوم بە عاشقى ئەو شارە. غەربىيى وادەكتات مۇرۇف بىرى ناخۇشتىرين بۇن و وېرانەترين كۆچە و بەدىترين كەسى شارى خۇى بکات، منىش لەو ياسايە بەدەر نەبۇوم و ئەو هەستەي كە ئىتىر ناگەرىيەوە بق دىلاوار، ئازارى دەدام. ھەر لە ويىدا و لە بەردەم دكتوردا چاوانم پېپۇون لە ئاۋ و ھەلچۈونىتىكى عاتىفي بەرگەروى گىرم و دەستمكىد بە گۈيان. دكتور ھىمنىكىدەمەوە و گۇوتى «غەم مەحق، من لە رۇۋانى داھاتۇرۇدا، سىنى شۇناسنامەتان بق دەردهھىنم، خۇشبەختانە چەند سالىيەكە مەمدەحەسار پېپۇوه لە كريكارى بىيانى كە لە ئەلائىباد يان كەربولەوە دىن، زۇريان زمانى ئىتىرە بە باشى نازانى يان بە شكاوى قىسى پىددەكەن، زۇربەي خەنەكەكانى جەنگ، كارە لۇزىستىتىكىيەكان ئەو كريكارە ھەرزانە بىيانىان دەيىكەن، لە بەرئەوە خەلک بە بىيىن و دەنگ و رەنگىيان راھاتوون. لەم رۇۋانەدا دەولەت كارىيەت زۇرى بە چاپخانەكەي من ھەيە، دەتوانم لە رېنگاى پەيوەندىيەكەنەمەوە و بە ھۇى زۇربۇونى كارەكەنەمەوە كريكارى نۇى دابىمەززىتىم. لە سالانى راپوردوودا كىشەي زۇرم لەگەل دەسەلاتدارانى مەمدە حەساردا بۇوە. چاپخانەكەم تاکە چاپخانەي مەمدەحەسار بۇو كە كەتىيى زانستى و فەلسەفى و ئەدەبى

چاپده کرد، جاریک ناگریان لهم بالاخانه به بەردا و خەریک بۇو ھەمۆر شتىك بسووتىت. رۇزىك سەرۆكى ھەئەتى كولتۇر و پەروەردە بانگىرىدەم و گۇوتى كابرا تو چىت دەۋىت، بۇ سوار كای ھار بۇويت، بۇ زيان له خۇت دەدەيت، بۇ جۇره كىتىبىن چاپدەكەيت لەگەل سەلېقە و كولتۇرلى ئىمەدا ناگونجىت، لە مەمەدەھسار لە چاپخانە تو باشتىرى تىدا نىيە، خۇت ھەلېزىرە يان چاپخانەكەت بۇ بسووتىتىن يان كار و پلاکات و كتىب و بلاوکراوه كانى ئىمە چاپىكە، ھەم بۇ ئىمانت باشە و ھەم بۇ كىرفانت، بەلنى كابرا ئاوهەما بى پىنج و پەنا بۇو لەگەل. ھەر ئەو رۇزە چى كىتىبى زانسىتى و ئەدەبىم لاپۇو دامەوه بە خاوهەنە كانىيان و ناوى چاپخانەكەم لە چاپخانەى رۇشكەرىيەوه كرد بە چاپخانە ئىعىتماد و دەستمكىرد بە كاركىرىن لەگەل دەولەتدا. سالانى پىشۇوتىر، دەمەتكە دەولەتى سەلتەنەتى لەسەر كار بۇو، سى سال زىندانم چەشتىبوو، چىتىر بەرگەي دىلىم نەدەگرت. نا بابە ... نا، من قارەمان نىيم، پىاپىكى ئازا نىيم، كەسيكىم دەمەۋىت مالىكى خوشم ھەبىت و بىزىم، بەلام گەر كارىكى باشم لە دەست بىت و بىزانم گەردىم بۇ ژىر چەقۇ نابات، دەيىكم. نا ھىچ كات قارەمان نىيم، لىت تىك نەچىت، كەسى باش و قارەمان دوو شتى جىيان، قارەمان لە پىتىاوى ئەوانىتىدا دەمرىت، بەلام مرۇقى باش، مرۇقى وەك من تەننیا چاكەيەك دەكتات كە بىزانتىت پىنى ناسووتىت. من تا بىزانم ناسووتىم لەگەلتانم، لە پاشتاتانم، كۆمەكتاندەكەم، بەلام وامەزانى من قارەمانم، من پىاپىكىم چۈومەتە تەمەنۋە و دەمەۋىت زىانم لى تىك نەچىت ...».

قسەكانى پۇوفىسۇر كەمىك منيان ترساند، بەلام ئەزمۇونى ھەفتە و مانگ و سالىم لەگەل پۇوفىسۇردا ئەو ھەستەتى نەدا بە من كە ئەو كەسيكى خراپ يان ترسنۇك بىت.

دكتور ھەر بەو جۇرهى كرد كە خۇى گۇوتى، شوناسنامەت دوو

هاولاتی خله کی ئلائابادی بۇ دەرھىتىاين كە دەمنى سالە بەھۆى شەپى  
ناوخۇى ھەريمەكەيانەوە رۇو لە مەممەدھەسار دەكەن.

قسەكانى ئال موراد لەگەل پروفېسۈر قاسىمدا جىابۇو لەگەل ئىمە. ئال  
موراد بىرياريدابۇو لە مەممەدھەسار نەمەننەتىئەوە و ملى رېگايەكى سەخت  
بگرىت و رۇو لە بەندەرە دوورەكانى سەر ئاوى باشۇر بىكەت، تا  
لەويۇھە ولېدات بەرە خۇرئاوا بېپەرىتىئەوە . دەيىيىست دووبارە بە قاچاغ  
پووبكاتە كوفىيان و لەويى ماوهىيەك ئىشېكەت و پارە كۆبکاتەوە و ئىنجا  
بەرەو «بەندەربا» يان «تەرابزۇي» بىروات و لەويۇھە بۇ ھەتاھەتايە خۇى  
ونېكەت. بىريارەكەي ئال موراد بۇ من مایەي دلتەنگى بۇو، ئەو كورە  
لۇوت زىپكاۋىيە، چاوكالە كە چەند رۇزىك لەوەوبەر فەرماندارى كوشتبۇو،  
لە ھەلگىرسانى ئاڭرى ئەم شەرەدا بەشداربۇو، ئەندامى تىپە بەدناؤھەكانى  
سەى ئەسلان بۇو، كەچى شتىكى وەها ترسناك و نائاسايى تىدا نەبۇو،  
جىايىكەتەوە لە كەسانى ھېمىن و باش كە من لە ژىانىدا ناسىيۇم. پياوکۈز  
و فريشته ھەندى جار تەنبا موویەكى بارىك لە يەكىان جىادەكتەوە، ئەو  
مووهش زۇرجار بە چاو ھەر نابىنېرىت. ئەوھى دەمزانى دەروات و نايىبىنەوە  
غەمگىنى دەكىردىم. مانەوەي ئەو لە مەممەدھەسار ترسناك بۇو. چىرۇكى  
ھەلھاتنى ئەو لىرەش بابەتى قسە وباسى رۇزىنامە و تەلەفزيونەكان بۇو،  
ناوى ئەو سەربرىد و حىكايەتى رۇز بۇو. پروفېسۈر چەندەھا رۇزىنامە  
چاپى مەممەدھەسارى پىشاندابۇو كە بە شىوهى جىاواز ناوى ئەو و  
ژيانى ئەو و چارەنوسى ئەويان نۇسىبىووھە، خۇشېخت بۇو لەوەدا كە  
ۋېتىيەكى رۇشنى وەھاى نەبۇو، رۇخسارى بە روونى دەربخات. پۆلىسى  
نەيتى دىلاوار رايگەياندابۇو كە ئال موراد دواى جىيە جىيەرنى تاوانەكەي  
چووه بۇ مەممەدھەسار. پروفېسۈر دلىنابۇو، كە سىخۇر و ھەوالىزەكانى  
مەممەدھەسار گرتى ئال موراد بە دەستكەوتىكى مىژۇويى دەزانىن تا  
بىھىتنە سەر تەلەفزيونەكان و بلېن كە مىلمانى ناخۆكانى دىلاوار وەھا

خویناوی بووه، کوشتنی فهرماندار تهنيا بهشیکه له سافکرینی حیساب له نیوان کوده تاچییه کانی بنه ماله‌ی قهره قازانی و بنه ماله‌ی ماروفیدا. چیرۆکیک به پای ئهوان هیندەی تر ئاگرى دەکرد به دووبه ره کییه ناخوییه کانی دىلاواردا. پروفیسۆر توند و سەرسەختانه پىتى داگرت كە ئال موراد تا لىرە بىت نابىت بچىتە دەرى و ئەپارتمان و شوينى خەوهكە جىبىيلىت، به پىچەوانەی ئىمەوه كە دەبوو زوو دابەزىنە چاپخانە و وەك دوو كريكارى خەلکى ئەلاتاباد به ناوى «حەسەن تاج» و «ئەمين لاھور» وەوه كاربکەين. كە ئال موراد پىتى راگەياندم كە پروفیسۆر لە پۇزانى داھاتوودا كەسىكى بۇ دەدقىزىتەوه و رەوانەی كوفيانى دەكتات من دەستمكىد به گريان. ژوورەكمان دەفتەرىكى گەورە و ھەندىك قەلەمى تىدا بوو، به دەم فرمىسک و ھەنسكەوه، دەفتەرەكەم خستە بەر دەست و گووتى «براي باش، كە بىيارىداوه به جىمان بېھىلىت، ئەم ماوهىيە چيرۆكى ژيانى خوتى بۇ بىنوسەوه، كى دەلىت من پۇزىنەك لە پۇزان كەتىپەن لەسەر ئەم پۇزانە و ئەم گەشتە نانوسم. من گەمزەم ھەموو كارىكى خراپىم لە دەست دىت، هەتا كارى نوسىينى كەتىپەن كىش، كە دلىنام توانا و لياقەتىم نىيە». ئال موراد بە غەمگىننېوه دەفتەرەكەي لابرد و گووتى «براي زەريماوارى، من زور ئەھلى قەلەم و دەفتەر نىم، راستە لە چاو خەلکى تردا عەشقىكى زورم بۇ كەتىپ ھەيە، بەلام ھەرجى پەيوەندى بە ژيانمەوه ھەيە، دەتوانم تا دەرقىم ھەموو شتىكەت بە وردى بۇ بىگىزەوه و توش دوايى بە وجورە بىنوسەوه كە خوت دەتەۋىت».

ئىتر لە شەوهە ئال موراد دەستىكىد بە گىنرانەوهى چيرۆكە كانى خۇى.

## ٤٦

لەدواى كوشتنى فەرماندار بە سەعاتىك، مير سەليمى قەرقازانى و حاكم ياسىينى قەرقازانى و رەزمئارا ھەر سىكىيان لە گىرى جىلوەدار لە بەردهم مالى سەى ئەسلاندا دابەزىن. كورتەي ھەوالەكەيان ئەوەبۇو كە بەلى فەرماندار كۈزراوه و ھەر ئىستا دەبىت ھېزى باغەوانەكان لە گەل ئەو تىپە چەكدارەي قەرقازانىيە كان دروستيانكىدوه تەواوى دىلاوار بخەنە ژىر دەستى خۆيان و دەم و دەست مالى ھەندىك لە ماروفىيە كان گەمارق بىرىن و تەواوى دەسەلاتەكان بخرينى ژىر دەستى لېزىنەيەكى بە پەيوەبردىن و حوكىمەوە كە لم چوار كەسە پىكھاتىت. سەى ئەسلان دلىبابۇو قەرقازانىيە كان لە كىشەيەكى گەورەوە گلاندويانە، يەككىيان بۇ كوشتنى فەرماندار بەكارھيناوه كە ھەموو كەس دەزانىت قوتابى و مورىدى ئەو بۇوە. جە لەھەمى مل بۇ گەمەكەيان بىدات چارىكى ترى نەبۇو. تا ئىوارى دەبۇو دوو جار پىكەوە لە گەل حاكم ياسىندا لە تەلەفزيوندا دەرىكەون و ئىشىرىن بە ھەموو ياساكان ھەلپەسىزىن و خۆيان وەك فەرمانەھوای كاتى دىلاوار پاڭھېنن. ئەو تىپە نەننېيەي سەى ئەسلان بۇ جۈشدان و پەپاڭمنە دروستىكىربۇو، بىئەوە بگەرىنەوە بۇ خودى سەىيى، بۇنى ھەموو مەترسىيەكانيان كىرىبۇو، ھەر ئەو شەوە لە چەندەھا گەرەكدا بىپپىوانى گەورە و پەيامى پشتگىريان بۇ سەى ئەسلان نارد... سەى

ئەسلان لە وتارى يەكەمیدا پیاوىكۈزەكانى مەممەدەسەر و دۇزمىناسى ئەبەدى گەلى دىلاوارى بە كوشتنى فەرماندار تاوانباركرد، داواى لە خەلکى دىلاوار كرد تىكىرا چەك ھەلبىرىن و ناوى خۇيان لە سوپای باغەوانەكاندا بنوسن و تەيىار و ئامادە بۇ جەنگ لە دۇخى ئامادەباشىدابن. سەبىي وەك ھەميشە ھەموو پەشۆكان و دوودلىيەكى خۇى لە دۇزمىدا خالىدەكردەوە. نەجمە ئايىشە گول و تىپە نەھىتىنەكانى، شەوانە سەدان و ھەزاران كەسيان دەھىتىيە سەر شەقام و ناۋ گۆرەپانەكان و سروردىان بە سەمى ئەسلاندا دەخويىند. نەجمە بە جۇريك گەرمى ئەو بۇزىانە دەژىيا، سەرما لە جەستەيدا نەما بۇو. قەرقازانىيەكان لە دلەوە زۇر نىكەران بۇون، بەلام ھىزى خۇيان بە جۇريك نەدەبىنى سەمى ئەسلان بتوانىت بىانخاتە كەنارەوە. ئاشكراپۇو تاكە كەسىنك كە دەتوانىت دىلاوار بجولىتىت سەمى ئەسلانە. ئەسلان پىاوىتكى دوودل بۇو، ھەم دەترسا و ھەم لەزەتىشى لە دەسەلاتى خۇى دەبىنى. ھەر ئەو بۇزەھى كە دەسەلاتە تازەكانى خۇى زانى، يەكمە جىيگا ناردى دابخىرىت مۇزەخانەي دىلاوار و سەنتەرى كولتۇرى ھاۋچەرخ و كىتىخانەي ئەسخىاپس بۇو. تەماھىتكى گەورەي ھېبۇو لە داھاتوودا مۇزەخانە گەورەكەي بەھنام بگۈرىت بۇ ئەو مۇزە خورافى و پېرۇزەھى لە خەيالىدا بۇو «مۇزە میران». ئەو جىيگايانە شوينى كۆبۈونەوەي ئەو نوسەر و بۇشنبىرانە بۇون كە بە دەنگى بەرز بەخنەي سەمى ئەسلانيان دەكىد و بە دەسەلاتخوازىيکى نەخۇشيان ناودەنا. ھەر شەھىي يەكمە زىياد لە دوازدە نوسەر و شاعير و پېرىفييىر گىران و رەوانەي گرتۇوخانەي نەھىنى كران. لە بەرامبەر ئەوەدا سەمى ئەسلان دەبىيىت كارىنك بىكەت لە گىرى جىلوەدار دووربىكەويتەوە و جىنگاپەك بۇ خۇى بگەرىت تىيىدا ھەست بە دەليايى بىكەت، بەلام لە دلەوە دەترسا. ھەفتەيەك لەھەوبەر لە ھەندى كەسى دەسۋزەوە خەبەرى بۇھات كە بەزەنثاراي قەرقازانى تەماھىتكى بىبۇينە خىستوتە بەر فەراسە رەش، سەرۋىكى تايىھەتى پاسەوانەكانى ئەو،

تا له گهله قهقهازانیه کان ئىشبات و ههموو زانیاریيە کى تايىھەت بە ھاتوچقۇ و بىرکىردنە وەی سەی ئەسلان بىداتە ئەو. فەراسە پەش كەسىكى دلسۆز بۇو، وەفادارىيە کى بىنۋىنە بۇ ئەسلان ھەبۇو، بەلام لە گەل ئەوهشا خۇرى ھېچى لای سەمی نەركاندبوو. ئەو بە جۈرىك لە جۈرەکان دلى ئەسلانى كرمى كرد و لە فەراس كەوتە دوودلىيە وە. سەی ئەسلان نېيدەتوانى وەها ئاشكرا فەراس دوور بخاتە وە، بەلام چەندىن شەو بۇو ئارام نەدەخەوت، بەرددەوام رادەچلەكى، دەرگاكانى توند دادەختىت و هەولى دەدا زۇرتىزىن پشۇو و كارى دەرەكى بىداتە دەست فەراس تا لە خۇرى دوور بىت. ئىستا كە بۇزىانە دەرەچجۇو، ھەميشە فەراسى لە بىنکە جىيەھەنىشت و خەلکانىكى تىرى وەك پاسەوان لە گەل خۇزىدا دەبرى. لە دواى كوشتنى فەرماندارە وە ههموو بۇزىك دەبۇو وتار و كۆبۈونە وەي گەورە لە مەيدانە جىاوازەكاندا سازبات، گەرجى بەو پەرى جوش و لە خۇ بۇورەدەيىيە وە تىن و تاوى دەدایە كەنجانى دىلاوار تا بچن بۇ جەنگ، بەلام ھەميشە ترسىكى قۇول و نادىyar لە چاویدا بۇو. ئىستا نېيدەزانى جىڭە لە ئال موراد ئاخۇ دەبىت قەرەقازانىيە کان چەند قەناسى دىكەيان بلاوكىرىدىتى و جىڭە لە فەرماندار كىنى تر لە سەر لىستەكەيان بىت. زۇر ئىتىواران وەك جاران دەچجۇو بۇ خوانەكەمى مىر سەليمى قەرەقازانى، خۇرى وەك پىاۋىكى دلسۆز و بى تەماح پىشاندەدا، بەلام ھەر تىكىيەك دەيخوارد، ھەر شەرابىك ھەللىدەدا، بە گومانە وە تامىدە كىرد، بە دوودلىيە وە قۇوتى دەدا، بەرددەوام پىتى وأبۇو ئەم سفرەيە دوا سفرەيەتى و ئەم تىكىيە دوا تىكىيەتى.

ھەولى پەلامار و ھىرشى گەورەي مەممەد حەسار ههموو شتىكى لە دىلاوار گۇرى. شەوى يەكەم كە ھىرشەكان دەستىيان پىنكرىد، ھىزەكانى مەممەد حەسار دەيان كىلۇمەتر ھاتته ناوهە و سەدان سەرباز و ئىشکەرى دىلاواريان بە دىل گىرت. زۇرىنە ئەوانەي گىران لە بەتالىيونە كانى كاربۇون كە ئىشيان خەندهك لىدان و پەناگا دروستىردىن بۇو، خودى سوپاي دىلاوار

لەو ھىرىشەدا گورزىكى كارىگەرى نەخواردىبوو. بەلام ھەوالى پەلامارەكە ترسىنلىكى بىتۇنە لە دىلاوار خستەوە، ھىزەكانى مەممەد حەسار بە درىندەھىي و بىتەھمىيان بە ناوبانگ بۇون، چەندىن سال لەوھوبەر كە دىلاوار ژىزىدەستى ئەوان بۇو، قەسابخانە و كۆمەلگۈزى گەورەيان ئەنجامدا بۇو كە تا ئەمپۇق لە يادھەورى خەلکدا زىندىبۇون، لەكەل ھاتنىيان بۇ ئەمدىو سەنور دوو گوندىيان بە ژىن و پىياو و كەۋە و مندالەوە سەربېرىبۇو. سەدان كەلە سەريان خستبۇوه سەر يەك و لە پالىدا وينەيان گرتىبۇو. وينەكان ھەر زۇو لە دىلاوارىش بڵاو بۇونەوە. ھەر بەيانى يەكمەن دەيان ھەزار خۇبەخش كە ناوى خۇيان لە بىنکەكانى ناونۇسىن تومار كەركىبۇو چۈونە پىزى سوپا يان بۇون بە باغەوانەكانى دىلاوار و بە خىزايى چەكىيان وەرگىرت و بەرھو بەرەكانى پىشەوە رەوانەكىران. دەلىن لەو سەردەمەدا مامە سىيام تەواوى سەنتەرەكەي چۈلگەردوھە و جەلە لە ھەندى شىتى دەستەپاچە و بىنکەلک، كەسىتكى ئەوتۇ نەماوە نەيتىرىت بۇ پىشەوەي شەر. سەئەسلىان ھەر ئەو بۇزە وتارىتكى ئاڭرىن بۇ مىللەتى بە شەرەفى دىلاوار لە تەلەفزىيۇنەوە پىشىكەشىدەكتەن و مىزۇوى دىرىينى دىلاوار و ترسە رەواكانى خەلک و تەماحە كوشىنەكانى دوزىمنان دەھىننەتەوە بىر، وتارەكەي ئەسلىان وەها پېخرۇش دەبىت، زۇرىنە ئەلک دەخاتە سەر كەلەلەي چەك ھەلگەرن و خۇ كوتان بەرھو مردن لە پىتناوى دىلاواردا، ھەر ئەو بۇزانە ئىشى كەسانى وەك نەجمە و ئامىزەكانى ترى پروپاگەندە وەها كارىگەر دەبن، شەوان كۆلان و كوچەكانى دىلاوار پىرىدىن لە بېرىۋېشتن و سرۇدھۇيىدىن و دروشىمدان، بە بۇز گۈرپەپانەكان و شەقامەكان دەبن بە شوينى لايەنگرانى شەر، لە زۇر جىيگادا مالى ھەندىك خەلکى غەوارە كە گومانى دوزىمنىيانلى دەكىرىت دەسسووتىتىرىن. بە فەرمانى سەئەسلىان و قەرقازانىيەكان ھەر كەسىك دەستى چەكى گرت دەبىت پەيوەندى بە ھىزەكانى پاراستنى دىلاوارەوە بىكتەن. وەك دەلىن لەو بۇزانەدا مامە سىيام

به رده‌هام له رادیو و تله‌فزيون و روزنامه‌کاندا قسه‌یکردوه، باسى له وه کردوه که ئىستا ئاشكرايه دوژمن نه وهك ناتوانىت بمانبەزىنت، بەلكو به جۈرىكى بەرچاوا هەموو توانا شاردار اوەكانى ئىمەي تەقاندۇتەوه، ئىمە چىتر لە فەرمانبەر و موجەخۇرى بىكار و بىتەرەمەوه هەموو بۇوين بە جەنگاوهەرى مەزن و شەركەرى ئەفسانەيى. وەك دەلىن مامە سىام لەو سەردهمەدا بۇ خۇرى ئامېرىكى گەورەپروپاگەندە بۇوه، بە رۇز لە قوتابخانە و لە سەنتەرە پىشەيىھەكان و لە زانكۆكان گەنجانى بۇ جەنگ ئامادەكردوه، بە شەويش لە تەلەفزيونەكانەوه، بەرنامە لە دواى بەرنامە و كەنال لە پشتى كەنال قسەیکردوه، هەندى شەويش و لە هەندى بۇندا لە پال حاكم ياسىن و سەئى ئەسلامدا دەركەوتۇوه و بەردهام يەكىك بۇوه لەوانەي مشتى گرمۇلەكردوه و دەستى بەرزىكىردىتەوه و قولى وەك نىشانەي ھىزىز و بەرخۇدان راوهشاندۇوه، ئەوانەي ئىستا چىرۇكى ئەو رۇزگارە دەگىرنەوه، دەلىن باغەوانەكان لە ناو دىلاواردا رۇز دواى رۇز بۇونەتە ھىزىكى بىن جلەو كە هيچ كەس نەيتۋانىو بەر بە هەوا و ھەوھىيان بگىرت. لە سالانى جەنگدا مامە سىام دوو ئىش دەگرىتە دەست، بە سەرىك دەبىتە سەرۇكى ئەو لىزىنە پېشىشكىيە كە كارى پشكنىنى ئەو سەرباز و جەنگاوهەرانەيە كە تۇوشى كىشەي دەرروونى دەبن، بە سەرىكى دىش دەبىتە مامۇستا لە سەنتەرىكى پەرەردە و ئامادەكرىندا كە بە فەرمانى سەئى ئەسلام بۇ ھەلبىزاردەيەكى تايىت لە جەنگاوهەران دادەمەززىت. دەلىن لەو ماوهەدا كە سەرۇكى ئەو لىزىنە پېشىشكىيە بۇوه كە دەبۇو پشكنىنى دەرروونى بۇ سەرباز و جەنگاوهە نەخۇشەكان بىكت، دەيان نەخۇشى بە تومەتى درۆكىردن و خۇشىتىكىردن و خۇ دزىنەوه لە فەرمان داوهتە دەست تىيەكانى تىرباران.

دواى سەركەوتى يەكەمىي ھىزەكانى مەممەدھەسار، دەبۇو خىرا ھىزىكى زۇر لە سوپا و تىيە چەكدارەكانى دىلاوار لە دوو ھەيلى تويدا

جیگیربکرینه و. هر شهودی یه که می په لامار، کوبونه وه کی په لهی ئنجومه نی نویی حکومه تی دیلاوار، لیوا هورمزی قهره قازانی وه ک فهرمانده گشتی هیزه کان دهستیشانده کات. کوبونه وه که له کوشکی میر سه لیمی قهره قازانی و به ئاماذه گی سهی ئه سلان به پیوه ده چیت... ئیستا لیوا هورمز به پاله وانی بهرگری داده نریت، هر ئه و شهود خوی و هیزینکی دوو هزار سه ربارزی له بزرگیه کانی ئافیانبه ریگا له په لاماریکی گهورهی مه مه دحه ساریکه کان ده گرن بو سه دیلاوار. لیوا هورمز یه ک هفتی ریک، هه موو هیرش گهوره کانی دوژمن بو سه دیلاوار تینکه شکنیت، هه ندیک ئه وه به بمنخرتین هفتی میژووی دیلاوار ده زان. هیزه که هی لیوا، جکه له و بره بسته سرو شتیانه که بزرگیه کانی ئافیانبه رپیشکه شیده کهن شوینکی خوچه شار دانی ئه تویان نایتیت، به لام زیره کی و وریایی لیوا له دابه شکردن و پلانداناندا و اده کات هه ولی مه مه دحه ساریکه کان بو گرتني ئه و ناوچه گرنگه نه گاته ئه نجام، ئه و هفتی به به سه تا له دیلاواره و هزاران جه نگاوه ر بکه ونه ریگا و دابمه زرین و خهندک لیندهن و هیلیکی نویی بزرگری دروستکن و توپخانه کانی دیلاوار چالاکانه بینه شه ره و. شهر له ئافیانبه هیند به هیز ده بیت، هیزه کانی مه مه دحه سار هزاران کوشته ددهن، گه رچی ئه وان به توپخانه یه کی سه رشیت و هار که له چرکه یه کدا دهیان گولله توب دهه قینیت ده که ونه ویزه هی و بزرگیه سه ختنه، به لام بزرگری شه ره که ره کانی دیلاوار ئه فسانه بی ده بیت و شکستنکی گهورهیان پینده هینیت... شکستنک بو ماوه یه ک گرتن و که وتنی دیلاوار دواهه خات.

وه ک دواتر بؤیان گیرامه و، هیزه که هی ئیمه به سه رکردا یه تی نه قیب نه جات یوکسل، له شهودی په رینه ودا، شهودی هیرش گه ناکاوه که مه مه دحه سار، دواي ونبوونی ئیمه، دوو کوشته ددهن، به لام هه موو ئه وانی دی، به هوى نه قیب نه جاته وه ده گنه جینگای ئارام و له سنوری دوژمن ده په نه وه، هیزه که دواي شهود و پوژیک پی رویشتنی بـهـرـدـهـوـام ده گهن

به کاروانیک له سهربازانی دیلاوار و پزگاریان دهیت، ناوی من و زههاو و هک بیسه روشوین دهدرت به سوپا و ئهوانیش به نامه يه کی تایبیت باوکم لوهه ئاگادارده کنه و که له شهودی يه که مین په لاماری دوژمندا، ونبووین و هه والمان پچراوه. باوکم غه مینکی گهوره له ونبوون و دیارنه مانی من ناخوات، هۆکه شی و هک خۆی دهلىت ئهوه بووه که چاره نوسی من، به پنچه وانهی منداله کانی تردهوه، هیچ کات شتیک نه بووه له دهستی ئه ودا بیت، بەلکو يان له دهستی خۆمدا بووه يان له دهستی قەدردا. فەسیلی ئىشە كەمان دواي پزگاربۇونىان، ناوی سەنتەرە كەيان لى دەكىرىتە و دەخرينىھ سەر پىكھاتى سوپايى نويى دیلاوار و چەكىان پىتىدەرىت و وەک جەنگاوهەری ئاسايى دەگوازرىتە و بۇ پىشە وەی جەنگ. هەندىكىان لە جەنگى دوو سالەدالە بەرەكاندا دەكۈزۈرن، ئىسماعىلى خەلکى دسکارا و داودى داود ئاغا و عيمادۇك له ناو كۈزراوه کاندا دەبن. نەقىب يوكسەل لە ناوە راستى جەنگدا، به هۆی ئازايەتىيە كانىيە وە مەدائى تەلا وەردە گرىت، بەلام تەنيا دواي هەفتە يەک له و خەلاتە، شەۋىيکى پېرىفە خۆى و سى سەرباز له سەر بەردىكى بەرز دادەنىشىن، هەر يەکەيان رۇودە كەنە جىنگا يەک و بە ئارامى سەيرى ئەستىزە كان دەكەن، لە ناكاوا نەقىب نەجات دەلىت «ئىستا گوللە يەک له دوور، لە دوور، لە دوور دېت و من دەكۈزۈت»، هەموو ئاور دەدەنە و سەيرە دەكەن، هەر سېكىيان پىتىدە كەن، نەقىب نەجات دەلىت «پېنمە كەن، بۇ پىتىدە كەن، جەنگ ئىتىر تەواو... من پېم خوشە له شەۋىيکى وەهادا دەمەرم. هەموو ژيانم ويسىتمە له شەۋىيکى پېر ئەستىزەدا بکۈزۈيم، شتىك کە غەمى پىتىدە خۆم ئەوهى به قەد خواستى ئلى خۆم له و مەدەحە سارىيە سەگانەم نەكۈشتۈوه». هەموو پىكە و پىتىدە كەن، نەقىب نەجاتىش کە هەموو ماوهى جەنگ مۇن و رۇو گرۇ بووه پىتىدە كەنیت. دواي جەند چىركە يەک گوپىيان لە خرچەي ئىسىكى ناواچاوانى دەبىت، لە بەر مانگە شەوهە كەدا ئەو خوتىنە كەمە دەبىن لە بىرىنە كەمى دېت،

گولله‌که ناوچاوانی دهپینکیت و به ئارامى دەكەویت بە پشتا، چاوانی بە کراوه‌بىي و شادى، بە خەندەيەكەوە كە پىشتر لە ژيانىدا كەم كەوتۇتە سەر پۇوى، بە خۇشىيەكەوە كە هىچ كەس لە ھۇ و نەپىنېيەكى نازانىت، دەمرىت. مەركىنەقىب خۆى بە جۆرىكى دىكە لە خەوندا بىنېبۈرى، وەك مەركى سەربازىكى نادىيار، وەك مەركى كەسىنکى نەناس.

سالانى جەنگ گەلىك كارەساتاوى و دېرنە دەبىت، من دوو برام لە جەنگدا لە دەستىدەدەم، يەكىكىان لە سەنگەرەكەي خۇيدا پارچەي نارنجۇك بەر ملى دەكەویت و يەكىكى دىيان بە تومەتى ترسنۇكى و جىيەجى نەكىرىنى فەرمان لە لايەن ھىزە تايىەتىيەكانى سەھى ئەسلاڭە وە تىرباراندەكىرىت.

جەنگى نىوان دېلاوار و مەممەدەسار، يەكىكە لەو جەنگە كەمانەي مىژۇو كە كەمترىن دىلى تىدا دەگىرىت، ھەر دوولا دىلەكان يان بەدەست بەستراوى لە شوينى خوياندا تىرباراندەكەن و دەيانخەنە گورى دەستەجەمعىيەوە، يان دەيانگىرن و سوار ماشىنى سەر بە تالىان دەكەن و لە شار و گوندەكاندا دەيانگىرن و دواتر لە نمايشى گەورە و لە گۇرەپانى تايىەتدا سەرىاندەپىن. بۇقىقىلە دەبىت بە سەركىرىدەي فەسىلىيکى تايىەت كە ئىشيان سەرپەراندىنى زىندانى و دىلەكانى مەممەدەسارە. پىندهچىت مەممەدەسارييەكان پىش لە دېلاوار دەستىيان بەو ئاهەنگە شىت و ھىستيرىيايانەي سەرپەراندىن كەرىبىت، بەلام ئەوهى جىنگاى سەرسورمانە ئەوهەي ناوى بۇقىقىلە وەك قەسابى يەكەمى دېلاوار، وەك كەسىنکە كە بە لىزانىن و بە ساردىيەكى بى وينەوە سەرى قوربانىيەكان لىدەكتەوە، دەكەویتە سەر زارى ھەمۇو دونيا. من پىشتر ناوى بۇقىقىلەم لە چىرۇكەكانى ئال مورادەوە بىستبوو، دواتر كە ئال موراد رۇيىشت و ئىتىر نەمانبىنېيەوە، ھىنندەي نەبرد ناوى بۇقىقىلە كەوتە سەر زارى ھەمۇو دونيا، بۇقىقىلە وەك دەمخويندەوە و دەمبىست، لە ھەر زمانەدا بە جۆرىك ناويان دەنا «زىفدىق، فرقشىق،

فرؤگیق، کورباگیق»، بەلام گومان لەوەدا نەبۇو كە بۇقۇقىلە لە دونيادا زياتر لە سەھى ئەسلان يان لە سەرۆك ياسىنى قەرەقازانى ناسرابۇو. بەرامبەر بۇقۇقىلە كە هيىدى هيىدى دەبۇوه قارەمانىتىكى جىهانى لە سەربىرىن و نىگائى سارد و روانىنى بىزەحمانەدا، مەممەدەسارييەكان پالەوانىتىكى تايىھەت و ترسناكى خۇيان دروستىركىدبوو كە بە «سکىنان» بانگىاندەكرد. سکىنان زۇو زۇو لە تەلەفزىيونەكانى مەممەدەسارەوە دەردەكەوت، ھەميشە بەشىكى كەم لە دەمۇچاوى دىياربۇو، دوو چەقۇي گەورەي پېپۇو كە دەيانگۇوت كارخانەيەك بە تايىھەت بۇ ئەو و بۇ سەربىرىنى ئاسانى مرۇف دروستيانكىردو، كارخانەيەك كە نىرخى چەقۇكانى بە ھۆى بەكارھېتىنى سکىنانەوە چۈوبۇوه ئاسمان. سکىنان بەردەواام ئەوەي دەگۇوت كە پۇزىك لە پۇزان بۇقۇقىلە سەردەبرىنت، ھېننە ئەوەي دۇوبارەكىرىدبوو وە ئىدى ھەندى جار وادەردەكەوت وەك ئەوەي ھەموو ئەم جەنگ، مەملانىتى تايىھەتى نىوان سکىنان و بۇقۇقىلە بىت، نەوەك بەيەكدادانى گەورەي نىوان دىلاوار و مەممەدەسار يان سەھى ئەسلان و ئىمام سوبحان. سکىنان خۇى وەك پىاوىيكتى ئىماندار نىشاندەدا كە فەرزى خودا جىئىھەجىدەكەت و بە ئىشىك ھەلدەستىت كە سوودى بۇ ھەموو پەگەزى ئادەمیزاز ھەيە، دەيگۇوت لە سەردەمى حەزرەتى ئادەمەوە تا ئەمۇ كارىيكتى وەها موبارەك پەيدا نەبۇوه و ئەو شەو و بۇز شوڭىرى خودا دەكەت كە نىعەت و بەرەكەتى ئەم ئىشەي بە خشىيە. پىتى وابۇو سەربىرىنى سەگىنک ئازارى زۇرتىر و پەشيمانى زياترى تىدا دروستىدەكەت تا سەربىرىنى كەسىك لە دىلاوار... بروايىك من زۇرجار لاي دىلاوارىيەكانىش ھەستم پېكىرىدبوو، كە ژيانى قالۇنچەيەكىان لە ژيانى كەسىكى مەممەدەسار لا گىنگەر بۇو.

## ۴۷

دەبۇو لەگەل ناوه تازەكەمدا رايىم. حەسەن تاج، خەلکى ئەلاتاباد. زەھار،  
بە ناوه تازەكەي دلخۇش نەبۇو «ئەمین لاهور»... بەلام شوناسىنامەكانمان  
فەرمى و دەولەتى بۇون و پروفېسۈر بە پەيوەندىيە بەرزەكانى خۇى  
و لە پىگای ئاشنا و دۇستانىيەوە لە بەرىنۋەبەرايەتى كۆچبەران بۇى  
دروستكىرىدۇوين، دەبۇو پۇزى پىشىر لە فوتۆگرافىيەنىزىك چاپخانەكەوە  
وينەبگىرين. من و ئەمین لاهور و ئال موراد، سى قولى لەگەل يەكىك لە  
كىنكارەكانى چاپخانەكەدا چووين بۇ وينەگرتىن، بۇ يەكم جار شارەكەمان  
لە جەنجالىدا بۇنكىرىد و لە نزىكەمە هالاوى مەرقەكان چوو بە سەرماندا  
و گويمان لە دەنگى فرۇشىيارەكان و قىرەى راگوزەران بۇو. لە ھات و  
چوونماندا يەك ژىشىمان بەرچاونەكەوت. من ماوهى ئەدو سالەي لە  
مەممەدھەسار بىردى سەرەتتا دەمۇچاوى يەك ژىشىم نەبىنى. دوو سالى  
پىك تەنiali لە دوورەوە و لە عەبائى رەش و لە ژىر پەچەى ئەستوردا ژىنام  
دەبىنى، بە جۈرىك ئىدى باوەرم بە خۆم ھىتا كە ئەم ئەستىرەيە تەنiali يەك  
جۇر لە جنسى لەسەرە و جىڭە لە بىاوجۇرە بۇونەوەرىكى دى لەم سەر  
زەمىنە ناژى. دونىيائى من بە گشتى جىهانىك بۇو دوور لە خانمان، بەلام  
ھىچ كات لەو باوەرەدا نەبۇوم بىشىت دوو سال لە شارىكدا بېزىم و بۇ  
يەكجاريش پوخسارى ژىنەك نەبىنەم، شارىك بۇو ھەموو شىتكى بەو بۇنە

سنهنگین و قورسنه پیاوان قاندابوو، که وهک ههوايىكى ئاللۇودە لە هەممو شوين و كوچە و كەلينىكدا ئازاد وەك ههواي تاعوون دەسىپايدە. دواتر زانىم كە ياساكان لە دىلاوار لەو بۇوهە چەند سەختگىر و توندىئازۇن، سزايى دەركەوتتى ژن سەخت و سزايى نىڭاكردىنى پىاو بۇ ژنان سەختىر بۇو ئال موراد لە شوناسىنامەكەيدا ناوى «موجىب سوفيان» بۇو، ئەو بە خەلکى «بەندەر سادق» شوناسى بۇ دەرھاتبۇو، چونكە رەنگى پىستى و شىوهى لووتى بە خەلکى ئەلاتابارى نەدەكرد، جە لەۋەش دەيتوانى لە سەفەرەكانى تىريدا بەرەو باشۇور كەم تا زۇر سووەد لەم ناوه تازەيەمى بېيىنتى.

پروفېسۈر كارىنەكىردى من و زەهاو زۇر پىكەوه نەبىن، چونكە گەر پىكەوه بىلەن ناچار دەبۈيىن بە دىلاوارى قىسەبەكەين و ئەۋەش ھەم ئىمە و ھەم پروفېسۈرى دەخستە مەترسىيەوە. من بۇ كار دابەزىمە ناو چاپخانەكە و زەهاويىش لە جىنگايدەكى تايىيەت، كە ژمارەيەكى زۇر كەريكار كاريان لە كۆكىرىنەوهى وەرق و سەفتەكىرىندا دەكرد، دەستبەكار بۇو. جىنگاکە زۇر دوور نەبۇو لە من، ژىر زەمینىتىكى دى بۇو دەكەوتە بىنى ئوتىلىكى كۇن و ھەرزانەوه، كە تەنبا دەمەتىنەكەين. دووركەوتتەنەوهى زەهاو لە من و زەهاو تا دەتوانىن پىكەوه قىسەنەكەين. دووركەوتتەنەوهى زەهاو لە من زۇر نىگەرانىدەكىردى، ھەستىكى خراپى باوكانەم بەرامبەرى ھەبۇو، بەلام سەلامەتى و مانۇوهمان وا پىيوىستىدەكىردى لە رۇزىدا لە يەكىدى دووربىن. ئىشى چاپخانەكەى من گەرجى زۇربۇو، بەلام سەخت نەبۇو، ئەوانەي كارى سەر ئامىزەكانىان دەكرد خەلکانى لېزان و ھونەرىي بۇون، ئىشى من پاڭىرىنى دەنەنەكەن بۇو، لەگەل كۆكىرىنەوهى قەراغى بىراوى كەتىيەكان، ھەلگەتن و سەفتەكىرىنى بەندە چاپكراوهەكان و پىيزكەنەيان لە جىنگايدەكى تايىيەتدا بە مەبەستى گواستنەوهى بۇ ئەو كەريكارانەي كۆيىدەكەنەوه و وەك كەتىب دەيھىنەوه. پروفېسۈر ژۇوركەى بە كەرييەكى ناچىز بۇ

حیسابده کردن و له موجه که مان دهیبری، موجه مان وه ک کریکاره کانی تر بمو، دکتور نیده ویست شتیکمان بـو بـکات یاخود شتیکمان لـی بـستینیت بـمانـخـاتـه بـهـرـ گـومـانـهـ وـهـ کـارـهـ کـانـیـ منـ زـورـبـهـیـ رـوـزـ بـهـ یـانـیـانـ سـهـعـاتـ هـهـشـتـ بـوـ نـزـیـکـیـ چـوـارـ یـانـ پـتـنـجـیـ ئـیـوارـهـ بـموـ،ـ شـهـفـتـیـ شـهـوـ کـرـیـکـارـیـکـیـ تـرـ دـهـهـاتـ وـ جـیـگـایـ منـیـ دـهـگـرـتـهـ وـهـ.

له رـوـزـانـیـ یـهـکـهـمـیـ جـهـنـگـداـ گـورـانـکـارـیـیـهـکـیـ گـرـنـگـ لـهـ چـاـپـخـانـهـکـهـداـ روـوـیدـاـ،ـ زـورـیـنـهـیـ ئـهـ وـ گـهـنـجـانـهـیـ کـهـ لـیـرـهـ بـوـونـ وـ دـانـیـشـتـوـوـیـ مـهـمـهـدـحـهـسـارـبـوـونـ دـهـبـوـ بـچـنـ بـوـ جـهـنـگـ،ـ هـمـوـ نـاوـیـانـ بـوـ خـزـمـهـتـیـ سـهـرـبـازـیـ هـاـتـبـوـوـهـ وـ دـهـبـوـ چـهـکـ هـلـبـکـرـنـ.ـ لـهـگـهـلـ دـهـسـتـ بـهـکـارـبـوـونـ مـنـدـاـ،ـ سـتـافـیـ چـاـپـخـانـهـکـهـ جـهـکـهـ لـهـ سـهـیـدـ یـهـدـوـلـاـ،ـ ئـهـوـانـیـ دـیـ هـمـوـ جـبـیـانـ هـیـشـتـیـنـ.ـ سـهـیـدـ یـهـدـوـلـاـ پـیـاوـیـکـیـ تـوزـیـکـ بـهـ تـهـمـنـیـ سـهـرـوـوـ پـهـنـجـاـ سـالـ بـوـوـ،ـ سـهـرـپـهـرـشـتـیـ رـاـسـتـهـوـخـوـیـ مـهـکـیـنـهـکـانـ بـوـوـ،ـ ئـامـیـرـیـ چـاـپـهـکـهـیـ دـهـبـرـدـهـرـیـوـهـ وـ لـهـگـهـلـ کـوـرـیـکـیـ خـهـلـکـیـ کـوـفـیـانـدـاـ هـارـیـکـارـبـوـوـ کـهـ ئـهـوـیـشـ لـهـ لـیـزـانـیـنـ وـ دـهـسـتـ رـهـنـگـیـنـدـاـ دـهـسـتـهـکـمـیـکـیـ لـهـ سـهـیـدـ یـهـدـوـلـاـ نـهـبـوـوـ.ـ ئـهـوـ پـیـاوـهـ گـوـپـنـهـ قـهـلـهـوـشـ کـهـ شـهـوـیـ یـهـکـهـمـ پـیـشـواـزـیـ لـهـ ئـیـمـهـ کـرـدـ،ـ ئـهـوـیـشـ دـوـایـ هـاـتـنـیـ ئـیـمـهـ بـهـ دـهـ رـوـزـ،ـ مـاـلـاـوـایـکـرـدـ وـ بـوـوـ بـهـ سـهـرـبـانـ،ـ ئـیـترـ تـاـ دـوـوـ مـانـگـ نـهـمـانـبـیـنـیـهـ وـهـ،ـ کـهـ گـهـرـایـهـوـ پـیـاوـیـکـیـ لـاوـازـیـ نـیـمـچـهـ شـیـتـ بـوـوـ کـهـ دـهـنـگـیـ گـولـلـهـ تـوـپـ وـ دـیـمـنـیـ کـارـهـسـاتـهـکـانـیـ جـهـنـگـ توـوـشـیـ پـهـشـوـکـانـیـکـیـ دـهـرـوـونـیـ قـوـوـلـیـانـکـرـدـبـوـوـ.ـ پـیـاوـهـکـهـ نـاوـیـ سـهـیـ مـوـحـسـنـ بـوـوـ،ـ چـهـنـدـ سـالـ بـوـوـ لـیـرـهـ لـهـ نـوـسـینـگـهـیـ پـیـشـهـوـهـیـ چـاـپـخـانـهـکـهـ دـاـوـاـکـارـیـ خـهـلـکـیـ وـهـرـگـرـتـبـوـوـ،ـ نـرـخـیـ دـاـبـوـوـ خـاـوـهـنـ کـتـیـبـ وـ چـاـپـهـمـهـنـیـهـکـانـ،ـ وـهـلـامـیـ تـهـلـهـفـونـیـ دـاـبـوـوـهـوـ،ـ رـیـکـهـوـتـنـیـ مـوـرـ کـرـد~بـوـوـ،ـ لـهـگـهـلـ ئـهـوـ قـاـچـاـغـچـیـانـهـداـ کـهـ ئـامـیـرـ وـ پـارـچـهـ وـ مـهـرـهـکـهـبـیـانـ لـهـ باـشـوـوـرـهـوـ بـهـ قـاـچـاـغـ دـهـهـنـیـنـ مـاـمـهـلـهـیـکـرـد~بـوـوـ،ـ بـوـ کـارـوـبـارـیـ نـاوـ چـاـپـخـانـهـشـ پـرـقـوـسـوـرـ دـهـسـهـلـاتـیـ تـهـوـاوـیـ پـیـبـهـخـشـبـیـوـوـ.ـ رـوـیـشـتـنـیـ سـهـیـ مـوـحـسـنـ کـیـشـهـیـ زـورـ گـهـوـهـیـ بـوـ چـاـپـخـانـهـکـهـ درـوـسـتـدـهـکـرـدـ،ـ چـونـکـهـ لـهـ دـوـوـ سـالـیـ رـاـبـوـرـدـوـوـدـاـ پـرـقـوـسـوـرـ زـورـبـهـیـ ئـیـشـهـکـانـیـ دـاـبـوـوـ دـهـسـتـ ئـهـ وـ خـوـیـ

تهنیا دوور به دوور چاودیری کارهکانی دهکرد. رؤیشتنی ئه و له رفژیکدا بwoo که چاپخانهکه که وتبوروه زیر گوشاریکی زورهوه، پیشتر پهیمانیکی له گهله وزارهتی کاروباری جهندگا مورکردبwoo که به زووترين کات چاپهمنی و پیکلام و پلاکاته کانی هاندانی جهندگ بگهینیتە دهست دهزگای راگهیاندنسی وزارهت. ئوهی جیگای سەی موسىنی گرتەوه مامؤسستايەکی پېرى زانكۆ بwoo به ناوی سەفەد، پسپۇرېکی تاييەت لە مىزۇوی مەممەدحەساردا کە به تۆمەتى شىۋاندن و ناشىريينكىرىنى مىزۇوی للات لە زانكۆ دەركرابوو، بەوەدا ھاپتىپەکى كونى پروفيسور بwoo، بۇئەھى بىئىش نەبىت و خۆى و خىزانەكەی لە برسانەمرن، ھاتبوروه سەر ئەم کاره. بە گشتى له گەل ھاتنى مندا فەزاي چاپخانهکه تەواو نوى بwoo، زوربەھى ئىشكەر و كريكارهکان بۇون بە گەنجى بىيانى کە وەك ئىمە باش زمانى خەلکى مەممەدحەساريان نەدەزانى.

رفۇانە سەعاتىك پشۇوی نىوھپوانمان ھەبwoo، له و ماوهىدە دەچۈومەوە سەرى و پەردهى ژۇورەكەم لادەدا و شتىكى كەم دەخوارد و چايەكم ئامادەدەكرد و له پەنچەرەكەوە سەيرى دەروازەسى فيردىوس و شەقامەكەم دەكرد. زوربەھى رفۇ لە بەر پەنچەرەكەدا دەكەوتە بىرکردىنەوە و چاوانم پىرەبۇون لە فرمىسىك، له راستىدا ھۆيەكى دىيارىكراوم بۇ گريان نەبwoo، بەلام سەرجەمى دۇنيا، ژيانى خەلک، دۆخى تارىكى دىيلاوار و ژيانى خۆم دەيانگرياندم. يەك يەك بىرم لە ھەموو ئەوانە دەكردەوە كە دەيانناسىم، له خوشك و براكانمەوە تا دەگەيشتە كريكاره بەدەختەكانى فەسىلەكەمان. زور خەمى پروفيسور بەهنامم بwoo، ھەميشە لە بىرى ئەۋەدابۇوم ئاخۇ ئازاد بۇوبىت، بەلام ھىچ پىنگا و ھۆكاريڭىم نەبwoo بتوانم ھەوالى بىزانم.

لەو كاتەوهى من لە چاپخانهکه كارمەدەكرد، رفۇ دواي رفۇ ژمارەى پۇستەرى كۈزراوهكانى مەممەدحەسار زىيادىاندەكرد، ھەموو رفۇ

چاپخانه که مان هزاران پوسته ری چاپده کرد، کوژراوه کان زور به یان کورانی گنجی پیش هاتوبوون که زوریان له وینه کاندا په رویه کی رهشیان به ستبیووه ناوچاوانیانه ووه. من ته نیا به ژماره‌ی پوسته ره کان و زانیاری بی سه وینه کاندا دهمزانی شهر له کوتیه و کوشتاری گهوره له کوی روویداوه. هر کاتیک چاوم به وینه‌ی ئهو کوژراوانه ده که ووت، نه مده توانی به ری خوم بگرم و فرمیسک به چاومدا دهه اته خوار. کهس له چاپخانه که به مستمر گرینفوک بانگی نه ده کردم، به لام هه مموو کریکاره کان به ئاماذه‌گی دهروونی من بتو گریان ئاشنابوون. من شتیکی ئه و توم له ژیانی ناووه و له سیاسه‌تی مه‌مه‌دحه‌سار نه ده زانی. زور شه و گه ر پروفیسور بیناقه‌ت با یاه دهینارد به دوای مندا و شه و تا دره‌نگانیک داده‌نیشتین و قسه‌مانده‌کرد. له و شه و آنه‌دا دکتور زور شتی له سه ره ژیانی خوی و له سه ره لکی مه‌مه‌دحه‌سار بتو باسکردم. شاره‌که پینچ سال بتو له ژیز دهستی ده سه‌لاتیکی ئاینیدا بتو که نان خواردن و پیساییکردن نه بیت هه مموو شتیکی تری قه‌ده‌غه‌کرديبوو. ئیمام سوبحان خوی و ھک جو ره ره وانه کراویکی نوینی خودا پیشانده‌دا، جو ره ته‌فسیریکی دیکه‌ی بتو دین هه بتو، پهیمان و مژده‌یه کی تری به مرؤفه‌کان ده‌دا. ئیمام پیاویکی هیمن و له سه رخو بتو، ده‌نگیکی خوی و نه رمیه‌کی جوان له گه رویدا بتو، به لام بتو نه رمی و هیمنیه‌ی، بتو میهره‌بانیه زاره‌کیه‌ی سوپایه‌کی دلرهق له هه و ادارنی بتو خوی دروستکرديبوو، زور که م له تله‌فزیونه کاندا ده ده که ووت، زور که م وتاری ده‌دا و که م که‌سیش له نزیکه‌وه دیبوویان، به جو ریک هه‌ندی کهس پیمان وابوو ئیمام خوی بتو نیه و دهستکردى ئامیریکی سه ره بازی دلرهق، به لام ئه و دووری و که م ده رکه و تنه‌ی وايده‌کرد ئه‌فسوناوی و خودایی ده رکه ویت. پینچ سال له و بره ره شکریکی به ناوی پاسه وانه کانی ئیمان پیکه‌وه نابوو. سه ره تا ئیشیان ته نیا پینماهیکردن و ئاموزگاریکردن بتو، به لام و ھک پروفیسور دهیگیرایه‌وه سال دوای سال و مانگ دوای مانگ ورده ورده هه مموو شتیک

گورابوو، له سوپایهکوه که کاریان «هیدایهت» دان بwoo، بوبوون به سوپایهک که ئىشيان سووتاندن و سەرپەراندن بwoo.

زور سەرم لەو سۈرما کە پۇۋىسىر گووتى لە نزىكى حەوت بۇ ھەشت مانگ لهەوبەر لە مەمەدەسار خەونىكى سېر بلاۋىقتووه کە تا ئىستاش خەلکانىكى زور دەبىيەن. كەسىك رەنگ و بۇوي شەيتانىكى دزىۋى ھېيە دەچىتە خەونى خەلک و دواى دەركەوتىنى، بەدبەختى و نەخۇشى سەرەلەددات، خەونىكى بە خىرايى لەم سەرەوە دەفرىت بۇئەو سەر و لەم خەيالەوە بازەددات بۇ ناو ئەو خەيال. ھەندىك لەوانەي خەونەكە دەبىيەن بە لەرزوتاي توند دەمنىن، فى دەيانگىرىت، تۇوشى دەردى گەربۇون و داوهشان دىن، ئازارى ناوهكى نادىyar لە ناوهوە دەيانخوات. ژنهكان تۇوشى نەزۆكى، ھەوكىرىنى ترسناكى مەمك، ژانه سكى بەردهوام، لە بارچۇونى مندال دىن. نەخۇشانى ئەو خەونە ھەموو لە خەستەخانەي تايىەتدا جىادەكرىنەوە، بارى دەروونىان تىنکەچىت، رەنگى پىستيان دەگورىت و بە جۈرىكى گورگئاسا شەرانگىزىدەن. شىۋەشيان وەها دەگورىت، مەرۇف بە چاوى ئاسايى دەتوانىت لە شەقام و كۆچەكاندا جىايابكاتەوە. ماوهىكى زور ئىمام خۇرى يىتەنگ دەبىيەت، بەلام لە رېنگاى ھاۋىيى ھەرە نزىك و جىڭرى دلسۇزى خۇيەوە «سادق ميرداد» كە بە خواجاي گەورە بەناوبانگە و كەسانىكى بە باھىزلىرىن پىاوى مەمەدەسارى دەزانن، ئەوە راپەگەيىت، تاكە رېنگايدە بۇ دەركىرىنى ئەو دەردە لە يرق و جەستە خەلکى مەمەدەسار، رەنجلان و گيانفيدياكرىنە لە پىناوى بەرزىرىنەوە ئىمان و ئالاي پاڭى سەرزەمەنى خوداناسان. ئەو خەلکى مەمەدەسار بە ئەيوب دەشوبەھىت كە خودا بۇئەوە ئىمانيان تاقىيىكتەوە، ھەموو جۈرە بەدبەختى و دەرىنەكىيان بۇ دەنلىرىت. خواجا ميرداد وەك دواتر بىنىم پىاۋىتكى سېر بwoo، پۇزىك وەك پىاوانى مۇدىرىن خۇرى دەگۇرى و قاتى لەبەردىكىردى، رۇزىكىش جىھى درىز و مىزەر و سەلتەي پىاوانى ئايىنى دەپوشى، رۇزىك بە تراكسوتى يارى

و شورتی مله وه وینه بلاوده کرایه وه، روزنکیش به جلی سهربازی و تفنهنگی قهنسه وه. ئه و یه کم که سبوو که به خلکی ممهد حه ساری گووت «ئوه وی له و خونه دا ده ردکه ویت، ئیبلیس، ئوه شی دهی ویت ئیبلیس له گیانی خوی ده بکات، ده بیت هولبدات، ده بیت دانه نیشت و ته لاشبکات، ده بیت هیزی ئوه وی تیدا بیت له گهل عه زا زیلدا بچینه جه نگه وه، چه کی ئیمان هه لکریت و بروات بق جه نگی بیدینان که له و دیو سنوره وه پیلان له ئومه تی ئم ولاته قاره مانه ده کمن».

خلکی ممهد حه سار به جوریک له و ده رد ده ترسن، ئامادهن بچن بق هر جیگایه ک، هر کاریک بکه نتا باری سه نگینی ئه و موتکانه له کول خویان بکنه وه. هر که س ده ردیکی هه بیت ده بیه سنته وه به دوزمنه وه، ته نیابی و شیتی و بینکاریی هه مورو ده بنه جوره ئافات و تاعوونیک که دوزمن پهوانه ئم ولاته کردون. له چ جیگایه ک به ده بختی و ده ستکورتی زوره، لایه نگرانی ئیمام سوبحان و چه نگاوه رانی له و جیگایه له هه مورو شوینیک زورترن. روزانه ئیمامه کان، خواجا کان، جبه داران، و عزگه ران، بانگه شه چیان له ماله کانی خود او، له شه قامه کانه وه، له رادیو کانه وه، له تله فریونه کانه وه، خملک له و خونه شه یتانيه ئاگا دارده کنه وه که ته نیا به چه نگیکی ده روونی و جهسته بی له گهل خودی ئیبلیس دا مرغه پاککه بیتھ وه. خملک له ترسی ئوه وی شه یتان لیيان نزیک نه بیتھ وه، زیان به خویان و منداله کانیان نه گه بینیت یان ده خزینه کونجی په رسنگا و ماله دینییه کان یان خویان له ژووره کانی خویاندا دیله که ن یان پول پول ده چنه پیزی سوپای ئیماندارانه وه تا برقن و له گهل سهربازه پیس و بونداره کانی ئیبلیسی گه ورده بجه نگن که به وته خواجا له و دیو چیا کانی دیلاواره وه قه راریان گرت توه.

دکتور ده یکووت «هیدی هیدی ترسی خملک له و خونه وه و در گه را بو ترس له تاعوون و ئافات و نه خوشییه ک که له دیلاواره وه به ره و ئم

شاره دیت». له دینر زهمانه وه، له سه رده مینکه وه که دیلاوار ژیرده سته‌ی مهم‌دحه سار بووه، که مایه‌تیبه‌کی بچوکی خله‌لکی دیلاوار لهم شاره ژیاون، بازرگان بوون، دوکاندار بوون، ئیشى ئاساسیان کردوه، منداله‌کانیان له مهم‌دحه سار گهوره بوون و زانکویان خویندوه، به‌شیکی همه‌میشه‌بی بوون له ژیان و له شاره‌که، بـلام له ناکاو ئه و که مایه‌تیبه وەک گهراي ئیبلیس له دلى مهم‌دحه ساردا ناوده‌برین، وەک وەچه‌یه‌کی شەيتانى که به مەبەستى پیسکردنى خوین و تىكدانى ئیمان هاتوونه ئىرە. رۆزىك دیت هەمۇر بازرگانه‌کانیان كۈدەكىنەوە و بىن ئەوهى تۆمەتىكى بوون و ديارىكراویان ئاراسته بکریت، به دەيانیان له سیداره دەدەن و لاشه‌کانیان دەكەن به ستوونى ئاسىنىنى كاره‌باكاندا، به درەخته‌کاندا، به ناوه‌پاستى مەيدانه‌کاندا. هەمۇر شەقامە سەرەكىيەکانى مهم‌دحه سار تا چەند رۇز پېرەكىرین لهو جەستانە. له زوربەی گوند و شار و شارقۇچەکانى مهم‌دحه سار مالى دیلاوارىيەکان دەسووتىن، ژنه‌کانیان دەرفىتن و دەيانبەن بۇ ئەو سەربازگە و مۇلگە تايىبەتانى مەشق تا سەدان پیاو له سروتى دەستەجەمعى گهورەدا پېكە وە لاقەيانبەن. له هەندى جىڭادا گۇرى بە كۆمەلیان بۇ ھەلدەكەن، لاشه‌کانیان به سووتاوى فېنەدەن سەر پىگاكان. بـلام تا تاوان زياتر بىت خەلک تىنۇوتىر دەبن و زياتر و زياتريان دەۋىت. تا كوشتار زوربىت خەلک درتر دەبن، برسىتىيان بۇ بىنىنى خوين و سووتان و سەربپىن زياتر جوش دەستىتىت. لهو سەرەدەمەدا پرۇفېسۇر قاسمى شابەندەر بۇ يەكمىجار خەونى ھەورەکان دەبىنتىت... چەندىن ساله وشەى نەھىنى له نىوان ئەو و پرۇفېسۇر بەهنامدا ھەورەکانى دانیال بووه. كىتىبى دانیال، له دۆزىنە وە پرۇفېسۇر قاسمى شابەندەر، ئەو ھەشت سال له مەوبەر لە مالى يەكىك لە دیلاوارىيەکاندا كىتىبەکە دەدقۇزىتەوە. به درېزايى مىئۇر وابووه دیلاوارىيەکان كە ھەلھاتوون هاتوون بۇ مهم‌دحه سار، چوون بۇ كوفىيان، بۇ ئەلا ئاباد، به پىچەوانەشەو، مهم‌دحه سارىيەکان كە له شارى

خویان هلهاتوون، روویانکردوته و دیلاوار یان هه رجیگایه کی دی که گوشیه کی ئارامیان دهست بکه ویت. پروفیسور دهمینک باسی دوزینه وی کتیبه کهی دهکرد چاوانی دهکرانه و، نیگای پرده بیو له سه رسامیه کی قوول، دهنگی دهگورا و دهیگووت «من هیندهی کتیبه کم خوینده و بومه مروقیکی دی. مروقی راسته قینه که سیکه تهنيا مروقہ کان له مهترسی ئاگاداردە کاته و، مروقی راسته قینه که سیکه وەک نوح که توفان ده بینیت و خۇی بۇ ئاماھدە کات، توفان ده بینیت و کەشتى خۇی دروستدە کات. ئەمرو لە سەردەمیکداین کەشتى گەورە دروست ناکریت، توفانە کە هەمۇو کەشتیه کی گەورە نوقمدە کات، ئەوهی دهکریت بەلەمیکی بچوکە کە خوت و هەندىنک مەخلوقاتى تېيىخەيت... دانیال کەشتى دروست نەکردو، بەلام ھەورە کانى بۇ ناردوين، خەبەرى توفانى بۇ ناردوين ... لەو رەۋەھو و من دەمەویت دانیالىيە کی راسته قینه بم، کەشتیه کی بچوکم ھەبیت و خۆم و سەر نشینانى بە ناو توفانە کەدا بېرىتىمە و، ئەفسوس کە کەشتیه کم جىنگاي ھەمۇو بۇونە وەرانى تىدا نابىتە و... ئەفسوس ».

جارىکى تر لە بەرندەم ئەم پیاوهدا کە وەک وینەی ئاویتەيی پروفیسور بەهنام دەمبىنى، سەرسام و غەمگىن دەوەستام. چۈن دەبىت دوو مروقی وەها چونىيەك و ئاویتەيى لە دوو شارى دوزىمندا بىزىن؟ . من بىدەنگ دەبۈوم و وەک يەكىن بە دواى وەلامى مەتلەيکى وندابگەپىت دەمپىسى «دانىالى راسته قینه کىيە، دەبىت چۈن بىت؟». چاوانى هیندەی تر دهکرانه و، چاولىكە کەی بە هيمنى لە دەستىدا دەجولاند و دهیگووت «ئەوهىيە کە كارەساتە گەورە کان دەبىنت. دەبىنت توفان هاتووه، دەزانىت گەورە تىرين دوزىمنى مروق، مروق خۇيەتى. جەڭ لە توفان ناوىنکى دىكە لە توفان نانىت. دانیالىيە کان قارەمان نىين، زورجار ترسنۇكىشىن، بەلام دوو چاوى ورىيابان ھەيە، تهنيا شتىك كە بىريان لايەتى، ئەوهىيە ئەوانىتىر رېزگاربىكەن، دوزىمنيان زۇرە بەلام ئەوان دوزىمنى كەس نىن. «من تهنيا كاتىنک دەبم بە دوزىمن كە

ئه و وک دوژمن ده مبینیت، وه ئه و ته نیا کاتیک ده بیتە دوژمن که من و وک دوژمن ده بیتە... لە وە بترازیت، دوژمن لە سەر زھوی بۇونى نېيە» دانیال وادھلیت. ئهوان جگە لە پزگارکردن باوهەپیان بە هیچ وشەیەکى تر نېيە، ناتوانن دونیا بگۈپن، بەلام دەتوانن ھەندى ڈیان پزگاربىكەن. بەلى ... من ئەم كتىبەم دۆزىيەوە، سەدان سالە دەلین ئەم كتىبە بۇونى نېيە، سەدان سالە ھەر كەسىك بلیت دوژمن لە خەونەكانى خۆمانەوە دىتەدەرى، زمانى دەبىن، بە درۇزىن و نۇكەر و خيانەتكار ناۋىدەبەن، بەلام كە ئەم كتىبەم دۆزىيەوە، كە ئەم كتىبەم گرت بە دەستمەوە و پەرە پەرە ھەلمدايەوە، دلنىابۇوم ھەميشە لە قۇولايى مىژۇودا ھاۋىنېكىم ھەبۇوە، خەلکانىك ھەبۇن كە لە ودىيۇ ماناي دۇست و دوژمنەوە بىريان لە مەرۆف كردۇتەوە، گەورەتر لە سنۇورى شارى خۇيان تىفكىريون، دوورتر لە سنۇورى پۇزگارى خۇيان پواپىيانە، مەرۇقى راستەقىنە كە بىرىكىردهوە، بىر لە مەرۇقى ھەمۇ شۇينەكان و ھەمۇ سەرددەمەكان دەكتەوە. پۇزفىسۇر بەھنام لە سەرەتاوە، لە پۇزگارىكەوە كە چىرۇكى كوشتارى دانیالىيەكانى لە دىلاوار خويىندبۇوەوە، باوهەرى بە بۇونى ئەم كتىبە ھەبۇو، باوهەپى بە بۇونى دانیال ھەبۇو، باوهەپى وابۇو كە ھەركات ھەورەكان دەركەوتىن سەرەتاي كارەساتە گەورەكان دەردىكەوەيت، بەلام بەلگەي تەواوى بە دەستەوە نەبۇو. چەندىن سال بۇو من و پۇزفىسۇر و چەندانى تر بە دواى ئەو كتىبەدا دەگەراین... دەمانزانى دەبىت لە جىڭىايەكى دونىادا ھەلگىراپىت. من دەمزانى كە ئەم كتىبە چەنخىكى بۇ پۇزفىسۇر ھەيە، بە پۇستىكى نەيتى و تايىەتدا كتىبەكەم بۇ نارد، بە و مەرجەي پۇزىك دلنىابۇو دەكەوەيتە دەستىكى غەریب، دەستىكى كە لە نەرخى تىنلاگات، بىنۇرىتەوە بۇ من. كەمن ئەو كەسانەي لە ماناي ئەم كتىبە تىنەگەن. ئەفسوس، يەكىك لە سىفەتە لىزىوەكانى مەرۆف ئەۋەيە، كاتىك بەلائى شتى مەزندادەروات كۈرۈدەبىت... من سەلماندىم كە دانیال ھەبۇو، دەبىت لە ھەمۇ سەرددەمەتىكىشدا ھەبىت.

من و پروفیسور پینکهوه تورنیکمان دروستکرد بۆ رزگارکردنی ژیان، وشەی نھیتیمان هەمیشە «ھەوره کانی دانیال» بۇوه. من لیرهوه دەیان شاعیر و نوسەر و میژونوسى ھەلھاتووم ناردوه بۆ لای ئەو، خەلکانیک له سەر ئیمانیکی تر بۇون و لە مەمدەحەسار ژیانیان لە مەترسیدا بۇوه، خەلکانیک بىن هیچ ھۆیەک يان بەھانەیەکى دیاریکراو ژیانیان كەوتۇتە مەترسیيەوە، پروفیسور ھەمیشە لە مالى خۆیدا يان لە ژىرزەمینى مۇزەخانەكەدا دەیشاردنهوە تا دەرفەت دەھات و لە پىگاي قاچاقچىيەكانەوە دەیناردىن بۆ خۇرئاوا، من و ئەو دەیان ژیانمان رزگارکردوھ... ئىستا كە ئەو چىتىر ئازاد نىيە، كە جەنگ دیوارەكانى نیوانمانى ئەستۇرۇر تىركىدۇ، ھەست بە ترسىيکى گەورە دەكەم. ئەم جەنگە توفانى راستەقىنەيە و ھەوره کانى لە میژە لەسەرى ئىمەدا دەبارىن».

پروفیسور زۇر غەمگىن بۇو، ھەستىدەكرد تا دىتى رزگارکردنى مەرقەكان سەختىر دەبىت. شەوېنگ بە منى گووت «لە ئاگرى جەنگدا، رزگارکردنى مەرقەكان كارىنکە لە توانىي كەسانى وەك مندا نىيە». ھەستى بە لاۋازى دەكرد، خۇى و قىزە پەشۇكماو و پېزىاوهكەي، بە چاوىلکەيەكەوه كە پىر بە دەستىيەوە بۇو تا لە چاوىدا بىت، دەھات و دەچۇو، دەيگووت «تەنبا بەختەوەری ئەم ماۋەيەم ئەۋەيە كە دەتوانم كۆمەك بە ئىنۋە بىكەم. من گەر نەتوانم كۆمەك بە كەسىك بىكەم دەمەرم».

كارى پروفیسور تا دەھات دۈزاردەبۇو. ھاوا كارەكانى ئەو زۇرېيان برابۇون بۇ جەنگ، چاوى پىاوانى دەولەت لە جاران دېتىر دەيانزواني و زياتر گومانىاندەكرد، سەر شەقام و ناو كۆلان و كوچەكان بە سىخور و چاوى نھىتى و ھەوالگرانى بىرەحم تەرابۇون، ئەوھ پروفیسور قاسمى خزانىدبووه ناو چاپخانەكەي خۇى و كارىنکى ئەوتۇ گىرنى بۇ نەدەكرا. ھەندىنگ دېز تەواو خۇى دەگۇرى، شەپقەيەكى رەشى دەكىردى سەرى و

پالتویه‌کی دریژی دهپوشی و به خوی و چهترینکی گوچانی دریژهوه بتو  
چهند سه‌عاتیک دهچووه دهربی. همه میشه ئه و چهترهی پن بیو، دهیگووت  
«گهر ههواش خوش بیت، باران له سه‌ری مندا به‌ردهام ههرباریت»،  
چهند جار سه‌رنجمندا که کاتیک باران دهباریت ئه و خهیالی لای ئهوه نیبه  
چهترهکه بکاتهوه، دهمبینی به خیرایی له شهقامه‌کهوه بهرهو مهیدانی  
فیردهوس دهروات و له‌بیوه له پشت سه‌کتوی سه‌رهکی مهیدانه‌کهوه ونده‌بیت،  
دهمبینی ههندی جار بی باران چهتری ههله‌ددا و ههندی جاریش باران  
چهند توندبايه چهتری ههله‌ددا، ههستمده‌کرد چیتر توانای جیاکردن‌وهی  
بارانه‌کانی نه‌ماوه، نه‌یده‌زانی کامه باران له سه‌ریدا دهباریت و کامه باران  
له ئاسمانه‌وه دیته‌خواری.

هموو ئه و ماوه‌یه ئال موراد له ژوورهوه چاوه‌روانی قاچاغبه‌ریکی  
دهکرد له مه‌مه‌دحه‌سار بیباته‌دهربی. پروفیسور پوژ دوای پوژ و ههفت‌ه  
دوای ههفت‌ه سه‌فره‌که‌ی ئال مورادی دوا ده‌خست. به قسه‌ی پروفیسور  
قاچاغبه‌رکان تا ده‌هات که‌مدبوبونه‌وه، ریگاکان تا ده‌هات پرده‌بیون له  
مه‌ترسی، ههلهاتووه‌کان تا ده‌هات زیاتر دهکوژران و بواری پزگاربیونیان  
ته‌سک ده‌بیوه، مه‌مه‌دحه‌ساریش پوژ دوای پوژ ده‌بیوه به سه‌ر زه‌مینیکی  
خویناوی داخراو، به تله‌یه‌کی کوشنده که هیچ که‌س به ئاسانی نه‌یده‌توانی  
لیئی ده‌بچیت.

دوای ماوه‌یه‌ک له پیکه‌وه ژیان و چیرزک و ترس و دوودلی، شه‌ویک  
زور دره‌نگ پروفیسور له سه‌ره‌خۆ له ده‌رگای ژووره‌که‌مانی دا و دوای  
ئیستیک هه‌ر خوی کردی‌یه‌وه و هاته‌ژووری. من له جینگاکه‌ی خۆم ههستام  
و سه‌یرم لیهات که پروفیسور شابه‌نده‌رم به خوی و قژه دریژ و بژه‌که‌یه‌وه  
بینی، به هیمنی به ئال مورادی گووت «خیرا خوت کۆبکه‌رهوه، له خوارهوه  
چاوه‌روانتن، هه‌ر ئه‌مشه و ده‌بیت ده‌بچیت، په‌نگه ئه‌مه دوا فرسه‌تمان بیت.

گه رئه مشه و دهرنه چیت، دوور نیه تا چهند مانگ و سالی تر لیره گیر بخوبیت». مالاواییمان له ئال موراد خیرا و کتوپر بwoo، من دهستمکرد به گریان و بیئه وهی بتوانم هیچ پسته یه کی ماندار بلیم و خودا حافیزی یه کی دوستانه بکه، باوهشم به ئال موراد دا کرد و توند به خومه و نوساند و گریام. ئال موراد پتر لوهه و گه مگین یان دلخوش دهربکه ویت، سه رسام و په شوکا و دیار بwoo. بهر لوهه له ده رگای ژووره که بچیته دهره وه و مالاوایی هه میشه بیمان لى بکات، به دهنگیکی ساده و مندانه گووتی «ده بیت برفم»، دهنگی پر له پاکی و تنهایی و بیگوناهی بwoo. دهنگیکی ساف بwoo، دهنگی روحیک دلنيام ده توانيت بگه ریته وه بو سه رچاوه پاکڑه کانی بونو خوی. له و ساته دا ئال موراد روخساری بینگه رد و مندانه خوی و هرگرتبه وه، چیتر که سیک نه بwoo که له سوپایه کی در و بیزه حمى و هک باغه وانه کانی دیلاواردا کاریکرده بیت، که سیک نه بwoo به قهناس له دووره و خله کانیکی کوشتبیت که نه یناسیون، گه نجیکی ساده بwoo که به دواي ژیانیکی ساده دا بهره و زهمنیکی دوور ده رفوی. زهه او و پروفیسور هیوای سه رکه و تینان بو خواست، ئه و به تایبەت باوهشی به مندا کرد و گووتی «برای زه ریاواری ئاگات له خوت بیت، گه رایته وه دیلاوار دایکم بدوزه ره وه و پنی بلی که من سه فه رمکردوه، من ده زانم چیت و هلامدە داته وه، به لام تو هر بچو. هر چیه کی گووت گوئیگرە و هیچ مەلى، که هاتیتە ده ری لە مالى ئىمە يە كسەر بچو بۇ لاي مامۆستا سەمکو سوھەيپ و سەيرېنکى پەيکەرى بالىدەكە بکه، بزانه ئه و تەيرانه جوان بونون کە من پاومکردون، گه ر توانيت بچو بۇ لاي ئىن و مندانە كەى فەرماندار ماروفى و داوى لىبوردنیان لى بکه، تکايە گه ر توانيت ئه و كارانەم بۇ بکه». دەمزانى کە لە ده رگایه چوو بە دىيودا ئىتر نە دەيىينىنە و نە لە هیچ جىگا يە کى دۇنياشە وه جارىكى تەھە والىكمان بۇ دەنئىريتە و. كە لە ده رگا كە چوو بە دىيودا ئىتر بۇ هەتاھە تايە ونبۇو، ئه و لە وجورە كە سانە بwoo کە جىگا يە كيان بە جىھىشىت هەركىز ناگە رېنە و بۇي.

## ۴۸

ههفتەيەك دواى رۇيىشتى ئال موراد من دەستمکردهو بە بىنىنى خەونەكان، خەونى ئەوانى دى، خەونى شارىنگى نەناس، خەونى كەسانىك كە نازانم كىن... خەون بە لىشاؤ دەھاتن و شەويان پەدەكردم لە گىنگل و دۈوللى. جىاوازى خەونەكانى ئىرەم لەوەدا بۇو كە هەمووى خەونى نەناس بۇون، خەونى شويىنى نەناس و ھىمای نەناس. من دوو سال خەونى مەممەد حەسارم وەك خۇيان بىنى، بەلام خەونەكان ھەميشە ئاللۇز و تىكەل و نائاشتابۇون، بۇ من ھەميشە نامق و تەماوى بۇون. خەونەكان پېپۇون لە ئارەزۇوى كوشتن، لە خواتى سووتاندن، لە ئارەزۇوى درىندانەسى سىكىس، لە ترسى مردىن، لە وىتەي ويرانە، لە شارى نغرق، لە لاشەي رىزىو سەيربۇو بەلامەوە كە بەشى زورى خەونەكانى ئەم شارە لە دەوري كوشتن و سووتان و توندوتىرىزى دەسورانەوە، پېپۇون لە شويىنى كاولبۇو، لە پىرىدى رۇخاۋ، لە شەقامى ويران، لە ئاڭرىگەلىك كە ھەرگىز ناكۈزىنەوە، لە گۈركان كە مندالان دەكەونە ناوى، لە سەرى بىراو كە پىندەكەنېت، لە مەرۆف كە وەك پشقاو وان و بە وىنەي خەلۇزى كەشاوه بە شەقامەكاندا دەگەرىين، لە چەقۇي گەرۇك كە بە ھەركەس دەگەن سەرىدەبىن، لە سەنگەرى پىر لاشە، لە قەفەزى پەئىسک و پروسک، سەعات كە زەمانى مردىن دەخوينىتەوە، رۇزىزەمىز كە تەنیا وادەي سەرەتلىدانەوەي مردووەكان پىشاندەرات، كەنپۇش كە بە

شەقام و کوچەکاندا دەگەرین، بالۇن كە لە ناوه راستى شارەکاندا گىردىگىت و دەسووتىت... خەونەكانى مەمەدەھەسەر بى خاوهن بۇون، لە ھەندى خەوندا خاوهن خەونەكانىم دەبىنى، بەلام كەسانىكى نەناسراوبۇون، ھېچ كات رېيكەوتى نەكىرىد من يەكىتكە لەو پوخسارانە بىيىنم يان بناسمەوە. ئەوهى بەلامەوە سەيربۇو ئەو ترسە زۇرەبۇو كە لە خەونى ئەم شارەدا دەمبىنى، چەند جار ئەو ئەھرىمەنەم بىيىنۋە لە خەونەكاندا دەردەكەوت و بەجۇرى درېندانە ئەشكەنجەى خەوبىيەكانى دەدا، زۇرى خەونەكان لە ترس و تارىكى و وەحشەتىياندا لە خەونەكانى دېلاوار دەچۈون. لە راستىدا رۇز بە رۇز و خەون لە دواى خەون زىاتىر لەو تىڭەيشتىم كە دېلاوار و مەمەدەھەسەر و ك يەك بىردىكەنەوە، وەك يەك خەون دەبىنن، وەك يەك دەترىن، ھەم يەك دل و ھەم يەك سەر و ھەم يەك پۇحىان ھەيە.

ھەندىنگى رۇز گەر كارمان كەمبۇوايە، ياخود ئىشەكانمان زۇو تەواو كردىبا، زۇوتىر چاپخانەكەم بەجيىدەھېشىت و دەچۈومە سەرى يان لە شەقام و کوچەكانى دەرورىبەردا پىاسەيەكم دەكىرد. لەسەر رۇشتىايى پىنمايمەكانى پۇرفىسىردا گىتنى ھاۋىرى و نىزىكۈونەوە زۇر لە ھەر كەسىكى خەلکى مەمەدەھەسەر تەواو قەدەغەبۇو. بەلام جارجار دەبۇو شەقامەكانى مەمەدەھەسەر بىگەرىم تالە نزىكەوە ژيان و ھەناسەي شارەكە بۇنىكەم دواى دوو مانگ ژيان لە مەمەدەھەسەر، يەكەم پېرۇيىشتى كەنپۇشەكانى بىنى، كە بە مارش و لەسەر ئاوازى سرۇدى «ئەي خاكسى نىرگىس و بەهار، ئەي باغى پېرۇز و پېرگول، ئەي دەشتى مەمەدەھەسەر» بە رېنگادا دەپۇيىشتىن. ھەزاران كەس تەماشىياندەكىرىن و سرۇدىيان لەگەلدا دەخوينىدىن و دەگىريان. لە دواى ئەوهەوە بىيىنى مارش و پېرۇيىشتىن و مالاوايىكىرىن و پېشىوازىكىرىن لە سوپا بۇو بە بەشىك لە ژيانى رۇزانەي ئەم شەقامە. رۇزانە، لەسەر دەنگى سرۇدى ئايىنى و مۇسيقىاي سەربازىي، جەنگاوهارانى تازە بەرەو بەرەكانى جەنگ پەوانەدەكىران. رۇزىك لە چاپخانەكە بۇو بە

هلا و سه رکاری گهوره مان پئی را گه یاندین که به رپرسانی ئاسایش و چاودیری له ناوچه کهدا ئاگاداریانکردوینه توه که ده بیت هه مورو دوکاندار و فهرمانبهران و ئىشىكەرانى سەر ئەم شەقامە سەھات يەكى نیوھرق لە مەيدانى دەروازەسى فيردەوس ئامادەبن. خەلکى مەممەد حەسەر دەيانزانى بەھانەسى ئەم كوبۇنچوانە چىيە. پېشتر ھولىيان ھېبوو كە ئەم نمايشە ترسناكانە وەك شانۇرى گەپۆك وان و ھەمورو بەشىكى خاكى مەممەد حەسەر و ھەمورو مەيدانىكى ئەم شارە دەگەپىن. ئەو رېۋە دەببۇو ئىمەش ئامىرى چاپىكە بکۈزۈننە و دەركايى چاپخانەكە دابخەين و بچىن بۇ گۆرەپانى دەروازەسى فيردەوس. لەۋى حەشاماتىكى گهوره كوبۇنچۇو، ھەندىكىيان دروشىم و ھەندىكىيان شمشىريان ھەلگىرتبۇو. بەر لە دەستپېكىرىنى مەراسىمەكان، بانگى «فیداتم ئەى خاكى تەللا» «تا مەحشەر... تا مەحشەر... سەربازى سوباخان» «خويىنى من، خويىنى تو، ئازادە خاكى من، سەربەرزە خاكى تو» گوينى كەردىكەردى. ھاوارەكان ھىتىد بەرزبۇون من دەنگى ئەوانىم نەدەبىست كە لە نزىكمانە و قىسىمەياندەكەردى. سەكۈرى ناو مەيدانەكە كرابۇوە دوو بەشەوە، بەشىك بۇ قىسىمەكەن و وتاردان، بەشىكىش بۇ نمايشىتىكى تايىھەت. ئالاي سوور و رەشى مەممەد حەسەر بە سەدان دەشەكانەوە. لە ناكاوا بىتەنگىيەكى كوشىنە بالى بە سەر مەيدانەكەدا كىشىا، من و زەھاوا و جەنابى پرۇفييىر و يەدولا پىنكەوە و مەستابۇوين و لە جىنگىيەكى كەمىك بەر زەوە بە سەر تەواولى مەيدانەكەدا دەمانپۇانى. پىاوېتكى بالا بەرز بە قاتىكى جوانەوە لە سەر سەھنە دەركەوت و دەست پېكىرىنى مەراسىمەكانى بە ھەندىك ئايەت را گە یاند. لە كاتى خويىندى ئايەتە كاندا مەيدانەكە تەواو بىتەنگ و خاموش بۇو، دواتر كە قىسىمەكان دەركەوتىن، دووبارە هوتاف و ھاوار زەمینى دەلەرزاڭ. چەندىن كەس قىسىمەيانكەردى، و تەكانيان جىنچۇ و ھەرەشە و وەسفى نابەجىنى دېلاوار بۇو بەلام خرۇش و حەماس و خۇشىيەكى بىيۆينە لە نىوان ئامادەبۇوندا دروستكەردى. لە مەراسىمەكەدا دېلاوار يېكەن بە سەگانە وەسفىكەن كە

تهنیا به پانکردنهوهی سهربیان زهوى لە شەر و ئافهتیان بىزگارى دەبىت، دىلاواریان بەسەر زەمینى مەيمونە بېتکەكان ناونا، ھەموو پىيان لەسەر ئەوه دادەگرت کە سەركەوتنى كۆتايى سوبای مەممەدھەسار تەنیا مەسىلەي كاتە و لە داھاتوویەكى زور نزىكدا خودى شارى گەورە دىلاوار بە ئاگرى ھىزە نەبەر دەكانى مەممەدھەسار لەگەل زەويىدا تەختىدەكىت. قىسە كان وەها بەجۇش دەكران، دەنگەكان وەها تايىبەت ھەلبىزىر دابۇون و وشەكان وەها كارىگەر رىزكراپۇون، ھەستىمەدەكەدەتەندا مندالانى بچوکى ئەم شارەش گەر دىلاوارىيەك بىگىن، ئامادەن لەۋىدا پىستى لە جەستە دامالىن و وەك ئاژەل كەولىيەن. لەگەرمەي ھوتاف و حەمامىت و سرۇودا، دىلەكانى دىلاواریان ھېتىيە سەر سەكقۇ. ساتىك بۇو تەواوى خەلک ئامادەي بىنېنى سەربېرىنیان بۇون، سەعاتىك بۇو قىسە كەران، ئەو خەلکە زور و حەشاماتە هارەيان بۇ بىنېنى ئەم دىمەنە ئامادەدەكەدەت. لەسەر سەكۈكە جىڭايەكى تايىبەتىان بۇ جەلاد و زىندانىيەكان بېكخىستىبو. يەكمە جار ئەو پىياوه بالا بەرزە گەورەيە بە دوو چەققۇوه دەركەوت، خەلک ھېننەي ناوى سكىنەنیان بىست وەك فىيانلى ئەتتىت، وەك ئەستىرەيەكى گەورەي نىتو فيلمەكانىيان بىنېتىت، بەجۇش و خروشىنى بىنۈنەوه، وەك پېكىرا خەوييانلى كەوتتىت و ھىزىكى نەنەنى بىانجولىنىت، ئاگريان گوت. سكىنەن دوو چەققۇي گەورە و تىزى پى بۇو، وەك زوربەي جەلادەكانى دۇنيا بېدەنگ بۇو، بەلام تەواوى مەيدانەكە وەك ھاوار لە شىزىك بىكەت، بېيەك دەنگ و يەك گەروو ھاوارىدەكەد «سكىنەن». يەكە يەكە سەر بېرىنەكان دەستى پېكىردى، ھىچ كەس نەيدەوېردا چاواي بىرىت يان خۇى بىلايەن پېشانبدات يان بىرسىت. ئىنمەش دەبۇو وەك ئەوان دەركەوين، وەك ئەوان ھاوار بېكەين، وەك ئەوان چاواهەوان بىن چۈن دىلەكانى دىلاوار دەھىتىن و بە چەققۇيەكى خىرا و بىنگىرى و يەكسەرە سەربىانلى دەكەنەوه. ھىچ كەس نەيدەوېردا لە ساتانەدا چاوا لىك بىتىت، چونكە لە سەرەوهەرا چاودىرەكان سەرىياندەكەردى و دىمەنەكەيان بە كامېتاراي تايىبەت دەگرت.

دەبۇو ھەموو ھاولاتىيەكى مەمەدەسار گەر ئامادەگى ئەوهشى تىدا نېيت، خۇى دىلاوارىيەك بىكۈزىت، ئامادەگى ئەوهى تىدا بىت لەزەت لەسەربىرىن و ئازارDaniyan بىبىنت. ئەوهى سەير بۇو، تا سكىنانى جەلاد بە دوو چەقۆكەي دىلى زياترى سەربىرىيە، خەلک برسىتىر و بەجۆشتىر و شادىتر دەبۇون، گەر سكىنان خۇى ماندوو نەبايە، گەر خۇى كوتايى بە ئاهەنگەكانى سەربىرىن نەھىتىيە، خەلک ئامادەبۇون ھەموو شەۋابىنىش و سەيرى خوين و كەللەي براو بىكەن.

ئەو ئاهەنگە هيستيريانە كە ھەميشە بە سەربىرىن يان سووتاندىنی ھەندىك دىلى دىلاوارى كوتاييان دەھات، زۇو زۇو لە مەيدانەكاندا كۆپۈونەوەيان بۇ سازىدەكرا. دەبۇو ھەموو جارييکىش ئىتمە دەست لە كار ھەلبىرىن و بچىن. ئوانەي نەدەچۇون بۇ ئاهەنگەكە و لە گورەپانەكەدا نەدەبىتىران، ئەگەرى ئەوه ھەبوو سزاپىرىن، بىگىرىن، تۆمەتى نارەوايان بۇ دروستىتكىت. پروفيسور ھەموو شەۋىنەك بەرلەم بۇنە ترسنەكانە، ھەورە خويىنинەكانى دانىالى دەبىنى بەسەريدا دەبارىت. ھەميشە باڭىدەكرىم و بە چەللىي دەپرسىيم «ھەورە خويىنەكانى نەبىنیوھ؟». من ھەندىك جار ئەو ھەرانەم دەبىنى و ھەندىك جار نا، ھەندىك جار سەرنجى زەھاوم دەدا كە عارەقى دەردەدا و بارانى سامانىك لە خەۋىنیدا دەبارى و بەدەم لەرزەوە ھەلدەستا. پروفيسور سووربۇو لەسەر ئەوهى كە ھەموومان بچىن بۇ ئەو كۆپۈونەوانە. دەيگۈوت «مرۇفە دېنەكان لەوىدا زياتىر دەبنە دېنە و مرۇفە راستەقىنەكانىش زياتىر دەبنە كەسانى مىھەبان و پېز بەزەيى». پېتىوابۇو ئەوهى لە مەيدانى دەروازە فېردىھوس روودەدات، بەشىكى گىرنگى مىژۇوە و مرۇف دەبىنت بىبىنت. جارىك لە كاتى سەربىرىنەكاندا، لە كاتىكدا دىلىك لە ژىر چەقۇى سكىناندا دەينالاند، پروفيسور چاوىلەكەكە لە دەستىدا و چەتىرىكىش لە بنەنگلىدا چپانى بە گويمدا «ئىتمە ئىستا گەورەترين شاھىدىن لەسەر دېنەيى مىژۇو، لەسەر وەحشىيەتىك نەوهەكانى داھاتتوو باوهەرى پى

ناکهن، به دروی دهخنه‌وه، خله‌کانیک وهک چیرۆک سه‌یریده‌کهن، له کاتنیکا  
ئیمه ده‌توانین بزانین چ راستییه‌کی گوره‌یه، چ راستییه‌کی عه‌جایه‌ب و  
ئازاربه‌خشە». من بینینی ئهو دیمه‌نانه تووشی غه‌مۆکییه‌کی قوولیان ده‌کردم،  
دوای ئه‌وهی که له مه‌یدانه‌که ده‌گه‌راینه‌وه شه‌و و پۇزىنکى رېنک ده‌گریام.  
دكتور قاسم ده‌یزانى که چیم بسەردینت، ده‌یزانى من بق زیاد له بیست و  
چوار سەعات ناتوانم ژیر ببىمه‌وه، هەمیشە دواى ئاهەنگە‌کان پۇزىنک پشۇوی  
دهدامى و لىدەگە‌را له ژۇوره‌کەی خۆم نېھەمه دەرى و تەنیا بے بىدەنگ  
بگریم.

له دووه‌مین زستانى جەنگدا، بەيانییه‌ک وهک ھەندىك جارى پىشۇوتى،  
پیاوان و چاودىرانى دەولەت له شەقامى حەببىولاى داغستانى ئیمه‌يان  
ئاگادارکرده‌وه کە دەبىت كاتزەمیرى دوانزە‌نى يۈرهۈپ بق ئاهەنگىكى نویسى  
پىشاندان و سەربىرىنى دىلە دزىنوه‌کانى دىلاوار له گوره‌پانه‌کە ئامادەبىن.  
من ئه‌و پۇزە بىھۇ ترسىنکم لى نىشتىبو، ھەستمده‌کرد كارەساتىكى زور  
ناخۇش و پۇوداۋىكى تايىھەتى بەپىوه‌يە، تکام له زەھاو كرد كە خۇى  
پەريزىت و ئەمۇرۇ دەقە‌ۋىمەت. ئه‌و پۇزە سەعات دوانزە له پىشى پىشەوهى مەيدانه‌کە و  
تەنیا چەند مەترىك دوور له سەكۆكەوه جىگام كرت. ھەركىز لەو باوه‌رەدا  
نەبۇوم، چىرۇكىك كە له عىادەکەی مامە سیام دەستى پىكىرىدبوو، ئەمۇرۇ  
لەم گوره‌پانه گوره‌يەدا بگاتە كوتايىي. ھىچ كات جورئەتى ئەوەم نەكىرىدبوو  
بەو ئەندازە‌يە له سەكۆى قەسابىيە‌کە نزىك ببىمه‌وه، بەلام ئه‌و پۇزە پەلى  
زەھاوم كېشىا و تا بەرددەم سەكۆكە درمان بەخەلکە‌کەدا و له جىگاپەكى زور  
نزىك قەرامانگرت. بەدرىزىايى ئه‌و ماوه‌يەي کە قىسە‌کەران، دووانى ئاگىننیان  
دەدا و مەيدانى دەروازە‌فېردى‌و سیان دەھىتىيە جۇش، من وهک بىھۇش  
بۇوم، ئاگام له ھىچ شتىك نەبۇو، وشە‌کان تەنیا وهک غەلبەغەلب و ژاوه‌زاو

دههاتنه گویم، به ترسیکه وه توند دهستی زههاوم گرتبوو و نه مدهویست لیم دووربکه ویته وه، هستمده کرد تا له سه کوکه نزیکترین سه لامه تتر دهیین. شهوری پیشتر چهندین خهونی شلهوبلهم بینبیوو، ئیستا مهیدانه که ته او به خهونتیکی رهش دهچوو، به موتەکەیەک که له ساتیکی ترسدا له دونیای خهونه کانمانه وه بتو ناو حهقيقەت بازیدابیت. هەموو شتیکی شوینە که ئیستا به خهون دهچوو، به خهونتیکی ترسناک، به تاریکیه کی ناو ناخ که بازیدابیتە دەرەوە. بۇ ئیستیک وردهبۈو، سەرم لىنەشىۋا، چاوانم لىل دەبۈون، سەرم بەرزىدەکرددەوە و هەورىتىکى سوورى زۆرم لە ئاسماناندا دەبىنى، ئاۋىرم دەدایە وە پرۇفیسۇر شابەندەرم دەبىنى لە ناو حهشاماتە کەدا، هەم كلاۋىتىکى گەورەي لە سەر كردوھ و هەم چەترەكەشى ھەلداوه. بۇ ساتیک چاوم لىنکەندا و ئە و هەورانە لە سەرمدا بۈو، سەرم بەرزىدەکرددەوە و دىسان لە ئاسمانان دەمبىنین، گویم لى بۇو پرۇفیسۇر بانگمەدەکات و دەلىت «حەسەن تاج... حەسەن تاج، سەيرى ئاسمان بکە». من توند دهستی زههاوم دەگرت و له ناو ئە و هەزاران كەسە تورە و سەرسام و بەجۇشەدا جارىتى دى، سەرم بۇ ئاسمان بەرزىدەکرددەوە، چاوانم جىگە لە لىلى و سەرسامى، لە ترس، لە ماقبۇون و وېرى، ھىچى ترييان تىدا نەبۇو. سكىنان بە خۇى و دۇو چەقۇ تىزەكەيەوە بازىدەدایە و پېشى سەحنە، لە گەل دەركە وتنى ئەودا يەكەمین تۇنکە كانى باران دەبارى، بارانتىکى سوور، بارانتىك وەك ئەھەي خويتى جىنگا دوورەكانى ھەلگرتىت و بەرھو ئىئرە هيتابىتى. لە گەل سكىناندا ھەشت دىلى نوى بە زنجىرە وە دههاتنە سەر سەحنە، هەموو يان جلى سەربازانى دىلاواريان لە بەردابۇو. من وەك يەكىن لە ژىير كارىگەری شۆكىتى گەورەدا بىت دەپوانم، پېنچەمین كەس لە رېزەكەدا دەبىنیم... خۇيەتى، كەمېك لاوازترە لە جاران، بەلام خۇيەتى میرئەودالا. هەر دوو دەستى و هەر دوو قاچى بە زنجىر بەستراونەتە وە، پۇومەتكانى سوورن وەك ئە و پۇزەي لە عيادەكەدا ھەلچوو و پۇلىسەكان ھاتن و قول بەستيانكىد، وەك ئە و

کاتانه‌ی له سهنته‌ری چاره‌سه‌ری‌یه که پیکه‌وه قسه‌مانده‌کرد، و هک ئه و سات و چرکانه‌ی له‌گه‌ل کریکارانی فه‌سیله‌که‌دا له ناو چیاکاندا به‌ردی هله‌دکرت و جه‌بله‌ی ده‌گواسته‌وه. من ده‌بینم و خورپه‌یه کی گه‌وره به دلمدا دینت، زه‌هاو ده‌چیزینیت به گوییدا و ده‌لیت «سه‌یریکه، میرئه‌ودال». هه‌موو شتیک له بارچاوم لیل ده‌بیت، هه‌موو شتیک و هک خه‌ونیک ده‌بینم، سه‌یری میر ده‌که‌م و ده‌مه‌ویت هاواربکه «جهنابی میر سه‌یرمبکه...جهنابی میر سه‌یرمبکه، من ریتواری زه‌ریاواریم». به‌لام ده‌نگم ده‌رنایه‌ت. بایه‌کی هینمن یاری به قژی ده‌کات، به‌جورینکی سه‌یر و توند و بیزه‌حمانه چاوانی نوقاندوه، و هک بیه‌ویت هم مه‌رگی خوی و هم سیمای بکوژه‌که‌ی نه‌بینیت. هه‌ستمکرد بونیکی زور ناخوش ده‌چیت به سه‌ریدا، بونی دزیتوی مه‌رگ، بونی چه‌قویه‌ک که ده‌یان جار له خوینی تر هله‌لکشاوه. چه‌قویه‌ک مه‌مه‌دحه‌ساریه‌کان به سه‌مبولی خویانی ده‌زانن، چه‌قویه‌ک ده‌یانه‌ویت دوای جه‌نگ بیخنه موزه‌خانه‌ی نیشتمانیانه‌وه، چه‌قویه‌ک ئیستا له میرئه‌ودال نزیکده‌بیته‌وه، پیاوینک که پیشتر سه‌دان جار له خه‌ونه‌کانیدا سه‌ربردراپوو، سه‌دان جار لاشه‌ی خوی بینیبوو، سه‌یری سه‌ری براوی خوی کردبوو. ئیستا ته‌واو چاوی لیکدهنا، و هک من نه‌یده‌زانی ئه‌مه‌ی لیزه‌دا پووده‌دات خه‌ونیکه و دووباره‌ده‌بیته‌وه یان راستیه‌کی ئازاربه‌خشه و کوتایی به هه‌موو شتیک ده‌هینیت. ئوهی سه‌یربوو چاوه‌کانی بیون که توند نوقاندبوونی و هله‌لینه‌ده‌بین. له‌گه‌ل سه‌ربرینی یه‌که‌م قوربانی ریزه‌که‌دا باران توند دایده‌کرد، بارانیکی توره و خوینین، تاریکیه‌کی مه‌یله و سوور بالی به‌سه‌ر گوره‌پانه‌که‌دا ده‌کیشا، من هینده له ناو ده‌نگه‌ده‌نگی ناخ و هاژه‌ی ترسناکی روحی خومدا ونبووم، گویم له ده‌نگه‌کانی ده‌ره‌وه نه‌بوو... هیند له سه‌کوکه‌وه نزیکبووم بونی خوینی قوربانیه‌کان ده‌گه‌یشتنه لام، ده‌مبینی چون ئه‌وه خوینه خه‌سته له ده‌ماره‌کانی گه‌ردن‌وه ده‌رژیت و له‌سه‌ر سه‌کوکه تیکمل به‌وه بارانه خوینینه ده‌بیت و پیکه‌وه ئاویته‌یه کی شلتور و کالتور دروستده‌کهن. بزو یه‌که‌مجار ودها له نزیکه‌وه خوین ده‌بینم

راسته و خو له گه رووی مرؤفه و فیچه ده کات، بُو يه كه مجار خوین ده بینم  
له ئاسماهه و ديت، بُو يه كه مجار بُونی چه قو و لاشه ده كم كه له بُونی ناو  
خهون كه سکونتر، تيژتر، بِنْوَكترن. سه ره کان ده بینم تله بنه و، سه ره کان  
ده بینم يه كيک هه ليانده گريت و ده يانخاته ناو توره كه يه كه و، له نزيكه و  
چاوانى سكينان ده بینم ده رېقيون، چاوانى ده بینم كه ترسىكى و هك ترسى  
ناو چاوي قوربانى يه كانى تيدايه، دهستى ناله رزيت، جهستى توكمه و پته و  
له سه سه كوكى يه، به لام له چاوانىدا له رزىكى نهينى هه يه كه من ده بینم،  
ترسىكى شاردر اوه هه يه كه من ده بینم. مير ئه و دال پېنجهم قوربانى ئه مړقىه،  
هه ميشه چاوانى ليكتناوه، باران به سه ره سه ره و گونايدا ديه خوارى، سه رتاي  
ته، سكينانىش سه رتاي ته، من و زه هاو يش سه رتاي امان له بارانا ويکى  
سوور باو هه لکشاوه. و هك هه ميشه جله كانى مير ئه و دال گه و رهن به برى،  
كه رايده كيشن توند خوى راده ته كيښت، به لام دوو ياريده ده رى زل و كه ته  
ده يگرن و ملي ده خنه سه ره تختى سه ره برينه كه، سكينان و هك هه ميشه به  
يه كيک له چه قو كانى يه و له دواوه ديت و قرئى مير ده گريت و توند به ره و لاى  
خوى ده يكشيت، ره نگه ئه وه ئه ستور ترين گه ردن بو و بيت تا ئيستا چه قوى  
ئه و بريويتى. گرمە يه كى گه و ره له سه ره مندا ده نگه داته و، نازانم گرمە ي  
هه و ره کانى بالا ياخود گرمە يه هه و ره خهونه کانه. مير و هك چاوانى توند  
نو قاندووه، من هه موو گيام كردوته چاو، هه ناسەم له خوم بريوه، توند  
دهستى زه هاو ده گوشم، بؤئه و هى هاوارنه كه، بؤئه و هى دلنيابم دوستىك  
و مرؤفيت له نزيكه و هى. خوينى مير ده بینم، يه كجارت و بېنرکه ده رېتىت،  
دلنياب مير هه موو توانا و هېزى خوى له و دا كوكردوته و چاوانى نه كاته و ه  
و هېچ شتىك نه بىنت و هه موو ئه م ساته و هك خهوندك له خهونه کان  
بڑى، دلنيابووم ئازارى ئه م راستىي سه ختىر نېيە له ئازارى ئه و سه ره برينه  
خه يالانه ي له خهونه کانى ميردا دووباره بیونه ته و، مير گه ردنىكى ئه ستور  
و ئىسىكى بدق و خوينىكى چرى هه يه كه سكينان ئاسان بُزى نابردرېت،

دەبۇو بە ھەموو ھېزى خۆی چەندىجار سەرى میر راکىشىت، چەندىجار كىردى  
درېندهكەي توند گىربىكەت، چەندىجار ھېزىكى ئەفسانەنى لە مەچەكى خۇيدا  
كۆبکاتەوە تا دەمارەكان بېرىت. ئەوە درېزتىرين سەربىرىنى سكىنان بۇو، تا  
سەرى میر لە جەستەي بۇوهوە من تەماشامدەكرد، دەنگى میر دەهاتەوە  
گۈيم كە لە كاسىتەكانى مامە سىامادا باسى سەربىرىنى خۆى دەكىرد، باسى  
ئەو ساتەي دەكىرد كە جەلادىك سەرى دەگرىت و بۇ دواوە دەيكتىشىت،  
باسى جەستەي خۆى دەكىرد لە حەوزىكىدا. من تاكە كەسى ئەو مەيدانەبۇوم  
كە ھەموو مرىنەكانى ميرئەوەلەم بىنېيىو، ھەم مرىنە خەيالى و ھەم مرىنە  
پاستەقىنهكانى. كە سەرى دەكەوتە سەرتەختى سەكۈكە دەنگىكى گەورەي  
لىتوەدەھات، دەمبىنى دەستىك سەرى میر لە قىزەوە ھەلەگرىت و پىشانى  
ئەو حەشاماتە تورەيىيەي دەدات كە وەك شىيت بۇ بىنېنى ئەم سەرە مەدائانە  
و بىن گوناھ و غەمگىنە دروشمىيان دەدا و ھاوارياندەكرد. ھەموو گىانم نوقمى  
لەرز و ترس و باران بۇو، لەكەل ئەو بارانشدا لەشم عارەقىكى ساردى  
دەردەدا، غەمگىن بۇوم لەوەي نەمتوانى ھاواربىكم «جەنابى میر، سەيرمبىكە  
و مەترسە». زەھاوىش وەك من ھەموو گىانى دەلەرزى، زەھاوىش لە سام  
و حەسرەتدا وەك من توند دەستى دەگۈژىم و دەيويست دلىيابىت كە ئەوەي  
لە گۇرەپانى فېردىوسدا دەبىينىت خەون نىيە. تا ئاھەنگە كە درېزتىر بایتەوە  
ھەورە خويىنەكان توندتر و درېزتىر دەبارىن، بە جۈرييە لە بىرى ئەوەي لە  
باران بېچىت لە لىدانى قامچى دەچوو. نەدەبۇو تا ئاھەنگە كە كوتايى دىت  
كەس بىروات، كەس بجولىت، كەس بگرى. من تا كوتايى ئاھەنگە كە بەرددوام  
سەرى ميرئەوەلەل لە پىش چاوم بۇو، خويىنەكەي، قىزە تەپەكەي كە بە  
نارىكى لەسەرچاوى بۇو، كۆپە سوورە داڭەوتۇوھەكانى كە وەك ھەميشە  
خېر و پېرىزىيان بۇون... كە حەشاماتەكە لە ۋىرلەزمەي توندى باراندا ئەو  
ناوهيان جىيەيشت. من تا ماوهەك ھەر دەستى زەھاوم گىرتىبو و لە جىڭكاي  
خۆم وەستابۇوم ...

\*\*\*

له برقانی دواتردا ئیدی زور کەم لە چاپخانەکە دەچوومە دھرى، زۆر  
کەم لە پەنجھەرەکە وە يان لە دھرگای چاپخانەکە وە سەيرى مارشى ئە و  
كفنپۇشانەم دەكىد كە بە شەقامەكاندا دەگەرەن. بەشى هەرە زۇرى كاتى  
خۇم تەنیا لە لاي ئامىرەكانى چاپ و لە نزىك بۇنى لاپەرە چاپكراوەكانە وە  
دەبرىدەسەر. تەنیا لەزەتى ژيانم ئە وە بۇو كە كتىبە تازەكان لە دەستى  
كىريكارى سەر مەقەستەكە كارەبايىھەكە وەربىرم و سەفتەيانبەم و كۆمەل  
كۆمەل ئامادەيانبەم بۇ بار. زۇربەي كتىبەكان كتىبىكەلىتكى مەزھەبى بۇون  
يان كتىبىكەلىتكى كە ئاوينەسى سىاسەتى رەسمى دەولەت بۇون، ھەندى جار  
رىتەكەوت رۇمانىك يان كۆمەلە شىعرىك دەكەوتە ناو چاپەمەننېيەكان.  
بۇنى كتىبەكان، مەلمەسى لاپەرەكان، برىقەمى بەرگەكانىيان، بىكى بىنكەكانىيان،  
جوانى شىتوھيان پىكىرا سەرسامىيەنەكىدەن. خۇشحال بۇوم كە بەردىۋام  
بۇنىكى خۇش و شىتىكى قەشەنگى وەك كتىب ھېيە، من سەيرىبىكەم لە  
سالى يەكەمدا زمانى مەمدەحەسارىيم وەما پىشىكەوت ئاسان دەمتوانى  
ھەموو جۇرە كتىبىكى بى بخويىنمەوە. پروفيسور دەيىزانى من عاشقى كتىب  
و خويىننەوەم، ھەندى جار پىنگاى دەدام لە كتىبخانە تايىبەتىيەكەي كتىب  
قەرزىبەم و دواتر بىبەمەوە. شەوان گەر نەچۈوباما يە بۇ لاي پروفيسور  
ئەوا يان زەهاوم فيرى خويىننەوە و نوسىنى باشتى دەكىد يان رۇمانىكىم  
دەخويىننەوە. زۇربەي شەو پروفيسور بانگىدەكىدەم تا زانىيارىم لەسەر  
بەرەكانى جەنگ پېپلىت. شەر لە ھەندىنەك ناوجە و لەسەر ھەندىنەك لوتكە و لە  
نزىك ھەندىنەك ئاوهدانىيەوە رووىدەدا كە من زۇرجار بە دروستى نەمەدەزانى  
دەكەونە كويى خاكى دىلاوارەوە. سالىك بۇو ھىزەكانى مەمدەحەسار لە  
جەنگىكى در و پر كوشته و خويىناویدا دەيانويسىت بەرزايىھەكانى ئافيانبەر  
بىگەن و بۇيان نەدەگىرە، بەلام لە پۇوى دەرياچەكانىشەوە جەنگى كوشىنە  
و خويىناوى رووياندەدا. دواتر زانىم كە مىرئەوداڭ لە جەنگىكى خويىناویدا

له سه ره‌ریمی سه‌رانکو که وتوته دهست دوژمن. من هه‌موو ئه‌واوه‌یه زور هه‌ولمدا شتیکی تایبەت له سه‌ر ژیانى پروفیسۆر بزانم، به‌لام خۇی دەیگووت «ژیان، من ژیانم نییه. من هه‌ر بە‌وجۇرە ژیاوم كە دەمبىنى، ئىش، تەنھايى، كتىپ، تەنھايى، نوسىن، تەنھايى، سەفەر، تەنھايى، گەران‌و، تەنھايى، خواردن، تەنھايى، خوینىن‌و، تەنھايى، ئەوه ژیانى منه و ھېچى تر». پیاوىكى تەنها بۇو، جگە لە مىژۇوى ئەم شارە خویناۋىانە خۇرەلات ھېچ خوليايەكى ترى نەبۇو، له سه‌رتاى گەنجىدا كتىپىكى له سه‌ر زىندانەكاني خۇرەلات نوسىبۇو، بە جۇرىنک لە جۇرەكان گەيشتبووه ئەو بروايەي كە نەك تەنبا دىلاوار، بەلكو هه‌موو شارەكانى خۇرەلات لە بەنەرەتدا لە دەورى زىندان دروستبۇون. «گەر زىندان نەبایه، ئەم مىللەتە كۆچەریيانە نەدەبۇون بە شارنىشىن»، پروفیسۆر وايدەگووت و پىدەكەنى، زور شەو ھېچ قسەمان نەدەكرد، تەنبا پىنکەوە شەترەنچ يان ئەزىنەفمان دەكرد. ئەو لە شەترەنچدا دەستى بالاى ھەبۇو، مىنيش لە ئەزىنەفا، من بەدەگەمن دەستىكى شەترەنچ بېردايەتەوە و ئەويش بەدەگەمن بىقوانىيابىيە لە گەمەكانى تردا پىشىم بکەويت. بە دوو مانگ جارىك، تاكسىيەكى دەگرت و من و زەھاوى سواردەكرد و دەيرىدىن بۇ رېستورانتىكى گرانبەھا لەو پەبى شار، هەر جارەي بە رېگايمەكدا دەيرىدىن، بە درېزايى رېگا باسى مىژۇرى مەممەد حەسەر و گەرەكەكانى بۇ دەكردىن، بروايەكى سەيرى ھەبۇو كە «مىژۇوى راستەقىنە تەنبا مىژۇوى شارە». دەيگووت «مىژۇوى نەتەوە، مىژۇوى ولات، مىژۇوى دەولەت، مىژۇوى جىهان تەنبا وەھمە. يەك مىژۇو بۇونى ھەيە، ئەويش مىژۇوى شارە». باوەپى وابۇو كە شارەكان تەنبا جەنگەلىكىن و خۇيانلى گۈراوە، زور شەو كە لە مەممەد حەسەر و بىزەھمى ناو شارەكە بىزازدەبۇو، سەرى بادەدا و دەيگووت «مەممەد حەسەر شار نىيە، هەر جىگايمەكە دېنەكان تىيدا يەكترى دەناسىن».

نزيكى دوو سال بۇو لە چاپخانەكەدا كارمەدەكرد، زەھاوم فېرى

خویندهواری دهکرد، کتیبهکانم سهفتدهکرد، دهگریام، خهونم دهبینی،  
دهمخویندهوه، له پوچی رادهمام، له پوزسته‌ری کوژراوهکانی جهندگ رادهمام  
له وینهکانی ئیمام سوبحانم دهروانی له مهیدانی دهروازه‌ی فیردهوسدا،  
گوییم له موسیقای جهندگ دهگرت، گوییم له دهنگی مهکینه‌ی چاپه‌که دهگرت  
که به خیراییه‌کی سهرسوپنهنیه‌ر کاغه‌زه چاپکراوهکانی فریندهدایه دهربی،  
خواردنی سادهم دهخوارد، ههولی ئهودم دهدا زههار دلخوشبکه، ههولم  
دهدا شهترهنجیک له پروفیسور بیمه‌وه، ههولم دهدا وشهی زورتری  
مهمه‌دحه‌ساریی فیربیم. له گوره‌پانه‌که‌دا دهچووم بق بینینی سهربربینی  
دیله‌کان، سهیری خه‌لکی ئه‌م شاره‌م دهکرد که پیکرا بوروپون به جه‌نگاوه‌ر،  
گوییم له پیکه‌نینی کرینکاره‌کان دهگرت که هه‌ر یه‌که‌یان له شاریک و له  
جیگایه‌که‌وه هاتپون، بونی کتییم دهکرد، له به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌مه‌وه  
سهیری ئه‌و خوبه‌خشے گه‌نجانه‌م دهکرد له سهنته‌رکه‌ی ئه‌وبه‌ردا خؤیان  
ناونوسی جهندگ دهکرد، له پاقله‌فرؤش‌کانم دهروانی له بهردهم چاپخانه‌که‌دا...  
ژیانم سورانه‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وام و دووباره و پر ترس و موتکه و بیباکی  
بوو، له هه‌ر شت زیاتر لیکچوونی خهونی ئینسانه‌کان له نیوان دیلاوار و  
مهمه‌دحه‌ساردا ئازاری دهدام. ههورهکان ئازاریان دهدام که هه‌موو شه‌و  
دهبارین، بیدمنگی هه‌رجی زورتری زههار ئازاری دهدام که تا دههات  
غه‌مۆکى تر و رهندگ زه‌رددت دهینواند... هه‌موو ئومىدم ئه‌وبوو که جهندگ  
کوتایی بیت... دوو سال به‌وجوئر من چاوه‌روان بیوم و جهندگ کوتایی  
نههات. دواجار شه‌ویکی زور درهندگ، که هه‌ریه‌ک له من و زههار له شیرین  
خه‌ودا بوروین، پروفیسور دوو جار له ده‌گای دا و پاش ئیستیک ده‌گاکه‌ی  
کردهوه و گووتى «هه‌والیکی گرنگ هه‌یه ده‌بیت پیتان بلیم، پیده‌چیت ئه‌مشه‌و  
هیزه‌کانی مهمه‌دحه‌سار، بچنه ناو دیلاواره‌وه. هه‌واله‌کان قسه له هه‌رسینکی  
کوپبری هیزه‌کانی دیلاوار ده‌کهن».

## ۴۹

دوای سی مانگ له دهستپیکردنی جهند، هیزیکی پولیس له ژیرزه مینی  
یه کنیک له قهیسه رییه کانی دیلاواری باکووردا، مهیتی گهنيوی فهراسه  
رهشیان دوزیبیوه. سی بوقز بسو فهراس دیارنه بسو، دهستپیکی نادیار  
کوژراوه کهی بتوئه و جینگا تاریکه داوه تکردبوو، دواتر به کنیدنیکی تیز  
چهند جارینک پنکابوویان، لاشه که ئاسه واری به رگرییه کی زوی پیوه بسو،  
دیاربوو بھر لوهی بیکوژن، هەولیکی زوری داوه له دهستیان دهربازبیت،  
بەلام نهیتوانیو. کوشتنی فهراس، که سەردەستهی پاسهوانه کانی سەی  
ئەسلان بسو، گەلیک پرسیار و مەتلی گەورهی له دواى خۇی بە جىهېشىت.  
زوربەی ئامازەکان بتوئه و بون کە يان رەزمئاراي قەرقازانى لە پشت  
تاوانكە وەي يان خودى سەی ئەسلان، لە بەرئە وەستا و دۇسىيە تاوانكە بىدەنگ  
گەرانى بە دواى تاوانباراندا، لە جینگا يەكدا وەستا و دۇسىيە تاوانكە بىدەنگ  
خرايە ژيره و. ئەوهى سەيربىو دواى کوشتنی فهراس، نەجمەی ئايشه گول  
بوو بە بەرپرسى بىزفرى سەی ئەسلان، حاميد سولتانىش بسو بە بەرپرسى  
پاسهوانه کان. بەپىتى ئەو قىسە وباسانە بىت کە دواتر بلاوبۇونەوه، پىدەچىت  
گومانى نابەجىتى سەی ئەسلان لە پشت لە ناوبرىنى فهراسە و بۇوبىت.  
کوشتنی فهراس مەملانلىق نىوان رەزمئاراي قەرقازانى و سەی ئەسلان زور  
قوولىدەكتە و. هەر دووكىيان لە سەرە وە خۇيان وەك دۇست نىشاندەدەن و

له ژیرهوه دوو دوزمنی سهرسهختن، ئەو ناکۆكىيە باغه وانهكانى دىلاوارىش لەتدهكات و دەيانكات بە دوو بەرهى نەيار. كوشتنى فەراسە رەش بىندەنگ تىپەرى، هەتا هەندىك لە ھەفلاقانى خۆشى كە ئىزىزىيەكى زۇريان بە پلەپايەي دەبرد، بە مردى دلخوش بۇون. ھېچ ژيانىك لە دىلاوار نرخى نەمابۇو، تا ژيانى فەراسە رەش نرخى ھەبىت... لەو كاتەدا دىلاوار كىشە قۇولتىرى ھەبۇو، بەرددەوامى جەنگ واي دەكىرد ژمارەي كۈزراوهكان روو لە زىادبۇون بىت. دواي چەند مانگى يەكمى جەنگ، دەمەنگ رۇزانە لاشەي كۈزراوهكان دەهاتەو بىز دىلاوار، بىمارستانەكان پەرددەبۇون لە جەنگاوهەرانى دەست و قاچ پەريو، چىتىر وتارەكانى سەھى ئەسلان ھىز و سىحرى جارانى نەدەما، بەلاغەتى سەرۇك تا دەھات دەچووه كىزى، ئەو ئۆمىتىد و مىزە و پەيمانانەي سەھى ئەسلان سەرەتا بە خەلکى دىلاوارى دەدا، ھىچيان نايەندى. سوپاي باغهوانەكان نەوهك ناتوانى لە بەرەكانى جەنگدا دوزمن بشكىن و پاشەكىشە بە هيڭەكانى مەمدەحەسار بىكەن، بە پىچەوانەو وەك هيڭىكى نارىك و بىئەزمۇون كە پىتر لەسەر دروشىم و ھاوار گوشىبۇون، لە ھەموو جەنگىكدا كوشته و بىرىندار و گيراوىكى زۇر دەدەن. شىكتى سوپا و باغهوانەكان لە شىكەنلىنى دوزمن و دوورخىستەوەيدا لە دىلاوار، تورەيى و نائۇمىدىيەكى گەورە دروستىدەكەن. چىتىر ھاوارەكانى سەھى ئەسلان، وتارە درېزەكانى، ئەو تەفسىر و لىكدانەوانەي زانا و پرۇفېسىۋەكانى وەك مامم بۇ قىسەكانى ئەوي دەكەن، سوودىكى راستەقىنەيان نامىنەت. لە زۇر جىڭ ماھىسىام و ھەندىك لە ئەكادىمېيىستەكانى دىلاوار لەگەل كەۋاھى دىلەكانى مەمدەحەساردا دەگەپىن و دەيانەۋىت تىن و ورەي خەلک بلندىراپىرن، بەلام ھولەكانىيان شىتكى ئەوتۇ گىرنگ تادەن بەدەستەوە. لە دواي سالىك لە جەنگ تارمايىكى پەش بال بەسەر دىلاواردا دەكىشىت، لە كاتىكدا هيڭەكانى مەمدەحەسار رۇذ دواي رۇذ گوردان و تىپى نوى دەخەنە سەر هيڭە چەكدارەكانىيان، سەربازەكانىيان بە ئىمانىتىكى كۈيەرانەوە پۇو لە مردىن دەكەن،

بهلام جاریک نهبوو گهشین و پرهیوا له مهیدان بگهربیتهوه، سهربازهکان و باغهوانان له دوخنگی دژواردا بعون، ئهوهی رایگرتبیون هیز نهبوو، چەک نهبوو، پلانی سهربازی نهبوو، بـلـکـوـ خـهـونـیـ جـهـنـگـاـهـرـانـ بـوـ بـوـ شـکـانـدـنـیـ دـوـزـمـنـ، تـارـهـزـوـوـیـانـ بـوـ بـوـ تـولـهـوـهـ. ئـهـوـ خـهـونـهـ وـایـدـهـکـرـدـ هـنـدـیـ لـهـ سـهـرـبـازـهـکـانـ تـاـ مـرـدـنـ لـهـ سـهـنـگـهـرـکـانـدـاـ هـلـنـهـسـتـنـ. نـهـجـمـ دـهـیـزـانـیـ کـهـ هـیـزـهـ دـرـنـدـهـکـانـیـ مـهـمـدـحـهـسـارـ تـاـ دـیـتـ نـزـیـکـتـرـ دـهـبـنـهـوـهـ، دـهـیـبـیـنـیـ بـوـحـیـ بـهـرـگـرـیـ وـ قـارـهـمـانـیـتـیـ هـیـنـدـهـیـ ژـمـارـهـیـ کـوـژـرـاوـهـکـانـیـ بـهـرـزـکـرـدـوـتـهـوـهـ، سـوـوـدـیـکـیـ کـارـیـگـهـرـیـ نـهـبوـوـهـ. سـهـیرـیـ لـیدـهـهـاتـ کـهـ ژـمـارـهـیـ ئـهـوـ گـهـنـجـانـهـیـ غـهـفـارـیـ کـهـ پـوـژـیـکـ لـهـ رـوـژـانـ پـیـکـهـوـهـ چـوـونـ بـوـ مـالـهـ هـاوـینـیـیـکـیـ سـهـیـ ئـسـلـانـ تـاـ دـیـتـ کـهـمـتـ دـهـبـنـهـوـهـ. زـورـیـانـ بـهـوـ جـوـرـهـ کـوـژـرـابـوـوـنـ وـهـکـ لـهـ خـهـونـهـکـهـداـ بـیـنـیـبـوـوـیـانـ، بـهـ دـیـلـیـ وـ بـهـ سـهـرـبـرـیـنـ ... ئـیـسـتـاـ بـوـوـبـوـوـنـ بـهـ دـوـوـ بـهـشـهـوـهـ، يـانـ وـهـکـ بـوـقـبـوقـیـلـهـ جـهـلـادـیـ بـهـنـاـبـانـگـ بـوـونـ، يـانـ لـاشـهـیـکـیـ بـیـسـهـرـ بـوـونـ وـ لـهـ ژـیـرـ خـاـکـداـ نـیـژـرـابـوـوـنـ. دـوـایـ گـهـرـانـهـوـیـانـ لـهـ دـوـاـ سـهـرـدـانـیـ سـهـنـگـهـرـکـانـ، دـلـنـیـابـوـوـ کـهـ دـیـلـاـوـارـ دـهـکـهـوـیـتـهـ دـهـسـتـ دـوـزـمـنـ، سـهـرـبـازـهـکـانـیـ دـیـلـاـوـارـیـ بـرـسـیـ وـ بـیـهـیـزـ وـ بـیـورـهـ بـیـنـیـ بـوـوـ، سـوـپـایـهـکـیـ مـانـدـوـوـ کـهـ چـیـتـرـ سـهـرـدـانـیـ کـهـسـیـکـیـ وـهـکـ سـهـیـ ئـسـلـانـ نـاتـوـانـیـتـ وـرـهـ وـ خـوـگـرـیـ زـیـاتـرـیـانـ پـیـ بـبـهـخـشـیـتـ، لـهـشـکـرـیـکـ کـهـ لـهـ نـاوـ قـوـرـ وـ لـیـتـهـیـ پـیـدـهـشـتـ وـ چـیـاـکـانـدـاـ وـنـبـوـوـهـ بـیـئـهـوـهـیـ تـوـانـیـهـکـیـ رـاسـتـهـقـینـهـیـ جـهـنـگـیـ هـبـیـتـ. سـهـیـ ئـسـلـانـ بـهـرـ لـهـ هـمـوـوـانـ باـوـهـرـیـ بـهـ شـکـسـتـیـکـیـ تـرـسـنـاـکـ هـیـنـاـ، شـهـوـانـ کـهـ لـهـگـهـلـ قـهـرـقـازـانـیـیـکـانـدـاـ دـادـهـنـیـشـتـ، وـهـکـ جـارـانـ لـهـ عـهـشـقـیـ دـیـلـاـوـارـاـ تـیـزـیـ فـهـلـسـهـفـیـ وـ نـهـزـمـیـ شـاعـیرـانـهـیـ نـهـ دـهـهـوـنـیـیـهـوـ، بـیـدـهـنـگـ وـهـکـ سـهـرـوـکـیـکـیـ شـکـسـتـهـ بـهـ دـیـارـ پـهـرـدـاخـیـکـ مـهـیـهـوـ کـوـمـ هـلـدـهـکـوـرـمـاـ وـ گـوـیـیـ لـهـ نـوـکـتـهـ وـ گـوـرـانـیـ وـ پـیـکـهـنـیـنـیـ قـهـرـقـازـانـیـیـکـانـ دـهـگـرتـ، کـهـ پـیـدـهـچـوـوـ بـرـیـارـیـانـدـاـیـتـ تـاـ خـاـپـوـرـبـوـوـنـیـ دـیـلـاـوـارـ مـهـسـتـبـنـ وـ بـخـوـنـهـوـ وـ پـیـکـهـنـنـ، سـهـیـ ئـسـلـانـ وـ نـهـجـمـهـشـ هـمـرـ دـوـوـکـیـانـ هـهـسـتـیـانـدـهـکـرـدـ بـوـ قـهـرـقـازـانـیـیـکـانـ ئـهـوـهـ گـرـنـگـ نـیـیـ دـوـزـمـنـ دـیـلـاـوـارـ بـکـرـیـتـ، بـلـکـوـ ئـهـوـهـ

## هورهکانی نانیال

گرنگه هیزیکی ناخو دهسه لات له دهستی ئهوان نهستینیت، گهیشتبوونه پنچیک له بیباکی، وەک ئەوهی بويان پوون بیت درمنگ يان زوو دیلاوار نو قمده بیت و ئەوانیش له گەلیدا دەختکین. بەلام جیا له ھەمو ئەو راستیانه، مانگیک بەر له شکستی گەوره نەجمەی ئایشەگول سەرنجى ئەوهیدا کە چیتر خەون نابینیت... ھفتەیەک لەسەر يەک خەوت و ھیچ خەونیکى نەبینى، ئەوه ترس و سەرمایەکى گەورەی ھینايەوە بۆ جەستەی، سەرتا نەبینى، ئەو رازە لای کەس بدرکینیت، نەبینىرا ئەو كېشەیە لە گەل سەی ئەسلامىشدا باسېکات، کە ئىستا وەک باوکى خۇی خوشیدەویست، ئەوهی وەک نەبینىيەک لای خۇی شاردهو، بىئەوهى بىزانتیت کە له پاشت ئەو نەمانى خەونەوە، دیسان پەتايمەکى ترسناکى نوى ھەيە.

مانگیک بەر له ھەرسى گەورەی سوپای دیلاوار، سەی ئەسلام بە كومەكى نەجمەی ئایشەگول و حاميد سولتان و ھەندىك سەركىدەي دىكە لە ھەوارانى سەرسەختى خۇی، پلانىك بۆ پاشەكشە و خۇ قايمىرىن لە چياكانى خۇرئاوادا دادەرىتىن. تاكە شتىك سەی ئەسلام لە بىريدا بىت، پزكاركىدىنى خۇی و دەستەيەک جەنگاوهە، تا بىرىت يان لە پىگاي چياكانى خۇرئاواوه بەرەو دەرەوە ھەلىپىن يان لەۋىدا تا پۇزى گەپانەوە خۇييان حەشارىدەن.

دوای دوو سال جەنگ، شەۋىنگ ھىزەكانى مەممەدە سار بە ھىرىشىكى توند و گەورە، تەواوى ئەو ھىلانە يان شىكىند كە دوو سال بۇو جەنگاوهە كانى دیلاوار بە خوين و عارەق بەرگريان لىدەكرد. دەلىن شىكانى سوپای دیلاوار پەيوەندى بە ترسنۇكى يان گەمژەيىيەوە نېبۈوه، بەلكو لە ناكاولە ناو ھىزەكاندا دەرىنېكى ترسناك بلاوبۇتەوە، دەلىن تەواوى سوپای دیلاوار لەوە كەوتۇو بە يەكچار خەون بىبىنیت، بەيانىيەک سەربازەكان لە خەو ھەلدەستن و سەرنجىدەن كە پىكراي لەشكىرى گەورە دیلاوار، لەمسەرى

سنور بۇ ئوسمەر، ھیچ خەونیکیان نەبىئىوھە. خەون بە يەكجار لە خەيال و خەوتى جەنگاوه رانى دىلاواردا دەسىرىتىھە، دەلىن ماندوپىتى زور، شەرى بەردەۋام، بىخەوى درېڭىز كارىكىيانكىردوھە، لەشكىر چىتەر توانى خەوبىئىنى نەمەنلىكتىت. لەگەل نەمانى خەوندا سوپای دىلاوار نە ئۆمىدە، نە ترس، نە بەھانە يەكىان بۇ جەنگ نامەنلىكتىت. وەك ھەزاران خەلکى ئاسوودە كە باكىان بە ئازادى يان دىلى نىيە، لە سەنگەرەكاندا دەھەستن و دەست بەرزىدە كەنھەوە و خۇيان رادەستى سوپايى مەممەدھەسار دەكەن، ئەوانىش بىباكاھە قەسابخانە و كۆمەلکۈزى گەورەيان تىا ئەنجامدەدەن. دەلىن ھەتا لاشەي سەربازەكان نائىسايى و سەير بۇوە، روخساريان لە كاتى مەركىدا بىباك و ئاسوودە دىياربۇوە، وەك خۇشحال بن كە ئازارىنەن دوور و درېڭىز كۆتايى ھاتۇوە، وەك ئەوهى بىسەلمىن ھىزىك نەتوانىت خەون بىبىنەت ناتوانىت جەنگىش بىكەت. ئايا ئەوه ئەفسانە بۇوە، خورافەت بۇوە، درقىيەك بۇوە دىلاوارىيەكان دروستىانكىردوھە تا شىكستى مىۋۇپى خۇيانى پى پاساوبىدەن؟ نازانم. بەلام ھەندىك دەلىن ئەوه سەرچاوهى سەرەكى شىكستى دىلاوار بۇوە.

ئاشكرايە لە پال ئەوهدا، لە پال ئەو ترسەدا كە وەك تاعونن لە ناو جەنگاوه راندا بىلەپەتىھە، دەيان راستى دى ھەبۇوە كە كۆتاييان بە دىلاوار ھيناوه. دىلاوار لە وە بىچوكىر بۇو بەرگەي ئەو ھەممۇ كوشتەيە بىرىت، جەنگ ھىدى ھىدى بۇوبۇو بە قەسابخانە يەكى ۋۇزانە بۇ ھىزىكى ماندوو كە ھەندىك لە جەنگاوه رانى شەش مانگ بۇو ساتىكى پېشۈپيان نەدىبۇو. ھىزىكە توانى ئەوهى لە خۇيدا نەدەبىنى ھېرىشىكەت، ھەر ھىزىكىش توانى ھەلمەتى نەما، ئەستەم بىتوانى لە دۆخى بەرگىيدا زۇر خۇى بىرىت. دىلاوارىيەكان لە يەكەم سالى جەنگدا زور لە سەرکرەدەكانى خۇيان لە دەست دا، لە كۆتايى سالى يەكەمدا ھەردوو ژەنرال مەحمودى قەرقازانى و ھورمزىيارى قەرقازانى لە مەيدانى جەنگدا و لە سەنگەرە پېشەوەدا كۆزىران. دواى ئەوان ھىچ سەرکرەدە يەكى گەورە نەبۇو، بىتوانىت وەك ئەوان

هیمه‌تی سه‌ربازه‌کان بجولینیت، چیتر له ناو ئه و ده‌ریای خوینه‌دا که ده‌ریا، جوش و خرؤشی که‌س به سرودی «دیلاوار ئه سه‌رژه‌مینی شیران» گه‌رم نده‌بwoo. سه‌ربپینی دیله‌کان لەلایه‌ن بۆقبوقيله‌وه که به فرمانیکی تایبه‌تی سه‌ئی ئەسلان بwoo، هیندھی درندھی جه‌نگی بیر جه‌نگاوه‌ره‌کان ده‌خستته‌وه، هیمه‌تی هلمه‌تی نده‌بزواند. شه‌ویک مه‌مه‌دحه‌سارییه‌کان بريارياندا كوتايى بە جەنگ بەھىن، شەویکى سەيربwoo كە هيزه‌كانى ديللاريش وەك زيندانىيەك چاوه‌پوانى پەتى مەرك بکات، ئاماده‌بۇون بۇ شكست.

لە ماوهی بىست و چوار كاتژمیردا ديللارار هەممۇ شتىكى دۇرپان. سه‌ربازه‌كانى ديللارار هەر چىيەكىان بىردايە دەكەوتتە بەر لىزمەئى تىرها ويزه‌كانى دوژمن، بەجۈرىك لە ھەندى جىنگادا ھەتا يەك سه‌ربازىش بە زىندۇوپىي نامىتىتەوه، تا سه‌ربوردى ئه و شەوه بىگىرىتەوه. مەممەدحه‌سارىيەکان هيچ دىلىكىان لەگەل خويان نەبرد، هەر سه‌ربازىك يان جه‌نگاوه‌رىك گира دەمودەست لەۋىدا تىرباران كرا، سوپاى ديللارار لەو شەوهدا بە جۈرىكى ترسنالق قەتل و عام دەبىت و دەيان ھەزار كوشته دەدات. دەممە بەيان و غافلگىر هيزه‌كانى مەممەدحه‌سار گەيشتنە بەرده‌روازه‌كانى شار، بەر لەوهى پېيغەن ناو شارەكەوه، بەر لەوهى خەلک لەسەر ئه و راستىيە بە ئاكابىيەوه كە سوپاکەيان بۇ ئەبەد تىكشىكاوه و هيچ هيزىك نىيە بەرگريان لى بکات، فەرماندار «موھىب جەنگى مامااد» كە فەرمانىرەواى سه‌ربازىي هيزه‌كانى مەممەدحه‌سار بwoo، فەرمانىدا چى شتىك لە ديللاردا دەشىت بسووتىنرىت و بروختىنرىت، با بسووتىت و بروختىت. شارەكە بەرگرييەكى وەمالە خۇى ناکات، بەلام هيزه‌كانى مامااد، بەر لەوهى بچەنە هەر گەرەكىكەوه، بەر لەوهى دەستىكەن بە رەشەكۈزى، بەرلەوهى ژنەكان وەك دەستىكەوتى جەنگ بخەنە لۇرى و ماشىنى تايىتەوه، چەندىن سەعات بە چىرى موشەكباران دەكەن، تىئىتى دەخەنە ژىر بالەخانە بەرزەكان و دەيانتەقىننەوه، ئه و دەيان ھەزار

سەربازەی کە دىلاواريان داگىركردوه، بە دەيان بلۇزەر و مەكىنەي گەورە دەستدەکەن بە تىكىدانى زۇر لە شوينە گۈنگە كانى شارەكە، خەلک ھەندىكىيان بەرە و چىاكان ھەلدىن، ھەندىكىيان دەبن بە ژىر داروپەر دەووی پوخاوى مالەكانىانەوە، ھەندىكىيان تىر باران دەكريين، ئەوانەيى كە دەمەننەوە و بە زىندىووisi دەرەدەچىن جىڭ لەوهى لە ناو و يېرانە و خەراباتى شارەكە ياندا درىژە بە ژىان بىدەن چارىكى دىيىان نىيە. لە پىنجەمین شەھى كەوتىنى دىلاواردا، سوپا سەنۋورەكان دەكتەوە و پىكى بە تالانچى و خەلکانى توپەرى مەممەدەسار دەدات بىرژىنە ناو شارەكە وەوهە و ئەوهى دەيانەويت تالانبىكەن، من و ئەمین لاهور بە لۇرى يەكىن لە تالانكەران كەريانەوە بۇ دىلاوار دواي حەوت پۇز بەسەر داگىركردنى دىلاواردا ھىشتا شارەكە نوقمى دوكەل و بوسقۇ و تەپوتۇزە، ھەندىك گەرەك لەگەل زەھىدا تەختكراپۇون، ھەندىكىش زيانىكى وەهایان بەر نەكە وتېتوو. زىندانەكانى دىلاوار نېبىت وەك خۇيان مابۇون، تەواوى شوينە دەولەتىيەكان خاپۇر بۇون، زانكۈي دىلاوار تەواو سووتابۇو، مۇزەخانەكەي پۇرفىسىر بەھنام كرابۇو بە بنكەي حەوانەوەي ھىزىھەكانى مەممەدەسار، وەزارەتى ئاوهەدانى كە دەكتەوە سەنتەرى دىلاوار ھىشتا ھەر گىرى لى ھەلەستا. لە ماۋەيەكى كەمدا دەيان ھەزار كەس لە خەلکى مەممەدەسار بۇ تالانكىردىن بىزانە دىلاوارەوە، لە زۇر جىڭادا تەننیا كەلپەل و خىشل و پارەيان نەدەبرى، بەلكو خىزانە دىلاوارىيەكانىان لە مالى خۇيان دەرەدەكىرد و دەچۇونە جىنگاكەيان. ھىچ كەس نېيدەزانى سەئە سىلان يان قەرقازانىيەكان بۇ كوى ھەلھاتۇون، لە ناكاوا زەھى قلىشتىبوو و ئەوانى قووت دابۇو. گىرىدى جىلوەدار بۇو بە نىشتەجىنى فەرماندارى سەربازىي نويى دىلاوار، «موھىپ ماماد» لەوى بنكەي داكوتا و مالەكەي مير سەلەيمى قەرقازانى كىرد بە كۆشكى نويى فەرمانزەوايى خۇى، ھەمۇو ئەفسەرە بالاكانى دىكەش چۈونە ناو كۆشكەكانى دىكەي گىرىدى جىلوەدار و لەوى نىشتەجىبۇون. لە زۇر گەرەكدا بۇنى لاشە نېيدەھىشت كەس نزىك

بکه ویتهوه، له هندی جیگادا سه دان پیاوانی دیلاواریمان ده بینی که زنجیر کرابووه دهست و قاچیان و به ریز بو جیگایه کی نادیار ده بران، خه لکانی بر سیمان بینی که هندی جار سه ربارازه کانی ممه دحه سار به رماوهی خویان بو فریده دان تا بیخون. له هیچ جیگایه ک دیلاواریه کان به رگریه کی تو ندیان پیشان نهدا، هندی جار وا ده بینی و هک ئوهی دلخوشین بهم شکسته، پازیبن بهم کوتاییه. ده لین موھیب «جهنگی ماماد» که یه کم شهوله دیلاوار خه تو ووه، بو بیانی به خه یالیکی گه لیک ئاسو وده هه ستاوه، ده لین په نجه ره کانی کرد و دوکه لی سو و تانی دیلاواری هه لمژیوه و گه لیک شادومان بووه، پیشتر له هیچ جیگایه ک وا ئاسو وده نه خه تو ووه، شه ویکی بی خهون ژیاوه، بی موتکه. بیانی به ئه فسه ره کانی گوو تو ووه «هیچ سه ره مینیک و هک دیلاوار بو خه وتن خوش نیه».

ئه و بوزه که من و ئه مین لاهور ده گهینه دیلاوار، هه ستده کهین چیتر خه لکی ئه م شاره نین، که س ناناسینه وه و که س ناما ناسیتله وه، دوو سال جه نگ به ئه نداره دی سه د سالی غوربهت شیوه و پوخساری شوینه کان و مرؤفه کان ده گوریت. بپیار مانداوه جاری ته نیا ناوه ساخته کانمان به کار بھتین، جگه لهو ناوانه، جگه لهو شونا سنا مانه هیچ به لکه یه کی ترمان پی نیه بی سه لمیتیت ئیمه کیین. دواي ئه م هه مورو جه نگ و ویزانیه ئیمه چیتر به ئاسانی نایینه وه به پینواری زه ریاواری و زه هاو عه بدی جاران، به لکو بو ماوه یه کی زور دریز هر حسه ن تاج و ئه مین لاهورین، دوو مرؤفی و ن و بیشوناس و بی شار و بی نیشتیمان. هیچ شه ره ف و شانازیه ک له و دا نایین خه لکی ئه م دوو شاره بین. هه رو و کمان هه ستده کهین ئه و دوو ناوه له م دونیا دزیوانه دوورمان ده خه نه وه، ئه و میژو وه تاریک و بوزه ترسنا کانه شمان له یاده و هریدا بو ده پاریز ن که نایین بی رمان بچنه وه. من و ئه و یه کی کوله پشتیکمان پی نه که پر قیس قور شابه ندھر به دهستی خوی بوی پیچاوینه ته وه، ته نیا نان و خواردنی قوتو و هه ندیک دار ووی پیویست

و وزه بخشی تیدایه، له‌گه‌ل دوو پارچه سابعون و جلی ژیره‌وه. ده‌میک ده‌گه‌ینه سه‌نته‌ری دیلاوار هه‌لایه‌کی گوره‌یه، هه‌زاران که‌س کوبونه‌ت‌وه، قسه له‌وه ده‌کن که بوقبوقیله گیراوه و ئه‌مرق له‌م مه‌یدانه‌دا به ده‌ستی سکینان سه‌ردی‌بردیت. گه‌رجی بوقبوقیله‌م نه‌دیوه، به‌لام له چیروکه‌کانی ئال موراده‌وه ده‌یناسم، هه‌ست به ئال‌لوزی و وروژانیکی ده‌روونی گه‌وره ده‌کهم، ده‌زانم گه‌ر ئال موراد لیزه‌بایه، گه‌ر به‌خوی و چاوه کز و لووته زیکاوییه‌کی‌وه ئیستا له‌گه‌ل مندابایه، ئه‌م دیمه‌نانه‌ی بینیوه که ده‌لیت «ئینسانم له پیشچاو که‌توووه». من ده‌م‌ویت ده‌ستی بگرم و له‌گه‌ل مدا سه‌یری ئه‌م به‌شے‌ی کاره‌ساته‌که‌ش بکات، به‌لام نایه‌ویت... ئه‌مین لاهور هه‌ستدەکات ئاره‌زووییه‌کی نه‌ماوه سه‌یری ئه‌م دیمه‌نانه‌ی بکات، له دوینی شه‌وه‌وه که پیمان خستوته سه‌ر خاکی دیلاوار هه‌وره‌کان له‌خه‌یال و خه‌ونماندا نه‌ماون، سه‌ر بق ئاسمان به‌رزده‌که‌مه‌وه و سامالیکی شین و پوون ده‌بینم، هه‌تاویک ته‌نیا دوکه‌لی ئاگره‌کانی ناو شار به‌ریان گرت‌توووه، چیتر ئاسه‌واریک له هه‌وره خوینینه‌کان دیار نییه. سه‌ربازه‌کانی مه‌م‌د حه‌سار ده‌بینم که له سه‌نته‌رکه‌دا سه‌کوییک ئاسنینی بچوک دروستدەکن. ئه‌وه به‌شیکه له کولتوروی مه‌م‌د حه‌سارییه‌کان که جه‌لاد هه‌میشە ده‌بیت له جینگایه‌کی به‌رزدا بوه‌ستیت و به شیوه‌یه‌ک سه‌ری قوربانییه‌که‌ی بپه‌رینیت، که له هه‌موو گوشیه‌کی مه‌یدانه‌که‌وه ببینزیت. ئه‌مین لاهور ده‌چیتە جینگایه‌کی دوور و من له ناو حه‌شاماته‌که‌دا ده‌وه‌ستم، سه‌ربازه‌کانی مه‌م‌د حه‌سار به‌زور خه‌لکانی ماندوو و ترساو و بینخه‌وه دیلاوار ده‌دنه پیش خویان و ده‌یانه‌ین بق مه‌یدانه‌که تا به چاوی خویان کوشتنی دوا جه‌نگاوه‌ری خویان ببینن. ئایا بوقبوقیله له دیلاوار خوش‌ه‌ویست ببووه يان نا؟ نازانم، به‌لام ئیستا هه‌م غه‌م، هه‌م شکست، هه‌م بیباکی له چاوه‌کاندا ده‌بینم... هه‌ست ناکم ئه‌وه شکسته‌ی له چاوی خه‌لکی دیلاواردایه، په‌یوه‌ندی به بوقبوقیله‌وه هه‌بیت،

شکستیکی قوولتر و دریزخایه نتره، ئامازه یه بۇ رۆحىك لە مىڭە توقچياوه و  
ھلاھەلا بۇوه. لە سەرەتاي مەراسىمە كەدا جارىكى تر سكينان دەبىنەوه،  
دۇو سالە ئومىدى ھەرە گەورە سكينان ئەوە بۇوه رۆزىك سەرىي بۇقۇقىلە  
بخاتە بىندەست و گەردىنى بىنیتە ژىير چەقۇي خۆى. لەسەر ئەو سەكتۈيە وە  
سكينان ھاواردەكەت ھەر ئەمرۇ سويند و پەيمانى خۆى جىبەجىدەكەت.  
خۆى وەك نويىنەرى خودا لەسەر زەمىن ناودەنیت و دۇو چەقۆكەي دەستى  
بە زولفەقار دەشوبەھىنیت، بەلام دەنگى لەرزىكى تايىبەتى تىدایە كە پېشتر  
لىيم نەبىستۇوه، دەنگى كەسىكى ھەيە لە ناكاو ناخى پېپەۋەت لە ترسىكى  
كتۈپر. كەرجى مەيدانە كە پېرە لە سەربازى مەممەدھەسار، كەرجى خالكى  
دىلاوار لەزىر حوكى چەقۇ و گوللەي سەربازە دەنەدەكەن مۇھىيدان، بەلام  
مەيدانە كە گۈر و تىن و جۇشى دەروازە فېردىھەوسى نىيە. رەنگە ھۆكەي  
ئەو بىت جەنگ كۆتايى ھاتۇوه، دۇرماۋەكان لەو بىتەيزىرن مەيدان نەخى  
ھەبىت، كوشتنى مەرقۇقى كەسىكە لىدەگەرى دۇرماۋەكان بىزىن و شکستى  
خۆيان بىيىن. ھەر سەركەوتۇويەك بە كوشتنى دۇرماۋەكان دلخۇش بىت،  
سەركەوتۇويەكى ترسىتكە كە لە ھېنزا خۆى دلنىا نىيە. كاتىك بۇقۇقىلە يان  
ھەتىايە سەر سەكۆ چاوابىان بەستبۇوه، بەر لەوە بىكۈژن پەرۇكەي  
سەرچاوابىان لابرد و لىگەرمان بۇ دواجار سەيرىكى ئەو حەشاماتە گەورەيە  
بىكەت، ئەو بە رۆخساريکى گەلىك ترساوه و سەيرى مەيدانە كەي كرد،  
پېشتر تەنبا وەك جەلاد لەو جۆرە جىڭىايانەدا وەستابۇو. مەن لەو باوهەدا  
نەبۇوم دواي ئەو ھەموو ماوهەيە، دواي سەربېرىنى سەدان كەس، وا لاواز  
و ئەزىزىشل بۇوبەرۇوي مەرگ بىتتەوە. چاوابىي پېپىيون لەسەرسامى و  
حەپەسان، وەك باوهەنەكەت، وەك ئەوەي وايىزانىيىت ئەوەي لە خەونەكاندا  
بىنۇيىتى، بۇئەو تەنبا لە سىنورى خەوندا دەمەنیتەوە بۇقۇقىلە وەها نىكاي  
خەلکى دەكرد، وەك ئەوەي زولمىكى گەورەي لى بچىت، وەك ئەوەي بى

گوناهیکی گهوره بیت و به ناھەق بwoo به چووی سزای وەها بیتەوە. من توره بووم لەو نیگا بینگوناھانە، بۆقبۇقىلە و سكىنان بق من يەك كەس بوون، يەك جانەوەربۇون بە دوو سەری جياوه... ئەوھى يەكىكىان سەرى ئەويدىان دەپەراند، ھىچى لەوە نەدەگۇرى كە ھەردووكىيان سەری جياوازى يەك مەخلوقن، ھەر دووكىيان دوو بۇونەوەرى ئاوينەين كە ھەميشە يەك يەكتريان دروستكىردوه. لەو ساتەدا كە ھەستىم بە ترس و لەرزى ناو جەستەي بۆقبۇقىلە دەكىد، ھەستىم بە ترسىتكى گهوره لە دەست و نیگا و وەستان و رەفتارى سكىنانيشدا دەكىد. چەند بۆقبۇقىلە دەترسا، ھېندهش سكىنان دەترسا، ساتىتكى سەيربۇو، ھەستمكىد ئەوە تەنبا سكىنان نىيە كە بۆقبۇقىلە سەرەدەپىت، بەلكو ھەردووكىيان بە جۈرىك لە جۈرەكان يەكترى دەكۈژن. بە درىزايى ئەم دوو سالە، جەنگ بۇوبۇو بە جەنكى نىوان دوو جەلاد، كە مردىنى ھەر يەكىكىان ماناي مەركى ئەوى دىكەش بwoo. سكىنان لە ھەر كەس باشتىر دەيزانى كوشتنى بۆقبۇقىلە، كوشتنى خۇشىيەتى بەزمى كوشتنەكە سارد و بى خرۇشان و بى گەرمى تىپەرى، هات و هاوارى سەربازەكانى مەممەدھەسار و تالانچىيەكان نەيانتوانى بەسەر ئەو ترسەدا سەربكەون كە يەكجار بالى بەسەر ھەموواندا كىشاپوو. فەرماندارى مەممەدھەسار بېياريدابۇو كە لاشەكەي بۆقبۇقىلە و كەللەسەرەكەي تا بۆگەندەكەت لە مەيداندا بەمېنیتەوە. بەلام ھەمان شەو، ھەوالى ئەوە بلاوبۇوه، كە سكىنان خۆى كوشتووە... ئەوە چەندە دروست بwoo نازانم؟ بەلام لەو ئىوارەيەوە سكىنان لە ھىچ جىگايەك و شوينىتكى دىكە نەيىنرا و ھىچ ھەوالىكى دىكەلى لى نەبىسترا....

ئەو پۇزە من گەرامەوە بۇ مال و ئەمین لاحوريش چووەوە بۇ باشورى دىلاوار تا لەسى بە دواي خانەوادە و خىزانىدا بگەرىت. رېكەوتىن كە بۇ سبەي يەك بىبىنەنەوە و پلانى پاشەپۇز دابېرىزىن...

٥٠

گهرهکی ئىمە لەو گەرەكانە بۇو كە زيانىكى كەمى بەركەوتبوو، مالەكەي ئىمە وەك لە كەشتى نوحدا بۇوبىتتەر ھېچ زيانىكى نەدىبۇو، كە چۈومە ژورى، خوشكە كانم سەرسام سەيريانلىرىم و چاوابيان باوهەرى نەدەكرد و لەگەل دىتنى مندا كەرىانە هاوار و قريكە و ھەلهەلە و گريانى خۇشى. لە كاتىكدا ھەمووان چاوهپوانى ھەوالى مردىنى زيندووەكان بۇون، ئەوان بە چاوى خوييان زيندووبۇونە وەي مردوویەكىان دەبىنى. ھەلبەت وەك نەرىتى ھەميشەبى خوشكان و برايانى دىلاوار ھەمو خوييان گەياندە دۇخىكى پۇچى سەخت و خوييان بوراندەوە و بە دەم فرمىسىكەوە، خوييان بە ملى مندا ھەلواسى. كەس باوهەرى نەدەكرد لە ناو ئەو ترس و دوكەل و باي كارەساتەدا، مردوویەك زيندووبىتتەوە. من دوو سال بۇو بە مردوو حسابكراپۇم، وەفاتنامەي رەسمىم بۇ دەرھاتبۇو و لە قەيدى بىنەمالە و لە نفوس سراپۇومەوە. لە راستىدا گەرانەوەم بۇ مال پەيوەندىيەكى بەوەوە نەبۇو كە بەمەۋىت دلى خىزانەكەم خۇشبىكەم يان بەمەۋىت وەك كورپىكى باش بگەرپىمەوە ئامېزى خانەوادە. من وەك ھەميشە نە كورپى خانەوادەبۇوم، نە كورپى شار، نە كورپى نىشىتمان... كورپى گريانىك بۇوم كە بۇ ھېچ ھۆ و بەھانەيەك ناگەپىت، فرمىسىكىنك كە تەنبا دىتەخوارى و دەيەۋىت ھەموو ئازارەكان لە خۇيدا جى بکاتەوە. من وەك حەسەن

تاج گەرامەوە بۇ مال نە وەك پىنوارى زەرييَاوارى... كە چۈومە ژۇورى بۇ لای باوکم، ئەو لەسەر جىڭا كەوتىبوو. لە دەمى ئەوهە بىستىم كە مامە سىام لە بۇزى دۇوھەمى داگىركردىنى دىلاۋاردا لەگەل ژمارەيەك لە پىاوان و كاربەدەستانى دەولەتدا ھەولى ھەلھاتىيان داوه و كەوتۇونەتە بۇسەى سەربازەكانى مەممەدھەسار و ھەموو كۆزراون. من دواتر و دواى پېشىنىنىكى درىز لە كۆمەلېك بەلگەنامە و دۇسىيە بۇم دەركەوت كە لەو دوو سالەدا مامە سىام چەندە لە كارى ترسناكەوە ئالاوه و چ پۇلېكى خراپى لە تىيربارانكىرىن و ئەشكەنجهدان و زىنداڭىرىنى گەنجاندا بۇوه. باوکم لە جىڭاكە خۇيدا نىيە گىان كەوتىبوو، ھەر لە ژۇورە كۆنەكەي جارانى خۇيدا بۇو، ژۇورەكە تىشكەنلىكى زور كەمى تىدابۇو، ھەموو پەنچەرەكان بە پەردە ئەستۇور بەريان گىرابۇو، باوکم لە ناو پىتىخەكە يدا تەنیا وەك تارمايىكى دىياربۇو. پىتىھەچوو جولە و ھەستان و دانىشتىن ئاسايىنە بىيت، زور پېرتر لە دوو سال لە مەوبەر دەردەكەوت، بىجامەيەكى خەت خەتى سېپى و شىنى لە بەردا بۇو لەگەل كلاۋىكى سېپى بەندا، وەك ھەميشە پاڭ و تەمیز و تەراشىڭراو، بەلام چرچىر و بىنحالىر لە جاران. بە ھۆى بىينىنى منهوه كەمىك خۆى لە جىڭاكە بەرزىرىدەوه و بەرلەوهى ماچىمبىكەت گۇوتى «لە دوو سالەدا تاڭە مەندالېك كە بىرم نەكىرىدۇه تو بۇويت، ژيانى تو ھىچ كات لە دەستى مندا نەبۇوه، يان لە دەستى خۇتقا بۇوه يان لە دەستى قەدەردا». تورەبىي و بىزازىرىي پىتىو دىيار نەبۇو، پاش ئىستىك دەستى بىردى و لە ژىر سەرىنەكىيەوه سىن وەفاتنامەي دەرهەتىا، ھەرىكىيانى بە وردى سەيرىكەد و دۇوھەمین دانە ئادەستى من كرد و گۇوتى «ئەوه وەفاتنامەكەي خۇتكە. تۇ بە مردوو حىساب بۇويت، ھەلېگەرە با لای خوت بىيت، بەنگە بۇزىك پېتىسىتت پېتى بىيت تا بىسەلمىتتى كە مردوویت». ھەستمكەردا باوکم وادەزانىت من لە خەوندا سەردايىدەكەم، چەند زىياتر قىسمان بىكىدai، زىياتر دلىيادەبۇو كە من لە خەوندا دەركەوتتۇم. گۇوتى «دىلىيام خوشك

و برآکانت باوهرناکه ن که تو ده گه پیته وه، هر جاریک من باسی ئوهیان  
بۇ دەكەم، دەلین بابە واز لەم خەوه شلەو بلانەی خۆت بھىنە، رېتوار  
کوژراوه... ئەو هەر لە شەھى يەكەمىي جەنگدا كۈژراوه». گۇوتى «بابە  
من خەون نىم، من گەپاومەتە و، جەنگ بە شىكست و وىزانبۇونى دىلاوار  
كوتايىيەت». گۇوتى «لە گەنجىمەوە من تەنبا خەونى خۇشم بىنىيە،  
بەلام ھەميشە كەسىك لە خەونەكەدا دىتت و پىنم دەلىت ئەمە خەون نىيە.  
لە راستىدا لە ژياندا شتى خوش بۇونادات، چەند رۇز لە مەۋپىش مامە  
سياتىيان كوشت، ئەوهىي ژيان». ئەوە يەكەمچار بۇو ھەوالى كوشتنى  
مامە سىام بىسىتم، بەلام سارد و بىباڭ سەيرى باوكىمم كرد و ھېچم  
نە گۇوت. من ئىستا بە ناو و يىرانەكانى دىلاواردا ھاتبۇومە ژۇورى و ھېشتا  
بۇي سەدان لاشەي گەنبىسى سەرجادەكان لە لووتىدا بۇو. بە درىزايى  
رىتگای گەرانەوەم لە مەمەدەحەسارەوە تا ئىئرە، تەنبا لاشەي گەنجان و  
خەلکانى بى گۇناھ بىنىيۇو، ھەوالى ھېچ مەدىنىك نەيدەجولاندەم. لە دوو  
سالەدا زۇر كەم بىرى مامە سىام كردىبوو، ئەو مەۋدایەي كەوتبۇوه نىوان  
من و ئەوهە ھەموو پەرىتكى عاتىفى لە نىوانماندا پەچەندىبوو، وەك ئەوە  
بۇو باسى مەدىنى كەسىك بۇ بکات كە نايناسىم، وەك هەر لاشەيەك لەو  
لاشانەي ئىستا لە كۆچە و كۈلانەكاندا كەوتۈون، وەك هەر مەرىدوو يەك كە  
گوللەي سەربازەكانى مەمەدەحەسار كوتايىيان بە ژيانى ھېتايىت. من گۇوتى  
«شەپىكى سەخت بۇو، مان و نەمان تەنبا مەسەلەي شانس بۇو و ھېچى  
تە». باوكىم گۇوتى «لە دوو سالەدا مامە سىياتم وەك تو تەنبا لە خەوندا  
بىنىيۇو. لە كاتەوهى جەنگ دەستى پېتىرىد ئىتىر سەردىانى منى نەكىد، تەنبا  
لە خەودا دەبىيىنم، بەلام ئەوە ھېچ لەوە ناكۈرىت كە بلىمەتىكى گەورە  
بۇو، يەكىن كەنگەرەتىين پىاوانى زەريياوارىي. لەو رۇزەوهى جەنگ  
دەستى پېتىرىد ھەموو كاتى خۆى بۇ خزمەتى باغەوانەكان تەرخانكىد،  
دەلین سەئەسلىان دووجار خەلاتىكىردوه. بەلام كە دىتەخەوم زۇر كاتى

ئەو قسانەمان نىيە». چىرۇكى كۈزۈانى دوو براڭەمى بۇ گىزامەوه، من نەگىريام، ئەو بە شتىك لە ساردىيەوه گۈوتى «بەسەرھاتەكە دەگەرىتەوه بۇ سالىك لەوەوبەر، من چەندىجارى تىريش بۇم گىزلاپتەوه، وەك چۈن بەردەواام باسى كۈزۈانى توش بۇ براڭانت دەگىزەمەوه... ئەوانىش وەك تو زوو زوو دىتنە خەوم».

هېچ ئارەززوو يەكم نەبۇو كە زۇر پىتاكىرى لەو بکەم كە من بە راستى گەراومەتهوه، چونكە لە ئىستىكدا ھەممۇ شىتەكان وەك خەونىكى ناخۇش هاتنە پىشچاوى خۇشم. مىنيش ھەستمكىد ئىستا باوكم لە خەوندا دەبىنەم، بۇ ساتىك چاوم لىكنا و تەواوى ژۇورەكەم وەك ژۇورى ناو خەونىكى تارىك ھات پىشچاوا. هېچ مانا يەكى نەبۇو بە باوكم بلىم «من خەون نىم». ئەو زىاتر بەوە دلخۇش دەبۇو كە من خەون بىم نە راستى. دواتر لە پىگای خوشك و براڭانمەوه زانىم كە سالىكى تەواوه، ھەممۇ دىوارەكانى نىتوان خەون و پاستى لە سەرى باوكمدا پوخاون و ئىتىر ناتوانىت ئەو دوو دونىيە لە يەكتەر جىاباڭاتەوه.

ئەو شەوه لە قاتى سەرەوه، لە ژۇورە كۈنەكەي خۆمدا خەوتىم، جىڭ لە تەختى خەوەكەم و دۇلابىك هېچ شتىك لە ژۇورەكەدا نەمابۇو. من هېچ كات ھەستم نەكردۇه كە ئەمە ژۇورى منه... ئىستاش ئەو ھەستەم نىيە كە ئىتە ژۇورى منه. لە بەر پەنجەرەكەدا دەھەستىم... دەھەۋىت بىرىم و ناتوانىم... ترسى ھەرە گەورە ئىانىم ئەۋەيە رۇزىك بىت نەتوانىم بىرىم، واى چ كارەساتىك دەبىنت گەر نەتوانىم بىرىم، مەرفەكانى تر بە جەنگ دەزىن، بە ئىمان، بە ئىشتىمان، بە عەقىدە... بەلام من بە گىيان دەزىم. من لەو كەسانەم كە تەنبا بە گىيان دەتowanم پەيامى خۆم بە دونىا بىكەنەم، گەر ترسە، گەر غەم... گەر تورەيىھ، گەر خۇشەۋىستى... گەر شادىيە، گەر نائۇمىنىدى، من تەنبا بە گىيان دەتowanم شتىك بلىم. گىيان هېچ كات

زمان نبسووه، شتیکه پیش زمان، که رهسته‌ی روحینکه پاشه‌کشه‌یکردوه و  
که راوه‌ته‌وه بؤ جینگایه‌ک بهر له هر گوزارشت و قسنه‌یه‌ک... ئه و درنده‌یه‌ی  
من ده میینی، ئه و پاشه‌کشه قوله‌ی له ئینساندا ده میینی بؤ جینگاوه پله‌ی  
درنده‌کان، پاشه‌کشه‌ی ههموو دونیا و ههموو جیهان بwoo بؤ پیش وشه،  
پیش قسنه‌کردن. من له سه‌ردہ‌مینکا ژیام، له شاریکدا ژیام که زمان، وشه،  
نوسین ته‌نیا که رهسته‌ی فریوی گهوره‌بوون، له سه‌ردہ‌می ویرانه و جه‌نگه  
گهوره‌کاندا، که ملیون‌ها مرؤف هست و زمان و عهقلیان له دهست  
دهدهن، مرؤف یان ده‌بیت بیت به جه‌نگاوه‌ر یان به گرینوک. ئه‌وانه‌ی  
ده‌بن به گرینوک که مینه‌یه‌کی بچوکن، ياخود له‌وانه‌یه چه‌ند که‌سیک بن.  
فرمیسک چه‌ک نییه، من بؤیه‌لهم چه‌نگه‌دا به فرمیسک به‌شداریمکرد ...  
چونکه ته‌نیا که رهسته‌یه‌ک بشیت له جه‌نگدا به‌شدار بیت و چه‌ک نه‌بیت  
فرمیسکه. ئیستا پر به سییه‌کانم هه‌وای دوکه‌لاویی دیلاوار هله‌دھمژم،  
بؤنی برا کوژراوه‌کانم ده‌کهم و ناتوانم بکریم... ئایا جه‌نگ ته‌واو بوبوو؟  
ئایا من وەک ههموو مه‌خلوقاته‌کانی تر ههموو هه‌سته‌کانم له دهستابوو،  
ئایا ویرانه‌کانی دیلاوار و ویرانه‌کانی روحی من بوبوون به یه‌کنیک؟ ...  
نازانم. لەو ساته‌دا که دوکه‌لی ویرانه‌کان ده‌چوون به سه‌رمدا، هه‌ستمده‌کرد  
شار به جورینک لە جوره‌کان لە دایکده‌بیتەوه... هیچ بیروکه‌یه‌کم نه‌بwoo که  
ده‌بیت چۆن لە دایک بیتەوه، بەلام دیلاواریکی سووتاو، دیلاواریکی شەل،  
دیلاواریکی لە خویندا شەلال لە ژىر ئەم خۆلەمیشەوه ده‌بینرا، دیلاواریک  
که من هیچ شتیکم لە سەر داهاتووی نەدەزانی. ئه وە بېرىارى ژیانم بwoo  
که وەک مرۇققىك، نە وەک كەسىتكى ئىرە، نە وەک دیلاوارییه‌ک لەم شاره‌دا  
بەيىتمەوه و بەيلم ئه و دیلاواره لە دایک بیت، دیلاواریک کە ئیستا ههموو  
جه‌سته‌ی خوین و بريين بwoo.

ژووره خالىيەکم وەک نىشانه‌یه‌ک بwoo بؤ ههموو ئه و پوچىيە کە  
رابورد، هیچ ئاره‌زوویه‌کم نه‌بwoo بېرسىم جله‌کانم و كتىيە‌کانم چىيانلى

هاتووه، له ناو ئه و همو ویرانه يهدا جوره پرسیاری ودها چند دلی ئازار دهدا، هیندهش بینانا بوو. دهمه ویت همو شه و پنهجه ره که بکمه وه و بخهوم، دلم لای ئه مین لاهوره، ناو نیشانی ته اوی ماله کهی خۆمانم داوهتى تا گەر شتىك بوو خوى بگەینىتە من... نازانم له کوئي وه ژيان دەست پېتىكەمەوە، مرۆڤ دەتوانىت دواى عەشق، دواى مردى ئازىز، دواى نەخوشى و ئافات و كارەسات ژيان دەست پېتىكەتەوە، بەلام دواى جەنگ نا، دواى جەنگ مرۆڤ ناتوانىت ژيان دەست پېتىكەتەوە، ناتوانىت وابکات وەك ئەوهى شتىك له جىگايەكدا پېراوه و سەرلە نوى گرىنى دەدەينەوە، تو دەتوانىت تەنیا ھەندىك له شستانە پۇخاون دروستىانبىكەيتەوە. هەموو ئەوانەي له سەر دەمى جەنگدا ژيان، دواتر تەنیا توانىويانە خەريکى چاكىرىن و قىمار كىرىنى ئه و ویرانە و بىرینانە بن كە جەنگ لەسەر دىمەنى شارەكان، شوينەكان، سروشت، جەستە، پەح جىبىھىشتۇو. دواى جەنگ تا ماوهىكى درىئ ناتوانىن بىر لەسەرتا بکەيتەوە، بىر لە نوى بکەينەوە، تەنیا شتك بتوانىن بىكەين ئەوهى جىهانى كۈن، دارمانە گەورەكان وەك خۆيان دروستىكەيتەوە.

بەر لەوهى بخهوم دەرگايى دۇلابەكە دەكەمەوە و وەفاتنامەكەی خۆم دەخەمە ناوى، جگە لە بەستەيەك كاغەزى پېپراوه هيچى دىكەي تىدا نىيە، دەستدەبەم بەستەكە دەكەمەوە، وىنەكانى قاسىم وەليد و ئاسەف بورھان و مىستەفا لەيلانن بۇزىك وىنە زىادە كانىيام ھەلگرت، دەمىنگ نىڭارى گۇناھبارىيکى خەيالىان كىشا. لەسەر زەھوبىيەكە دادەنىشەم و يەك يەك وىنەكان سەيردەكەم، دەييان وىنەن كە هيچ كاميان لەويدى ناچىت، دەييان وىنەن كە تاقىكىرنەوەي ھەلەي مرۆڤن لەسەر وىناكىرىنى شتىك كە وىناناكىرت، وىنەي پىاوييكن كە هيچ كات نەيانزانىيە كىيە و چىيە و لە كى دەچىت، وىنەيەكە دەتوانىن تا قىامەت تاقىكىرنەوەي لەسەربكەين... دەييان و ھەزاران سكىچى ترى بۇ دروستىكەين، بەلام دواجار وەك خەونىك دەمەننەتەوە كە

مهحاله بتوانین شیوه‌ی پیبه‌خشین. سهیری دوکله‌کان دهکم، سهیری وینه‌کان دهکم، دلنيام دوزمنیک که له خونه‌کانماندا دروستیده‌کهین، ناتوانین بزه‌هد هر له خونه‌کانماندا ديلیبکهین، دوزمنیک که له سهره‌تاوه و هک دوزمن هله‌لیده‌بژیرین، له هر بؤته‌یه‌کدا به‌سترابیته‌وه و له پشت هر خونیکه‌وه هله‌لگیرابیت، دواتر هر دیته‌هدری. ئیستا دواي ئهوه هه‌موو خه‌راباته دهپرسم: ئایا دهکرا دوزمن دروست نه‌کهین؟ نا، گهر دوزمنمان دروست نه‌کردایه چیمان بکردایه، گهر دوزمن ئیمه‌ی دروست نه‌کردایه چیمان بکردایه؟ ئهم سکیچانه چیین، جگه له کومه‌لیک هیلکاری و تاقیکردن‌وه که هر يه‌که‌مان به‌رده‌وام به خه‌یال دهیکشین، چ يه‌کنیک له ئیمه دهیان سکیچی خه‌یالی دوزمن له سه‌ریدا نییه؟ . ئیستا بزه‌یه‌کم جار شتیک له دکتوری مامم تیده‌گه‌یشتم ... ئهم هه‌موو وزه ویرانکاره‌ی که دوو ساله ئهم سه‌رده‌مینه ویرانده‌کات، بچووبایه بزه‌کوی، گهر له جه‌نگیکی وها خویناویدا، گهر لهم ویرانکردن‌ه په‌یت‌اپه‌یتایه‌ی خومان و ئه‌وانی دیدا خالی نه‌بايه‌ته‌وه. سهیری وینه‌کان دهکم و دهزانم که دهیان ساله دیلاوار له ناخى ترساوى خویدا پوخساری ئهم پیاوه ترسناکانه ده‌بینیت... بیرده‌که‌مه‌وه و دلنيام، هیچ گه‌شیبینیه‌کی درقزن ئهم جه‌نگه‌ی نه‌ده‌هستان، هیچ شتیک نه‌بوو بتوانیت به‌رم کاره‌ساته بگریت، جه‌نگیک بزو جه‌نگی هه‌موومان، جه‌نگی دزراو و جه‌نگی براوه‌کان... ئه‌وه‌ی دیلاوار ئهم شه‌ره‌ی دزراان، ئه‌وه‌ی ئهم شاره خاپوور بزو، ئه‌وه مانای ئه‌وه نییه که ئیمه بیخه‌تاین. سهیری وینه‌کان دهکم و ده‌لیم «دیلاوار ئه‌وه تویت، که بزه‌دوزمن ده‌گه‌رایت». به پله له ژووره‌کم داده‌بزم و داواي چه‌رخیک يان شقارته‌یه ک له خوشکه‌کانم دهکم، ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ری و له به‌ردم په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌هستم و به هیمنی وینه‌کان گردده‌م، ده‌مه‌ویت دوکله و خوله‌میشه‌که يان تیکه‌ل به دوکله و خوله‌میشه دیلاوار ببیته‌وه، وینه‌کان ده‌سووتین و با به‌گره‌وه دهیانبات، هه‌ستده‌کم ئه‌وه‌ی له دیلاوار بزه‌ی

دهگه براین دوزیمانه وه، ئەوهى قاسم وئاسەف و مسەتفا سکىچيان كىشا، ئەوهى هەزاران لە خەونەكانىاندا دەيابىنى، ئىدى خۇى لىزەيە، دوزىمن چىتەر وىنەيەك يان خەيالىك نىيە، بەلكو ئىستا و پاشەرۇزى دىلاوارە. ئەوانەي پۇزىك وەك شىئر بە دواي دوزىمندا دەگەپىن، زورجار دەگەنە جىڭىايەك كە دەبىت وەك مشك، خۇيانىلىنى بشارنى وھ سەربەرزىدەكەمەوھ و ئاسمانىيىكى سامالى دەمەو ئىتواران دەبىتىم. تا چاۋ بىرىكەت سەيرى ھەندىتكە لە پارچە كاغەزە سووتاوهكان دەكمە كە با دەيابات، سەيرى دوكەلى وينەكان و دوكەلى حەقىقەت دەكمە پىتكەوھ تىكەلاؤدەبن و بەسر دىلاواردا پەخشىدەبنەوھ. تەنیا شىتىك ئاسوودەم دەكتات ئەوهىيە كە لە ناو ھەموو ئەم ئۆقيانوسە تارىكەدا مەرۆف دواجار رەنگە بتوانىت يەكتىك بىزگاربىكەت. خۇشحالم من لەو ھەموو ماوهىدا، لەو ھەموو سەختىيەدا، دەستم لە ئەمین لاهور بەرنەدا، خۇشحالم پەروفييىسۇر شابەندەرىك لەسەر زەھىر ھەيە كە ئىتمەي بىزگاركىرىد، ھەمىشە لە بەرچاومە بە رېيشە سېي و قۇزە رەشەكانىيەوھ، بە چاولىكەكەي دەستىيەوھ، بە قىافەتىكەوھ كە ئارامى و دلىيائى دەھىتىت، دەلىت «سەيركە» هەتا مەرۆڤى ترسنۇكى وەك منىش گەر بىھەويىت دەتوانىت كەسانىكى بىزگاربىكەت... چاۋ دادەخەم و دەبىتىم بە خۇى و چەترەكەيەوھ لە مەيدانى دەروازەي فيردەوس دەپەرىتەوھ و دەچىت بۇ جىڭىايەكى نادىيار. شەۋىتكە بە منى گۈوت «ئەوهى مانا دەدات بەم ئىشەي من و پەروفييىسۇر بەھنام، ئەوه نىيە ژمارەي كۈزراوهكان كەمتر دەكەينەوھ، بەلكو ماناي راستەقىنەي لەوەدایە كە دەشىت شىتىك بۇونى ھەبىت ناوى بىزگارىيى بىت. هەتا لە ناوەراستى دۆزەخىشدا، هەتا لە ناو جەركەي گىر و بلىسى ئاڭرى جەھەنەميشدا، دەبىت شىتىك ھەبىت ناوى نەجات بىت، ناوى دەرباز بۇون بىت».

## ههورهکانی نانیال

بهر له هه شت، من ده بیت هه مهوو ئه و کون و کله به رانه بگرم  
که ده شیت له یادهوریمدا دروست بین، دهمه ویت بگه ریمه وه بو هه  
جینگایه که مینژووی من و مینژووی دیلاوار بەیهکه وه گریده داته وه ....  
لەسەر جینگاکەم پالدەکەم و بیر له ئال موراد دەکەم وه، دهمه ویت بچە  
ئه و ژووره و بەر ئه و پەنجه رەیهی که له ویتوه تەقەی له فەرماندار کردوه،  
ھەزدەکەم بىزانم ئىستا له کوتىه. بەلام دەنگىك لە ناخىدا پىنم دەلىت کە  
جارىكى دى نايپىنە وە. لە خۆم دەپرسىم «ده بىت خوشبەخت بىت؟ ده بىت  
گەيشتىتىتە ئه و جينگایه کە خۆى دەيە ویت؟ ده بىت پۇزىك لە پۇزان  
ھەتا گەر لە پېرىدا بۇوه بىر لە گەرانە وە بکاتە وە؟». زۇرچار ھەولەددەم  
کە رقم لىتى بىت، کە بىرى نەكەم، کە پۇخسارى لە پىشچاوم بىرمە وە،  
بەلام ناتوانم... لەگەل ئه و خەيالاتانەدا خەوم پىتادەکەویت و شەۋېكى ئارام،  
بەلام درېڭ و تارىك دەبەمەسەر.

\*\*\*

دواى دوو ھەفتە لە گرتى دىلاوار، ھىزەکانى مەممەدەسەر لە كوشتن  
و سووتاندىن و پۇخاندىن بىزاردەبن. تا ئەندازەسى تىرىبوون لە خەلک  
تىرباراندەكەن و لە گەنچان سەرەدەبرىن، زۇرېبەسى سەنتەرە گىنگەكان  
دەسووتىن، شارىكى نىمچە پۇخا و تىكشكاو بەجىدەھىلەن و زۇرىنەسى  
ھىزە شەركەرەكانيان دەبەنە دەرەوەسى شار. شارىكە بى بىمارستان، بى  
ئاوا، بى كارەبا، پىر لە بۇنى مردىن و تەنھايى. هەر ھەفتەسى يەكەم كورپە  
بچۈلەكەسى عەبدولسەلام ماروفى، كە ناوى موعۇتەسەمى ماروفىيە وەك  
فەرماندار دادەنلىن و بە چوار باۋىزىڭكارى خەلکى مەممەدەسەر ئابلىقەسى  
دەدەن. بە فەرمانى فەرماندارى نوى، ھەمموو ئەوانەسى كە بەزىندۇوپىسى  
ماون، دەبىت دەستىكەن وە بە ژيان. وەكۇ چۈن لىرە مردىن بە فەرمان،  
ژيانىش ھەر بە فەرمانە. دواى دوو ھەفتە، ئىدى ژيان دەست پىتەكەتە وە،

ئیدی قوتاپییه کان ده گەرینه و بۇ قوتاپخانه کانیان و وەک ئەوە وايە هېچ نەبۇوبىت، مىن دەچمە دەرى و سەيرى ئەو دايىك و باوكانه دەكەم كە هيشتا زىندۇون و لە ناو داروپەر دۇرى و يىزانە كاندا مەنلاكە كانیان دەبەن بۇ قوتاپخانه سەيرى ئەو فەرمانبەر انە دەكەم كە بە پەلە بەرە سەركار دەرۇن، سەيرى ئەو دوکاندار و فرقوشىيارانە كە بە پەلە دوكانە كانیان دەكەن وە... ئاسوودەگى و بەختە وەرىيەكى نەيتى لە چاوى ھەموواندىيە. بە فەرمانى فەرماندار، ئەوانەي لە دەزگاي پۈلىسى كۇن كاريانكىردو و زىندۇن، دەتوانن بگەرینه و سەر كارى خۆيان. ھىزەكاني مەممەد حەسەر تەننیا بوار بە ھىزىتكى پۈلىس و ئىدارەيەكى مەدەنلى لە دېلاوار دەدەن. لە كۆبۇنە وەرىيەكى بچوڭدا كە ھەندىيەك لە بەنەمالەكاني دېلاوار تىيدا بەشدارن، بابەعلى وەزىرى كە تازە لە زىندان ھاتۇتە دەر، دەكىرىت بە بەرىۋە بەرى نويى پۈلىس. ژيان، ھىمن و سادە دەست پىدەكتە و. بەلام شارەكە پىنکرا قسە لەو دەكەن كە چەندىن شەوە كەس خەون نابىنەت. بەلام من وانىم، من ھەر خەون دەبىنەم، خەونە كانم هېچ مانايەكىيان نىيە، هېچ نەزمىكىان نىيە، هېچ شتىكى دىيارىكراوم پىنالىن، بەلام خەون و دەيانبىنەم. ئايا بە راست ھەموو دېلاوار خەون نابىنەت؟ ... ئايا ھەموو شارەكە پىنکە وە و بۇ ھەتاھەتايە، بە يەكجار خەونە كانى خۆيان قۇوتدا وەتە و چىتر خەون نابىنە؟ يان ئەوهش نمايشىكى ترە كە دەبىت ھەموومان تىيدا بەشدارىن، ھەموو پىنکە وە خەونە كانمان بشارىنە و، ھەموو پىنکە وە بىخنکىنەن تا بۇ ھەميشە لە يەك بچىن، تا ھەميشە دېلاوارى بىن، لە ئازايى و ملکەچىدا، لە خەون و بىخەونىدا، لە جەنگ و لە كۆيلەيىدا؟ .

من بۇ دوو ھەفتە بەردىوام بەيانيان زۇو دەچمە دەرى و شەو بۇ خەوتىن دەگەرپىمە وە، سەيرى مەممەد حەسەر بەرە كان دەكەم مالەكان و دوكانە كان و كۆكاكان تالاندەكەن، سەيرى قەيسەرى و بازارەكان دەكەم كە ھەندىيەكىان سووتاون و ھەندىيەكىان كراونەتە وە و ھەندىيەكىان هيشتا ھەر داخراون، زۇر

کوچه هیشتا ههور به ستراوه و ههندنیک تیپی تایبیهت که له لایهن فهرمانداری نویوه دانراون لاشه کان ده رده هینتن و له گورپی دهسته جه معیدا ده یاننیشن. ده چمه وه بتو جیگای موزه خانه که پروفیسسور به هنام و ده بینم که هیزه کانی مه مه دحه سار چولیانکردوه و قفلیکی گهوره له ده رگاکه ه دراوه. دوو جار له گهل ئه مین لاهور یه ک ده بینین، ده لیت که دایکی و براکه ه باشن و ده بینت له داهاتوودا ئیشینک بدوزیته وه تا بتوانیت بژی. یه که م هه والی پروفیسسور به هنام له ده می ئه ووه وه ده رده گرم، به پیش زانیاری بیه کانی ئه و که له خزمه کانی خوی بیستویتی. پروفیسسور شهش مانگ دوای له گیرانی له لایهن سهی ئه سلانه وه گواز راوه ته وه بتو زیندانیکی دی له ده ره وهی شار و له وی دادگایه کی کورت کراوه و له گهل کومه لیک نوسه ر و میژوونوسی دیکه ه دیلاواردا به تومه تی خیانه ت تیربارانکراون. ئه و ده لیت تاکه شتیک له پروفیسسور له زیندانه وه هاتوت ده ری، دوو نامه یه که به ره له مردنی به نهینی نوسیونی، یه کینکیان بتو کچه که ه و یه کینکیان بتو پروفیسسور شابه نده ر. ئه و کسنه قسنه کانی بتو ئه مین لاهور کردوه گوو تویتی ئیستا هه ردوو نامه که لای کچه که ه پروفیسسور به هنام و به ستہ زمانه ریگایه ک شک نابات، نامه که بگهینته دهست پروفیسسور شابه نده ر. ئه و خولیای ئه وه ده خاته سه رمانه وه بچین و کچه که ه پروفیسسور بدوزینه وه، لایه نیکه م تا هه ولبدین دوا نامه هی پیاویکی وه ک پروفیسسور به هنام بگهینین به پروفیسسور شابه نده ر.

خوم وه ک رینواری زه ریاواری به کچه که ه پروفیسسور به هنام ده ناسینم، تا باوه رم پی بکات. هه موو چیرق کی خوم و ئه مین لاهور له نوکه وه ده گئیزمه وه، کیزه که هر به گومانه لیمان. تا وشهی نهینی «ههوره کانی دانیال» نادر کیتم، خانم ئاماده ناییت گوینمان لئی بگریت. هر گوینی له و دوو وشهیه ده بینت رووی ده گه شیته وه و به و پهپی جیدییه ت و دلنجیایی له لامان داده نیشیت. کچه که هی پروفیسسور به هنام که سیکه وه ک باوکی، بچکوله و لاواز، به ناوچاوانیکی بلند و قژیکی پره وه، به هه مان زه رده خنه وه که

زوربهی کات له سه رلیوی پروفیسوریش بولو. پیتده چیت کچیکی ته نیا بیت،  
 ئیستا له مالی پوریکی له دیلاواری پروفیله لات ده زی. ماله که تا بلیتی ساده  
 و ئاساییه، کچه کهی پروفیسور ماکسیمیه کی ژنانهی دریزی له بەردایه و  
 وەک باوکی کتیبیکی بە دەسته وەیه. بە غەمگینی دەلیت «باوکم ھەموو  
 کاروباری مۆزەخانە کەی بۇ من جىئەپشتوو، ئەو ئەركەی داوه بەسەر مەندا  
 کە تا دەتوانم مۆزەخانە کە بپارىزم و کتیخانە کەی لە فەوتان رىزگاربەکم.  
 سەربازەكانى مەممەدەسار و پېشترىش ئەو كسانە کە سەئەسلان  
 كردىبۇونى بە پاسەوان، زيانىكى زوريان لە ھەموو بىناکە داوه، بەشىكى  
 كتیخانە و ئاسەوارەكان تەلەفبۇون، بەلام زۆر شتىش وەک خۇي ماوە،  
 بەپىنى سەندە و بەلگەی دائيرە مەممەدەسار مۆزەخانە کە ئىستا مولىكى منه.  
 من سالىنچ خەرىكى هاتوچۇ بۇوم تا مولكىيەتى جىڭاکە هاتووه بەلائى مەندا.  
 من ئۇمىدىكى زۇرم نىيە دەسەلاتى تازە لە دیلاوار بەھلىت لە داھاتووى  
 تزىكدا مۆزەخانە کە بکەينەوە، بەلام دەبىت ئىشى تىتابىكەم و ئامادەبىكەم  
 ». من سەيرى «نادىن» خانم دەكەم و دەلىم «خانم من مىژۇونوس  
 نىم، شتىكى ئەوتۇ لە مىژۇو نازانم. نامەۋىت ھىچ شتىك ھەلبىرم يان  
 بېپارىزم ... حەزم لە ھىچ شتىكى كۈن نىيە، بەلام دەمەۋىت لە شوينىكدا  
 بىزىم، مەرفۇ ئۇمىدىكى بە نەجات و دەربازبۇون ھەبىت، ھەر ئەوهندە. ئەو  
 مۆزەخانە يەئ لاي من وەک بىنكەيەك بۇ ئەو ئۇمىنە».

نەمدەۋىست ھىچى تر بلىم، باوهىم بە ھىچ عەقىدە و فەلسەفة يەك  
 نەبۇو، بەلام دەمەۋىست ئەو كارەى لەگەل پروفیسوردا دەستم پىتىكى دەۋە  
 درىزەي پىتىدەم. دەزانم ھەميشە مەرفۇنىك ھەيە كە دەبىت رىزگاربىكەين...  
 ئىستا پىتىۋىستىم بەم خانمە بولو، پىتىۋىستىم بەم مۆزەخانە يە بولو تا بەو  
 ئىشە ھەستم. من نامە كەي پروفیسور شابەندەر وەردەگىرم و پەيمان بە  
 خاتۇو نادىن دەدەم كە پەيامە كەي باوکى دەگەينمە جىڭاى خۇي. نادىن  
 خانم دەلیت «باوکم لە نامە كەيدا بۇ من داواى كردوه ھەميشە بۇ راۋىيىز و

پرسورا، پرس به پروفیسور شابهندهر بکم. له مآلی ئىتمە هەموو دەزانىن باوكم و پروفیسور شابهندهر گەرچى لە گەنجىيە وە يەكتريان نېبىنىيۇو، بەلام دۆستى هەرە نزىكى يەك بۇون. له هەموو ئە سالانەي دوايىدا، بەردەواام مآلى ئىتمە مىوانىكى غەربىيلىن بۇوه، باوكم هەميشە دەيكۈوت ھاوبىتى قاسمن. ئە دوو وشەيە بەس بۇون بۆئەوهى هەموومان رېز لەو غەربىيانە بىگرىن».

من لە ناو ئە خەلکانەدا كە هاتۇون بۇ دىلاوار كەسىك دەدقۇزمە وە كە زور جار بۇ كارى چاپ ھاتۇتە چاپخانەكە و نامەكەي پروفیسورى پىندا دەنيرىم. خۇشم نامەيەك بۇ پروفیسور دەنوسىم و داوى لى دەكەم باوھەپى پىتم بىت، داوى لى دەكەم چەند سال چى لەكەل پروفیسوردا كردوه لەكەل مندا درىئەرى پېيدا، بە قوتابىيەكى بچوک و ھاوكارىكى خۆى و پروفیسور بەهنام دابىنتى. پروفیسور دەزانىت ھەموو شەتكان چەند تىرسناكى... دىلاوار بۇوه بە جىگايەكى تارىك و پىرتىسى. بەلام من دەمەۋىت بەردەواام بىن... دەمەۋىت.

ھەموو ئە ماوهەيە بىتھودە و بى مەبەست تەنيا بە كوچە و كۆلانەكانى دىلاواردا دەسۈپىنمە وە. ئىوارەيەك بېياردەدەم بېم بۇ گەرەكى غەفارىي تا دايىكى ئال موراد بىبىنەم. پاش گەرانىكى زور دەگەمە بەردەم مالەكەيان. خۆمىي پىتىدەناسىتىم «من حەسەن تاجم بە ئەسلىخەلکى ئەلاتاباد، دوو سال لە مەوبەر كورەكەي ئىتۇھ ئال مورادم لە مەمەدەھسار بىنۇو، ئە و منى راسپاراد گەر پۇزىك رېمكەوتە دىلاوار بىتىم و پىتان بلىم كورەكەتان كاتى خۆى بە سەلامەت لە دىلاوار دەرچوووه و بە نەھىنى لە مەمەدەھسارەوە چوووه بۇ بەندەرەكانى باشىور، تا لە ويىوه بتوانىت بەرەو خۆرئاوا سەفەركات، يان ھەر جىگايەكى ترى دونيا». دايىكى لەو ڏنانەيە كە بەتەمن گەنچە، بەلام دەرد و ماندوينى و بەدبەختى پېريانىكى دەرەنەن، كراسىيىكى

ئاودامانی له بەردایه، دەمچاوىنگى لەق و بارىك و پىستىكى سېي و كال، دوو چاوى بچوک و تىز، وەك چاوانى كورەكەي. بە هيمنى سەير مەدەكت و هەست ناكەم شتىنگى تايىھتى لە چاۋىدا بىت. وەك من چاوه روانمەكەر نەگریا، نەكەوت بە سەر ملمدا و شىۋەنگات، پەرۇشىيەكى تىدا نەبوو... منىش نەگریام، منىش كە دەببۇو بە راستى لىرەدا بىرىم، هەموو شتىكى سارىد و بىتۈزە و بىن ھەلچوون گىنپايدە. دايىكى داوهتى نەكىدمە مال و بە گىشكەن بە دەستىدا گووتى «بەرلە وەي بىبەن و بىكەن بە پىاوكۇز، كورى من بۇو... بەلام لەو پۇزە وەي بىرىان و شاردىيانە وە، ئىتىر زانىم كورى من نېيە. ئىنسان ھەر بەو نابىت بە پىاوكۇز بىن خەتايدە بکۈزىت، بەوهش دەببىت بە پىاوكۇز گەر تاوانبارلىرىن و خەتاكارلىرىن كەس بکۈزىت. كەس ھىچ بەھانەيەكەم بۇ نەھىيەتە وە، كە تۆ لە يەك پىاوكۇز خوش بۇويت وەك ئۇوييە لە ھەرچى دەعبا و جىنایەتكار و قەتلچى دونىيە خۇش بۇوبىت. لەو پۇزە وە كە تەھنگىكى ژەنگاۋىيان دايە دەست و چووە ناو ئەو سەگانە، زانىم عاقىبەتى چىيە ... وادەزانى ئەمانە قىسى ئىستەمن، نەخىر ... من ئەم شستانەم لە يەكەم بۇزە وە بىن گووتۇوھ». نازانىم بىلەم چى. بەلام دلىيام كە نەگەرانە وە ئال موراد بۇ لاي دايىكى، باس نەكىدنى لە حىكاياتەكاندا، كېپۇونى بەرامبەرى، سەرەھلەگىرنى لە وەھە هاتۇوە كە ئەم ژەنەي ناسىيە. بە تۈرەيىيە وە گووتى «لە مەندالىيە وە پىيم گووت، دروقت لىدەبۈورم، دىزىت لى دەبۈورم، بەلام يەك شىت لى نابۇورم، كوشتن. من دەلىم گەر خوداش ھەقى كوشتنى دابىتە ئىنسان، بەشەر بۇي نېيە ئەو ھەقە بەكاربەھىنەت. سەير بىكە... ئەم شارە بۇ وېران بۇوە، گەر لە يەكەم جارەوە ئىنسان كوشتنى حەرامبىرىدایە، ئەم شارە ئىستا بەم جۇرە دەبۈو؟ ئاوا كاول دەبۈو؟ ئەم ژيانە ئاوا دەبۈو؟ من ئەم دەرد و چەرمە سەرەيىم بە سەر دەھات؟». چاوه رىيى ئەھە نەبۈوم، قىسى ئەل دايىكى ئال موراد بىيىستم. منىش دەمزانى ئال موراد پىاوكۇزە، هەتا زۇر

لهو زیاترم دهزانی، بهلام له قوولایی دلهوه ئهوم بەخشیبوو، هیچ کات و هیچ ساتینک وەک بکوژ و درنده سەیرم نەکردىبوو ... بۇ؟ نازانم. ئایا له بەر ئهوه بىو خۇی لە پیاوکوژ نەدەچوو؟ له بەرئهوه بىو زور راستگو بىو لهگەلمدا؟ له بەرئهوه بىو، توانايىكى گەورەي لە گىزانەوهى چىرۇكدا ھېبىو كە منى سەرسامدەكرد؟ يان له بەر ئهوه بىو كە له بەنەرەتدا ئال موراد بىگوناھ بىو، بۇخى پیاوکوژى نەبىو، جارىيك لە بەزمىكەوه ئالابىو و ئىتر تا كوتايى، تا ھەلھاتنى نەيتۋانىبىو بوهستىت، نەيزانى بىو چۈن كوتايى پى بەھىنەت؟ . دايىكى وەک بىھۆيت من دەرباكات بە تورەبىيەوه گىسکەكەي دەستى راواھشاند و گۇوتى «خەلکى ئالاتبادىت، خەلکى ھەر كويىت، بىرۇ بە رېگاى خوتەوه، نامەويت هىچ بىزانم. ھەزارجار خىيرت بنوسىت و تەشكۈر بۇ ھيلاكىت. ئهوهى من دايىكم، ئهوهى تاقە مەندىم بىووه، ئهوهى لە گلىتنەي خۇم خۇشتىرم ويسىتە. معنای ئهوه نىيە كە پیاوکوشتن قەبۇولىكەم... بىبەخشە بە قوربان، لە كويىو ھاتوويت بچۇرەوه بۇ ئهوى... سەلام بگەينە ئالاتباد».

من دەبىو مالى مامۇستا سەمكى سوھەبىيىش بېم، ئهوه سوېيدىك بىو بۇ ئال مورادم خواردبىو كە بۇزىيىك گەرامەوه دىلاوار، دىدەننى مامۇستا سوھەبى بىكەم. دوزىنەوهى مالى ئەوان ئاسان بىو، خۇى دەركاڭەي بۇ كردىمەوه و گۇوتى «ها بەقوربان، خەلکى ئالاتبادىم، دوو سال لە مەوبەر پىناساند «من ناوم حەسەن تاجە، خەلکى ئالاتبادىم، دوو سال لە مەوبەر لە شارى مەممەدەسار بە خزمەتى كەسىنگە يىشتم ناوابيان ئال موراد بىو، ئهوه بە منى گۇوت كە بىم و سەردانى ئىتوه بىكەم». مامۇستا سوھەبى ھەر ناوى ئال مورادى بىيىت قولى گىرم و گۇوتى «سۇوك قىسەبکە، عاسمان، ئهوه تو دەلىنى چى، واي ھەرك بەسەر باوکم، كورە يەكى ئهوناوهى گۈى لى بىت، شەش پىشتم قوردەكىرىت بەسەرياندا ... ناوى مەبە... بۇ خاترى ئەلا». من گۇوتىم «دەمى دەور و زەمان گۇراواھ، ئىيىستا لە دىلاوار كوتەك

به دهست که سانیکی ترن، ئیتر ترسی ناویت، بؤیه ناوم هینا». مامۆستا سوھەبب گووتى «دەی قابیله نەزانم، بەس من دوو سالىم دەویت، تا ترسى ئەو دەور و زەمانەش لە مىشىكىدا دەسرېتىهە، قابیله من بە چى دەزانىت». من گووتىم «مامۆستا من هاتووم، ئەو بالندىيە بىبىنە كە ئەو ھاورىيەمان دەيگۈوت تۆ لە پەرى بالندىكەن دروستىدەكەيت... پەيكەرى بالندىيەك لە پەرى ھەرچى بالندىيە دونيایە». مامۆستا سوھەبب چاوانى كرايەوە و بە سەرسامى و خۇشىيەو سەيرى منى كرد و گووتى «تو شەرف بەراسىتە، تۆ لە ئەلائىبادەوە هاتووپەت، بۇ ئەوهى ئەو بالندىيە بىبىنەت؟ ... بلى بە ئەسحابە بۇ ئەوهە هاتووم». من دلىيامكىرەدەوە كە بە تايىيەت لە ئەلائىبادەوە بۇ ئەوهە و ھەندىك ورده ئىشى تر هاتووم. گووتى «يەعنى خوانەناسى لامەزەب ئەو رېڭا خەتەرهەت بۇ ئەوه بېرىۋە ئەو بالندىيە بىبىنەت؟». گووتى «بىنگومان، تۆ لەو باوەرەدا نىت كە ئەو بالندىيە وەها بە نرخە، شايەنى ئەوه بىت مەرۇف ئەو رېڭايەمى بۇ بېرىت؟». گووتى «دەی چۈزانم، لېرە ھەموو پېيم دەلىن سەمكۇ شىت، خالق لېرە فەن و مەن نازانن، لىونارد داقىنىشى بە بە جىپ شىتىدەكەن، ھەموو دەلىن بخۇ و بکۈژە، بخۇ و سووكايەتى بە خەلک بکە، بخۇ و گالتە بە دەنیا و قىيامەت بکە. من دوو سالە لەو تەيرەدا ئىشىدەكەم... ئەوه تەيرى خۇونەكانمە، وەرە وەرە پېشانت بىدەم». مامۆستا سوھەبب وەك پىاوىنلىكى شىرىن و مەيلە و شىتەتە بەرچاۋ، گەنجىنلىكى جوان ، ترسنۇك و پۇچسىك. گووتى «عەفۇمكە بەر لەوهى بچىنە ژۇورى، دەبىت بە خانم، كە بىيانووى مال بلىتىم خۇى جەموجۇركات». من گووتىم «بىنگومان فەرمۇو». پاش تۈزىك گەرایەوە و گووتى «برا پۇ، ئەسلەن ھەر ناچىت بە مىشىكىدا، بەشەرى وەهاش ھەبە لە ئەلائىبادەوە ملى رېڭا بىگرىت بۇ بىنېنى شىتىكى وەها. بەس تو ئەسحابە پېيم بلى ئەو زمانەي ئىمە چۈن ئاوا فيتىبوبۇپەت». گووتى «دەي مامۆستا، من دايكم خەلکى دىتلاوار بۇوە و بابم بازىرگانىكى ئەھلى ئەلائىباد،

ئىتىر چۈن دىلاوارى نازانىم؟». مىنى بەرەو ژىزىر زەمینىكى بىر، ژىزىر زەمینىكى زۇر تارىك، سەرەتا مۇمىكى داگىرساند و دواتر بە ئاڭرى مۇمەكە نزىكى دە چرا و چەندىن مۇمىي رۇشىنلىرىدە، ئىستا ژىزىر زەمینەكە وەها رۇشىن بىو، مەگەر لەبەر رۇشىنلىي خۆردا نىگا وەها رۇون و ساف ھېبىت. ھەر كەيشتىنە ناواھە گۇوتى «دەي توخودا ئىستا پىيم بلى، ئەو مەلۇونە باشە، تەندىروستى باشە، خۇشى لى دەگۈزەرىت؟». من گۇوتىم «مامۇستا، من دواجار دوو سال لەمەوبەر سەرەتاي ھەلگىرسانى شەپ لە مەممەدھەسار بىنیومە، بە رېنگاوه بىو بۇ باشۇور، دەچۈو بۇ بەندەر سادق، ئەو شەۋىك باسى تۆى بۇ كىردىم، باسى ئەوهى دەتەۋىت بالىندەيەك دروستىكەيت لە پەرى ھەموو بالىندەكانى دونىيا». چاوانى پېرىپۇن لە بىرىسکە و شادى، وەك كەسىك بىو پەيوەندى بەم شار و مىزۇوھە دەتەۋىت، بە رۇويەكەوە كە پېرىپۇن لە پېنگەننېنىكى پەنھان گۇوتى «ئا، دايە رەق، چۈن مىنى بېرىپۇو، چۈن. دەمەۋىت بالىندەيەك دروستىكەم لە پەرى ھەموو بالىندەكانى جىهان... ھەموو بالىندەكان. ھىچ كات بالىندەيەك بە تەنبا جوان نىيە، بەلام تەيرىك... تەيرىكى گەورە كە ھەر پەرىنگى و لە بالىندەيەكەوە ھاتىبىت، ھەر پەرىنگى و لە تەيرى شارىك و گۈندىك و جەنگەلىكەوە ھاتىبىت، تەيرىك ھەموو تەيرەكانى دونىيا لە خۇيدا كۆبکاتەوە، عاسمان، تەيرىنگ بىت ھەموو دونىيا، ھەموو عاسمانەكان، باكان، ھەورەكان لە خۇيدا كۆبکاتەوە». چاوانى پېرىپۇن لە شەيدايى و سۆزىنگى زۇر، لە مىزبۇو لە چاوى ھىچ مەۋھىكدا ھەستى لە جۆرەم نەبىنېپۇو، پېرىپۇن لە ئۇمۇدىك كە من چەندىن سال بىو نە لە دىلاوار و نە لە مەممەدھەسار و نە لە چاوى كەنگەر و ئىشىكەرە بىانىيەكانىشىدا نەمبىنېپۇو. لە ناواھەراستى ژىزىر زەمینەكەدا شىتىكى زەبەلاح ھەبۇو، جىنگايدەك وەك سەكۈيەكى گەورە، بە پەردەيەكى چىتى ھەرزان لە ھەموو لايەكەوە داپۇشرابۇو، دەستى بىردى و لە سى لاوە پەردەكەي كەردىوە، پەيكەرى بالىندەيەكى گەورە دەركەوت، بالىندەيەك لە ھەزاران

چه شنه پهربی جیاوان، رهنجی جیاوان، من هیچ کات بالنده‌ی وها جوانم نه بینیبوو، سه‌ری وهک سه‌ری هله‌لویه‌کی دری ناو شاخان بیو، بهلام لهشی و باله کراوه‌کانی وهک شه‌بهنگیک له رهنج، لیشاویک له تیشکی نهینی بیون، رهنج شه‌پولانی دهدا، ئارامی و دلنيایی ده‌بهخشی. مامؤستا سوھه‌بیب ئه و شادی و سه‌رسامیه‌ی له چاوانی مندا خوینده‌وه و گووتی «کوری عاسمان، ئه‌مه پیشانی هه‌ر که‌س نادهم، بهلام تو له ئەلاتاباده‌وه تا ئىرە هاتوویت، زەحەمت داوهتە بەر خوت، عەبیبە بۇ من، جوان نیبە دەست بىتىم بە رووتەوه. بهلام ئه‌مه خەونى منه... من خەونم زۇره... ئه‌مه تەنیا خەونیکیان». خەون بە درەختىكەوه دەبىنیم له گەلای ھەموو درەختەکان، خەون بە وينەيەکەوه دەبىنیم له ھەموو رهنجکانی دونیا كىشرا بىت، خەون بە زمانىكەوه دەبىنیم له وشەی ھەموو زمانەکانی دونیا دروستبوویت، ئا گیان... ئا، من خەون بە ئامىزىكى مۇسىقاوه دەبىنیم، دەنگى ھەموو ئامىزەکانی كۆكىرىتىتەوه، بە ئېنسانىكەوه جوانى ھەموو مرۆفەکانی سەر زەھى ھەلگرتىت». دەنگى پېپۇو له خۇشىيەکى مندالان، لە خروشانىكى كتوپىر، وەک يەكىنک له ناكاوا كەسيكى دۈزىيەتەوه كە تىيدەگات. دەستى بىرد و لە ژىير سەكۆكەدا دوو بەستە زەرفى نامەنوسىنى دەرھينا «دەبىنیت، دەبىنیت»، لە ھەموو شوينىكى دونیاوه پەربى بالندەيان بۇ ناردولم، لە ھەموو شوينىكەوه، خالق شوينى واي تىدايە هەر خوشم نازانم لە كويىيە، لە سەر نەخشەش نايدوزىتەوه... گەر رۇزىنک بە رېگادا رۇيىشتى و بالندەيەكى جوانى بىنى، گەر رۇزىنک له جىگايەك دانىشتىت و بە رېنکەوت پەربىكى جوان، ئا... پەربىكى زور جوانى دۈزىيەوه، منت لە بىر بىت، مامؤستا سەمكۇ سوھەبىت لە بىر بىت، خوت دەزانى ئەم پەيكەرە تەواوبۇونى بۇ نىبى». ئېنجا كەمىك بە سەرسامىيەوه سەيرى بالندە ئەفسانەيەكەی خوى كرد و بە دەنگىكى كەمىك غەمگىنەوه گووتى «نا ئەم پەيكەرە تەواو نابىت، بۇ پەربى بالدارىكى نوى ھەميشە شوينم ھەيە...»

هەورەکانی دانیال

همیشه شوینم ههیه». به سه رسانمیه و سه بیری ماموستا سوهه بیم کرد و پرسیم «به لام ماموستا، تو ئه و خهونه ت نه بینی، ئه و خهونه که زوربهی خه لکی دیلاوار بینیان، خهونی ئه وهی یه کیک سهرت ده بربیت؟». چاوانی به خوشیه کی گهوره کرانه و گووتی «نا... نا... من خهونی وا نابینم، من گهر خهون ببینم به په ری بالنده کانه وه ده بیینم، به ره نگه کانه وه، به شه وه وه پربیت له موسیقا. ئه و خهونه هه مهووی درویه ... هه مهووی درویه».

ئەو رىزە كە لە مالى مامۇستا سوھېب ھاتمە دەرى، ئاواتىكى سەير  
لە دىلمدا بۇو، بۇزىك ئەم بالندە قەشەنگە لە ھۆلىكى گەورە و تايىھتى  
مۇزەخانەكەي پرۇفېسۈردا دابىتىم و خەلک لە ھەممۇ جىنگا يەكى دۇنيا وە  
بانگىكەم بۇ تەماشاكىرىنى.

## ۵۱

ئیواره‌یه کیان ده‌گه پیمه‌وه بۇ جىڭىاي عىادە كۆنەكەى مامەسىام لە پلەكەكان سەرددەكەوم. سەرسام لە دەركای عىادەكە دەروانم، دواى زىاد لە دوو سال ھەمان ئەو نۇوسىنە كۆنە بە دەركاکەوهىيە «تىكا لە ھەممو ئەو برا و خوشكانه دەكەين كە بۇ سەردانى دكتورى دەروونناس سىامەند زەريباوارى دىنە ئىرە، لە ھەفتەيى داھاتووهوه، پۇوبكەنە بنكەي يەك بۇ تەندىرسى دەرووننى لە سەر شەقامى شەھەيار، شويىنى زىندانە كۆنەكەى بىنەمالەي شوکور ئاغا ... سوپاس بۇ ھاوكاريتان». لەگەل ھەممو كارەساتە كاندا، لەگەل ئەو ھەممو تۆز و دوکەلەدا كە بە ناو كوجە و كۈلانەكانى دىلاواردا گوزھەيانلىكردوه، نۇسىنەكە هيشتا نوى دەنۋىتتىت. من دوو قاتى تر چوومە سەرى و لە دەركاي بىرۇكەى مام سولتانم دا، كە خاودنى ھەممو بالەخانەكە بۇو. پياويكى بە تەمن بۇو، لەسەر كرينى مولكەكانى دەزىيا. وەك جاران بەرددەستە پېرەكەى كردىيەوه، كە ئىستا لە چاو جاراندا كۆماوهەتر و كىزتر دەينواند. گەر مام سولتان لەوئى نەبۇوايە، ئەو لە بىرى مام، كرينى بىرۇ و مولك و عەمبارەكانى وەرددەگرت. مام سولتان ھەميشە جلى كاسېكارە كۆنەكانى دىلاوارى دەپۇشى، كلاۋىكى سېيى لەسەردا بۇو، كەشىيەكى حەج بە پېشىيەوه بۇو، رۇخسارىكى هېمىن و كەمېك نورانى ھەبۇو، كە خالى نەبۇو لە شتىك لە سەرسەختى و

وشکی و پنداگری. وەک پیاویکی پیسکە ناوبانگی رۆیشتبوو، کە هیچ کات لە دواکەوتتى كرى نابورىت و توند لە هەر تىكدان و شكان و وىرانكىرىنىكى مولكەكانى «پرسىتەوە. بە حورمەتىكى زۇرەوە پېشوازى لىكىرىم و گووتى «باش بۇو ھاتىت، بەخىرىتىت، من خەمم بۇو چۈن يەكىكتان بىقۇزمەوە. دكتور خودا لىنى خۇش بىت، جىڭە لە تەلەفونى سەرثىش، ژمارەيەكى ترى بە من نەدابۇو. ئىستا كە تو ھاتووپىت، ئىتىر دلىنام». دىاربۇو مام سولتان ھوالىكى لە ژيانى ئەم دوو سالەى من نىيە. من پرسىم «خىرە مام سولتان، من تەنپا رېتكەوت لىرەوە راپبورىم و گووتى سەرىك لە جىڭاكە بىدەم». گووتى «ئەلبەت ... ئەلبەت... كارىكى باشە، نا، كورم مەبەستى خراپىم نىيە. هەر ھىندەيە گەر دكتور سىامەند كۆچى كەدىت و گەپاپىتەوە بەر قابى خودا، پاشەپۇزى مولكەكە بە كوى دەگات، كى لىرە بە دواوه كرينى مانگانەي شوينەكە دەدات؟ گەر چۈلىشى دەكەن، ئەوا كەلوپەلەكانى ناوى بىمن بە لايەكدا». سەيرم لىنهات، بۇچى مامم لە دوو سالى راپبوردوودا ئەم جىڭاكەي چۈل نەكرىدۇ. من بە سەرسامىيەوە گووتى «من ئاگام لەو نىيە كە لەم دوو سالەشدا مامە سىام ھەر كرينى ئەم جىڭاكەي داوه. ئەوهى من ئاگادارم دواى كردنەوهى سەنتەرى چارەسەرىيەكە، لە شوينى زىندانەكەي مالى شوکور ئاغا، مامم ئىرەي وەك شوينى ئىش بەكارنەھىناوە». گووتى «راستە... راستە. دوو سال زياتىرە كە ئىرە عىادە نىيە، بەلام خۇى جارجار دەھات، بە دوو ھفتە جارىك ... بە سىن ھەفتە جارىك... چەند سەعاتىك دەمايەوە و دەپۇرى. ھەستىدەكەم ھەندىك شتى لەوى ھەيە نەيدەويىست بىيانباتە مالەوە، يان بىيانخاتە بەر دەستى ئەم و ئەو. گەر ئىتوھ دەتوانن كرىكەي بىدەن ئەوا باشە، گەر نا... ھەر خۇتان سەرپىشكى كەلوپەلەكانى بن. من لە ئىتوھ زياتر كەس شىك نابەم لە دكتورەوە نزىك بىت». من گووتى «مام سولتان، من كليلى بىرۇكەم نىيە، گەر بەھرمۇن و پىگا بىدەن چاۋىك بە جىڭاكەدا بخشىتىم. گەر كليلەك بىدەنە من، لە چەند رۇزى

داهاتوو ههموو شتینکتان بۇ يەكلايى دەكەمەوه». مام سولتان دەستى بىردى و لە چەكمەجەيەكى بچوکدا دەستەيەكى زور گەورە كليلى دەرهەيتا و دواى گەپانىكى كورت، كليلىكى درېئىزى دۆزىيەوه و دوو جار سەيرى ژمارەكەي كىرد و لەگەل ژمارەيەكى تردا لەسەر دەفتەريك بەراوردىكىرىن و گۇوتى «ئەوه كليلەكەي»، تا زوو ئەو مەسىلەيە بەلادا بخەن باشتەرە، دكتور خۇيى بە پەممەت بىت شوين مەتمانە بۇو، لەو ههموو سالەدا ھىچ كات كرىيەكى ئىمەي دوا نەخستووه، بىلگۈ خوالى گوناھى ئەو و گوناھى ههموومان خوش بىت».

من كليلەكەم وەرگرت و بەخىرايى هاتمە خوار. لە بەر دەرگاكە دەستىم بىردى و ئەو راگەياندەم لىتكىرىدەوه و قەدمىكىرد و خستەم گىرفانمىمەوه. لە سالۇنەكەدا ههموو شتىكى وەك خۇرى بۇو، چۈن عيادەكەم بەجييەشتبۇو ھەر بەو جۇرە مابۇوهە، سەيرىنلىكى بنمىچ و پانكە و پەنجەرەكانىم كىرد، پىتىچۇو لە خەويىكى قولىدا بن، دلىنابۇوم مامم چەند ھاتبىتە ئىرە، وەك نەرىتى ھەميشەيى، لە سالۇنەكەدا ئىستى نەكىرىدەوه و دەم و دەست و بە پەلە چۈتە ژۇورەكەي خۇيى. يەكەم شت چەرچەفە سېپىيەكەم لە دۈلابىكى چۈلۈنەي ناو سالۇنەكە دەرهەيتا و بۇنمىكىرد، بۇنى زەمانىتىكى دېرىنى لىدەھات، بۇنى مۇتەكە دوورەكان و نائارامىيە كونەكانى من، بۇنى ئەو شەوه درېئانەي تەنھايى كە لەم سالۇنەدا بىتەنگى دەيتىسانىم، دەچمە ژۇورەكەي مامم، لەسەرەخۇ دەرگاكەي دەكەمەوه ... زۇر لەسەرەخۇ... وەك ئەوهى بىرسىم ئەو لەۋى بىت، ههموو دەرگاكە دەكەمەوه و دەوهەستىم، جووتىك دەستىكىشى سېپى دەبىنەم لەسەر مىزەكەي دانراون، چاولىكەيەك دەبىنەم لەسەر مىزەكە بە كراوهىيى جىتماوه. دەفتەريكى كراوه و قەلەم پاندانيك كە لە نىوان دەفتەرەكەدایە. دلىنام جاريىكى تر مامە سىام نايەتەوه ئەم ژۇورە... دەمەويىت بىرىم و ناتوانىم... دەمەويىت پىش ئەوهى پىن بخەمە ژۇورەكەوه بە گريان شتىك لە پەشىپۈيم ئارامبىكەمەوه... بەلام ناتوانىم.

هنهنگاو هنهنگاو دهچمه ژووری، سهیری پهپی کتیبه کان دهکم، هیچ شتیک نه گوزراوه، مامم هیچ کات بتو خویندنده و نه هاتوته ئیره. همه مموو شته کان له جینگای خویان، هیچ دهستیک بهر دولاپه کان، بهر ئوشیفه که، بهر کتیبه کان نه که و توروه. به ترسه و دهچمه پشتی میزه که، به ترسه و داده نیشم، یه ک یه ک چه کمه جه کان دهکمه و، جگه له هنهنیک دهستکیشی سپی هیچیان تیدا نییه. ئه و ده فتھرەی سار میزه که دهکمه و. لەسەر دیپری سەرە و دە دە خوینمە و دە خوینمە و

### «نامه بتو مردوویه ک»

بە سەرسامییە و لەپەرەکانی هەلەدەمە و. چاوانم کراونتە و دە خوینمە و دە خوینمە و:

«... تو ئىستا مردویت، ئىتىر من و تو يەكتىر نابىئىنە و. ئەفسوس كە هىچ كات ئەم دېرانە ناخوينىتە و. من هەممۇ شتىكىم لە دەمى نەقىب يۈكىسىل خویە و بىست. هەر ئە و پۇرەى نەقىب گەيشتە و دېلاوار، دەستكىشە کانم ھەلکىشا و چووم بتو لاي. هەممۇ دلىيان لە شەھيدبۇونى تو و ھاوريكان. من نەگرىيام، توند دەستى نەقىبىم گۇوشى و گۇوتىم «شەھيدبۇون بتو دېلاوار، مايەى سەربەرزى بىنەمالە كەمانە» .».

بە پەلە بە لەپەرەکاندا دېمە خوارى

«.. مەردىن بەشىك بۇوه لە ئىتمە، كە كاتى خۆى لە ولاتى ئىنگلizە کان گەرامە و، زۇر بىرم لە مەردىن دەكردە و. سەيرىم ليهات كە گەرامە و دېلاوار، بىنیم خەلکى ئەم شارە ھەست بە مەردىن ناكەن، خەلکى ئىتىرە هەممۇ و اھەستىدە كەن دەكۈزۈن. هەتا ئەوانەى بە دەردى پىرى دەمەن، بە نەخۇشى دەمەن، ئەوانەى بە ھۆى دەردىكى زىگماكە و دلىان دەھەستى، ئەوانىش ئە و اھەستى يان ھەيە كە كۈزۈراون... من وەك دكتور، وەك كەسىك

کە چارەسەری مروقەکانم لەسەر بۇوە بەردەوام ئەو ھەستەم ھەبۇوە،  
کە ھەموو دىلاوارىيەك واھەستەکات، خەلکانى تر بؤيىه لە دايىك بۇون  
تا ئەو بکۈژن». ....

»... دىلاوار شارىك بۇو شىت. من ھەموو شەويك كە چاوم ناوهتە  
خەو، لەو ترساوم بەيانى لە خەو ھەستەم و بىبىنم ھەموو دىلاوار چووبىتە  
جەنكى دەستەوېخەوە لەگەل يەكدا. لەسەر زەوی ھىچ شارىك نىيە وەك  
دىلاوار، شىتى خۆى ناو بىنۇت ياخى بۇون، شۇرۇش، نىشتىمان پەروەرى،  
ئازادى، ھىچ شارىتكى ترى وەها نادۇزىتەوە .....

... من دەزانىم تۇ چاوهپوانى شتى گەورەترت لە من دەكىرد، دەزانىم  
چاوهپوانى زىاتىرت لە من ھەبۇو، بەلام پىيم باش بۇو لە برى ئەوهى وەك  
دكتور رەفتاربىكەم، بىم بە خودى شىتەكان... دواى چەند سال لە پىزىشىكى  
زانىم ناتوانىم هەتا مروقىنىكىش چارەسەربىكەم، شىتى ھەموو حوكىمەكانى  
خۆى كردىبوو بە ياسا. هەتا بەر لەوهى تۇ بىنۇت بۇ عىادەكە و بىبىتە  
ھاواكارم. بىيارمداپۇو كە ئىتىر واز لەوهە بەھىتم يارى پىزىشىكەكان بىكەم،  
ئەوهى من دەمكىرد ئىتىر يارى شىتەكان بۇو ... «.

.....

»... ھىچ ھىزىتىكم نەما بتوانىم شىتەكان و عاقلەكان لە يەك جىاباكەمەوه«

.....

»... جەنگ تاكە پىنگايەك بۇو بتوانىت دىلاوار بىزگاربىكات، گەر جەنگ  
نەبايە، بەس خودا دەيزانى چۈن بەنەمالەكانى دىلاوار دەكەوتتە گىانى يەك.  
گەورەترين كارەساتىك رووبكاتە خەلکى ئەم شارە ئەوهى دۇرۇمنىان

هورهکانی نانیال

نه بیت. دیلاوار، شکست و دفران و ویران بیونی له نه بیونی دوژمن  
پیخوشتره ...

... دوژمن له ئاو، له نان، له هەوا گرنگترە بۇ ئەم شارە».

.....

«... من نه متوانی پزىشک بىم، لە بەر ئەوە بپىارمدا نە خۆش بىم ...».

.....

«... گەر لىرە بیویتايە دەتىبىنى چەند رۇزە دەستكىشە كانم فەيداوه ...  
ئىتەر ئەو ترسەي جارانم نىيە، ئىستا وەك نە خۆشە كان لە زەت لە ژيان  
دە بىيىن...».

بە پەلە بە سەر ھەموو لە پەرە كاندا هاتم، لىرە دېرىك و لەوي دېرىك  
دە خويىندهو. مامە سىام كە پىنى وابووه من چىتەر مالاوايم لە دونيا كردوه،  
دوا نامە خۆى بۇ من نوسى بىو. بۇ يە كىك لەو باوەرەدا نە بىووه بتوانىت  
بىخويىننەوە. نامە كەى بە جۈرىك نوسراوه تا ھەرگىز نە خويىننەوە. وەك  
ئەوەي، بىھۆيت وەك جاران ھەموو شتىكىم بۇ رۇونكىتەوە، وەك ئەوەي  
ھەستېكەن قەرزارى تەفسىريكە و دە بىيىت لە بەر دەم مندا رۇونكىتەوە يە كى  
ھە بىيىت. لە جىڭايەكدا نوسىيۇتى «كە جەنگ ھە لگىرسا دە بىيىت ھەموو  
مرۆفە كان وەك يەك ئامادەكى مردىيان تىدا بىيىت. وەك يەك، بە يەكسانى».  
بە پېنۇسە كەى دوو جار هيلى بە ژىر وشەي يەكسانىدا هيئىا بىو. پىتە چىت  
ويسىتىتى تەفسىريك بۇ ئەو فەرمانانەي مردىن بىدۇزىتەوە، كە بە هۇى  
لىزىنە كانى ئەوەو دەرچۈون. ھەستىكەن زۇرجار لە پەرە كانى دراندۇو و  
سەر لە نوئى نوسىيۇتىيەوە، تەواوى نامە كەى لە بەرگىيەك دە چىت بۇ  
دادگايەك نوسرا بىيىت، دادگايەك مامە سىام ھەستىكەن دە بىيىت لە بەر دە مىدا

بوهستیت و قسنه بکات. من ئەو رسته یەی خۆی دەپەریتەوە یادم، دەربارەی هەندىتک مرۆڤ کە تەنیا بۆئەوە لە دایکدەبن تا مردن دووبارەبکەنەوە، ئىستا مامم وەک يەکىن لەوانە دەبىنم، وەک يەکىن لەو مرۇقانەی تەنیا و تەنیا مردن دووبارەدەبکەنەوە.

دەفتەرەکە دادەخەم و چاو لىك دەنیم. هەستىدەکەم لە بەردەم نوسىينىكىدام دەگەریتەوە بۇ سەرددەمىكى كۆن، بۇ زەمانىتکى بە سەرچوو، نوسىينىكى كە پزىشىكىكى شىيت بۇ برازايەكى مردووی نوسىيەوە كە من نىم. هەستىكى سەير پالىم پىتوھ دەنیت، نوسىينەكە نەخويىنەوە، لە بەرئەوھى ئەو كەسەئى نوسىيويتى مردووھ و ئەوھىشى بۇي نوسراوە مردووھ. دەفتەرەکە هەلدەگرم و هەست بە گىزىيەك دەكەم، وەک تەواوى ئەم جىنگاچە بەشىك بىت لە زەمەنەتكى دى، بەشىك بىت لە سەرددەمىك کە بۇ ھەتاھەتايە تىپەریتەوە و جارىكى تر ناگەریتەوە، هەستىدەکەم مانەوھى زور لەم ژۇورەدا، لە سەر ئەم مىزە، بە دىيار ئەم دىوارانەوە وەک مانەوھە وايە لە ناو گۇرىكى گەورەدا، لە ناو جەرگەي مردىندا. بە كاوهەخۇ دېمىھەدرى و كلىلەكە دەدەمەوە بە مام سولتان و دەلىم «دۇو رۇزى تر دېمىھەوە و كەلوپەلەكان دەگوازمەوە». ئارەزووم نىيە لەوە زىياتر ھىچى تر بلىم، نەمانى ئەم شوينە بە نەمان و تەواوبۇنى بەشىك لە مىژۇو دەزانم، ئەو بەشە لە مىژۇوئى شتەكان كە دەبىت بىروات و ونبىت و بىبىت بە ژىير كارەساتەكانەوە. ھىچ ئارەزووئى كەم نىيە دەنگى مامە سىام بە سەر رۇحى كۈزراوى مندا بگەریتەوە بۇ دىلاوار، دەفتەرەکە هەلدەگرم و بە خىرايى دەگەریتەوە بۇ ژۇورەكەي خۇم و لەوى بە هەمان شىۋەھى وينەكان دەيسۇوتىنەم... پەرە پەرە دەيکەمەوە و بىئەوھى لە ھىچ وشەيەكى بنواپم ئاگرى دەدەم، خۇشحالم كە دەتوانىم شتىك بسىووتىنەم، خۇشحالم كە من و مامە سىام مردووين، خۇشحالم كە بەشىك لە شتەكان دەبن بە خۆلەميش.

شەو ئەمین لاهور دىت بۇ لام و دەلىت نامەيەك لە پروفېسۈر شابەندەرەوە بۇ نادىن خاتۇون ھاتۇو، نامەكە لاي ئەوە و دەبىت پىكەوە بىدەپە دەست خاتۇون. بە تاكسىيەكى كۇن لە باکورى دىلاوارەوە دەچىن بۇ رۇزھەلات، سەعاتىك بە رىڭاوه دەبىن، شۇفېرەكە زور خىرا لىدەخورىت، من و ئەمین لاهور بەردەۋام قىسە لەسەر داھاتوو دەكەين، ھەموو ئومىدمان ئەوەيە ئەم ويرانىيە سەرەتاي كوتايى كارەساتەكان بن. شارەكە ئىستا ھېمەن و خاموش دەنۈنىتىت، زۇرىنەى ھىزەكائى مەممەدەسار كشاونەتەوە بۇ كەنارى شار، ھىزى پۈلىسى ناوخۇ لەوە لاوازترە بتوانىت دەست بە سەر ھەموو جىنگاكاندا بىرىت، مەتسى دز و پېگران لە زوربۇوندایە، بەلام بە پەرۋىش ھەوالى پروفېسۈر بىزانم، بەردەۋام داوا لە شۇفېرەكە دەكەم خىراتر و خىزاتر ماشىنەكەى بىڭۈزۈت. دەگەپە مالى خانم، وەك ھەميشە بە خەندەيەك و بە كىتىپەكەوە پېشوازىمانلى دەكتات، ئەمجارە بچوكتىر و بىزىوتىر لە جارى پېشىو دىتە بەرچاوم. بە پەلە نامەكەى پروفېسۈر دەكتاتەوە و لەبەر تىشكى زەردى چرايەكدا دەيخۇنىتىتەوە، بە پىكەنپە دەلىت «ئىتون حەسەن تاج و ئەمین لاهور؟». ھەر دووكمان سەر دەلەقىنин، ژۇورەكە ھەوايەكى زەرد و غەمگىنى ھەيە، لە ھەواي ئەو سەر دەچىت شەويىك لە دىلاوارى پەش پروفېسۈرم تىياناسى. نادىن خانم ژۇورە دەچىت شەويىك لە راسپاردو لەكەل ئىۋەدا مۆزەخانەكە بخەمەوە دەلىت «پروفېسۈر منى راسپاردو لەكەل ئىۋەدا مۆزەخانەكە بخەمەوە سەر پى». من و ئەمین لاهور شادمانىن، شابەندەر لە نامەكەيدا نوسىيۇتى «دەبىت ھەموو ئىشەكانمان لە مۆزەخانەكەدا نەھىنى بىتت. دەبىت تا دەمىك ھەموو شى ئاسايى دەبىتەوە، دەركاى مۆزەخانەكە نەكەپەنەوە، لە ناوهەوە شتەكان بىگىرنەوە بۇ دۆخى جارانى و بۇھەستىن تا بارودۇخى سىياسى زىياتر پۇوندەبىتەوە». من خۇشحالىم، دەمەويىت بۇ ماوهى داھاتوو كارىكى گىنگمان ھەبىت بىكەين. «بەو نزىكانە پىويسىمان بە جىنگاكى نەھىنى دەبىت، بە شوين بۇ حەشاردانى خەلکانى بىگۈناھ». پروفېسۈر واي نوسىيۇھەر

سیکمان دلمان دهترسیت، پروفیسور به زمانیکی غه‌مگین دهليت «جهنگ کوتایی نایهت، همه‌یشه ههوره‌کان دهبارین، دین و دهرون و دهگه‌پنهوه. دهليت هم من ئاماده‌بم و هم ئیوه». ههر سیکمان نیگائی يه‌ک دهکهین و ههستده‌که‌م يه‌ک ههستمان ههیه، ئه‌وهی پیمان بکریت دهیکهین. نادین خانم دهليت «رهنگه پروفیسور له داهاتوودا خۆی بیت بۆ ئیره، دوور نییه قاسمی شابه‌ندھ لیرەش چاپخانه‌یه‌ک بکاته‌وه، دهليت ته‌نیا شیعر چاپدەکه‌ین... شیعر و هیچی تر». كه ناوی چاپخانه دیت، من ههواي کتیبه‌کان دهچیته‌وه سه‌رم، دهنگی ئامیره‌کانی چاپ جاریکی تر له گویندا ده‌زرنگیته‌وه، كه پووم پرده‌بیت له بۇی مەرەکه‌بىتكى بونخوش. نادین دهليت «ئیوه هه‌ردوكتان له بەيانییه‌وه لای من موجه‌یه‌کی مانگانه‌تان ههیه، له سبې‌ینیوه دهستده‌که‌ین به کار له دروستکردن‌وهی جىگاکه‌ی پروفیسورى باوکمدا». ههر دووكمان له مالى خانم دېتىنە دهرى و دلمان پرە له ترس... دلمان پرە له هیوا. بە خوشییه‌که‌وه خالى نییه له ههستى مىدالانه، بە كوچه‌که‌دا را‌دەکه‌ین، دلخوشین بە‌وهی كه ده‌توانىن شتىك بکه‌ین... ده‌گه‌ینه سه‌ر شەقامىك و ههر يەكەمان دهليت به جىا تاكسييەك بکریت و بگې‌پىته‌وه بۇ مالى دوورى خۆی له و پەرى شار. من دهلىم «ئەمېنى هاوارىم، پروفیسور پاستده‌کات، رۇۋانى ترسناكى تر زۇر بەپیوهن، بەلام ئەمجاره ئىمە ئاماده‌ین... وانىيە ... ئەمجاره ئىمە ئاماده‌ین؟». تاكسييەك دېت و ئەمېن لاھور سواردەبیت، له پەنجەرە‌که‌وه دهست را‌دەوشىنىت و دهلىت «تا سبەی... تا سبەی هاوارىم». ئه‌وه يەكەمجاره بە هاوارى بانگمبکات، يەكەمجاره ئه‌و دیواره ئەستوورە لە نیوانماندا بۇوه دەروختىت. تاكسييەك دەروات، من بە خوشحالىيە‌وه دهست بەرزىدە‌کەم‌وه و دهلىم «تا سبەی هاوارىم... تا سبەی هاوارىي ئازىزم ... تاسبەی ... تا سبەی». من ته‌نیا دەوەستم و له تارىكىدا، چاودەروانى تاكسييەكى دى دەکەم، سەيرى ئاسمان دەکەم... ههوره‌کان، مانگ، ئەستىزه‌کان له‌وه جوانتر و پۇشتىرن

مروف هستبات، بق ساتیکیش چییه، ئاگایان لە غەمى دىللاوار بۇوه.

بەيانى كاتىمىرى دە، هەر دووكمان لە بەردەم مۆزەخانەكەدا دەوھستىن.  
خانمى نادىن لە كاتى خۆيدا، بە كتىيەكەي بەر سىنگىيەو دەگات و  
بەستەيەك كليلى گەورە دەردىھېنىت و دەركاكە دەكتەوە. سى قولى  
دەچىنە ناو مۆزەخانەكەوە، لەگەل ھەموو پووداوهكاندا، لەگەل ئەو  
دەستە جياوازانەي يارىيان بە شتەكانى ئەم جىڭايە كردو، لەگەل ئەو  
پڇان و پىسى و شكانەدا كە جوانى شويىنەكەي تىكداوە، مۆزەخانەكە  
ھېيەتى ھەميشەبى خۇرى ھەيە. پياوهكانى سەي ئەسلان و سەربازەكانى  
مەممەدھەسار، شىۋانىكى گەورەيان دروستكىردو، كتىيەكانىيان لە سەر  
رەفەكانەوە فەردىداوەتە خوارى. ھەندىك دۇلابىان بە دەمدا خستو، بە  
چەكمە و پۇستالەكانىيان ھەندىك دەستتوسى كۈنيان خستوتە ژىر پېشان،  
ھەندىك كتىيەيان بىنھۇ پەرەپەرە كردو. زۇر لە ئاسەوارە كۈنەكانى پېشانگا  
مېژۇوبىيەكىان شكاندۇ، زىيانىان بە چەند پەيكەريكى مېژۇوبىي گەياندۇ،  
بەلام نەيانويسىتوھەمۇو شت بە بەرناامە و بە پلان ويرانبىكەن، ھەندىك  
بەشى ژىر زەمینەكە و زۇر لەو جىڭايەنەي پرۇفېسۇر وەك كۆگاي نەنى  
بەكارىيەتباپون، تەواو سەلامەت بۇون. بىرۇكەي پرۇفېسۇر درابۇو بەسەر  
يەكدا، دىاربۇو سەربازەكانى مەممەدھەسار وەك بىنكەي خەوتىن و حەوانەوە  
بەكارىانەتىاوه، جىڭاي ئاگىرىدىنەوە و پاشماوە سفرە و خۇراكىيان لەو  
ناوەدا بلاوبۇتەوە، بۇنى گوشتى گەنيو و نانى كەبۇوكىردو ئەو ناوەى  
تەننیو. دىأربۇو بە پەرەي كتىيەكان ئاگىيانلىرىتەوە، قورى پىلاؤھەكانىيان  
سېرىو، لە زۇر جىڭىدارا كە فەرشى گرانبەها را خرابۇون، زەخرەفەي شىۋو  
تەلا دىوارەكانى را زاندبووه، ئەوان مىزيانلىرىدبوو. بەلام ھىچ يەك  
لەو بۇنانە، بىننى ھىچ يەك لەو دىمەنانە، شكۈرى مۆزەخانەكەي لەدار  
نەدەكرد. ئىستا لەو قىسىيەي پرۇفېسۇر تىدەگەيىشتىم كە نائاكا بە منى  
گۇوت «پېتىوار، بىزانە جىڭام زۇر زۇرە، ژىر پىئى ئىمە بە دووقات، چەندىن

ژیرزه مینی گهوره‌ی تیدایه، جیگای ئوهه‌ی تیدا دهیته‌وه هم ئیستای تیدا بشارینه‌وه و هم رابوردوو ... هم پاشه‌رۇز... هم پاشه‌رۇز ... ئوهه‌ت له بیر نەچیت». ئم جیگایه شوینیک نېبوو بۇ ھەلگىتنى رابوردوو، بەلكو پروفیسۇر له پىناوى داھاتوودا دروستىكىدبوو، لە پىناوى مندا، لە پىناوى ئەمین لاهوردا، لە پىناوى خانمى كچىدا. لە سەرتاوه ئىشەكانمان بەشكىد، من چاڭىرىنى كتىپخانەكەم گىرته ئەستو، ئەوانىش دەببۇ دوو قولى لە پىشانغا مېۋۆيىھەكە و ژير زەمینەكان و راپاوه نەينىيەكاندا كاربىكەن. من قىسەكانى دكتورم هاتەوهىاد، رۈزىك كە قىسى لە سەر خنكانى كتىپەكان كردى... بەر لەوهى ھېچ شىتكى بکەم، ھەندىك لە كتىپەكان ھەلدەگرم و دەيانبەم بالقونەكە، لە بەر خۆرەكەدا دايىاندەنیم، ھەستىكى غەمگىنەم، لە ھەموو شوينىكى مۇزەخانەكەدا خەندەكەى پروفېسۇر بەھنام دەيىنەوه. ھەموو جيگایەكى ئم شوينە بە عەشق دروستىكراوه... كە دەست لە كتىپەكان دەدمەن ھەستىيان پىتەكەم راھەچلەكىن، وەك ئوهى ترسابىن يان بىزانى كە هەر دەستىك لە ئىستا بە دواوه بەر لاپەرەكانيان دەكەۋىت، دەستى مىھەربانى پروفېسۇر نىيە. وەك دەست بە سەر بالىندەيەكدا بېتىم دەست بە سەر كتىپەكاندا دەيتىم، دەمەۋىت لە ئىستا بە دواوه لەگەل پەنجەيى مندا راپىن، ھەستىكەن دەستىكى مىھەربانى تريش لە دونىادا ھەمە. گهورەيى كتىپخانەك دەمترسىتىت ... زۇر كتىپ ھەلدەدەمەوه، زۇر ناونىشان دەبىنەم كە ھەرگىز نەمدىيون، زۇر نوسەر كە ناوه كانيان نازانم، لە نىيو كتىپەكاندا كتىپىك دەكەمەوه «ئاناباس» سان ژۇن پىرس، لە سەرى نوسراوه «پېشکەشە بە دانىالى ئم رۇڭكارە، بە ھاوريت بەھنام، بىزگاركەرى رۇچە قەلەندەرەكان، بە كەسىك دەزانىت تارىكى دىت و پۇحى خۇرى بۇ ئامادەدەكات. برات ئەندازىيار مورتەزا حەسارى». كتىپەكە دەخەمە لاوه و بە يەكجار دەكەمە داڭىرىنى پىزىك كتىپى دى، دەبىت تەواويان پاككەمەوه، بە ھەموويان ئاشنابىم، دەست لە ھەمووييان بىدم... سەيرى گهورەيى كتىپخانەكە دەكەم

و جارینکی تر سه راسیمه ده و هستم، و هک جینگایه ک ده بینم که خوی به ئەندازهی هه موو دیلاوار نهینی تیدایه. به خۆم ده لیم «کی ده لیت لەم جینگایه دا نهینی زور گهوره نادقزمەوه». هه موو رۆژه که تەنیا سەرسامانه کتیب داده گرم و جیایان دەکەمەوه. ئیوارى کتىبى ئانا باس هەلده گرم و سەر لە نوی پىشکەشکردنەکەی دەخوينمەوه... «بە كەسىك دەزانىت تارىكى دىت و رۇحى خوی بۇ ئامادەدەكت». سەر بەرزىدەکەمەوه و لە پەنجەرە کانه وە لە دەرهەوە دەروانم، لە ئاسۇكان دەروانم، و هک ئەوهى ئىتر ئىشى من بىت هه موو رۇزىك سەيرى دوور بىم و بۇ ههورى خوينىن بگەرىم، دلىام كە تارىكى دووبارە دىت و دەبىت بۇحى خومى بۇ ئامادە بىم. ئیوارە هەر يەك لە ئەمین لاهور و نادىن دېنەوە سەرى، هەر دووكىان ماندوون... بەلام شادۇماقان، هەر سىكمان هەستىدەكەين ڙيانىكى نويىمان دەست پىكىردوه. خانمى نادىنەم و هک ڙىنىك دىتە بەرچاو كە ئىشىتى هه موو ئەو مىزۇوە بىرىتەوە كە پىاوانى دزىيۇ لىزە بەجىيان ھىشتىوە. ئىشىكى كەممان كىردوه، بەلام كاتمان دەۋىت تالە دېمەنی ئەم هه موو شىكىيە، لە بىستى ئەو مۇسىقا نهينىيە، لە پەيامى ئەو هه موو شفرە داخراوانە، تىدەگەين ... پىكەوە دەچىنە دەرى... ھىشتا دونيا پۇناكە. من جيادە بىمەوه، ئەمین لاهور و نادىن پىكەوە بەرەو باشۇور دەرقۇن.

ئیوارە يەكى فينكە، شەقامە كان و هک جاران جەنجال نىن، بە هيمنى رۇوه و باکور دەکەمە پى. سەر بەرزىدەکەمەوه و پۇلېك بالندەي سەير دەبىنم بەسەر سەرمدا دەفېن. هەرگىز ئەو بالندانەم لە دیلاوار نەبىنیوە، و هک بىزانن چ خۇشحالىم لە بىنېيىان، دىن و بەسەر سەرمدا دەفېن و دەگەرىنەوه، من دەوەستم و تەماشايان دەکەم... خەيالم لاي بالندە هەرە گەورە كەي مامۇستا سوھەيىە، خەيالم لاي پەرينى نويىھ بۇ ئەو بالندە گەورە كەي دەبىنم كە بالندە كان بەرزىدە بنەوه، دەبىنلم لە ئاسماندا گىز دەخۇن، دەبىنلم دوو جار بە بەرزىدا خولدەخۇن و دەگەرىنەوه... و هک بىزانن چاوه روانى

چیم... وک بزانن بوق و هستاوم و سهیریانده که م... من ده رقّم و ئه وان بوق  
 دوور ده فرین، ده رقّم و له یادم ده چنه وه... به لام سهیری سه ر شام ده که م  
 و ده بیینم، دهست دریزززز ده که م ... دهست دریزز ده که م و په پیکی  
 قه شه نگ له سه ر شام هله ده گرم، جوانترین په پیک تا ئیستا به چاواني  
 خوّم دیبیت، سه رسام سهیری په نگه کانی ده که م، وک ما موستا سوهه یب  
 ده لیم «واي خالق له و په نگانه». په ره که ده گرم به دهستمه وه و به خیرایی  
 به ره و باکوور ده رقّم ... به ره و غه فاریی ... به ره و لای بالنده که می ما موستا  
 سوهه یب... بالنده یه ک که ده بیت له په ری نوازه هه موو بالنده کانی دونیا  
 دروست بیت... بالنده یه ک که ئه فسانه یه و ئه فسانه ش نییه. من به خوّم  
 ده لیم، خیرا که، خیرا، به ره و لای بالنده که مان... به ره و باکوور ... به ره و  
 غه فاریی ... به ره و غه فاریی ... هنگاو هله ده هیت، ده رقّم، خیراتر و خیراتر  
 و خیراتر و خیراتر ....

## كتىبه چاپکراوه کانى ئەندىشە

ناوى وھر گىز	ناوى نووسەر	ناوى كتىب	ز
حەمىد عەزىز		بنەرتەكانى فەلسەفە	۱
فەرھاد پېربال		كورد لەدىدى	۲
فەرھاد پېربال		رۇزىھە لەئناسە كانەوه (ج ۲)	۳
بەكىر شوانى	ئۆرھان پامۆك	رېبازە ئەددەبىيە كان (ج ۲)	۴
	جەبار جەمال غەریب	مۆزەخانەي پاكىزەبى	۵
	جەعفتر عەللى	نەتهوهى زېرايە كان	۶
	جەعفتر عەللى	ناسىونالىزم و ناسىونالىزمى كوردى (ج ۲)	۷
	ئەحمدەدى مەلا	سۇفيزم و كارىگەرى لەسەر بىزۇتنەوهى رېگارى خوازى...	۸
ئازاد بەرزنجى	ئۆشۈ	مەحوى لەنىيوان زاهىرىيەت و باتىنييەت و... (ج ۲)	۹
حوسەين حوسەينى		نەھىيىيە كانى ژيان	۱۰
ھىوا عومەر	ستيفن ھۆوكىنگ	كورتىلەيەك لە مېژرووي كات	
عەتا نەھايىي	ليونارد ملۇدىتۇ		۱۱
مەرييون عەبدول	فرانتس كافكا	كۆشك	
	ئىپىن روشد	فەصلول مەقال	۱۲

وریا ره‌حمانی	شورشی ئەیلول لهبەلگەنامە نەھینییە کانى ئەمیریکادا	١٣
مهربوان وریا قانع	دەسەلات و جیاوازى	١٤
مهربوان وریا قانع	له ج ئىستايە كدا دەزىن	١٥
مهربوان وریا قانع	شوناس و ئالۇزى	١٦
مهربوان وریا قانع	سياسەت و دونيا	١٧
بەختىار عەلى	جەمشيد خانى مامە	١٨
بەختىار عەلى	كەشتى فريشته كان (كتىبى ١)	١٩
بەختىار عەلى	كەشتى فريشته كان (كتىبى ٢)	٢٠
بەختىار عەلى	له ديارەوه بۇ ناديار	٢١
بەختىار عەلى	وەك بالندەي ناو جەنگەلە ترسناكە كان	٢٢
بەختىار عەلى	چىزى مەر گدوستى	٢٣
بەختىار عەلى	مەعرىفە و ئىمان	٢٤
ھىمن قەرەداخى	دۆزى كورد له بازنهى پەيوەندىيە کانى ئەمیريکاو...	٢٥
گۇران ئىبراھيم صالح	سەمەرقەند (ج ٢)	٢٦
ئەممەدى مەلا	ويستگەيەك لە گەشتىكى فەلسەفى	٢٧
ئەممەنى مەعلوم	ئەخلاقناسى	٢٨
فاروق رەفيق	گەشەسەندىنى رامىارى ...	٢٩
تەحسىن حەممە غرېپ	مېڭۈرىي كۆنلى كورد (ج ٢)	٣٠
د. ئارام عەلى	د. ك. پىسچانى	
ملکۇ كەلارى	جەمال رەشيد فەوزىيە رەشيد	

		هیوا قادر	مندالانی گمهه ک	۳۱
نازاد به رزنجی	ئەلبىر كامۇ	مروقى ياخى		۳۲
هەورامان فەریق كەریم	ھېرىش جەوھەر مەجید فرىشته نورائى	پەيوەندىيە سىاسيپەكانى نىيوان ھەریم و دەولەتانى ...		۳۳
	تونا رەشيد كەریم	مېڑووی گۇرانىكارى كۆمەلایەتى و سىياسى ... (ج ۲)		۳۴
	ھەواراز جەوھەر مەجید	سلیمانى لەنیوان سالانى (۱۹۴۵-۱۹۵۸)		۳۵
	عەتا مەممەد	شارى سلیمانى (۱۴) ئى تەمۇزى ۱۹۶۸-۱۹۵۸ ئى تەمۇزى		۳۶
دلاوەر قەرەداغى	مەريوان وريما قانع	كتىسى پەراوىز نۇوسان		۳۷
دلاوەر قەرەداغى	مەريوان وريما قانع	فيکر و دونيا (بەرگى ۱)		۳۸
جهلیل كاكەوهەيس	مەريوان وريما قانع	فيکر و دونيا (بەرگى ۲)		۳۹
كەریم پەرەنگ	د. عادل باخهوان	دین و دونيا (ج ۲)		۴۰
	كولم توپىيىن	كتىپ و دونيا (ج)		۴۱
	نىكؤس كازانلىغايس	كۆمەلگەي رەش		۴۲
	ماريۆ بارگاس يۈسا	زستانىكى درىز		۴۳
	ئىرىش ماريا رېمارك	فرانسيسكؤس قەدىسى من (ج ۲)		۴۴
كارزان عەلى	ئەلبىر تۇ مۇرافا	ئاهەنكى تە گە كە		۴۵
		شەۋى ليشىۋەنە		۴۶
		من و ئەۋ		۴۷

سهباح ئیسماعیل	جان دوست	میرنامه (ج ۲)	۴۸
رووناک شوانی	لهتیفه	پروخساره بهندکراوه کدم	۴۹
ھورامان وریا قانع	مستھفا خھلیفه	قەپیلک	۵۰
	ماردین ئیراھیم	خھونى پیاوە ئیرانیبیه کان و کھوتنى بۇرە قەلا	۵۱
خەبات عارف	پېر لاغەر كھیست	گر گن	۵۲
حەکیم کاکەوەیس	جۆرج ئۆرۈيل	(ج) ۱۹۸۴	۵۳
سیامھند شاسوارى	ستاندال	سورو و رەش	۵۴
سیروان مەحمود	پاولو كۆپلۇ	دەستنوسە دۆزراوه کەی ئەكرا	۵۵
	دلاوەر قەرداغى	جادەی مېخەک (۱)	۵۶
	دلاوەر قەرداغى	جادەی مېخەک (۲)	۵۷
خەبات عارف	پېر لاغەر كھیست	ئۇوارستان	۵۸
تارا شیخ عوسمان	هاروکى موراکامى	دارستانى نەرویجى	۵۹
	بەختیار عەلی	ئۇوارەپەروانە (ج ۱)	۶۰
	بەختیار عەلی	شارى مۆسیقارە سپییە کان (ج ۳)	۶۱
	بەختیار عەلی	مەرگى تاقانە دووھم (ج ۵)	۶۲
	بەختیار عەلی	کۆشكى بالندە غەمگىنە کان (ج ۲)	۶۳
	بەختیار عەلی	تا ماتەمى گۇول... تا خويىنى فرىشته (ج ۳)	۶۴
	بەختیار عەلی	سېرىي سېيھەم (ج ۳)	۶۵
	بەختیار عەلی	ئاۋەرە كەی ئۇرفىيۇس	۶۶
	بەختیار عەلی	غەزەلتۇس و باغانى خەيال (ج ۲)	۶۷

	بهختار عهلى	ئەى بەندەرى دۆست، ئەى كەشتى دوژمن (ج ۲)	٦٨
	بهختار عهلى	دواھەمین ھەنارى دونيا (ج ۵)	٦٩
	كۆمەلى نووسەر	ئىيمەي پەتابەر	٧٠
	عەتا نەھايى	گرھوي بەختى ھەلّە (ج ۲)	٧١
سەباح ئىسماعىل	سەمئىل شەمعون	عىرٌاقىيەك لە پاريس	٧٢
بەھرۇز حەسەن	يۈستاين گاردەر	جيھانى سۆفيا و فەرھەنگى سۆفيا (ج ٤)	٧٣
بەھرۇز حەسەن	يۈستاين گاردەر	كچەي پرتهقال (ج ٣)	٧٤
بەھرۇز حەسەن	يۈستاين گاردەر	لە ئاوىنەيەكدا، لە نەھىنیيەكدا (ج ٢)	٧٥
بەھرۇز حەسەن	يۈستاين گاردەر	كچى بەر يۈوه بەرى سىرك (ج ٢)	٧٦
بەھرۇز حەسەن	يۈستاين گاردەر	نەھىنى يارى كاغەز (ج ٢)	٧٧
بەھرۇز حەسەن	يۈستاين گاردەر	مايا (ج ٢)	٧٨
ھەورامان وریا قانع	كۆمەلى نووسەر	ئىنسايكلوپيديا يەكى مىڑووپى وينەدار	٧٩
	محمد مەد كەمال	فەلسەفةي بۇون	٨٠
سېروان مەحمود	پاولو كۈيلۈ	وەك رووبارە بەخۇرە كە	٨١
سېروان مەحمود	پاولو كۈيلۈ	دىارييە مەزنە كە	٨٢
جوتىيار ۋازىلەبى	مىچ ئەلبۇم	سيشەممان لە گەل مۇرىيى	٨٣
	لەپۇن قادر	دوالىزىمى دىز يەك لە ھۆنراوه	٨٤
	عبدولپەھمان	لىرىكىيە كانى مەولاناي رۇمى و ...	
وریا غەفوورى	مەممەد ئۆزۈن	رووناڭ وەك ئەوين، تارىك وەك مردن	٨٥

بهیان سهلمان	فُولتیر	کاندید	۸۶
ئەحمدەدی مەلا	بەلزاک	باوکە گۆریو	۸۷
دلاور قەرداغى	جهبار جەمال غەریب	زېبرا	۸۸
عەتا محمدەد	ستىگ داگەرمان	مەندالى سووتاو	۸۹
داانا مەلا حەسەن	ئەنتۇنیو تابۇكى	ورىيە	۹۰
خەبات عارف	بۇساھە ئەحمدەد	مردن لە روانگەھى ئايىنە كانھوھ	۹۱
عەتا محمدەد	ويلەھىلەم رايىش	گۈي بىگە، پىياوى بچووك	۹۲
رۇوناک شوانى	عەتا محمدەد	رېبىھرى كىتىپسازە كوزراوه كان	۹۳
سېروان مەحمود	ھېرېنان رېقىرا لىتېلېر	كچە فيلم گىزىرەرەھوھ كە	۹۴
سېروان مەحمود	پەرينوش سەننیعى	باوکى ئەھو	۹۵
حىسىن لەتىف	پاولۇ كۈپۈلۈ	داۋىنپىسى	۹۶
كارزان عەللى	پاولۇ كۈپۈلۈ	كىميماڭەر (ج ۲)	۹۷
حىسىن لەتىف	محمدەد ماغوت	رۇزھەلاتى عەدەن، رۇزئاواى خودا	۹۸
كارزان عەللى	محمدەد ماغوت	خۆشى پىشەى من نىبە (ج ۲)	۹۹
حىسىن لەتىف	محمدەد ماغوت	خيانەت لە نىشىتمانە كەم دەكەم	۱۰۰
عەللى عوسمان	ئان فرانك	رۇزئىمىرى كىزىۋەلەيەك	۱۰۱
باقووب	نيكۆس كازانتزاكىس	مهسيح لە خاج دەدەنەھوھ (ج ۲)	۱۰۲
دلاور قەرداغى	ماردىن ئىبراهىم	تو مەچۇ بۇ شەر (ج ۲)	۱۰۳

۱۰۶	سەگوھر (ج ۵)	محەممەد موکرى	
۱۰۵	چاوه کانى (ج ۱۰)	بوزورگ عەلەوى	
۱۰۶	A-6171	فېرىئنک گويندوير	من لە ئاوشفيتىز دەرباز بۇوم
۱۰۷	باراباس	پىيىر لا گەركىيىست	
۱۰۸	تۆلە	محەممەد موکرى	
۱۰۹	سلاۋ؟ كەس لەوييە؟ (ج ۲)	يۆستايىن گاردەر	
۱۱۰	ھەورەكانى دانىال	بەختىيار عەلى	



ENGESE

الإلكترونيات والاتصالات

١٤٠٠ دينار